

Это цифровая коиия книги, хранящейся для иотомков на библиотечных иолках, ирежде чем ее отсканировали сотрудники комиании Google в рамках ироекта, цель которого - сделать книги со всего мира достуиными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских ирав на эту книгу истек, и она иерешла в свободный достуи. Книга иереходит в свободный достуи, если на нее не были иоданы авторские ирава или срок действия авторских ирав истек. Переход книги в свободный достуи в разных странах осуществляется ио-разному. Книги, иерешедшие в свободный достуи, это наш ключ к ирошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все иометки, иримечания и другие заииси, существующие в оригинальном издании, как наиоминание о том долгом иути, который книга ирошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Комиания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы иеревести книги, иерешедшие в свободный достуи, в цифровой формат и сделать их широкодостуиными. Книги, иерешедшие в свободный достуи, иринадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, иоэтому, чтобы и в дальнейшем иредоставлять этот ресурс, мы иредириняли некоторые действия, иредотвращающие коммерческое исиользование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические заиросы.

Мы также иросим Вас о следующем.

- Не исиользуйте файлы в коммерческих целях. Мы разработали ирограмму Поиск книг Google для всех иользователей, иоэтому исиользуйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отиравляйте автоматические заиросы.
 - Не отиравляйте в систему Google автоматические заиросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного иеревода, оитического расиознавания символов или других областей, где достуи к большому количеству текста может оказаться иолезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем исиользовать материалы, иерешедшие в свободный достуи.
- Не удаляйте атрибуты Google.

 В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он иозволяет иользователям узнать об этом ироекте и иомогает им найти доиолнительные материалы ири иомощи ирограммы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
 - Независимо от того, что Вы исиользуйте, не забудьте ироверить законность своих действий, за которые Вы несете иолную ответственность. Не думайте, что если книга иерешла в свободный достуи в США, то ее на этом основании могут исиользовать читатели из других стран. Условия для иерехода книги в свободный достуи в разных странах различны, иоэтому нет единых иравил, иозволяющих оиределить, можно ли в оиределенном случае исиользовать оиределенную книгу. Не думайте, что если книга иоявилась в Поиске книг Google, то ее можно исиользовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских ирав может быть очень серьезным.

О программе Поиск кпиг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне достуиной и иолезной. Программа Поиск книг Google иомогает иользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый иоиск ио этой книге можно выиолнить на странице http://books.google.com/

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

499 6

Hip naturalis. Segnum animale Opp varia regnum animale ill

Fort 424

Jool - Nº 18.

JOANNIS RAII

SYNOPSIS

METHODICA

Avium & Piscium;

QUOD

Vivus recensuit & perfecit ipse insignissimus Author;

INQUO

Multas SPECIES, in ipsius Ornichologia & Ichthyologia desideratas, adjecit:
Methodumque suam PISCIUM Naturæ
magis convenientem reddidit.

CUM

Appendice, & Iconibus.

LONDINI:

Impensis Gullelmi Innys, ad Insignia Principis in Cometerio D. Pauli. MDCCXIII. e Division Control of the Control of t

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS.

ර්න වී රජ ද ද**ෙන.** එක් රුණිය රජ වී වන් අති රජ ද ද වෙමණ සහ රජ ද ද ද වෙමණ ස්කාන්ත විසින් වෙන සම්බන්ධ කියන්නේ දේණ වෙන ද ද ද වෙන්නේ

16 U J

Digitized by Google

JOANNIS RAIL

SYNOPSIS

METHODICA

AVIUM.

LONDINI:

Anno MDCCXIII.

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS.

SYNOPSIS

METHODICA

AVIUM.

AVIUM Divisio generalis.

VES sunt vel terrestres, vel aquatica.
Terrestres vocamus quæ aquas minime

Terrestres vocamus quæ aquas minima frequentant, sed in siccioribus plerumque degunt, & in terra victum quærunt.

Hæ vel sunt rostro & unguibus aduncis, sull dans Græcis dickæ, vel rostro & unguibus rectio-

ribus minusque hamatis.

Taplarus vel funt frugivora ut Psittaci, vel carnitora & rapaces, ut reliqua. Rapacium in genere, sed
pracipue Diurnarum, Notæ sunt, Caput habere grande,
tollum breve; Rostrum & ungues (ut diximus) aduncos; Linguam latam, crassam, & humanæ similem.
Pennas in cauda 12, quod & multis præterca avibus
commune est; Remiges in utravis ad 24. Ventriculum
membranosum, non musculotum; Appendices seu Intestina cœca gemina, brevissima, quæque adultis saltem nullius usas esse videntur; semora valida & musculosa, ad prædam seriendam; Insigni vissis acumine
pollere, ad eam è longinquo dispiciendam: Solitarias
esse, non gregarias. Quamvis autem Aristoteles in genere
B pronuncier,

Pronunciet, Tantarizar ist aprain, Vultures excipit endi videntur, quos B llonius catervatim volare, so aut 60 fimul, observavit: Pennis plumisve pro corporis mole copiosissimis vestiri, ut Aves majores esse videantur, quam pennis exutæ reverà lunt : Longævas effe, & quidem præ aliis Avibus; de quo quamvis dubitem; Aves tamen in genere omnes pro corporum mole Quadrupedibus vivaciores esse certissimum est. Inediam diutissime tolerare, quod pro victus ratione, qui non semper in promptu, ils ferè necessarium est. Faminas maribus corporis mole majores effe, formà speciosiores, viribus fortiores, indole generofiores ferociorelve; quod sobolis alenda cura iis præcipue incumbit. Quod Rostri basis aliquonsque cute nuda, (ceram Accipitrarii vocant) obducatur, Quòd uncus Mandibulæ superioris ætate augetur, & in longum producitur. Quòd denique excrementa fluida fere sunt lactis instar. Hæ prædå & rapina plerunque victitant. Quadrupeda minora & Aves invadentes & dilaniantes; nonnullæ ignaviores cadaveribus forte repertis non abstinent, sed discerptis vescuntur, ut Vultures. Fau Jorums rapaces & carnivora funt vel Nosturna, qua internoctu evolant & prædantur, capitibus magnis & velut Felinis, Bubones & Noctue dicta; vel Diurne, ut Reliquæ, quæ interdiu prædantur.

Uncungues rapaces seu carnivoræ Diurnæ sunt vel Majores. vel Minores. Majores sunt vel Generosiores, ut

Aquila; vel Ignaviores, ut Vuleures.

Aquilæ nonnullæ Accipitres quosdam, (ut v.g. Gyrofalconem dictum,) magnitudine non superant, quin potiùs ab hisce superantur. Differunt ergò Aquilæ ab
aliis rapacibus, non tantum quòd magnitudine excellunt, sed quòd natura feræ & indomitæ sunt, nec insti-

tutionis & tractationis patientes.

Minores itidem lunt vel generosiores, ad aucupium infiitui solitæ, Howks nostratibus dictæ, Latinis Accipitres, quas Accipitrarii optima ratione distinguunt in Macropteras, h. e. Alis longis & ad caudam ferè extremam extensis donatas; Long-winged Hawks; quales sunt Falco, Lanerius, &c. & Brackspyteras, Short-winged Hawks, i. e.

,3

ntis brevibus & ab extrema cauda multum deficientibus præditas; uti funt Accipiter Fringillarius & Palumbarius: vel Ignaviores & Sylvestres, ab Accipitrariis fere eneglectæ, ut Buteo, Milous, &c. quibus addi possunt Lanii seu Colluriones; in hoc genere minimæ, rostro aliquousque recto, extremo adunco. Aves rostro & unguibus rectioribus minisque hamatis sunt vel 1. Maxima, singulares & sui generis, ob corporum molem & alarum parvitatem volatui inidoneæ, ut Strutbio-camelus, Emeu seu Cassoarii, & Dodo:

2. Media magnitudini, seu shajores, quæ vel sunt Rostris magnis crassis validit & oblongis; vel Rostris mimoribus & brevioribus, nonnibil incurvit, saltem in Gal-

linaceo genere.

- Priores in duo genera distinguimus. Primum Genus Corvinum vocamus à similiaudine Corvi Avis notiffime: quarum notæ funt, Rostrum magnum, crassum, redum, aur modice inflexum ; victus ex carne, insectis & frugibus promiscuus; nonnullæ tamen carnivoræ santum funt, morticinis & cadaveribus præcipuè inhiantes, quin & aves vivas aliaque animalia rapiunt & dilaniant, unde à nonnullis Semirapaces appellantur. Corvos etiam à quibusdam ad aucupium institutos audivimus. Secundum, Piecrum genus est, quod plurimis & infignibus notis ab alio quocunque Avium genere differt, & cognisu facillimum est. Earum præcipuæ, & maxime characteristicæ sunt, 1. Linguam habere tezetem, in spinulam osseam, acuram, utrinque dentatam definentem, quam longissime exserere & evibrage potest in arborum rimas aliave foramina, ad inlecta ibidem latitantia lancinanda & extrahenda. 205 in pedibus antieos tantiim duos, & posticos totidem, ad arbores commodiùs scandendum. 3. Intestinis cœcis carere; quod nulli alii quam hactenus novid mus avi convenit.

Posteriores in duo genera subdividuntur, 1. Gallinaeum, quarum notz sunt 1. Rostrum breve validum &
nonnihil incurvum, ad grana, quibus przecipue victitat
hoc genus, colligenda. 2. Ventriculus crassis musculis

B 2 mstructus

instructus ad eadem, calculorum (quos deglunis) ope comminuenda. 3. Corpus crassum & ponderosum, carne mults. 4. Alæ breves & concavæ, unde minime altivolæsinit, & breves volatus sacium hæ aves. 5. Impessina cæca' longissima. 6. Caro, præcipue musculorum pectoris, alba, qui color à coctione se prodit manifestius. 7. Humi nidificare, quia sci. pulli recens exclusi in nido non jacent, nec à matribus aluntur 3 sed densa lanugine vestiri, hue illuc curstare, matres sequi,

ipfique cibum rostellis colligere possume.

2. Columbinum, cujus note lunt I. Figura corporis peculiaris; Cuculum referens. 2. Tibize breves, & în omnibus quas novimus speciebus ună cum pedibus rubre. 3. Alæ longæ, & volatus pernix. 4. Rostrum rectum, tenue, angustum & longlusculum; excipiendæ his sunt columbæ nonnullæ excitez, quæ rostrum brevius & crassius habent. 5. Vox gemebunda. 6. Bina duntaxat unâ vice ova ponere; quem desectum sæpitus in anno pariendo compensant. 7. Cibum pullis ex ingluvie sua in os eructare maceratum & emoltium ad faciliorem concoctionem.

3. Minores; quarum note, magnicudo inter Columbas & Alaudas media: Rostrum longicucios & crafficiei mediocris, deorsum modice instexum, cauda longa; victus è baccis & insectis promiscuus. Huc genus Avium à fimilitudine cum Turdo Ave notifima Turdinum vocamus.

4. Minima, quas Aviculas dicimas, & in tenuirofica. Scraffiroficas dividimus.

Abes aquatica sunt vel quæ ciroa aqua verfamen de in aquosis plerumque victum querunt, aquis tamen non innatant, quæ omnes fisspedes sunt, pleræque etiam longicruræ; tibiis quoque supra genua valgò crectiva aliquousque nudis, ut aquas vadosas commodiàs ingrediantur: vel quæ aquis innatant, quarum pleræque Palmipedes sunt, de crura breviustala maximum partem obtinent.

Quæ

Que eira aquas versansur sunt vel Maxima, singulares & sui generis, ut Grus, &c. vel Minores. Minores sunt vel Piscivora; vel Insessivora aut Limosuga, sive ut utrasque eodem nomine comprehendam, non Piscitora. Nun piscivora pro rostrorum longitudine dividimus in 1. Rostro longissimo donatas, seu restis, ut Scolor paces, &c. sive curvis, ut Arquata, &c. 2. Rostris media longitudinis, cujusmodi sunt Himantopus, &c, 3. Rostris brevissimis, hoc est, Digitus & dianidium non excedentibus, ut Vannellus, Pluvialis, &c.

Aber aquie inn de antes, funt vel fiffipedes, digitis in nonnullis, ut Fulica, ad latera membranis auctis: vel Palmopodes; exque vel longicrura & anomalæ; Phunia copterus, Avosetta, Trochilus; vel cruribus brevieribus donatze. Hæ vel Tridaciyle funt, digito postico carene. tes; ut Penguin, Alka, Lomwia, Lunda: vel Tetrada-And : quibus vel digiti omnes membranis intercedentibus connexi funt, ut, Onocrosalus, Aufer Baffanus, Corous aquatieus, &c. vei tres tantum, postico soluto; atque he iterum vel I. Angustirativa; leu rostro in extremo. acuro, recto aut modice tantum inflexo, que dufum geperum fune 1. Brachypter.e & urinatrices, Colymbi: dictae, quorum nonnulli digitos habent divilos membranis tantum lateralibus auctos. 2. Macroptera &c. volation Lari dicte: five Rostro in extremo edunco, que duam pariter generum lune, nimirum 1. Roftro ferrate seu ad latera utrinque dentato; Mergi: 2. Rostra lavi feu dentium experte, Puffinus Anglorum, Avis. Diomedea, &c. vel II. latiroftra; quæ dividi possune: in genus Anserinum, quarum notas inferius dabinnus : &: Anatinum, cujus generis Aves funt vel marina & urinaerices : vel fluoiatiles & lacuftres.

Au:s

Aves rapaces diarne: & primo MAJORES que duûm Generum sunt.

Primo Generoliores, seu A QUILA.

A Quilæ magnitudine infigni, quâ earum plerisque antecellunt, necnon feritate innata, ut difficulter admodum cicurari & ad aucupium institui possint, à reliquis Avibus rapacibus different; generositate & Rostriaduncitate à Vulturibus, quibus Rostrum non confessim atque è fronte enascitur in hamum curvatur, verium post duorum digitorum seu medii palmi continuam rectitudinem, observante Gesnero.

1. Chrysaëtos Aldrov. Ornithol. lib. 2. cap. 2. i. e. Aquila fulva seu aurea. Magnirudine inter Aquilas excellit, & colore in toto corpore sulvo à reliquis distinguitur; à proxime sequente caudæ totius colore sulco, quódque crura ad pedes usque plumosa habeat. Aldro-

vando appensa 12 libras æquabat.

2. Aquila fulva seu Chrysaevos, cauda annulo albo cincta. Hujus nidus Anno 1668. in sylvosis prope Derwentiam sluvium in Pecco Derbiensi inventus est, è bacillis seu virgis ligneis grandioribus compositus, quorum altera extremitas rupis cujusdam eminentiae, altera duabus betulis innitebatur. Bacillis sunci insternebantur, juncis Ericæ. Ericis iterum junci; in quibus jacebat pullus unicus cum uno ovo urino, adjacentibus cadaveribus unicus cum uno ovo urino, adjacentibus cadaveribus unicus agni, unius leporis, & trium Grygalli pullorum. Erat autem nidus sste quadratus, duas ulnas latus, nulla in medio cavitate; verum planus & æqualis. Pullus sere adultus erat, & ad volandum idoneus, Accipitris palumbarii sigura; dorso Subbuteonis instar nigricante; Anseris propè pondere; tidiis ad pedes usque plumosis; annulo seu zona in cauda alba.

Aquilæ

Aquilæ speciem quandam in præruptis rupibus seu clivis montis Snowdon in Wallia quotannis nidificare aiunt.

3. Haliæëtus seu Ossistaga, The Osprer. In sluminibus nostris non rato pisces prædatur; at verò pedem alterum planum, digitis membranis intercedentibus connexis, Anseris aliusve Avis palmipedis in modum, alterum divisum ad instar aliarum Rapacium habere (ut vusgo persuasum) proculdubio salsum & sabulosum est. Ob magnitudinem insignem Aquilis annumerari meretur; cum Balbusardus Anglorum, The bald Buzzard, (qui à multis pro Haliæëto habetur) nonnullis etiam ex Accipitrino genere avibus magnitudine cedat.

4. Melanæêtos seu Aquila Valeria A colore nigro, & viribus quibus valet dicta. Hujus generis Avem in Curia Medioburgensi Zelandiæ enutritam vidimus, Corvi magnitudine dupla; Capite, collo, pectore, nigris; in interfcapulio macula magna triangulari ex albo rususcente notatam, item area alba transversa in alis. Sexus tam in hac specie quam in aliis Aquilis coloribus multum

variant.

5. Pygargus, Albieilla Gazæ, quibusdam Hinnularia. Magnitudine quâ ei cedit, colore luteo rostri & pedum, capitis albicante aut cinerascente, caudæ vel totius, vel alterius medietatis albo, à Chrysaèto differt. Nobis ad stateram examinata 8½ libras pendebat. Aldrovando descripta multo minor erat, & colore diversa. Venetiis nacti sumus ab Aucupibus occisam, & in soro venum oblatam.

6. Morphnos Gesn. & Aldrov. non alia avis est quam Balbusardus Anglorum, ipso Turnero fatente, qui descriptionem ejus sub Murphus appellatione ad Gesnerum

transmist.

7. Morphus congener Aldrov. Galli gallinacei magnitudine erat, Cerà rostri luteà, colore totius ferrugineo, maculis tamen aliquot albis hinc inde sparsis; cruribus totis hirsutis ad digitos usque.

8. Aquila Brasiliensis cristata, Urutaurana Indigenis dicta Marcgrav. Crista è quatuor pennis nigris componitur, duabus mediis 2 digitos alris, lateralibus parvis. Ro-

strum

strum nigrum cum cera ad basin slava. Pedes etiem slavi Color in capite, alarum remigibus, & tota sere supina parte suscus: in pectore, ventre, & semoribus cruribusque ad pedes usque albus, nigris pennis squa-

matim variegatus.

9. Urubitinga Brasiliensibus Marcgrav. A præcedente differt 1. colore, qui huic per totum corpus suscesses & nigricans; 2. Oculis Aquilinis, cum illi eleganter aurei sint; 3. Cruribus nudis luteis; 4. Cauda bicolore, inferiore parte ad duas tertias alba, reliqua nigra, 5. Cristæ denique absentia.

10. Percnopteros seu Grpaetos Aldrov. Oripelargus etiam dicta. Hujus Avis tres seu species seu varietates proponit Aldrovandus, quarum descriptiones apud ipsum vide. Nos hujus generis Avem Venetiis in ædibus cujusdam Nobilis Veneti enutritam vidimus & descripsimus An.

1664.

Magnitudine Aquilam æquat superátve. Caput & collum plumis destituta, alba duntaxat lanugine vestiebantur. Imum collum infra lanuginem quidam veluti torquis plumarum albentium cingebat. Plumæ ferè omnes corpus tegentes dilute ferrugines. Remiges alarum & cauda nigra. Roftrum magnum, Lari quam Aquilas similius, extremo albicans: Nares cute nigra tegebantur. A rostro ad oculos cutis nuda erat, colore coruleo. Oculorum irides ex rubro Avellanex. E naribus continue guttatim humor stillabat. Crura paulo infra genua plumis tecta, ex interiore parte alba. Pedes plumbei: medius digitus reliquis multò longior: extimus ad primum articulum membrana medio annexus: Ungues nigri, minores minissque incurvati quam in Aquilis. Ingluvies tanquam saccus propendebat. Semper fere alis expansis sterit, eodem situ quo Vultur Leporarius à Gesnero depingitur.

Avis hæc primæ ab Aldrovando descriptæ eadem esse videtur, à qua secundam ejusdem specie diversam non esse suspicion; cum Aldrovandus ipse secundam suam Gypaëton Gesnerianæ non dissimilem esse sateatur. Quod verò Gesneriana & nostra eadem Avis sint, vel unica

1 33

nica illa nota humoris è rostro stillantis ad probandum sufficere videtur, quantumvis colores discrepent: Gefnoriana enim colore Ciconiam referebat. Sexus autem in hoc genus Avibus coloribus aliisque accidentibus plurimum differunt.

Avis har oh ignaviam suam, rostrique & pedum si-

guram, Aquilis minime accenseri debet.

De Vulturibus.

Ulturum note characteristice quibus ab aliis Rapacibus Avibus, Aquilis præcipue, differunt, funta 1. Quòd Rostrum eis non confestim atque è fronte enascitur in hamum curvetur, sed post duorum digitorum continuam rectitudinem. 2. Quod Aquilà ignaviores fint, & cadaveribus vescantur, à quibus illa abstinent; nec ramen cadaveribus solis vescuntur, sed etiam vivas volucres, hados, lepores, hinnulos infectantur & rapiunt 3. Collum fere implume habere. 4. Turmatim volare, observante Bellonio, quod solis inter Rapaces diurnas Vulturibus convenit. 5. Ingluviem ante ventriculum velut facculum propendentem habere, quod in Gy. pacto dicto Venetiis viio observavimus. 6. Quod marem formina, præter morem aliarum Rapacium, magnitudine non superer. 7. Qu'od alarum incumbens corpori pars leni tota vellere, quod soli inter Rapaces peculiare, integitur. 8. Quod sub gutture spatium habeat palmi latitudine non tam plumis quam pilis, qui Virulinis fimillimi funt, vestirum.

Verum Crura ad pedes usque plumosa habere, qua nota Vultures ab aliis Rapacibus distingui existimat Bellonius, nec omnibus commune est nec solis proprium.

Vulturum species à Bellonio & Gesnero proponuntue

fex

. I. Vultur cinereus.

2. Vultur niger. Quorum Bellonius nullas neque deferip-

TO SYNOPSIS METHODICA

scriptiones integras, neque notas characteristicas adhi-

ber, sed nudas duntaxat icones ponit.

3. Vultur Bæticus à Bætico seu castaneo totius corporis colore dictus. Alarum & caudæ pennæ nigræ sunt: Plumæ verticis breviusculæ & curtæ: Cauda brevis alarum longissimarum respectu: Crura brevia, plumis undique contecta ad digitos usque.

te, pedibus flavis. Stans aut ledens cristam quasi cornuta in capite erigit, quæ in volante non apparet. Minor

est, nec pectore adeò fulvo ac proximè sequens.

5. Vultur aureus Gesn. Pars prona tota russa, versus caudam dilutior. Dorsum nigrum: Alæ & cauda susceed. Aquidæ est magnitudine. Digiti pedum susce aut corneo colore sunt.

6. Vultur albus, quem cum cinereo Bellonius eundé facit.

7. Vultur fulvus, Barico Bellonii congener. Dorsum ei & alæ sulvæ: Cauda brevis alarum respectu, quo cum Bætico Bellonii convenit. Rostrum nigrum, extremo aduncum. Caput & collum ad pectus usque, ut & media pars pectoris, plumis destituta, brevi, molli, densaque lanugine alba vestiuntur. Oculi torvi, iridibus croceis. In cervicis ima parte, seu dorsi summa, congeries pennularum angustarum, reliquis multo longiorum, ut in Percnoptero Aldrovandi, collum cingit. In Ornithotropheo Regio, ini Vivario S. Jacobi dicto enutritum vidimus & descripsimus, unde allatum netcimus.

8. Vultur Brasiliensis aut Mexicanus, Urubu Marcgr. Tzopiloth Fr. Ximen. Aura Nieremb. Corvi magnitudine est; cauda longa, alis tamen ea longioribus. Pennæ sotius corporis nigræ: caput parvum, cute tectum paulum rugosa, mira colorum diversitate: namin sinistro latere infra oculum crocei est coloris, supra oculum cœrulei, item in summitate; reliqua parte subrunni; in dextro latere circa oculum superne & inferne crocei coloris, in summitate itidem; reliqua parte ex croceo albicanus. Rostrum satis longum, extremo aduncum, & ad medietatem usque à capite cute obtestum è croceo cœrulescente. In medietate rostri superiore nari-

Digitized by Google

um foramen unum, amplum, transversim positum. Extremitas rostri qua cute carer alba est. Foetet ejus caro instar cadaveris; nam & cadaveribus vescuntur. Foeda avis est, semper macra, nunquam satura. Ximenes Corvi speciem facir: Verum Rostri extremitas adunca & Caput implume Vulturibus accensendum suadent.

Avis hæc Jamaycensibus nostris the Carrion-Crow dicitur, in superiore: a rostri mandibula duo narium soramina ampla habet, non unum transversim positum, ut salso Hernandez. Volat ut Milvus: Animalia viva non aggreditur aut rapit, sed mortuorum duntaxat cadaveribus vescitur, ut nos certiores secit doctissimus Amicus noster & naturalis Historiæ callentissimus D. Hansius

Sloane, autoffus.

9. Hujus generis esse videtur Avis illa ingens Chilensis, Cuntur dicta, quam ego ob magnitudinem enormem & pene incredibilem, pro sicta & fabulosa olim habui, ideoque Ornithologiæ D. Willughby inserere non sum aussus. Jam verò dari hujusmodi Avem sidem mihi secit Amicus noster summus, & in Historia Naturali versatissimus D. Hansius Sloane M. D. Historia ejus, quam ab australy side dignissimo, D. Joanne Strong, Nauarcho, qui per tretum Magellanicum in Oceanum Australem navigavit, una cum penna Alæ remige, accepit, communicata.

Ad oram, inquit D. Serong, maritimam Chilensem, circa tricesimum tertium latitudinis Meridionalis gradum, non procul à Macha insula, antequam locum Herradura dictum accederemus, Alitem hanc offendimus, Clivo maritimo excelso prope litrus insidentem. Glande plumbea trajectæ & occisæ spatium & magnitudinem socii navales attoniti mirabantur. Quippe ab extremo ad extremum alarum extensarum commensurata 13 pedes latitudine æquabat. Hispani Regionis issi incolæ quænam Avis esser interrogati Cuntur dictam affirmabant, seque ab illis valde timere, ne liberos suos raperent & dilaniatent, vel aliquam eis noxam infertent.

Penna quam mihi (verba funt D. Sloane) dono dedit Capitaneus prædictus, duos pedes & quatuor infii-

12 SYNOPSIS METHODICA

per digitos longa erat. Scapus nudus seu pars sistulosa, 5\frac{1}{2} dig. longa, ambitu sere sesquidigitali, ab uno latere nonnihil concava, ab alterò convexa, colore tota susco seu obscuro, 3iij.gr. 17\frac{1}{2} pondere. Avis ipsa, ex descriptione rudi, qualem ab imperitis & in Historia Animalium minime versatis extorquere potui, quin Vultur suerit ex Aurarum dictarum genere minime dubiro. A nausis ob caput calvum seu implume pro Gallo pavone per errorem
initio habita est, ut & Aura à primis nostrae gentis
Americae colonis ob eandem rationem, unde & carnem
ejus consederunt, idque sine ullo nocumento.

Avis hujus 1 Josepho Acosta mentionem factam invenio lib. 4. cap. 37. Econtra (De Tomineiis sermonem habuit) Quas Condores vocant magnitudinis sunt ingentis, earumrumque virium, ut non solum Ovem eviscerare & comede-

re valeant, sed & vitulum integrum.

Garcilasso de la Vega de iis hæc haber. Aliæ adhue Alites habentur, quas Rapacibus annumerare poffimus, magnitudine vasta & immani, Cuntur dicta, Hispanis corrupte Condor, Harum nonnullæ ab Hispanis occisæ ab extremo ad extremum alarum extensarum mensura sumpià 15 aut 16 pedes, hoc est 5 ulnas latitudine implebant. Natura ad earum ferociam viresque in parte temperandas aut irritas reddendas, ungues lis aduncos, quos Aquilæ concessit, denegavit, pedum digiris in rectiores & Gallinaceorum amulos definentibus. Rostrum tamen iis satis validum indulfit ad Boum etiam tergora perforanda & diripienda, visceraque abdomino discisso dilanianda. Binæ earum vaccam taurtimve adoriri audent, & vorare solent. Nec ab hominibus abstinent; quin fingulæ pueros decennes duodecennesve aggrediuntur & occidunt. Infigni Naturæ providentia, tum pecudum sum indigenarum fecuritati cautum est, ne multæ nascerentur; nam si numerosæ essent, magnam armentis stragem, & incolis damnum inferrent, nec quicquam fere ab earum rapinis tutum forer. Color varius est ex albo & nigro, Picz caudatz instar. Cristam in capite parilem seu æqualem habent instar Novaculz,non serratum ad modum Gallinacez. Cum ex aëre ip

in terram devolant forti alarum agitatione aërem verberando strepitum susurrumve adeò vehementem & terrisicum edunt, ut vel attonitum vel surdum reddat audiente.

Accipitres macropteri generosiores ad aucupium institui soliti, Hawks nostratibus dicti.

r. F A L CO peregrinus: niger Aldrovando descriptus vertice erat plano & depresso; Rostro pulchre coeruleo, cum cera intensè lutea. Caput, cervix, dorsum, alæ susce & propemodum nigræ: Pectus, ventet & semora alba, lineis latiusculis nigris transversis distincta. Cauda minus susca, lineis nigris transversim ductis [cross Bars] insignita. Crura pedésque lutea; tibiæ breves.

2. Falco Sacer. Angl. The Sacre. Omnium præter Gyrfalconem maximus est, colore Milvino, sen inter rustum & fuligineum medio cruribus brevibus, digitis coeruleis; rostro etiam brevi & coeruleo: Corpore

longiusculo, alis & cauda longis.

3. Gyrfalco, The Jerfalcon, cujus mas five Tertiarius (Anglice Tarcel.) The Jerkin dicitur, Gyr. Germanis Vulturem fignificat. Sola magnitudine sua, Aquilææmulä, ab aliis quibuscunque Falcionibus satis distinguitur; quamvis aliæ notæ non desint. Vertex planus, Rostrum coeruleum, item tibiæ & pedes; Color plumatum in corpore roto albus, verum dorsi & alarum pennæ nægra macula cordiformi notatæ; cauda breviuscula notis nigristransversis variegata: Gula, pectus & venter albedine pura tincta. Gruibus & Ardeis inprimis intesta est.

4. Falco montants, The Mountain Falcon. Peregrino minor est, vertice fastigiato seu leniter elevato: Rostro crasso, brevi, nigro, cera lutea; corpore leucophao;

pedibus croceis.

5. Falco gentilis i. e. nobilis dictus. a Peregrine & Germanico parum admodum differt vel corporis forma, vel indole & moribus, ut nonnifi oculatifimus quifque & in arte exercitatifimus Accipitrarius eos possir distinguere.

14 SYNOPSIS METHODICA

6. Falco gibbosus, The Haggard Falcon. Sie dictus est, quod ob brevitatem caput vix appareat ante juga alatum, dum eas supra latera dorsi componit; ita ut gibbum gestare videatur. Anglici nostri Rei Accipitrariz scriptores Falconem hunc gibbosum seu Haggard Falcon, & Peregrinum dictum pro eodem habent, nomina hac promiscue usurpantes.

7. Falco albus, The White-Falcon. Colore totius corporis & alarum albo à reliquis speciebus abunde distin-

guitur.

8. Lithofalco & Dendrofalco. De his nihil notatu dignum invenimus. Lithofalco Alberto mediæ magnitudinis est, & vigoris inter peregrinum & gibbosum. Dendrofalci plenissimam descriptionem apud Gesnerum habemus, quam Subbuteoni convenire D. Willughby existimat.

9. Falco Tunetanus, The Tune or Barbary Falcon. Qui nostratibus hoc nomine venit hujus generis reliquis, Peregrino dicto, Montano, & Gentili minor est. Bellonius ad Lanarii magnitudinem & similitudinem accedere seribis.

10. Falco rubens, The Red Falcon. Quæ de hoc genere Aldrovandus ex Alberto habet apud ipsum vide i nos an detur hujulmodi species à reliquis distincta du-

bitamus.

11. Falcones Indici rubri Aldrov. Horum alter, quem fæminam esse putavit, major erat, vertice lato & fere plano. Rostrum cinereum, cera lutea. Supina pars tota cinerea ad fuscum tendens. Ab exteriore oculorum cantho macula longa ducitur, eodem quo pectus colore imbuta. Pectus autem & prona superficie es penè tota rubet cinnabarino remisso; inspersis anteriori sterno maculis rarioribus cinereis. Alter, quem matem putavit, minor erat. Color autem rubeus in prona superficie saturatior erat: Dorsum & supina facies prorsus nigra.

12. Falco Indicus cirratus. Magnitudine ad Afturem accedit. Caput ei planum, nigrum, cirratum, crista bisida ab Occipite retro dependente. Collum rubrum:

Pectu

Pectus & venter ex albo & migro varia, lituris seu lineis transversis alternis perquam lucidis & pulchris. Irides oculorum flavæ. Rostrum obscurè cœruleum, & propemodum nigrum; præcipuè versus apicem, nam basis luteâ membrana obducitur. Crura plumis ad pedes usque vestita: Pedes lutei, ungues nigerrimi. Minores pennarum alæ ordines simbriis albicant. Cauda areolis seu zonis nigris & cinereis alternis varia. Cætera nigricat. Avem hanc ex India Orientali advectam in Ornitrophio Regio in vivario S. Jacobi dicto enutritam vidimus.

13. Lanarius, The Lannar, cujūs mas sive Tertiarius The Lanneret dicitur. Notæ hujus diagnosticæ suns, Quòd rostrum cruráque cum pedibus habeat coerulea; plumas anteriores albo & nigro varios maculis non transversis, sed plumas in longum distinguentibus, contrarià atque in Falconibus ratione. Supina pars tota susce Alarum prona notis rotundis ac instar exiguorum nummolorum per supersiciem disseminatis picta. Galliæ

perpetuus est Lanarius.

A. 14. Subbuteo Bellon. & Aldrev. The Hobby. Parvitate sua à præcedentibus distinguitur, appendicibus angularibus utrinque ad superiorem Rostri mandibulam cum Balbusardo, Æsalone, Tinnunculo & Lanils dictis convenit; ab insectandis Alaudis, quibus præcipue insectus est, Accipiter Alaudarius dici meretur. Ejus autem conspectum & præsentiam, instinctu quodam natura, adeo horret & expavescit Alauda, ut ad eum evitandum vel in hominis ipsius sinum consugere, vel in carpentum quo vehitur apertum, velut in Asylum, quamvis non satis tutum, se recipere non vereatur.

15. Æsalon Bellon. & Aldrov. The Merlin. Avium hujus generis omnium minima est, Merula non multo major, animosa tamen & audax. Rostrum cœruleum:
Torquis sub occipite ex albo lutescens. Dorsum serrugineo & nigricante cœruleo colore varium. Prona
pars corporis albo ferrugineo, cum maculis nigro-ferrugineis deorsum à capite caudam versus tendentibus, non

transvertis,

A, 6. Tinnum

16. Tinnunculus seu Cenchris Aldren. The Kestrell. Stannell, or Stonegall. nonnullis, The Windhovet. Magnitudine est Columbæ; capite cinereo, lineolis nigris vario; Supina pars corporis ad uropygium usque (quoti cinereum) rusta cum maculis nigris in extremis plumis versus apices; Prona pars rusta cum lineis nigris secundum longitudinem pennarum ductis. Windhover dicitur quod aerem quasi ventilet, alas motitando, unde in eodem loco diutius hæret.

Solent non raro Timunculi à nostratibus cicurari, & ad aucupium institui, aliarum Avium rapácium more. Cenebris seu Miliaria dicitur hae Avis, quod pun-

Ctis nigris Milii æmulis infignis fit. Gefn.

Aves Rapaces diurna minores, macroptera, fylvestres & ignaviores, ab Accipitrariis neglesta.

1. D'Uteo vulgaris sive Triorches quod tres testiculos habere vulgo sed salso creditus sit. Nota hujus Avis sunt, Color dorsi è serrugineo nigricans, cum maculis interdum albis in alarum vestirricibus: Pectoris ex albo slavicans, cum maculis oblongis serrugineis in singulis plumulis, non transversis sed deorsum tendentibus. Rostrum quoque nudum, è coruleo nigricans, basi cute nuda lutea (quam Ceram à colore, ut puto, vocant) recta: Cumculis insesta est hac Avis.

2. Buteo apivorus five vespivorus, The Honey-Bu2zard, A Buteone vulgari differt membrana ad rostri basin [she Cere] nigricame; capite cinereo, iridibus oculorum slavis; pedibus brevioribus & crassioribus; canda longiore; zona cinerea transversa in alis & cauda.

Infectis victitat, & vesparum nymphis pullos nutrit.

3. Balbusardus Anglorum, Halizetus Aldrov. The Bald-Buzzard; nonnullis, the Sea-Eagle. A Buteone valgari

vulgari differt Occirite albo, unde nomen Anglicum Bald-Buzzard, i. e. Buteo calvus.: 2. Pondere & magnitudine, quâ eum superat. 3. Alarum longitudine.
4. Digito anticorum extimo retrorsum versatili seu slexili,
5. Appendicibus seu processibus angularibus in superisore rostri mandibula. 6. Victu è piscibus.

A. 4. MIL VUS æruginosus Aldrov. Circus Bellonii, The Moor-Buzzard. Ad Buteones potiùs quam Milvos teferri debet, cum caudam non habeat forcipatam, quæ Milvi nota est. Colore undique tam prona quam supina parte ferrugineo seu Aquilino, excepto summo capite quod ex sulvo albicat; magnitudine insra Buteonem; pedibus longis, tenuibus, slavis, a congeneribus differt.

A. 7. PYGARGUS Accipiter, Subbuteo Turn. The Ringtail: Mas Hen harrow seu Henharrier dicitur, à laniandis gallinis. Ab aliis differt uropygio albo, unde nomen; torque plumularum arrectarum circa aures, ceu corona, caput cingente.

- A. 6. Milvus, The Kite, or Glead. Nota hujus characteristica, quâ solâ ab aliis Rapacium speciebus facile distinguitur, est cauda forcipata; ut alias conquirere non sit opus: est tamen pulchre colorata. Pullis gallinaceis & anatinis insesta est. Alis expansis in aëre se librat: quin nulla vel rara alarum agitatione de loco in locum provehitur velut sluxu aut lapsu quodam. Hinc Anglis Glead dicitur à verbo glide, quod labi motu velut insensibili & tranquillo absque agitatione aliqua aut subsultu significat, ut slumen super planitiem sensim declivem.
- 6. Milvus Brasiliensis CARACARA distus Gaviaon Lusitanis Marcgrav. Magnitudo Milvi: Cauda 9 diglonga, Alæ 14, quæ tamen nondum ad sinem caudæ pertingunt. Color totius ravus cum albis 8: slavis punctulis. Cauda albo 8: susceptio variegata est. Caput Accipitrinum, rostro adunco, mediocriter magno, nigro. Pedes lutei, unguibus semilunaribus nigris.

Digitized by Google

Aves Rapaces brachypteræ, i. e. alis cauda brevioribus, seu ab extrema cauda cum componuntur multum desicientibus.

HUjus generis duas tantum præter Lanios species no-

1. Accipiter Palumbarius Aldrov. & aliorum. Aftur. Gallorum. The GOSHAWK. Magnitudine infigni quâ Buteonem vulgarem superat à Niso Recentiorum seu Accipitre Fringillario differt. Supina corporis pars tota susea, Buseonis colore, prona alba, transversis lineolis nigris

ereberrimis undularis pulcherrime variegata.

A. 2. FRINGILLARIUS Accipiter, Recentiorum Nifus & Sparverius, The SPARROW-HAWK. Hujus mas The Musket nomine Gallico dicitur. Magnitudo ei Columba. Pars corporis supina susca; prona lineolis transyersis crebris, albis & suscis ferrugineisve undulatis varia; Ala breves, qua nota ab antedictis omnibus excepto præcedente distinguitur; canda longa, fasciis transversis (bars vocant) nigricantibus distincta. Columbas prædatur & vastat mirum in modum.

His adde Aves Lanios dictas,

A. 3. LANIUS seu Collurio cinereus major, The greater BUTCHER-BIRD or Mattagasse, Eboracensibus & Derbiensibus Wereangel, nomine cum Germanis communi. Magnitudine est Merula, colore, exceptis alis & caudæ pennis, (quæ ex allo & nigro variæ) & ductu nigro à rictu oris utriaque per oculos ad occipur, cinereo. Ad Avicularum aucupium interdum instituirus.

A. 4. LANIUS minor ruffus seu tertius Aldrov. The lesser red-backt BUTCHER-BIRD. Dorsum huic ruffum, uropygium tamen cinereum, ut & caput. A rostro per oculos ultra aures linea lata nigra extenditur. Gula & pessus alba.

A. 5. LANIUS minor lineis albis & nigris semicircularibus variegatus, The lesser variegated BUTCHERBIRD. Hæc species lineå illå nigrå à rostro utrinque per oculos ductà caret.

A. 6. LANIUS minor cinerascens seu russo cinereus cum macula in scapulis alba, The lesser Ash-coloured BUTCHER-BIRD with a white Spot on each Shoulden:

The Wood-chat.

Lanii omnes rostro sunt longitudinis mediocris, aliquousque recto, in extremitate rantum adunco: & barbulas seu setas nigricantes circa rostrum habent: prætetea mandibula superior prope curvaturam appendices duas angulosas obtinet inseriori superincumbentes, cui nullæ cavitates ad eas excipiendas insculptæ sunt, ut in Subbuseone & Tiununonlo, &c.

Varietates omnes antedictas sæpius observavi; specie revera distinctas esse non ausim sidenter asserre, cum noverim quantum sexus in hoc genus Avibus colore inter

se differant.

Aviam rapacium species adhuc tres apud Du TERTRE & ROCHEFORT invenio in Historia Naturali Insularum Antillarum.

Mansfeny dictam forma & pennis Aquila, sola magnitudine, (quâ ei cedit nec Falconem superat) discrepantem. Aves tantum imbelles, Turdos, Hirundines marinas, Alaudas marinas, Turtures, &c. prædatur. Serpentibus etiam & Lacertis victitat.

2. Le Pescheur, Piscator, Præcedenti per omnia similis, nisi quod plumas in ventre albas habeat, & in summo capite nigras. Solos pisces invadit; nec quadrupedia aut

Aves aggredieur, iisve ullatenus insestus est.

2. L'esmerillon Grygry, a voce seu clamore sic dicta.

Turdo non multo major est, Supina pars tota russa, nigris

gris maculis picta; prona alba, armellino variegata. Laertulas solas insectatur, sed interdum pullos parvos.

Aves Rapaces minores exoticæ & anomalæ, Manucodiata & Aves Paradifi dictæ.

H A S non Apodes esse, ut olim vulgo persuasum, ocularis testibus & Avibus integris alatis constat. Apposite Bontius lib. 5. cap. 12. 'Tantum abest bas Paradisis aves vel pedibus carere, vel aere nutriri, ut unquibus incurvis & peracutis parvas Aviculas, Chlorides Fringillas, & similes venentur, easque mox, sicut relique rapaces Aves devorent: ut nec illud verum sit, eas nonnisi mortuas inveniri, cùm & arboribus insideant, & sagietis à Ternacensibus sigantur, unde etiam à celeri & reciproco volatu Hirundineo Hirundines Tarnacenses ab Indis vocantur.

Sunt autem Aves hæ aspectu pulcherrimæ, & singulari pennarum sorma & situ ab aliis omnibus avibus diversæ; siquidem è pectoris lateribus pennæ longissimæ hinc inde magno numero enascuntur, quæ tum ultra caudam in longum aliquousque procurrunt, tum in latum dissunduntur: & è nonnullarum, non tamen omnium, uropygiis, cirri bini seu pennarum scapi, plumulis seu villis destituti, enati, lougissimè ultra reliquas pennas protenduntur.

Harum Avium 5 species describit Aldrovandus; plures

addunt Clusius & Marcgravius.

1. Corporis magnitudine & formâ Hirundinem pæne æquabat; capitis plumagine purissimi auri colore egregie relucente; menti tegetibus colore ex cyaneo viridi serici instar splendentibus: Alarum pennæ susce inter nigrum & russum sulgebant: reliqui corporis sulvæ in russum vergebant. Cirri illi gemini nigri.

2. A.

2. A reliquis maxime diversa erat, quod binas in uropygio pennas haberet cæteras duorum palmorum longitudine excedentes; linguam rubicundam, longiusculam, acutam, Pieorum non plane dissimilem. Cirris cauda geminis longissimis carebat. Pennarum etiam colore à reliquis plurimum disserbat.

3. Hippomanucodiata dista ab infigni trium dodrantum à principio rostri ad caudam extremam longitudine. Rostrum aduncum: color torius albus, præter collum & ventrem, quæ castanea. Vertex ferrugineus, quem colo-

rem flavus excepit, ut hunc viridis.

4. Seu Cirrata; rostro longissimo, nigro adunco. Capitis, colli, & alarum pennæ nigrescebant. Cirrus 3. dig. altus, rigidus, slavus, prope cervicem, velut ex setis compositus.

5. Seu vulgaris Aldrov. Gefn. quartæ speciei valde similis, nisi quod cirro careret, rostroque ab inseriore parte

curvo & exiguo esfer.

6. Manucodiata Rex Marcgrav. Hirundinem corporis magnitudine æquabat: capite & oculis parvis, rostro a recto acuminato, pedibus satis crassis, unguibus lunatis seu aduncis: pennulis ad rostrum holosericeis, superne viridi & susco mixtis, inferius nigris: Collum superne aureum, inferius viride ex aureo splendens: pensus saturate brunneum: reliquum corpus, alæ, & cauda eleganter brunnea. Pennæ longæ lateribus adnascentes, propè exortum aureæ suere, reliquæ ex albo slavescentes. Cirros binos habuit prælongos ad exortum aureos, versus extremum incurvatos & obscure brunnos.

7. Manucodiata altera, Marcgr. Magnitudine Hirundinem superabat: Caput depressum, Oculi perexigui grani Milii magnitudine, Rostrum præcedentis simile. Ad exortum rostri pennulis nigerrimis holosericeis ornata erat. Guttur totum & collum inferius ad oculos usque & genas pennis holosericeis è viridi aureis, splendentibus vestitum; caput superius holosericeis itidem obscure luteis, sed ad tactum durioribus. Collum cingunt plumæ breyes, holosericeæ, ex aureo splendentes. Dorsi tegetes è stavo

flavo aurez splendentes, inserius dilute ex albo brunnez.

Hæ duæ descriptiones vel unius & ejusdem speciei Avis sunt, vel duarum valde similium, cumque prima Aldro-

vandi in multis conveniunt.

8. Paradisea avis majoris generis Clusia precedențe non multum differt, ut eandem plane putem; vertice à rostro ad oculos & collo holosericeis pennulis slavi coloris superna parte, infima fuscis vestito.

 Paradifea minoris genetis ejustem, primæ Marcgravii eadem videtur. Guttur tamen pennis viridibus iplendentibus tectum erat ad modum Aldrovandinæ primæ.

10. Rex Avium Paradifearum majoris generis Clus. Aliis Manucodiatis minor erat. Alæ toto aviculæ corpore longe majores. Rostrum album, unciale, ima parte villis rubris, ceu staminibus holosericeis, tecta, ut & tota capitis parte anteriore. Media pars capitis circa oculos parvis maculis nigris punctata erat. Collum cum pectore pennulis sature nigris, velut holosericeis staminibus, tectum. Supina pars tota sere, [dorsum, alæ, cauda] unicolor erat, è slavo susca. Sub pestore velut torque atro digitum minimum lato insignita erat. Pennæ ventrem tegentes albæ, sed quæ alis proximæ nigræ. Cirri caudæ tenues, nigri, extremo in orbem convoluti, & ab uno latere villis tenuissimis præditi, supina parte viridi saturo colore splendentibus, prona suscass.

Caterum Avium Paradisearum duo genera sunt, referente Clusio, unum Majorum quæ elegantiores, cujusmodi in infula Arou duntaxat reperiuntur alterum minorum & minus elegantium, quas insulæ (Papuæ insulæ Cilolo vicinæ) producunt. Hæ nervis illis prælongis seu cirris ex uropygio exeuntibus carent, quibus alterum genus donatur.

Utrique generi suum Regem esse aiunt, peculiarem & colore disserentem, qui supra reliquas perpetud subli-

miùs volat.

MANUCODIATA Zeylanica, cauda longissima forcipata bipenni, Waluhora Zeylanensibus i. e. Gossipium furens Mus. Leyd.

Avibuş

AVIBUS RAPACIBUS diarnis congener CUCU.

LUS, Kinny Græcis.

Augupes nostri Bononienses (inquit Aldrovandus) uno ore affirmant & Cuculos majores reperiri, & minores; & illos præterea duorum esse generum, sed quæ solius coloris differentie inter se distinguuntur. Minores verò à majoribus non alia ratione quam magnitudine discre-

Majoris utriusque icones dat Aldrovandus: minorem

nunquam vidit.

Prima Aldrov.à nostrate Cuculo differt figura Restri Palumbi fimili.cum nostratis rostrum Turdi aut Merula rostrum. potius referat: deinde lineis transversis in pectore & ventre interruptis, cum in nostrate integræ & continuæ fint.

CUCULUS nostras seu Aldrov. secunda, The Cuckow, Rostro & unguibus est minoribus & debilioribus quam cæteræ rapaces. Notæ ejus characteristice sunt Nares rotunda supra rostri superficiem eminentes, cujusmodi in nulla præterea ave hactenus observavimus. Avium ova sorbere dicitur, aut pullos duntaxat tenellos nec dum nido egressos prædari; ideóque exacta æstate, cum ejusmodi victus ei non amplius suppetit, torpere & obdormire creditur. Verum nos in dissecti ventriculis Erucas aliáque insecta invenimus, & aviculas Cuculi pullos insectis nutrire certiffimum est: non ergo ob defectum alimenti vel se abscondit, vel alio transfert, quacunque tandem de causa id faciat: forte quia frigoris hyberni minus patiens est.

In Ave Anno 1693 observata Prona pars corporis albicabat cum aliqua flavi tinctura lineis transversis nigricantibus, in gutture & summo pectore crebrioribus, inferiùs rarioribus, variegata, Accipitrum modo: imus venter lineis hujusmodi carebat. Supina pars tota cum capite & alis, lineis seu ductibus fulvis & nigris transversis pulcherrime distincta. In summo capite maculæ aliquor albæ; quin & apices pennarum in imo dorlo supra uropygium albent: interior etiam limbus exteriorum alæ remigum C₄

macu-

24 SYNOPSIS METHODICA

maculis albis majuículis traníversis pingitur: Canda prælonga, ductibus traníversis nigris & sulvis, maculisque ad scapum & extimos pennarum margines albis varia, 8 pennis composita, mediis duabus longissimis, exterioribus utrinque ordine brevioribus. Tibia brevissima, & ad pedes usque plumis velata. Pedes debiles savicantes, unguibus propemodum concoloribus. Digiti 4, exteriores duo postici seu retrorium siti, medii antrorsum; interiores autem exterioribus breviores & minores sunt. Rictus oris amplus; os intus croceum 2. Cuculus Indicus. Mus. Leyd.

Aves Rapaces notturnæ.

Capiris & oculorum magnitudine & protuberantia; quodque noctu evolent & prædentur à reliquis Rapacibus diurnis different.

Noctuæ auritæ Horn-Onls, id est, Cornutæ, Anglis.

1. BUBO. Cujus tres species proponit Aldrovandus. No-Bua omnium maxima, aut Anserem ut que Aquilam adæquet; Secunda à Gesneriana seu prima disserebat cruribus minus torosis supra genu, & gracilioribus; Colore per totum corpus sulvo seu serrugineo ex cinereo, pestore subnigris maculis in longum ductis instar Accipitrum pulchre minutimque distincto, nec colores in dorso respondent. Terna Aldrov. cum secunda in omnibus convenit, præterquam sibiis, quas minime hirsutas habet, sed, quemmuemadmodum & pedes, debiles. 2. Bubo Brafiliensis Marcgravii Jacurutu dicta adeò similis est huic Avi, ut eandem dicere non verear.

Duas hujus generis Aves vidimus in Ornisbotrophio Regio in vivario S. Jacobi prope Westmonasterium Aquilæ magnitudine, pedibus ad ungues usque hirsuris, iridibus oculorum ex rubro flavicantibus; colore totius Boetico, Ardea stellari simili, lituris longis nigris deorsum per medium plumarum ductis: lineis circa ventrem transversis.

A. 2. Or Us five Noting aurita, Afioi Latinis Plinio, The Horn-Owl. A pennulis in capite extantibus, cornuum aut auricularum æmulis, ita dicitur. Hanc D. Jeffop ex agro Eboracenfiiad nos transmist: cæterum in Anglia rarior est.

3. Scops Aldrov. Omnium rapacium nocturnarum prope minima. Aures dictae seu cornua una dúntaxat pennula constant.

Noctuæ non auritæ, seu pennulis aurium in-

A.I. A LUCO minor Aldrov. The common white Owl, or Barn-Owl, and by some The Church-Owl, quo nomine quandam Notice speciem Belgae etiam appellant. The white Owl, i. e. Noctua alba dicitur à colore albo qui in ea præcipue eminet, quamvis maculis & lineolis sulvis pulchre variegata sit.

A. 2. STRIX Aldrov. The common brown or Ivy-Owl, a firidore etiam Screech-Owl dicta. Differt à præcedente colore obscuriore, è ferrugineo & nigricante vario: quódque extima alæ penna exigua sit, & plus palmo brevior tertia quartâque; secunda digito brevior tertia; quarta & quinta omnium longissimæ; cum in illa secunda & tertia longissimæ sint, extima autem utrâvis vix digito dimidio brevior.

A. 3.

SYNOPSIS METHODICA

A. 3. STRIX cinerea, fortè Ulula Aldrovandi, The Grey Owl. A præcedente differe, quod hæc cinerea fit, aut grisea, ut vocant, illa fusca aut brunnea; quòd hac maculis longis in pectore doneur, quibus illa caret: quódque interior peplus circa caput tantum fusco & albo varius sit.

A. ULULA Latinis, Owl five Howlet Anglis, Gallis Hulot, Germanis Ul five Eul à voce quam edit lugubri & flebili proculdubio denominata est hæc Avis, siquidem Howl Anglis & Germanis idem valet quod ululo & ejulo Latinis. Owl aureur Anglis generale nomen est omnium Avium nocturnarum. Ulula Aldrov. Strix no tra cinerea esse videtur:

3. Ulula Gesneri, Gallina magnitudine aut supra; colore ruffo nigro resperso; pinnulis inter oculos & dorsum multis, densis, cinereo fere colore: cruribus albicantibus, punctis conspersis lividis, nobis incognita est.

6. NOCTUA minor. The little Owl. Parvitate sua. ut quæ Merula minor sit, nec Alaudam magnitudine multum excedat, ab aliis nocturnis Rapacibus Avibus differt. In Sylvis Austriacis invenitur, sed rarius ; Roma

etiam venalem vidimus.

7. Noctua Brafiliensis CABURE dicta Marcgr. Magnitudo Turdela, Rostrum & oculorum irides flavæ; Crura brevia hirsuta; ungues nigri; cauda lara, umbræ diluræ, colore albo undata. Pars supina tota, caput, dorsum, alæ Umbræ pariter dilutæ colore, maculis albis, in capite & collo minimis, in alis majoribus, variegata. Pettus & venter albicant, Umbræ dilutæ maculis variegata.

Aves nocturnæ anomalæ, Cuculi colore, rictu Hirundinis apodis, CAPRIMULGI dicta.

A. I. CAPRIMULGUS nostras vulgaris & Aldrov. Salopiensibus, The Fern-Owl, Eboracensibus, The Churn-Owl, à strepitu quem inter volandum

edit. The Goat-fucker. Pulcherrima est avis, corporis figura & coloribus Cuculo quam Noctue similior. Rostro minimo nigro, Ridu oris ingenti, Pedibus brevibus exilibus ab aliis quibuscunque Noctuis abunde distinguitur. In ventriculo semina & scarabeos invenimus. Est autem Avis anomala, nocturna quidem, verum cum Rapacibus nullo modo conveniens. Caput proportione corporis magnum, verum multo minus quam reliquis Avibus nocturnis. In solvis præcipue montosis, in Pecco Derbiensi, Eboracensi comitatu, Salopia, & alibi invenitur.

2. CAPRIMULGUS Americanus, IBIJAU Brasiliensibus, Noitibo Lusitanis Marcgr. Magnitudo Hirundinis; Caput latum & depressum; oculi magni, pupilla elliptica, iride slavescente. Rostellum minimum, os amplissimum, lingua minima. Crura alba parva. Medii digiti unguis velut pinnatus. Pars supina nigricat punctulis albis inspersis. Penna in toto inseriore corpore ex albo & nigro mixta, ut in Niso. Reperitur

& species hujus magnitudine Noctuz.

3. GUIRAQUEREA Brasiliensis ad Caprimulgum accedens Marcgr. Magnitudo Alauda. Capitis, oculorum, oris, rostri figura ad præcedentem accedit. Setas crassas habet ad latera rostri. Ala longæ sunt, sed cauda multo longior, cum in præcedente Alæ ad caudæ extremitatem sere pertingant; duæ in caudæ pennæ reliquis longius excurrunt. Tota avis ex susco cinerei coloris est, cum maculis obscure slavis aut albicantibus mixtis, more Nissi. Circa totum collum pone caput annulum habet obscure aureum. Crura cinerea seu susca. Reliqua vide apud Marcgravium, nam hæc ad distinctionem sussicient.

An Aves hæ nocturnæ sint nécne, Autor non prodidit, utcunque externa specie Caprimulgum exacté reserunt. Cum autem Caprimulgi & Hirundines apodes in multis conveniant, annon Aves hæ Brasslienses Hirundinei potuls geueris sint considerandum. Pedum sigura Hirundini apodi non responder.

Aves

Aves Rostro & unguibus adancis frugivoræ, seu Psittaci.

PSITTACI capite sunt prægrandi, Rostro ac cranio duro; Coloribus pulcherrimis, unguibus aduncis, digitis binis ante, totidem retro sitis. Rostro inter scandendum ceu hamo injecto corpus sublevant. Lingua lata, Cucurbite seminis siguram referens, notante Scaligero. Humani sermonis imitatione olim celebres. In omnibus quas hactenus observavi Psittacis nares rotundæ suere, in superiore parte mandibulæ superioris prove plumaginem sitæ, sibique vicinæ.

Pfittaci magnitudinis ratione in tria genera dividi polfunt, nimirum in maximos, mediocres, minimos. Maximi Corvo nostrati, aut etiam Caponi bene saginato magnitudine pares sunt, cauda præsonga, Macaos & Cockatoons

Anglice dicti.

Mediocres & vulgatissimi, Columbo domestico æquales sunt, aut paulò majores, minorésve, cauda brevi, Parross & Poppinjays nostratibus.

Minimi, Merula aut Alauda magnitudine, cauda lon-

gistima Porokeets dicti, Peroqueto Italis.

Psittaci maximi Macaos & Cockatoons dicti.

1. PSITTACUS maximus Cyano-croceus Aldrov.

ARARAUNA Brasiliensibus Marcgrav. Canide
Lerü. Magnitudo Caponis bene saginati; 1 ongitudo bicubitalis. Rostrum nigrum, prælongum. Cutis circa oculos nigris pennis variegata; Vertex planus & viridis:
Guttur veluti torquis nigra ambit. Prona pars tota crocça; supina pulchre cœrulea. Cauda duos dodrantes
longa

longa. Crura brevissima, tibia & pedes fusci, unguibus

migris.

2. P SITTACUS maximus alter Aldrov. Superiore nihilo minor est, eadémque longitudine; Rostro breviore, mandibula superiore alba, inferiore nigra. Albet oculorum regio & rempora. Totum corpus, alæ incipientes, & cauda tota pulcherrime punicea; ut & alarum remiges parte interiore; exteriore sature coeruleæ sunt, una cum uropygio inferno. Remigum tegetes secundo in alis ordine luteæ sunt, puniceis marginibus, coeruleo velut ocello in apice ornatæ. Cruscula brevia & pedes susci.

In Psittaco hujus generis, quem Londini observavimus, Alæ & cauda miniaceæ, cœruleo & savo coloribus variæ erant; caudæ mediæ duæ pennæ reliquas longitudine multum excedebant, in acutos mucrones desinentes,

colore cœruleo.

3. ARARACANGA Maregrab hac non diversa avis esse videtur: Notæ enim pleræque conveniunt; differt quòd per medietatem alæ pennis tectæ sunt viridibus, extrema medietate cœruleâ.

4. MARACANA Brasiliensibus Marcgr. Psittaci species est, sed major: plumæ totius ex gryseo subcœrule-scunt. Clamat ut Psittacus, fructus amat, Murucuia in

primis: nec plura de ea habet.

5. MARACANA Araræ, id est, Macai species minor, ut quæ Psittacum magnitudine non excedat, Araræ tamen sigurâ est, cauda longa simili, rostróque, quod nigrum, & cute circa oculos, quæ alba, plumulis nigris punctulata. Caput, collum & alæ saturatè virides, vertice tantum dilutiore & cœrulescente. Alæ & cauda supernè virides, infernè cœruleæ, extremitatibus pennarum obscurè cœruleis. In exortu cujuslibet alæ maculam habet miniatam, supra Rostri exortum suscam.

Alias Psittacorum majorum species describit Clusius in

exoricis.

Plittaci

Psittaci media magnitudinis Parrots & Poppinjayes Anglis dicti.

1. PSITTACUS albus cristatus Aldrov. Colore in toto corpore albo, cristâ in capite, caudâ surrectâ, magnitudine Columba domestica majori pari, pe-

dibus subluteis, ab aliis Psittacis facile discernitur.

2. PSITTACUS viridis, alarum costa superna rubente Aldrov. Præcedenti magnitudine par est, Rostro superius, extremo nigro, post subcœruleo, reliquo rubicundo; inferius albo; iride oculi crocea. Vertice luteo, reliquo corpore virente, superne saturatius, inferne dilutius; costa superna alarum rubente. Caudà breviuscula, inferne ad latera rubra in longum macula insigni, superne slavescente. Tibia & pedes cinerei.

Hæc species apud nos omnium est frequentissima; in illis quos Londini descripsi circa oculos circulus erat albus; appendix utrinque in superiore Rostri mandibula, cui

in inferiore crena respondebat.

3. PSITTACUS poikilorbynchos Aldrov. Rostrum superius, in superiori parte, viridicœruleum, ad latera
ochræ colore, in extremitate macula transversali candida
notatum; inferius rostrum circumcirca coloris plumbei,
in medio lutescit. Vertex aureus, reliquum corpus viride, supina parte obscurius, prona dilutius. Alæ &
cauda viridi, amethystmo, nigro, miniaceo obscuro,
coccineo luteo coloribus variæ; colorum dispositionem
in alis & cauda apud Autorem vide. Tibæ breves, pedes
plumbei, ungues nigri.

4. PSITTACUS viridis melanorhynchos Aldrov. Ad rostri initium, in vertice & sub gula color cœruleus ad viridem tendit. Supina pars tota intensiùs viret, costa duntaxat alæ, quà corpori adnectitur, extrema coccineo ruber, uti & remigum extrema: pars prona lutea, & è

luteo viridis, uropygio inferius coccineo.

5. PSI 5

5. PSITTACUS leucocephalus Aldrov. Rostrum & pars capitis rostro continua alba. Gula & alarum costa suprema colore cinnabarino rubet. Medium pectus inter semora obscure rubescit. Occiput, collum, dorsum, ala, uropygium supernum saturate virent; Pestus & semora dilutius. Posset hic psittacus ob multiplicem colorum varietatem (qui non pauciores quam septem) municos seu versicolor appellari. Horum autem pracipuus est viridis.

6. PSITTACUS versicolor seu erythro-cyaneus Aldrov?
Rostro est minus grandi quam præcedentium, subnigro;
Capite, collo, pettore coeruleis; vertice summo luteo: oculorum regio albicat: Venter viridis, uropygium luteum;
summum dorsum dilute coeruleum: Alarum tegetes vi-

ridi, luteo roleo perfulæ funt.

7. PSITTACUS cinereus seu subcæruleus Aldrov? Columbæ domesticæ magnitudine est, Rostro nigro. Color corporis totius cinereus obscurior: Cauda rubra, colore cinnabarino seu miniaceo, admodum brevis, & vix ultra extremas alas protensa. Oculos cutis nuda candida cingit. Hujusmodi omnes ex Mina civitate S. Georgii adferri aïunt. Londini plurimos vidimus.

8. PSITTACUS erythro-leucos Aldrov. Magnitudine Macams dictas, æquat vel etiam superat, verum cauda ei brevis est. Corpore toto obscurius candicat, ut cinericeus videatur. Rostrum nigrum. Postrema tergi pars, uropygium cauda tota, alarum remiges miniaceo

tinguntur.

9. PSITTACUS coccineus Orientalis, alis ex viridi & nigro variis. Magnitudine Merulam superat. Corpus torum coccineum: Alarum vestitrices virides, remiges nigræ, pinnulis exterioribus viridibus, inferius cremesinis: costa alarum slava. Cauda ima medietate slava, summa luteo-viridis: Annulus plumarum viridium crura supra genua cingit. Restrum slavum, ut & oculorum lides. Crura brevissima nigra. Londini ex India Orientali allatum vidimus.

10. PSITTACUS pufillus viridis Æthiopicus Cluf.

Magnitudo Fringilla. Corpus totum viride, in ventre
dilutiùs

dilutius, in dorso saturatius. Alarum remiges ab altero latere saturatius virides, ab altero & tota supina parte susce. Cauda pennæ ea parte qua uropygio insixæ colore slavo-viridi, deinde rubro eleganti, demum nigro, postremo viridi tincæ. Verticis supra rostrum & totius gutturis tegetes plumulæ rubio eleganti & slorido colore imbutæ. Rostrum crassum & firmum, subrubens: Crura semunciam vix longa, cineracea. Ungues albi & satis longi.

Cum edebar, cibum altero pede non tenebat, ut alii

Psittaci, sed rostro carptim eum arripiebat.

N. B. Fæmellæ senescentes, (quod valde notabile) vix edere volebant, nisi cibum jam à mare carptum, & aliquandiu in prolobo retentum, & quasi coctum rostro suo exciperent, ut Columbarum pulli à matre ali solent.

11. PSITTACUS elegans Clus. exot. Magnitudo Columba. Collum & pectus versicolores pennæ, rubescentis coloris, & extima parte cœrulei elegantissimi obsidebant, quas cum irascebatur surrigebat, ut cristatus quodammodo videretur. Ventris pennæ similis sere erant coloris, susco tamen insuper sussuita ; dorsi virides, alarum remiges subcœruleæ, cauda viridis.

PSITTACI majores seu mediæ magnitudinis Marcgravii.

4, 4, 16, 16, 1

1. A JURUCURAU. Supra rostrum in capite mittellam habet eleganter cœruleam. Guttur, latera capitis & superior illius pars eleganti slavo vestiuntur; totum corpus lætè viridi. In alarum extremitatibus pennæ una medietate nigræ, altera croceæ, partim etiam in extremitate cœruleæ, partim hinc inde virides. Cauda viridis, sed quando illam explicat simbriata nigro, rubro, cœruleo. Rostrum ex cinereo suscum, pedes cinerei. Oculorum irides aureæ.

2. Priors

2. Priori fimilis, paulò aliter colorata; mitella namque in capite flava albedine admixta, supra oculos & in gutture clare flava est. Circa Rostrum superius macula est thalassina.

3. A J U R U C U R U C A Mitella ex cœruleo & pauco nigro mixta est, inque ejus medio macula slava, In gutture macula est cœrulea. Pestus, ala, dorsum saturatius virent, extremæ alæ & cauda dilutius. Extremitates pennarum alæ slavæ & rubræ & Indico colore mixtæ. Rostrum superius cinereum, in extremitatibus nigrum.

4. PARAGUA Psittacus est niger, pettore, dorso, & ventre anteriore insigniter rubro; iridibus oculorum ru-

bris; Rostro & pedibus obscurè cinereis.

5. TARABE. Major est quam præcedens, capite rubro & pettore, atque initio alarum, alias viridis: Rostro &

pedibus obscure cinereis.

.6. AJURUCATINGA. Magnitudo pulli gallinacei mediocris; color viridis; oculi rubri, & circa eos cutis alba, ut in plerisque; Rostrum & crura alba. Cauda longa.

7. AJURUPARA, in totum convenit cum præce-

dente, sed minor est.

Psittaci minores, Gallis Perroquets dicti.

1. PSITTACUS torquatus macrouros Antiquorum Aldrov. Longitudo sesquidodrantalis, Rostrum miniaceum: Iris oculi lutea: Color totius viridis, superne plenior, subtus dilutior. Torquis miniaceus collum cingit, ad quem à rostro inseriori sub mento linea nigra ducitur. Alarum pennæ extimæ in superiore parte rubra nota distinguuntur.

2. PSITTACUS minor macrouros, totus viridis Aldrov. Totus Turdo non major est; Restro rubro; pedibus & cruribus rubicundis aut carneis præter aliorum omnium

normam. Iris oculorum crocea.

3. PSIT-

3. PSITTACUS erythrochlorus macrouros Japonicus Aldrov. Hic Aldrovando ex icone picta descriptus est.

4. PSITTACUS erythrochloros cristatus Aldrov. Alis erat, cauda, ac crista coloris rubri, cætera viridis. Crista reserebat Psittacum cristatum; ex 6 pennis constabat, tribus majoribus, minoribus totidem. Oculorum iris rubra.

5. PSITTACUS parvus Bontii. Magnitudo Alauda; rostrum griseum, ut & guttur. Irides oculorum argenteæ. Verticis plumas egregias cristæ more erigit. Venter inferior, eaput, collum, cauda superius pulchre rubicant. Pettus & inferiores caudæ pennæ dilute rosaceæ, quæ elegantissime in viridem ex albedine & viridi mixtum desinunt. Ala potissimum virides, rubicundis pennis intertextis, quarum medietas luteo & rosaceo colore hinc indo variegatur.

Psittaci minores Marcgr. Tui Brasiliensibus, PARRAKEET S.

PRIMÆ Magnitudo Hirundinis, color in totum viridis. Rostrum nigrum.

2. TUI APUTEJUBA. Priori par, color idem in pennis & rostro, differt circello ex pennis circa oculos luteo, macula in capite magna ex pennis Auraici coloris.

3. TUITIRICA. Majores sunt Guineensibus: color idem qui præcedenti. Rostrum coloris incarnati. Pedes corulescunt.

4. Quarta Sturni est magnitudine, ejusdem cum secunda coloris, sed cauda breviore.

5. JENDAYA, Merulæ magnitudine, rostro & cruribus nigris; iridibus oculorum aureis. Caput, collum & pestus

flavum luteo intermixto. Dorsum, ale & cauda viridis thalassin o mixto.

6. TUIETE. Magnitudo Alauda, cauda in totum dilutè vividis, initio tamen alarum egregiè coeruleo: oræ etiam pennarum omnium in alis coeruleæ; in dorso etiam

ad exortum caudæ macula coerulea. Rostrum incarnaturn. Cauda præter normam hujus generis; ad secun-

dum ergo genus potius pertinet.

7. TUIPARA Tupinambis, magnitudine Alanda, in torum dilute viridis, ut præcedens, rostro pariter incarnato, cruribus griseis; cauda etiam breviore. Differt macula in fronte prope rostri exortum semilunari miniata : cujusmodi & inferius habetur, in cujuslibet alæ medio, lutei seu uranici coloris. Nidificant in cumulis à

formicis relictis qui in arboribus reperiuntur.

8. A NACA Brafil. Magnitudine Alauda, Rostro fusco: in vertice epatici coloris pennæ, circa oculos brunni: Guttur cinereum: collum superius & latera viridia: Venter ex brunno rufescit: Dorsum viride maculam habet dilute brunnam; cujus coloris & cauda est. In alarum initio macula five fimbria sanguinea est; reliquum alarum viride, extremitas thalassini coloris. Crura superiùs viridibus vestita pennis, inferius cute cinerea, unguibus nigricantibus.

9. QUIIUBATUI Magnitudo Tuiaparæ par = flavus totus, verum extremitas alarum obscure viridis

Rostrum gryseum : Crura coloris incarnati.

Pleræque hujus generis Aves colore viridi sunt. caudâ etiam longissima unde sexta & septima species è Marcgraviani ad medium potius genus pertinent, non obstante

magnitudine, ob caudarum brevitatem.

10. Psittaco congener A NI Brafiliensium Marcgray. Avis est Turdelæ magnitudine, totaliter nigra, pennis, rostro. oculis, pedibus. Caudam erectam gerit, 6 digitos longam. Rostrum altum, latum, digitum aut paulò plus longum: inferior pars directa fere, superior alta, lata. semilunaris figura & compressa, ità ut acumen ferè superius habeat. Crura & podes ut in Psistacis. In splois frequens eft.

Notandum autem Psittacos serè omnes crura brevia & exilia habere, contra quam Rapaces plerzeque saula-

7V266.

Aves Dì.

Aves Rostris rectioribus minusque hamatis maxima, singulares & sui generis, ob corporum molem & alarum brevitatem volandi impotes.

STRUTHIO-CAMELUS sive Seruthio. The OSTRICE. Avium omnium maximus est, si unum forte Emeu excipias, quæ quamvis proceritare ei multum cedat, corporis tamen mole æqualis est. Capite parvo depresso & fere Anserino; pede bissido eameli instar; & pennarum forma quæ ex villis crispis & dispinctis constant, ab aliis omnibus avibus abunde distinguitur. Ova parit maxima, 15 interdum libras pendentia, quæ in arena condita Solis duntaxat calore soveri dicuntur.

2. Struthio-camelus Americanus, NHANDUGUACU Brasiliensibus, EMA Lusitanis Marcgrav. Aliquanto minores sunt Africanis, & Emeu seu Casoari similiores quam struthioni; quatuor enim in pede digitos habent, estes anterius, unum posterius, crassum, rotundum. Caudam non ut in illo cristis præditam; sed plumas gryseas per dorsum expansas ad anum usque. Caput Anserinum ut in Struthione.

3. EMEU seu EME Aldrov. Clus. Nieremb. Emeu, vulgo Casoaris Boneii. Emeu, quibusdam dictus Casearius Wormii, The CASSOWARY. Corona ei in medio capite cornea. Caput & collum nuda seu potius raris pilis obsita, cutis colore è coeruleo purpurascente, exceptâ solum inferiore postici colli parte miniacea. Anterius in ima colli parte lobuli duo carnei nudi ad pectus dependent. Rictus orn amplissimus. Rostrum 4 fere digitos longum, crassitici mediocris, rectum. Crura crassa valida, quam Strutbionis breviora. Digiti in pede tres, Antici omnes, nam postico caret. Alarum quaedam rudimenta

- en ...

dimenta obtinet, veriùs quam alas, 5 tantum scapis pennarum teretibus parvis, Histricis calamis similibus, pinnulis plumosis aut nullis, aut attritu derasis. Cauda nulla. Corpus grande, Strutbionis par, plumis suscis seu nigricantibus rarioris texturæ vestitum, quæ è longinquo intuentibus pili potius quam plumæ videntur. Avis facilè mansuescit. India Orientalis incola est. Sub pectore callum habet ut Camelus, cui inter quiescendum innititur. & incumbir.

2. CYGNUS cucullatus Nieremberg. Gallus gallinaceus peregrinus Clus. Dronte Bontii, The Dodo. In Insula Batavis Mauritii dicta invenitur. Magnitudine est inter Struthionem & Gallum Indicum media. Capite magno, membrana quadam cucullum referente tecto: oculis magnis nigris: Rostro prælongo valido ex cœruleo albicante, exceptis extremitatibus, quarum inferior nigricat, superior flavescit: Rictu parulo: corpore obeso rotundo. quod mollibus plumis griseis Struthionum vestitur. utroque latere loco Remigum, exiguis alis plumatis, ex flavo cinereis, & pone uropygium loco caudæ quinis pennulis crispis ejusdem coloris, decoratur. Cruribus est flavescentibus crassis, sed admodum curtis; 4 digitis pedis solidis longis quasi squamosis, totidem unguibus nigris validis munitis incedit. Caterum tardigrada est avis & stupida, quæque facilis præda sit venatoribus. Hactenus Bontius.

Aves rostris rectioribus minusque hamatis & Primo Majores,

Rostris crassis, longiusculis rectioribus donata.

H & vel victu ex insectis & frugibus promiscuo utuntur, nonnullæ etiam carnivoræ sunt & rapaces, morticinis præcipue & cadaveribus inhiantes; vel insectis D 3 tantúm tantum vescuntur. Illa vel corpore sunt unicolore sere (nam datur in his aliqua colorum diversitas quamvis non magni momenti) nigricante, nimirum Corvinum genus dictum à Corvo ave notissima, & ex Europeis maxima, hujus generis: vel corpore vario seu diversicolore, voce garrula quas Picas dicimus, à Pica varia, ave vulgatissima. Ha [sci. Insectivora] unius omnes & ejusdem samilia sunt, & Pici denominantur.

Notandum tamen quod cum Picas omnes insectivoros tantum esse assirmamus, Aves proprie sic dictas intelligimus: sunt enim Aves nonnullæ, quas ad hoc genus (Picarum nomine late sumpto pro Avibus omnibus quæ arbores pariter scandunt) retulimus, quæ frugibus quoque vescuntur: ut v. g. Picus cinereus dictus, Picas mura-

rius, &c.

Pici autem genuini multis & infignibus notis ab aliis omnibus Avium generibus diftinguuntur. 1. Roftro recto. duro, robusto, anguloso ad arbores perforandas accom-2. Lingua longissima, terete, in spinam osseam acuram rigidam, utrinque dentatam definente, ad vermiculos, cossos, formicas aliáque insecta lancinanda; quam longissimè exserere & retrahere possunt pro libitu, duarum cartilaginum & musculorum ope, miro artificio. 3. Cruribus brevibus at admodum robustis, ad arbores scandendum, issque fortius adhærendum, dum foramina terebrant, 4. Digitis in pedibus binis ante, totidem retro fitis, ad eundem usum. 5. Caudà rigida & dudeorsum etiam inflexâ, ut ei innitantur & se inter icandendum sustentent, unde pennæ ejus extremæ persæpe fractæ & detritæ sunt. cem duntaxat pennis componitur, quod paucis præterea avibus convenit. 6. Appendicibus intestinorum seu intestinis cœcis carent, quod huic generi peculiare est, nec ulli præterea, quod novimus Avi convenit, è quadrupedibus soli mustelino seu vermineo generi; quod cum D. Willoughby Ornithologiam ederem, nesciebam. 7. Inseltis duntaxat vescuntur, quod antea adnotatum.

Ex his notis prima & quinta Imgi avi vix conveniunt, que tamen ob reliquas notas communes his Avibus omnino annumeranda est.

Corvini

CORVINI generis Aves.

HUjus generis note sunt Rostrum magnum crassum, rectum aut modice inflexum, victus ex carne, Infectis & frugibus promiscuus; nonnullæ etiam carnivore tantum sunt, morticinis præcipue & cadaveribus vescentes, unde à nonnullis Semirapaces appellantur, ut Corvus & Cornix; aliæ frugivoræ ut Cornix frugilega.

A. I. CORVUS, The Raven; Kheag. In hoc genere maxima est, colore undique nigro cum quodam splendore cœruleo. Hic agnos recens editos sæpissime dilaniat & devorat. Oculos autem eorum primum rostro appetit & eruit; quin & aves invadit, & a nonnullis ad aucupium instituitur. Avis admodum longæva esse creditur.

A. 2. CORNIX, The common or Carrion-Crow. Koeing. Hac carnivora eft, & morticinis plerunque vescitur, quorum tamen inopia etiam sata depopulatur. Corvo dimidio minor, alias ei perquam similis est.

A. 3. CORNIX frugilega, The ROOK: A Cornice, cui similis videtur, in multis differt, v. g. Magnitudine qua illam superat; colore Rostri circa radicem albicante; quod inde evenit, quod rostro in terram profundius subinde detruso ut vel radiculas, vel insecta extrahat plumaginem circa radicem ejus nascentem deterat & cutem denudet; pennarum splendore purpureocaruleo; quod gregaria sit, nec gregatim santum volet sed & nidificet; quodque frugibus victitet.

A. 4. CORNIX cinerea frugilega, The ROVSTON-CROW. Caput, gula ad sternum usque & alænigræ, reliquum corpus cinereum. Nonnulli The SEA-CROW, i. e. Cornicem marinam eam appellant. In planitie circa Royson oppidum, New-market, & alibi in agro Cantabrigiensi, & in agro Dmelmensi circa Tesa shuvii ostia sre-D4

quens est, hveme potissimum. Ventriculum dissectum Titico, bordeo, aliisque granis refertum invenimus.

A. S. MONEDULA five Lupus Aldrov. The JACK: DAW: Konoids n Auro- Cornice minor est Postica pars capitis ad medium uique colli cinerascit, Pettus quoque & venter cinerascunt nonnihil; reliquum corpus nigrum cum cœruleo splendore, sed caput summum intensiss: Caput grandius est in hac ave, quod eam callidi & sagacis ingenii esse arguit.

A. 6. CORACIAS, Pyrrhocorax etiam dicta, quantumvis Aldrovandus repugnet, The CORNISH-CHOUGH. Rostri colore rubro non à præcedente tantum sed ab aliis hujus generis quibuscunque avibus satis distinguitur, ut alias notascharacteristicas, quamvis multæ supperant, adjicere non sit opus. Scopulos & clivos maritimos præcipuè frequentat, non in Cornubia tantum sed etiam in Wallia. Corvus sylvat, Gesn. in omnibus præterquam magnitudine cum hoc convenit.

7. CORVUS Indicus Bontii. Corvum nostratem rostro refert : verum in temporibus similiter pictus est ut Indica. ista Meleagrides quas Belga Kalcoutse hanen vocant. Capite & collo nigricantibus plumis ornate vestitus est: Pedibus & unquibus validis. Indole differt à nostris Corvis, quod non cadavere, sed nucibus Myristicis potissimum vescatur, iisque insigne damnum inferat. Caro ejus de-

licata est.

8. Corvus Indicus cornutus seu Rhinoceros avis Bonii. Rhinoceros avis Aldrov. Topau Worm. Mus. Magnitudine longe Inperat Corvum Europeum, Rostrum respectu corporis mediocre: Quod'si verum sit, omnium certe avium longe maxima erit.

Joan Niculof: nomine Jager-vogel describitur. Verum cum Belgicam linguam non bene intelligam, Lectorem

ad Nieuboffi librum amando.

Hujus Avis diversæ species esse videntur : nam tria hujus generis rostra vidimus, figura tantopere differentia, ut unius & ejusdem speciei Avis esse non poruerint; quorum icones in Ornithologia D. Willughby habentur, non enim fine longa verboquo Lectorem refero,

rum ambage, intellectu admodum difficili, describi possunt.

PICARUM genus.

A. 1. PICA varia caudata, seu simpliciter Pica. The MAGPYEOR PIANET: Kiaza seu Kista. Colore vario ex albo & nigro, Cauda formâ singuları, pennis mediis longissimis, reliquis ordine ad extimas usque sensim brevioribus; nido superne undique spinis contecto, excepto duntaxat foramine ad latus, à congeneribus avibus differt.

A. 2. PICA glandaria, The JAV. Verticis plumæ variæ sunt ex albo & nigro; Color dorsi russus cum aliqua cærulei tinctura. Insignis autem nota, qua coloris respectu ab aliis differt, sunt pennulæ illæ ad alæ basin pulcherrimæ, lineis transversis cæruleis amænis, albis, nigris variæ, quæ priores 15 remiges operiunt. Non glandes duntaxat vorat, sed & fabas recentes nedum plene maturas, & Cerasa, quibus avidissimè inhiat.

3 GARRULUS Argentoratensis Aldrov. The ROLLER. Coloribus est pulcherrimis, Pectore & ventre ex coruleo albicante; uropygio & minoribus Alæ tegetum ordinibus coruleo amoeno tinctis; capite ex coruleo obscure virente: Alarum remigibus & saudæ pennis ex coruleo, nipro & albo variis. Notæ singulares in hac Ave sunt, 1. Tubercula seu verrucæ nudæ ad oculos 2. Figura caudæ, cujus extimæ urrinque pennæ reliquis longiores sunt. 3. Digiti ad sundos divisi. 4. Quod lingua duas tantum habeat bisurcatas appendices.

Picam marinam Aldrovando Ornitiol. lib. 12. cap. 16. descriptam à Roller Argentoratensi diversam non esse sur spicamur, quamvis colores non conveniant: fortasse Aldrovandus ad intuitum iconis pictæ descriptionem suam

concinnavit.

C 7. ..

Cornix

Cornix corulea Gesn. nobis eriam eadem cum Roller avis esse videtur: nihil tamen affirmamus.

4. PICA Persica Aldrov. quam ex imaginis pictæ intuitu descripsit, cum notæ quas illius adfert nullius ferè momenti sint; nimirum Rostrum albicans, irides oculorum albæ, pedes subcœrulei, Alarum pennæ secundi ordinis, uropygium & priores in cauda lutez: Quodnam

avis genus sit me nescire fateor.

Ų

5. CARYOCATACTES Gefn. & Turn. Magnitudo inter Merulam & Picam variam; Rostrum nigrum, validum, Picorum simile. Corpus torum tam pronum quam supinum ex russo suscum, maculis albis triangularibus. excepto capite, perbelle depictum. Inter oculos & rofrum albet; infra anum etiam sub cauda pennæ sunt candidiffimæ. Vox Picis caudatis fimilis.

Garruli Bohemici Aldrov. descriptionem vide infra inter Aviculas crassis & validis rostris, ad quarum genus

potiùs quàm ad Picarum pertinere videtur.

6. PICA caudata Indica, sen Japonensis Aldrov. rostro & pedibus rubris, capite & collo cœruleo, pectore &

yentre albo, quid?

7. Mimus seu Picus garrulus Indicus. quid? Picæ glandariæ non admodum diffimilis, sed multo minor, D. Charle-

PICI MARTII iisque affines.

I. PICUS niger maximus. The GREATBLACK WOODPECKER. Magnitudine infigni, colore totius nigro, vertice excepto qui usque ad nares, miniaceo pulcherrimo tingitur, à reliquis hujus generis abunde distinguitur.

A. 2. PICUS viridis, The green WOODSPITE or WOODPECKER, called also the HEYHOE and RAIN-FOUL. Pluvia avis Veteribus, Nostratibus Rain-Fowl eodem fignificatu dicitur, quòd voce sua clamosiore & folita

solito frequentiore pluviam præsagire ereditur, Heyboe quasi Hewhole quomodo Septentrionalibus appellatur, id eft foraminum dolator, Der Ponondans Gracis, quia Roftro arborem perforat.

Hæc species magnitudine sua, quâ reliquas superat,

& colore viridi facile innotescit.

3. PICUS viridis major seu maximus Bellon. Pico viridi vulgari longe major eft. Rostrum ei tribuit incurvum præter aliorum morem: pedes tamen similes; varias denique maculas in alis, quales in aliis etiam conspiciuntur sed colore differentes.

A. 4. PICUS varius major. The greater spotted Woodpecker or Witwall. Niger est, maculis albis pulchre depictus. In mare infra verricem ductus pulcherrimus miniaceus cernitur. Uterque sexus sub cauda colore phœniceo seu miniaceo lucido tingitur. Magnitudine Merulæ par est, vel major. Cossis aliisque Insectis

vicitat.

A. 5. PICUS varius minor, The leffer spotted Woodspite or HICKWALL, Præcedenti figura & colore fimilis est, sed multo minor. Avis hac vel rostro suo in rimam arboris inserto & celerrime huc illuc agitato, vel creberrima percustione, sonum efficit crepitantem clarum, qui è longinquo exaudiri potest. His addit Theophilus Molitor apud Joan. Fabrum Lynceum exposit. in Animalia Nove Hispan. Nard. Anton. Recchi.

6. PICUM varium tertium, omnium minimum, qui circulos haber in pennis per integrum corpus, quorum unus albus, alius niger est. Hic Paffere domestico paulo est minor, carne Rubeculam fere æquar. Pedes habet

parvos, sed ungues longos.

7. Picus varius Brasiliensis IPECU dictus Marcgr. Magnitudine est Columba. Caput vestitur pennis cinnabrii coloris, in quo & cristam habet. Collum supra & unfra nigrum, in utroque latere lineam habet albam ad dorsum protensam; Ale superius nigræ, subrus albæ: Cauda nigra. In ventre & cruribus superioribus pennæ funt nigræ & albæ. Rostrum Picorum simile, quo cortices arborum exicindic. A. 8.

. Digitized by Google

34 Synopsis Methodica

A. S. JYNX five Torquilla. The WRYNECK. A præcedentibus differt 1. Rostro tenuiore & infirmiore; neque enim, ut illi, in solido ligno foramen sibi excavat, sed in arboribus cavis & putridis nidificat. 2. Cauda molliore minusque rigida. 3. Quod caput ridicule contorquet & ad humeros circumagit, unde Torquilla nomen; Coloribus variis & elegantibus perbelle pingitur, ut pulchra admodum sit avis Alaudam magnitudine non superar.

9. PICUS luteus cyanopus Persicus Aldrov. l. 12. c. 35.

Descriptionem vide loco citato.

A v E s quedam exotice Picis affines.

1. PICA Brasilica Aldrov.lib. 12. cap. 19, TUCANA five Toucan. Brasiliensibus Marcgr. Xochitenacatl Mexicanis Nieremberg. Avis piperivora nonnullis. Ob similem digitorum dispositionem, duobus ante, totidem retro sitis; quodque foramen sibi in arbore excavet, in quo nidificet; ad Picorum, non Picarum, ut vult Aldrovandus, genus referenda est. Magnitudine est inter Picam & Merulam media. Rostro reliquo corpore toto majore ab aliis omnibus nobis hactenus cognitis Avibus differt. Avis hujus generis à D. Cassano de Puteo apud Joan. Fabrum Lynceum descripta ab Aldrovandina specie distincta videtur, ut descriptiones conferenti, puto, patebit.

2. ARACARI Brafiliensibus Marcgrav. Cochitenacatl item Xochitenacatl altera Hernandez. Nieremberg. Roftrum hujus minus est Tucana rostro, superiore mandibula in nonnullis tota alba, in aliis linea in summitate nigra secundum longitudinem distincta; inferiore nigra; aliàs ei persimilis est Avis. Pennarum colore Picam poj

tiùs refert quam Picum.

3. JACAMACIRI Brasiliensium Marcgr. Digitos in quolibet pede duos anterius, duos posterius sitos habet, eorum exteriores duplo longiores interioribus Picorum in modum, unde non sine ratione avem hanc Picis annumeramus. Rostro etiam recto acuto nigro cum Picis convenit. Magnitudine est Alauda, alis brevibus: supina parte

parte tota coloris viridis cum aureo & igneo mixti, ut mirifice splendeat: prona obscure flava; annulus viri-dis collum circundat.

4. CURUCUI Brasiliensibus Marcgr. Ob similem digitorum dispositionem & hanc Picis subnectimus, Magnitudo Picæ; Rostrum breve, latiusculum, sulphureum, irides oculorum aureæ: Crura brevia, ad pedes fere plumata. Torum pectus & venter infimus coloris funt egregie miniati: dor/um & cauda superius ex cœruleo & igneo splendide virescunt: caudæ extrema ora nigra, subtus pennas habet albas nigro transversim eleganter striatas. Ale variis coloribus, initio viridi, media parte canelcente, ultima nigricante, distincta. Colorum respectu Psittacis quam Picis similior est.

S. GUIRA ACANGATARA Brafilienfium Marcer. Digitorum fitu cum Picis exacte convenit; & propemodum numero pennarum caudæ. Magnitudo Picæ variæ: Rostrum paulum aduncum, obscure flavescens: irides oculorum fuscæ. Totum caput pennis vestitur, in medio secundum longitudinem proxime scapum fuscis, ad latera flavescentibus ut crifta. Collum & alæ è contrario, pennas habent in medio flavescentes, ad latera fuscas, Totus venter, dorsum (exceptis alis) crura superiora & exortus alarum, ex albo pallide flavescunt. Cauda 8 pennis constat. Crura inferiora coloris sunt thalassini.

6. GUIRA TANGEIMA Brafiliensium Marcgr. seu Picus nidum suspendens. Hæc Avis præ aliis hoc nomen meretur; nullam enim novimus præter hanc quæ nidum proprie suspendat. Picæ variææqualis est, capite parvo, rostro recto, acuto, nigro, digitum longo: Pedes aliarum Avium pedibus digitorum situ respondent. Caput & colli inferior pars nigerrima, superior ad initium dorsi uranica. Cauda tota nigra; alæ etiam nigerrimæ, verum in medio secundum longitudinem maculam habent albam: reliquum corpus coloris uranici. Crura subcœrulea. Nidos egregios extruunt hæ aves cylindraceæ figuræ, è virgultis perquam artificiose contextis, eósque appendunt magno numero extremitatibus ramorum,

7. TUPU-

7. JUPUJUBA seu JAPU Brasiliensium Marcet. Ejusdem siguræ est cum præcedente, & eodem modo nidiscans, cauda paulum breviori. Corpus totum nigerrimis pennis vestitum: in utriusque alæ medio macula slava, digitum longa: in extremitate dossi & prope anum tota est slava. Cauda inferius ab exortu ad mediam partem slava, reliqua nigra: superius tota nigra, lateralibus duntaxat pennis slavis ad medium usque. Crura nigra & pedes: Rostrum sulphurei coloris: oculorum irides sapphyrinæ. Nidus ex arido gramine, pilis equinis aut suillis mixtis, componitur, coloris susci, sigura cucurbitæ angustæ cum suo Alembico, &c. Nidi hi è ramulis minimis extremis arborum dependent. Hoc artiscio ova & pullos suos à Simiarum rapina & injuriis securos reddit.

8. PICUS Indicusex albo & nigro variegatus, Mus. Leyd.
9. PICUS Indicus cristatus variegatus, Mus. Leyd.

10. PICUS Indicus barbatus horarius, colore viridante, vulgo horarius vespertinus, Pala Kothaia Zeylanensibus circa vesperam indesinenter cantare incipiens, Mus. Leyd.

11. Idem minor.

PIC1 minus proprie dicti sen Picis affines.

1. PICUS murarius, Aldrov. lib. 12. cap. 37. Sturni ferè craffitie est. Rostro oblongo, tenui, nigro : capite, collo, dorso cinereis: Pestore albicante: Alis partim cinereis, partim rubeis. Cauda, quæ brevis, pennæ alarum longiores, dorsum inferius, venter & crura, quæ picorum more brevia sunt, nigra. Digiti longi, tres ante, unus pro calce.

Picus murarius dicitur, quoniam ut Pici arboribus, ità hac muris maxime adharet, vermiculosque in eorum rimis quarit. In foraminibus arborum nidulatur. In Anglia inveniri aiunt, quamvis nobis inibi nondum fue-

rit conspecta.

2. JUNCO

2. JUNCO Aldrov. Cinclus Turn. The greater REEDSPARROW. Magnitudine Turdo non multium cedit; rostro grandi, digitali, susco, nonnihil incurvo. Os intus croceum. Gula, pectus, venter alba, cum aliqua slavedine, pracipue circa anum. Supina sacies tota è susco seu obscure cinereo slavicat: supra oculos linea albicans. Plumulæ remigum radices subtus tegenres slavvæ. Caudæ pennæ rigidæ ut in Picis Martiis. Crurum robur in hac ave præcipue notabile est. In arundinesis semper versatur, & suaviter cantillat: Arundinibus autem adhærescit, eodem modo quo Picus martius arborum ramis: quam præcipue ob causam ad hoc genus eam retulimus.

A.3. PASSER arundinaceus minor. An Cannevarola Aldrov? Ficedula cannabina Olinæ. Ruticillæ æqualis est aut tantillo minor: in Arundinetis versatur, & perpetuo cantillat arundinibus insidens. Coloribus à præcedente mon multum differt, nisi quòd de viridi magis participet. Rostrum & pedes in hac avicula multo majores sunt quam pro corporis ratione. In Belgio frequens est inter arundines.

4. A T O T O T L five Avis aquatilis Hernand. Magnitudine est & forma Passeris, rosto nigro, pedibus sulvis, prona parte candida, supina sulvo albo, nigróque varià. In juncetis & carettis versatur & prolem educat.

Forte Passeri nostrati torquato in arundinetis nidifican-

ti inferius descriptæ eadem Avis fuerit.

Describitur secundo cap. 16. sub nomine Atototoguis chiel. ubi pervinacis cantionis esse dicitur, ab exortu solis

ad occasum garritu mures imitante.

A. 4. SITTA seu Picus cinereus Aldrov. The NUT-MATCH ORNUTJOBBER. Supina pars corporis cinerea est, prona russa. Linea lata nigra à rostro per oculos ad collum ducitur; Rostrum rectum, triangulum validum. Non insectis tantum sed & nucibus vescitur quas mira dexteritate rostro pertundit & aperit. Arbores scandit Picurum more.

A. 5. CERTHIA, The CREEPER. Arborum truncis & ramis adhærescit & reptat Picorum more, Parvita-

te sua & rostello arcuato ab aliis omnibus hujus generis avibus distinguitur. Cauda pennæ longissimæ, acutæ, & rigidæ, ut in Picis. Supina pars corporis tul-

va est, prona elbicat.

A. 6. UPUPA, "Eno.], The HOOP or HOOP of. Crista in capite pulcherrima duplici pennularum ordine constans, a rostro ad extremum usque occipitium protensa, quam pro libitu arrigere & demittere potest, huic pro characteristica sufficere possit. Magnitudine ad Vannellum accedit. E stercore, potissimum humano, nidum construere tum Aristoteles è Veteribus, tum Recentiorum nonnulli tradunt. Numero pennarum caudæ denario, Appendicum intestinalium absentia, alarum transversis macularum ordinibus cum Picis Martiis convenit; aliis notis ab iis satis differt. In Northumbria, inque agro Surreiano interdum invenitur. Insettis vescitur, an & uvisaliisque fructibus ut veteres nonnulli tradiderunt, nescimus.

Aves terrestres aquas frequentantes, rostris longis, piscivoræ.

A. I. ISPIDA, an Veterum Alcyon. The KINGFISH-ER. Merula minor est: Rostro 2. dig. longo, crasso, valido, recto, acuto, nigro: ore intus croceo. Coloribus est pulcherrimis, vertice ex nigro virescente cum maculistransversis cœruleis; dorso coloris pulcherrimi dilute cœrulei splendentis. Pestus, venter imus, latera & subalares plumæ russæ. Venter medius ex russo alber. Inter nares & oculos, item ultra oculos maculæ russæ, seu ex albo rusescentes. Cauda sesquidigitalistantum. Tibiæ perbreves. Pedum in hac ave structura singularis est; nam extimi digiti tria internodia medio adbærescunt, intimi unicum tantum: est autem intimus digitus minimus, & medio dimidio brevior: extimus medio ferè æqualis: posticus intimo paulò major. Ventriculus magnus & laxus

laxus ut in carnivoris, officulis & squamulis piscium ple-

nus. In riparum foraminibus nidificat.

2. Ispidæ affinis JAGUACATI GUACU Marcgi. Turdelæ magnitudo, figura Pici majoris Rostrum Ispidæ, sed uncia longius: erura brevissima nigra. E digitis anterioribus exteriores duo loreves quidem at tertius inseriorlonge brevissimus & remotior. Supina pars tota coloris est ferruginei & splendentis, torque circa collum albo, prona pars alba. Prope utrumque oculum maculam etiam albam habet.

2. MEROPS five Apiaster. The BEEEATER. Ispidae figura corporis fimilis est, magnitudine Merula, aut major, Rostrum Ispidz simillimum. nisi quòd deorsum paulò magis incurvetur. Pedum conformatio Ispidæ per omnia exacte similis. Color in vertice ruffus, in cervice & scapulis viridis, cum aliqua rubri mixtura Ab angulis oris per oculos ultra aures ductus niger utrinque extenditur: Huic contiguus sub mento color flavus. Pectus & venter totus cæruleus. Cauda palmaris, cujus mediæ pennæ ultra reliquas longiùs procurrunt. Ventriculus membranosus potius quam musculosus, Scarabeis aliisque insectis referrus. Apibus, aliisque insectis victitat: ob exactam partium omnium tam internarum quam externarum cum Ispide similitudinem suspicamur eam pisces pariter prædari. In Italia invenitur: in Creta autem insula frequentissima est, teste Bellonio.

4: MEROPS alter seu Meropi congener Aldrov. Corpore est superiore paulò longiore & crassiore; restro ad salcem messorium propius accedente: Capite & prona parte serè tota slavescente; dorso castaneo, prope uropygium tamen ex viridi & slavo permixto. Reliquam descriptionem apud Aldrovandum vide, qui ex icone picta eam descripsit. Rostri sigura & maculis nigris utrinque per

, oculos ductis cum Merope convenit.

5. Ispidæ seu Meropi affinis, GÜIRA-GUAINUMBI Brasiliensibus, Tupinambis Marcer. Deplumatæ corpus non superat magnitudinem Turdelæ, quamvis pennis induta Columbæ par videatur. Rostrum nigrum, 2 dig. longum, in utroque latere, supra & infra, serræ in mo-

dum dentarum, Crura brevia, nigra; Pedum & digitorum conformatio Ispida respondet. Cauda ab Ispida plurimum differt, est enim longissima, ejusque mediæ duæ pennæ ad duos digitos plumis carent, in extremitatibus autem rursus plumas habent ad duos digitos. Pennæ totius elegantissimæ sunt: nam in capite quasi mitram gerit ex pennis sapphirinis compositam, macula nigra in medio insignem. Irides oculorum slavæ: instra oculos macula nigra. Prona pars tota obscure lutea, supina viridis seu graminei est coloris. In medio collo inserius quasi pro insigni gerit tres vel quatuor pennulas nigras de circum eas sapphirinas, quæ maculam quandam constituunt.

6. ISPIDA Indica major sive Halcyon, Pilibunduwa i. e.

Pisces captans, Mus. Leyd.

7. ISPID A Indica minor Charleton Mus. Legd.

8. ISPIDA Indica marcouros major Muf. Leyd. ea-

démque minor ejusdem.

9. Isida Mexicana, HOXOCANAUHTLI dicta Hernand. A nostrate Ispida non multum dissimilis est, nisi quòd crista magna cyaneum colorem vergente insigniatur.

GALLINACEUM genus; & primo domesticum & mansuetum.

differt, Ex sunt 1. Rostrum habere breve, validum & nonnihil incurvum, ad grana colligenda, quibus przcipuè victitat. 2. Ventriculum crassis musculis instructum, ad eadem calculorum quos degluti ope comminuenda. 3. Corpus crassium & ponderosum, carne multa. 4. Alas breves & concavas, unde minime altivolx sunt & breves volatus faciunt. 1. Intestina cxca longissima. 6. Carnem albam, przcipuè musculorum pectoris, qui color à coctione se prodit manifestius? que nota huic generi peculiaris est. Hoc autem indicium est carnem earum saluber-simam

timam effe & optimi succi. 6: Multipardim effe. 7. Humi nidificare, quia, sci. pulli recens exclusi non aluntur à matribus, sed densa lanugine vestiti, huc illuc cursitantes matres sequuntur, cibum rostellis colligentes. 8. Pulperatrix esse.

A. I. GALLUS GALLINACEUS & Gallina domefiica, The DUNGAILLCOCK & HEN. De his, quoniam aves domestica & notifima sunt, nihil artinet multa dicere. Insignes harum varietares à nostratibus aluntur, nimitum, I. Cristà in vertice plumosa densissimà & undequaque dissus spectabiles. 2. Pumiliones, cruribus brevissimis, Creepers nostratibus dicta. 3. Cauda seu Orrhopygio carentes, Rumkins Anglis, Aldrovando Persica dicta. 4. Crispa, nostratibus Frislandica, pennis restexis caput versus, & velut inversis.

A. z. PAVO, Græcis Tade, The PEACOCK, Gemmantibus caudæ oculis spectabilis, & ab aliis quibuscunque avibus discretu facilis est. Apicem in capite habet, quem crinitæ arbusculæ constitution, ut loquitur Plinius.

Variat interdum colore albo.

A. 3. GALLO-PAVO seu Avis Numidica & Meleagris quibusdam, The TURKEY. Hic caudam in orbem expandit Pavonis in modum. Collum cum capite plumis nudum est, cute tantum rubra seu purpurascente obductum; crista seu caruncula rubra in vertice eminet, quam mas laxare & extendere seu demittere potest infra rostrum. Mas calcaribus caret, & setaceâ in summo pectote velut barba à fæmina distinguitur.

Neque hæc neque præcedens avis Angliæ aut etiam Europæ nativa, sed adventitia est, ex India aut Africa huc transsata; verim còm domesticæ & cicures sint, atque etiam hyemes nostras facile tolerent, & à rusticis quæstis causa passim aluntur, divique est quòd huc advectæ suerint, non immeritò nostratibus accensentur.

3. GALLOPAVO Sylvestris Novæ Angliæ. A NEW-ENGLAND WILDTURKEY. Gallo pavone vulgari nigrior est; à quo si non alia in re magnitudine salrem infigniter differt. Sunt enim (inquit Josselinus in Rarioribus Novæ Angliæ) qui 40, imò 60 libras pendent; quin

se vidisse & epularum esse Gallopavonem, qui deplumatus

& exenteratus ad 30 libras pondere accederet.

4. MITU vel MUTU Brafiliensium Marcgr. Tepetototl Hernand. Phasianorum genere est, (inquit Marcgrav.) Hispani etiam pro Phasiano habent: nos potius à proprietate illa caudam in orbem expandendi, necnon magnitudine & colore, Pavoni & Meleagridi potiùs accensemus. Major est Gallinaceo; pennis per totum corpus nigris, (excepto ventre & sub ano, ubi brunni coloris est) holosericum villosum nigrum in capite, collo & pectore provocantibus. In lummo capite pennas habet nigras complicatas in planissimam quasi mitellam, ut nesciens vix possit agnoscere, quas irascens aut etiam aliàs pro libitu in cristam erigit. Rostrum ut in hoc genere incurvum, sesquidigitale, coloris egregie incarnati, versus apicem tamen albicat. Libenter in alto sedet, ut Gallopavones, scanditque arbores, ut illi: est autem mite & hominis amicum animal.

5. PAUXI Nierembergii. Gallina Indica Aldrov. Mitu varietas. Hæc Avis non alia fere in re à Mitu Marcgrav. differt, quam tuberculo illo cyaneo Pyritormi ad Rostri initium seu radicem. Q. An specie, an sexu solum à præ-

cedenti differat?

6. MITUPORANGA Marcgr. Gallus alius Indicus Aldrov. lib. 14. cap. 10. Rostrum minus alrum, minusque lunatum quam in Misu; ejus extremitas nigra, reliquum totum cute crocea vestitum, qualem & circa oculos habet. Collum & caput nigerrimas habent plumas, instar holoserici splendentes; & in summitate capitis cristaras & cochleatim tortas habet pennas usque ad initium colli: has erigere in cristam crispam potest. Reliquum corpus nigrum cui aliquid viridis intermiscetur. Circa anum albas habet pennas: Crura cinerea.

7. Gallus Indicus alius Aldrov. tuberculum ceraliforme habet in superiore rostri mandibula; quo ab hac Ave

differr.

8 GALLUS & GALLINA Guineensis. The GUIN-NY HEN OF PINTADO. Gallinæ vulgari domesticæ magnitudine par est; collo tamen longiore & tenuiore sigura gura corporis fere un Perdix: Colore est è cinereo nigricante, maculis albis undique vario. Collum torquis niger ambit: caput rubescit. Medio vertici cornu durum è susco ruffum innascitur. Maxillæ sub oculis cœruleæ implumes, sub quibus appendices rubræ. Parisienses observant appendices has seu palearia superiori maxillæ innasci, non inferiori, ut in Gallinis; & sæminis rubras este, maribus cœruleas, quo sexus possunt distingui.

Gregarias esse aiunt has aves & pullos communiter alere, etiam non suos, Meleagrides Veterum suisse

argumentis non invalidis probant Parissenses.

9. Gallina Sylvestris Macucagua Brasiliensibus Maregr. Magnitudo Gallina nostratis; Rostrum nigrum: Corpus crassum: Gauda nulla. Calcaneus rotundus ut in Struthione: Ungues obtusi, grisei. Totum caput & collum punctularum est obscure slavo & nigro; sub gutture albicat. Pestus, venter & dorsum obscure cinerea. Ale umbræ coloris per totum, undatæ nigro, præter Remiges pennas quæ totaliter nigræ. Pedes corulei. Carnosa admodum est avis. Humi currit, nam pedes inepti sunt ad scandendum arbores.

Gallinaceum genus SYLVESTRE majus, phytivorum & baccivorum, fuperciliis rubris aut coccineis

A. I. UROGALLUS seu Tetrao major Aldrov.

The Cock of the Wood, or Mountain. Magnitudine ad Gallo-pavonem accedit. Anglia hunc non alit. in Hibernia inveniri dicitur.

A.2. TETRAO seu Urogallus minor, The HEATH-COCK OR BLACK GAME OF GROUS called by Turner the MOREHEN. In Septentrionali Anglia, parte mas The BLACK COCK, foemina The GREY HEN, soetura sive Pulliries The GREY GAME dicitur In hoc genere mas totus niger est, foemina Scolopacis aut Perdicis colore. Magnitudine Galline non multum cedit, In lateribus E 3 monti-

um altiorum frequens est; quin & in plana descendit, in-

que Ericetis humilioribus invenitur.

A. 3. LAGOPUS altera Plinii, Attageni Aldrov. seu Francolino Italorum similis si non eadem. The REDGAME. Mas The Gor-cock & Moor-cock, foemina the Moor-ben, pullorum agmen Gor-foul dicitur & Pouts. Hac nomina in Boreali præcipue Anglia parte obtinent. Perdice dimidio sere major est, nec colore multim diversa & Scolopace, rubicundior. Summa altissimorum montium juga amat, nec in planities descendit, imò rarius in latera montium. In Septentrionalibus montibus frequens est invenitur & in Cambria.

Cum Clariff. vir Corradus Gesnerus, quem Aldrovandus etiam sequitur, in nullo Animalium genere soeminam mari colorum varietate & pulchritudine anteire crediderit, przsumpta hac opinione deceptus in utroque Urogallo seu Tetraone, majore sci. & minore, diversum sexum pro diversa specie habuit, adecque ex duabus speciebus

quaruor fecit: nimirum ex

1. Urogallo majore Mare----1. Urogallum majorem.
Foemina---2. Grygallum majorem.
2. Urogallo minore Mare----3. Urogallum minorem.
Foemina----4. Grygallum minorem.

4. ATTAGEN Aldrev. Francolino Italorum. Magnitudine & toto habitu ad Phasianum accedit Aldrev. Olina sigura & proportione corporis Perdicem cineream referse ait, magnitudine nonnihil superare. Avem hanc præcedent speciei eandem esse suspicor: obstat locus; nam Aldrevandus Attagenem suam in Sigilia regionis calidæ montibus satis abunde reperiri asseri: cum nostra juga montium altissimorum Regionum Septentrionalium incolat. Versum responderi potest, montis Æma in Sigilia partes superiores prope verticem nihilo calidiores sunt nostratibus montibus, cum nivem diutis retineant.

Quod si caput Francolino cristatum situt Aldrovandus eum describit, & pedes nudi, prout sum depingit tum Aldrovandus tum etiam Olina; nostra Avis esse non potest, cui pedes ad ungues usque plumosi sunt. Vide Ornitho-

logiam D. Willugbby,

5. LAGOPUS avis Aldrov. Rhætis Rabolane dicta: Perdix alba Sabaudis. Color totius, (exceptà caudà quae nigricat, mediis tamen pennis albis) niveus: Supercilia rubra: Pedes ad ungues usque plumosi unde Lagopi nomen. Adeò per omnia, excepto colore, cum tertia specie convenit ut an specie ab ea differt an accidentibus duntaxat quibusdam meritò quis dubitet, Bellonins eandem existimat. Itali etiam utrumque genus Françolin yocant.

Lagopodem alteram Gefneri à præcedente specie minime differre existimo, cum præter notas & maculas quassam

in capite & reliqua parte supina omnia conveniant.

6. GALLINA corylorum Germanis Hazlehun. Gesnero Attagen. Ad Gallina magnitudinem accedit. Tibiæ ex anteriore parte ad medium tantum, ex posteriore ad articulos usque nudæ. Digiti exteriores marginibus serratis utrinque extantibus donatur. Venter totus albet, maculis nigris medium plumarum, nunc una in singulis, nunc duabus tribus e areolis transversis, occupantibus. Mereum in mare aterrimum, linea alba nigrorem cingente. Caput, dorsum, uropygium cinerea, colore Perdicis æmulo. Ala russo, albo & nigro coloribus variæ. Norimberga in soro venales vidimus,

Hoc genus Aves omnes, Urogalli, Tetraones. Lagopi &c. per æstatem baccis Vitis Idaa, Erica, Rubi &c. vescuntur, per hyemem verd summitatibus Erica, Abietis, aliarumque semper virentium stirpium, ut earum ventriculos dissecando invenimus. Ast Gallina Corplorum cum sylvas etiam non montosas frequentent, alio forte victus genere utuntur, & Julos seu nucamenta corplorum estant, ut Albertus affirmat, & unde nomen etiam sumpsisse vi-

dentur.

7. PERDIX Damascena Bellonii, quam Aldrovandus Lagopodem alteram Plinii existimat. Perdicibus cinereis E 4 ming-

minores iunt, Dorsi & colli colore Rusticulam æmulantur ?
Alæ qua corpori junguntur albis, fuscis & sulvis pennis
integuntur: Decem verò remiges pennæ cinereæ sunt.
Alarum pars interior & venter albent. Torquem habet in
pectore rubro & sulvo slavóque coloribus constantem:
Crura pennis vestita ut Lagopus. An supercilia subra nuda habeat nécne non dicit?

Gallinaceum genus sylvestre minus, superciliis nec nudis, neque rubentibus.

A.1. PHASIANUS, The Pheasant. Gallina paulò minor est, pulcherrimis coloribus. Caudæ longitudine & figura ab aliis omnibus hujus generis facilè discernitur, pennæ enim mediæ longissimæ, reliquæ hinc indè ordine breviores ad extimas usque. In mare color ruber seu coccineus oculos latè circumquaque cin-

git. In sylvis degit.

2. Phasianus Brafiliensis Jacupema distus Marcgr. Coscolieli Hern. Gallina domestica paulo minor est. Cauda pedem longa & lata; Crura longa. Plumis tota Avis vestitur nigris, quibus brunni aliquid admixtum. Capitis plumas in cristam erigere porest; cinguntúrque illæ nigræ plumæ aliis albis in ambitu. Guetur sub capite & ad sesquidigiti longitudinem in collo nudum est, & rubra cute tectum. Prona pars corporis & alarum medietas posterior, plumulis albis & nigris varia. Superiora crura & cauda nigra. Pedes eleganter rubri. A clamore Jacu Jacu, nomen habet.

In Historia Natur. Infularum Antillarum D. Du Tertre, avem quandam invenio Phasiani nomine descriptam, in hunc sensum. Pulcherrima est Avis, magnitudine Caponis, verum cruribus longioribus elata velut
Pavo; collo multo quam Gallus gallinaceus longiore.
Rostrum & caput ad Corvi accedunt. Collum & pectus
coloris sunt cœrulei splendentis, nec minus pulchri
quam Pavonis. Dorsum totum è griseo brunneum. Ala

& cauda (quæ satis brevis est) nigra.

Chm

Cum cicuratur hæc Avis aliarum Domesticarum se facile Dominum reddit, tum Gallos Indicos tum vulgares Gallos & Gallinas involans, & Rostri ictibus abigens, interdum etiam trucidans.

Vox seu clamor hujus Avis, nimirum Caracara, suspicionem mihi injicit, non aliam eam esse quam Avem illam rapacem hoc nomine Marcgravio descriptam, cum & hæc fera ac rapax esse videatur aves Domesticas invadens & occidens.

COXOLITLI Hernand. magnitudine Gallo-pavonis. colore fulvo, à Jacupema differt: eadem tamen specie

avis esse nobis videtur.

1. OCOCOLIN seu Perdix montana Hernand. Nostrate major est, rostro & pedibus è rubro candescentibus, totius corporis colore fusco, pallente & tulvo; als inferne cinereis, superne pullis, albis & fulvis maculis

distinctis, ut & capite & collo.

A. 2. PERDIX cinerea Aldrov. The Common Partridge. Columba paulo major est, colore ex cinereo rusto flavescente, maculis rustis seu rubris transversis in lateribus, cauda brevi. Formici eartimque ovis ien potiùs aureliis victitat cumque adolevit granis tritici & aliarum frugum.

3. PERDIX Damascena Aldrov. Præcedente multo. minor est, rostróque prolixiore, alioquin ei persimilis.

4. Perdix Brasiliana JAMBU dicta Pison. Harum in sylvis litoralibus duz habentur species; hæ nostratibus minores, illæ pares; utræque pennis per totum corpus obscure fulvis, verum fusco mixtis atque macularis. vesticæ.

A. 5. PERDIX ruffa-Aldrov. Italis & Græcis Coturnice seu Coturno. Perdix Graca seu ruffa major Bellonii, Caput, collum, dorsum, uropygium cinerea. Maxillæ sub oculis, & mentum ad medium usque gulæ album; in ipso tamen mandibulæ inferioris angulo macula exigua nigra cernitur; Album hoc spatium torquis niger, à naribus inchoatus, & supra oculos produdus cingir: ingluviei regio cinerea: Pettus inferius diluce e flavo russum, Pedes rubri. Hæc species Angliæ ignota

ignota & peregrina est: aiunt tamen eam in insulie Fersey & Guernsey Reginz nostrz subjectis inveniri.Ingenii mansuetioris est quam cinerea & facile cicuratur. Perdix Graca seu ruffa Belionii magnitudine saltem insigniter differt à Perdice rusta in Italia & Gallia vulgari, siquidem Bellonius cinereze duplam esse scribar : cum ruffa vulgaris cinerez nè sesquialtera quidem sit.

A. 6. COTURNIX, The QUAIL. Figura corporis atque etiam colore non multum differt à Perdice, verum duplo propemodum minor est, cauda perbrevi:

Frumento vescitur; éstque avis migratoria:

7. COTURNIX Indica Bontii. Cicuratur Gallina. rum in modum: Mares quoque non secus ac Galli pugnacissimi sunt. Colore plumarum Coturnici admodum responder, verum rostro est paulò longiore: sonum quoque per intervalla edit, ut coturnices solent, verum longe diversum à Coturnicum voce, & ad Ardea stellari mugitum accedentem. Frigidæ admodum naturæ est. Columba aut Turturis magnitudinem non excedit.

A. S. ORTYGOMETRA Aldrov. An Rallus terre-Stris? Crex Aristotelis ex vocis similirudine, The DAKER. HEN, or RAIL. Corpore est ad latera compresso, & Gallinularum simili: oruribus etiam longis & supra tibias nudis, cauda brevi, rostro longiusculo, quibus omnibus notis cum aquaticis avibus convenit. Color testaceus. & Coturnici perquam similis, unde nomen.

In Anglia rarior est; Turnerus nusquam nisi in Northumbria vidit & audivit: At D. Tancr. Robinsonus se in . Eboracensis provinciz tractu Septentrionali Rallos terrestres sæpius cepisse nobis retulit. In Hibernia frequens habetur.

Gallinaceum genus digito postico carens.

TIS feu Tarda avis Aldrov. The BUSTARD Magnitudine eximia Galle-pavoni zmula, quódque tridactyla sit digito postico carens, tardi etiam volatils & à terra difficulter se levans, ab aliis omnibus hujus hujus generis Avibus abunde distinguitur. Caput & collum cinereum, venter albet; Dorsum lineis transversis nigris & russis varium. In campis spatiosis circa Novama Mercatum & Royston oppida in agro Cantabrigiensi, sinque planitie, ut audio, Salisburiensi, & alibi in vastis & apetris locis invenitur.

2. A N AS campestris, Canne petiere Gallorum, seu Tetrax Bellonii Aldrov. Ornithol. lib. 13. c. 13. Eadem videtur Stella Avi Aldrovand. Tarda persimilis est, sed duplo minor. Mutina Italia in soro venalem vidimus & descripsimus. Qui plura de hac Ave velit Bello-

nium & Aldrovandum consulat.

CoLUMBINUM genus.

COLUMBINI generis Avium Notæ communes sunt, Figura corporis peculiaris, Cuculum reserens; Tibiæ breves Alæ, prælongæ; volatus pernix; Rostrum rectum, angustum, longiusculum; Vox gemebunda; bina dutaxat ova una vice ponere, sed sæpius in anno parere; cibum pullis ex ingluvie sua in os eructare, quòd optima ratione à Natura provisum est: ut sci. in ingluvie maceratus & emollirus, (victus enim Columbis è granis leguminum & seminibus durioribus est) à pullorum ventriculis facilitis subigatur & digeratur. Quin & pedes Columbarum omnium, quotquot hactenus observavimus rubri sunt. Picuipinime tantum Brasiliensi pedes albescunt. Maregr. In Columbino genere mas & sæmina laborem incubandi inter se partiuntur.

A. I. COLUMBA domestica seu vulgaris, Messee. The COMMON PIGEON, or DOVE, by some called Culvers. Color plerunque coeruleus aut cinereo-coeruleus, cum purpureo aut rubente in collo splendore, qui pro diverso ad lucem objectu variat. Dorsum inserius supra uropygium album. Cauda oblonga, nec tamen ultra alas multum protenditur. Pondus librale.

Columbarum dom flicarum varize species apud nos in Anglia aluntur.

Domestica

1. Domestica majores, Italis Tronsi & Asturnellati, nofiratibus RUNTS. Coloribus non minus variant quam domesticæ vulgares. Magnitudine etiam different. Sunt enim majores Gallinis ferè pares, tardioris volatûs; & minores, agiliores magisque volaticæ.

2. Gutturofa, Anglis & Belgis CROPPERS dicta, quia ingluviem aere attracto mirum in modum inflant.

ut toto reliquo corpore major evadat.

3. Tremulæ laticaudæ, BROAD-TAIL'D SHAKERS, fie dictæ quod caput & collum ultro citróque perpetud ferè motitent; & à caudæ pennarum numero quæ non panciores 26 esse dicuntur. Caudam plerunque cum obambulant erectam tenent Gallinarum instar,

4. Tremulæ angusticaudæ seu acuticaudæ, Narrow-

sail'd SHAKERS.

5. Columbæ tabellariæ. CARRIERS. Columbis vulgaribus pares sunt aut minores, colore obscure cœruleo aut nigricante. Oculi Accipitrini, circulo laro cutis nudæ, tuberosæ, furfuraceæ, albidæ ambiuntur: superior etiam Rostri mandibula ejusmodi cutis sungosæ duplici area seu crusta oblonga a capite ultra medium extensa obducitur, Harum usus est ad literas ultro citroque transmittendas.

6. Cucullate seu Jacobea, Anglis JACOBINES, Belgis Cappers, quia in occipite seu summa cervicis parte pennulæ sursum reslexæ occiput cingunt, cuculli Monachalis in modum. Rostrum his breve, oculorum irides

colore margaritarum.

nem nescio. Rostrum his brevissimum, crassum velut Rubicilla, vertex planus, pennæ in pectore utrinque reflexæ.

8. Barbarica seu Numidica, BARBARY PIGEONS.
Rostrum præcedentis simile. Oculos cutis nudæ tuberosæ
surfuraceæ circulus latus ambit ut in Tabellariis.

9. Percussores, SMITERS. Hæ inter volandum tam fortiter alas quatiunt, ut duorum asserum simul collisorum sonitum superent.

10. Gyratrices

To. Gratrices seu Verragi TUMBLERS. Parvæ sunt, variorum colorum; inter volandum miros motus in aëre exhibent, retrorsum in caput se circumvolvendo, globi aut pilæ projectæ speciem exhibentes.

11. Galeata, HELMETS. His Caput, cauda, & Alarum remiges coloris à reliquo corpore diversi semper

funt.

12. Equites LIGHT HORSEMEN. Spurium genus funt altero parente gutturoso, altero tabellario, adeóque participant de utroque, ut patet ex rostri tuberibus & gutture inflato.

13. BASTARD-BILS Anglis dictæ, id est, Rostræsspuriis præditæ. Numidicis majores sunt, rostro brevi,

oculis rubris.

14. TURNERS Anglis, Cirro à vertice retro dependente, & bifariam jubæ equinæ in modum diviso infignes.

15. FINNIKINS præcedentibus similes, sed mi-

nores.

16. MAW METS quasi Mahometana, oculis grandibus nigris notabiles, alias Numidicis similes.

17. SPOTS, quod in fronte supra rostrum maculam habent, cui & cauda concolor; à corpore alis albo.

A. 2. TURTUR, Græcis Tougar, The TURTLE-DOVF. Magnitudine minor est præcedente, colore non multum dissimilis. Gula vinaceo colore pulchro tingitur. Colli latera perbelle illustrant, ceu torquis quidam, pulcherrimæ plumulæ, apicibus albæ, cætera nigræ.

3. TURTUR Indicus Aldrov. lib. 15. c. 9. Famina, exceptis pedibus, qui rubri funt; & rostro, quod nigricat, tota candida est. Mas verò dilutè rusescit. Magnitudo nostrati eadem, vox eadem. Iris oculi crocea seu miniacea. Torquis tenuis & nigra est & collum circumcirca ambit.

4. Turtur Indicus seu COCOTZIN Hernand. Nieremberg. Passer nostro paulò major est. Universum corpus superne suscum, plumas tamen singulas nigro ambiente colore. Alarum anteriora partim nigra sunt, sed majori ex parte sulvescunt: cauda extrema albo & susception.

Digitized by Google

fusco promiscue colore tingitur. Plumz quz infernum corpus vestiunt albz tunt; sed in lineas desinentes atras. Caput patvum: rostrum nigrum. Cocoili etiam Hernand. huic eadem est.

5. TURTUR Barbadensis minimus. Alauda est magnitudine, & vel eadem præcedenti, vel ei certe simillima, avis. Quin & descriptio Columba sylvestris minima Brasiliensis huic per omnia serè convenit: ut has tres

unam & eandem avem esse suspicer.

6. Columba filvestris minima Brasiliensis, PIGUIPI. NIMA Marcgrav. Alaudà paulò major est; rostro Columbino susco: iridibus oculorum aureis. Totius superficiei supinæ pennæ obscurè cinereæ seu lividæ, oris nigricantibus lunatis. Remiges alarum inter volandum russæ videntur. Cauda è cinereo susca: Ventris pennæ albæ oris lunatis suscis. Pedes albescunt præter normam aliarum.

7. COLUMBA filoest. ex insula S. Thoma Marcgr. Magnitudine est & figura nostratium, sed rostro superius adunco, coloris in medietate anteriori tota corrulei cum albo pauco & slavo mixti, in posteriore fanguinei. Iris oculorum corrulea. Pennis tegitur per totum corpus viridibus ut Psittacus quidam. Remiges alarum è viridi suscessiones, ut & extremitas caudæ. Sub ano & cauda slavas habet pennas. Crura & pedes eleganter crocei.

8. Columba L I v I A Gefn. Aristoteli Titolog. Columba domesticæ specie persimilis est, paulo minor. Pluma ubique cinereæ, sed in extrema cauda nigrescunt. Reliquam descriptionem apud Autorem vide. Parvitate sua a Vinagine præcipue differre videtur. Qu. Annon eadem

sit cum Columba nostra rupicola?

A. 9. PALUMBUS torquatus, The RING-DOVE, or QUEEST, Dawn Ariftoteli aliisque Gracis. Septentrionalibus Anglis Cushat. Magnitudine sua, & maculis ad latera colli utrinque albis, ceu torque, à Columba vulgari aliisque speciebus differt. Sylvas frequentat, & in arboribus nidificat.

A. 10. OEN AS five Vinago, The Stock-Dove or Woodpigeon, 'Osrds, Hennds. Magnitudine Columba vulgari par par aut major, figura corporis fimilis, stec colore multum differt. Collum versicoloribus plumis vestitur, quæ prout variè luci objiciuntur, vel purpura vel virore splendidisimo nitent, ut nullum sericum æquè. Pestus anterius & alæ purpurascente aut vinaceo colore diluuntur, unde & nomen. In utraque alà duplex habetur macula nigra.

A. II. COLUMBA rupicola, The ROCE PIDGEON Corpore est exiguo, colore cinereo. In rupibus mariti-

mis frequens.

12. COLUMBA Mexicana HOILOTL dista Hernand. Venter & pectus dilute fulva; supina omnia susca ae maculis conspersa nigris. Alarum & cauda inserior superficies cinerea.

13. Columba Mexicanæ montana maxima; domesticis pares sunt, colore subpurpureo, candidis humeris, coccineo rostro & pedibus, Hæc etiam Hoilott appel-

latur.

14. Ceboilos, Columba silvestris pennis suscis præter eas quæ pestus & extremas alas tegunt candidas & pallen-

tes: irides oculorum coccineze.

15. Tlacaboilotl, Columbæfylv. species, Arabicis dictis quadantenus similis, rostro incurvo, mediocri, rubeóque; prona corporis & alarum parte rubea, supina corpulea.

16. Columba minor Jamaycensis, ventre candido D. Sloane. The White-bellied Dove. Hujus descriptionem vide in Appendice.

17. Columba cauda fascia notata. D. Sloane. The RING-TAIL PIGEON. Hujus etiam descriptionem

in Appendice dabimus.

18. Columba minor capite albo. The Bald-pate, D. Sloane. Nobis in Appendice describetur.

TURDI

Turdinum genus.

NOTÆ hujus generis Avium sunt, Magnitudo inter Columbas & Alaudas media, Rostrum longitudinis & crassitei mediocris, deorsum modice inslexum, Os intus slavum, Cauda longa, Victus è baccis & insectis promiscuus. Hujus autem generis tres species sunt seu genera subalterna; Turdi, Merula, Sturmi.

A.I. TURDUS viscivorus major, The MISSEL-BIRD or SHRITE Pectore est maculoso ut reliqui Turdi, maculis majoribus. Turdum viscivorum minorem, quocum coloribus convenit, multum superat. Carne minus est delicata quam hujus generis reliquæ. Hyberno tempore

Agrifolii baccis vescitur.

A. 2. TURDUS viscivorus minor, seu simpliciter dictus, Kixau. The Mavis, Throstle, or Song-Thrush, Præcedenti similis est, sed minor. Carne inter aves, Martiale judice, laudatissima. Nidum interius oblinit, inque nudo luto ova ponit. Vere egregie cantat arboribus insidens.

A. 3. TURDUS pilaris. The FIELDFARE or FELDEFARE. Avis est migratoria & hyeme ad nos advolat, præcedente aliquanto major, capite, collo, uropygio cinerea, dorso obscure rusta. A rostro ad ocules macula utrinque nigra extenditur. Caro in cibis com-

mendatur. Gregatim volat.

A. 4. TURDUS Iliacus, five Illas auf Tylas, The REDWING, SWINE PIPE OF WIND-THRUSH. Turdo fimpliciter dicto magnitudine par, & per omnia fere fimilis est; pellore duntaxat minus maculoso, & alis subrus rubro mali Aurantii colore infectis, ab eo differt. Hæc etiam avis est migratoria & gregaria, & una cum Turdo pilari huc commeat.

5. Turdus Americanus minor canorus, ex cinereo albus, non maculatus The AMERICAN SONG-THRUSH, MOCK-BIRD or NIGHTINGALE, Ceu

cons

conilatolli, i. e. Quadringentæ linguæ, sive Avis polyglotta Hernandez. Nieremberg. Descriptionem vide in Appendice. Non facile cicurari aut in caveis incarcerari se permittit. Per totam sere Americam invenitur. In Famayca insula observavit & descripsit eruditissimus Amicus noster D. Sloane.

6. TAMATIA Brasiliensis Marcgr. Alauda est magnitudine, tota punctis lata maculis nigris ut Turdus minor. Venter albet maculis suscis: guttur & collum slavescir. Rostrum longum, rubrum, superiore mandibula productiore. Cauda carer. Caput majus quam pro corporis

proportione, uti & Rostrum.

Avis est anomala & singularis, ob magnitudinem &

maculas similes ad Turdinum genus retulimus.

Cæterum Turdi stricte dicti notæ sunt, color in dorso cinericeus, Pestus maculosum: Merulæ, color in toto corpore aut maxima ejus parte simplex, & in plerisque speciebus nigricans. Sturni & congenerum, rostrum latius & planius seu depressius quam Turdis aut Merulis.

7. TURDUS Zeylanicus auriculatus Hellaleniia Zey-

lanens. Mus. Leyd.

MERULÆ.

A.I. MERULA vulgaris, Khowo G- Græcis: The BLACKBIRD. Colore undique nigro & rostro slavo ab aliis avibus distinguitur. Avis est solitaria, (ut nomen Merula indicat) & summe canora.

A. 2. MERULA torquata, The RING-OUZEL, or AMZEL. Merulam vulgarem magnitudine vel æquat, vel excedit, supina parte è susco nigricans. Insima gula torque albo, digitum lato, lunulato exornatur, in montosis Derbiensibus, Eboracensibus &c. invenitur.

A.3. MERULA faxatilis. The ROCK OUZEL. Præcedenti similis est, sed torque caret. In montosis Pecci Derbiensis prope vicum Hathersodge dictum in præruptis

F rupibus

Digitized by Google

rupibus è quibus lapides molares exicinduntur vidimus plures. Descriptionem vide in Ornithologia D. Willughby. It is frequent on the high Mountains of Caernarvanshire and Merionydhshire in Wales, where they call it Mwyalchen y graig, quasi dicas, Merula rupicola. I have also seen several of them on a high Hill in Ireland, called by the English, Mount Lemiter, in Irish Stoa Lein. D. Lloyd. An hæc à præcedente, specie, an sexu tantum distincta sit, aliquando dubitavi, necdum mihi plene sarissit.

4. PASSER solitarius dictus. Magnitudo & figura corporis Merula. Caput grandius quam pro corporis mole. Mares colore coeruleo, seu ex coeruleo purpureo undique splendent. Famina ex cinereo nigricat. Prona pars tota lineis transversis cinereis, nigris, albidis pulchrè undulatis eleganter pingitur. Rostrum Turdino paulò majus, nigricans; crura, pedes, ungues nigri, & minores quam in congeneribus.

5. Cyanos seu Carulea avis Bellonii; Merula similis est, sed paulò minor, colore undique totius corporis coeruleo. Nidiscat in montium summitatibus, ut in Creta, Citharaa, Corcyra, Zacyntho & Eubaa observavit

Bellon. in Gallia & Italia non reperitur.

6. Cyanos Indica: The INDIAN MOCKBIRD. A-laude vulgaris magnitudine est, Restro recto, acuto: colore per totum corpus undique coeruleo; caudà longà. In Museo Tradescantiano siccatam vidimus. Præcedenti forte eadem est.

A. 7 MERULA aquatica, The WATER-OUZEL, or WATER-CRAKE. Magnitudo paulo infra Merulam vulgarem, Dorsum nigricat cum cinerei mixtura; petus niveum: Aquas frequentat, & Pisces prædatur. In montosis Septentrionalibus & Cambrobritannicis satis frequens. Quamvis toto corporis habitu & pedum fabrica aves terrestres reserat, sub aquas tamen interdum se demergit.

8. MERULA Brafilica Bellonii & Aldrov. Color totius corporis, si caudam & alas excipias, quæ nimirum atræ sunt, adeò intensè rubent, ut omnem alium rubo-

rem

Fem superent. Cauda longa est: Pedes & crura nigra: Rostrum ut in Passere breve. Nos in Museo Tradescantiano avem Indicam rubram vidimus caudà oblongà, magnitudine ferè Turdi minoris.

9. MERULA rosea Aldrov. Sturnum marinum vocant Aucupes, inquir, & forte recte, quamvis maculata non sit. Merula paulo minor est, dorso, pectore & alis supernis roleo seu carneo colore; capite cirrato: Alis & cauda nigris. Rostro quà capiti jungitur nigro, cætera carneo: pedibus ferè croceis. Apparet, inquit, in agris noftris & in fimo versatur.

10. MERULA Indica pellore cinnabarino: an Jacapu Marcgr.? Hujus pellem suffulram vidimus in Museo Tradescantiano: Magnitudine erat & figura Merula. Color in supina parte tota niger, oræ duntaxat plumarum circa uropygium cinerez aut albidz. Pestus coccineum: Rostrum Merulæ; cauda etiam longa Merulæ similis. capu Marcgrav. huic Avi persimilis est si non cadem.

II. MERULA bicolor Aldrov. duobus potissimum coloribus fusco scil. seu subnigro & luteo rubescente

12. MERULÆ congener ejusdem, linea prope roftrum rubrâ.

13. MERUL & congener alia ejusdem. Harum descriptiones videsis apud Aldrovandum Ornithol. lib. 16. cap. 12, 13, 14. Priorem pictam duntaxat vidit, nec posteriorem vivam.

STURNI & congeneres.

A.I.C TURNUS Aldrov. & aliorum, The Jack A STARE, or STARLING. Rostrum latius est & depressius quam Turdu aut Merulis, quâ præcipue nota ab iis differt, quibus alids magnitudine & figura similis est. Apices plumarum in collo & dorso flavescunt in mare, in formina albicant; alias nigricant cum coeruleo quoquodam aut purpureo splendore, cui viride interlucet pro vario ad lucem objectu. Insettis solis aut carne vesci

aiunt, non baccis.

2. STURNUS Indicus Bontii. Plumis cyaneis aut subobscure coeruleis ac cinereis guttis interstinctus Sturnum nestratem resert, verum cristam stavam in cervice gerit, & caput nigris, mollibusque ceu holosericeis plumis vestitum est. Humanas voces multo accuratius quam Psittacus imitatur.

3. MERULA faxatilis Aldrov. Ruticilla major Olinæ. Turdus marinus Florentinis. Sturno æqualis & fimilisest; rostro nigro, pedibus ex susco plumbeis. Mentum nonnihil albet. Prena pars corporis; albo aut incano, nigro, & substavo coloribus varia. Caput & dorsum suscum aut subnigrum, apicibus pennularum cinereis. Cauda russa seu sulva; quæ hujus avis nota characteristica est. Colores alias in maribus & sominis plurimum differunt. In Italia satis frequens est, vidimus & Vienna Austria.

4. STURNUS Indicus Muf. Leyd.

5.G ALBUL A seu Picus nidum suspendens Aldrov. Oriolus Alberto. Chloreus Aristotelis ex sententia Aldrovandi; Isterus Plinii eidem. Turdis aliquanto major est; Rostro Turdino, sed majori & longiori, rubro: Pedibus plumbeis, præter alas & caudam, quæ maxima ex parte nigricant, mas ubique toto corpore, pulcherrimo colore slavo spectabilis est, ut colorum elegantia & splendore cum Americanis avibus certet. In Germania & Italia invenitur. Cum Turdis & Merulis Rostri totiusque corporis sigura, magnitudine quoque & victus ratione, convenit.

Aves minores seu Aviculæ.

A VICULAS voco Aves omnes Turdis minores, quæ in genere dividi possunt in Tenuirostras, SOFT BIL'D BIRDS, quæ rostra habent tenuiora, infirmiora, plerzque etiam longiuscula; & Crassirostras HARDBIL'D BIRDS.

BIRDS, quibus Rostra brevia, crassa, duriora & fortiora. Priores insectis præcipue aut fructibus mollioribus victitant; posteriores seminibus & granis durioribus, & siccis.

·A v E s minores rostris tenuioribus.

HArum multa sunt genera 1. Alauda, Kopidahos, quarum notæ sunt Calcaneum sive digiti postici unguis prælongus, color testaceus terréusve; in sublime everantes cantillare. Harum species sunt,

A. 1. ALAUDA vulgaris, The common FIELD LARK or SKY LARK. Color è testaceo & nigro varius, plumulis in ambitu cinereo russis, media parte nigris:

Cauda longa; Humi nidificat.

A. 2. ALAUDA arborea, Tottovilla Olina, The WOODLARK. A præcedente aliisque differt, 1. Quod minor ac corpore breviore crassioréque sit 2. Quod extima cauda penna summitatibus suis albicent. 3. Voce seu cantu Merularum amulo. 4. Circulo plumarum albicantium corona instar ab oculo ad oculum caput cingentium. 5. Quòd extima alæ penna remex, secunda multo brevior sit, qua in Alauda vulgari ei proxime aqualis. 6. Quòd arboribus insideat, cum illa terra plerumque.

A. 3. ALAUDA pratorum Aldrov. The TITLARK!

Alauda vulgari dimidio ferè minor, viridior est, & mi-

nus pulchrè colorata. Arboribus etiam insidet.

4. ALAUDA cristata major. Germanis Kommanick. The greater CRESTED LARK. Alauda vulgari major est, rostro majore & longiore; capite cristato, cristà ex septem, octo, aut etiam decem duodecimve pennulis composità. Color dorsi minus pulcher, nec adeò maculis distinctus ac in illa. Cauda brevior. Non adeò frequenter in sublime evolat, nec evecta tam longam inibi moram trabit: Tandem non utilla gregatim volitat.

A. 5. ALAU DA cristata minor, The lesser CRESTED. LARK Alauda vulgari longe minor est, & apicem pro corporis parvirate longius culum obtinet, pedésque rubros,

Digitized by Google

& colorem totius corporis ad fuscum magis vergentem.

A. 6. ALAU DA minor campestris D. Jessop. Ab Alauda pratorum differt, 1. Quòd paulò major sit: 2. minùs viridis: 3. Pedibus pallidioribus: 4. Calcaneis multò brevioribus.

A. 7 ALAUDA minima Locusta voce. Locustella D. Johnson, The TIT-LARK that sings like a Grass-Hopper. Regulo non cristato minor est, superne è slavo, suscens maculis subnigris; subtus ex albo slavescens, summo spina alicujus ramulo insidens, corpore erecto, aperto ore, alis paulum explicatis, stridet more Locusta sed sonantius. Nota Alaudarum maxime characteristica, & omnibus communis est, Calcar seu unguis digiti postici longissimus.

8. Alauda Indica Muf. Leyd.

9 SPIPOLETTA Florentinis, Tordino Venetis. Alaudis minor est, Ficedulæ par. Rostrum gracile, rectum, acutum, nigerrimum; pedes etiam nigri. Calcar seu unguis posticus prælongus, Alaudæ instar. Color in supina parte cinericeus cum quadam viroris mixtura. Gula, pectus, venter in nonnullis albent, in aliis pulchre slavent. Pectus autem gutture & ventre in omnibus obscurius est & maculatum. Calcanei longitudine ab aliis aviçbus; colore atro rostri & pedum ab aliis Alaudis differt.

10. GIAROLA Aldrov. Magnitudo Alaudæ. Rostrum rubicundum, intus & in rictus marginibus lutescens. Supinæ partis colore Coturnicem exactissime refert, aut Gallinaginem. Verticis sinis, collive initium albicantibus plumularum marginibus tanquam corona cingitur. Venter albus. Cauda vix pollicari est longitudine, angustissimis plumulis composita, & ipsa angusta, Pedes carnei, calcaribus Alaudæ. In gmnibus serè, praterquam caudæ pennarum colore, cum Tottovilla seu Alauda arborea couvenit.

Secun-

Secundum Avicularum rostris tenuibus praditarum Genus esto Hirundineum.

HIRUNDINUM notæ characteristicæ sunt, Capus grande; Rostrum breve; Oris hiatus amplus, ad muscas aliaque insecta inter volandum faciliùs capienda; Alæ longissimæ, & volatus pernix, ad eadem acriùs insequenda; Pedes breves & exigui, nec enim multum incedunt; Cauda longa & forcipata, ad corpus expeditiùs slectendum & circumagendum; Ova alba; Hyeme, cum insecta in aere volitantia non inveniuntur, vel in latibula se subducere, vel in longinquas regiones avolare. Hirundinum species quatuor observavimus.

A. I. HIRUNDO domestica, The Common, or CHIMNEY-SWALLOW. XANDER. Pars supina coeruleo saturo seu nigro purpurascente colore splendet. In Sincipite & sub mento macula albicans obscure sanguinea. Pestus venter & plumæ subalares albicant cum aliquo rubore. Cauda valde sorcipata, transversa macularum albarum linea distincta & ornata. In ventriculo dissecto scarabeos invenimus. In caminis nidiscat.

A. 2. HIRUNDO rustica sive agrestis Plinii, The MARTIN or MARTIET. Capus ut in præcedente planum & depressum. Supina corporis pars ejuséem serè cum illa est coloris sed obscurioris & minus splendentis; prona pars nivea: Cauda minus sorcipata est, neque extimæ pennæ proximas longitudinem tantum excedunt. Sub tectorum suggrundiis inque senstris nidissicat, non in caminis, nec nidum construit hemisphæricum & superiore parte totum apertum ut Hir. domessica, sed ovatum supernè tectum, rotundo tantum soramine ad latus relicto, per quod ipsa intrat & exit.

A. 3. HIRUNDO riparia Aldrov. The SAND-MARTIN or SHORE-BIRD. In Hirundinum genere minima est. A præcedente differt quod uropygium non ut in illa album est: pedes nudi, non ut in illa ad ungues

Digitized by Google

72 SYNOPSIS METHODICA

gues usque plumosi. In riparum foraminibus nidi-

A. 4. HIRUNDO apus The BLACK MARTIN or SWIFT. Maxima hæc est inter nostrates, capite prægrandi, oris hiatu immani, Rostro perexiguo, debili, quo cum Caprimulgo convenit. Color totius corporis, exceptâ maculâ sub mento albicante, pullus cum quadam viroris tinctura. Crura brevissima, Pedes minutissimi, structuræ singularis, qualem in nulla præterea ave unquam observavimus, digiti enim omnes [4] antici sunt; inque digito minimo unicum tantum officulum in reliquis tribus, præter aliarum omnium avium normam, non plura duobus, altero brevissimo, altero longiore. Ob alarum longitudinem & brevitatem pedum humo ægre se tollere potest.

Julius Scaliger hujus generis Avem se vidisse asserit magnitudine Buteonis, sed facie ab his nullo modo dissimili: cruribus tamen atque unguibus ad prædam & pug-

nam idoneis, nec minus Rostri aduncitate.

Hirundo marina Aldrovandi hujus generis non est, sed

Laris annumeranda.

5. Hirundo Americana, Brasiliensibus TAPERA dicta, Andorinha Lusitanis, Magnitudo, Volatus, Rostrum Hirundineum. Os amplum, quod aperire ultra oculorum regionem potest, ut Ibijau major, quo cum Apode nostrate convenit, ut & alarum longitudine desinentium cum fine caudæ. Supina pars tota coloris est susci cum griseo mixti: guttur & pectus grisei cum albo mixti. Venter albus. Parum differt ab Hirundine apode nostrate.

6. HIRUNDO Sinensis nido eduli Bontii. In tractu inquit maritimo oræ Sinensis Aviculæ parvæ discolores, Hirundinum specie, certo anni tempore, ubi æstus prolificandi eas invasit, è locis Mediterraneis ad mare in scopulos meant, & ex spuma maris basin scopulorum alluentis tenacem quandam materiam colligunt, ex qua nidos suos ædisicant, in issque ova ponunt, & pullos excludunt. Cæterum Chinenses hos nidos è scopulis avulsos ingenti quantitate per Indiam venales serunt, gulosis in summas delicias: qui eos Gallinæ seu Vervecis decocto

Digitized by Google

dissolutos avide devorant, & Ostreis, Fungis cæterisque

gulæ irritamentis longè anteponunt.

Hoc genus nidos aliquoties vidimus in museis curiosorum: sunt autem describente Wormio, hamisphæricæ siguræ, ovi Anserini magnitudine, substantia ichthyocollam referente.

TERTIUM genus Avicularum PARI consti-. tuant, 'Airi Danoi Aristoteli.

HIS Rostra brevia & pro corporum ratione majora quam aliarum tenuirostrarum, nigra. Circa arbores plerunque versantur, & de insessiis quæ ibi inveniunt præcipue victitant, inque earum foraminibus nidificant, unde forte nomen Anglicum Titmouse. Turnerus cannabino etiam semine vesci prodidit; & nucibus quas rostellis suis persorant. Pedes omnibus, præter Parum caudatum (qui sui generis Avis est, à Paris longe diversi) plumbei coloris sunt.

Quinque species hoc nomine donatas in Anglia obser-

vavimus.

A. I. FRINGILLAGO seu Parus major, "Avistan Gerafins Aristot. The great TITMOUSE or OXE EYE. Magnitudine est Fringille; Capite & mento nigro, macula alba insigni in utraque maxilla, nigro cincta; reliqua pars supina è viridi flavicat, præter uropygium quod cœrulescit: Prona pars corporis lutea est. Pedes Plumbei.

A. 2. PARUS ater Gesn. The COLEMOUSE. Caput huic nigrum cum macula in occipitio alba; Dorsum cinereo-viride, uropygium viridius. Pedes plumbei, à

præcedente parvitate sua satis distinguitur.

A. 3. PARUS palustris Gess. Aldrov. The MARSH-TITMOUSE or BLACK CAP. Caput nigrum, maxillæ albæ; Dorsum virescit; Pedes plumbei sunt. A præcedente differt. 1. Quòd major sit; 2. Cauda majore; 3. Macula alba in occipitio careat; 4. Prona sacies albidior sit; 5. Minus nigri sub mento habeat; 6. Maculis albis in apicibus tegitum alarum prorsus careat.

A. 4.

74 SYNOPSIS METHODICA

A. 4. PARUS caruleus, The BLEW-TITMOUSE or NUN. Infignis nota qua à reliquis discriminatur est azureus capitis color circulo albo ceu corolla quadam cinctus. A rostro ad occiput per oculos linea nigra excurrit. Dersum ex stavo virescit, prona pars tota lutescit. Pedes plumbei.

A. 5. PARUS caudatus, The LONG-TAIL'D TIT-MOUSE. Vertex huic albicat; collum nigrum est; maxille & gula alba. A rostro supra oculos ad occipitium hinc inde linea lata nigra protenditur. Verum non est cur notas hujus aviculæ characteristicas solicitè conquiramus, sufficit ad distinctionem caudæ sigura, Picæ caudatæ similis; Pennæ enim extimæ brevissimæ, reliquæ. hinc inde ordine longiores ad medias usque quæ omnium longissimæ, differentia seu excessu notabili: Cauda pro avis magnitudine longissima est. Pedes nigricant. Nidiscat ut Passer troglodytes, fornice desuper arcuato, ex eadem cum reliquo nido materia & simili coagmentatione extructo, foramine unico ad latus relicto quo ipsa ingrediatur & exeat. Ova inter omnes aviculas numerosissima ponit.

6. PARUS cristatus Aldrov. The CRESTED TIT-MOUSE. Vertex niger simbriis pennarum albis. Crista ad digiti sere altitudinem assurgit. Alias notas adserre

non est opus.

PARUS sylvaticus Gesneri. Non alia avis esse D Williaghby & nobis videtur quam Regulus cristatus.

7. PARUS Indicus Aldrov. Fringillagini congener videtur, licet maculam illam nigram prorsus non habeat. Tota tribus potissimum coloribus (si oculos excipias quorum irides lutex) constat cœruleo, albo & nigro. Vertex & collum totum dilute cœruleum, pars prona tota candida: Ale cœrulex, ut & cauda, quæ totum corpus adæquat, vestitrices dilutius, Remiges pennæ intensus. Hæc mihi suspecta. Puto Aldrovandum iconem pictam descripsisse. Pedes nigerrimi & exigui, quo à Paris dissert.

Quartum

Quartum Avicularum genus Motacillas.

CAUDA his prælonga, quam perpetud fere motitant, unde nomen. Circa aquas præcipue versantur. Harum duæ apud nos habentur species.

A.I. MOTACILLA alba, The WHITE WATER-WAGTAIL: Corpore ex albo & nigto cinereóve ver-

ficolore.

A. 2. MOTACILLA flava, The YELLOW WATER WAGTAIL. Prona pars corporis flavet, pectore obscuriore: Supina obscure virescit, medio dorso nigricante. Vertex ex viridi flavicat. Magnitudine & figurâ cum alba convenit, & cauda motitatione serè continua.

3. MOTACILLA cinerea, an flava altera Aldrov. ? Magnitudo Motacilla vulgaris, Vox acutior & clamosior. Supina pars corporis cinerea. Caput nonnihil suscessit. Mentum & guttur albo & cinereo varia: Pestus & venter exalbo lutescunt: Uropygium circumcirca intensius luteum. Fluvios lapidosos frequentant, & insestis aquaticis vescuntur.

4. JAMACAII Brasiliens. Maregr. Alauda est magnitudine; Cauda 4 sere digitos longa: Caput parvum; rostrum digitale, rectum, nigrum; inferius prope exortum corrulescens. Caput nigrum, ut & collum inferius, superius luteum. Dorsum totum, pectus, & infimus venter lutea: Ala nigra, maculâ in medio albâ: Cauda nigra. Pedes susci. Ob cauda longitudinem, & plumarum colores non admodum diversos hanc Avem Motacillis subjunximus, an recte nescimus; cum de loco, victu, aut cauda motitatione nihil tradat Maregravius.

Succedant Quinto in loco OENANTHE dicte.

UARUM Notæ, Pedes nigri, ut & Rostrum;

Cauda bicolor, exterioribus, pennis albis.

A.I. OENANTHE sive vitissora, The FALLOWSMICH; Sussexiensibus The WHEAT EAR, quia
messis tempore se ad montes Downs dictor recipit,
ubi

ubi scarabais aliisque insectis qua ibi invenit pinguescia admodum, & in deliciis habetur. Alibi ab Uropygii co-lore White Tail dicitur ut Italis Culo bianco.

Magnitudine Passerem superat. Color capitis & dorsi cinereus cum quadam ruboris mixtura; uropogium supra caudam albet. Totus Venter rubore diluto tingitur, Petaus plus rubet. Supra oculos ad occiput linea alba extenditur, infra oculos in maribus ductus niger ab angulis oris ad aures. Rostrum, pedes, unguiculi nigra.

2. OENANTHE altera Aldrov. Superiore minor est, Passere major; pennis omnibus, exceptis alarum remigibus (quæ nigræ marginibus luteis) ex russo slavescit, in dorso intensius, in pestore remissius. Retro oculos macula est oblonga nigra, figura quodammodo semilunari.

A. 3. OENANTHE fecunda nostra seu Rubicola, The WHIN-CHAT. Motacillæ est magnitudine. Pars supina xerampelina, maculis nigris seriatim dispositis varia. Venter albicat cnm aliqua russi tinctura, Latera & pectus summum ex russo lutea. Duæ maculæ albæ utramque alam insigniunt. A sequenti ave his præcipue notis distinguitur. 1. Quod pars corporis supina pulchriùs sit colorata, plumulis media parte circa scapum nigris, marginibus albis; 2. Quòd in utravis ala duas habeat maculas albas; 3. quòd ima pars caudæ alba sit. 4. Quòd caudæ tam supra quàm subtus incumbentes pennulæ ultra mediam caudam excurrant, & alborem penitus contegant & occultent: 5. Ductus albidi à rostro ad occipitium usque protendantur. Rostrum, pedes, unguiculi nigri.

A. 4. O ENANTHE nostra tertia, Muscicapa tertia Aldrov. Rubetra Bellonii. The STONE-SMICH, or STONE CHATTER, Turnero The MOOR-TITLING. Magnitudo Linaria, caput nigrum, ut & collum; ad latera utrinque macula alba notatur, adeò ut torquata videatur. Medium dorsum nigrum marginibus plumarum sulvis, supra uropygium macula alba. Pesus sulvum aut ex slavo rubrum; venter albet cum aliquo rubore. Macula alba dorso proxima utramque alam. in utroque sexu ornat: quæ præcipua est hujus avis nota.

nota. Rostrum, pedes & ungues nigri; que nota est omnibus Oenanthis communis. In montosis · Pecci Derbiensis.

A. 5. OENANTHE nostra quarta, monticola, Coldfinch Germanis dicta. Venter ei albus, pectus luteo suscum: Caput & dorsum è susco seu viridi cinerea: tegetes caudæ pennæ nigræ. Alarum remiges nigræ, verum à quinta omnes sundum versus albæ. Rostrum nigrum,

compressum & ferè triangulare. Pedes nigri.

A. 6. FICEDUL E affinis, an Spipola prima. Aldrov. The WHITE-THROAT. Ficedulæ est magnitudine, corpore productiore. Supina pars corporis ex russo cinerea; summum caput magis cinereum. Mentum album, unde nomen: Gula ex albo rubet; Pettus etiam & venter imus rubescit sed dilutius. Rostrum superius nigricat, inferius albet. Os intus slavum. A Ficedula septima Aldrov. dissert, quòd illi cauda tota unicolor sit, huic extimæ ejus pennæ albæ.

7. MUSCICAPA prima Aldrov. Boarina Bononienfibus. Avicula est oblonga, rostro etiam oblongo, ex
suscina pars tota è plumbeo, cinereo,
& subluteo colore mixta; prona candicat. Pestus verò
nigris maculis distinguitur. Ala ex nigro lutescente al-

boque variæ. Tibiæ & pedes nigricant.

Aviculæ cauda unicolore variæ.

A. I. STOPAROLA Aldrov. eive persimilis Avicula. Magnitudine & colore Passerulo faminae similis est, verum corpore longiore & tenuiore. Supina pars tota cinerea aut susca [colore murino] caput tamen maculis nigris conspergitus in vertice, ut recte Aldrovandus. Prona pars albida: Gula & latera nonnishil rusescunt. Cauda tota susca: Alarum remiges nigricant, verum interiorum margines lutei. Rostrum rectum nigrum, ad nares latiusculum & depressum. Mandibula superior secundum longitudinem in angulum assurgit, unde Rostrum triangulum videtur, estque inferiore paulo longior, apice adunco; Risus amplus, Os intus stavum. Pedes exigui nigri, ut & Aldrovandus notat. In ventriculo Scarabai; musca, &c. Hortos æstate frequentat in Anglia.

Muscis capiendis Rostrum comparatum est. In pullis dorsum maculis albis & nigris varium. Aviculam hanc prolixiùs descripsimus, ut cuivis attento ab aliis omnibus

facile possit distingui.

A. 2. LUSCINIA seu Philomela, 'Andor. The NIGHTINGALE. Avis hæc, à cantu nocturno nomen adepta, omnibus seculis notissima est. At qui cantantem internoctu sæpius audiverunt, & vocem ejus optime tenent, plerique tamen formam avis ignorant. Magnitudine est Carduesis aut Rusicillæ; corpore longinsculo, nulla ferè colorum varietate, aut pulcritudine spectabilis, supina parte totà dilute sulva, cum aliqua viroris mixtura, ut in Turdo lliaco. Cauda sulvo saturatiore tingitur velut Rusicillæ. Venter totus albicat, Pestoris & gutturis plumarumque subalarium color obscurior est admixto viridi. Rostrum subnigrum. Pedes coloris carnei obscurioris. Os intus slavum velut Turdorum.

A. 3. RUBECULA sine Erithacus Aldrov. 'Feise20, Aristet. The ROBIN-RED-BREAST, or RUDDOCK. Hzc etiam avis ubique serè gentium notissima, a pectore rubenti denominata, alia przeter hanc notam
non indiget descriptione. Pars supina tota, ut in Turdis cinereo-viridis. Hyberno tempore ad victum quzrendum etiam domos subintrat, hominibus velut amica
& familiaris.

4. Rubecula Indica. Mus. Leyd.

A. 5. RUTICILIA, Confine Gracis, The RED-START. Pettus, partes subalares, uropygium, cauda ruffa. Venter imus albet. Caput, collum, dorsum colore plumbeo imbuuntur. Sinciput macula alba insigne. Gula & maxillæ sub oculis nigræ. Rostrum & pedes nigri, Os intus slavum.

Tres adhuc alias Ruticillæ species tradunt & describumt Gesnerus & Aldrovandus 1. Ruticilla Tertia Aldrovandi cujus descriptio Gesneriana cum nostra Ruticillæ vulgaris exacte convenit. 2. Rotschwentzel Gesn. à-cauda rubente dicta, ex pictura descripta. 3. Wegstecklin circa Argenzoratum dicta pestore corruleo imo tamen subrusso ex slavo.

flavo, ventre cinereo, cruribus fuscis, mento fusco & vario.

A. 6. CURRUCA Eliota, an Magnanina Aldrov.? The HEDGE-SPARROW. Magnitudine est Rubecula ferè; Color supina partis varius ex nigro & sordide ruffo, mediis plumularum circa scapum partibus nigricantibus, exterioribus sordide ruffis: Caput & collum nonnihil cinerascunt, maculis mediis obscurioribus: Insimum dorsum supra uropygium virescit aliquantulum, & maculis destituitur. Prona pars corporis cineras seu plumbea, imus tamen venter albicat. Summa Avis hacterreo & sordido est colore, à cujus aliquali cum Passere semina similirudine Passer sepiarius dicta est, hujus ova colore pulchre cœruleo tinguntur.

A. 7. FICEDULA septima Aldrov. PETTICHAP.S Eboracensibus. Beccasigo Italis. Magnitudine est Linaria, corpore breviusculo. Color capitis, dorsi, alarum & caudæ ex cinereo, seu (ut alii) ex susco viridis. Prona pars tota alba seu argentea, pectore duntaxat obscuriore cum aliqua slavi tinctura. Nulla fere colorum diversitate insignis est hæc avicula. Rostrum nigricat. Pedes coerulescunt. In dissectæ ventriculo vinacea aliaque semina

inveni.

A. 8. A TRICAPILLA five Ficedula Aldrov. Suralis & Menayróguos Græcis. The BLACK-CAP. Parva est avicula, capite summo nigro, unde ei nomen, collum cinereum, dorsum totum obscure viride. Pestus dilute cinerascit, venter imus ex albo flavescit. Rostellum ni-

grum, tenuius quam Paro, Pedes plumbei.

A. 9. REGULUS cristatus Aldrov. Trochilus Plinio & Aristot. cui & Ilestot, & Banadis, The Golden-Crown'd Wren. Parvitate sua, & maculâ croceâ seu dilute coccineâ amœnissimâ (quam cristam vocant) in vertice, ab aliis aviculis satis distinguitur. Collum & dorsum totum e viridi obscuro flavicant; Pettus & venter colore viridi in album languente persunduntur. In illo nobis descripto Ventriculus intectis plenus erat. In summis arboribus, præsertim Quercubus versatur. We sound it in Middleton Park in Warwickshire. Mr. Francis Jessop in York-

Yorkshire. Also we are inform'd it is in some Woods about Oxford. In agro Cardiganensi Cambria frequens est, nomine Britannico Syvigw i.e. Parus chrysocephalus dista

D. Lbwyd.

A. 10. REGULUS non cristatus Aldrov. An Asitus Bellonii? an Luteola Turneri? Neque hæc, quod sciam, nomen Anglicum invenir. The small YELLOW-BIRD. Regulo cristato tantillo major est. Tota pars supina præter alas & caudam è susco seu cinereo virescit: Prona; v. g. gula, pectus, venter, alba cum levi viroris tinctura: alias lutescit. Inter Salices plurimum versatur, perque arbores & frutices continue reptat, & cantat voce stridula Locustæ. Variant coloribus hujus generis Aves; aliæ enim dilutius, aliæ intensius virent aut slavent.

A. II. PASSER troglodytes Aldrov. Turnero & Bellonio perperam Regulus. The WREN. Caput, collum, dorsum ex fusco spadicea; Alæ, cauda, Dorsum, lineis transversis nigricantibus varia: medium petus albidius, inferius & ad latera lineas nigras transversas obtinet. Caudam plerumque erectam tenet. Nidus ex musco constructus ovi in alterum extremum erecti, siguram habet foramine in latere ad ingressum aperto.

Avicula nonnulla Aldrovando alissque descripta, ad superiores referenda & locis suis disponenda.

I. LUSCINIOLA seu Roussette Bellonii Aldrov. Tom. 2. Pag. 765. An eadem cum Giarola Aldrov. rostro rubicundo, colore Coturnici simili.

2. Oenantho congener Aldrov. ibid. p. 764

3. Spipola prima Aldrov, quam nostræ White-Throat,

eandem esse suspicamur.

4. Spipola altera Aldrov. Pettore rubicundo maculis fuícis deorsum descendentibus distincto; supine cinereo, venere albescente; macula retro oculos ad ferrugineum accedente.

accedente. Oenanthe nostra secunda similis est, si non eadem.

5. Spipola tertia seu Boarina, ex albo lutescens ejus-

dem. p. 732.

- 6. Avis consimilis Stoparola & Magnanina ejuschem. Magnitudo Motacille; Rostrum oblongum, acutum, recum, nigrum; Pedes plumbei, supina parte pallidâ; iridibus oculorum albis.
- 7. Grisola Aldrov. Rostrum tenue & longius culum: Collum & pectus maculis fuscis oblongis deorsum vergentibus interstinguitur. Venter totus candicat: supina pars tota suscession. Crura & pedes susci vel nigricantes.
- · 8. Glareana seu Grien Vogelin Gesn. Et huic pestus maculosum; cum iconem tantum pictam descripterit Gesnerus, nos plura non addemus.

9. Anthos aqualis Fringilla, lutescens Aldrov. Tom. 2!

D. 75.

10. Muscicapa secunda Aldrov. seu Borin Genuensium. Regulo paulò major, Rostro gracili acuto; colore in supina parte dilute cinereo; in prona ex albo ad luteum tendente. Alæ superius seucophææ: uropygium album. Crura & pedes spadicei.

11. Salicaria Gesn. An Silerella D. Brown? Avicula est minima; colore partim susco, ut parte prona; partim subslavo, ut supina; [voces pronæ & supinæ contraria nobis significatione usurpat Gesnerus] partim albicante, ut per latera & circa collum. Rostro gracili recto;

crusculis subruffis.

12. Ficedula quarta Aldrov. Supinæ partis color fuscus ad castaneum vergens. Fæmina prone tota albicat; mas ex albo ad cinereum vergit. Alarum remiges in mare nigræ sunt cum quibusdam intercurrentibus albis; in fæmina ad castaneum vergunt; quemadmodum &cauda, quæ in mare etiam est nigra. Contra sit in pedibus, qui in mare subcastanei sunt, in sæmina nigri.

13. Strapazino vulgo Aldrov. Podex & cauda ferè tota candicant, capite & dorso luteo ferrugineo, pennis alarum seminigris, & semiluteis. Prona pars ex albo leviter

leviter flavescit. Rostrum fuscescit. Cauda versus uropy?
gium lutea, cætera nigricat.

Avicula exotica omnium minima, Marcgravio alissque descripta.

L'AINUMBI Marcgr. Guaiminibique Joanni de Laer, Gouambueb Lerio & Theveto. Tomineio Joseph à Costa. Ourissia i. e. Radius Solis sive Tomineio Clus. Hoisqieqil Hernand. The Humming Bird. Avicularum omnium minima est. Parvitate sua, & pennarum coloribus cujusvis serici, auti, aliusve metalli splendorem superantibus ab omnibus aliis Aviculis differt. Alas tanta pernicitate movere dicitur, ut motus visu percipi nequeat; quin & inter volandum strepirum quendam edere instar Crabronis aut apicula; & à loco ia locum tanta velocitate se transferre, ut volans sapifsime oculorum aciem omnino sugiat.

Melle, rore, & florum succo, quem linguis suis longissimis, à natura ad id comparatis, exsugunt, (alarum ope in aère se per longum tempus librantes velut quietæ) ali dicuntur hæ aves. Verum cum ventriculum musculosum obtineant, nos muscis alissque insettis potius vesci opinamur. Quod per totam hyemem obdormiscant, & velut torpidæ & semimortuæ jaceant, à multis proditum invenio. Sit sides penes Autores, mihi certe non persuaserint, cum in iis regionibus in quibus maxima harum Avicularum copia est, nulla sere hyems sit: & Marcgravius eas magno numero in sylvis per totum an-

aum inveniri scribat.

Harum septem species depingit Fr. Hernandez, novem describit Marcgravius.

neo, flavo intermicantibus; prona alba; ala spadiceis;

cauda chalybis politi instar corulescente.

2. Guainumbi major, supina parte præcedenti concolore, prona viridi cum aureo colore splendente; alba prope anum macula.

3. Guain.

3. Gueinumbi minor, caudà longissimi forcipatà, capite Ex collo nigro.coruleo splendente, des o extore viridi aureo-splendente, alu epaticis, canda ex nigro corrulescente, maculà prope anum albà.

4. Guainumbi minor, refere incurvo, superiore mandibula nigra, inferiore flava: supina parte primæ speciei concolor est; prona ex albo rusescens, cauda ex nigro vi-

rescente, extremitare alba. Cruribus albis.

5. Guainambi minot, rostro nigro: prona parte nigra cum cœruleo quodam splendore, macula prope anum albā; supina parte pennis aureo igneo se viridi mixtis coloribus tinctis ornata. Cauda eleganter brunnea cui costuleus transplendet.

6. Guainumbi minor, toto corpore aureo, cum igneo dimidio & minimo viridi coloribus mixeo splendente, Alis

nigricantibus; cruribus nigris; cauda versicolore.

7. Guainumbi minor, corpore toto cinereo fere, ut Paffer, cai hinc inde mirè resplendens rubrum instar Rubini per-lucer.

8. Guainumbi major: capite & collo supino rabi colore fulgente, gutture & collo prono, aureo politissimo; into ventre & initio dossi nigerdine holosericea, religno viridi susco persuso: alis suscita, manula prope anum alba.

Guainumbi major, toto corpore exceptis alis (quæ qui pletisque fuscæ) insigni viriditate cum auro transplendente, qualis in secundæ ventre cerestur, rincto. Plends

descriptiones vide apud Marcgravium.

Magnitudo Carduelis: Collum infertus, dorfum, & ventris extremitas lutea seu aurea: Capus superius & collum, dorsi medieras anterior, ala & cauda dilute viridis. Sub gutture ad oculos usque maculath habet magnam, nigram. Rostellum rectum, acutum, stavum, superior paulum nigricans: Crura & pedes susci.

11. GUIRACOEREBA Brasil. Marcgr. Magnitudo Fringilla; Rostrum nigrum, acutum & paulum deorsum slexum. Mitellam in capite habet è thalassinis penais. Reliquum caput, prona pars tota cum dorsi medietate posteriore corruleis vestiuntur pennis lactescenti-

84 SYNOPSIS METHODICA

bus. A pelloro per initia alarum ad dorsum linea lata cœrulea transit transversim per exortum alarum; totum autem collum superius cum medietate dorsi anteriore profunçà nigris holosericeis vestitur pennis. Cauda sesquidigitalis nigra. Ala magnæ, quæ ad medietates laterales slavescunt, subtus serè totæ slavicant. Pedes cinnaparini.

12. JAPACANI Brasiliensibus Marcgr. Avis magnitudine Bemtere; Restro oblongo, nigro, paulum deorfum incurvato: Oculis aureis Capite nigricante: Reliqua pars supina ex Umbra & nigro mixta. Cauda superitàs nigricans, subtus alba. Prona pars tota ex albo & slavo mixta, lineis transversis nigricantibus striata. Crura fusca:

13. TANGARA Brasiliensibus Marcgr. Magnitudo Fringilla: Rostrum rectum crassilusculum, nigrum: Pedes ex cinereo susci. Supra rostri exortum macula nigra. Totum eapus & collum viride. Initium dorsi instar collaris ambiunt pennæ nigerrimæ; reliquum dorsum luteum: totus insimus venter egregie cœrulescit. Alæ nigræ, earumque extremitates laterales cœruleæ. Initium alarum exterius thalassinum; scapulares dorso incumbentes pennæ partim slavæ. Cauda sesquidigitalis, pennis nigris, lateralium extremitatibus cœruleis.

14. Hujus alia datur species magnitudine passeris; Rostello è slavo susco, latiusculo, acuto. Plumago capitis egregiè miniata; reliqui corporis cum alis & cauda splendide nigra. Cauda brevis. Erura superiora alba, in latere exteriore maculam oblongam miniatam habent.

Pedes cinerei.

15. QUAUH CHI CHIL seu Avicula capitis rubei Hernand. Guainumbi paulo major, infra candens, superne virescens ex susce; capite coccineo, rostro & pedibus atris. Avis est canora.

Aves

Aves minores crassis & validis rostris.

GARRULUS Bohemicus Aldrov. The SILR-TAIL Germans. Quam D. Lister Eboraci globo transfixam vidit, magnitudine Turdum fere zquabat. Huic in extremis alarum pennis 4 aut 5 apices parvi, coccinei, nudi, minime plumis vestiti. In extrema cauda limbus latus luteus instar corticis citri, unde nomen Germanicum. Cætera maximam partem Lanium colore refert. Adde ex Aldrovando Rostrum nigerrimum esse, magnitudine domestici Passeris: Caput more Alauda cristata apice retro vergente insignitum esse, colore rostrum versus subcastanei diluti; retro verò cinerei, ad fuscum inclinantis. Ob parvitatem suam, & Rostri crassitiem huc potius quam ad Garrulos referendam duxi hanc avem, quamvis Aldrovandus fructibus eam velci. & præcipue uvis inhiare scribit, cum hujus generis aves seminibus porius delectentur. Nemini ergo de hac re litem moveo.

A. I. COCCOTHRAUSTES vulgaris, The GROSSE-BEAK, or HAW-FINCH. Caput huic fed præcipue rostrum majus quam pro corporis mole, unde nomen Anglicum, nec alia characteristica opus est. Rarius, nec aisi per hyemem, in Anglia videtur.

2. COCCOTHRAUSTES Indica Mus. Leyd. Q. an

à sequenti diversa sit?

3. COCCOTHRAUSTES Indica cristata Aldrov. The VIRGINIAN NIGHTINGALE. Merulæ par est aut paulò minor. Torquis niger oculos & rostrum cingit. Rostrum autem quale vulgari aut paulò brevius. Caput cristà fastigiatà insigne, quam sæpius motitat, tam versus rostrum, quam versus caudam. Color totius pulcherrime coccineus, in capite & cauda dilutior.

A. 4. CHLORIS Aldrov. The GREEN-FINCH. Paffere domestico major et. Coccothrauste minor: Restrum hujus rostro simile, infundibuli sigura, sed multo minus. Supina pars corporis viridis; Pestus ex luteo viride.

G 3

Venter

Digitized by Google

Venter albet. In sepibus nidificat. Seminibus raporum. carduorum, lapparum, & lubentissime Cannabis ve-

fcitur.

A. RUBICILLA seu Pyrrbula Aldrov. The BUL? FINCH, ALP, or NOPE. Caput grands, Vertex niger. Pulcherrimus miniaceus color in maro pectus, gulam, & maxillas ad oculos usque illustrar. Supina pars corporis cinerea corruleave cum aliqua ruboris rinctura. Lubentiffime vescuntur arborum gemmis, unde non leve hortulanis detrimentum inferunt.

Rubicilla Americana, GUIRA TIRICA Brasiliens, Marcer. Magnitudo Alauda, rostrum superius fuscum, inferius album five incarnatum: Crura cinerea. Totum caput cum gutture & colli inferiore ac media parte egregiè sanguinei sunt coloris. Oculi corrulescunt. Latera colli, torum pectus, ac infimus venter alba. Collum superius nigricat albo pauco admixto. Dorfum & initium alarum griseum; reliqua pars ut & cauda nigra. Oræ

laterales in alis albæ.

A. LOXIA, The SHELD - APPLE, or CROSSE BILL. Colores ter in anno mutare dicitus. Rostrum contra omnium aliarum avium normam, ab utraque parte recurvum est, mandibulis versus lummitatem se decussantibus. Avis est voracissima; seminibus eaunabis, & Abietum nucleis gaudet. Aiunt eam uno vel altero rostri ictu pomum integrum confestim per medium dividere, ut ejus nucleis seu seminibus vescatur. Per Autumnum interdum sed rarius in Angliam venit, non tamen apud nos perennat aut nidificat.

A. PASSER domesticus Sagues, The HOUSE-SPARROW. Hee avis ubique gentium vel nomine solo satis nota, colore est testaceo, terreove. Mari caput ex fusco cinereum, mentum nigrum, supra ocules duz utrinque maculæ parvæ albæ. Salacissima esse dicitur, & brevis zvi. Frumenti granis lubentissime vescitur, unde &

segetibus infesta est.

Passerum, præter vulgarem, 16 species exhibet & describit Aldrovandus; quorum lemmata duntarat dabimus.

3. Paffer

T. Paffer Rultus Bonenienfium ; colore undique flavescente, maculis russis oblongis deorsum descendentibus ubique conspersus.

2. Passeribus congener Aldrov. lib. 19. capt 17. Supina parte rufescente, prona candida, maculis subruffis oblon-

gis deorsum descendentibus ubique depicta.

3. Paffer maoutatus five triculer Aldrov.lib, 15. cap. 13:

Celeres funt albus niger & fubflavus.

4. Paffer Albicilla Aldrov, lib. 15. cap. 14. Canda ex cinereo candicar, cætera Passeri domestico fere fimilis eft.

5. Paffer Illyrious Aldrov. Hb. 15. cap. 21. Hunc tantilm depiceum vidit Aldrovandus. Paffere domeftice

major est, colore aliqquin ei similis.

6. Paffer torquatus Bellonii. Paffere vulgari corpore & roftro major oculos sub supercilio torque alba ambiente.

9. Passer pusillus in Juglandibus degens Bellon. Frigues

Gallis dictus, omnium minimus.

8. Passer Indicus caudatus porphyromelas Aldrov. lib. 19. cap. 28. cauda 5 digitorum, & slarum remigibus nigerrimis, reliqua parte supina purpurea.

9. Paffer Indicus macrouros, roftro miniaceo Aldrov.

10. Paffer Indicus macrourrs alius Aldrov.

11. Paffer Indicus brachyures Aldrov. lib. 15. cap. 24.

12. Paffer brachjures noftras Aldrev. toto corpore fiavescente; prona tamen parte magis albicante; Roftro intentitis luteo.

13. Passor orythromelas Indicus sine uropygio Aldrov. toto corpore & alarum principiis coccineis, reliquo alarum atro. Paffer Americanus Tijepiranga Brafilienfibus in omnibus fere convenit cum hae ave. præterquam quòd uropygio & cauda donetur: Verum Avem ex imagine pieta descripsit Aldrovandus, & fortalle Avis quæ pingebænr canda & uropygio mutila fuit.

14. Passer Indicus oyanerythromelas sine uropygio Alde.

Harum icones picas descripfit Aldrovandus.

19. Paffer montanus in Stiria & Corinthia frequens nobis observatus. Mentum nigrum, item macula ad au-G 🛋

res utrinque nigra. Caput ex fusco rubet. Torquis albus collum ad medium ferè & maculas ad aures cingir.

Cætera Passeri vulgari similis.

16. Paffer sylvestris Aldrov. lib. 15, cap. 16. Vertex ut in præcedente ferrugineus ad cinnabarinum tendens: oculorum ambirus albus. Mentum & collum inferius lineæ transversales nigriusculæ percurrunt.

PASSERCULUS ZEYLANICUS arvensis guttatus, Wikurulla Zeylanensis, i. e. degens in agris oryza

consitis Mus Leyd.

Idem alterius coloris.

A. FRINGILLA, The CHAFFINCH. Paffere tantillo minor est, cauda satis longa. Caput in mare coerulescis, ar quod naribus contiguum est nigricat. Dorfum ruffum cum cinerei aut viridis mixtura: Pettus rubet : Venter sub cauda albicat. In sepibus nidificat;

éstque apud nos in Anglia frequentissima.

A. FRINGILLA montana seu Montifringilla, 'Oeganign Aristot. The BRAMBLE, or BRAMBLING, or MOUNTAIN FINCH. Supina pars ad medium dorsum Sturni est colore, è nigro splendens, plumarum marginibus ruffo-cinereis; infima pars dorsi circa uropygium alba. Gula è flavo ruffa, pettus album. Plumæ ponè anum subruffæ. Plumago sub basi seu slexura alæ pulcherrime flavet, supra Mali aurantii colore imbuitur. Remiges alarum nigræ, macula alba notatæ. Roftrum ni-

grum. Pondus & magnitudo præcedentis.

A. MONTIFRINGILLA calcaribus Alauda seu major. The great pied MOUNTAIN FINCH, or BRAMBLING, Aucupibus Eboracensibus, SEA. LARK. Alaude vulgari magnitudine par est. Vertex è fulvo seu fusco russelcens, castanei sere coloris. Rusescunt etiam collum superius, pellus (sed dilutius) uropygium, & latera: reliqua pars prona alba. Supina pars è nigro & ruffo-cinerco eleganter variegatur, mediis plumularum partibus nigris, lateralibus è cinereo ruffis. In lummis alis & imodorso rufescit magis. Ala nigrae cum macula in medio alba, seu spatio lato albo. Rostrum luteum nigricante. Pedes & ungues nigerrimi, postico pralongo ut in Alaudi: quæ nota sola ad distinctionem sufficit.

In Septentrionalibus montosis, sed rariùs, occurrit. D. Willughby in agro Lincolniensi eam occidit. In agro Eboracensi seviente bruma sat copiosè capiuntur.

Aviculæ Brasilienses Passeri aut Frin-Gillæ affines.

TIJEPIRANG A secunda species Marcgr. Passeris est magnitudine: pennis per totum corpus ex cinereo cœrules centibus: Alæ quodammodo ad thalassinum colorem accedunt. In ventre albicat. Crura & rostrum,

(quod ipfi Fringilla simile) cinerea.

2. GUIRANHEEMGATU Marcgr. Magnitudo Passeris: Caput superius & guttur luteum: reliqua pars prona slava. Ale ex virescenti & slavo mixta & susco distinctæ: Crura susca. Egregie cantat ut Fringilla. Possent hæ aves ad Passeres referri, quo & in Ornithologia D. Willughby eas retulimus.

3. SAYACU Brafiliens. Marcgr. Magnitudo Fringille: Color in toto corpore è cinereo & thalassino mixtus, in

dorso splendens. Rostellum & Oculi nigri.

4. GUIRAPERRA Brasiliens. Marcgr. Alaudæ est magnitudine; Rostro brevi, crassiusculo, nigricante; supina parte, & insimo ventre obscure slavo; prona pars reliqua nigra. Cauda & alæ susæ seu nigricantes, laterali extremitate thalassina. Pedes obscure cinerei.

5. TIJEGUACU PAROARA Brasil. Marcgr. Magnitudo Alaudæ: Rostrum breve, crassum, fuscum, inferne albicans. Caput superius, item guttur & collum inferius in mare sanguinea, in scemina slava, sanguineo punctata: reliqua pars supina cinerea: Alarum & caudæ pennæ susce oris albescentibus. Latera colli, & prona pars corporis alba. Pedes susci.

A. I. CARDUELIS, an Nevoruitens Aristot.? Arabbic recentioribus Gracis. The GOLD-FINCHOR THISTLE-FINCH,

Digitized by Google . -

FINCH. Rostrum coni figură, albidum. Passere minor est. Color verticis niger, maxillæ albæ, Occipitium etiam albicat. A vertice ad collum fere producta linea lata nigra alborem terminat. Basin rostri annulus coccineus ambit. Ab oculis ad rostrum hinc inde ductus niger extenditur. Collum & dorsum anterius ex russo fulva vel cinerea. Uropygii, pectoris, laterum idem color sed dilutior. Vouser albus; Alæ & cauda nigra, apices tamen pennarum principum in utrisque albi. Alæ ductu pulcherrimo slavo transverso insigniuntur, unde Aurivitais nomen Aviculæ inditum. Carduorum seminibus vescitur hyberno tempore.

2. Cardueli congener Aldrov. Major Carduele; Rostro fasciola crocei coloris cincto. Ale nigriores quam in aliis; quódque in illis lutei est in hac fere pallescit.

Forte Spurium aliquod genus est.

3. ACATECHICHICTLI seu Avis confricans se ad Arundines Hernand. Carduele paulo minor est, desuper è susco virescens, subtus pallescens ex albo. Cantillat ut Acanthis, & simili utitur alimonia.

4. COZTOTOTL seu Avis pallida Mexicana Hernand. Canarionsis Avis magnitudine est, tota lutea, extremis tamen alarum partibus nigris. Cantu Carduelem

imitatur.

Avicula crassirostra minima.

Inaria notæ sunt, 1. Magnitudo infra Fringillas: 2. Color ex cinereo & fusco mixtus aut varius. 3. Cauda nonnihil forcipata. 4. Extimæ caudæ pennæ margini-

bus tantum albæ, 5. Cantus suavissimus.

A. I. LINARIA vulgaris, The COMMON LINNET-Caput ex cinereo & nigro varium est, Dorsum ex nigro & russo. Pessus albet, inserior Venter circa podicem slavicat. Probbi regio seu insima gula pulcherrime rubet, simbriis pennarum luteis seu luteo-russis. Lini semine vescitur unde nomen, sed & Canzabis, & Cardui, & Phala-

Phalaridis, & Milli, unde & Miliaria nonnullis dicitur.
Pedum color obscure fuscus seu nigricans.

A. 2. LINARIA rubra major, The GREATER RED-HEADED LINNET. Præcedente aliquanto minor est. & verticis colore rubro, minus ramen splendente, insig-

nis. Pectus rubicundo colore tingitur.

A. 3. LINARIA rubra minor, The LESSER RED-HEADED LINNET. Præcedente minor est. Syncipus colore rubro seu miniato splendente insigne. A præcedente differt, 1. Quòd, ut diximus, minor est: 2. Quòd rostro minore & acutiore. 3: Quòd sæmina cum mare colore verticis rubro aliquatenus conveniat, secus quam illius sæmina, quæ hâc nota caret. 4. Quòd pedes huic nigriores. 5. Quòd eaudæ pennarum margines angustitas albicent. 6. Quòd alarum pennæ secundi ordinis albicent, & lineam albam ad alas transversam essiciant. Tandem 7. Quòd avis hæc gregaria sit, non item illa.

A. 4. LINARIA montana, The MOUNTAIN-LINNET. Præcedente duplo major est. Rostrum ejus simile, multo sci. pro corporis proportione minus quam secundæ speciei. Color Linariæ vulgaris, Uropygium duntaxat pulcherrimo colore miniaceo splendet. Cauda prælonga; Pennarum ejus omnium præter medias duas

margines tam interiores quam exteriores albent.

A. 5. SPINUS sive Ligurinus Aldrov. The SISKIN. Caput ei nigrum: Corpus supinum viride, scapi tamen pennularum in dorso nigricant. Uroprgium è viridi slavicat; Gula item & pectus, sed pallidiora sunt. Venter albus. Plume sub cauda slavescunt, maculis suscis oblongis secundum scapi ductum picta. Area transversa lunea alas distinguit. In caveis alitur cantus gratia. Caude media dua penna nigra, reliqua media plus parte pulcherrint slavent summitatibus nigris.

6. PASSER CANARIENSIS. Magnitudo Pari vulgaris: Rostrum album, parvum, acutum. Alarum & caudæ pennæ totæ virides: exiguo sant discrimine ab Aviculis quas Germani Citrinas vocant, aut iis quas Ziselas Germani, Itali Ligurinos, nisi quòd paulo major est, quàm utraque illarum, huicaspectu similior, illa nonni-

hil viridior. Gefn. Mas à fœmina differt, quod pettus & venter & capitis pars superior quæ rostto adjacet illi magis lurea sunt.

7. CITRINELLA seu Thraupis, Verzellino Roma; Citril Viennæ. A Spino seu Ligurino & Serino differt 1. Collo cinereo. 2. Prona facie tota viridi. 3. Caudà nonnihil forcipatà. 4. Quòd nullas in lateribus maculas ha-

bet. Circa Romam frequens est.

8. SERINUS Gesn. Viennæ Austriæ Hirngrill Aldrov. lib. 18. cap. 20. Dossum nonnihil russum mediis plumularum partibus nigris. Capue luteum, Uropygium è viridi pulchrè slavet: Pestus luteo viride; venter albus; latera maculis nigris oblongis varia. Rostrum brevius & validius quam Citrinella, extremitate acutum.

SPINUS seu Ligurinus à Serino & Citrinella differt. 1. Corpore tantillo majore. 2. Rostro longiore. 3. Capite nigro. 4. Cauda breviore & dimidia plus parte lutea.

3. Areâ in alis luteâ.

9: AVICULA AMADAVADEA Rostro Fringilla, calcaribus Alauda. Regulum cristatum magnitudine vix superat. Rostrum Fringilla rubrum, superiore mandibula superne nigra. Supina pars corporis susca, circa uropygium obscure miniacea. Remiges alarum nigra, ut & cauda penna, media longiores, exteriores ordine breviores. Macula alba rotunda exigua in alarum remigibus & vestitricibus, in aliis plures, in aliis pauciores. Postus & venter nigricant, Pedes albi.

10. PETRONIA marina Bononiensibus dicta. Oenantha congener Aldrov. lib. 17. cap. 38. Ab aliis omnibus
aviculis hæc distinguitur. 1. Quod circa mediam gulam
maculam slavam pulcherrimam obtinet. 2. Quod singulæ caudæ pennæ interiore margine statim sub apice macula rotunda alba insigniantur; alias nigricant, extremis
zamen marginulis subviridibus. 3. Certissima nota ab Hortulano distinguitur, quod Rostrum ei longe majus & viri-

dius fit, & Chloridis roftro zquale.

12. TEITEI Brasiliens. Marcgr. Magnitudo Rubecula: rostrum breve, crassiusculum, nigrum. Supina pars tota nigra cum purpureo seu eceruleo splendore: prona pars pars tota lutea. Ad exortum Rostri superioris post nares maculam haber luteam. Crura & pedes susci. Famina rotius color vitidis.

A V ES tuberculo, seu eminentia dura in superiore rostri mandibula donaiæ.

A. I. EMBERIZA alba Gesn. Alauda congener Aldrov. An Calandra ejustem & Bellonii ? Cenchramus Bellon. The BUNTING. Alauda vulgari major est, colore non multum diverso; vel positis testaceo terreove. Mentum, pectus, venter ex luteo albescunt. Gula maculas habet nigras oblongas. Rostrum grandiusculum, tuberculo magno in superiore mandibula. Latera mandibulæ inferioris altiora solito in angulum quendam assurgunt.

A. 2. EMBERIZA flava Gesn. Hortulanus Bellon. Lutea alterum genus Aldrov. Chloris seu Lutea Aristotelis Turn. The YELLOW HAMMER. Fringilla vulgari zqualis est. Colore luteo quo persunditur & singulari rostri sigura, facilè cognoscitur. Tegetum dorsi & scapularium pennarum mediz partes nigricant, margines ex

viridi rufescunt. Humi nidificat.

A. 3. PASSER TORQUATUS in arundinetis nidificans. An Passer Arundinaceus Turneri Aldrov.? The REED-SPARROW. Magnitudine est Fringilla; Rostro cum præcedentibus convenit. Caput nigrum: maxillæ circa oculos russæ: Cervicem torquis alba ambit, quæ ad angulos oris utrinque protenditur. Mentum & gula nigra; pessus & medius venter albent. Pennæ dorsales & alarum vestitrices ex russo & nigricante variæ. Uropygiam russum cinereo admixto. Pedes è carneo nigricant.

4. LUTE primum genus Aldrov. Cirlus eidem dicta. Zivolo Olinze à voce Zi Zi quam frequentissime repetit. Magnitudo Passeris, Restrum breve crassium: Petius & yenter subflava maculis sulcis conspersa. Supina para

Digitized by Google

tota ex testaceo ad fuscum tendit. Mas plus lutei na-

Aus est in capite & circa collum.

5. CIRLUS Stultus Aldrov. lib. 18. cap. ult. Luteis superius descriptis magnitudine par est, eadem prorsus figura & forma. Capitis novissima pars superior, & dorsum torum ferrugineum nigris maculis satis amplis interstinctum. Prona pars tota itidem ferruginea. Remiges alarum & cauda subnigra, oris ferrugineis. Alis maculæ albæ nonnullæ insunt.

6. HORTULANUS Aldrov. Venetiis Tordino à maculis confimilibus. Emberize flavæ æqualis & fimilis eft. Rostrum breve, in mare subescens. Gula & pectus cinerea, reliqua pars prona ad caudam usque russa a repgium intensitis sussum. Maribus pectora sussecuta sub rostro slava; Capus cinereo-viride. Dorsi tegetum mediæ partes nigræ, exteriores vel sussecutides.

A Passere torquato differt, 1. Loso, cum Passer torquatus inter Arundines phurimum degat. 2. Colore; nam Hortulanus magis rustus est, nec torquem ullam habet, qua ille donatur: Praterea maculam slavam sub gutture obtinet, qua ille caret.

Sex hujus Avis seu Spesies, seu varierares proponit Aldrovandus.

1. Hornlamm flavum, pennarum alæ remigum extremitatious albis. 2. Horr. totum candidum. 3. Hornlano congenerem, Capite ex cinereo flavicante; collo emerco nigris maculis punctaro; ventre & crutibus pedibusque enis croceis &c. 4. Horrul: collo viridi, rostro rubicundo, crutibus cinereis, cætera nigricante. 3. Horrul. albicillum, toto etiam corpore pallidiore. 6. Horrul. Spipola congener, rostro longiusculo; pedibus suscis; roto item corpore suscescente, pestore & alarum extremitatibus albis. Hæc Avis cum rostro sit longiusculo ad Avicularum tenuirostrarum genus purines.

AVES

AVES AQUATICE,

Et prime F 1881PEDES qua circa aquas ver-

1. Maximæ, fingulares & fui generis.

R U S, Tiearo, The Crane. Ex Europais in Aquaticarum Fiftipedum genere maxima est, collo & cruribus longissimis, caudà brevissimà; colore cinereo, Capitis vertex pilis potius quam plumagine ve-

stitur. In occipitio areolam habet lumulatam nudam, aut raris pilis obsitam, rubicundam. Ductus, seu mavis linez latz albz binz, à singulis oculis singulz, retrorsum tendentes coennt ad verticem maculz cujusdam triangularis cinerez in suprema cervicis parte, infra lumulams sitz, & deinde ad pectus continuantur. Gustar & cervicis latera nigra. Aspera arteria steraum ingreditus, ibique varie resectitur, ut in Ogno sero. In palustribus Lincolniensibus & Cantabrigienshbus magni horum greges hyberno tempore inveniuntus. Carna est satis sapida & salubri, nec enim piscibus vescitur, sed granis.

2. GRUS Indica. Præcedente minor est, ejusdem cinerei coloris: Rostro longiore. Præcipua disferentia est, quòd summum capus à rostro ad verticem cute scabrà, rubrà, raris pilis obsità insigniatur. In Ornithotrophio Regio in Parco S. Jacobi hane vidimus. Hæc est (ut puto)

Toquilcoyotl Franc. Hornundez.

3. GRUS Balemica Aldrov. Nonnullis, & fortasse rectius, Pavonis genus habetur, nam ipso Aldrovando satente & vocem & mores Pavonis imitatur. Figura corporis Ciconia similis est, rostro tamen broviore non Ciconia tamum sed & Gruis rostro. Cristam habet in capite rotundam, densam ex setis, Porcinis similibus, quaquaversum distass, compositum, colore spinularum Erinacei

vulgaris. In maxilla utraque macula alba linea rubra in fumma parte terminata. Remiges alarum pennæ minores albæ, alias tota avis nigra eft. Sub roftro rubra excrescentia velut palear quoddam utrinque dependet. Tibiæ longæ. In regionibus propè Caput viride reperiuntur. Hanc etiam in Ornithotrophio Regiol vidimus,

4. JABIR U Brasiliensium Marcgr. Belgis Negro. Magnitudine Cygnum superat : collo longo 14. dig. crasso; rostro nigro, recto, superius versus extremitatem paulatim incurvato, 11. dig. longo 2 1 lato. Lingua caret. Crura longissima, 2 pedum, nigricantia, supra genua nuda; Tota Avis alba Cygni instar. Collum fere totum nudum: hujusque medietas cum capite cute nigra tegitur, reliqua

alba. Rostrum in Museis curiosorum sæpius vidi.

5. JABIRU GUACU Petiguaribus Nhandu apoa Tupinambis: Scurvogel Belgis. Rostrum magnum 7 1 digitos longum. Caret lingua. In summo capice mitra mgerit osseam, coloris albi & cinerei mixti. Caput & dimidia pars colli (quod 10 dig. longum) nuda, cute squamosa cinerea tecta. Magnitudo Ciconiæ: Cauda brevis nigra; alarum etiam pennæ remiges nigræ, cætera tota avis alba. A collo longiusculæ pennæ propendent. Crura longa.

6. CARIAM A Brasiliensibus Marcgr. Magnitudine est Ardea. In capite ad rostri exortum cristam plumatam gerit nigram cinereo mixtam. Rostrum breve, ex obscuro flavo fuscum: irides oculorum aureæ: Crura longa. Totum corpus pennis vestitur griseis seu cinereis susco undatis, ut in Falconibus. Extremæ ala, & cauda fusca; obscure flavo & griseo undata. Cauda demissa. Clamor Gallo-pavonis Grui Balearica dicta congener est.

7. ANHIMA Brasiliensium Marcgr. Cygno major est, è Rapacium genere, rostro nigro, paulum adunco: iridibus oculorum aureis. In capite prope rostri exortum cornu gerit erectum, antrorfum incurvum, duum digitorum, rorundum, albicans. Ale amplissimæ; in cujusque antica parte duo cornua recta, triangulata, ex iplo osse enata obtinet. Vertex plumulis albis & nigris variegatus est: guttur & superior pars colli nigricat, inferior ejusdem medietas & pettus variegantur pennis albis nigris & cinereis: Venter inferior albus. Dorsum & latera cum cauda & alis, exceptis oris extremis, nigra.

Aves aquatica fisspedes piscivora, ranivora

A. I. CICONIA alba, The white Stork. The appendix Græcis. In littoribus noftris interdum sed rarius cernitur; apud nos non nidificat. D. Tancr. Robinsomus se templis Cathedralibus Ciconias insidentes sæpius vidisse affirmat. Ardeà cinere major est, collo tamen breviore & crassiore. Caput, collum, pars corporis anterior, & venter alba: Uropygium & pennarum alæ partes inferiores nigræ, unde alis contractis (sub quibus cauda alba brevissima occultatur) pars dorsi inferior nigra apparet. Rostro & pedibus est miniaceis, unguibus laris, humanis similibus. Rostro autem crepitat creberrimo mandibularum ad se mutuo appulsu. Ranas & cochleas tervestres libenter estat: Serpentes etiam vorare dicitur.

2. CICONIA nigra. Præcedenti aqualis est. Collum, caput, dorsum, alæ nigræ, splendentes, cum aliqua viridis mixtura; colore ei non absimili qui in Corvis marinis cernitur: Venter, pestus & latera alba. Rostrum viride, ut & tibiæ, ad genua nudæ. Verum Joan. Faber; Notis in Animalia Novæ Hispaniæ, gratissimum esse ait in oculorum orbita, in toto rostro, in cruribus pedibusque puniceum & minium Antiquorum sive Cinnabrium nostrum æmulantem ruborem. In quo diversa ejus Ciconia nigra ab Ave nobis Francosurti visa & descripta. Nostra sorte junior erat. Rostro crepitat ut præcedens.

3. Ciconia Americana, MAGUARI Brasiliensibus Marcgr. Figura & magnitudine Ciconia similis est, & exparte etiam colore. Pedes quoque rubri ut Ciconia nostratis: Caudà pariter brevi est & albâ. Caput, collum, totumque corpus albissimis vestitur plumis. Ala in exortu albis integuntur pennis, sed prope dorsum nigris: nigredini autem persplendet viriditas. Rostrum ab exortu ad mediam H

Bayerische Steatsbibliothek Mussion

Digitized by Google

partem ex viridi flavescit, reliqua ex cœruleo cinerea.

Roffro crepitat ut Ciconia noftras.

IBIS nigra Bellonii. Corpore este Elorii, aut paulo minor: Capite Corvi aquatici: Rostro qua capiti jungitur pollicis crassitiem superante, sed per extremum mucronato, & incurvo nonnihil, atque fornicato, & omnino rubente, ut & cruribus quæ longa sunt & Ardea stellaris similia. Collum etiam oblongum Ardeole instar habet.

Agypeiis utilissima est ad serpentes, locustas & bruchos delendos quibus regio illa præcipue infestatur.

ARDEARUM genus.

A Rdeæ piscivoræ sunt, unde & rostris longis, validis, acutis ad pisces seriendos donatæ; crura iis præsonga ad aquas altiùs ingrediendum; digiti, præsertim positicus, longistimi, ut in sluviis sirmiùs stare possint: une gues validi & adunci, medio ab interiore latere serrato, ad anguillas aliáque lubrica sirmiùs retinenda. Certissima autem Ardearum nota, quâ ab aliis omnibus Avibus distinguuntur, est intestinum cœcum singulare, ut in Quadrupedibus, cum pleræque aliæ geminum habeant.

A I. ARDEA cinerea major, The common Heron. Ispadios. Vertex albus; ab occipitio crista migra longa dependet. Gula alba, maculis nigris pulcherrime picta. Color totius varius è cinereo, albo, nigro, flavicante, in quibus eminet cinereus. Arboribus insidet, inque iis nidificat. Rostrum è viridi flavicat: Crura & pedes virides. Sedet capite inter armos adducto, collo intorto. Piscibus præcipue & ranis victitat, nec tamen herbas aversatur, nam in dissectæ ventriculo Lenticulam palustrem invenimus.

2. ARDE & cinereæ tertium genus Aldrov. Cum nullam notam infignem habeat, quâ à cinerea majore certo possit distingui; descriptio ejus integra videatur apud iptum, vel in Ornithologia D. Willugbby.

3. ARDEA

3. ARD EA cinerea minor, Germanis Nytticorax. The leffer Associouned HERON or NIGHT-RAVEN. Are dea cinerea vulgari minor est multò & collo breviore. Darsum-& vertex nigra; Collum cinereum: Gula & venter sublutea. Rostrum nigrum, à rostro ad oculos linea alba extenditur. Ab occipite tres plumulæ ceu cirrhi, 5 dig. longi retrorsum dependent. Ale & cauda cinerex. Peder ex slavo virescunt. Nytticorax vocator quoniami internoctu clamat voce absona & tanquam vomiturientis.

A. 4. ARDEA alba major, The great WHITEHERON. A cinerea majore differt, 1. Colore undique candidifficaço & plane niveo. 2. Magnitudina, quâ illi cedit. 3. Longistudine cauda. 4. Quod cristà careat. Hanc in Anglia D. Johnson observavit.

5. ARDEA alba minor seu Garzetta Gesn. & Aldrov. Ab alba majore differt quod longe minor sit, quodque

cristam habeat, quâ illa caret.

6. Ardea alba minor, tertia Aldrov. Præcedente minor; est sed carnosior. Vereice & cervice crocea, pestore quoque, sed remissius. Collum quam in aliis Ardeis brevius.

7. Ardea hæmatopus seu Cirris, Virgilii Scaligero: Aldrov. Ardearum sere minima est, collo admodum b.evi, tota sere ex croceo ad colorem Castaneæ vergens,
prone intensius, supine & super alas remissius. Cauda tam
exigua, ut ea prorsus carere videatur. Rostrum ad caput cœruleo-viride, extremum atrum. Crura & pedes
saturate rubri.

8. Ardea quam SGUACCO vocant in vallibus dictis Malalbergi Aldrov. Caput cirratum; Restrum brevius sed robustum: magnitudo præcedentium par. Color ex luteo ferrugineus: Caput totum collúmque luteo, albost nigro variant, Prone ad ventrem candicat, quemadmodum etiam cauda, & potior alarum pars.

9. Ardea vulgo SQUAIOTTA dicta Malalbergi Aldrov. Rostro est Inteo, in extremo nigricante, cauda brevi, pedibus viridibus. Apex capitis 30 pennis constat, quarum mediæ albæ sunt, extremæ nigræ. Sunt & in tergore ejulmodi elegantes pennæ, coloris rubicundi, radicibus albis.

H 2

10. Ardea

to. Ardea minor alia, rostro arcuato Aldrev. Ad colluit & pettus, quod nigris maculis, ut in Ardea, deorsum descendentibus conspersum cernitur, albicat. Cætera Avis tota leucophai coloris est, pronè remissioris, supinè intensioris.

A. II. ARDE Astellaris, The BITTOUR OF BITTERN. Color totius corporis varius est ex russo & nigro, seu potius russus nigris lineolis & lituris variegatus. Pedes virides. Rostrum ad basin crassum, paulatim in mucronem acutum tenuatur. Septentrionalibus Anglis Theomatic potest. Aristoteli 'Ouros i.e. piger à segnitie & tardo volatu, nec immerito, dicitur. In Juncetis & Arundinetis latitat. Vox mugitum referens Avem hanc ab aliis omnibus nobis cognitis abunde distinguit. Magnitudo Ardea cinerea vulgaris.

12. ARDE E STELLARIS tertium genus Aldrov. Epidauro missa undique sibi concolor erat, nempe subrussa,

pronè minus, supernè magis.

13. ARDEA STELLARIS major seu rubra Aldrov? Spurium genus esse videtur inter stellatam & cineream, quamvis ad hanc magis accedat; unde rectiùs inscriberetur, Ardea cinerea pestore & lateribus russis: Dorsum obscuriùs cinereum: Ad scapulas seta longius culæ russa. Vestitrices minores Ala pronæ russa, semora ex albo russa: utrinque juxta pectus areæ latæ russæ: in quarum medio ad latera colli linea lata nigra: imum collum russum. In reliquis cum Ardea cinerea convenit.

ARDEÆ EXOTICÆ.

14. SOCO Brasiliensibus Marcgr. Toto habitu Ardeam reserre videtur; magnitudine Ardea minoris, cauda brevi. Caput & collum brunnis quibusdam pennis, sed qua punctulis nigris variegata sunt, vestiuntur; Venter quoque ad eundem modum. Sub alis denique nigro & albo variegata sunt penna.

15. Ardea Brafiliensis COCOI dista Marcgr. Magnitudo Ciconia; Rostrum 6. dig. longum: Irides oculorum aurea; cutis circa oculos cinerea: Guttur & totum col-

sum alba sunt: Summitas capitis & latera nigra cum cinereo mixto. Ejusdem toloris cristam pulchellam gerit, è qua duz elegantes plumz deorsum posterius dependent, 5' dig longz, nigro cinerez. Anterius collum secundum longitudinem maculatum est plumis è nigro & cinereo mixtis. In colli parte anteriore & inferiore elegantes haber plumas, longas albas, subtiles propendentes, (in in dorso cinereas) quas in pileis gestare solent. Supina pars reliqua, dorsum, alz, cauda, dilurè cinerea,

16. ARDEA Brasiliensis rostro serato, cinerea similis Marcgr. Anati domestica par est aut major; Rostri medietate anteriore tam superius quam inferius dupliciter serata, $4\frac{1}{2}$ dig. long. Irides oculorum aurea. Totum caput & collum superius pennas habet longiusculas, pallide slavas, nigro undatas. Collum inferius, pestus, & infimus venter plumas habent albas susco undatas, dorsum & ala suscas slavo undatas. Alarum remiges è nigro & cinereo aquali parte mixta sunt, extremitatibus albis: Cauda penna transversim albo lineata.

17. ĠUIRATINGA Brasiliensibus. Garza Lustanis, Ardea species Marcgrav. Albardeola est magnitudine & sigura: Rostro recto acuto, slavo, 4. digit. longo. Per totum corpus albissimis vestitur pennis, in collo elegantissimis plumulis albis. Avis hac à quarta specie seu Ardea alba majore Europaa nulla fere in re, excepta mag-

nitudine, differt.

18. ARDEOLA Brasiliensis Marcgr. Columba magnitudine vix par, collo longissimo (7. dig.) Ad basin rostri cutis melini coloris. Caput superne coloris est chalybei, pennis pallide suscis inspersis. Totum Collum, pestus & venter insimus plumisalbis & leucophæis velut variegatus. Dorsum nigrum, & ex parte chalybeo-suscum, cerei coloris pennis admixtus. Alarum pennæ longæ virentes, in extremitate maculam habent albam; reliqua superficie ex susco, chalybeo, cereo & leucophæo eleganter variegata. Pedes melini.

In omnibus hisce Ardeis Rostrum longum est, rectum, acutum, inferius ad exortum aut slavum, aut slavo-viride, extremo nigrum. Crura Tuperiora ad mediam partem

rem nuda : Oculorum irides aurea : Cauda brevis, nec

ultra alas extenía.

19, ARDE & congener Aldrov. seu nigra. Licet collo fit quam Ardea longe breviore, reliquo samen corporis habitu Ardeam exprimit. Color ubique uniformis, nigricans, excepto collo, quod albo torque circundatur, & zestro quod luteum est, & extremo nigrâ maculâ, tam infima quam superna patte, notatum.

20. ARDEOLA litoralis variegata Mus. Leyd.

21, XOXOUKQUI HOACTLI, Hoacton, seu Ardea cinerea minor Mexicana cristata. Crista septem purpurascentibus plumis constat. Nomen invenit à voce. ionar enim Hobo. Rostrum serrarum nigrum. Hernand. cap. 6. & cap. 126.

22. Ardea MEXICANA minima candidissima, HOIT-ZILAZTATL dicta Hernandez. Rostro est purpureo, ad exortum luteo, pedibus pallidis & purpurascentibus

cruribus.

1. Platea five Pelecanus Aldrov. Lencorodius seu Albardeola aliis, Belgis Lepelaer. The PELLICANE or SPOONBILL. Colore totius corporis, Cygni instar, candidissimo. Fgura rostri plana & depressa, prope extremitatem in circularem ferè figuram dilatata ad fimilitudinem cochlearis; & magnitudine infigni Ardeam cineream superante ab aliis avibus abunde distinguitur.

2. TLAU HQUECHUL seu Platea Mexicana Hernandez. Nieremberg. Specie similis est præcedenti, sed coccineo pulcherrimoque universi fere corporis colore, aur ex albo rubrescenti, depili pene capite candentique cum universo ferè collo & parte pectoris, & fascia nigra latiuscula caput à collo distinguente. Rostrum latum &

circa finem obrotundum cinereiimque.

3. Platea Brafiliensis AIAIA dica, Lusitanis Colherado Marcgr. Magnitudo Anseris: Figura Plat. Europae, Tota alba est, sed in dorso & alis dilute incarnati coloris persplendentis. Rostrum album. Præcedenti eadem esse videtur.

Aves aquaticæ fissipedes mediæ magnitudinis & minores,

I. Rostris longissimis curvis.

A. I. NUMENIUS five Arcuata major, The CURLEW. Magnitudine ad Phasianum accedit. Color ex cinerascente & nigro varius, nos Grey vocamus seu griseum. Carne habetur delicata. In maris littoribus arenosis invenitur.

A. 2. ARQUATA minor nostras, a WHIMBRELL, Venetiis Taraniolo. In arenosis ad Tesa sluvii ostia frequens. Præcedente dimidio minor est, rostro, plus digito breviore; vertice obscure brunneo absque maculis; Dorso, quatenus alis tegitur, albo, secus quam in illo; in unitersum toto corpore obscuriore est seu magis susco.

Gallinulam phæopum Gesn. Aldrev. l. 20. c. 40. cum

hac Ave eandem effe suspicor:

Gallinula pheopus, altera, seu Arquata minor Gesneri, quin cum nostrate Arquata minore eadem sit minime du-

bito, cum & nomina & descriptiones conveniant.

3. FALCINELLUS Gefn. & Aldrov. Magnitudine & tota fere corporis specie Ardeam tesert. Caput, collum, dorsum, pestus, venter, semora, uroprgium coloris sunt spadicei ad tuscum tendentis; sed collum & pestus etiam maculis quibusdam susci oblongiusculis resperguntur. In medio dorso macula quædam est coloris viridis obscuri, qui color etiam in alis & cauda conspicitur. Rostrum subnigrum est, valde longum & anteriùs salcatum. Pedes rostro concolores. Ad Ibidem accedit.

4. CURICACA Brasiliensium Marcgr. Masarino Lusitanis. Numenio similis est, magnitudine Anseris: Pedibus rubris; Rostro incurvo, 6. dig. longo, coloris ex igneo susci. Caput & collum plumas habent albas cum flavo mixtas. Circa oculos & sub origine gutturis cutis nigra. Totum corpus nigris pennis vestitur, excepto dorso, ca-

H 4

pite & ventre, ubi cinerez obscurz; & in medio alarum albz cano mixtz ut in Ciconiis.

5. ACACALOTL seu Corvus aquaticus Hernand. Nieremberg. Rostrum arcis instar incurvum est, duos palmos longum. cyaneum. Caput, collumque pennis suscis, albis, ac viridibus teguntur, ac paulisper slavescentibus. Plume inferne suscentibus. Plume inferne suscentibus. Plume inferne suscentibus. Plume inferne suscentibus. Ab externis oculorum ungulis usque ad rostrum uncie unius intervallo deplumis & glabra est pellis, virescensque ex albo.

6. GUARA Brasiliensibus Marcgr. Numenius Indicus Clus. exor. Magnitudo Albardeolæ: Restrum ensis Polonici figura longum & incurvum. Crura longa & tenuia, ex albo grisea, uti est & Rostrum. Tota avis vestitur pennis elegantis coloris coccinei: Remiges duntaxat alarum nigras habent extremitates. Clusis avi crura & rostrum pæne ut ochra slavescebant. Primum exclusa coloris est nigricantis, & coccineum illum colorem ætate paulatim acquirit.

7. GUARAUNA Brafiliensibus Marcgr. Magnitudine est Jacu, Rostro recto, paulò deorsum inclinato, slavo, extremo susco. Tota pennis vestitur suscis, multa umbra mixris, Caput autem & collum albo punctulatum, ut in Jacu.

II. Roftris longissimis rectis.

A. I. SCOLOPA X, Gallinago maxima, The WOOD-COCK. Perdice tantillo minor est; supina parte è russo, nigro & cinereo varià, pulcherrimo aspectu. Pestus & venter cinerea lineis transversis suscis. Autumno ad nos advolat, & per totam hyemem hic moratur. Vere primo iterum discedit. Sylvas præsertim humidas & rivuilos ad sepes frequentat. Apud nos interdum nonnullæ sociis discedentibus casu aliquo relicæ nidiscant & pariunt. Carne habetur delicata, & cruscula præcipuè commendantur. Ob stoliditatem infamis est hæc avis, adeò ut Scolopax Anglis pro stolido proverbialiter accipiatur:

A. 2

A. Z. GALLINAGO minor, The SNIPE, or SNITE. Magnitudine Scolopace duplo minor est, colore non multum diversa, verum in dorso pulchrius colorata in scapularibus pennis colore vario ex nigro & subrusto viridi sericeo interlucente, Pestus & venter fere tota alba. In palustribus & circa rivulos versatur.

A. 3. GALLINAGO minima seu tertia Bellonii, The GID, or JACK-SNIPE, or JUDCOCK. Gallinaginii minoris subdupla est, unde Gallis Deux pour un dictur. Uropygii color cœruleo-purpureus splendens, ei qui in Sturni dorsi cernitur simillimus. Pennæ scapulares interiore limbo cœruleo splendente colore nitent, absque ulla

tamen purpuræ mixtura.

A 4. BARGE seu Ægocephalus Bellon. Fedoa Gesn. The YARWHELP, or YARWIP, Scolopaci similis est & æqualis, aut tantillo major. Caput ex russo cinereum, mediis sc. plumularum nigris. Dorsum russo nigro & albicante coloribus varium, mediis sc. pennularum nigris, marginibus ex albo rusescentibus. Pestus sordide albicat; in mare lineis nigris transversis depictum. In ave quam descripsi uropygii seu dorsi insimi regio macula alba triangulari, vertice caput spectante, insignis erat. In maris litoribus arenosis versatur, & victum quærit.

A. 5. FEDOA nostra secunda seu Totanus Aldrov. The GODWIT, or STONE-PLOVER. Uropygium albotorque seu annulo cinctum, ut in Pygargo Accipitre, Differt à præcedente 1. Colore caudæ, cujus pennæ in illa areolis transversis albis & nigris alternis variæ; in hac ima parte & pinnulis exterioribus albæ exteriores interioribus ordine magis magisque, mediis duabus penitus nigris. 2. Colore dorsi & partis supinæ, quæ in hac varia est, in illa unicolor. 3. Magnitudine, qua ab illa desicit.

A. 6. FEDOA nostra tertia, The STONE CURLEW Cornubiensibus. Differt à superioribus, qu'ed rostrum habeat brevius tenuius qu'am illarum utravis.

A. 7. HEMATOPUS Bellonii. Pica marina Gallorum & Anglorum, The SEA - PIE. Rostrum triunciale, rubrum.

rubrum (uti sunt & pedes) ad latera compressum, Digiro postico caret. Color totius ex albo & nigro varius, unde Picz nomen. Patellis victitat, ad quas subruendas rostrum valde accomodum nacta est. In litoribus maris Occidentalibus frequens habetur.

A. 8. PLUVIALIS major Aldrov. Limosa Venetorum Gesnero; item Glottis eidem & Baltnero. Rostrum migrum 2¹ digitos longum. Color supinæ partis ex susce & cinereo albicante varius [Gray] Prona pars tota albet, ut & insimum dorsum seu uropygium. Cauda lineis albis & susci alternis undulatis varia. Crura longissima, colore inter viridem & lividum medio. In Dunelmensis Episcopats maritimis observavit D. Rad. Johnson, amicus noster singularis non ità pridem defunctus, totius Historiæ Naturalis peritissimus.

9. HIMANTOPUS Plinii Aldrov. lib. 20. cap. 30. Prona parte tota candicat; fupina nigricat. In collo tamen superno maculæ sunt nigræ, deorsum vergentes, Crura sentoraque mira longitudine, admodum gracilia & debilia, eóque debiliora ad insistendum, quod pedes digito postico careant, & anteriores pro pedum longitudine breves sint. Pedes & crura sanguinea, ungues nigri. Ro-

frum nigrum, palmum & amplius longum.

10. Crex Bellonii. Cruribus ut Chevalier Gallis dicta, i.e. Limofa, longis est, major tamen illa, Elorio minor; rostro etiam longo & nigro, nigris quoque tibiis & toto capite; Collo tergore & pectore candidis, superiores aliz corporis partes ad cinereum tendum. Ala subnigra sunt, quas prope costas linea alba utrinque transversim secat. Circa Nilum Bellonius vidit; & Aristotelis Crecem inde esse conjicit, quod dum clamat Crex Crex sepius repetat.

11. Totanus alter, an Totanus Gesneri Aldrov.? An Gallidys rubra Bellonii? Pedes è siavo rubent: Rostrum brevius nonnihil quam Pluvialis majoris Aldrov. superius traditæ: Collam & caput è susco cinerea, supra oculos linea alba, cætera cum illa convenit. Fortè sexu duntaxat dissert. Callidrys rubra Bellon. ab hat differt quod costum & pennæ sub alis & uropygio cinereæ sint, quodque in temporibus urrinque maculæ binæ nigræ, quæ ceu umbram

umbram prebent supercissis, quæ & ipsa macula alba insignia sunt.

Aves circa aquas versantes, rostris mediæ longitudinis.

A. 1. TOTANUS Gesn. Item Gallinula erythropus major ejusulem. The RED-SHANK, or POOL-SNIPE. Vannella minor est, ad Pluvialem accedens. Color supinæ partis ex sasco cinerea aut virescens: Gula albo & nigro varia, lineis nigris secundum longitudinem pennarum ductis. Prona pars alba. Cauda & pennæ ei proximæ lineis albis & nigris transversis cymatili ductu variæ. Rostrum duos digitos longum, ad exortum rubrum, versus extremum nigricat. Pedes pulchte rubent, unguiculis nigris. In arenosis maris litoribus ubique circa Angliana frequens.

2. GAMBETTA Aldrov. lib. 20. cap 26. Totano Gesn. assinis est: Vanello aliquanto minor: supina parte ex susco cinerea seu grisea, colore Anatum seminarum aut Arquata. Pedes & crura longa lutea: ungues nigri. Rostrum quam Totani brevius, colore alias simile. Cauda semipalmaris quam alæ complicatæ excedunt & occul-

tant.

A. 3. AVIS PUGNAX Aldrov. The RUFFE, Anglicè dicta, à plumarum longiorum torque sub capite gulam cingenre; semina, The REEVE dicitur. Rostrum præcedentis simile: cui & Avis magnitudine respondet, pondere quincunciali. Mira est in maribus colorum diversitas, ut nè duæ per omnia sibi mutnò similes inveniantur. Post pennarum dessum media æstate omnes similes esse aiunt. Mares admodum pugnaces siunt, nec dessistuat antequam hic ab illo occidatur. Supina pars in somminis cinereo, albo & nigro coloribus varia: grona tota albicat. In palustribus Lincolniensibus æstate circa Crowlandiam nidificat.

A. 4. OEDICNEMUS Bellonii. Charadrius Gefra Aldrov. The STONE-CURLEW. Avis est majuscular pondere sesquilibrali; Rostro recto, duos digitos longo extremo acuto, ad nares usque nigro, inferius luteo-Sub oculis area est nuda, slavo-viridis. Pedes lutei; divigito postico carent. Tibia infra genua admodum crassa sunt, unde Oedicnemus Bellonio nominatur. Color Arquata simillimus, unde STONE-CURLEW Norfolciensibus dicitur, apud quos circa Thetfordiam invenitur. Bellonius cum primo versaretur in Anglia eam observavit.

A. 5. CANUTI avis i. e. KNOT Lincolniensibus; an Pilvenckegen Aldrov.? An Callidrys nigra Bellonii? Pondus 2½ unc. Color capitis & dorsi ex cinereo suscus. Linea transversa alba alas distinguit, Rostrum sesquidigitale nigrum. Pedes virescunt; Ungues migri. Caro in deliciis habetur.

A. 6. TRINGA minor, The SAND-PIPER, Eboracensibus. An Cinclus secundus seu minor Aldrov.? Gallinula bypoleucos Gesn. Pondere ad duas uncias accedit. Collum medium cinerascit, alias supina sacies tota ex susco viret, lineis transversis obscurioribus pulchre variegata, Caput pallidius, lineis non ad pennulas transversis sed secundum scapi longitudinem ductis. Latera, pectus, venter alba. Rostrum summum ex susco nigricat, imum

albicat. Pedes pallide virescunt. In maritimis.

A. 7. TRINGA Aldrov. Cinclus Bellon. Magnitudine Merulam æquat, vel etiam superat. Color supinæ partis in susception superat. Color supinæ partis in susception superat. Color supinæ partis in susception superat. Pennæ scapularum & interscapulii, necnon alarum remiges corpori proximæ, & vestitrices pleræque punctusis albis crebris ad margines pinguntur. Caudæ incumbentes pennæ niveæ. Gula alba maculis susces: Pelloris autem & ventris totius, color niveus. Rostrum sequidigitale, obscurè viride, rectum, ad latera compressum. Pedes è livido virescunt. Ungues nigri. Ala notha interior nigricat, lineis albis crebris obliquis in angulum obtusum ad scapum coeuntibus perbelle depicta.

8. TRINGA

8. Tringa tertia Aldrov. Giaroncello & Pinirolo Italis dista. Huic Rostrum quam superiori multo nigrius & aliquanto brevius. Eadem est corporis specie, coloribus tantum aliquid evarians: nam cum utraque colore præsertim susco & castaneæ sit in cápite collo, tergo, alissíque; illa in omnibus his partibus plus susci, hæc plus alterius coloris obtinet.

9. GALLINULA melampus Gesnero Aldrov. lib. 20. cap. 45. Rotknussel Baltner. Colore est russo vel subrubicundo cum maculis suscis in collo & circa oculos. Corpus suscum est cum maculis quibusdam sordidi coloris. Alas maculæ albæ distinguunt. Rostrum & pedes nigri. Diversa videtur avis quam Aldrovandus Giarolæ nomine pro hac describit: cujus descriptionem vide.

10. GALLINULA erythra Gesn. quam Germani Mathern voçant. Mathelizel Baltner. Etsi corpus totum serè rubicundum sit (ventrem albicantem rubro tamen subruffum & crura leucophæa excipio) obscurior tamen is rubor in dorso est, & maculis nigris interceptus, clarior in alarum aliquot pennis in quibus longissimæ ad rubricæ sabrilis colorem accedunt. In collo inferius puncta quædam albicant. Rostrum nigricat non absque rubore.

A. II. ARENARIA nostra i.e. SANDERLING, aliis CURWILLET. Tringam minorem magnitudine nonnihil superat, rostro digitali, recto, nigro, gracili, Gallinaginis simili. Crura, pedes, unguiculi nigri, & quod præcipuè notabile est, digito postico caret. Caput parvum. Supina pars tota ex nigro & albo vel cinereo varia pulchram speciem exhibet. Venter & partes subalares nive candidiores. Linea alba transversa in alis expansis supinis cernitur, qui in apicibus pennarum secundi ordinis hæret. In maris litoribus arenosis degunt, & gregatim volant. Avis est tridastylos, qua nota ab aliis distingui facilis.

A. 12. DUNLIN Septentrionalism Anglorum D. Johnson. Descriptionem vide in Historia D. Willughby. Venter medius nigrescit, albo undulatus. Pars supina tota rusta, maculis nigris majusculis ubique interstincta

cun

TIO SYNOPSIS METHODICA

cum modico albo. Gallinagini minimae par est. Rosrum & pedes nigra: posticus digitus brevissimus. Q.

Annon hæc avis eadem sit proxime sequenti?

A. 13. CINCLUS prior Aldrov. Schenicles seu Junco Bellonii, quam Galli Alaudam marinam vocant. The STINT, in Sussex The Ox EYE. Alaude vulgari zequalis est aut tantillo major. Figura Gallinaginis, rostro etiam simili, sed nigro, 1½ digit. longo. Pedes susci seu è nigro virides. Color in supina parte, exceptis alarum remigibus & primi ordinis vestitricibus, cinereus seu russus, maculis nigris in mediis plumulis varius. In hac & prædictis hujus generis avibus alæ longæ sunt, ad extremam caudam cum complicantur pertingentes. Pennæ alarum restrices ima parte quatenus vestitricibus occultantur albæ, cætera susce. Circa maris livora plerunque versantur & gregatim volant.

14. CINCLUS tertius Aldrov. Eisdem est coloribus cum præcedente, nisi quod caudam habet albam, & lineis nigris transversim secantibus ornatam; eadem etiam corporis specie & conformatione. Rostro dissert. Illa enim serè æquale habet, hæc quà capiti jungitur crassifiusculum, & sensim deinde magis magisque attenuatum. Crura etiam aliquanto longiora & crassiora ob-

tinet.

15. CHIQUATLI sive Nostua Hernand. Rusticula nostrati par est, rostro longo, tenui, & pullo. Inferiora corporis pallida sunt, nigris quibusdam plumis circa collum intersertis; catera ex sulvo susce & cinereo permixta. Irides oculorum lutea. In mantibus versatur & humipeta est,

Aves aquatica fissipedes circa aquas versantes rostris brevibus; Insectivora.

A. I. CAPELLA five Vannellus, The LAPWING; & alicubi BASTARD PLOVER. Septentrionalibus, à sono vecis ficto nomine, The TEWIT.

Avis

Avis hæc ubique norissima & passim obvia est. Columba domestica magnitudine, rostro brevi recto digitali. Caput crista insigne. Coloribus pulchris ornatur: in capito supra cristam nigro; item in gula & summo pectore, qui color torquem dimidiatum seu lunulam refert. Maxilla alba, venter quoque & pectus: sub caudà pennæ pulchrè spadiceæ. Medium dorsum & scapulares pennæ amœno virore splendent: purpurea utrinque macula juxta alas. Vestitrices etiam alarum superiores purpureo, cœruleo, viridi, coloribus variè commixtis nitent; inferiores albent. In palustribus & aquosis invenitur, nidisicat autem humi in campestribus siccioribus.

A.2. PLUVIALIS viridis, The GREENPLOVER.

Magnitudine est Vannelli. Color in supina parte tota niger, maculis luteo-viridibus crebris pulchre respersus.

Media sci. cujusque plumulæ pars nigricat, oræ circumcirca maculis luteo-viridibus pinguntur. Rostrum recum nigrum digitale. Petus varium ex susco & slavo-viridi: Venter albus. Pedes nigri. Quid plura? Digito postico caret, quod ei ad distinctionem à reliquis sufficit. Caro delicatissima habetur hujus & sequentis.

A.3. PLUVIALIS cinerea, The GREYPLOVER. Hujus etiam caro non in minore æstimatione est. Rostrum nigrum, digitali plus longitudine. Pedes sordide virefeunt. Magnitudo priori par. Caput, dorsum, tegetes alarum plumæ nigricant, apicibus ex cinereo viridibus. Mentum album. Gula lineolis seu maculis oblongis suscis distinguitur. Pedas, venter, semora alba. Cauda areis seu spatiis transversis albis & nigris varia.

A. 4. MORINELLUS Anglorum, The DOTTE-RELL. Pluvialis cinerez propemodum colore, verumea multo minor est, ut que 4 tantum uncias pendeat; postico insuper digito caret, quo illa donatur. Stultaadmodum avis esse creditur ad proverbium usque & imitatione capi. Rostrum Pluvialium, rectum, nigrum, digitale sere. Caput maculis albis & nigris pulchre variegatum. Dorsum ex cinereo & nigricante varium, plumis singularibus media parte circa scapum nigricantibus circum

circum oras cinerascentibus. Uropygium & collum cinerascunt magis. Pettus & alarum inferior facies for

didè flavicat, venter albet.

Hæ Aves bis in anno, Aprili sci. & Augusto, loca paludola relinquent, & in campos montolos gregatim se recipiunt. Transmigrationis autem causa ex victu perenda est. Nam tum temporis cibi quoddam genus ibidem reperiendum apperunt: quod ut certò scirem, plurium ventriculos dissecui, inque iis maximam partem Scarabaos quosdam minutos & nigricantes inveni, at inter alia & Cossos & Cochleas terrestres exiguas adverti. D. Lister.

A. S. MORINELLUS marinus D. Brown. An Cinclus Turneri? The TURN-STONE, or SEA-DOT: TEREL. Avem hanc in maritimis Cornubia vidimus. Rostrum rectum, nigrum, digitale, à basi crassiore in acutum apicem lensim tenuatum, nomihil depressum, firmius quam in Gallinagineo genere. Supinæ partis totius (medio dorso excepto quod albet) & summi pectoris color fuscus, mediis plumarum nigris aur nigro purpureis, oris cinereis aut ex ruffo albidis. Secluso pectore prona facies tota nivea. In iplo uropygio macula nigra transversa grandis. Juxta commissuram brachii cum cubito in alis macula alba habetur. Cauda pennarum inferior medietas alba, superior nigra. Crura brevia, colore croceo.

A. 6. CHARADRIUS five Hiaticula, The SRA Magnitudine Alaudam vulgarem nonnihil superat. Rostrum digito brevius, inseriore medietate aureum, summa parte nigrum. Hujus basin areola nigra cingit, quæ deinde ab angulis oris per oculos ad aures usque producitur, tandémque caput medium transversim obit, lineam laram vittamve albam ab interiore unius oculi cantho ad alterius interiorem ductam circumambiens. Occiput cinereum: mentum album: Collum duplici torque cingirur, superiore albo, inferiore nigro. Dorsum & alarum tegeres minores cinerex. Pedius & venter alba. Ala nigræ, lineå longå transverså albå. Pedes pallide flavi, ungues nigri. Digito postico carer.

Avicula hac America cum Europa communis est, &

Matuitui nomine à Marcgravio describitur.

A. 7. Junco prima Aldrov. lib. 20. cap. 55. Magnitudo Passeris: Rostrum nigrum, canaliculatum, durum, extremo aduncum: Capite superne, cervice, ventre colore castanearum collo prono & pectore albicame. Reliquæ corporis partes è susco ad nigrum tendunt.

Aves aquis innatantes fissipedes, & primò Gallinulæ, quarum digiti nullas habent membranas appensas.

GALLINUL ARU M notæ sunt caput parvum, Rofirum breve & modicè inslexum: Corpus sere adductum, gracile & ad latera compressum. Alæ breviusculæ, concavæ, & Gallinaceis similis; Cauda perbrevis,

Crura longa; Digiti longissimi; volatus breves.

A. i. GALLINULA chloropus major Aldrov. The COMMON WATER-HEN, or MORE-HEN. Miss 15 uncias pendebat, Famina 12. Rostrum digitale, Mandibula inferior ad angulum usque ex albo slavescie, inde rubescit. Superior minus slavescit in extremo, sed per nares ad calvitiei in vertice rotunda extremum rubet. Rubor ubi desinit in rostro tanquam cera superinducta abradi potest. Pedes virescunt. Ab exortu ala in ejus basi linea alba per totam longitudinem ad extremas usque pennas procursit. Dorsum, & alarum vestitrices penna ad ferrugineum accedunt, alias ubique in supina parte nigricat. Pestus plumbeum est, Venter cinerascit. Sub cauda pluma alba, quas inter natandum caudam crebrò erigens ostendit. Pedes virescunt. Crura supra genua macula rubra insignita.

A. 2. R ALLUS aquaticus Aldrov. Ortigometra Bellon. Gallinula chloropus altera Aldrov. fortè etiam Gallinula Serica ejusdem. The WATER RAIL, nonnullis, A BILCOCK, or BROOK-OUZELL. Gallinulæ vulgari similis est sed minor, Coeurnice major. Rostrum du-

TI4 SYNOPSIS METHODICA

plo quam præcedenti longius, ad latera compression, inferiore parte ad caput rubicundum, superiore nigricans. Calvities admodum exigua & vix observabilis. Color in supina parte tota varius est è nigricante & sordidè luteo seu olivaceo. Mentum album, gula rusescit cum cinerei mixtura; Pestus magis cinereum est, verum per ejus medium areola alba. Plumæ albæ sub couda, ut in præcedente. Verum præcipue observabiles & velut characteristicæ hujus avis sunt plumæ in semoribus & laterabus nigræ, transversis lineis albis pulchrè variegatæ. Secundum alæ basin linea alba ut in Chloropode. Pedes coloris carnei obscurioris. Celerrime currit, & juxta aquarum ripas delitescit. Ambulat potius quam natat in aquis.

3. Ga'linula chloropus altera Aldrov. in plerisque notis cum hac ave convenit: differt qu'ed rostrum inferius & superna parte aliquo spatio flavescit: Collum & caput nigricant; Dorsum cum superna alarum parte coloris castranez sunt; Crura virent. Eandem tamen specie avem esse existimo, sexu sortasse diversam. Crura enim in hoc genus Avibus pro sexus diversitate colore difference.

runt.

4. GALLINULA Serica Gesneri Aldrev. Tom. 3. pag. 470. Colore atro & russo per torum serè corpus, nisi quòd venter albet, pulcherrime distincta est. Color ater in ea holoserici instar splender. Crura alta & susca sunt, digiti prælongi. Q. an diversa sit ab Ortygometra Bellonii?

5. POLIOPUS Gallinula minor Aldrov. Grinetta Italis: Mediolani Gillerdine. An Gallinula alia chloropus Fulica similis? Bellonii Aldrov. Tom. 3. pag 496. Omnium quas hactenus vidimus Gallinularum minima est. Colore com Rallo aquatico ferè convenit, nifi quòd medio dorso inter alas ductus niger maculis albis conspersus, cernitur, cui & alii duo adjacent, hinc indè in vestitricibus alarum. In costa aut basi alæ à scapulis ad extimæ remigis apicem linea alba, ut in Gallinula majore vulgari, extenditur. A Gallinula aquatica majore & Rallo vulgari parvitate sua, ab hoc etiam brevitate rostri. aliès figurà similis, distinguitur.

- 6. GALLINULA ochropus major Gelnero Aldrov. lib. 20. cap. 42 Rostrum imum (pedibus concolor,)luteum nempe. Septem in ea colores (ut pictura ostendit) discreti apparent: Reliquam descriptionem videsis apud Gesnerum: Nos enim iconibus pictis non multam sidem adhibemus.
- 7. GALLINULA obbra Gesneri, quam Germani Wynkernel appellant Aldrov. lib. 20. cap. 48. Corporis ferè totius color subviridis, sed sordidus & obscurus, prona parte magis susca. Caput, collum, pectus & alæ punctis & maculis albis insigniuntur. Cauda albicat aliqua ex parte: Rostrum partim nigricat, partim puniceum est. Crura lutea.
- 8. Gallinula Brafilienfibus JACANA dista Marcgrav. Columba est magnitudine; cruribus slavo-viridibus, digito postico enormis longitudinis: Cauda brevi; colore in darso, alis, & ventre ex viridi & nigro mixto; in collo & pectore qualis in collo Pavonum aut Columbarum quarundam cernitur; sub cauda albo. Rostrum ab initio ad medietatem egregii miniati coloris est, reliqua parte slavo viridis. Caput tegumento membranaceo sotundo Turcoidis colore tegitur.

9. Gallinula Brasiliensis AGUAPECACA dista. Priori figura & magnitudine par, differt alarum colore magis brunnescente. Caret mitella, at in qualibet ala cor-

niculum habet directum, quo se defendir.

10. GALLINULA Brafiliensis tertia Marcgr. Prioribus figură & magnitudine par. Supina pars tota exceptis alis (quæ virides extremitatibus brunnis) brunna. Prona pars itidem brunna. Rostrum rectum, croceum, cum cuticula russa in exortu illius & parte capitis anteriori. In qualibet pariter alæ parte antica corniculum habet simile, slavum.

11. GALLINULA Brasiliensis quarta Marcgr. Figura est ut reliquæ; Rostro slavo; mitella cutacea in initio capitis propè Rostri exortum rubens. Totum caput, collum & pars corporis prona nigra; supina exceptis alis russa seu dilute brunna. Remiges alarum thalassici colotis, extremitatibus higris, Pedes cinerei. Quælibet

TIS SYNOPSIS METHODICA

sla anteriori parte corniculum haber acutissimum cros

12. GALLINULA aquasica, TAMATIA Brafiliensibus Marcgrav. Capise & oculis magnis est, dorso & collo incurvatis, incedens. Roseum 2 dig. longum primum latum, instar Anatis quidem sed anteriùs acuminatum, superiore mandibula nigra, inferiore sacuminatum, superiore mandibula nigra, inferiore sacuminatum, superiore mandibula nigra, inferiore sacuminatum, superiore mandibula nigra, inferiore sacuminatum. Pedes & digiti (qui longi ut in Gallinulis) è viridi slavicant. Capus nigrum, reliquum corpus brunnum, admixtis pennis in ventre albicantibus.

13. PORPHYRIO ni picturæ nos fallunt (Avem enim ipsam nec nos, neque Gesnerus aut Aldrovandus viderunt) è Gallinularum genere est. Caruleus ei toto corpore color. Media caudæ extremæ pars in cinereo albicat. Rostrum & crura purpureo colore splendent. An

derur hujulmodi avis dubitatur?

14. QUACHILTO sive Porphyrio Americanus Hermandez. Nieremb. Internoctu canit Galli gallinacei modo. Color illi purpureus ex nigro, insertis candentibus pennis. Rostrum initio pallet, adolescentibus rubet, calvities circa Rostri exortum. Fulicam imitatur. Crura luteoviridia: irides oculorum sulvæ.

15. RALLUS Italorum Aldrov. lib. 19. cap. 16. A vulgari Fulica differt, quòd in alis & circa ocalos plus albi coloris habet. Restrum nigrum: crura subviridia; membranæ inter digitos non ità dissectæ, calvitium nullum, quantum ex pictura assequor, inquit Gesnerus. De hac ave quid ult.?

16. A COLIN seu Coturnix aquatilis Mexicana Her-

nand. Gallinulæ species est.

Fissipedes aquaticæ, pedum digitis membranis auctis.

A.1. FULICA, The COOT. Gallinula valgari major est, unciarum 24 pondere, colore undique nigto; in pettore & venere dilutiore & plumbeo. Rofirum frum sesquidigitale, ex cœruleo album; à rostro ad verticem assurgit Globus carneus, mollis, glaber, rotundus, quem calvitiem vocant. Pedes cœrulei seu ex susco virides. Ad articulos digitorum membranæ circulares appensæ prætensæve. Aquis innatat serè semper hæc avis.

2. FULICA major Bellonii: Gallis Macroule vel Diable de mer: Aquis dulcibus se semper immergir, & colore est tam exquisité nigro, ut penecillo inductus ei videatur. Alba oapitis macula latior est quam in Fulica; imò & paulò major corpore est. Crura ad se attrahit, digitossque habet latos, & ab invicem sejunctos, ut Fulica.

3. Fuliez Mexicana altera species Toboalcoachillin dicta. In omnibus præterquam colore cum præcedentibus convenit; qui infernè, itemque circa caput & collum purpureus, supernè ex pallido virescens cum cyaneo & sulvo. Rostrum niveum est, & prope apicem luteum,

Aves aquaticæ palmipedes, & primò Rostro angusto.

I. Cruribus longis.

A. 1. RECURVIROSTRA, Avosetta Italorum. Magnitudine Vannellum superat. Color in prona corporis parte tota niveus: in supina partim albus, partim niger, Cauda tota alba. Crura longissima, pulchrè cœrulea, supra genua ad tres digitos usque nuda. Rostrum nigrum, tenue, longum, 3½ digit. sigura singulari, sursum reslexa seu arcuata, quo ab aliis omnibus nobis hactenus visis avibus dissert. In Anglia maritimis, præsertim Orientalibus, non infrequens est.

2. PHOENICOPTERUS, Gallis Flammant. Collum & crura habet longiffima: Rostrum latinsculum, fingulatis & insolitæ figuræ: Mandibula nempe superior inquiva, depressa, dentata; inferior crassior, extremum

Digitized by Google

ni•

nigricat, aliàs obscure coeruleum est. Collum & corpus alba sunt; alarum remiges nigræ. Vestitrices colore phonicco seu slammeo pulcherrime rutilant, unde ei nomen. Ad litora Gallie Narbonensis hyberno tempore advolat, unde & circa Martiguez in Gallo-provincia, & Monspelium in Gallia Narbonensi non raro capitur. Invenitur in America circa Insulas Antillas seu Caribbeas, testibus Hernandez, Rocheforeio & Du Tertre.

3. TROCHILUS vulgo Corrira Aldriv. Crura habet inter Palmipedes exceptis Phanicoptero & Recurvirofira seu Avosetta longissima, unde cui su plurimum vatet. Avis est varia, rostro recto, luteo, in fine nigro;
ristu magno; oculorum iridibus albis & spadiceis, duplici circulo. Prone ad ventrem usque candicat: Caudam duæ pennæ albæ extremitatibus nigris cooperiunt.

Supina pars tota coloris est fere ferruginei.

Aves aquaticæ palmipedes cruribus brevioribus & primo Tridactylæ:

Palmipedibus omnibus, exceptis tribus prædictis, Tibia breves: Crura ad articulum secundum plumis vestita: Digiti postici breves: Digitus anticus extimus intimo brevior: Uropygia minus erecta quam aliis Avibus.

1. PENGUIN nautis nostratibus, quæ Goisugel Hoieri esse viderur. An Penguin Batavorum seu Anser Magellanicus Clusii? Magnitudine ad Anserem domesticum accedit. [Clusio eum superat] Color supinæ partis niger, pronæ albus. [Collum Clusio albis pennis tanquam torque cinctum] Alæ minimæ & ad volandum ineptæ videntur. [Clusius alarum expertem esse scribit, sed earum loco binas parvas coriaceas pinnas habere; ad latera tanquam parva brachia propendentes, pennis tamen tectas, &c] Rostrum Alkæ simile, sed longius latissique, nigrum, ad latera compressum, versus extremitatem sulcis obliquis 7 vel 8 exaratum in superiore mandi-

mandibula, in inferiore 10: inferior quoque mandibula in angulum deoisum extuberat. Nullæ autem in rostro linez albz funt, quemadmodum in Alka. A rostro ad oculos utrinque linea alba protenditur. Digito postico caret. Clufius tamen digitum posticum appingie, malè · ut puto,cum eandem cum nostra avem describere videtur. Olai Wormii avis, quam domi vivam per aliquot menles aluit, supra oculos aream rotundam candidam habuit. Daleri magnitudine, ut perspicillis dotatam jurares : nec alæ eam obtinuere formam quam Clusius expressit : latiores enim erant paulò cum limbo albo. Wormii avis, ex infulis Ferroensibus delata erat; Clusii ex insulis Freti Magellanici, tanta intercapedine à se invicem remotis inque diversis mundi cardinibus sitis, ut eandem utrobique Avis speciem reperiri vix sit credibile. Nobis descripta in Repositorio Regia Societatis Londini, snque muleo Joan. Tradescanti sicca visa est; & cum Clusiana porius quam Wormiana (si modò Aves diversæ sint) convenit.

2. MERGUS Bellonii Aldrov. Tom. 3. Pag. 240. cum Alka Hoieri, eadem avis esse videtur. Ad liuora Creta invenitur; Indigenis Utamania dicta: Ab Alka magnitudine differt Querquedula pari; & rostri colore,

quod nigrum superiore, album inferiore parte.

A. 3. ALCA Hoieri Cluf. Worm. mus. The RAZOR-BILL, Occidentalibus Anglis: Septentrionalibus, The AUK: Cornubiensibus, Toe MURRE. Anate domestica minor est: Supina corporis pars tota nigra; prona alba quousque aquis immergitur: Quod congeneribus etiam Avibus, Lompia Hoieri, Anati Arctica Clul. & Columba Groenlandiea dicta commune est. Rostrum 2 dig. longum, nigerrimum, compressum, angustum. Superior mandibula extremo adunca, duobus sulcis sinterdum tribus] transversis canaliculata, quarum capiti proximus, Rostrum fere transcurrens, albus. Quin & ab urroque oculo ad angulum Rostri superioris linea candida angusta extenditur. Ova in omnibus hujus generis majora sunt quam pro Corporis mole. In rupibus inaccessis, & clivis præruptis, in multis circa Anglie partem Occidentalem infu-

insulis, ova deponunt, incubant, & pullos nutriunt, cum-Anate Arctica Clus. & Lomwia Hoieri. Quò abeant, &

ubi hyemem transigant, hactenus incognitum.

A. 4. LOMWIA infulæ Farræ Hoieri, The GUIL:
LEM Cambro-britannis & Monensibus: Northumbris & Dunelmensibus A GUILLEMOT, or SEA-MEN. Eboracensibus A SKOUT, Cornubiensibus, A KIDDAW.
Alkæ similis est sed major, Supina tantium pars ex nigro cinerea potius est quant nigra. Rostro potissimum differt, quod 3 ferè digitos longum, rectum, teretiusculum, acutum, per totum nigrum. Una cum Alkis & Lundis degit, eodémque modo & in eitdem locis parit. Stolidior tamen est & facilius capitur.

A.S. ANAS ARCTICA Cluf. Picamarina vellFratercula Gesneri Aldrov. Peroensibus Lunda Worm. Mus. nominibus Anglicis non indiget: nam Wallis Septentrionalibus, PUFFIN; Meridionalibus, GULDEN. HEAD, BOTTLENOSE & HELEGUG. Anglis Septenerionalibus circa Tesa fluminis ostia COULTERNEB. or COUNTERNEB. circa Scarburgum, 'A MULLET. Cornubiensibus, A POPE, dicitur. Anate domestico minor est. Rostrum breve, latum, ad latera compressum. contrario sci. modo quam Anatum rostra, triangulare, bicolor, ad caput lividum, versus extremum rubrum. Tres ei sulci insculpuntur; in parte livida unus, in rubra duo. Pedes rubent, & retrorfum siti sunt, ut Avis propemodum erecta incedat. Prona pars præter caput & collum nigra, supina alba. Vertex niger, torquis etiam niger à vertice productus gulam circuit: Maxilla, mentum, capitis latera à vertice ad torquem dictum alba aut pallide cinerea, adeò ut oculi atque aures spatiis hisce albis includantur.

Omnibus hisce avibus, ala exigua, brevibus pennis composita, nihilominus celerrima earum agitatione, prope aquoris superficiem quam citissime volant. Quinimo aves prædicta, Anser Bassanus & fortasse etiam hujus generis reliqua unicum duntanat una vice ovum pariunt & pullum educant. Est autem ovum illud pro corpo-

ris mole longe maximum, ut modò diximus.

6. Co-

6. COLUMBA Groenlandica Hollandis, The GREEN LANDDOVE OF SEATURTLE. Ob quam rationem Columba nomine infignita fit hac avis non capio, ni forte ob magnitudinem parem. Amplam in supina utriusque alæ facie maculam albam obtinet, Alæ quoque fubtus albæ, alias tota nigra est Fulica colore. Rostrum longius quam præcedentis, non compressum ad latera, acutum. extremo nonnibil incurvum & prominens. A nominis convenientia hanc avem Baffa Insulæ turturem esse mihi persuadeo. Fredericus Martens Hamburgensis Avem hanc à voce pipiente pullorum seu pipionum Columbarum simili Columbam à nautis dictam ait. Urinantur plurimum, & diu sub aquis durare possunt. Gregatim non volant. fed plerunque binæ fimul, rarius fingulæ. Volarus Perdicum fimilis est, alas quippe celerrime motitant; nec in sublime evolant; sed ut hujus generis reliquæ paulòsupra maris superficiem. In rupibus nidificant non in Groenlandia tantum sed & in Spitzberga regione frigidissima & perpetuis nivibus damnata, ut quæ vix decem gradibus ab ipío polo boreali dister.

Palmipedes tetradactyla, digitis omnibus membranis connexis.

Aldrov. The PELECANE. Ansere maximo longè major est, Cygno vel par, vel magnitudine etiam superior. Color totius corporis albus: collum tamen slavicat, & dorsalium pennarum scapi nigricant: Cauda quoque & alarum tegetes è susco cinerascunt, ut in Anseribus. Rostrum versus caput coloris plumbei est, extremitate slavicante; mandibula superior lata & depressa, apice incurvo seu adunco: inferior velut duæ longæ costæ, altera extremitate junctæ, intercedente membrana crassa seu cute lutea, quam bursam vocant, quam ità nonnunquam rostrum versus retrahit ut amplius serè non sit conspicua; eandem postea ita dilatari sibi permittir.

ut plurimarum etiam aquæ librarum, ad 30 usque, capax sit. Lingua caret. Nares ad supremam rostri partem juxta plumas capitis sitæ, rotundæ. In capitis vertice elevatæ quædam jennæ emicant, cristam æmulantes.

Singulare in hac ave est, quod off a pellucida solida omni omnino medulla carent inquit Aldrovandus, de quo qu. ult. Du Terres concava esse scribit, medulla tamen

carere.

Invenitur in India Orientali, inque America Meridimali cooiose; olim in Italia circa Ravennam: unde Martialis eum Ravennatem vocat, Turpe Ravennatis guttur Onocrotali, Mane & vesperi tantum piscantur; tota die quieri sedent. Quamvis palmipedes sunt, & mole corporis maxima, arboribus insident in ilsque nidiscant, teste du Tertres, in Hist Nat: Ins. Antill. quod & Corvi aquatici & Graculus palmipes, nostra experientia, faciunt, & reliquæ fortasse hujus generis aves.

Qnocrotali Mexicani dentati iconem & descriptionem vide apud Jo. Fabrum Notis in Animalia Nova Hispania Recchi. Ego equidem dati ejusmodi Onocrotalum rostro dentato ægiè inducor ut credam, cum præter Fr. Hernandez nemo rerum Americanasum naturalium scriptor

eius meminerit.

A. 2. Anser Bassans, The Soland Goose. Magnitudo Anseris. Rostrum longum, rectum, obscure cinereum, extremo nonnihil incurvum seu hamatum, non procul ab unco appendicula utrinque, ceu dente quodam, donatum. Ristus ingens; nares nullæ; lingua exigua, Os intus nigrum; Rostri mandibulæ serratæ. Color in adultis & senioribus undique albus, exceptis alarum remigibus majoribus quæ nigricant, & vertice qui ætate sulvescit. Alæ longissimæ, ut cum in terram decideritægre se levare possit.

In insula Bassa in medio Edinburgi æstuario sita, magno numero quotannis nidificant, in rupibus nec alibi us-

quam, quod sciam, in Britannia.

A. 3. CORVUS aquaticus, The CORMORANT.

Magnitudo paulò infra Anserem. Color in supina parte
fuscus cum quadam obscura viroris tinctura splendens.

Pestus

Bestus & venter albicant. Cauda longior qu'àm in aliis Avium palmipedum generibus. Rostrum 3 ½ digitos longum, extremo aduncum. Lingua exigua & penè nulla. Nares nullæ; Crura valida brevissima.

A Graculo palmipede præter magnitudinem in eo differt, quòd bafin Roftri membrana seu cusis nuda slavicans obvestir, ad eundem sere modum quo Cygni seri nobis dicti.

Arboribus insidet, & in iis nidificat.

A. 4. CORVUS aquaticus minor, Graculus palmipes dictus. The SHAGGE, in the North the CRANE. A præcedente differt 1. Magnitudine, quâ ab eo multum deficit. 2. Pronæ partis seu ventris colore, qui in hoc fuscus est, in illo albicans. 3. Numero pennarum caude, quæ in hoc 12 tantum sunt, cum in illo 14. 4. Quòd cutis ad basin rostri non usque adeò nuda sit, ac in illo, nec ejusdem slavi coloris. 5. Tandem tenuitate & longitudine rostri, ad 4 usque digitos extensi, quamvis avis iminos sit. In mazi Cornubiam alluente, & Hibernico ad insulam Monam & alibi invenitur. Sevenbuse in Hollandia in arboribus nidisicat cum aliis multis avibus aquaticis.

5. SULA Hoieri Clus. Anseri Bassano affinis, si non eadem. Ab Ansere Bassano differt Rostri acumine, & colore circa oculos nigro, crurum exilitate, & nigro mediarum cauda pennarum colore; in reliquis cum eo convenit.

6. AVIS TROPICORUM nostratibus nautis, item Du Tertre Hist. des Antilles. The TROPICK BIRD. Magnitudo Anatis, Rostrum rubrum 2. dig. longum, non-nihil incurvum, acutum. Venter albus: Dorsum album, transversis lineolis nigris undantibus pulcherrime variegatum. Remiges alarum pennæ partim albæ, partim nigræ. Cauda (si vel pelli susfulæ, vel eis qui Avem miserunt sides sit) duabus tantum pennis longissimis, 18 sci. digitorum, angustis, acutis constat. [Præter has pennas alias breves adfuisse suspicior] In Museo Reg. Societatis Londini vidimus.

Du Terree Pedes hujus Avis rostro concolores, hoc est, rubros Coralli instar facit, verum in Ave sicca quam nos descripsimus, Crura alba suere, pedes nigri. Avis Tro-

picorum dicitur, quia nullibi nifi intra circulos Tropicos dicos invenitur; qua nota ab aliis omnibus Laris differt.

7. Anhing a Brasiliensibus Tupinambis Marcgr. Mergi aquatici species, Anatis magnitudine, rostro recto acuto, utrinque serrato duplici dentium ordine: capite parvo, collo tenuipedali; cruribus brevibus. Color in capite & collo supernè è griseo subslavescens, infernè & sub gutture griseus; reliqua pars prona argentea. Inissum dorsi pennis suscis tegitur sed quarum quælibet in sui medio maculam habet oblongam ex albo pallidè slavam, ità ur punctulatum appareat: reliquum dorsi nigrum: Remiges pennæ nigræ; sequitur ordo pennarum ab uno lasere nigrarum, ab ab altero canarum. Crura & pedes ex obscurè slavescente grisei sunt coloris.

Palmipedes tetradactyla digito postico soluto, & primo Rostro recto angusto acuto, brachypteræ & urinatrices, Colymbildita.

COLYMBIS Rostra angusta recta acuta, Capita parva; Ala etiam parvæ; Pedes retrorsum siti juxta oaudam, ad expeditius natandum & urinandum; Crura lata, plana, & compressa; Ungues lati, humanis similes. Digiti ad latera membranas extensas obtinent, in nonnullis in aliis membranis connexi sunt.

A. I. COLYMBUS cinereus major. The great Ash-coloured DIVER, or DOUCKER. Icon hujus quam

transmist D. Brown caput cristatum exhibet.

A. 2. COLYMBUS major cristatus & cornutus, The greater crested DIVER. Cristatus cornutusque est, plumus lis circa verticem & collum supremum eminentibus, superius nigris, ad latera russs. Mensum & spatium circa oculos album, cui russus color conterminus. Pettus & venter alba russo tincta. Ala susce remiges minores alba: Dorsum nigricat admixtis plumulis cinereis. Ex agro Eboracensi transmissa est à D. Jessop avis occisa pellis. Acitià

Acitli Hernandez ab hac Ave parum differt. Eadem, inquit, prorsus esset, nisi caput majori insigniretur cristà.

A.3. COLYMBUS five Podicipes minor, The DIDAP.
PER or DIPPER or DOBCHICK or DOUCKER or small
LOON. Corporis figura Querquedula similis est, terria fere
parte minor. Color in dorso fuscus, in ventre argenteus.
Mentum album. Petus ventre obscurius. Dissecti ventriculus gramine & herbis repletus erat. Bellonius eum piscibus lubentissime vesci scribit.

Hæ tres species caudà prorsus carent.

A. 4. COLYMBUS maximus caudatus, Mergus maximus Farrensis sive Ardicus Clus. The greatest tailed DIVER or LOON. Magnitudine ad Anserem accedit; sigura corporis longiuscula est, Cauda rotunda, capite parvo. Color in supina parte tota suscessiones consciunte cinereus, maculis albis in collo rarioribus, in dorso crebrioribus pictus. Singulæs sin collo rarioribus, in dorso crebrioribus pictus. Singulæs sic. plumulæ duabus maculis seu lineolis albis propa apicem, hinc inde una, notantur. Guttur & collum pronum canescunt: pectus & venter alba. In alia ave caput nigrum suit, itemque collum, in cujus medio torquis albus digitum latus, punctulis albis crebris constans. Fortè hæc mas suit. Asperitate hyemis compulsus interdum huc advolat.

A. 5. MERGULUS melanoleucos rostro acuto brevi D. Brown. Rostro est brevi, modice inflexo. Supina pars tota præter lineam in alis transversam albam nigricat. Mentum, gula, pedus ad medium usque ventrem alba. Palmipes est & caudatus. Posticum digitum pictura non exhibet.

6. COLYMBUS major Aldrov. quem in transmarinis multoties vidimus, magnitudine excepta, quæ illius dupla est, à Colymbo minore in paucis differt, ut descriptions par an indicate.

tione nova non indigeat.

7. COLYMBUS Arcticus Lumme Wormio dictus. A quarta specie disfert, quod minor sit, Anatis nimirum magnitudine, quod in illa maculæ pauciores sint in cervice, plures in dorso, cum in hac vice versa pauciores sint in dorso, plures in cervice: quod in illa quælibet plumula duas habeat maculas, in hac unam tantum: item macu-

la quadrata nigra sub collo, undique variegatis ex albo & nigro plumulis instar zonæ cincta.

Lumme Friderici Martens diversa ab hac Avis est, &

ad quintam nottram speciem propius accedit.

8. COLYMBUS maximus Geineri. Ein groffe Zee studer. In Acronio lacu capitur Ansere major; Prona pars corporis alba est, supina cinerea & nigra. Si à quarta specie distinctus sit mihi incognitum fateor. D. Johnson Avem hujus generis in Anglia sibi visam scribit macults in dorso nullis, quam tamen à quarta specie diversam non esse opinatur.

II. Palmipedes Rostro angusto, acuto, non adunco, macroptera & volatica L A R 1 dista. Anglicè Guls or Sea-Mews, & alicubi Sea-Cobs.

L'Arorum hotze sunt, Rostrum validum, oblongum, angustum, acutum, ac parumper in extremo incurvum, in minoribus tamen speciebus rectius: Nares oblongæ; Alæ oblongæ & validæ; Pedes parvi: Corpus levissimum, multis & densis plumis indutum. Clamofos esse, volaticos, famelicos, & piscivoros.

LARI tridactyli, seu postico digito carentes.

1. RATHS-HERR i. e. Senator Friderici Martens. Avis est Spitzbergensis, rostro angusto, acuto, tenui, nigro; pedibus nigris, tridactylis, nam digito postico caret. Corpus totum Cygnei instar niveum. Ale longæ, cauda etiam longiuscula, lata, Larinæ instar. Candore nivem ipsam superat, estque avis admodum speciosa & decora. Aquæ non libenter innatat, verum in sicco potius moratur. Solitaria plerunque est; Ad prædam tamen magni greges convolant.

2. STRUNDE

2. STRUNDT-JAGER i. e. Kongohigus. Avis Spitz-bergensis Friderico Martens descripta & depicta. Rostrum habet obtusius culum, nonnihil incurvum, nigrum (quantum meminit Autor) Pedes tridactylos; Crura non longa: Caudam ut in aliis LARIS, in qua tamen penna infignis præ aliis in longum exporrigitur. Summum caput nigrum: Collum circulus seu torquis obscure luteus ambit. Supina pars reliqua brunnea seu leucophæa, prona alba. Cur Strundjager vocetur, vide in LARO cinereo Bellonii.

3. BURGHER-MEISTER Spitsbergensis Frid. Martens in omnibus fere cum Laro nostro cinereo maximo convenit, præterquam quòd postico digito careat.

LAR1 tetradaltyli seu postico digito donati.

A. I. AR US maximus ex albo & nigro seu caruleo nigricante varius, marinus ingens Clus. The great
blackand white GULL. Anserinæ sere magnitudinis est. Rostro luteo, ad latera compresso, extremo nonnihil adunco.
Mandibula inferior versus apicem in angulum inferne
extuberat, macula utrinque duplici, inferiore nigra, superiore rubra tinctum. Caput (quod grande est) colsum,
pectus, venter, cauda alba. Medium dorsum & Alæ præter apices remigum nigræ. Crura pedesque alba; ungues
nigri. Nos è dissecti ventriculo Passerm piscem integrum exemimus. Cestriæ hunc nacti sumus.

A.2. LARUS cinereus maximus, The HERRING GULE Magnitudine ad Anatem domesticum accedit: Rostro slavo, præcedentis sigura, cum prominentia angulari in inferiore mandibula, litura ampla rubra utrinque notata. Pedes nunc lutei, nunc carnei coloris: ungues nigri. Caput, collum, uropygium, cauda, totaque prona facies alba. Dorsum, alarum tegetes & rectrices, exceptis sextimis (albo maculatis) obscure cinerez. In maritimis

frequentissima est hæc avis.

A.3. LARUS cinereus minor, The common SEAMALE or MEW, Pondere est librali: Præsedenti similis, sed longe

Iongè minor. Protuberantia in inferiore roftri mandibula

longe minore: Pedes pallide virides.

A.4. LARUS cinereus Bellonii, TARROCK Cornubiensibus. Columba domestica magnitudine est, nec sigura
multum dispar. Prona partis totius color niveus. Caput & collum superius album, nisi quod ad aures utrinque
macula nigra. inferiorem colli partem nigredo occupat.
Dorsum medium & scapula cinerea. Cauda alba,
apicibus pennarum nigris. Rostrum digitale, nigrum.
Pedes lividi, ungues nigri. Digiti postici quoddam rudimentum obtinet potius quam digitum, tuberculum sci.
carneum nullo ungue munitum: qua nota ab aliisomnibus
speciebus facile distinguitur.

Avis hæc Friderico Marteus nomine Kudge-ghef à voce seu clamore quem edit imposito, describitur; ejus autem excrementis Larus Strun-jager dictus inhians, earn persequi & insectari non dessitit, donec alvum dejiciat; ut simo vescatur; quem antequam in aquam decidit intercipit & avidissime devorat. Hoc (inquit) ego ex aliorum relatu non credidissem nisi propriis oculis ipse sæpius vidissem. Eandem nobis historiam retulerunt Cornubiens.

, ses.

A. 5. LARUS cinereus, Ornithologi Aldrov. item cinereus tertius Aldrov. Cepphus Turneri & Gesneri. The Pewit or Black-cap, called at Chester The Sea-crow. Magnitudo Columbæ, Rostrum sanguineum modice instexum, Pedes etiam obscure sanguinei, Ungues nigri. Vertex niger, in nonnullis totum caput & gula ad medium usque e nigro cinerascunt. Medium dorsum cinereum, item alarum tegetes: Collum, cauda, pectus, venter alba. Gregatim nidificant & pariunt.

A. 6. CATARRACTES noster, Skua Hoieri Clusio. The GANNET, ut puto, Cornubiensium. Anati domestico par est, vel eo major. Rostrum validius, majus, brevitus quàm in aliis Laris, nigrum, extremo aduncum, ad nares usque membrana tectum, Accipitrum instar. Pedes nigri, unguibus aduncis validis, quales in nulla hactenus Ave palmipede observavimus. Color dorsi Buteonis similis è cinereo seu murino ferrugineus. Venter & reliqua

tua pars prona dilutior. Cauda & remiges alarum pennæ nigræ, fundis albis. Tota facies Avem rapacem refert.

Pellem suffultam in coenaculo cujusdam Generosi suspensam nobis describendam impetravit Vir Clariss

D. Gualterus Needham non ità pridem defunctus.

7. CATARRACTA Aldrov. quain Accipitrem Palumbarium adeò exacte exprimere scribit, ut vix discernas, à Catarracta nostra præcipue differt 1. Corporis parvitate. 2. Unguibus minoribus; quibus non obstantibus. eandem specie avem suisse existimo: Pictura enim fallax est, ut recte Plinius; Aldrovandus autem Avem ipsam non vidit, sed imaginem ejus pictam tantum.

8. L A R U S major cinereus Baltner, cui, ni pictura fallat, corpus tomm obscure cinereum supina parte; exceptis alarum remigibus majoribus, qua nigricant, & vertice seu summo capite, ex viridi obscuro nigricante : Rostrum, rectum miniaceum, pedes nigricantes. Excepto pedum colore accedit ad Cepphum Gesneri & Turneri

i. e. Pewittam seu Melancoryphon nostratem.

9. LARUS albus major Bellon. Nivis instar candidus est, sub alis tamen aliquid habet cinerei. Oculi nigro ambiuntur colore. Prope aurium regiones utrinque macula est nigra, in reliquis ad Pewittam nostram accedit.

10. LARUS major Aldrov. bybernus Baltner. A Laro nostro Hyberno differt iridum oculorum, rostri, & pedum colore; cum in hac ave rostrum & pedes lutescant. autem Lari hujus descriptio apud Aldrovandum exacte respondeat avi illi quam Leon. Balener, auceps & piscator Argentinensis, sub titulo ein Winder Meb. i. e. Lari hyberni descripsit & depinxit: ab hyberno nostro Laro Coddy moddy dicto Avem diversam existimo.

II. CEPPHUS Aldrov. Rostrum mediocre, colore carneo, ad mandibularum latera ruffo, in extremo (quod aduncum est) nigro : Oculorum irides albicant. Caput (quod paulo minus est quam in Laris) cum prona parte tota ex albis & fuscis, intercurrente eriam colore Bœtico & luteo, maculis váriegantur. Ala nigrescunt, penhis in fine lutescentibus. Cauda pennæ majores etiam nigrescunt. Crura & tibia viridescunt : Pedes & membras na

na digitos intercedens fuscescunt. Rostro & pedum tibiarúmque formà Larum refert, in caeteris potitis Anatom.

12. Larus Brafiliensibus GUACA GUACU dictus, Lustranis Gaviota Marcgr. Magnitudine est Gallinæ; rostro recto, longo crasso, stavo. Capus superius nigrum, ut & ultima medietas alarum & eauda: prona pars totas & initium alarum alba. Ova ponit in arena, sigura,

magnitudine, & colore Gallinaceorum.

A. 13. WAGELLUS Cornubiensium. Martinazzo Venetis. Amstelodamensibus The BURGO-MASTER Mallemuck Spitzbergensis Frid. of GROENLAND. Martens, ut nobis videtur. The GREAT GREY GULL. Pondus 22 unciarum. Color tam in prona quam supina parte ex albido seu cinereo & fusco varius, (gray Angli vocant,) qualis in Anate vulgari vel Numenio ave cernitur. Quæ uropygio innascuntur & caudæ incumbunt penna maximam partem albæ, in medio duntaxat maculis fuscis majoribus pictæ funt. Alarum remiges nigræ. Pennæ caudæ, arcolis alternis albicantibus & nigris transversis variæ; propè summam partem ductus seu annulus latus niger, supra quem apices pennarum albent. Rostrum 3 digit. longum. totum nigrum. Collum breve, Caput grande, quod semper ad armos contrahit inter standum & ambulandum, quod & alii Lari faciunt. A capitis, magnitudine (ut conjicio) Amstelodamenses hunc Burgomaster vocant. Circa Cornubiam frequens.

Alia avis est quam Fridericus Martens pro Burgermeister describit, nimirum Larus noster cinereus maximus: Ve-

rum pedes ei tridactyli.

A. 14. LARUS fusus sive hybernus, The WINTER MEW, in agro Cantabrigiensi the CODDY MODDY dictus. Pondus 17 unciarum. Caput album maculis suscis varium. Collum & ingluviei regio nonnihil suscescit, alias prona facies tota alba est. Medium dorsum cinereum; scapulares penna maculis suscis varia; Uroppgium album. Cauda pennarum extremi apices albent, succedit area nigra sescunciam lata; reliqua parte alba. Rostrum duos digitos longum, à naribus ad extremum a suscessibility. Eminentiam habet in inseriore mandibu-

la. Circa prata humida, paludes, fluvios multis millia-

ribus à mari remotos hyberno tempore versatur.

A. 15. STERNA fusca D. Johnson, The BROWN TERN: An Larus cinereus minor Aldrov. ? Pars pronatota alba, supina fusca. Alæ partin susce, partim cinerez: Caput migrum. Gregarize sunt hujus generis aves.

LARI minores cauda forcipata.

A. I. HIRUNDO marina, Sterna Turneri, The SEASWALLOW. Pondus, 5 unciarum. Corpus tenue longiusculum; Cauda forcipata, unde Hirundinis nomen indepta est. Prona pars tota, (excepto pectore medio quod nonnihil cinereum) út & uropygium alba. Dorsum & supina alarum facies obscure cinerea. Cauda penna extima semipedales & majores, limbo exteriore ex cinereo nigricant. Rostrum longum, rectum, rubrum, extremo nigricans. Pedes rubri. Circa Calder insulam Wallia Meridionali adjacentem Spurres dicuntur, alibi Scrayes à sono vocis quam edunt, sunt enimimprobe clamosa.

A. 2. LARUS piscator Aldrov. & Gesn. The LESSER SEA SWALLOW. Ala, cauda, & velocitas Hirundinis; Rostrum rubrum; Vertex niger; Dorsum & alæ cinereæ; Cauda bisurca, sex pollices longa.

A. 3. LARUS niger Gesneri, The SCARE CROW. Homines perquam aversatur. Caput ei, collum, venter nigra; Ala cinerez; Cauda parum forcipata; Pedes minimi, rubri. Mas sub mento maculam habet albam.

4. LARUS niger fidipes alis longioribus Aldrov. Alis & pectore planè cinereis est seu leucophæis; Alis etiam longissimis & sinem versus nigricantibus: Caudà breviusculà cinereà; podice albo; pedum digitis satis longis, & insignibus mucronibus armatis, nigris; tibiis brevibus, etiam nigris; capite insuper, collo, necnon & rostro, (quod longiusculum est, & in extremo leviter aduncum) nigro.

5. LARUS niger fidipes alter, alis brevioribus Aldrov. Magnitudo præcedentis i. e. Merulæ par, sed alis longè K 2 brevi-

brevioribus, & cauda è contrario multò longiore: color cinereus; caput nigrum, út & Rostrum, quod gracile & aliquantulum recurvum. Penne sub cauda candicant: Pedes rubescunt, parvi ut Hirumdinibus; digiti 4 membranulæ quodam rudimento interjecto.

Duarum sequentium Avium notitiam & descriptiones

D. Johnson debemüs.

A6. LARUS minor fidipes nostras, The small black clovenfooted SEA-SWALLOW. Hirundine marina minor est.
Rostrum sesquidigitale, acutum, aigrum. Caput nigrum; Dorsum & alarum superior facies obscure cinerea: Gula & pectus nigricant: infimi ventris penna sub
cauda nivea. Cauda forcipata, extimis pennis 3 ½, mediis 2½ digitos longis, extimae utrinque albae sunt, resiquae dilute cinerae. Pedes exiles è russo nigricantes,
digitis aliquousque divisis, insima tantum parte membrana
connexis. Vox ab Hirundinis marinae voce vix potest
discerni.

A. 7. LARUS fidipes alter nostras D. Johnson. Merulæ par est, aut ea paullo minor. Rostro tereti, tenui, acuto, nigro. Vertex niger seu obscure russus; ad colli latera & sub collo rubet. Prona pars tota alba, Dorsum, alæ susce, maculis subslavis. In alis transversa sinea alba in apicibus pennularum. Alæ longæ, cauda brevis. Digiti pedum non connexi, sed membranulis ad latera utrinque extantibus sinuosis & eleganter serratis instructi. Avis hæc singularis est, inter Fulicas & Laros ambigens. Apud D. Johnson siccam vidimus.

8. Larus minor ex albo & nigro varius Mus. Leyd. An nova Lari species sit, an aliqua ex descriptis nos latet?

9. Larus einereus minimus Mus. Leyd.

10. Larus Americanus minor stolidus, corpore susceptubente, vertice albo. D. Sloane. A Nodov. Passer stultus Hernandrz, Nieremberg. Descriptionem vide is Appendice.

Aves

Aves Palmipedes rostro in extremo adunco, non serrato.

rudine est gallinz, collo & cruribus longiusculis; colore fusco seu cinereo obscuro, ventre candicante: Rostro luteo, przeter uncum qui nigricat. Laros cum toto corpore, tum alis potissimum refert. De Ave hac, (quz in insulis Diomedeis Tremiti hodie dictis invenitur) diligentius inquirendum. Descriptio enim quam ejus habemus apud Gesnerum & Aldrovandum mutila est & imperfecta. Czeterum ad Avem Diomedeam Aldrov. aut potius ad Pussinum Anglorum, nam Diomedea minor est, accedit Avis.

A. 2. SHEARWATER, i. e. Aquæ superficiem radens Clariss. Viro D. Thomæ Brown dicta, cujus iconem pictam nobis communicavit. Magnitudine Anaticedit, caput grande, ut in Laris. Pars supina, caput nimirum & dorsum, fusca seu obscurè brunnea: mentum, gula, pectus alba: Pedes carnei. Rostrum teretiusculum, oblongum, extremo hamatum ad Corvi marini modum, nigricans. Alæ longæ complicatæ ad extremam caudam pertinebent.

Avis stulta prior Du Terrre esse videtur: notæ enim pleræque convenium. Stulta autem appellatur, quod cum navem approprinquantem videt, statim advolat, &c vel malis, vel antennis insidet, seque interdum vel mani-

bus capi permittit.

3. M AI AGY E Brafiliensum Pisoni. Magnitudo & figugura Anieris: Rostrum in extremo aduncum, ad modum Corvi aquatici Gesn. quo cum eriam susco seu subnigricante colore convenit: Colli tantum pars interior slava. Caput crassius culum est & rotundum. Circa sluviorum ostia in mari vivit: in littore autem nidisicat & ova popit. Velox est, natatrix & urinatrix.

Digitized by Google

A 4. PUFFINUS Anglorum, The MANKS PUFFINE Reperitur etiam in insulis Sorlingis Sillyes dictis, Magnitudine Columbam domesticam superat. Color in supina parte tota suscius aut niger, in prona albus. Rostrum sesquistilla aut longius, angustum, nigrum, Vannelli sigura. Mandibula superior extremo adunca. Corvi marini modo, ad basin carne nuda obducitur in qua nares. Alæ longæ; cauda palmum longa. Digitum positicum habet. In caniculorum soraminibus nidiscat; unicum ovum ponit & pullum educat. Tota die piscatur, nec ante crepusculum ad nidum & pullum redit, quem iterum summo mane deserit.

Palmipedes rostro angusto, in extremo adunco ferrato; seu Mergi.

A.I. MERGANSER Aldrov. The GOOSANDER Harle Bellon. Pondus & librarum. Dorso est lato & plano. Caput & colli superior pars è viridi splendente nigricar. Supina pars corporis ex albo & nigro pulchre variegata eft. Cauda cinerea. Propa pars corporis (seclusis alis que subrus albicant) gilva. Rostrum angustum, serratum, aduncum, digiti manus medii longitudine, partim nigrum partim ruffum; Pedes coloris miniacei elegantis. Ampullamifen Labyrinthum in trachea haber magnum, offeum, atque inluper Arteria inla in duplicem ventrem turgescit. Cirrum in capite proprie dictum non haber, plumes duntaxat laxiores sunt & furrectiores solito, unde & Caput justo majus apparet, A. 2. MERGUS Sernatus lougirofter, major Goln. Aldrov. Merganser sæmina ut puto. The DUN DIVER or SPARLING FOUL. Sexus in hoc avium genere, coloribus mirum in modum inter se differunt. Huic capur tordide ruffum Capitis plumæ nonnihil extare videntur & retrorium vergere cirri in medum: Mentum album, Dorium totum cinereum; Prona pars gilva ut in mare Alæ in utroque sexu pro corporis mole exiguæ, quas inter

ter volandum celerrime movet, & paulo supra aquæ superficiem mira celeritate fertur. Hæc etiam ampullam seu labyrinthum in aspera arteria habet: quod maribus pro-

prium opinati lumus.

A. 3. MERGUS major cirratus Gess. Albellus alter Aldrov. The WHITE NUN. Magnitudine ad Anatem sistularem accedit, 24 unciarum pondere. Vertex, caput, collum alba, exceptâ maculâ, sub crista seu cirro à vertice retro dependente, nigrâ, cirrum ambiente, & in acutum angulum desinente, aliâque utrinque ab angulis oris ad oculos protensâ. Prona corporis facies tota nivea. Dorsum nigrum. Torquis dimidiatus niger duplex à dorso versus gulam descendit. Alæ variæ sunt ex albo & nigro. Cauda ex cinereo nigra. Rostrum cinereum seu plumbeum; cujus coloris sunt & pedes, diagiris membrana susca connexis.

Fæmina hujus generis Mergus Glacialis Gesnero dicirur, cui Caput totum & genæ ruffæ, gula albet. In summo pectore supra prolobum coloris obscurioris velut torquis quidam cernitur. Crista nulla. Supina pars to-

ta, alis exceptis, è cinereo fusca.

A. 4. MERGUS cirraus fuscus. A Mergansere fæmina differt 1. Magnitudine qua illi multum cedit. 2. Colore in dorso obscuriore, & susco potius quam cinereo. 3. Crista in capite obsonga retro dependente. 4. Macula alba in alæbasi. Ob cristam à capite longam retrorsum dependentem, forte hæe sæmina suerit Mergi cirrati.

aliæ tamen notæ repugnant.

5. Mergus Rheni Geinero Aldrov. T. 3. p.275. Excepta magnitudine qua eam accedir, & cirri abientia, Avem Albellum dictam per omnia refert, ut ego sane eandem putem: eò magis quò d Leonardus Baltner auceps & piscator Argentinensis, diligens sane & industrius, qui aves omnes Rhenum trequentantes sedulò observavit, descripsit, & delineari secit, non aliam hujus generis avem præter Albellum exhibet, quam Nonna albe titulo insignivit.

AUGS

Aves Palmipedes latirostræ majores, sen ANSERINUM Genus.

* A Nserini generis notæ sunt 1. Moles corporis major. 2. Collum oblongum. 3. Alæ amplæ; cauda quoque ampla & in circularem circumferentiam terminata. 4. Annulus circa uropygium albus. 5. Dorsum elatius & rotundius, nec acleò planum & depressum ut in Anatino genere. 6. Rostrum ad basin crassius, versus apicem tenuius & magis resimum quam Anatibus.

A. I. CYGNUS mansuetus, The TAME SWAN. Magnitudine quâ omnes hujus generis aves superar, colore undique niveo, lobo carneo nigro antrorsum flexo ad basin rostri, à reliquis hujus generis insigniter differt.

A.2. CYGNUS ferus, The WILD SWAN, OF ELK, & alicubi. The HOOPER: Non tantum feritate sua, sed & aliis accidentibus, quæ specificam, ut vocant, distinctionem arguunt, à præcedente distinguitur. 1. Magnitudine & pondere ei cedir. 2. Color non undique niveus est, ut in illo, sed medium dorsum & minores alarum pennæ cineralcunt, fuscis etiam pennis interdum albis intermixtis. 3. Rostrum ad basin cute nuda pulchre lutea obducitur. 4. Aspera arteria mirabili modo sternum ingreditur inibíque reflectitur.

A. 3. Anser domesticus, The Tame Goose Cygnominor est, Anare major. Collo breviore quam Cygnus, longiore quam Anas. Color ut in aliis avibus domesticis varius, vel fuscus sci. vel cinereus, vel albus, vel ex fusco & albo mixtus. Mas plerunque albus est. Rostrum & pedes in junioribus Iurei, in adultis plerunque rubri. Cum irascitur, sibilum edit Ser-

pentis instar.

A. 4. ANSER ferus, Magnitudine Anserem domesticum æquat, éstque figura corporis ei persimilis, nec colore multum abludit : in universum supinæ partis color obscure cinereus seu fuscus; pronæ albidus, sensim lucidion dior ad caudam usque, ubi prorsus niveus. Caudæ etiam superne incumbentes pennæ albæ. Rostrum bast

& apice nigrum, media parte croceum.

A. 5. BERNICLA seu Bernacla, The BERNACLE, or CLAKIS. Ansere domestico minor est, Rostro nigro, Anserino multo minore & breviore. Mentum, maxilla, & quod rostro ad oculos nigricante. Collum ad sternum usque supra subtú que nigrum. Prona pars corporis alba cum aliqua cinerei mixtura, insima tamen semorum pluma paulo supra genua nigra. Cauda nigra. Alæ spenna coloribus abicante, nigro, cinereo transversim stris distincta) pulchram speciem exhibent. Dorsum nigro & cinereo varium. Maritima Lancastria frequentat.

A.6. BRENTA, The BRENT-GOOSE, Anas torquata Bellonii. Anare paulo major est, & sigură corporis longibre. Capur, collum, & pars superior pectoris nigra. Ad medium tamen colli utrinque macula seu lineola alba torquis speciem exhibens. Dorsum coloris Anserini seu susce cinerei; versus caudam nigricat magis, verum pennæ caudæ proximæ albescunt. Rostrum superioris

fimile. Pedes nigricant.

D. Johnson hanc forminam superioris esse existimat, quod cum Berniclis congregetur & una volitet. In maritimis Septentrionalibus.

In Suffexize & Hantonize maritimis frequentem effe à

D. Tancredo' Robinson habeo.

A. 7. BRENTHUS, The RAT, or ROAD-GOOSE. Ansere domestico dimidio minor est. Rostrum vix unciale, migrum uti & pedes. Vertex & pars colli nigricant. Plumæ ad imum rostrum, gula, pectus susce. Reliqua pars prona alba; iupina cæsia seu subsusca. Pennæ alarum rectrices, ut & caudæ, nigræ: Hæctamen utrinque albas aliquot habet. In masitimis Dunelmensibus & alibi in Septentrionalibus. D. Johnson.

Infignissimus Vir D. Mareinus Lister, M.D. Literis Septembri mense. Anno 1685. ad nos datis, duas aut

forte tres adhuc species superaddit; Ez sunt,

A. 1,

\$18 SYNOPSIS METHODICA

A. I. Anser Hispanicus parvus. Brentæ magnitudine s figura & colore, ad Anserem domesticum accedente. Cur Hispanicus dictus sie me latet, nisi quòd ab Hispania ad nos advolare credatur.

A. 2. Anser maximus niger, The WHILK dictus, incunte Bruma primum adveniens: Rarò alibi quam in pratis

pascuisque observatus, ubi herbis vescitur.

A.3. Anser palustris noster, GREYLAGG dictus. Huic magnitudo Anteri domestico suppar. Caput ex susco nigricat, & ad medium collum infuscatur. Dorsum ex cinereo livescit; ipsæ autem alæ & earum Remiges nigricant. Uropygium albescit, ejnsque pennæ externæ albidæ sunt. Venter cinereus, is verò imus sensim sit niveus. Rostrum à capite ad mediam fere partem nigrum, deinde subpurpureum, ipso etiam apice nigro: in superiore mandibula nonnisi unicus denriculorum ordo, arque idem simplex in inferiore; item huic lingua une denticulorum ordine armatur. Pedes subpurpurei sive carnei coloris, ungues fere albidi, excepto medii digiti, qui ex majori parte nigricat. Pendet libras 71 fere. In paludibus agri Eboracensis nidificant: ipsi & eorum Pulli mense Maio pinguescunt, & in deliciis habentur. Hactenus D. Lister, qui tamen hanc speciem ab Ansere fero vulgari nobis descrippo diversam esse non fidenter affirmat, quoniam descriptiones in omnibus fere, excepto Roftri & pedum colore, conveniunt.

8. Anser Cygneus Guineensis, nonnullis Anser Hispanicus. The Swan-Goose. Linea è suscenditur. Rostrum, nigrum à cujus radice tuberculum exurgit eidem imminens, qui in maribus & senioribus major est. Torques albus inter oculos & rostrum caput ornat. Pedes rubescunt, & in nonnullis etiam Rostrum. Collo de-

center erecto incedit hæç avis.

9. ANSER Gambensis, The GAMBO-GOOSE, or SPUR-WINGD GOOSE. Anari moscharz sigura similis est, & magnitudine par; pedibus tamen longis rubentibus; Rostrum eriam rubescit, Maxillz, mentum, & venter albent. Dorsum purpureo obscuro colore splendet. Caput carun-

mineula rubra donatur. Verum nota maxime characteriftica est validum calcar à primo alarum articulo prodiens.

10. A N SER Canadensis, The CANADA GOOSE Figurâ corporis Anieri domestico responder, nisi quòd paulò
longior sir. Dorsum ex susce cinerascit Anserini instar,
uropygium nigrum est, verum insimz plumz supra caudam albz sust; insima esiam pars celli sibicar, relique
nigro. Ab occipite sub oculis per mentum semmorquis
albus extenditur. Venter albus: Cauda nigra, ut &
majores alarum pennze remiges, minores & vestitrices
è susco cinerascunt, ut in Anieribus. Pedes nigri. In
Ornithotropheo Regio S. Jacobi vidimus & descripsimus.

rici Martens. Magnitudo ei mediocris Anleris: Rofirum Anlerino quam Anatino fimilius. Pennis vestitute ex albo & nigro variis, estque Avis pulcherrima. Anatum more urinatur & sub aquas se demergit. Foemina Perdicis est colore. Gregatim volant. In insulis humilioribus nidificant, & quatuor fere una vice ova ponunt, pallide coerulea, nostratum Anatum ovis paulo majora.

Palmipedes latirofire minores, seu Anati-

A Natini generis noue sunt. Pedes quam pro corporis ris ratione majores; Corpora minora quam Anseribus; crura breviora & posterius sita; Dorsum latius & planius, adeóque corpus magis compressum seu depressum; Rostrum denique latius, magisque resmum. Sunt autem vel Fera, vel Domestica seu mansuera. Fera itidem duorum tunt generum.

1. Marina, qua in aquis salsis victum quarunt, & plerunque circa mare versantur, rostris latioribus magisque resimis. Digito postico amplo, tenui, seu membrana aucto; cauda longius-cula,

140 STNOPSIS METHODICA

culâ, non tamen acutâ. 2. Fluviatiles seu aquarum dulcium, Plash-Ducks.

Anates MARINE.

A.I. TADORNA Bellonii, Vulpanser quibusdam. The SHELDRAKE, or BURROUGH DUCK, calted by some, BERGANDER Magnitudine inter Anatem & Anserem media est. Rostrum ei breve, larum, nonnihil recurvum, rubrum, præter nares & ungur næxtremum. quæ nigra. Gibbus propè basin superioris mandibulæ exorirur oblongus, carneus. Caput & colli superior pars è viridi obscuro splendente nigricant. Reliquum colli, & prolobi regio nivea. Pectus & Scapulæ pulcherrimo leucophao seu mali Aurantii colore imbuuntur, qui velut annulus quidam totum corpus anterius cingit. Reliquum pectus & venter alba, area tamen nigra ad anum nfque producta nigrum medium dividit; ponè anum pennæ leucophææ. Dorsi pennæ ut & alarum, præter eas quæ in extremo articulo funt, albæ: Scapulares longæ dorso incumbentes nigræ. Caudæ pennæ albæ apicibus nigris. Breviter: Avis hæc pulcherrimis coloribus, albo, nigro, leucophæo distincta & varia è longinquo spectabilis & cognitu facillima est.

In maritimis Cambria & Lancastria plurimas vidimus: quin & Orientale Anglia latus magno numero fre-

quentant.

2. A N A S capite ruffo major. Capo rosso maggiare Romæ. Magnitudine Anatem vulgarem æquat superatve. Rostro sanguineo, ad caput crassiore; pedibus, rubris, membranis digitos connectentibus nigris. Capite plumulis densis extantibus grandiore. Vertex plumagine sericea peramœna dilutius rusta, velut in cristam affurgente vestitur. Irides oculorum miniatæ. Collum totum, scapulæ, pectus, venter totus, nigro colore imbuntur: laterales sub alis, & quæ alas subtus vestiunt plumæ albæ rubore dilutæ; ut & alarum remiges, supina parte, apicibus nigris; Corpori tamen proximæ 6.

the & vestitrices, cinerez, exceptis iis que in summa ale costa existunt, que lineam albam efficiunt. Hanc a-

vem Romæ nacti fumus.

A.3. ANAS S. Cutberti seu Farnensis, An Eider plumis mollissimis Wormii? The CUTBERT-DUCK. Anatem vulgarem magnitudine superat. Mas ex albo & nigro varius est. Dorsum album, cauda & rectrices alarum pennæ nigræ. Pedes nigri. Rostrum Anatino longitudine suppar, mandibula superior extremo nonnihil incurva. Fæmina colore ad Tetraonem sæminam accedit. In utroque sexu plumulæ latera rostri convestientes, in angulum utrinque ad medias usque nares [sub naribus] procurrunt; quod huic generi peculiare est, nec me in ulla alia Anatis specie hactenus observasse memina. Nullibi apud nos quam in insula Farna parit aut conspicitur: Pullos recens editos ad mare secum deducit, cumque eis discedens terram nunquam respicit: quò abear incognitum.

A.4. A N A S niger Aldrov. The great BLACK DUCK. Anate vulgari major eft. Rostrum latum & breve utrinque slavescit, medio nigret, cum ungue rubro. Caput & colli pars superior in nigro virescit. Corpus reliquum totum nigrum præter sineam uncialem transversam albam in medio alarum, & maculam pone oculum utrumque albam. Crura & pedes externa parte rubra, interna citrina, membrana & ungues nigerrimi. In intestinis ad rectum sere cochlearum & testarum minuta frustula indigesta reperi, at verò in intestino recto sans concocta & quasi in arenulam comminuta: quod notatu dig-

num.

A. J. AN AS niger minor, Eboracensibus SCOTER Anate tantillo minor est, sed sigurar rotundioris. Color torius corporis undique pullus seu niger, plumis in mento & pectoris medio admixtis cinereis. Rostrum circa nares lutescit, aliàs nigrum. Pedes nigricant. In mare Rostrum praccipue est notabile, 1. Quod nullum habeat in superiore mandibula ligulam seu unguem, prater normam aliarum omnium hujus generis Avium. 2. Quod superior mandibula supra nares juxta frontem in insig-

142 SYNOPSIS METHODICA

nem magnitudinem extumescat, in binas velut nates divisum, quas linea flava intercurrit & distinguit. In vadis Lancastrentibus frequens est. Gallis *Macreuse* audit,

Vid. Transact. Philosoph. N. 172.

A. 6. FULIGULA forte Gesneri, The SCAUP DUCK! Anare vulgari paullo minor est; Rostro lato, cœruleo, Iaminâ superiore multo latiore. Caput & pars colli è nigro virescit. Pectus nigrum. Venter albus, asperso ima parte subslavo; circa podicem subnigra est. Dorsi pars superior sulginosa, media alba, lineis suscis transversis cymatili ductu varia. Alæ susce maculis albis cum linea transversa alba variæ. Verum colores, præssertim capitis & colli in hoc genere in infinitum variant. Pedes una cum membranis & unguibus è susco cærulescunt.

A. 7. Anas cristata, An Fuligula prima Gesneri Aldrov.? Mergus cirratus minor Gesn. Querquedula cristata sive Colymbis Bellonii, The TUFTED DUCK. Anate minor est, pondere bilibrali; corpore brevi, crasso. Rostrum latiusculum, præter apicem (qui niger est) pallidê coruleum. Pedes lividi seu obscure corulei; membranæ digitos connectentes nigræ. Caput è purpureo nigricat, cirro setcunciali ab occipite retrorsum dependente. Color in supina parte tota, sinque collo & summo pectore suscessibles est propemodum niger: imum pectus & venter ad anum usque alba aut ar-

gentea. Mediæ alæ pennæ remiges niveæ.

A. 8. A NAS platyrynchos mas Aldrov. Clangula Gein. Quattr' occhii Italis. The GOLDENEYE, i. e. Anas chryfophthalmos. Anate minor est, corpore crasso, breviusculo; capite itidem crasso, obscurè viridi, seu è viridi aut purpureo nigricante. Ad angulos oris macula majuscula subrotunda alba, unde nomen Italicum Quattr' occhii. Irides oculorum aurez unde Golden Eye nomen. Collum totum, tam pronum quam supinum, scapulz, pectus, & venter totus alba. Interscapulium & inferior pars dorsi tota nigricat. Alæ ex albo & nigro varize sunt. Cauda penitus nigra. Crura perbrevia crocea, membranæ digitos connectentes susce su nigricantes.

Anas

Anas fera capite subrusso minor nobis Will: Ornitholog. pag. 282. descripta hujus somina est; ut aucupes nobis retulerunt.

A. 9. AN AS platyrynchos altera five clypeasa Germanica. Anas latirestra Schw. latirostra major. Gesn. Aldrev. The SHOVELER. Anate vulgari aliquanto minor est. Rostro oblongo, nigerrimo, versus apicem multò latiori quam ad balin, clypei instar excavato, extrema circumscriptione subrotundo, ab aliis congeneribus facile distinguitur, si alize notze deessent. Crura & pedes miniacea, minora quam in aliis Anatibus. Caput & collum ad medium usque pulchre corrulescunt, item minores tegetum alæ pennarum ordines. Mediæ alarum pennæ remiges noram viridem saturatiorem splendentem obtinent. Prolobi regio albicat : reliquum pectus & venter totus ad podicem usque rubent : infra anum nigricat. Dorsum fuscum viridi aut cœruleo purpureove splendente colore dilutum. Cauda ex albo & nigro varia. Uno verbo Avis est pulcherrima.

A. 10. A NAS fera fusca Gesneri Aldrev. item Rethalfs Gesneri Penelops Veserum Aldrov. An fera 8 seu Erythroce-phalos 1. Schevench. The POCHARD or great REDHEAD ED WIDGEON. Penelope vulgari, [The Common Wigeon, or Whewer] dictà major est, & pro magnitudine brevior crassiorque. Caput & collum ferè totum sature sulvum aut rustum; inferior pars colli, & pectoris summa nigra; media pars pectoris alba, inferior lineolis suscis varia. Medium dorsum & alarum vestirrices cinereæ, lineolis transversis suscis undularis pulchrè variegatæ. Cauda tota nigricat. Alarum remiges è susco cineras-cunt, apicibus mediarum 11. albis. Rostrum extremum aliquousque nigrum, media pars coerulea, basis iterum nigra. In maritimis frequens habetur.

Nota hujus avis characteristica est unus idémque per toras alas color, sine ullis diversi coloris pennis in mediis-

alis.

11. ANAS fera fusca minor, An Anas Fuligula altera Gesneri Aldrov. p. 227? Glaucium sive Morillon Bellon? Capo tosso Venetiis. Magnitudine est inter Penelopen & Quer-

144 SYNOPSIS METHODICA

Querquedulam media: Rostro obscure cœruleo, ad margines pallidiore, Apsce seu unque rorundo nigro: Ocusorum iridibus lacteis aut eburneis. Capite satis crasso, toto susso su errugineo: in angulo tamen mandibulæ inserioris macula exigua alba ternitur: collo brevi, cujus medium torquis suscus ambit. Supina pars suscei, cujus medium torquis suscus ambit. Supina pars suscei, exceptis alarum remigibus, quæ albæ summitatibus suscei, adeò ut cum ala extenditur lineam latam transversam albam efficiant. Pectus insra torquem ad armos usque russum, qui color ad medium propè scapularum pertingit. Reliquum pectus & venter summus albidus, imus ad orissicum usque excrementorum suscus. Plumæs sub cauda niveæ, ad semora longiores russa. Crura & pedes nigricant.

Glaucium Bellonii huic fimilis & congener Avis est, si non eadem. Differt magnitudine qua excedit, & torque

circa collum albo.

12. ANAS fera capite subrusso major: An Anas Schellent dicta Gesnero Aldrov. p. 223? Penelopi par est, aut major; rostro 2. dig. longo, media parte ultra nares sortide flavicante: Oculorum iridibus pulchre slavis: Capite sordide russo; collo cinereo, supina parte reliqua obscure fusca seu nigricante. Macula lata alba in utraque ala media. Prona pars corporis ad caudam usque alba linea transversa ad podicem susca. Pedes obscure slavis cant, articulis en membranis digitos incercedentibus nigris. Verum colores in hae es aliis Anatibus variant monnihil in diversis individuis.

13. A N A S platyrhynchoi pedibus luteis Aldrov. Platyrhyncho vulgari paulò major est; Rostro partim suscio,
partim subluteo. In toto corpore coloris ex subluteo cimerei maculæ susce sunt disseminatæ, densæ & exiguæ
in capite, majores sed rariores in collo, dorso, uropygio
& cauda; multò adhuc majores & crebriores in toto
dorso. Alas suscas medias linea alba transversim secat;
post quam macula costulea tetragona. Hane altera linea
alba excipit. Crura lutea; digitos susca membrana conjungit.

Avis est fæmins, nobis nondum observata?

A: 14

A. 14. A N A S caudacuta; Havelde Wormii similis si non eadem. The Swallow-tail'd S H. L D R A K E of Mr. Johnson. Penelopes minoris magnitudine est, Rostro brevi resimo, ad basin, & extremum nigro, media parte rubro. Caput, collum, & anterior pars pectoris alba, ut & dorsum anterius usque'ad scapulas, verum pone aures susci mixtura quædam habetur. Dorsum reliquum, alæ, pectus ad medium ventrem nigra; reliquus venter albus. E scapulis utrinque descendunt plumæ longæ, acuminatæ, albæ. Cauda 16 habet pennas, extimam utrinque toram albam, medias 4 totas nigras, quarum duæ reliquis, tribus unciis longiores sunt, & valde acuminatæ; reliquæ pennæ exteriore margine albæ, interiore nigræ. Pedes pallide cærulei, cum membranis nigris.

ANATES fluviariles, aquas dulces pracipue frequentantes.

A. I. A NAS torquata minor, Aldrov. Boschas major, The common WILD DUCK. A. 36. ad 40 uncias pendet. Rostrum ex viridi slavum, 2 digiforum. Pedes crocei, ungues susci. Mari Caput & collum summum pulchre virescunt. Succedit torquis albus, qui tamen posteriore parte à circulo desicit. A torque gula ad pectus usque castanea. In alis mediis color purpureo coernleus splendens, & niger eminent. Verum reliquæ plumaginis colorum descriptionens vide in D. Willughbeii Ornithologia. Formina magis decolor est, neque enim caput ei viride, neque collum torquatum; verum utrumque ut & totum corpus ex albo, susce russo nigricante varium ut in anaze somina domestica. Mediæ 4 caudæ pennæ ressectiuntur in mare.

A. 2. A N AS platyrhynchos rostro nigro & plano, Aldrov. The GADWALL, or GRAY. Magnitudine Penesopen majorem æquat superative & ad Anatem proxime accedir. Corpore est longitusculo. Rostrum quale Anati vulgari, aut positis Querquedulæ. cujus latera crocescunt, media pars nigra est, uropygium torum nigrum. Dorsum suf-

146 SYMOPSIS METHODICA

cum fimbriis plumarum ex albo ruffis. Mentum & ma-xillæ albæ, maculis parvis fuscis punctatæ. Caput ex cœruleo nigricat. Inserior colli pars, superior pectoris, & scapulæ plumagine pulcherrima, ex albo & nigro varia, vestiuntur. Latera itidem lineolis & nigris pulcherrimè vatiegantur. Pectus albet; ventet sordescit maculis transversis nigris. Cauda brevis alba 16 pennis composita; quarum mediæ duæ supernè susce. Pennæ alarum remiges susce: habetur tamen macula alba in media ala, quem colorem superius terminat color è nigro purpura nitens: in tertio vestitricum ordine maculæ ruffæ seu rubtæ sparsæ. Hac ergo velut characteristica nota hæc Avis ab aliis omnibus sui generis distinguitur, quòd tres in singulis alis, aliam super aliam diversi coloris maculas habeat, albam, nigram, ruffam.

Anas muscaria, Muggent Gesnero Aldrov. lib. 19. capi 41. Sic dicitur quod muscas supra aquam volantes captet. Magnitudo & figura fere domesticæ Anatis. Rostrum latum, simum, croceum. Color plumarum per totum fere corpus varius est, ex nigricante, charopo, albo & mustellino alicubi mixtus, alibi distinctus. Pedes slavent: digiti membranis nigricantibus cohærent. Collum tam supina quam prona parte suris est quibus diximus coloribus. Vertex magis nigricat; qui color

etiam in alis habetur.

... J

A. 3. Penelope Aldrov. An Anas fiftularis? The WIGEON, or WHEWER, or WHIM. Anate minor cft, Caput & collum superius rubia, maculis nigricantibus conspersa. Vertex rostrum versus dilutiore est colore, ex russo seu luteo albido, quæ hujus generis nota characteristica est. Pestoris partem superiorem, ut & latera ad alas usque, vinaceus color pulcherrimus ornat cum lineolis transversis nigris crebentimis. Pennæscapulares, ut & laterales sub alis, lineolis transversis nigris & albis perbellè pinguntur. Medium dorsum suscula est pulcherrima cœrulea. Rostrum plumbeum, ungue nigro. Pedes ex susco albicante cœrulescunt. Avis est frequentissima ad mare & in palustribus.

A. 4. Phascas forte Genero D. Johnson. Riboracensalibus, The WIGHON. Pracedensem magnitudine acquat, estque corpore depresso aut plano. Caput & collium roman pallide susca, samatioribus seu nigricantibus maculis triangularibus crebris respersa. Corpus socum, ale, canda obscure brunnea seu susca ; marginibus pennarum extremis dilutioribus, & interdum albentibus. Alas lineae duae transverse alba distinguunt, spatio intermedio incano. Pessus & latera dorso sunt dilutiora, obscurioribus maculis varia: Vener niveus; niss quòd sub tanda macula aliquot obscura appareant. Rostrum & Pesses subcorrulei.

A. 5. A N A S caudacuea Aldrov. The SEA-PHEA-BANT, or CRACKER. Corpus huic gracile, collisin longiusculum, Penelopes vulgaris magnitudo, Rostrum ex cœruleo se nigro varium. Color capitis ferrugineus: retro aures leviore purpurâ tingitur; ab occipite utrinque linea alba incipit quæ ad gulam tendit. Proma pars tota, collum, pectus, venter, adusque excrementorum exitum alba, exinde nigra sub cauda. Corpus supinum variis se pulcherrimis coloribus ornatur, verum caudæ pennæ mediæ 24 digitis productiores reliquis huic productiores reliquis huic productiores se ab aliis omnibus distinctione sufficient.

In maritimis Suffolciæ circa Aldburgh, & Orford obser-

vavimus. Haberur & alibi in Anglia.

A 6. Querquedula secunda Aldrov. The COMMON TEAL. Minima est in Anarino genere (excepta sequente) 12 unciarum pondere. Rostrum latum, nigrum, sursum nonnihil ressexum. Caput summum & superior pars colli russa seu spadicea. Ab oculis ntrinque ad occiput ductus obscure viridis, serici instar splendens. Ductus hosce sub occipitio macula nigra intercedit. Sub oculis linea alba russum summum & latera sub alis vestiunt, transversis lineolis nigris & albis alternis undulatis perbelle pinguntur. Prolobi regio in nonnullis staves seiti maculis nigris velut squamis pulcherrime picta. Pestus & venter canescum. Sub uropygio macula nigra. Ala sus summum & cauda sigra.

148 SYNOPSIS METHODICA

pennis composita; tota susca. Pedes pallide susis membrana digitos connectens nigricat. Carne est in

Anatino genere laudatissima.

7. A NAS CIRCIA Gesn. The SUMMER TEAL. Omnium Anatum minima est. Rostram ei nigricat; tora pars supina suscionerea: in Dorso pennarum extremitates albicant: in als linea uncialis partim atra, partim simaragdina, utrinque alba. In cauda pennæ acuminantur. Tota pars prona ex albo diluic stavescere videtur. In pestore tamen & ima ventris parte maculæ majusculæ nigricantes dense admissentur. Crura dilute coerulescunt; membranæ digitos intercedentes nigræ.

8: QUERQUEDULA prima Aldrov. p. 209. varia Gesnor. Gargancy Mediolanensibus, Kernel Argenwatensis Gesner. Figura corporis Querquedulæ simillima est: Nota maxime characteristica qua ab illa differt est linea lata alba ab interiore oculi angulo utrinque inchoata, & supra oculos aurésque ad medium serè cervicis extensa. Vertex autem serè totus nigricat; cum in Querquedula

nostrate vulgari obscure ruffa fit.

9. AN AS fe a 16 seu minor 4 Schwenchf. Anas parva mustelaris, Vulpanas, magnam habet cum Querquedula similitudinesm. Capitis rubore mustelam seu Vulpem refert.

Anates exoticæ Brasilienses.

I. A NAS Isloestris Brasiliensis magnitudine Anseris. Marcgr. Rostro est nigro, pedibus suscess: Tota nigra exceptis alarum principiis, quæ alba, nigredini tamen illi viridis color transplendet. Crista in capite nigra, & supra rostri exortum massa corrugata nigra. Circum oculos cutis rubra.

2. Anas silvestris Brasiliens. APRCA APOA dista. Marcgr. Magnitudo Anseris octimestris; sigura Anatis nostratis. à qua differt, 1. Quòd major sit. 2. Rostrum nig um & in extremitate aduncum. 3. Super Rostrum cristam gerat carneam, satam & rotundam sere, nigram,

ma

maculis albis infignitam. 4. Pedum & crurum color non ruber, fed & cinereo fuscus. In summirate rostri foramen transversum magnitudine Pisi obtinet, ab utroque latere conspicuum, quod vice narium fungitur. Re-

peritur passim ad fluvios.

3. IPECA GUACU Brafiliensum Pisoni. Domeflica est, ob carnis bonitatem celebris. Mole & siguracorporis media est inter Anlerem & Anatem. Rostrum ab extremo ad medium usque slavescit: mox rubra macula mediam partem capitis egregie tingit. Totum corpus à vertice ad caudam albo colore. Cygni instar niteicit. Pedibus est Anatinis è slavo rubescentibus. Pin-

guescit æque in terra ac in flagnis.

4. Anas silvestris Brasiliensis MARECA dista, prima Marcgr. Rostrum ei Anatinum suscum, ad cujus exortum in utroque latere macula rubra. Caput superne grisei coloris, ad latera sub oculis album. Totum pestus & infimus venter ligni querni secti colorem obscure amulatur punctulis nigris variegati. Crura & pedes nigri. Cauda grisea: Ala in exortu ex griseo subsuscentis coloris. Remiges autem in uno latere ejusdem coloris, in altero dilute brunnescentis (qualis in pedibus esse solet) medio autem coloris viridis transplendentis cum simbria nigra.

Marcgr. Eâdem cum præcedente magnitudine & figura; Rostro nigro splendente. Supina parte tota Umbræ coloris cum sufico mixti. Sub gutture albicat. Ante oculum utrumque macula parva rotunda, ex albo slavescens: Pettus & venter obscure grisea aureo admixto. Cauda nigra. Alarum pennæ susce quibus viride transplendet; & mediæ alarum pennæ eximia viriditate & cæruleo in susce alarum pennæ eximia viriditate & cæruleo in susce alarum pennæ eximia viriditate & cæruleo in susce alarum pennæ eximia viriditate & pedes insigniter rubri seu miniati coloris sunt. Assat avis apprehensa manus & linteamina tingit colore miniaceo sanguineo.

Anates

Anates Domesticæ.

1. A NAS domestica pulgaris, The Common TAME DUCK. Notion est quam ut descriptione indigeat, Ansere minor, galling suppar, corpore depressione, dorso lato, latoque rostro, cruribus brevibus, retroversus dispositis: colorum mira in diversis avibus varietate; ut in aliis domesticis evenit. Mas plumas in uropygio erectas & caput versus reslexas habet.

2. A N A S domestica rostro adunco, The HOOK BILL'D DUCK. Anati domesticæ vulgari specie externa simillima est, rostro præcipue disser quod latum est in extremo, longius paulo quam in vulgari, deorsum modica inslexum. Caput quoque minus & gracilius esse viderur.

3. A N a S moschata, an Cairina Aldrov. Maxima est in hoc genere omnium quas hactenus vidimus. Color rum maris tum samina plerunque ex nigro purpurascens. Circa nares & oculos rubras habet carunculas. Vocem edit raucam, & vix audibilem nisi quando irascitur. Anglice, The Muscovy-Duck dicitur, non quod è Muscovia huc translata esset, sed quod satis validum moschi odorem spiret.

Quærendum annon Anas Cayrina Aldrov. Anas Libyca Bellonii, & Anas Indica Gesneri una eademque

Avis species sint, mihi sane eadem videntur.

APPEN-

APPENDIX.

N Joan. Nieuhoffi Irinerario Avium sequentium nomina invenio: Descriptiones apud Autorem vide, nec enim ego linguam Belgicam calleo, unde nec Aves locis suis disponere valeo.

1. Vogel Rubus. Passeris circiter magnitudine est; rostro & pedibus cœruleis, dorso & cauda

rubra; alis versicoloribus ex albo & nigro; capite sum, mo viridi. Duz è cauda exeunt pennæ prælongæ ad in-

star Avium nonnullarum Paradisearum.

2. Guira: Hanc duûm generum esse scribit. [Apud Brasilienses plurimæ occurrunt Aves Guira dictæ, Hanc ergo vocem lingua Brasilica avem signisticare existimo] Una inquit species pectus (buck) habet rubrum, altera caudam cœruleam cum longa in ea penna.

3. Poero, Avicula lest longa, non tamen crassa, a summo rostro ad extremam caudam plus spithamam extensa. Rostrum longum & Kromachtigh. Cauda ut in Guira. Plumis vestitur corrulescentibus slavo notatis.

Pedes parvi. Formicis victitat.

Wijtbekken. Leucorhynchi.
 Strantloopers. Gallinaginis minoris species sunt.

6. Quackels.

7. Riis vogels.

9. Lory. Pfittaci species esse videtur.

10. Geel-vinck : Chloris.

II. Riis mossen,

L4

12. Reigers.

APPENDIX.

152

12. Reigers. i.e. Ardez.

13. Springers.

14. B. sch duiven. i. e. Columba sylvatica.

15. Gout-vinken: Aurivittis seu Carduelis.

Aves exotica quarum titulos è Musei Leydensis Catalogo transcripsit & ad nos mist D. TANCKEDUS ROBINSON.

Vicula Zeylanica, mellivora, lucida; rostro nigro longistimo, adunco, acuto; Tutrica Zeylanensibus à sono. Mus. Leyd. nigra est, pestore flavo.

--- Ladem refero breviori.

Avis Zeylanicu eleganti crocato colore, Kakakurulla Zeylanentibus, i. e. Avis crocea. Mus. Leyd.

Avicula Zeylanica mortem prænuncians, Polidscha Zeylanensibus à sono. Mus. Leyd.

Avicula Africana mellivora, floribus Leonuri insidens.
Mus. Leyd.

Du Tertre Hist. Nat. Inf Antill,

PICA Antillarum. K stro est & pedibus rubris; collo cœruleo torque alba cincto; Crista seu galea in capite alba lineis nigris striata, quæ à rostro usque ad dorsum extenditur, quod plumis leucophæis [tannees] vestitur ad uropygium, quòd totum flavum est: unde exte ciuda magna, 8 pennis composita, cœruleis albo striatis, quarum duæ reliquas 8 aut 10, pollicum longitudine excedunt. Alarum vestitrices leucophææ sunt nigris lineolis radiatæ; rem ges cæruleo & viridi coloribus mixtis variæ sunt. Vox Picarum Europæarum similis.

Idem Du Terrre aliarum etiam Avium meminit, quas Grives, i. e. Turdos pilares, & Gros becs, i. e. Coccothraustes, & Bout de petun à voce dictas, nominat : item

Serinos, & Chadonneret dictas, & Luscinias. Hec pofirema satis similis est Regulo Europeo, verum paulo major, estque sola ex Avibus Indicis (inquit) mihi visis, que

canora est. Muscis & Araneis parvis victitat.

FREGATA avis Rochefortio & Du Tertre la Fregate: Rabihorcado & Raboforcado Hispanis & Lustranis dicitur. guod candam bifurcam fartoriz forcipis inftar nunc explicat, nunc contrahit: Fregate Gallis ob pernicitatem Volatûs. Corpus gallinaceo non majus, yerûm ventriculus valde carnolus est. Marium plumæ omnes nigræ velut Corvi. Collum mediocris longitudinis, Caput parvum : Oculi nigri, acie acutissima & Aquilina. Rostrum latis grande, totum nigrum, mandibulà fuperiore unci inftar recurvâ. Pedes breves: ungues Vulturini, toti nigri! Ale magnitudinis fere prodigiose, ut spatium extensarum ab extremo ad extremum commensuratum septem interdum vel octo pedum sit: nec sine causa, cum enim ad trecentas interdum leucas à litoribus in altum provolent, tanta alarum longitudo eis omnino necessaria eft. A ramis arborum in quibus resident difficulter admodum se levant: verum cum lemel in sublime evolarunr, motu placido abíque ulla ferè alarum agitatione aërem tranantes videas velut fluxu aut lapfu quodam, ad instar Milvorum. Mas sub gutture palearia dependentia habet admodum Galli gallinacei, si ztate provectior sit: Tuniores enim iis carent.

Si quando pluviz impetus aut ventorum vis urgeat, nubes ipsas transcendunt & in mediam aeris regionem enituntur, donec prz altitudine visibus humanis se subdu-

cant, & inconspicuæ evadant.

In insulas quasdam parvas desertas secundum oram Americanam vesperi se recipiunt, ut internoctu quiescant, ibidem etiam nidiscant & pariunt, ut aliæ multæ Aves

marinæ.

Memorabile inprimis est quòd de hac Ave refert Oviedus, Cum Oceano intumescente & ad Panamam appellente ingens piscium Sardorum acervus & alluvies simul congregatur, infinita Onocrotalorum multitudo aërem obnubilat, qui in mare se modò præcipites dant ut pisciculos

fciculos suffurentur, modò in aëra se sublevant, ut illis tuto vescantur, idque toties repetunt, donec diræ suæ sami satis parentaverint. Sed quòd adhuc magis ad spectatorum voluptatem facit, hoc est; quòd aliæ ibidem grandes admodum & rapacissimæ volucres dimorentur. Cande infuenta dictæ, quæ, mirum est, quàm Onocrotalos hosce persequantur, ut coacti etiam sint piscium prædam evomere, quam Aves rapacissimæ illæ prinsquam in mare decidat inter volandum in aëre piscantur. Joan. Faber Notis in Animalia Novæ Hispaniæ Nard. Anson. Recchi; ex Oviedo.

Aves suspecta, nimisque breviter aut minus accurate descripta.

E. Joan. Eusebii Nierembergii Historiæ Natura Libro Decimo: quarum descriptiones è Frans. Hernandez Tractatu de Avibus Mexicanis mutuata sunt.

PASSER STULTUS.

MERUIT famam & nomen infiguis studitia Avis hujus mitissimæ. Manus apprehendentium non sugit aut timet; admiratur solum aut stupet. Vescitur pisciculis; Voce imitatur Graculum, magnitudine Picam, formå Larum, præter frontis partem rostro adjacentem, quæ cinerea est; palmipes, rostro tres uncias longo, tenui, obrotundo, rectóque, sed prope extremum nonnihil incurvo: pedibus quoque, qui cæterorum palmipedum sunt, & cruribus nigris; pupillà etiam nigrà, & membrana oculos tegente in ambitu cinerea. Marina Avis est. Cæterum mansuetudo avium insulæ Cernæ nobilis est: appellantibus nautis perinde insident ac arboribus. Eadem securitas venats est; accedunt ac subeunt manus.

Ĭ'n

In insulis desertis ans incolarum vacuis non mirum est Aves homines primum conspectos non formidare, verum audatter accedere, issdemque fortasse insidere, ut aliis animalibus solent; antequam capta, casa, sugata aut aliquo

modo territæ fuerint.

Avis evimagna Daie dista. Quadam ovorum ac pullorum infolentia celebris est avis Daie dista, non excedens Columbam, & commode edulis. Nidum cauda ac pedibus excavat, locis sabulosis, quatuor altum spithamas, ubi ponit ova per imbres Anserinis majora, & pugnum ferè lata, Tapun incolis dista, quinquagena plurave & citra ullum albumen, crasse ac pinguis substantia; quæ assa coctave boni sunt & pinguis alimenri, friza verò crassi malsque & concoctu dissicilis. Mirum est simò falsum Avem tam parvam tantæ magnitudinis ova tamque numerosa edere; eadem tam profunda in scrobe collocare, & collocata citra incubantis opem atque reporem excludi; & statim evolare pullos inde exclusos.

Historia ist bac proculdubio fabulosa & falsa est. Quamvis enim Aves nonnulla maxima ova pariunt, ut v. g. Alkæ, Lomwiæ, Anares Arcticæ, &c. Hujusmodi tamen unum duntaxas, non plura ova ponunt antequam incubent: nec ullam in rerum natura avem dari existimo cujus ova albumine careant. Cim albumen pracipua ovi pars sit, quodque primum satui alimentum subministras.

Guitguit Avis corvipera. Magnam audaciam exiguum capit corpulculum. Minima hæc Avicula Regulo fimilis est, viridi colore & suavi nutrimento. Ea est Nature rerum vis, ut hæc tantula avis, ac ferè nulla audea at persequi corvorum examina, cósque cogat ubilibet la-

tirare. & se adversus eam in Arundinetis tueri,

Hec filta esse puro ad imitationem corum, qua à Veseribus de Regulo traduntur, quòd sci. magno animo cum Aquila

pugnare audeat.

Mala. În insula Cuba præcipue gregatim volitat hoc genus, & Ryzi (cujus seminis maximus est apud eas gena tes proventus atque usus) devastat sata. Musti & grati nutrimenti est, & facilis concoctionis, colorisque fulvi; cui cui est in colli postica parte, (dictu admirandum, & nulli alii Animali concessum) ventriculus, primumque receptaculum nutrimenti.

Credat Judeus Apella.

Tuputa seu Avis verminosa. A cantu nomen usurpavit. Viva tota farcitur vermibus: hos pro carne habet, his singula membra imbuta: præter hos & pellem nihil carneum. Cutem non perforant densis exornatam pennis. Versatur in carectis & herbosis locis: procera arbores non amat. Phasiano forma similis est, sed minor. Gnaviter impudens sucrit oportet qui mendacium hoc con-

Gnaviter impudens fuerit oportet qui mendacium hoc con

finxit; nimis stolidus aut insanus est qui credit.

Anates quædam Afiaticæ sunt, non immerito Cornicines dictæ, ità voce cornuum sonitum imitantur, quæ inflare solent per dispositos equos iter facientium duces. Est ea Avis, quamvis inermis, audaz & strenua: quam etiam malos dæmones terrere Turcis persuasum est: cere libertatis adeò retinens, ut etiam per torum triennium in corte nutrita, facultatem nacta libertatem saginæ anteponat, sedesque naturales & suetos alveos volatu repetat: Bus-

beq. Epift. 1.

Tritim avicula suavissimi cantus Hispaniolam incolit. Tribus vocibus canit; sci. penè indivisibilibus modulis variat cantum, ab acuta voce in alias subitò delapsa, ut videatur una omnes edere unoque spiritu multos formare tonos, tanquam si à tribus gutturibus formarentur. Anonymus MS. testatus se audivisse: censet nullam avem jucundioris cantus, & oppidò præstare Lusciniæ inexplicabili propemodum dulcedine. Negat à se visam hanc avem, solum auditam; sed aliorum testimonio pulcherrimam prodit, & mirisse colorum ornatu variegatam.

Achalalatli S. Avis piscium vibratrix. Columbina est magnitudine & forma; rostro nigro acuminato, 3 dig. Iongo & procorporis proportione crasso. Caput crista ornatur, è colore cyaneo in nigrum tendente, longâque. Venter candidis tegitur plumis & collum torque candenti insignitur. Alæ insernè albescunt, sed postremis partibus videntur susce, & candicantibus maculis interstinctæ,

fuperne

faperne verò, ficut reliquum corpus funt cyaneæ, extremis partibus nigræ & albis undique respersa maculise Cauda partim nigra, partim cyanea est, sed inaculis albis per intervalla quoque variata. Crura rubea sunt, pedes divis in digitos, in atros ungues desinentes: Oculi nigri & iris candescens. Advena est Mexicanæ regioni, & circa aquas versatur estque edulis.

Quetzaltototl feu Avis plumarum. Criftata eft, & Pavoninis magna ex parte ornata plumis, Picæ Columbæve magnitudine, roftro incurvo luteóque, & pedibus nonnihil luteis. Cauda Tzanatl plumis prælongis vestita. atque virentibus nitidisque & Pavonini coloris, Iridis folis forma similibus, opertisque aliis superne nigrican. tibus, infernè verò & qua parte Pavoninas attingunt, quæ in medio funt inclinantibus in virorem, quafi cavente natura meliorum pulchritudini. Crista constat plumis pulcherrimis arque splendentibus: Pectus collumque inferne rubris & micantibus, ac Pavoninis fuperne; qualibus etiam tegitur dorsum, necnon ex partes que subter. alas sunt, intérque erura sed dilutis, exilibus & mollibus. Plumæ alarum prælongæ funt, virore tinctæ diluto, & in acumen definentes. Pennæ tegentes humeros virescunt, sed subter sunt nigræ: quæ verò alas interstant nonnihil incurvæ funt ac unguium colore.

Plumæ hujus avis magni æstimantur, atque ipsi auro præseruntur, longiores ad cristas, reliquæ ad imagines sexendas, vivunt in Provincia. Tecolotlani ultra Quauhtemallum versus Honduras, ubi magna cura cavetur, ne quisquam eas occidat, tantum licet eas deplumare, nec omnibus sed tantum dominis: sunt enim opimorum

prædiorum loco, & transeunt adhæredes.

Arbores excavare dicuntur, & in earum cavitatibus educare sobolem, loca aprica amant, nec cicurari volunt. Vox Psittacorum non dissimilis. Quæ de harum Avium venatione ex Hernandez adsert, vide apud ipsum vel in Append. ad Ornithologiam D. Willoughby.

Turdi Chiappæ, Passeres Fabri dicti. Nigri sunt, solum in pectore & capite rubri. Fructu Quercino dun-

taxac

taxat vescuntur. Rostro persorant corticem Pinuum, glandem singulis soraminibus aptissime accommodant, ut manu extrahi nequeat: sic omnem Pinum ornatissime cingunt glandibus inciss. Mox pedibus harantes cor-

tici, tundunt rostro glandem & vorant.

Hoistallosh seu Avis longa, à rostri acumine ad caudæ usque exortum, (quæ spithamam quoque longa est) dodrantem prolixa conspicitur. Rostrum desuper nigrum, subtus verò cinereum, quadrantem longum, ac mediocriter crassum, cauda virens sed Pavonino splendore. Plumæ totius corporis ex albo sulvescunt, sulvescintique propè caudam è nigro; sed quæ corporis vestiunt superiora nigræ sunt, maculis candicantibus conspersæ. Humipeta avis est ac modici volatus, sed adeo pernici cursu ut equorum velocissimorum agilitatem longè excedat.

Cournices Indicæ Colin dictæ, nostratibus sunt similes, etsi ad Perdicum species sint sine dubio referendæ. Multa genera apud Novos Hispanos reperiuntur: nonnulla susce a cristata, quæ Quauhtzonecolin nuncupant, mediocris magnitudinis; alia susce quoque sed cristarum expertis & paulò minora; alia omnium maxima sulvaque, sed capite albo & nigro colore variato, extremis verò alis dorsóque candentibus: pedes verò & rostrum nigra sunt. Omnia bono gratóque constant alimento,

male habentibus convenienti.

Coyolaozque seu Coli sonalis, Coturnicibus Buropæis semilis est, magnitudine, cantu, nutrimento, volatu ac moribus, sed diverso colore, qui superne est ex sulvo tandidóque commixtus, inferne veró tantum sulvus; ests verticem ac collum nigricantes albæque plumæ occupent, & tænias ab utroque latere, adeóque à collo ad utrumque oculum constituant atque efforment. Oculi sunt atri ac sulva crura. Indigena avis est, campestribusque locis, velut & nostras, frequens, & simili etiam alimento.

Colcuicuileic sen Coturnicis simulacrum, Coturnicis quoque nostræ species est, albis nigris coccinessque variata plumis, & protractis desuper potius lineis quam circumscriptis maculis, subter verò potius maculis frequentibus

quentibus quam lineis. Pedes cruráque cyanea sunt; sed cantu, magnitudine, moribus cæterisque cunchis

præcedenti omninò fimilis.

Cenotzqui seu Avis nivis evocatrix, Antequam ningsta clamitat, posted silet. Color illustris variegatione: pectore sulvus, crure pallidus, ungue niger, ventre permixtus notis candidis & atris; subtus alas candidus & cinereus; super, sulvus, niger; paulò post, cinereus infectus atris maculis: sub sinem conspersus albis notis; cauda subtus niger & candidus, super sulvo nigrove maculatus. Caput nigrum est, fascia cinctum cinerea: rostrum parvum, cinereum superne atque inferne; sed superne juxta exortum linea ambitur luxea. Oculi nigri sunt, & palpebræ pallentes. Montana colit, & veris tempore educat sobolem. Ità convolvit huc & illuc caput, contorto in varias partes collo, ut eodem situ immora perstans cuncta circumspiciat.

Est & alia ejusdem avis species, quibusdam distans colorum varietatibus, capize siquidem sulvo & cinereo collo partim nigro & partim candescente: sunt qui Loceto

vocant.

Picicili post imbres apparet, ignobilitate quadam originis nobilis. Nesciunt adhuc Tetzcoquenses ubi sectificet. Muta est; educat domi, brevi perit. Palato & . . Stomacho est acceptabilis. Cinerea tota est, nisi capite ac collo, quorum utrumque nigrum: solum oculos ni-

gros candens ambit macula.

Cencontlatolli, i.e. Quadringentæ linguæ, Avis polyglotta, torius melodiæ regina, cujuscunque vocis arbitra. Sturnum non superat, subrus albescit, superiore parae susca, pullis & candentibus intermixtus pennis, maximè ad caudam & caput, quòd imagine quodam corona argenteæ redimitur. In caveis ad blanditias audistis, ad ostentum & miraculum naturæ asservatur. Vincis omnes suavitare & arbitrio gutturis, nullius non imitatur, nullius non superat: Philomelæ longissimè præstat. Contenta est quovis cibo: calidas amat regiones, temperatas tolerat,

Huic

Huic similis est Tzaupan; Aliqui suspicantur forminam esse ejusdem species, paribus magnitudine, cantu, forma, nisi quod plumæ insernæ albæ sunt, cinereæ & migræ; supernæ pullæ, nigræ, albæ.

Noctua Mexicana Francisci Hernandez.

Octua Mexicana Chichielli dicta. Plumis induta Gallinæ magnitudine esse videtur; pedibus pennatis, plumis universi corporis fulvo, albo, susco, nigróque respersis colore.

Tohaltecototl, Bubo Mexicanus non auritus, Noctuz

magnitudine & colore.

Poxaqua, Genus Oti aut Afionis à nostrate forma diversi.

Tecolotl, Bubonis auriti species, nigro ac fusco colore

varia; iridibus oculorum aureis.

Tolchiquatli seu Noctua junceti. Rostro est nigro brevi, pedibus impense hispidis, unguibus atris; plumis circa rostrum albis; alis inferne nigris admixto sulvo, superne nigris pallidis candidis ac sulvis, essque & cauda longis. Licet parvo sir corpore, plumis vestita Gallina magnitudine esse videtur.

Tlalquipatli. Oti species parva, rostro resimo ac brevi; plumis suscis & cinereis; pedibus hirsutis, unguibus a-

tris; iride Oculorum ex luteo rubescente.

Chicuaeli seu Noctua canora, Rusticulæ par est, rostro longo, tenui ac pullo, ac tæniis juxta utrumque oculum luteis & incurvis. Inseriora corporis pallida sunt, nigris quibusdam plumis circa collum interseriis: irides oculorum luteæ; cætera ex fulvo, susco, & cinereo permixta.

In montibus versatur; inque caveis enutrita haud vulgariter garrit. Rostrum longum & tenue Avem rapacem non esse arguit,

Aves

Aves rapaces diurnæ Francisci Hernandez.

Zquaubeli, Aquilæ cristatæ genus, Arietis magairudine, rostro ad radicem luteo, deinde nigro, pedibus pallidis; ventre colore è nigro & candido permixto; collo, dorso & cauda nigris aut fuscis. Ferocium Animalium audaciam imitatur, & cicurata si irritetur levi de causa aggreditur & involat hominem ipsum; mitescit tamen & ad aucupium facile institui posset.

Tlacoquaubtli, seu Aquila virgæ, Asturis est magnitue

dine, colore fusco & cinereo.

Tlaquauhtli, Aquilæ genus mediocris magnitudinis supina corporis parte fulva & subnigra, prona pallidiore & subfulva, occipitio pallido. An Balbusardus seu Haliæetus, an vero Milvus æruginosus? Pedes lutei.

Hoinetli seu Avis incurva. Asturis est magnitudine; rostro nigro, cruribus luteis; cauda spithamam longa, latâque: colore subrus candente, fulvo variato; superne, atro susco sulvo atque candente: iride oculorum sutea.

Tlotli, Falco columbarius Nebbi dictus, niger totus

excepto rostro & pedibus quæ lutea.

Ceceto, Tinnunculi species à voce nomen habens.

Cozcacoaubtli, five Regina Aurarum Nieremberg. Accedit magnitudine gnesiis Aquilis. Corpus universum præter eas partes quæ juxta pectus sunt ex nigro purpurascens, sulvum est ac pullum: alæ subtus circa exortum nigræ, cætera cinereæ, desuper verò mixtim sulvæ, nigræ, & nonnihil in purpureum vergentes, Crura rubra, & unci ungues. Rostrum Psittaci, extremo album, cætera sanguineum. Irides oculorum sulvæ, palpebræ rubeæ, frons sanguineus ac plicatilibus rugis torva, quas nonnunquam explicat; pilis quibusdam retorridis rarssque vestita. Cauda Aquilæ, infernè cinerea, forisnigra. Anguibus, muribus & lacertis victivat, sed morticinis maximè & humano stercore. Vi incredibili obsistit ventis, contranitituque adversantibus, iisdem sedibus persans immobilis.

M

Garagay,

Garagar, magnitudine est Milvii, capite & extremitate alarum albis; brevis volatils, Crocodilorum & Testudinum ovis infesta, quae sub acena in ripis sluminum condita odoratur & vorat. Auræ cam insequuntur ut potiantur sutto: alias solivaga est.

Corvini generis Aves Franc. Hernandez.

Hoitzanatl, Monedulis perfimilis, corporistamen maginitudine eas vincit, & prolixitate caudæ vel Picis pari: colore etiam nigro in coruleum splendentem vergente à nostratibus differt.

Tzanahoei seu Pica Mexicana Hern. Picæ nostrati similis esset ni tota nigricaret, præter caput & colium, quæ inclinant in fulvum colorem. Vox querula est velut mi-

norum Sturnorum.

Pici Martii, Mexicani Fr. Hernandez.

PICI Martii genus maximum Oconometh dictum.

Quarotomonii, Picus imbriforus Nieremh. Upupas
magnitudine, nigro fuscoque colore varia. Caput parvum
est, & rubeis contectum plumis, crista etiam subra, sed
superne nigra, tres uncias longa insignitum. Rostrum
candens & inserne brevius. Alterutro colli latere fascia
candida descendit ad pectus. Pedes lividi.

Tlaubque chultotetl, Merula major, rofteo longo aigre, mandibula inferiore multo breviore; versice & toro pene collo desuper rubeo; alis ac dorso nigris, lineis transversis albis variis, infernis cunctis cinereis. Pici Martii species esse dicitur Hernaudez, quia sci. arbores per-

forat.

Quauhtotopotli, Sturno par, colore nigro sed candidis plumis maculato, præcipuè circa caudam, postremas alarum parres, rostrum ac ventrem, qui torus penè candidus est. Mitescit alimirque domi.

Ococolin,

Occoolin, Sturni magnitudine, colore nigro de luteo pulchre variatum, circa dorsum verò crura ac ventrem cinereo: rostro longo & acuto.

Quanbebechopieli teu Avicula ligna excavans. Commicis forma & magnitudine est, plumis nigris aut pullis, lineis albis transversis distinctis, ventes pectore mini co-

lore.

Tzinitzian, Avis est parva, Columbæ pæne par, plumis multorum colorum vestita, quibus imagines miræ inbitilitatis uexunt indigenæ. Rostrum breve est, incurvam & pallidum; columbinum caput ac collum, sed quæ plumis virentibus ac nitidis vestiantut. Pectus ventérque rubra sunt, præter ejus partem quæ est proxima caudæ, illa enim eyanen candentique promiscue tingitur colore: cauda superne virente, ac nigro inserne: Alæ partim albo, & partim subnigro: iris oculi luteo, sed in coccineum vergente; crura ac pedes cinereo. Vivit in calidis juxta Oceanum Australem.

Gallinaceæ Mexicanæ Franc. Hernandez.

CHashalacamerl, Color fuscus: pectus ad caudam usque de candido in pullum vergens; pectus rostrume; cyanea: Magnitudo Gallinæ vulgaris ut & vox: Avis est admodum strepera & clamosa, unde nomen quod Avis vociferans & clamitans significat.

Hoaligin akera, fusca avisest, Galline magnitudine, Calandre cantu, que homine conspecto ridere aut euro

irridere videtur.

Hoadin à vocis somm simili dicta, Galline Indices fere magnitudine est, rostro incurvo; pedibus suscis, unguibus nigris; pectore candido in luteum inclinante; alis caudâque maculatis, per intervalla policis, colore candido de pallenti: dorso ac suprema parte colli sulvis, in suscum inclinantibus, ut de temporibus ad rostrum de oculos. Cristam gestat concimnatam è plumis è candido in pallidum colorem vergentibus, sed dorso earum nigro. Vessium anguibus. Vivit in calidis regionibus. Usus M 2

in medicina vide apud Autorem; nobis enim suspecti sunt.

Aves Columba magnitudine Mexicanæ Franc. Hernandez.

Acatopil seu Rostrum sudis, Columbi sylvestris magnitudine; rostro 4 dig. longo, tenui, pallido, sed magna ex parte nigro, pedibus luteis, &c. Gallinulæ species esse videtur. Color universi corporis, alarum & caudæ ex albo, cinereo, nigro & susco permixtus est; sed inferiora simul cum cauda album magis participant colorem. Circa aquas versatur.

Nexeon, Columbæ est magnitudine, corpore magna ex parte cinereo, ventre ac collo inferne albo, rostro &

pedibus nigris.

Nextototl, Columba paulò minor, coloris supernè cinerei ventre colloque inferne albis; rostro & pedibus ni-

gris.

Ocotzinitzean, Avis est formosa, Columbæ magnitudine, rostro 2 circiter dig longo nigro; capite & pectore purpureis, necnon pedibus, reliquo verò corpore ex luteo virescenti. Alibi colorem cyaneum ei attribuit, partim etiam album & cinereum, pedes nigros; mis forte alia avis sit ejusdem nominis.

Tlanquiquiztotot seu Passer sibilans, Columbæ par, rostro crasso, acuminato & nigro; iri oculorum lutea; Alis
caudâque albo & nigro colore variatis, tœnia nigra à
rostro ad extremum usque pectus procedente; alis tamen
anterius luteis, ac universim reliquo corpore pallenti;
pedibus fuicis.

Quaxoxoliotot, Magnitudo circiter Columbæ; Roftrum magnum, nigrum, latum, & in acumen contortum tendens; vertice est cyaneo, & reliquo corpore cyaneo pallido, virideque promiscue ac nigro.

Momor. Irides oculorum coccineæ: Rostrum incuryum subnigrum 3. pene digit, longum, acuminatum,

inferne

inferne brevius, toperne serratum. Pedes susci. Caput coeruleum & pavoninum, reliqui corporis color virens. Rarum est caudæ inesse pennam unicam cæteris longiorem, & quæ extrema tantum parte plumata sir. Hoe, equidem rarum, imò ut suspicor salsum: nam in caudis avium omnes pennæ gemina sunt, h. e. ejustem generis binae, hinc indè una. Verum & in Spiszbergensibus. Frid. Martens hujusmodi avem invenio.

Aves quadam exotica & anomala, Turdi magnitudine, Marcgravii & Franc. Hernandez.

1. PITANGA GUACU Brasiliensibus Marcgr.

Bemtere Lusitanis. Magnitudo Sturni: Rostrum
erassum latum pyramidale, acuminatum, digito longius.
Caput depressum & latiusculum; collum breve, quod
sedens contrahit. Pedes susci. Supina pars tota è susconigricat; prona flavet. Superius tamen juxta caput corollam quasi monachicam habet albi coloris. Quadam
ex his Avibus in summo capite maculam habent flavam.

2. À TINGA guacu mucu Brasil. Marcgr. Turdelæ fere magnitudine est: Capite satis crasso; Rostro paulum adunco, coloris ex viridi & slavo mixti: pedibus cinereis; cauda longissima 9 digitorum. Pars corporis supina tota cum ass & cauda brunna seu suliginea: Extremæ caudæ pennæ albæ ad semidigirum; prona pars cinerea. In capite longiusculas habet pennas, quas instar duorum cornuum surrigere potest.

3. MATUITUI Brafil. Marcgr. Magnitudo Sturni: Collum breve, ut & cruta. Rostrum rectum, sorte, colore cinnabasino. Supina pars tota susca pallide slavo maculata: Guttur slavum, reliqua pars prona alba, susco

punctulata. Crura obscure cinerascunt.

M 3

4. Gy :

4. GUIRA PUNGA Brafilienfibus Marcgr: Turdo major est, Columbæ serè par Rostro. digitali, laro, migro; ore amplo; oculorum irides corulescunt. Sub gutture & in collo inseriori multas digitum longas propendentes particulas carneas nigras habet, sigura spiculi hastæ. Caput obscurè brunnum: Totum collum, pectus, venter, dorsum, & crura superiora leucophæis pennis teguntur, quibus, potissimum in dorso, nigricantes admixtæ, ac versus caudam etiam virescentes. Alæ nigricant, virescentibus pennis admixtis. Crura nigricant. Alta voce clamat ut ejus sonus è longinquo audiatur. Cauda tres digitos longa.

5. GUIRARU Rheengera Brafilionsis Marcgr. Merulæ aquaticæ magnitudine est, aut paulò major: Rostrum rectum, nigrum, compressum: irides oculorum sapphirini. Pedes nigri. Totum caput, collum, pectus, venter insimus albogrisei: Dorsum seucophæum seucinereum. A rostro utrinque per oculos ad occiput macula oblonga nigra tendit. Alæ & cauda nigra. Caudæ pennarum extremitates albæ, & superius quoque

albis plumis tegitur.

6. A COLCHICHI Mexicanorum seu Sumus Mexicanus humeris rubeis Hernand. Magnitudine, colore & forma Sturnis pares sunt, cum quibus etiam versantur. Humeri ætate in rubeum mutantur colorem. Sata in quibus consedêre vastant & depopulantur; quo à Sturnis differunt. In caveis incluse & edoctæ humanas voces imitantur, & lepide garriunt. Ex humerorum rubeorum argumento Hispani Commendadares vocant.

7.T ZANATLTOTOTL. Hernand. Dodrantem longa, Sturni magnitudine; Rostro brevi crasso, cinereo, & nonnihil incurvo: prona parte rubescente, capite nigro, reliquo corpore pennis nigris, albis & alicubi fulvis

vario.

8. MOCOTOTL seu Avis que alitur herba vocata Mocoquiel. Hernand. Sturni magnitudo: color suscus, pallido permiatus. Pectus candet, & cauda subrus. Pedes rostrumque coccinea sunt. Canora est.

9. Chietototl. Turdo viscivoro forma & magnitudine similis est, sed cinerea tota prater ventrem postremum & mentum, que candicant.

To. Torpopula. Sturni magnitudine, cinerco, candi-

do, pullo atque nigro colore.

14. Kuriainud, ventre, pectore ec canda magna ex parse croceis, non finé mixtura coloris atri; alis fubtus cinereis, l'aperne atro et cambenti colore permixtis; re-liquo corpete cum capite atro. Hanc cap. 28. Coztotol fini Avem luceam vòcut, et magnitudinem Pafferis Camarii ei actribuit, etat entità juvenis feu pullus. Eandem estam codem nomine cap. 143. describition, tota erar lucea, capite signé maculà infignito; caudaque ac alis pallido ac ni-geo variatis colore, forte ramen pracedentibus cadem.

12. Mehit and altera feu Avis florida, Passeri forma At magnitudine similis est, verum colore differt, plumis partim pallidis, partim nigricantibus, partim albis, ac partim fusis. Nidum construit ex amberum ramis pen-

dulum.

13. Teacacozoie, Turdi viscivori magnitudine & forma, sed collo & pectore luieis; & fascia ejusdem coloris

freakem præcincta.

14. Chiantetoti, Sturni magnirudine, roftro mediocri & monafiti incutvo, cinereo, pectore & ventre candenti, fed subsulcis plumis maculato, dorso subsulco & cyaneo; alla verò candidis atque submigris; capite cinereo linea candida juxta alterutrum oculum infignito.

15. Nepalement, Sturmo paulò major, rostro subinciarvo & prolino i iri oculorum ruben; subsusca & cine-

Péd tota.

16. Caxcaxtotel. Avis est tota cyanea subnigraçõe, Sturm majoris longitudine, oculorum iride lutea; Rostro longituseulo, acuso, nigro.

17. Abuatototi, Sturni magnitudine & forma, sed alis & cauda cæruleis, cætero corpore è subalbido vergente

in fulcum.

18. Pitzmuloti, Sturmi genus dodrante paulò majus,

lato rostro nigróque.

19. Tayaulquisorott, Sturni magnitudine, viridi, cyaneo fulvo & cinereo colore; duabus pennis ab extrema cauda pendentibus, canteris longioribus, scapis aliquous-M 4 que que nudis, extremis cyaneis & nigris pilis vestinis. Guira

guainumbi Marcgravii esse videtur.

20. Cochitotoel seu Avis storida, rostro renui acuminato, paulum incurvo, supina parte promiscue cinerea ac nigra, exteris luteis: pedibus cinereis. An Xochitototl eadem?

21. Izanatl, Colore, naturâ, moribus, voce Sturnum refert: A rostro extremo ad caudæ exortum spithamiæa, ad extremam caudam dodrantalis. Pennæ nigræ, Pavonino colore splendenæs. Rostrum tres digitos lon-

gum nigrum, ut & pedes.

22. Tequix quiacatzanatl seu Sturnus salsus, quia juxta lacus salsos versatur. Sturno forma, magnitudine, colore persimilis est, cauda tamen prolixiore & paulò majori corpore. Pennæ omnes, exceptis quæ collum & caput vestiunt (nam hæ pullæ sunt) nigrescunt cum quodam sulgore. Gregatim volant, & sara devastant.

23. Tolocatzanati seu Sturnus junceri. Sturno similis est forma & magnitudine, sed paulo minor: totus

niger, si caput excipias, quod fuscum est.

24. Txonyayauhi tertia, Magnitudo Sturni: color subtus albus sulvussque, desuper verò ex viridi palle-scens. Dextræ alæ exortus candet, sulvescitque; caput verò parrim virescit ac pallet, partim nigricat. Pars colli dextra nigra est, sed rostrum atrum. Pedes ex albo subescunt.

21. Txamazeatl, Sturni est magnitudine, rostro mediocri & nonnihil incurvo, cinereo, iride oculorum cœrulea; plumis è susco virescentibus, pectore luteo, ventre albo, & subsuscis pedibus.

26. Elcoztototl, Merulæ par, luteo pectore ac ventre, caudâ nigra; alis ex nigro fulvelcentibus; supina parte cinerea rostro submigro longiusculo, oculorum iridibus

luteis, pedibus cinereis.

27. Cacalototl seu Avis Corvina, Sturno nostrati par est, universo corpore è nigro vergente in cœruleum, atro

rostro, cauda prolixa, & iri ex luteo rubescente.

28. Chilcoquipaliototl, Magnirudo Merulæ; rostrum è cyaneo nigrum, crura virescunt. Caput nigricat, ventus pectusque pallescunt, reliquim verò corpus luteo viridique

viridique, necnon albo & nigro variatur colore.

29. Chiltototi, Pracedenti similis est rostro, magnitudine, colorum varietate, necnon moribus, sed capite coccineo & fulvis pedibus.

30. Tlaubtototl. Merulæ est magnirudine, tota rubra,

nigrisquibuldam plumis alis interfertis.

31. Xorlapech, Magnitudo Sturno minor: superne fulva, inferne cyanea: Crista in capite sulva sed humilior, cujus extrema versus rostrum pennæ subnigræ atque subrectæ excipiunt.

32. Olotototl. Præcedenti par, sed tota pene cyanea pavonináque, quamvis circa collum albi rnbríque colo-

ris fit.

33. Yacatlil seu Avis rostri nigri, à nigro rostro, digitum transversum longo, & è crassiuscula origine desinente

in acumen, nomen accepit.

34. Ceoan seu Avis nivea, Turdo viscivoro paulo major, imitatione humani sermonis nobilis, circa pectus ventrem & alarum exortum fulvescens, permixtis ad caudam cinereis plumis. Alarum extrema caudaque ipsa inferne cinerea sunt: superne totum corpus è susconigrescit. Rostrum (quod exile) & pedes sulvescunt.

Avicula Mexicana Franc. Hernandez Passeris vel forma & magnitudine, vel magnitudine sola.

CHiltetotl, Passeris est magnitudine & forma; differt rostro nigro, incurvo, tenuiore & longiore; ventre & capite slammeis, caudaque nigra.

Chittototl altera, nigra avis est, sed alba quoad pectus atque humeros, fronte (qua parte depilis est) nigra ma-

culâ insignis.

Chiltototl quarta, tota fere coccinea est, sed nigris juxta alas admixtis, maculis verò prope oculos candentibus.

Elotototl

Eleverel seu Avis spicæ Mayzis, Magnitudo Patieris, Rostram breve, tenue, color partim albus, partima pullus partim cyaneus arque cinereus.

Eletetet secunda, sesquidodrantem longa eft, & variis coloribus decorara, & cristam quandam in pectore ka-

bet ex nigris pennis compositum.

Elorotot rertia, Coturnicis est magnitudine, rostro ut Rusticulæ longo, Colore totius corporis albo, sulvo de nigro promiscue.

Eletoteel quarta Cardueli pene par est, sed albo ant cyaneo colore, caudaque pene tota nigra. Pro Elotototi

quarta aliam avem delcribit, 227.

Hosubtotetl, Passere nostrate major est, pedibus at rolftro fuscis, careris coccineis, demptis capite, dorso at alis dilute viridibus.

Hoexsotot seu Avis saligna, quia circa Salices versatur. Pasteris parvi est magnicudine, susca de pallida promis-

cuè rota; rostro & pedibus nigris.

Meuicuil seu Oculus pictus, Passeris est magnitudine & colore, superioribus ramen plumis magis fulvis: non-nullæ circa caput & rostrum nigrescunt, aliæ ex albo pallescunt.

Texissouhqui seu Avis cyaneorum pedum, Andario Hispanis Toletani regni incolis dicto persimilis, sed caput candicantibus tegitur plutus, nec rostrum adeo est in

superiorem partem contorum.

Mlamorotoil seu Avis vetula, Passeri similis, paulo tamen major, cauda inferne sulvescente, ventre albo, pe-

ctoréque & collo inferne ruffis.

Mochiltototi altera seu Avis storida Passeris sonna & magnitudine est, variat tamen plumarum colore que partim pallent, partim nigricant, partim albie sunt, ac partim quoque sales. Nidum construit ex arborum ramis pendulum, Hanc ob nomen commune later Sturnes etiam recensuimus.

Teodubrosotl, Pafferis magnitudo; rostrum breve, pronz partis color albus in luteum vergens, supinze

cyaneus, alarum niger.

Txamatz-

Tramatzeatisteti, Passeris magnitudine ac voce, colore subtus pallente, circa alas verò & caudam albo, partibus circa oculos candentibus, quod nomen fignificat, Rostrum ac pedes cyanei.

Nochretotl, Passeri par & similis, sed caput, mentum, & desuper exortus ipse caudæ coccineo colore ingitur; reliquum corpus magna ex parte susco, aliàs verò nigro

arque candente.

Quanbeilni, Passeris magnitudine, rostro unciali tenui nigro, collo & ventre candentibus, reliquo corpore promiscue albo fusco & nigro.

Tlalebinoltetel, Passeri nostrati magnitudine forma &

colore fere similis.

Tobusiessel, Passeri pene par; avis nocturna dicitur, vel quoniam noctu victum quærit, vel quod nigra tota fit, paulisper vergens in sulvum, iride tamen & inseriore rostro è luteo rubescentibus.

Ayo quantototi tiltic, Passeremajor, rostro parvo fusco ac nigro, reliqui corporis colore è luteo vergente in can-

didum.

Txtezcatototl, Passeris est magnitudine, variata tamen cinereo, fusco & nigro colore.

Ayo quantototi, Præcedenti magnitudine par, luteo, ni-

gro, subalbidóque colore varia.

Tatac, Magnitudo Passeris, supina parte tota cinerea; alba, & è nigro in cinereum tendens: collo & pectore è lucco rubescentibus, ventre albo, femoribus albis & cinereis; pedibus è susco virescentibus; lineis albis & incurvis supernè circundantibus oculos.

Coltoel, Magnitudine eâdem, ut & forma atque aliquatenus etiam colore Passeris. Canora est, & voce

Carduelem imitatur, describitur plenius, cap. 20.

Avicula

Aviculæ Mexicanæ Fr. Hernandez Carduelis magnitudine, nonnullæ etiam forma; cum aliis Aviculis minimis.

MIacatototi feu Avicula germinis Mayzii, quòd ei infidere solet, ventre pallente, alis & cauda inferne cinereis, reliquo corpore nigro, pennis tamen candentibus intersertis.

Cocozeli, Avicula lutea Carduelis cantu & magnitu-

dine, verum è luteo in fuscum inclinans colorem.

Quatozeli, Carduele minor, pullo ac nigro colore confpería, sed postremo corpore & circa caput pallente. Est

& alia cognominis avis longe diversa.

Techicili, seu avis se scalpens ad arundines, Carduele paulo minor est. desuper è susco virescens, subtus verò ex albo pallescens. Pedibus rubris, rostro brevi, acuto, supernè nigro, infernè albo, plenius describitur apud Hernandez. cap. 1 10.

Tlapalchichi seu confricatrix rubra, Cardueli par, mille coloribus visu jucundis varia, cœruleo, viridi, rubeo, flammeo: Rostro brevi crassiusculo, supernè ni-

gricante, albicante inferne.

Cocochatl, Carduele paulo major, luteo albóque & fulvo colore variata, ac maculâ juxta alterutrum oculum infignis; in mare majore.

Cocozton, Carduelis magnitudine, luteis cyaneisque

pennis varia.

Techiali, præcedenti pene par, sed cinereo & susco

varians colore.

Cacatototl, Acanthidi par est, infernis omnibus candidis, supernis verò subnigris atque subsulvis: pedibus einereis.

Axoyatotosl, Magnitudo Carduelis; Color inferne subalbidus, superne subsulcus & luteus. Crura ex luteo rubescunt, cristaque quam capite gestat.

Xompan-

Xompantototl, Cardueli pene par; Colore albo, purpureo, lureo, candentíque diftinguirur.

Cuitcuitzeatototl, Præcedente major. Inferna coccinea funt, capitis superior pars fulva; reliquum corpus cya-

neo, candido atque subnigro distinguitur colore.

Chiltotoil Carduele paulò major, tota ferè coccinea; fed nigris juxta alas admixtis plumis; maculis propè oculos candentibus; rostro parvo ac nigro. Superius ponitur ob nominis identitatem inter Passerinas.

Xiquipiltotol, Avicula est minima, nigra macula roftrum collumque conspersa, catera cyaneo cinereo que

tincta colore. Canora est.

Quauhchichil, seu Avicula capitis mbri, Hoiezitzellin paulò major est, infra candens, supernè è susco virescens: capite coccineis ornato plumis, semoribus nigris: rostro &

pedibus atris. cap. 17. & 170 eandem describit.

Tozcacoztii mas, seu gutturis pallidi. Cardueli pene par, pedibus ex albo rubescentibus, rostro brevi, tenui, acuminato, superne nigro, inferne pedibus concolore. Inferna corporis lutea sunt, superna partim lutea, partim cyanea: Alæ inferne cinereæ, superne ex susce pallescentes. Fascia nigra ab ortu rostri per utrumque oculum ad pectus usque procedit.

Coztorotl seu Avis lutea, susco, nigro, cinereo & luteo colore varia est. Canora est, ac colorem in nigrum candidum & luteum mutare vicissim solet. Aliam sub hoc nomine describit luteam totam, sed capite nigra macula insignito, caudaque & alis pallido nigroque variatis.

Tzitziquilot! Avis est susci coloris dilutioris, quæ imbribus decidentibus apparere solet & exultare, pedibus longis nigris, collo tenui & longo, rostro prolixo nigróque.

Tlaquilorotot feu picta avis. Pulcherrimis coloribus, luteo, coccineo, viridi, purpureo variatur. Pedibus est cinereis, oculorum iridibus lutels.

Tlaubtotet seu Avis coccinea; lisdem variatur colorum

differentiis, sed paulo minore constat corpore.

Coyoltototl, Avisest mediocris, rostro crassinsculo brevi, eodémque & cruribus suscis, pectore & ventre coccineis, reliquo corpore subrubro & nigrescente.

Tlapal-

Tlapalistel, Cardueli per aut psulò minor; roftro tenui, iride oculorum lutes, alis caudique è nigro subels centibus, & reliquo cospose coccisso.

Chaphovetered, Carduele paulò major, pedibus fuscis, rostro parvo & nigro, infernis partibus luteis, reliquis

verò caruleo, nigro atque cinereo colore variatis.

Chichibetel, Magnitudine est pracedentis, infernis tamen partibus rubeis, supernis verò cittereis se nigris, sed in purpureum colorem vergentibus rostro paulò acutione se longiore.

Zolotlapech, Passeris pene magninuline, inseme huez,

fusca verò supernè.

Caquanto ot l. Magnitudo Pafferis, color cinereus, fed extrema cauda luxea, & ab extremis alarum pennis, coccineis quibutdam filamentis dependentibus parvo capite criftato, roftróque parvo.

ISPIBA

If pida Mexicana maxima Tolcomolhi dicha, Tres circiter Spuhamas longa eft, ventre ac pectore albo, sed suscis quibusdam undulato pennis; alis desuper susce doque & corruleo variantibus colore. Piscium rapina vivit.

Axoquen, Avis est icus satis noxii, cinereo, lunee, ac salvo colore varia, rostro nigro acuróque & 8 uncias longo, collo verò duas spithamas, ac pelle laxins dependente cavo; cauda verò sesquidodrantem prolixa, ac productis crutibus. Hase Avis quidem aquatica est & piscivora, veruna ad Alcyonum genus minime pertinet, at vult Fr. Hernandez.

Acac a saboaello lípidæ etiam species eff. (cujus descriptionem integram alibi damus) Anare sera paulo minor,

collo & rostro spithamisso, &c.

Hoxacquauletis. Hujus generis Avem vide inter Aves terrestres rostsis oblongis aquas frequentantes piscivoras.

Quapachestotl, i.e. Avis sulva, à colore alarum, colli ac capitis dicta. Emula rissis humani est, atque ideireo inauspicati ominis infamia Indis insensa: Octo uncias longa,

lenge, ac totidem cauda. Rostrum è cyaneo nigrum, longiusculum et incurvum: Oculorum irides alba. Pectus cineroum, ac inde ad caudam usque venter niger: Cauda ex nigro sulvescem. Caro non ingrata.

Anates Mevicano FRANCISCI HERNANDEZ.

MErzemanbili, Anati domesticz par est, & issue variata coloribus. Vivit circa Mexicanam paludem. Ecatotot seu Avis venti, Anate domestica paulo minor est, Rostro atro, tenui, subtereti, propè extrema contorto, plumis inferne candidis, superne vero juxta semora sulvis: capite nigro & cristato, sed ab occipitio teniz candicantes utrinque procedunt ad ocusos, quorum irides lutez. Alz subtus cinerez, superne verò susce quam area atque albz. Ex sigura Rostri ad Mergos potius quam anates pertinere videtur.

Ecatotot altera, Præcedentis fæmina est, esque similis, sed crista majori, orbiculari, & coronæ modo eminente, paulultimque alba. Differt etiam coloribus, ut in hoc

genere fleri tolet.

Colcanaubtiscional, Anatis sylvestris genus est, superne fusca, inferne alba; cruribus pallide rubentibus; rostro superne nigro, inferne & ad latera sulvo.

Concanaubili, Anaris magnz genus Lavanco Hispanico

fimilis.

Tacatexotli, Anas fera lacustris, domestica magnitudine, rostro lato, superne cyaneo (quod & nomen significat) supina corporis parte sulva, prona ex argenteo nigricante, alia subtus cinercia, superne nigris.

Tzitziboa mas Anati nostræ caudacutæ Phasianus, mari-

nus dictz, eadem avis esse viderur.

Toltecologii seu Metzcanabacheli i.e. Avis limaris. Hand Evem Clangulam esse, Quaer ochii Italis dictam, maculæ candidæ inter oculos & rostrum, reliquaque descriptio snader. Q. an Frimæ eadem sit?

Tzony

Tzonyayaubqui & Tziastzonyayaubqui, Magnitudine domesticæ Anati pene par; Rostro laro, superne cyaneo, juxia extremum seu sigula macula alba distincto; pedibus eriam cœruleis. Corpus albo fulvóque variat colore; capite est crasso, colore Pavonino, vertice nigriore.

Xalcuani seu Avis arenam deglutiens, Anate domestica paulò migor est. Rostro superne livente, inserne nigro, modice lato; cruribus pullis: supina corporis & alarum parte virenti, candido, nigro, & susco coloribus varia; prona candida: tænia viridi ab occipitio ad oculos ducta; pectore sulvo cum lineis candidis transversis.

Colcanaubtii leu Anas Coturnicum Mexicanarum colore, Magnitudine est mediocri, rostro lato & nigro, fulvis pedibus: cætero corpore albo, fulvo, nigroque, &

cinereo colore vario.

Nepapantototl, Rostro est in acutum quadantenus desinente, quo ab Anatino genere differt. Nullum (inquir) est genus coloris alias Anates ornare solitum, quod huic

foli non contingat; unde nomen.

Tzealizon yapauhqui seu Avis varii capitis, Rostro est nigro, mediocriter lato; universo pene corpore candenti, nigro atque cinereo, sed circa collum & caput purpureo, albo, cyaneo, viridi, & ad Solis repercussus lapidis aut vestis heliotrophiæ instar vario atque pavonino. Pedes rubri, ad natatum solum non ad incessum comparati, ut quæ extremo adhæreant corpori ut in colymbis, Lacui Mexicano advena est.

Tacapailaboac seu Avis lati rostri. Anate domestica paulo minor est, pedibus & rostro inferna parte ex pallido rubescente; superna in ambitu ex susception rubescente; circa extremum ex sulvo nigrescit. Corpus universum tegitur pennis semicirculos quosdam imitantibus, sulvis, nigris & candidis, ventre tamen omnino sulvo. Alæ superne partim albæ, partim virides splendentes, maximam partem susceptions.

Tempatlahoac, Anas fera Domesticæ magnitudine, unde idem apud Indos nomen usurpavit. Rostroest lato & longo, undique nigrante, pedibus ex pallido rubentibus; collo & capite viridibus purpureis, & nigro colore splendentibus

tibus, prout varie objiciuntur luci : iris pallida ; pectus candens, reliquum corpus inferne fulvum, & binis maculis juxta caudam utrinque candentibus infignitum: superne vero semicirculis quibusdam in ambitu ex albo fuscis intus è migro viridibus. Alæ initio cyaneæ sunt. mox candidæ, tandem virides, extremo vero altero latere fulvz, altero viridi splendentia,

Opipixan, Roftro est subrubro, pedibus fulvo & canden-

ti colore variatis, reliquo corpore cinereo & nigro.

Quapach canaubili, Rostro est lato, coque ut & pedia bus coetuleis: Capite, collo, pectore ac ventre fulvo: canda brèvi, alba & nigra: alis cum dorso è susco sulvoque transversis tæniis variatis.

Querquedula latirostra Mexicana Atapalcatl dista, Colore est candente & fulvo, rostro latissimo; cætera Quer-

quedulæ vulgari fimilis.

Chilcanaubtli seu Avis Chilli colore, Querquedulæ species est, paulo minor vulgari, rostro latiore, angustiore tamen quam pracedens: colore totius corporis fulvo. alarum tamen vario ex cœruleo, candido & nigro virescente.

Tacapitzahoac seu Avis rostri mucronati eadem esse

videtur cum Colymbo nostrate minore.

Xomoti, Dorfo est & alis desuper nigris, pectore fusco. Cristatum fracundia facit. Pennas ejus Indi vestibus suis intexunt.

Aves aquatice MEXICAN & fisspedes France Hernandez.

1. COMALTECATL, Avis est lacustris, Columbai fylvestris magnitudine, pedibus rubescentibus tridactylis, digitis longis: Roftro palmum longo, renui, acuro, nigro: plumis universi corporis candentibus; superna parte capitis nigra; alis supernè infernéque nigro colore variatis. N

Chocho:

2. Chochopitli, Corlito i. e. Arquatæ perfimilis, sesquispidithamam longa, à summo rostro ad extremam caudam; rostro palmari, ad exortum virente, extremo nigro: Candentibus tegitur pennis, insertis tamen circa alas quibusdam suscis; quas cum collo & capite albas nigrásque potitis sortitur.

3. Chiquatli seu Noctua; cap. 168. sub Chiquatot nomine andem paulò aliter describit. Rusticulæ nostrati par, rostro longo, tenui & pullo, ac tæniis juxta utrumque oculum luteis & incurvis: inferiora corporis pallida sunt, nigris quibusdam plumis circa collum intersertis. Iristurea ac nigri oculi: cætera ex fulvo, susco, & cinereo

permixta.

4. Taca cintli leu Rostrum spicæ Maizii, Ternos circiter dodrantes longa est, virentibus cruribus, capite & ventre cyaneis, sed vergentibus in purpureum, alis promiscue sulvis nigrisque; oculis luteis, ac rostro, sed in coccineum prope exortum vergente, quod 3 pæne dig. longum est: anteriore capitis parte ut in Fulicis & Gallinulis, quarum species est.

5. Yohual quachili, seu Caput Chilli nocturnum, salsorum, sacuum alumna, Sturni sere magnitudine; capite parvo; collo tenui longo; rostro longo luteo; cruribus itidem & pedum digitis longis cinereis; unquibus luteis. Ab exortu rostri assurgit corona tricuspis, è luteo rubescens; & ab interiore alarum parte bini aculei contorti seu incue-

vi. Gallinulæ species est Marcgr. descripta.

61 Xochitenacail tertia. Avis (inquit) lacustris est, sesquit palmam longa si rostrum excipias, quod 8 pæne uncias est prolixum, ac tres latum, serratum coccineum juxta extremum, circa alias vero partes cyaneum & ex albo pallescens, sed singulis pæne momentis (quod side pæne caret) mutans colorem. cætera vide, nam Picam Brasilicam Toucan dictum describere videtur: quamvis alibide ea loquatur ut de Ave sibi non conspecta.

7. Acolin sen Coturnix aquatica à magnitudine pari dicta, Avis est susca; Rostro prolixo & curvo in inferiora, pedibus longis. Juxta aquarum summitatem currit celerrime, nunquam sere volat; ad lacum Mexicanum. Alibi Acolin Sturno magnitudine parem facit; pedibus ex viridi pallescentibus, in digitos 4 prolixiores divisis. Cui Rostrum luteum, tenue, mucronatum, pro corporis proportione longiusculum: irides oculorum sulvæ, caput parvum. Inferna corporis candida sunt, lateribus susco maculatis colore: superna verò & cauda, quæ breviuscula est, sulva sunt, & maculis nigricantibus distincta, & candidis lineis quasvis pennas circumambientibus, ejus demque coloris punctis nonnunquam conspersis. Caput mira colorum varietate micat, cujus medium atpa linea secat, ac velut cinereæ aliæ latera, maculæ verò parvæ & candentes canthos externos. Collum pectusque cinerea sunt. Mexicani lacus indigena est.

8. Hoattli leu Avis ficca, Gallinæ magnitudine, ternas spithamas à rostri acumine ad caudam postremam longa est. Crura prolixa pedem, Rostrum cum uncia trientem, pollicem crassum, superne nigrum, ad latera pallens, inferne nigrum & subsuscum. Oculi magni, it is lutea, palpebræ rubræ: Vertex niger, crista etiam nigra insignis. Collum, venter, corpusque universum candet; sed cauda cinerea est, velut & desuper alæ, nam insernè sunt albidiores. Superiores alarum partes virore quodam splendent. Dorsum ets candidis regatur plumis, pennis tamen nigris in virentem splendorem inclinantibus vestiri solet. Alba sascia circumcingitur caput a rostri exortu ad oculos usque procedente. Pedes & crura pallescunt. Lacus Mexicani advena est; & piscium captura victirat, & gravem vocem edit.

9. Amacozque seu Avis rubescentis colli: palustris est, Turturi nostrari magnitudine par: Pedibus in digitos sissis, ex albo rubescentibus, nigris unguibus: rostro mediocriter longo, exili & nigro; iridibus oculorum rubris. Pectoris, ventris & alarum inferna alba sunt, sed cauda (quæ mediocrem magnitudinem nanciscitur) sulvo & nigro colore est inspersa. At collum pectusque torques bini, minimi sere digiti distantes intervallo, nigrique cingunt, quarum anterior undequaque circuit, posterior superna desicit ac disparet parte. Ex utroque latere maculæ binæ candentes, pari amplitudine supra oculum

versus collum, illud ferè artingentes discurrunt. Superna corporis, adeóque ipsa cauda albo, nigro, fulvóque sum colore; alæ verò desuper sulvo & sulco. Indigena est & lacus mexicani alumna: vescicur insectis & pisciculia. Caro edulis est, sed qualis aliarum Avium aquaticarum. Venementius perstrepit quam pro corporis ratione.

CATALOGUS

Avium JAMAYCENSIUM

Quas, cum in Insula illa commoraretur, observavit & descripsit Eruditässimus Amicus noster & totius Historia Naturalis scientissimus D. HANSIUS SLOANE, additis earum qua in pracedenti Synopsi desiderantur descriptionibus contractis ex ejusaem Schedis manuscriptis.

ULTURI affinis Brafilienfis, Urubni Maregr. pag. 207. Tzopilotl five Aura Hernandez quoad descript. The Carrion-Crow, nostratibus colonis.

2. Tinnunculus five Cenchris, eive

valde similis Accipiter. The Kestrel, or Stannel.

3. Guira querea Maregr. Caprimulgi species. A Wood-Onl, or Goas-sucker. Nostrates à sono quem edunt hoc genus Aves, Churn-Onls, eas vocant. Sylvas frequensant tain in Jamayea quam in Anglia, præsertim montosas.

A Caprimulgus seu Noctua sylvatica Jamaycensis minor. The small Wood Owl. Insigni nota ab aliis hujus generis avibus differt, quòd nares, velut tubuli quidam, ad à digiti alritudinem supra rostri superficiem extent. Parva admodum avis est, à summo rostro ad extremam estudam septem non plus digitis longa, ab alarum extenserum terminis decem lata. Figura capitis, ore & rostro,

Cum

cum Caprimulgo convenit. Supinæ ut & pronæ partis color varius è xerampelino, cano & nigro, alis tamen & cauda dilutioribus.

5. Psittacus maximus cyano-croceus Aldrev.lib. 11. pag. 663. Ararauna Brasiliensibus Marcgr. Premier espece

d'Arras Rochefort. The great Maccaw.

6. Psittacus minor macrouros totus viridis Aldrov. Ornithol. lib. 11 pag. 678. Tui species secunda, Tuiaputejuba Marcgr. The green Parakeet. Psittacus viridis. slarum costa superna rubente Aldrov. lib. 11. pag. 668. The most common green Parrot, with the ridge of the Wing red This is brought from the Spanish Main frequently into lamaica.

7. Plittacus leucophcephalus Aldrov. lib. 1 1. p. 670. Papagayos verdesque tienen un flueco de plumas blancas en el nascimento delpico de Oviedo, lib. 14. cap. 4. E Cu-

ba & Hispaniola in Jamaicam inferuntur.

8. Psittacus minor, collo miniaceo. An Xaxabes Oviedi? The common Parrot of Jamaica. Collo est rubente, aliàs undique viridis: cauda brevi lata. Articulate loquitur.

9. Cornix nigra garrula. A Chattering Crow, or, A Cacae-malk. Loca montola frequentar, Avis est garrula admodum, voce à Cornice Europæa multum diversa: alias nihil video in ejus descriptione quo discrepet à no-

strace.

10. Pica luteo-nigra varia. The Yellow and Black Pie. A summo rostro ad extremos unques novem digitos longa erat, toridem fere ad ultimam eriam caudam. Rostrum digitale, rectum, acutum, nigrum; quo colore & pedes, & ungues imbuti. Color capitis & gulæ niger, dorsi etiam aliquatenus & caudæ: Alæ albo & nigro variæ: totum corpus reliquum pallido Aurantii colore tin-Incessu saltatorio Picam variam nostrarem imictum.

11. Picus varius medius Jamaicensis. Toe Middle-sized parti coloured Wood-Pecker. Longitudo 10 dig. latitudo inter extrema alarum extensarum 14. Rostrum & lingua ut in nostrate vario; nec cauda multum dispar. Capus

N 3

Caput fuscum seu leucophæum, vertex tamen & collum superius coccinea. Dorsum, alæ, cauda nigra lineis albis transversis varia. Gula, pectus, venter inter Aurantium & fuscum colorem ambigunt. Pedes è viridi flavicant. In sylvis passim occurrunt.

12. Picus major leucophæus seu canescens. Pluviæ Avis & senex dictus. An Old Man, or Rain bird. Ab initio rostri ad finem caudæ 18 digit. longa erat, tantundem lata inter alarum extrema. Rostrum uncia longius, leniter incurvum, teretiusculum, acuminatum, supernè nigrum, subtus albicans. Cauda dodrantalis. Caput plumagine fusca mollicella vestitum; dorsum & alæ paulo dilutiores: cauda nigra, apicibus pennarum albis: Mentum & gula alba, molli & velut holosericea lanugine tecta: reliqua pars prona è rubro xerampelina. Pedes è cœruleo nigricant.

Omni anni tempore in sylvis & sepibus invenitur. Voce

solito clamosore pluviam præsagire creditur.

A canescente lanuginosa plumagine Senes seu verulæ dicuntur.

13. Picus feu Pluviæ avis alia canelcens Senex dicta rostro longiore & rectiore. In omnibus com præcedente convenir præterquam rostro, quod huic rectum, dimidio digito longius, tenuius, seu gracilius, & albidius.

14. Ispida ex atro & albo varia. Jaguacati guacu Brasiliensibus Marcgrav. An Pescheur Du Tertre. The Crab-

catcher.

15.Gallus gallinaceus & Gallina. The common Dunghill Cock and Hen. Per totam Americam, in calidiffimis regionibus optime se habent, adolescunt & vigent.

16. Gallo-pavo, seu Numidica avis, squibusdam Meleagris, The Turkey. Hac eriam Avis calidis America re-gionibus gaudet, ibidémque mirum in modum proficit, & se multiplicat.

17. Gallina Guinea, Veterum Meleagris, Poules Pintades Rochefort: The Guiny-Hen. Gregatim incedunt, suntque in Savannis dictis frequentes. Earum caro optima & lautissima habetur.

18. Pavo. The Pegcock and Hen. Hæc etiam Avis in

calidis hisce regionibus non infrequens.

19. Mitu vel Mutu alia species, Mituporanga Brasilien-Gbus Marcgr. Tepetototl Nieremberg. Gallus Indicus alius Aldrov. A Quirizao; quoniam ex insula Quirizao in Tamaicam illatus est.

20. Perdix montana. The Mountain Partridge. Longitudo à summo rostro ad extremam caudam 10 unciarum e latitudo inter alarum extensarum apices 16. Rostrum Columbino persimile. Caput parvum: Cauda duos digitos longa. Supina pars tota colore xerampelino seu purpuro rubente cupri zmulo tincta: Prona dilutior, & sub ventre albicans. Oculorum irides slavz; palpebrz pulchre coccinez. Crura & pedes duos digitos longz, & ut in Columbis rubrz.

In sylvis montosis inveniuntur, & baccis victitant. In arboribus humilioribus nidisicant, nidis è virgultis tenuioribus transversim positis constructis, quibus pilos & gossipium superimpoquat, ut ova melius soveantur, & pulli

molliùs cubent.

21. Columba vulgaris. The common Wild Dove, or Pi-

geon. In columbariis aluntur frequentissimæ.

22. Columba caudâ fascia susca notarâ, velut annulo cinchâ. The Ring-tail'd Pigeon. Quindecim uncias longa erat, viginti lata, Longitudinem ab initio rostri ad sinem caudæ sumimus: latitudinem ab extremo ad extremum alarum extensarum; quod Lectorem semel monuisse suscairat, nè eadem sæpius repetere cogamur. Rostrum dig. longum, ad basin & circa nares duplici protuberantia elatum. Oculorum irides coccineæ, Cauda 4 aut 5 digitos longa. Corpus crassum. Caput, collum pectus purpurascentibus plumis vestita; venter albicantibus. Collum superius virescebat ex purpura, pennis pro vario ad lucem objectu versicoloribus, & serici instar splendentibus. Dorsum & cauda pallidè cœrulea, excepta illa quam diximus sascià seu area transversa nigra. Alæ suscepta

23. Columba minor ventre candido. The White-bellie!

Pope. Novem digitos longa erar, 16 lata. Rostrum

N 4 uncia

unciæ æquabat cum totidem quot in præcedente protuberantiis. Oculorum irides albæ. Vertex & prona pars tota alba, unde nomen: fupina colli è corruleo & purpureo versicolor. Dorsum & alæ è suco purpurascunt cum aliqua rubri tinctura: Cauda corrulea cum linea in extremo alba. Mense Januario in Savarmisseu campestribus planis inveniuntur; & in cibis commendantur.

24. Columba minor leucocoryphos. Goritas de Oviedo, lib. 14. cap. 2. The Bald-pate. Longitudo huic 11. digitorum, latitudo 18. Rostrum semunciale, ad basin rubrum & protuberans, infra nares oblongas album. Vertex in adultis albus, unde nomen. Supina pars colli è cœruleo seu viridi splendente colore varia: totum præterea corpus obscure cœruleum. Oviedo Hispaniæ communem esse scribit, ubi grandior evadit. D. Sloane Oenadi eandem esse supinature verum notæ non respondent.

Oenas enim ob verticem album infignis non est.

25. Turtur minimus alis maculofis: an Turtur minimus Barbadenfis. Picuipinima Brafilienfibus Marcgrav. Quinque digitos longus erat, 8 latus. Roftrum semunciale, fingulis ad singulas nares protuberantiis sungosis, incurvum, apice nigricante, ad basin slavum, seu mali Aurantii colore infectum. Oculorum irides duplici circulo altero slavo, altero coccineo distincta. Vertex coeruleus: Dorsum susco dilutiore, ala & cauda obscuriore colorata: Ala autem coeruleis vel purpureis maculis notata. Pectus purpura diluta, & Abdomen adhuc pallidiore tinctum. Humi plerunque resident & victum guarunt, & siquis eas excitat Perdicum more breves volatus faciunt; siintque gregaria.

26. An Ear-Dove, i.e. Turtur auritus. Palomas Torcaras Oviedi, lib. 14. cap. 2. an Turtur vulgaris nostras? Turtur auritus dicitur; quia in alterutro colli latere maculam habet nigricantem auris quodammodo æmulam.

27. Icterus minor nidum suspendens. An Jupujuba sen Japu Brasiliensium Maregrav. The Watchy Picket, or Spanish Nightingale. The American Hang-nest. Avem hanc quia ex extremis arborum surculis seu viminibus nidum suspendit, cum Jupujuba Maregrav. specie eandem effe suspicor, quamvis colores non conveniant. Aves enim nonnullæ ejusdem speciei, ut v. g. Loxiæ, colorizbus plurimum variant, nec diversam puto Avem Luscinia Virginiana capite non cristato distam, cujus meminit D. Joan. Claston in Epistola ad Regiam Societatem Londinensem missa, cujas exemplar extat in Philosoph. Transact. N. 206. pag. 993.

eft 12 uncias, 16 lata. Rostrum unciale, rectum, acutum, non in arcum assurgens. Cauda 5 digitos longa. Tota

nigra est. absque ulla colorum diversitate.

29. Ani Brasiliensibus Marcgr. The great Black-bird. D. Sloane in hujus Avis descriptione à Marcgravio dissentit, quòd digitos usitato situ tres antrorsum, unicum retror-

sum extensum ei attribuat.

30. Merula fusca. The Thrush. Longitudo septuncialis: latitudo 10 unciarum. Rostrum digitale, rectum, teretiusculum, Aurantii colore cum linea ad apicem nigra. Cauda 3 digitos longa. Supina pars tota obscure fusca: sub mento macula alba: inferior pars colli & pectus difutius susca: venter albicat. Crura & pedes Aurantii coloris. Sylvas montosas frequentant, eartimque caro in cibis laudatur.

31. Turdus minor cinereo albus non macularus. Cencontlatolli Hernaud. The Singing-bird, Mock-bird, or Nightingale. Virginiæ, ubi frequens occurrir, colonis The Grey Mocking Bird, dicitur.

32. Tapera Brasiliensibus Maregrav. An Hirundo apus nostras? Vencejos Oviedi, lib. 14. cap. 2. The Black

Martin, or Swift.

33. Sitta seu Pieus cinereus major, capite nigro. A Loggerbead. Sex digitos longa erat, 11 lata. Rostrum niv
grum, digitale, compressum, triquetrum; naribus rotundis, ad basin undique setis nigris cinctum. Cauda 2½
digitos longa: Caput grande vertice nigro & velut cristato. Dorsum dilute suscem seu cinereum aut canescens. Alæ & cauda obscure susce seu nigricantes, & ad
corum extrema lineæ transversæ albæ. Prona pars tota
alba, Avis est stolida, nec hominem appropinquantem
sugit

fugit aut reformidat; sed tandiu moratur donec baculo percuti & occidi possit: unde Loggerhead nomen ei im-

politum.

34. Sitta seu Picus cinereus major rostro curvo. Another fort of Logge head. Præcedente paulo major erat : Rostro 2 dig. longo, mandibula superiore media parte elatiore, recta, acuta, extremo incurva; naribus rotundis, & similibus circa basin setis. Caput & dorsum cinerea seu încana; Alæ & cauda obscure fusca; aurantii co-Iore lecundum margines virgata. Cauda tres uncias longa. Mentum incanum, pectus & venter albida. Pedes fusci.

35. Muscicapa Brasiliensibus Japacani dicta Marcgr.

The small Yellow and Brown Bird.

26. Muscicapa è fusco & albo varia. The small black and white Bird. Longa 4 digitos, 7 lata. Rostrum rectum, teretiusculum superne nigrum, inferne album, & dig. longum. Cauda lesquidigitalis. Supina pars tota colore est nigricante, lineis albis varia; prona alba cum aliqua nigri mixtura. Pedes è viridi fusci; ungues sublutei.'

🔭 37. Muscicapa è cœruleo, cinereo, fusco & luteo varia: Magnitudine præcedentem æquat aut excedit. Rostrum par, nigrum. Vertex, collum, supinum dorsum cinerea aut incana & lanuginosa: Alæ & cauda (2 dig. longa) è fusco & albo varia. Mentum & gula flava: Colli latera utrinque alba & nigra., Pectus & venter alba nigris

quibuldam ad latera maculis. Pedes fulci.

38. Muscicapa pallide fusca. The Worm-eater. Quinque digitos longa erat, latitudine longitudinis circiter dupla. Rostrum semunciale, rectum, teretiusculum acutum, pallide fuscum. Supina pars tota dilutius fusca. Per ocu-· Ium ductus obscurior: mentum etiam obscurius colora-Pectus & venter è nigricante & terreo colore mixta seu varia, fere ut in Alaudis nostratibus. Crura 14 dig. longa.

39. Oenanthe fusco lutea minor. Quatuor digitos longa erat, duplo latior. Rostrum rectum, teretiusculum, non admodum acurum, fulcum. Capur lummum & dorfum

dorsum luteo-fusca: Alæ & cauda fusca cum striis aliquot albis; cauda 1 i dig. longa. Mentum, pectus, ven-

er flauicant. Insectis vescitur.

40. Rubecula viridis elegantissima. The Green Sparrow, or Green Humming Bird, 4 dig. longa erat, 8 lart. Caput pro corporis proportione majusculum: Rostrum compressum, latum, mandibula inferiore rubra, superiore è susco rubente, linea elata, rectà secundum longitudinem ejus decurrente. Caput supinum, dorsum & alæ quatenus visui apparent, colore viridi vivido & pulcherrimo tinguntur. Sub mento macula coccinea elegans diametro semunciali. Venter è luteo albicar, pectus dilutè virescit. Pedes è susco rubent. Digiti anteriores omnes aliquousque juncti, extimi duo ad ungues sere coharebant: ungues longi & adunci. Plumago mollis & lanuginosa. Cauda sesquidigitum longa. E pulcherrimis qu'as unquam vidi Aviculiserar.

41. Guainumbi tertia species Marcgr. forte etiam secunda ejusem Nam has duas aviculas specie non differre suspicor. The long-tail'd Humming Birds Pennis duabus in canda prælongis Manucodiatas seu Aves Paradisi imitatur.

42. Guainumbi prima species Marcgr. The larger iHum-

ming-Bird.

43. Guainumbi quinta species. Marcgr. The largest or,

blackest Humming-Bird.

44. Guainumbi septima species Marcgrav. The least Hum-

ming Bird.

45. Luscinia seu Philomela è susco & luteo varia. A black and yellow Bird. Longa erat 4 dig. 8 lata. Rostrum semidigitale, acutum, migrum. Caput è nigro susco varium, exceptis lineolis duabus supra oculos albis. Mentum & major dorse pars obscure susca. Uropygium supra caudam slavicat. Cauda ipsa & alæ supra obscure susca, lineolis quibusdam albis ad apices virgara. Pecus & venter totus slavent. Crura sescunciam longa.

46. Passer coeruleo-fuscus. The Bonana Bird, Quinque circiter digitos longitudinis obtinet. Cauda sescuncialis Rostrum breve (r dig! longum) crassum, subrotundum. Caput pro corpo-

corporis ratione grande. Latitudo o uncias explet. Pedes nigri, unguiculis acutis pariter nigris armati. Dorfa pennæ ad caudam usque lanuginosæ, obscurè corrulese, pectoris dilutius corrulescunt: Apices pennarum in ventre luteæ. Alæ & cauda è corruleo obscuro virescunt. Arbores Bonanas dictas frequentat, unde nomen.

47. Alia hujus species est, capite minore, coloribus etiam

dilutioribus varians.

48. Passer niger punctis croccis notatus. The black Sparrew. Longus erat 5 dig. 8 latus. Rostrum breve, crassum, nigrum, acutum, narium foraminibus rotundis. Cauda a digitorum. Tota avis nigris ad corruleum tendentibus integebatur pennis, maculis duntaxat nonnullis supra oculos, sub mento & cauda aurantii colore picta. Pedes

longi nigri, unquiculis brevibus acutis.

A9 The Savanna-Bird. Quatuor uncias longa erat, 7 lata Rostrum breve, crassum, acuminatum. Vertex, supina pars colli & dorsum colore ex obscure fusco albicante & xerampelino mixto: prona pars colli seu gula & pectus dilutius susea & ad luteum tendentia. Venter albus: pedes esiam albicabant. Alarum apices & supercikia lutea. In campestribus humi sedent & currunt Alaudatum more.

50. Serino affinis avis è cinerco luteo & fusco varia. Octo digitos longa erat, 12 lata. Rostrum i dig. longum, breve, crassum, superiore mandibula è corruleo susa, inferiore dilutiore. Caput plumagine canescente vesticatur, dorsum è luteo susa. Alæ & cauda obscurè susca lineolis albis striata. Mentum canescens, pecua & venter lutea; sub cauda tamen alba. Pedes subcon-

rulei.

51. Serino affinis, è croceo & nigro varia. A finall Black and Orange-coloured Bird. Longitudine ad 4 digitos extendebatur, 6 lata erat. Rostrum dig. longum, latum ad basin: Cauda sesquidigitalis, Caput & collum nigra, quibus & dorsum concolor cum levi Aurantii tincura. Alæ & cauda susca, Aurantii coloris virgis striata. Pectus & Alarum vestitrices eodem Aurantii colore tinctæ. Venter albus, Pedes nigri. Formicis vessciut.

Aves aquas frequentantes fissipedes & in aquosis victum quarentes.

2. GUiratinga Brasiliensibus Marcgr. Ardea alba major nostras. The largest White Gaulding:

2. Ardea coerulea, an Ardeola Marcgr. Cocoi 3 Pilon.

An Heron.

3. Ardea cœruleo-nigra. The Black or Blew Gaulding. Longitudo sesquinedalis, latitudinis subdupla. Rostruma 2½ dig. longum, ad basin circa oculos cute viridi rectum, acutum, apice nigricante, reliqua parte subcæruleum. Cristam plumarum longiorum in summo capite gestar. Collum 6 dig. longum, plumis raris vesticum, colore è cœruleo nigricante; quo & relique totam Avis pennæ imbuuntur, excepris iis quæ pectors, ventri & partibus subalaribus innascuntur, quæ dilutiores sunt. Crura 7 uncias longa, squamis virentibus secta.

4. Ardea stellaris minor. A small Bittern. 14 dígitos longa erat, 20 lata. Rostri basin & oculos membraña lutea nuda cingir, ad nares usque extensa. Rostrium duos digitos longum, acuminatum, angulosum, mandibula superiore nigra, inferiore lutea. Collum 3 digitos longum in formam S literæ instexum, rigidum. Cauda digitum longitudine non multum superat. Plumæ in vertice obscure susce, & apicis in modum elatæ; eodem colore imbuuntur quæ collum superius, dorsum, alas & caudam vestiunt, maculis duntaxat quibusdam albicantibus & leucophæis hic illic inspersæ; quæ Mentum, collum insterius, pectus & ventrem, dilutius susce; albo & xerampelino coloribus intermixtis. Crura 4 digitos longa, anterius obscure susce, posterius sava.

5. Platea incarnata, Tlauhquechul Hernandeg. Aiaia Brasiliensibus, Cosherado Lusstanis, Belgis Lepelger Marcgr. The American Scarles Pelecane, or Spoonbill. 6. Pluvialis major Aldrow. Limosa Gesneri. The great Plover of Aldrovand; called here, The Curlew.

7. Himantopus Plinii Aldrov. lib. 20. cap. 30. Long-

legs.

8. Totanus dorso fusco, albis maculis notato. The Sea-Plover. Descriptio hujus Avis in omnibus fere excepta magnitudine Tringæ majori Europææ convenit.

9. Pluvialis viridis. Pluviers Rochefort & Du Tertre.

Gorriones à Pardales de Oviedo. The Green Plover.

10. Pluvialis ex fusco & albo varia, cauda longiore. The greatest Snipe. Magnitudine cum Arenaria nostra Sanderling & Curwillet dicta convenit, quòdque postico digito careat: nec colore multum abludit, nisi quòd circulum seu torquem habeat in summo collo album, & supina pars corporis magis susca sit. Differt caudæ longitudine digit, 3; & pedum colore albicante.

11. Gallinago minima ex tusco & albo varia. The least Snipe. Avis hæc à nostro Stint, Gallis Alauda marina dicto, Bellonio Schæniclos seu Junco, non multum differt. Magnitudo & forma eadem, nec colores admo-

dum diversi.

12. Rallus aquaticus Aldrov. Ortygometra Bellon. An Gallinula chloropus altera Aldrov. ? The Water Rail.

13. Charadrius sive Hiaticula. Matuitui Brasiliensibus

Marcgr. The Sea-Lark.

74. Colymbus five Podicipes minor. The Didapper, or

Dobchick, or small Loon.

15. Gallinula chloropus major Aldrov. The most commost Water-Hen, or More-Hen.

Aves aquis innatantes palmipedes,

1. PHoenicopterus, The Flamingo.
2. Hirundo marina minor capite albo. Passer stultus Nieremberg. A Noddy.

Oon:

3. Onocrotalus five Pelecanus fuscus. Grand gosier Rochefort & Du Tertre. The Pelecane.

4. Avis Tropicorum. Festu in cul ou l'Oiseau de

Tropic du Terere. The Tropick Bird.

5. Anseri Bassano assinis Avis cinereo alba. A Booby. Alabo & cinereo colore varia est; Anatis Moscoviticæ magnitudine, tetradactylos, digitis omnibus membranis connexis. Aquis imminent Milvorum modo, absque alarum agitatione aërem tranantes, ex alto prædam speculantes, & Pisces quamprimum prope aquæ superficiem apparent rapientes. Rostrum longum teretiusculum, slavicans. Caribbeas insulas frequentant; numerosis gregibus insulam quandam parvam non longe à Nieves, Redondo dictam, incolis vacuam & desertam advolitant, ibidémque nidisscant & pariunt.

6. Anseri Bassano congener susca Avis. An Fuves Rochefortii ? Avi præcedenti persimilis est. cum qua plerun-

que capitur. Differt colore saltem obscuriore.

7. Hirundo marina major. Patines de Oviedo, lib. 14: cap. 1. The greater Sea-Swallow. Columba vulgari major erat, colore in dorso obscure cinereo seu griseo quem vocant, inferne albo: Alis acutis, volatu pernici; Hirundinis more Aquæ superaciem stringere seu radere videtur, prædæ intenta. Sub vesperam volatu continuo delassaæ congregantur multæ insimul, & aquæ superficiei insident. In alto mari 50 circiter leucis ab extremo Occidentali Angliæ promontorio, the Lands end dicto primo occurrunt, & abinde in Boreali Atlantici Oceani parte ad Maderas usque insulas frequentes cernuntur. A quibus non longe versus Canarias dictas desertæ quædam insulæ Salvages dictæ jacent, in quibus Aves hæ pariunt & se multiplicant magno numero.

8. Anser domesticus. The Tame Goofe. Ex Europa ini-

tio huc transfarus.

9. Anser Canadensis. The Canada Goose.

10. Anas domestica vulgaris. The common came Duck?

11. Anas moschata, an Cayrina Aldrev,? The Muscovy

Anas

43

12. Anas fistularis, arboribus infidens. The Whisting Duck Ab apice rostri ad extremam caudam 20 circiser digitos longa erat. Voce fistulæ fonum imicatur, unde nomen: & quod fingulare est in hoc Avium genere,

arboribus insidet. In hac insula frequens est

13. Anas fera ventre candido. The White-bellied Duck. Longa erat 20 uncias, 30 lata. Rostrum nigrum, duos digitos longum, narium foraminibus rotundis. Cauda ad 3 digitos extendebatur. Caput plumis obsecure & dilutius suscis mixtis integebatur. Superior pars colli, partes subalares, & venter etiam aliquatenus, pennis suscis, & albentibus lineolis transversis variis, integebantur. Dorsum plus susci minus albi obtineta Cauda & alæ dilutius susce, verum è brevioribus seu mediis remigibus nonnullæ colore viridi aurantiacum & album intercedente pictæ. Pectus & ventris bona pars alba. Crura & pedes è susco virelcebant.

14. Querquedula secunda Aldrov. An Anas Circia

Gefn. ? The Teal.

15. Rabihorcados todos negros de Oviedo, lib. 14. cap. 1. Fregattes du Tertre. Avis Rabo focardo Lufitanis GAZOPHYL. Natur. PETIVER. Tab. 45. Fig. 1. Catal. 182. A Man of War.

MAN-

MANTISSAM HANC

Avium Maderaspatanarum

. Addidit peritifimus Naturalis Hiftoriæ Cultor

D. JACOBUS PRTIVERUS, S.R.S.

Quarum Descriptiones ex Iconibus elegantissimè pictis,

Sibi à D. Edvardo Bucktry,

AB ARCE

Maderaspatana (vulgo Fort St George)
missis, desumptæ sunt.

11 HIMANTOPUS Maderaspatanus e nigro alibente, cruribus rubris; Nobis. An Himanispat Plinii lib. 10: cap. 47? The red legged CRANE. Fig. 3: Rostrum longum, gracile, nigrum. Dorsum, Alæ (quæuthra caudam extenduntur) Vertex; Cervicis pennæ (usque ad Scapulas crispatæ) eodem colore: inde usque ad caudæ sinem albo. Femora nuda; Crura longissima, gracilia; Digiti tres (Postico enim caret) membranulis connexi; rubro. Ungues acuti, adunci, nigro; Cum Aldrovandi descriptione bene convenit.

2. GALLINAGO Maderaspatana Perdicis colore. The PARTRIDGE-SNIPE. Fig. 2. Coloribus variis; maculisque elegantibus undique ornatur. Venter & Pectus (quod linez lata transversa nigra dividit) albescunt. Caput, Tempora, & margo Alarum superior maculis nigrosuscis asperguntur. Remiges alarum, & Cauda luteo, griseo, nigroque eleganter interstingumentur. Rostrum longum (apice crassius culo) rusescit. Digi-

SYNOPSIS METHODICA

tus posticus (unque adunco) longitudine anterioremi aquat.

3. Motacilla Mader. nigro alboque mixta. The Black

and White WAGTAIL Fig. 3.

A Moracilla Mader, ex also cinerea, caudà forcipatà. The forked WAGTAIL Fig. 6. Hunc & præcedentem Marem esse & Faminam existimo. Utrique (præserrim huic) cauda forcipata, quæ ex 4 tantum pennis constare videtur, exterioribus albis, mediis nigris.

5. Ani Maderaf. major, Novaculæ facie. Coddel Cauka, sive Summoodra Cauky Malabaricis. The SEACROW. Fig. 5. Nigrescunt Vertex & Alz, quarum extremitates longissimæ, tenues, recurvæ. Collum, Pectus, Venter albicant, lineolis subsuscis striata. Rufescunt Crura brovia, Digiti (usque ad medium membranulis intercedentibus juncti) & magna pars Rostri. Maxilla superior inferiore multo brevior, & in eandem ut Novacula in Manubrium summi incidit. Hujusmodi Rostrum è Carolina olim accepi, cujus Icon in Gazophil. Bas. 6 Art. Tab. 76. Fig. 2. exhibetur.

6. Crex Indica ex alto sincrea, migroque mixta. Caunangoly, Malabarenfibus: Boollu Corr, Gentilibus: The Maderus R AIL HEN, Fig. 4. Capite, Corporis magnitudine & figura, Anie; similis: Rostrum autem habet acutum, teres, longiusculum; Pestus album, maculis lumalatis nigrusculis respersum; Pennas alarum cinereas, marginibus nigris: Caudam brevissimam; Digitos &

Ungues (aduncos) longos.

Pica Maderasp. fulva, alis penè nigris. Vanga. Pandooe; Gentil. The BUFF-JAX. Fig. 9. Magnitudo circa Pica glandaria nostratis. Cauda superior pars, nigra, apice excepto, qui slavus: pars inferior alba flavo mixta. Ductus niger obliquus oculos cingit. Alz nigra, apicibus, & arcola cinca medium, flavis; Czerra sulva, ilineolis russo fuscis interstinicta.

8. Pica Madraspatana flavicans, Vanga Pandose Pedda; Gent. The YELLOW-JAY. Fig. 8. A præcedente differt colore dilutiore flavo; Pectore, usque ad anum lincolis oblighis sinuous (pellium Armeniana).

[N]

rum inkar) infignito; Alis integris. & Macula ovali Oculos ambiente, nigricantibus: Dorso & Gutture flavo.

9. Pica Madraspat. Sturni ad instar maculata. Cundoe Vanga Pundooe; Gent The MOTLED-JAY: Fig. 7. 2 præcedente differt Pectore & Dorso miscelli coloris; Capite & Cauda in hac nigrescente, quæ in illa slavo.

Io. Pica Maderaip. virescent cauda ericuspide: Passary Caye. Gene. The GREEN JAY. Fig. 10. Magna exparte viridis; Dorso & cauda intensitis Cauda tricuspis notabilis, apicibus nigricantibus, cuspide media longissima.

Peach Caye; Gent. The fmall blew JAY. Fig. 11. Caput & Ale correleo intensiore quam Cauda. Carera nigra aut cinerea; Cruribus & Rostro exceptis, qua

rufescunt.

12. Pica Indica vulgaris: Ponnunky pitta; Gens. Ponnandutry; Maderaspatanensibus: The MADRASS JAY. Fig. 10. Nostrati Pica glandaria assinis est. Linea arcuata albida supra oculos. Alarum tegetes vireseunk, Scapis slavescentibus: juxta basin alarum macula cocrustea: Remiges & Canda nigrescunt: Uropygium corusteo maculatur: inter semora usque ad caudam subescit.

13. Manucodiata cristata ex albo nigroque variata: Tella Yeaco narry; Gent. The pied BIRD OF PAR ADISE. Fig. 13. Hanc elegantissimam rarissimamque avem ejusdem speciei esse credimus, ac ea quam in Hollandià inter Komana Hermanniana, Anno 1711. pro Clariss. SLO ANIO emi. In D. Hermanni catalogo, p 13. No. 184. vocatur, Avicula Paradisea Zeylanica barbata ex albo Gnigro variegata, caudà 2 longissimis ponnis constructa: Walluhora, Zeylanensibus, i. e. Gostypium surata: Het Catoen Diesje; Belgis. Restrum, Crista, se totum Caput nigra. Cætera alba, lineis arcuatis, sive lunulatis respersa. Cauda insignis, pennis 2 longissimis. Apud Hollandos in magno pretio habetur. & inter rarissima numeratur. Nec quicquam ex Claris. Hermanni Museo resertissimo pluris vendebatur.

 $[N_2]$

196 SYNOPSIS METHODICA

14. Columba Maderasp. cauda 3 permis latis constata. The Broad-tailed MADERAS DOVE. Fig. 14. Pars maxima corporis albescit. At alarum bases colore sulphureo, maculis rusescentibus simbriatæ: extremitates Remigum nigræ. In Uropygio 3 pennæ miniaceæ acutæ. Rostrum & Crura lutea. Huic proprium & peculiare, Cauda tribus tantum pennis longis latis, albis, nigro undulatis, scapis rubris, constructa; quarum extimæ breviores, seta longa nigra inter singulam pennam interposita.

15. Columba Maderasp. variis coloribus eleganter depièta. The PARROT-DOVE. Fig. 15. Variis coloribus perfunditur: Petus sanguineo slavi umbra; Capus
& Venter obscure viride pallescente; Ale susce viride
tincto; marginibus viride & luteo undulatis: Remigum apices, & pars Caudæ superior nigro; inferior
rusescente. Femora lanugine obducuntur. Crura brevissima, erassa, rusescentia. Pedes longi ejustem coloris. Rostrum breve, crassum, prope apicem toro-

fum-

16. Columba Maderalp. è rubro alboque mixta. The red JAY DOVE. Fig. 16. Temporibus, Pectore & Ventre albis; Rostro & Vertice rubris, lineis duabus ejusdem coloris; una collum cingente, altera pectus & ventrem dividente. Bases alarum cancellatæ, ut in Pica glandaria, tantum rubro: Cæteræ Alarum pennæ albæ, marginibus nigrescentibus, Remigibus exceptis, rubris albo tinctis. Cauda codem colore, apice & lineis latis transversis rubris.

17. Columba Maderasp. minor, ex albo rusescens:
The small red pied Dove. Fig. 17. Bucca, Pectus, Venter, Femora alba: Ala, Cauda, Vertex, subrubra. Supra Oculos linea lata nigra: eodem colore Pedes.

Crura longa, nuda, gracilia.

18. Avn Maderalp, è cinereo-rubente. MADRASS RING-DOVE, Fig. 18. Woorulla Ponnunky; Gent. Mignitudine Turdum æquare videtur; cinereo colore pertunditur, præsertim capite, collo, dorso, alis, & portiuncula caudæ: pectore autem, ventre, & majore caudæ

caudæ parte, incarnato colore: vertice, alarum apicibus, & linea transversa sub maxilla infetiore, nigro:

rostri apice flavescente.

19. Saulary ma Mad. ex albo nigroque mixtus. The COCK SAULARY. Fig. 19. Magnitudo Sturni. Pectus, venter, femora, pars caudæ inferior, & areola in alis albiffima; cætera nigricantia.

20. Saulary fæmina Mad. fusco alboque varia. The HEN SAULARY. Fig. 20. A Mare distinguitur cauda acuminata, & colore, qui in hac fuscus, ubi in

illo niger.

21. Sanguillo Mad. capite caudaque nigris. Fig 20 Gulla Cavalla; Gent. Magnitudo Pica varia. Vertex clatus, Rostrum, collum, & cauda, nigerrima, Ala, scapula, dorsum, & uropygium, rubra. Venter & semora alba. Hujus avis nota characteristica est Vertex acuminatus, & Cauda 3 pennis latis, in acumen desinentibus, constructa; media penna ultra extimas protenditur, & Tragulæ sormam caudæ tribuit.

22. Tooracca Pigaly Mad, è rubro alboque mistis, capite acuminato nigro. The red TOORACCA, with a black Head. Fig. 22. Huic Avium generi nota characteri-

stica Setæ quædem tenues in cervice,

Mult.e sunt earum Species, que coloribus precipue

inter se distinguuntur.

Huic pettus, venter, femora, & inferior pars caudz, alba: Scapule, dorfum, alz, caudz pars superior, & anus, rubra.

Hæc & sequences à Sanguillo different, Setis in cer-

vice, & quod Sanguillo dimidio minores fint.

23. Torracca Maderasp, è rubro alboque partitis. The Red and White TOORACCA. Præcedenti similis, capito excepto, huic ruso, iili nigro.

24. Tooracca Mader. albida, ano rubente. The whirish

cinereo albo, ubi illi rubro.

25. Tooracca Mad. nigre/c-ns. The black TOORAC-CA. Fig. 23. Totum fere corpus nigrum, apice caudæ [N3] excepto. 198 SYNCPSIS METHODICA, &c.

excepto, albo. In hac notatu dignum, Podicem, seu Potius pennulas caudam sustinentes, nigricare, in omnibus allis rubere.

26. Tooracca Mad. è nigro albicans. The MAGPY TOORACCA. Peccus (nigris lunulis conspersum) venrer & caudæ pars inferior, alba. Pectoris colore, &

ani rubicundia à præcedente differt.

27. Tooracca Mad. auribus, & macula in basi alarum sanguineis. The MAGPYTOORACCA, with red Spors. Fig. 24. A præcedente differt maculis sanguineis juxta Aures, & Alarum bases.

INDEX

NOMINUM

AVIUM

Anglicorum, Wallicorum, Cornubientium, Septentrionalium, corterorumque Britanii corum & Hibernicorum!

ria di Paris	the state of the s
A. Pag,	Pag.
	Small Yellow and
GEXTO LP 86	Brown 186
Amzel 65	Tropick 197
Auk 119	
	Small 189
B.	Black-Bird
	Great and Small of
Bald-Buzzard 16 Bald-pate 184	
Bald-pate 184	Black cap 73, 128
Bee eater 49	
Bergander 140	
Bernacle 137	
Bilcock, or Brook Owzel 113	Bottle-Nose 120
Bird, Black and Yellow 186	Bramble, or Brambling 88
Black and Orange 188	Brent-Goose 137
Bonana 187	
-Humming Birds ibid.	Bunting 93
—Savanna 188	Burgo-master of Greenland
Small Black and White	-
186	Burrough Duck 140
. ,	Burrough Duck 140 [N4] Buftard
	ita 41 Dullalu

I N D E X.

Buftard	Pag. 58	Curlew Pag. 1	103. 190
Butcher-bird	18, 19	Curwillet	109
Buzzard	. 16		•
Honey	ibid,	D.	•
C.	,	Aker-Hen	58
		Didapper, D	ipper, or
Anary-Bird	16.	Dob chick	125. 190
Carrian-crov	w 10,11.180	Divers, or Douck	ers 124.
Caffowary	36	**	125
Chaffiech	- 88	Dodo	37
Chattering-Crov	w, ger Ca⊸	Dotterell	111
cao-walk	181	Dove	59. 183
Churn-Owl,	180	Madrass	1 96
Clakis	137	Duck, black	141
Cockaroons	28, 29	Cuthbert	ibid.
Cock and Hen	51, 182	Hook bill'd	150
Cock of the	Wood, or	Muscovia	150. 191
Mountain	53	Scaup.	142
Coddy-Moddy	130	——Tame	150. 191
Cold-Finch	77	— I utted !	142
Cole-Mouse	73		192
Coot	. 116	White bell ied	ibid.
Cormorant	122		134
Cornish-chough	40	Dunlin	109
Coulterneb, or	Counterneb		
	: 130	E.	
Crab catcher	à82		,•
Cracker	147	Agle, black	7
Crane	95. 123	Golden	6
-with red Leg	ggs. 193	- White tailed,	or Py-
Creeper	47	gard	7
Cross-bill	86	Sea	16
Crow	39	Elk	136
Royston	ibid.	Ear Dove	184
-Sea-Crow	ibid.	F.	. •
Madrais	194	•	•
Cuckow	23	TAlcon, Gentile	13
Cuntur	11	FAlcon, Gentile Haggard	14
			Jer-

jerfalcon Pag	. 13	Groule, or Gray-game	P.53
	bid.	Grygry	19
Peregrine	bid.	Guillem, or Guillemo	1120
Red	14	Gulden-head	120
	bid.	Gulls, Black and White	129
	bid.		ibid.
- Tunis, or Barbery i	bid.	Guinnea-Hen	182
	bid.	•	
Fallow Smith	75	Н.	
Field-Fare, or Feldefare		4.40	
571	190	A Merican Hangnest	184
- mmmPo	• >-	A Haw-Finch	85
G.		Hawks	13
, G.		Hazlehun	_
Admedit of Com		Heath-Cock	55
GAdwall, or Gray	145	Hedge Sparrow	53
	128	Hele gug	79
	ļew	Henharrier	120
	189		17
	bid.	Heron, common	, 98
Gid	LQ 5	-Leffer-Afhcoloured	-
Glead	17	Night-Raven	. 99
Goat sucker 27. 1	80	White	ibid.
Godwit	105	Herring-Gull	127
Golden-Eye	142	Heyhoe	42
Gold Finch	89	Hickwall	43
Goofander	34	Hobby	1.5
Goose of Canada 139.1	101	Hoop, or Hoopoe	48
- Gambo, or Sp	ur-	Hooper	136
	38	Humming-Birds 82.	187
C-13	22	_	7
- Tame and Wild	26	I.	
	161 XŽ	₩.	
Gorcock, or Gor Fowle	Àī	TAck-Daw	40
Goshawk	18	Jack Snipe, or Jud	cočk
	-		105
C C C	38	Jay	41
Green-Finch	30	- Madras	194
C	85	A TOTAL STATE	7-7
Gross beak	21		
Oldis, Deak	85		
		Ke Ke	frel

	K.	Pag.	Merlin	Pag. 15
	•	_	Mire Drum	100
I Eftrel		. 180		64
Kiddaw	7	120		64. 66. 185
King Fisher	•	48	More Hen	113. 190
Kite .			Moor Buzzard	-
Knot		108		- 54
	•		Moor Titling	
	L:	, ,	Mountain Fine	
			Mullet	120
L Annar an Lapwin	d Lannar	et 15	Murre	119
Lapwin	g	. 110	Musket	18
Lark, riela	or oky	.09	Mwyalchen, y	graig 06
Crested				•
leffer		ibid.	N.	
Sea	88	1. 190		
that fing			N Ightingale	78
Hopper		70	- Jama	11CA 185
-Tit-La		69	Spanish	184
Wood-		ibid:	Virginian	85
Linnet, con		90	Night Raven	98
-Great an			Noddy Nope Nun	132-190
beaded	•	10	Nope Nun — White Nu	86
- Mountai	n '	ibid.	INun	74
Loger-head	189	5. 186	- White Ni	in 135
Long-legs Loon	•	190		•
Loon	12	5. 190		
) ، در (,
	M.	11 to 1 1 1 to	- T D M	
		٠.	OLD Man Ofprey	187
M Acaos	:: : :	28. 29	Chyrey	7
+ Macc	aw, the g	greater	Ottrich	36
			Owls, or How	viets 26
Magpy		- 4r	Brown, Iv	
Man of Wa	ır	192	•	25
Martin, or l	Martiet	71		26
-Black, or	r Şwitt 71	, 185	Fiorn	24. 25
Sand		71	Lottle	26 Chum ihid
Mavis .		64	—Fern, or	Churn 1014. White,
4 - 1				- W IIIIO,

- White, Barn,	or Church		
	Pag. 25	Q.	Pag.
Ox Eye	73. 110	O Ueest.	62
,	. , , ,	Quirizao	183
Р.			105
•		R	
DAradile Bird	195		
Parrakeets	34. 181	TO Ail	-0
Parrots	30. 181	R Ail Water	20.113
Partridge		Hen Mad	1-1/an 190
Mountain	57 183	Rain-Fowle	rais 194
		Ran on Pool C	42. 182
Snipe	193	Rat, or Road G	001e 137
Peacock	51, 183	Rayen	
Pelecane	121	Razor-bill	119
American Sc	arlet 189	Red Game	5.4
Pellicane	102.191	Red Shank	107
Penguin	118	Red Start	7.8
Petrichaps	79	Red-Wing	64
Pewir	128	Reed-Sparrow,	the greater
Pheasant	56	· • ·	47- 93
Pianet	41	Leffer	47.
Pie, yellow and b	olack 181	Ring-Dove	62
Pigeons 59	. ජී <i>c</i> . 183	Ring-Owzel	65
Pintado	52	Ring Tail	17
Plover, bastard	110	Robin-red-breft,	or Rud-
Great	190	dock	78
Green	111.190	Rock Owzel	65
Grey	111.	Roller	
Sea	190	Rook	41
Pochard	143.	- 10 0	39
Pool-Spipe	107	Ruffe and Reeve	39
Pope	120	Time and Ticcia	107
Popinjay		S.	
Pouts	30		
Puffin	. 54	Andonlin -	
Puttock	120.134	SAnderling	1. Ic 9
	16	Sand-Martin	7 r
Pygard	7	Sand piper	8011
•		Scare-Crow	13£
•		Scaup-Duck	141,
			Scoter
,			

Scoter	Pag. 141	2tone Carlew	Pag. 105.108
Sea Crow	. 128	Stone Plover	
Sea-Dotterell	. 112	Stone-Smith,	or Stone-char
Sea-Lark	88. 112	ter	. 76
Sea-Mall, or Mo	ew 127	Storks .	97
Sea-Phealant	147	Swallow	71
Sea Pie	, .105	Sea ·	131.132.191
Sea-Swallow 13	1,132,191	Swan, tame	136
Leffer	131	Goole	138
Leffer, bla	ick,cloven-	Wild	136
· footed	132	Swift	72
Sea Turde	121	Swine-pipe	64
Shagge	123	Syvigw	8 o
Shear-water	133		
Sheld-apple	86	3	F
Sheldrake	140	• •	•
Swallow-	tailed 145	Arroch	128
Shore bird	71	Teal	147,148.192
Shoveler	143	Brown Tern	131
Shrite	64	Tewit	110
Silk tail	85	Thistle-Finch	
Siskin	_ 91		ong Thrush 64
Skour, or Sea H	Ien 120	Thrush of 34	maica 185
Snipe, or Snite	105. 190		ew, or Nun 74
Song-Thrush	· 64	Crefted	74
Sparling Fowl	134	Great	73
Sparrow-Hawk	18	Long-ta	iled 74
Sparrow	86		Black-cap 73
Black	188		123. 191
Green	187	Turkey	51, 18 🍇
Hedge	79		of New Eng-
Reed	47.93	land	5 ‡
Spoon-bill	102	Turn-stone	
Scarlet	. 189	Turtle Dove	ę i
Stannel, or Sto	ne gall 16.	, .	•
	180	•	V.
Stare, or Starlin	g 67		•
Stint	110	T Ultures	9,10
Stoa Lein	· ćố	V —Cheini	it coloured 10
			Wagtail

w.	Winter Mew Pag. 130
Pag.	Woodcock
A Agrail, white 75	Wood Owl 120 Wood spite, or Wood pec-
Yellow 75	Wood-spite, or Wood-pec-
Madrass 194	ker, grear, black 42
Watchy Picket 184	Great sported, or Wit-
Water Hen 113, 190	wall 43
Water Ouzel, or Crake 66	Green 42
Water Rail 113,190	Lesier spotted 43
Wheat-ear.or White-tail 25	Particoloured of 74-
Whewer 143, 146	maica 181
While	Worm eater 186
Whimbrell 103	
Whin-chat 76	
White Nun 135	377
dans	wry-neck -44
Wigeon, Whewer, or Whim	Υ.
146, 147	
Great red-headed 143	Arwhelp, or Yarwhip
Wild Duck 145	T 102
	Yellow Bird 80
Wind Thrush 64	Yellow Hammer 93

INDEX Nominum Avium Latinorum, Gallicorum, Belgicorum, Brasilianorum, Germanicorum, Indicorum, Mexicanorum, Italicorum, Lusitanorum, &c.

A Caca cahoattli 19	7 1	Alzudarius	an american
Acacaloti. 1 d	54	Fringillarius	1 2
Achalalaodi	86	Acidi	<i>ibid.</i> 125
Accipitres Macropteri	3	Acolchichi	166 Acolin

Acolin Pag. 116, 178	- Hispanicus Pagi 138
Ægocephalus 105	Marinæ 140, 141,
Ælalon 15	142, 143, 144, 145
Aguapecaca 115	Maximus niger 138
Ahuatototl 167	
Aiaia 101, 189	- Moschata 191
Ajurucurau 32	
Ajurucuruca 7	Anbima 96
Ajurucatinga > 33	Anhinga 124
Ajusupara J	Ani 35, 185
Alauda arborea 69	Anser Bassanus 122
Cristata major & mi-	Canadenfis 139, 191
nor ibid.	Canadenfis 139, 191 Cygneus Guinneen
Congener 93	fis 138
Indica 70	——Domesticus 136,191
-Marina 110	Ferus 136
Minima Locustæ voce	Gambenfis 138
7•	Magellanicus 118
-Minoricampestris ibid.	Palustris 138
Pratorum 69	Spitzbergensis 139
Vulgaris ibid.	Anthos 8t
Albardeola 102	Apiaster 49
Albellus 135	Apeca Apoa 148
Albicilla-	Aquilæ 6, &c.
Alca II9	Brafiliensis 7
Alcyon 48	
Aluco 25.	W7.1.7.
Amacozque in Ornithol.D.	-Virgæ 161
Willughb. Amalozq;) 179	Aracari 44
Anaca 35	Araracanga #9
Anas Arctica 120	
Campestris 19	
Circia 192	Ardex 98,99, 100,101,102
——Domestica 150, 191	——Cœrulea 189
Exoticæ Brafil. 148,	Steffaris 100, 189
149, 192	Ardeola Brasiliensis 101,102
Fera lacustris 175	Arenaria meste i 109
Fistularis 192	Arquata major & minor 103
Fluviatiles 145,146,	5. 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
147, 148	Afiles
#4/1 190,	

I N DO E X.

Afilus Bellonii	Pag. 80	Paradifi P.2 Picta	0,21,22
Afio	25	Picta	173
Aftur	. 18	Pipirivara Pluviæ Polyglotta	44
Aringa guacu muc	165	Pluviz	182
Atototl .	47	Polyglotta	65
Arototloquichit!	ibid	Fignax	107
Atricapilla	79	- Rostri mu	cronati .
Attagen	54, 55	•	177 .
Artageni	54	Roftri nigri	169
Avicula Amadava	dæa 92	Rubescentis	collista
Africana	152	——Saligna ——Se scalpens a	170
Zeylanica	ibid.	Se scalpens a	id arun-
Avium divisio	1	dines	172
Avis Arenam d	eglutiens .	—— Sicca	179
	176	Spicæ Maiz	ii 1704,
Canuti	1 68	• ,	172
Corvina	168	Tarda	58
Corvipeta	155	Tropicoru i	23, 198
Coccinea	173	Varii capiti	176
Confimilis S			175
& Magninæ	81	Verminosa	
Cinerco-all	oa 191	Verula	170
Cœrulea se			117
	66	Aura	10, 180
Cyaneorum	pedum	Aurarum Regina	16 T ;
	170	Aurivittis	90:
Diomedea	133	Aurivittis Axoquen	174
Florida		Axoyatototl	172
Fulva	174	Ayo quantototl	
Fusca Anse	ri Bassano	Ayo quantototl tilti	
congener	101		
Jamaicense	s , 180,	В.	
Incurva	161		
Lati rofti		P Albulardus	7, 18,
	175	D Barge	105
	173	Beccafigo	19
Nivea	169	Bemtere	169
Numidica	51, 182	Bernacla, & Burni	
Orimagna.	1.55	Boarina	77,81)
F 14 - 1	** *** *******************************	(3. i	Boolla

INDEX.

Pag. 194	Cecero	Pag. 161
81	Cehoilotl	63
152	Cencontlatolli	65,159,185
145	Cenchramus	93
		16
137	Cenotzqui	159
ibid.	Ceoan	169
24	Cepphùs	129
five Vespi-	Certhia	47
16	Chachalacame	
i bid.	Chachavatotot	
	Chadonneret	153
	Charadrius	168,112,190
•	Chiantototl	167
		160
172	Chichiltototl	174
168	Chiculatli ser	i Chiquatli
150, 191	: 1	10, 160, 178
93	Chierototl	166 168
106, 108	Chilcoquipalto	totl 168
	Chiltototl	169,173
· \$ 9	Chochopitli,	Jornito 178
47	Chloreus	68
108		85, 93
110	Chrylaetos	6
	Caudâ	annulo albo
		ibid.
174	Ciconia alba	
17	Americ	ana ibid.
	Nigra	ibid;
er 90	Cinclus 47,	108, 110, 112
96	Circus	17
42	Cirlus	93
casoris, five	Stultus	94
30	Cirris	99
	Citrinella seu	Citril 92
	Clangula	142
	Cocoi	100
	Coccothrauft	s volgaris 85
167		Indica
	81 152 145 152 137 ibid. 24 five Velpi- 16 ibid. 26 172 168 150, 191 93 106, 108 110 47 108 26, 27, 180 174 17 27 26, 27, 180 174 174 175 28 191 28 1	1 52 Cenchris 137 Cenotzqui ibid. Ceoan 24 Cepphūs Cetthia 16 Chachalacame ibid. Chachavatotot Chadonneret Charadrius Chiantototl 26 Chichictli 172 Chiehiltototl 168 Chiculatli fet 150, 191 93 Chietototl 59 Chietototl 59 Chochopidi, Chilorous 108 Chiloris 100 Chryfaetos 108 Chloris 109 Chryfaetos 109 Chryfaetos 109 Circus

I N D E X.

Indica	Pag. 85	Commix	Pag. 58
·Indica cristat	a ibid.		116
Cocochatl	172	Indica	58
Cocoztli		Coxolitli	56, 57
Cocozton	ibid.	Coyolcozque	158
Cochitenacatl	44	Coyoltototi	173
Cocotzin	61	Cozcacoauhtli	160
Cochitototl	168		99,173
Coddel cauka	194	Crex Bellonii Ev	e Cheva-
Colcana uhtli r	76,177		106
Colcanauhtlicioatl	175	Crex Aristotelis	58
Colcuicuiltie	158		194
Colherado 10	3, 189	Cuculus	22
Colin	158	Cuitcuitzcatototl	173
Collurio	18		76
Columbæ 59 ad	53,+	Cundoe Vanga	Pundaoe
Groenlandica	1 % t		195
	196	Cuntur	41
Coltoti	171	Curicaca	103
Colymbi 124, 125,1	26,190	Curruca	7.9
Colymbis	142	Curucui	45
Comaltecatl	177		alea Avis
Concanauhtli	175	· • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	66
Confriçatrix rubra	172	Indica	ibid.
Coracias	40		3/7
C orlito	178	Ferus	136
Cornix	39	Mansuerus	ibid.
Cœrelea	42		
Frugilega	39	D.	
Cinerea fragil	ega. ib.		. 75.
Nigra Garrul	181 a	T) Aje	. 156
Cornicines	256	Dendrofalco	
Corrira	1.18	Diable de mer	r 1 1 2 17.
Corvus	39	Dropte	-37
Aquaticus 101	, 122,		
• .	133	, E.	
Indicus	40		
Indicus Cornu	tus.ib.	Carototl .	173
Coturnice	57	Eider	141
	· - 1	[0]);in
•		T 137	_

INDEX.

Em Groffe Zec-flu	der 126	•	•
Elcoztototl	168	G.	.•
Elorototl	170	T	
Emberiza Alba	93.		Pag. 68
-Flava	ibidi.	GAlbula Gallina Corylo	Trum e
Emeu, Eme, Ema		Mexicana	163
Erithacus	78	Gallinago, Major,	Minor
Erythrocephalos	143	Minima	105
Ex yemoccy miles	,773	Madraspat.	193
F.		Erythra-	109
		Erythropus	107
Alcinellus	103	- Hypeleucos	108
Falco Albus	14	Melampus	109
Columbarius	161	Gallinula Aquatica	ı İıd
Gentilis	13	Enpote Braziliensis	115
Gibbofus	14	Chioropus I	
Indicus Cirra		Existhra 1019 me conprus 109	190
Montanus	13	Ochra	115
Peregrinus	ibid.	Ochropus	ibid.
Rubeus	2 84	A	13, 114
Indici Rubri		Gallo-Pavo	51, 182
Sacer	13	Sylvestris	51
Tunetanus	14	Gallus Gallinaceus	5r, 183
Fedo2	7 105	Guineensis	5 , 182
Festuni cul de &c	. 191	Peregrinus	37
Ficedula .	79,81	Gallus Indicus	52
Cannoabina	47	Sylveftris	53
Flammant	117	Gambetta	109
Francolino	54	Garagues	162
Fratercula	120	Gargane	148
Bregata	153	Garrulus Argentora	tenfis 4 P
Fregattes	192	Bohemicus	42, 85
Fringilla .	88	Garzetta	99
Motana	🤊 ibid.	Gaviaon	17
Fringillago	73	Gaviata	130
Fringillarius	18	Geel Vinck	151
Fulica	116, 117	Giarolo	70
Puligula	142, 143	Giaroncello	109
Fuves	191	Glareano	81
1 = 40		The second of the second	
			Glau-

	V D	L X.	rs -
Glaucium Pag. 14	144	Harle '	Pag. 134
Glottil	106	Havelda	145
Goifugek	. 1 18	Hazlehun	55
Gout vinken	152	Hellaleniia	65
Gonambrich	X1	H12f1C1112	ì 12
Graculus Palmipes 12 Grand Gosier	2,112	Himantopus	106, 190
Grand Gosier	191	Madraspat	102
Grisola	18	Hippomanucodiat	1 11
Grinetta .	114	Hiragrill .	92
Grivesbees		Hirundo America	12 72
Gros	95	Hirundo Apus	ibid.
Balearica	ibid.	Domestic	ca 71
Indica	ibid.	Marina	72, 131,
Grygallus	54	·	190, 191
Guacaguacu	130	Ripraja	, 71,
Guaiminibique	8 z	Rustica	five A-
Guainumbi 82, 8;	3, 187	greffis	71
Guara	104	Sinenfis	72
Guarauna	ibid.	Hoactli	179
Guira	151		102
Acangatara		Hoactzin	163
Coereba	83	Hoauhtototl'	170
Guacuberaba	ibid.	Hoextototl	ibid.
Guainumbi	49	Hôilotí	63
Wieemgaru	89	Hoinetli	161
Perez	ibid.	Hoitlalloth	158
Punga		Hoitzanatl	162
Querea 2	7, 180	Hoitzilaztatl'	102
Tangeima Tangeima	45	Hoitzitzil	82
Tinga	189	Hortulanus	.93, 94
Tirica	86		50, 174
Guiraru	166		
Gulla Cavalla	197	I.	
Gypaetos	8		
Cyrfalco	13	TAbiru	96
- ,		J Guacu	ibid.
H.	,	Jacamaciri	44
		Jacana	ris
E Amatopus	105	Jacapu	_ 67
Halizetos	7, 16		Jacu-

I N D E X

Jacupema Pag.	56	Lepelaer P	ag. 18 🩀
	40	Leimerillon	19,
Jaguacati Guacu 49, 1	82	Ligurinus	. 91
Jamacaii	75	Limola	190
•	Ś 7	Venetorum	106
Japacani	84	Linaria	90
Japu 46, 11		Montana	. 91
¥1 .	27	Rubra major	minor
	98		ibid.
Icterus 68, 1		Lithofalco	14
:	34	Locustella	70
Illas seu Tylas	64	Lomwia	110
	49	Lory	ISL
• •	43	Loxia	86
	48	Lumme	126
	ςö	Lunda	120
- Indica Macrour		Lupus	40
ib	id.	Luicinia 18, 1	85, 187
Indica minor ib	id.	Lusciniola	80
Mexicana 50,1		Lutea	73
ex atro & al		Luteola	80
	32	20,000	
Junco 47, 110, 11	13	M.	•
Jupajuba 46, 19		6741	•
	44	A Acroule	117
	68	M Acroule Macucagua	23
		Magnanina	79
K.		Maguari	97
•		Maja	155
T Ernell 1.	48	Majague	133
Kudge-ghef 12	28	Mallemuck	130
		Mansfeny	19
L.		- Ta	21, 22
·		Maderasp.	195
I Agopus , 54, 5	5 5	Maracana	29
	15	Maraca	119
Lanius 18, 1			130
Larus 126, 127, 128, 12	۹,	Matkern five Mail	kneltzei
130, 13		109	
			Ma

LN DEX.

Martitui P. 113, 165, 190	Nepapantototi Pag. 176
Mazarino 103	Nexton 164
Melanæetos 7	Nextoroil ibid:
Meleagris , 1, 182	Nhandu Anna
Merganier 134	
Mergulus Melanoleucos 125	Nhandu Guacu 36
Mergus 119,125, 134, 135,	Nilus 18
141	
Merula 65 ad 67, 68, 185	Noctuze non auritze 25' Noctua Brafilienfis 26
Member congener	Moctua Brafilienfis 26
Merulæ congener 67 Metzcanauhtli 175	Mexicana 160 Minor 26
Metzcanahactli ibid.	Minor 26
4	**T - • • • • • • • • • • • • • • • • • •
Milvorum species 17. Mimus 12	
Mira five Muru Brasilien-	Indicus 104
fium 52, 183 Mituporanga 52	Nycticorat 99
Mituporanga 52	
Mocotototl 166 Momot 164 Monedula 40, 185	
Momot 164	Carlo and Carlo and Carlo
Monedula 40, 185	OCocolin 57, 163
Monticola 77	Ocononetl 162
Montifringilla 88	
Morillon 143	
Morinellus 411	
Marinus 113	Oenanthe 75
Morphnos 7	Alters 76
Motacilla Alba 75	Congener 80, 9#
Cinerea ibid.	
Flava ibid.	Noftra lecunda 76
Madaraspat 194	Nostra tertia ibid.
Muggent 146	Noftra quarta 77
Mufcicapa 81, 77, 76, 186	Nostra quarta 77
	Oenes 62
Ń.	Olorototi i5g
	Onocratalus 121,191
Talébbi 161	Opipizan 172
Negro de	Oriolus .
	Sit.

INDEX

Orinelargus Pag.8	Ruffa fou Graca P.57
Ortogometra 58, 113, 290.	Heronopteros S
	le Peichelle 10
Chie chi, it is 11.58%	Petronia Marina 92- Phascas 147- Phasianus 56
Ome 1	Phascas 147
	Phasianus 56
ីរក្ស ស្រាប់ គឺ គឺ និង ប្រជាពល	Braulientis 36-
្នាស់ 🛖 ដែលមាន 🖹 🖰 មី	Philomela 78, 187
and the contract of	Phoenicopterus 117, 190
The Alumbus torquatus 62	Pica seu Rica varia Cau-
Papagayos 181	data 41.
Paragua 33	Antillarum 152
Paradicas Avis	Brailliana 44
Thereis Scholar	
Poffery Cave 195	Tamaicenfis 181
Passeres Arundinacei 74,	Indica caudata seu
	Taponensis A2
Fabri 157	Marina 41,105,120
Coruleo fuseus, &	Marina 41,105,120 Mexicana 162 —Perfica 42
niger 187, 188	Perfica 42
' Leoglodwies Yo	PACE MARTIN . 49 IC7.
——Canarienfis 91	Picus canescens seu Leuco-
Sibilans 164	bhæus 182
	cinereus 47, 186
Stultus 154,190 Cætera species 66 ad 88	-Garrulus Indicus 42
ad 88	Jamaicenfis Pag. 181
Passerculus Zeylanicus 88	'——Imbrifætus 162
Patines de Oviedo 191	Luteus Cyanopus 44
Pavo 51, 183	Maderaspatan. 194
Pelecanus 121, 191	Murarius 46
Penelops 143	Nidum suspendens 68
Penelope 146	-Niger maximus 42
Penne Vogels 151	Varius Brafilienfis 43
Peache Caye 195	Picus varius Major ibid.
Perdix 57	Varius Minor ibid.
Alba 55	-Varius Minimus ibid.
Brasiliana 57	Viridis 42
Cinerea ibid.	-Viridis Major 43
Dalliaicella)),)/	110000
Montana 57, 183	Picuipinima - 62, 184
No. of the second	Pil-

I N D E X.

Pilvenckegen Pag. 108	Quapachrototl Pag. 174
Pinirolo 109	Quatoromomi 162
Pitanga Guacu 165	
Pitzmalotl 167	Quattr' Occhii
Placea seu Pelecanns 102	~~~
Mexicana ibid.	
Incarnata 189	Quauheilni 171
Pluvialis cinerea 111	
ex fusco & albo varia	Quauntzonecolin 158
190	Quaxoxoctototl 164
Major 190, 106	Querquedula Criffiana 142
viridis 111. 100	
Podicipes 125, 190	Querquedula prima 148
Poero	fecunda 147, 192
Poliopus 114	Quetzaltototl 37
Ponnandutty 195	Quijubatui 35
Ponnunky pirta i ibid.	33
Porphyrio 116	R.
Poules Pintades 182	100
Рокасца . 160	Abihorcado seu Rabo
DG	
Equacorum Marina ipecies	Torcado 165, 144
Estracorum Marina species 28, 29,30,31,3233,34,35	Rabolane 153, 192
_ 28, 29,30,31,3233,34,35	Rabolane 55
28, 29,30,31,3233,34,35 Psittacus Leucocephalus 181	Rabolane 55 Rallus Aquaticus 113 196
28, 29,30,31,3233,34,35 PfittacusLeucocephalus 181	Rabolane 55 Rallus Aquaticus 13 196 Italorum 116
28, 29,30,31,3233,34,33 PfittacusLeucocephalus 181 Maximus Cyanocro-	Rabolane 55 Rallus Aquaticus 113 196 ——Italorum 116 ——Terreftris 58
28, 29,30,31,3233,34,35 RittacusLeucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181	Rabolane 55 Rallus Aquaticus 116 Terreftris 58 Rathherr 126
28, 29,30,31,3233,34,35 RittacusLeucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181 —Minor macrouros to-	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Terreftris Rathsherr Recurvirostra SS 116 117
28, 29,30,31,3233,34,35 RittacusLeucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181 —Minor macrouros totus viridis 181	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Terreftris Rathsherr Recurvirostra Regulus 79, 80
28, 29,30,31,3233,34,35 RittacusLeucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181 —Minor macrouros to-	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Terreftris Rathsherr Recurvirostra Regulus Reigers 152
28, 29,30,31,3233,34,35 Rittacus Leucocephalus 181 Maximus Cyanocroceus 181 Minor collo miniaceo 181 Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7, 17	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr Recurvirostra Regulus Reigers Rhinoceros Avis 15 Rabolane 13 16 16 17 88 126 117 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17 17
28, 29,30,31,3233,34,35 RittacusLeucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181 —Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7, 17 Pyrrhocorax 40	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Terreftris Rathsherr Recurvirostra Regulus Reigers Rhinoceros Avis Riis Mossen
28, 29,30,31,3233,34,35 Rittacus Leucocephalus 181 Maximus Cyanocroceus 181 Minor collo miniaceo 181 Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7, 17	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr Recurvirostra Regulus Reigers Rhinoceros Avis Riis Mossen Riis Vogels SS Rathsherr 126 117 79, 80 152 Rhinoceros Avis 42 155 166 166 166 166 166 166 166 166 166
28, 29,30,31,3233,34,35 RittacusLeucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181 —Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7, 17 Pyrrhocorax 40	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr I26 Recurvirostra Regulus Reigers Rhinoceros Avis Riis Mossen Riis Vogels Rostrum spicæ Maizii 178
28, 29,30,31,3233,34,35 RittacusLeucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181 —Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7, 17 Pyrrhocorax 40	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr I26 Recurvirostra Regulus Reigers Rhinoceros Avis Riis Mossen Riis Vogels Rostrum spicæ Maizii 178 Rostrum Sudis
28, 29,30,31,3233,34,35 Rittacus Leucocephalus 181 Maximus Cyanocroceus 181 Minor collo miniaceo 181 Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7, 17 Pyrrhocorax 40 Pyrrhula 86	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr Italorum 116 Recurvirostra Regulus 79, 80 Reigers Riis Mossen Riis Vogels Rostrum spicæ Maizsi Rostrum Sudis Rothals Rotknussel
28, 29,30,31,3233,34,35 Rittacus Leucocephalus 181 — Maximus Cyanocroceus 181 — Minor collo miniaceo 181 — Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7,17 Pyrrhocorax 40 Pyrrhula 86	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr I26 Recurvirostra Regulus Reigers Riis Mossen Riis Vogels Rostrum spicæ Maizsi Rostrum Sudis Rothals Rotknussel
28, 29,30,31,3233,34,35 Rittacus Leucocephalus 181 — Maximus Cyanocroceus 181 — Minor collo miniaceo 181 — Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7,17 Pyrrhocorax 40 Pyrrhula 86 Uachilto 116 Quackels 151	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr Italorum 116 Recurvirostra Regulus 79, 80 Reigers Riis Mossen Riis Vogels Rostrum spicæ Maizsi Rostrum Sudis Rothals Rotknussel
28, 29,30,31,3233,34,35 Rittacus Leucocephalus 181 —Maximus Cyanocroceus 181 —Minor collo miniaceo 181 —Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7, 17 Pyrrhocorax 40 Pyrrhula 86	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr I26 Recurvirostra Regulus Reigers Riis Mossen Riis Vogels Rostrum spicæ Maizsi Rostrum Sudis Rothals Rotknussel Rostchwentzel Rostchwentzel
28, 29,30,31,3233,34,35 Rittacus Leucocephalus 181 — Maximus Cyanocroceus 181 — Minor collo miniaceo 181 — Minor macrouros totus viridis 181 Puffinus 134 Pygargus 7,17 Pyrrhocorax 40 Pyrrhula 86 Uachilto 116 Quackels 151	Rabolane Rallus Aquaticus Italorum Italorum Terreftris Rathsherr I26 Recurvirostra Regulus Reigers Riis Mossen Riis Vogels Rostrum spicæ Maizsi Rostrum Sudis Rothals Rothnusel Rotchwentzel Roussel Roussel Rotchwentzel Roussel Roussel Roussel Roussel Rotchwentzel Roussel

INDEX.

Viridis	Pag. 187	Struthio feu Struth	io Came
Rubetra	76	lus	Pag 36
Rubicilla	86	Struthio Camelus	America-
Americana	ibid	nus	ibid.
Rubicola	76.	Sturnus	67
Runcilla	78	Indicus	68
Major	68	Junceti	168.
		Marimus	67
S.		- Mexicanus	
-		Salfus	168
C Alicaria sen fil	erella 81		15,17
Sanguillo		Sulfa	123
Saulary 14		Summoodra cauky	
Sayacu	- 89		- 74
Schellent	144	T.	
Schæniclos	110		
Scolopax	104	TAdorna : :	140
Scops	25	Tamatia	65, 116
Scurvogel	96	Tangara	84
Senator	126	Tapera	72, 185
Serinus	92, 153	Tapun	158
Serino affines	188	Tarabe	33
Sguacco	99	enèna e e e .	103
	, 185, 186		171
Skua	128		170
Soco	100	77 1 1 0 1 1	173
Sparverius	18		160
Spinus	,	PRO	
Spipola	18,08		92
Spipoletta	70		195
Springers	152		. 52
Squaiotta	99	Tequix-quiacatga	
Stella Avis		Tertiarius	
Sterna	59	6 00	13
	131		53 ibid:
Stopparola Strantloopers	77,81	PROFES.	167
	15 1 81		_
Strapazino Strix			93. rai 9.d
Strix Cinerea	25		ra 89 ibid.
3.	26		16, 180
Strandt Jager	, 127.	Tinnunculus	10, 100 The
			¥ 196.

I N D E X

Tlacahoilotl	Pag. 63	Txonyayauhi	Pag 168
Tlacoquauhtli	161	Tzanahoei	162
Tlaschinoltototl	171	Tzanatl	157
Tlalquipatli	160	Tzanatkototi	166
Tlanquiquiztototl	164	Tzaupan	160
Tlapulchichi	172	Tzinitzian	163
Tlapaltototl	174	Tzitzihoa	175
Tlaquauhtli	161	Tzitziquilotl	173
Tlaquilotototl	173	Tzoniayauhqui	176
Tlauhquechultoro	d 162	Tzopiloth	.10
Tlauquechul	102, 189	Tzopilotl	180
Tlotli	161	•	-
Tolchiquatli	160	v.	
Tolocatzanatl	168	•	
Tokecoloctli	175	T/Anga pandooe	194
Tomineio	82	pedda	ibid
Tooracca	197	Vannellus	110
Topau	40	Venceios	185
Tordino	70, 94	Verzellino	91
Torquilla	44	Vitiflora	75
	,107,190	Vogel Rubus	*5*
Tottovilla	. 69	Ulula	36
Toxcacoztic	167	Upupa	48
Tozcacoztli	173	Urogallus	53
Tringa	168	Urubitinga	. 8
Triorches	. 16	Urubu	10, 180
Triton	156	Urutaurana	7
Trochilus	79,118	Vulpanier	149
Tucana seu Touca		Vulturum species	9, 10
Tui	34, 181		
Tuiapara	35	W.	•
Tuiaputejuba	34,181		
Tuiete	34	W Agellus	130
Tuipara	35	Wegflecklin	78
Tuitirica	34	Walluhora	115
Tupinambis		Wiidekken	156
Tuputa	156	Wikurulla Zeylane	
Turdi Chiappæ	157	Winder-Meb	129
Turdi 64 ac	1 68, 185	Woorulin ponnunk	
Turtures 6	1,62,184	Wynkernell	115
,		•	Xal-

ÍN DÉX

		Yacatlif.	Pag.169
, · X.		Yacatopill	164
	Pag.	Yayaukquitotl	167
Y Alcuani	176	Yexixouhqui	170
Xampantototl	173	Yllamotototl	ibi d .
Xaxabes	181	Yohaltecototl	160
Xiquipiltototl .	174		117
Xochiltotl	170		178
Xochitecanatl	178		178
Xechitototl	167	Yxamarzcatltototl	171
Xolotlapech	174	Yxamazcatl	168
Xomotl		Yxtezcatototl	171
Xotlapech		Yzcuicuil	170
Xoxoukqui Hoacli		Yzquauhtli	161
200000000	ΞΞ,	Yzuctzon yayauho	
Y.		a amount jujumi	/-
		Z. .	
Y Acacintli Vacapatlahore	178		
T acapanencec	176	ZIvolo	93
Yacapitzahoac	176 177	4	,,
Vaccionali			

FINIS:

Ad Lectorem.

IC Liber, infignis licet, & clarissimum superiore seculo Scriptoris nomen prima fronte gerens, in cujusdam Bibliopola scripio, forte fortuna paulo abhinc reper-

tus est. Ibi pulvere obrutus, & cum tineis certans, Bibliopolæ culpå, din delituit. Quem ut Autographum remitteret, nec prece, nec pramio, nec minis RAII amici moverent: id quod ex corum Epistolis, jam penes me asservatis, nuper-

rime intellexi.

Opus idcirco Posthumum habes, benevole Lector; at ab ipsius magni RAII manu, diu ante obitum ejus, limatum & persectum. Quippe summorum & doctissimorum ejus amicorum, D. TANCREDI ROBINSONI, M. D. aliorumque rogaiu, inchoatum est hoc Opusculum; quod ut absolutiùs ederetur, huic suas Jamaicenses, aliasque Observationes & Collectiones impertivit clarissimus SLOANIUS. Ita tandem ad sinem perductum est circa annum 1693 aut 1694, ut ex RAII Epistolis patet, & de hac re me certiorem secit D. DALE Braintreensis Vir curiosus, ac RAII vicinus & amicus.

In utraque hujus Synopsews parte, plurima addita sunt Species; ac in posteriore Metho-

du.

Ad Lectorem.

dus alia est, & Natura magis conveniens quam in Clarissimi WILLUGHBE1 Ich-

thyologia, d R A 10 nostro edita.

Quamvis igitur immortale magni W11-1.0 GHB B1 nomen, & opera fint laude dignissima, aliorumque fatile superantia ejusdem Ornithologia & Ichthyologia, si tamen Historias excipias, hic Liber non tantum mole minor, ideoque ad circumferendum aptior, verum

etiam auctior multo est & emendatior.

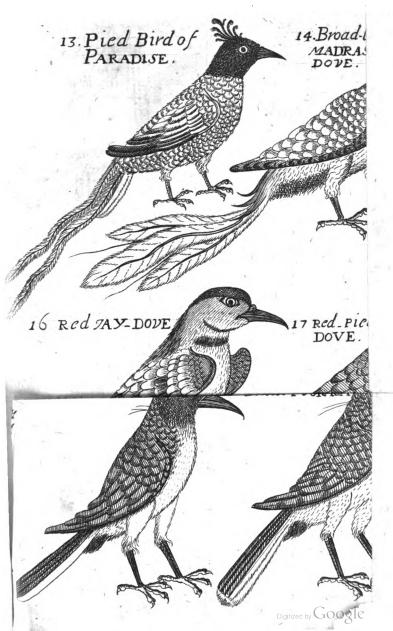
Cam primo Willughbei Raiique mentionem fect, in animo fuit quadam de tam illustrium virorum institutis. & exantlatis laboribus dicere. pront ab ipfo RA10, WILLUGHBEI item filià (sui sexus ornamento) aliisque accepi. Hac verd st aggrederer, necesse esset, aut plura dicere quam quæ in Prefatiuncula enumerari pessiont, aut pauciora quam tantorum Virorum meritis debeantur. De his autem alius erit dicendi locus, cum Epistolas, ceteraque R AIANA edidero; qued molior, si mode vitam etiumque dederit Deus. Obnixe igitur omnes, qui de re literarià cum Clarissimo RA10 egerunt, peto, figua ejusmodi RAIANA habeant, ut pro suà humanitate mihi welint impertire: quod beneficium, ut omnes rei literariæ studiosi, grata me-morià & summà laude prosequentur, ita præ aliis

Upminstri prope Rumfordiam, Essexiz.

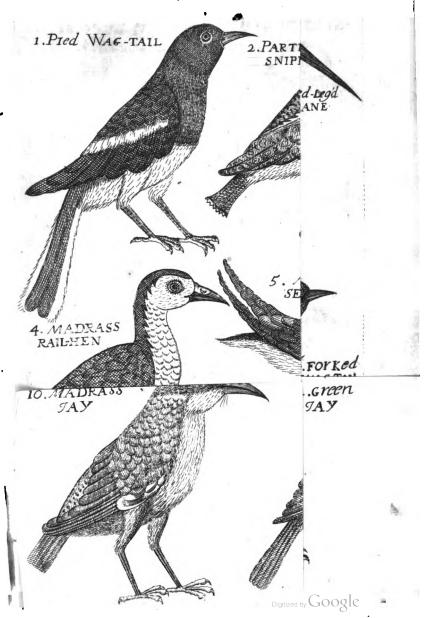
Dec. 19. 1712.

W. DERHAM.

INDIAN BIRDS about FO

INDIAN BIRDS about

JOANNIS RAII

SYNOPSIS METHODICA

PISCIUM.

LONDINI:

Prostant apud W. I N N Y s, sub Insignibus Principis in area Boreali D. Pauli.
CIO IO CCXIII.

JOANNIS RAII

SYNOPSIS

METHODICA

PISCIUM.

LONDINI:

Prostant apud W. I N N Y s, sub Insignibus Principis in area Boreali D. Pauli, CIO IO CCXIII.

SYNOPSIS METHODICA PISCIUM.

Le Pisce in genere.

ISCIS nomen à nostratium etiam eruditorum vulgo latissime extenditur ad Exanguia aquatica Crustacea, Testacea, & Mollia complectenda.

A nonnullis è contra non solum Exanguia aquatica, sed & Cetaceum genus

feu Bellue marine ab hujus nominis communione excluduntur; nec alia Animalia pisces dicenda contendunt, quam que branchiis respirant, & unicum tantum in corde ventriculum habent

Cum his & nos plane sentimus, Piscis schlicer nomen, si proprie & Philosophice loqui velimus, ad hæc sola refiringendum. Nam cum Animalium distinctio à notismaxime essentialibus, seu partibus & actionibus præcipu-

is, quæ & omnibus speciebus sub singulis generibus contentis communes sunt, & solis propriæ, peti debeat, non invenientur hujusmodi notæ in quibus Pisces Cetacei dicti cum reliquis conveniant; nam præter locum in quo degunt, siguram corporis externam, cutem depilem, & motum progressivum seu natatum, nihil serè cum Piscibus commune habent, sed in reliquis cum Quadrupedibus viviparis conveniunt.

Verum ne à recepta sententia nimis abhorrere, & opiniones paradoxas sectari videamur, nihil innovabimus, sed hujusmodi Animalia impræsentiarum pro Piscibus

habebimus, Piscémque in genere definiemus,

Animal aquatile sanguineum, pedibus carens, pinnis natans, vel squamis, vel cute nuda glabra & depili contectum, in aquis perpetuò degens, nec unquam sponte in siccum exiens.

De PISCIUM divisione.

R Ejectis Piscium divisionibus usitatis, à locis in quibus degunt præcipue petitis, ob rationes in Ichthyologia D. Willughby * dictas, accuratiorem, ut * lib. 1. putamus, earum loco, quâque natura ipsa in cap. 11. iis disponendis utitur, notis Generum indicibus, à respirandi & generandi modo, partibusque & Accidentibus unicuique propriis, desumptis subfituimus.

Pisces ergo in genere primaria divisione distinguendi sunt in Pulmone respirantes & Branchiis respirantes. Pulmone respirantes sunt Bellua marina dicti, seu Cetaceum genus. Branchiis respirantes dividunrur in Ova magna concipientes, qui & Cartilaginei sunt & Vivipari; & Ova parva concipientes, ut resiqui. Alii in Cartilagineos & Ossos seu spinosos eos dividunt. Verum Cartilagineos nonnulli generationis modo cum Osses conveniunt, ut v. g. Sturio & congeneres. Nos etiam in Ichthyologia D. Willughby, loco modò citato, Branchiis respirantes in Viviparos & Oviparos distinximus. At neque distinctio isthæc

isthæc adæquata est, cum Pisces ossei seu spinosi nonnulli, quos oviparorum nomine complexi sumus, v. g. Mustela vivipara Schoneveldii, & forte etiam Anguillæ, vivos soetus pariant. Ut ergo omnem male seriatis lirigandi aut calumniandi ansam præciderem, eos hoc modo distinguendos duxi. Ex spinosis enim sive osseis, nulli prorsus ova magna intus concipiunt, Avium ovis paria, albumine vitello distincta, neque eodem modo coeun mentulis immissis. Hi vel longi sunt, ut Lamia, Canes, Catuli, Galei dicti; vel lati, ut Raia, Pastinaca, Torpedo, &c.

Ova parva concipientes funt vel plani, qui in latus projecti natant, seu longiores ut Solea, seu latiores ut Rhombus Passer &c. vel dorso erecto natantes, quos pinnarum respectu dividimus in eos qui vel nullas habent neque ad branchias, neque in ventre pinnas, vel unum duntaxat earum par v. g. ad branchias; & eos qui duos habent in prona corporis parte pinnarum paria. Primi generis pi/ces funt vel longi, lubrici & Anguilliformes, ut Murana; Lampestra, Anguilla, Mustela &c. vel corpore contractiore & alperiore seu minus lubrico, ut Orbes & congeneres. Posterioris generis qui duo habent in prona corporis parte, à pinnarum quæ dorso innascuntur numero & con-· stirutione distinguuntur in eos 1. qui dorso sunt tripinni. cujus generis, præter Asellos dictos, nullum piscem novimus: 2. qui dorso bipinni; vel utrâque pinna mollibus & flexilibus seu cartilagineis radiis instructa, ut Merlucius, Gobius, & Truttacei generis numerosa phalanx; vel anteriore spinis offeis radiata, posteriore cartilaginibus flexilibus, ut Lupus, Mugil, Mullus, Draco, Trachurus, Perca, &c.

3. Qui dorso sunt unipinni; pinna vel radiis omnibus cartilagineis & flexilibus donara; vel anterioribus rididis & spinosis, posterioribus & cartilagineis. Prioris generis alii pinna longa sunt & per totu fere dorsum continua, ut Hippurus Rondeletii, sive Dorada; alii pinna breviore, eaque vel circa centrum gravitatis sita, atque hi vel marini maxillis asperis, ut Harengi & congeneres, vel sluviatiles seu Aquarum dulcium, malacostomi leather-mouthed Fishes nostratibus dicti, quorum multæ habentur species, Cyprini, Barbi, Cephali, Tinca, Rutili, Gobiones, &c.

vel in insimo prope dorso hærente; ut Lucii, Acus &c. Posterioris generis multæ species sunt tum marina, tum suviatiles sed præcipue marinæ, ut Aurata, Sparus, Sargus, Melanurus, Dentex, Turdus, Coracinus, Salpa, Mæyas, Boops, Scorpius &c. Datur etiam una vel altera species dorso unipinni radiis omnibus aculeatis.

Pisces Cetacei sen Bellux marinæ.

II Quadrupedum modo pulmonibus respirant, coeunt, vivos socius pariunt, eosdémque lacte alunt, partium denique omnium internarum structura & usu cum iis conveniunt.

A. I. BALENA vulgaris edentula, dorso non pinnato.

Balæna vulgaris Rondel. Gefn. & aliorum.

Belluarum marinarum maxima est: Quam vidit Joan. Faber non procul à Castro S. Severæ maritimo, 30 circiter à Roma milliaribus, ejectam Anno 1624, palmos (Romanos intellige, qui vel semipedem superant) 91 longa erat, so crassa. Idem Anno 1620 circa Corsicam reperram scribit, quæ ad 100 pedes in longum extendebatur. Polydorus Virgilius apud Tynemutham Anglia in arenas projectam refert Anno 1532, quæ 30 ulnarum, hoc est pedum 90 longitudinis fuisse, ab iis qui primum belluam viderunt, dicebatur. Verum Fridericus Martens Hamburgentis in Doscriptione navigationis suz ad Spitzbergam Balanas maximas que eò loci capiuntur 60 pedum longitudinem raro excedere scribit, sed plerunque infra Subsistere; quocum quod ad longitudinem attinet consentit Rondeletius. In Aquitanici maris litore, inquiens, & in India immensa Bellua capitur, quam Balænam vocant, plurimum 36 cubitos longa, 8 alta: Oris scissura ad duodeviginti pedes porrigirur, hoc est ad tertiam partem longitudinis totius piscis, ut & Frid. Martens à se obtervatum prodit. Quod nullam in dorso pinnam habet Rhondeletius tradit : nec Faber ullius meminit. Bellonius ergo, qui pinnam ei in dorso attribuit falsus suit, ni pro Balæna Balæna Finfish, [Physeterem forte] habuit. Hâc enim & quidem certifimă notă, Balænam à Finfish dicta distingui assert Fridericus Martens, qui Balænarum capturæ intersuit, plurimósque vidit utriusque generis pisces, quòd hic pinnam in dorso obtineat, quà illa caret.

Mirum interim Bernardinum Radi apud Joannem Fabrum, Balænæ fistulam denegare, Rondeletium etiam in eodem errore versari; cum Balæna vulgaris Septentrionalis geminam obtineat, tantum abest ut una careat, adnotante prædicto Frid. Martens, qui Balænas plurimas curiosè contemplatus est, & aquam in altum magno imper-

sur efflantes sæpius conspexit.

Oculi & nares tanto corpori valde impares quales bobus effe solent. Polydor. Virgil. Gillius etiam oculos pro corporis proportione perparvulos, nimirum bubulis non majores extitisse scribit. Rondeletius è contra oculos foris quidem parvos apparere, intus capitis humani magnitudinem superareait, proinde falli eos qui Bubulis majores esse negant. Verum Frid. Martens, cui potius sidendum, Gillio astipulatur, Balænæ oculos non multo majores Bovinis esse affirmans, palpebris etiam & ciliis humanorum more instructos: in eo tamen errare nobis videtur, quod humorem crystallinum Piscem magnitudine non multum excedere scribit. Oculos autem humili situ parum supra angulos oris collocari nos docet.

Cæterùm Balæna tuber seu eminentiam supra oculos in

capite habet, & qua fistulæ hinc inde exeunt.

Dentes in maxillis nulli, sed eorum loco cornez saminz nigriusculz splendentes & oblongz, veluti si tot retortorum gladiorum, quos Acinaces appellare solemus, vaginz coriacez essent, eo ordine positz, quo sistulz illz stannez in musicis disponi organis solent. Harum brevissima semipalmari longitudine erat, czeteris paullatim accrescentibus ut longissima sex palmos etiam superarer, sed crassitie vix digiti minoris unguem attingerer, latitudine vero ad 4 vix digitos ascenderer. Hac Sequentia de pisce Joanni Fabro descripto intelligenda sunt. Hz omnes tenuiore & subtiliore sui parte, secundum totam earum longitudinem pilos etiam semipalmari longitudine

adeò hirros promittebant, ut meras setas porcinas esse jurâsses. Quæ tamen, ut ego probe examinavi, nihil aliud erant quam mera fila, sive productæ sibræ ipsissimam illam materiam corneam (si tamen corneam appellare licet) constituentes. Ubi enim alimentirio glutine hæc compingebantur, ibi cornea illa sive coriacea substantia resultabat. & ubi hæc siniebat, pili iidem soli lon-

giùs excurrebant.

Et quoniam natura non voluit, ut hæc tam mirabilis dentium forma ac series, instar aliorum ossea tota ac duriffima esser, quippe cum dentes hi sub palato fluctuarent, nec alveolis ut alii comprehenderentur, ideo debuerunt superiore quâ palatum contingunt parte molliores & quasi pilosi este, inferiore durâ, corneâ, coriaceâ, ac quodammodo ossea, utcunque appellare libeat, substantia præditi, ut alimentum, quod devorat bestia, aliquam ibi saltem resistentiam reperiat. Sunt enim hi dentes diverso plane modo situque, quam in aliis contingit, ordinati, per oblongum videlicet palati fornicem porrecti, & minime ex imo sursum erecti. In solo autem palato seu Superiore maxilla, non (ut vult Rondeletius) in utraque. mirabilem illum dentium ordinem, figuram & constructionem monstrabar. Inferioris verò maxillæ labrum osseum, nigrum, obrotundum, maximæ crassitiei sertis illis respondebat, quibus murorum summitates coronari solent. Hæc omnia Joannes Faber ex autopsia, quæ aded exacte congruunt cum descriptione Frid. Martens pariter windle. ut ea verissima esse nullus sit dubitandi locus. Adde, quòd laminæ hæ in anteriore oris parte, itémque in posteriore five interiore breviores sunt, in media longissimæ maximæque, ut interdum duorum triúmve hominum longitudinem adæquent.

Cutis mollitie ac colore Anguilla pellem æmulabatur

in pisce Joanni Fabro descripto.

Lingua 20 palmos longa, ex nervosis crassissimissque sibrls, carne rubra intertextis, componitur. (Faber) oris pavimento seu maxillæ inseriori sirmiter adnexa, id adnotante Friderico Martens, quo cum Phocana linguæ nobis observantibus, convenit; perampla est, colore albicante,

L.

cante, ad margines maculis nigris ornata, substantize mollis & spongiosz, ut difficulter admodum in frusta dissecari possit, quocirca eam rejiciunt nautz; alias sex septémve aut etiam plures olei cados coctione ex ea eli-

cere possent.

Pinnæ, quas tantum binas habet, propè os sitas, ossibus intus sirmantur, quæ humanæ manûs modo in digitos expanduntur. De natatûs velocitate mira narrant tum alii, tum præcipuè Frid. Martens: Balænam nimirum, Navem quamlibet plenis velis æstu secundo ocyfsimè invectam, aut etiam avium volatum pernicissimum velocitate superare: quod mihi equidem vix credibile videtur, cum aqua crassum elementum sit, nec sacile maxima etiam vi tam citò possit dividi, cumque Balæna corpore valde crasso sit, rostróque obtuso, nec ad aquas tam prompte dividendas comparato. Verum opostet ut ratio experientiæ cadet, frustráque id non posse sieri argumentis contendimus, quod reipsa sactum videmus; cujúsque testes idoneos autoria habemus Bellonium & Martensium.

De Balænarum piscatura & capiendi modo vide quæ in D. Willughby Ichthyologia è Schonefeldio attulimus; vel Friderici Martens Hamburgensis Descriptionem Spitzbergæ, ubi de Balænarum captura prolixè agit, & omnia quæ ad eam pertinent susè & accurate persequi-

tur.

2. BALENA edentula corpore strictiore, dorso pinnato. The FIN-FISH. Physeter Veterum nostra sententia.

Balana præcedenti seu vulgari longitudine par est, verum corporis mole triplo minor. A Balana vulgari sacilè dignoscitur ex pinna dorso innascente, non longè à cauda; & vehementi ex ore aquæ per sistulam sublime ejaculatione; unde & nomen Physeteris ei meritò inditum. Tuber in capite secundum longitudinem bissidum est sur sulgaris quam Balana vulgaris depressius tamen & humilius quam in illa: dorsum etiam minus pandum seu inflexum. Superiori labio, ut in præcedente, pro dentibus innascuntur laminæ illæ corneæ, quas Anglicè Whale-

Whale-bone dicimus, quæ in hoc pisce coloris sunt corrulei. Color Fincæ: figura corporis longa & angusta; minus etiam pinguis est quam præcedens, quocirca à Piscatoribus negligitur, cum nec operæ pretium foret eum occidere, lardum exscindere & oleum excoquere; At nec infructuosior tantum est, sed & periculosior multo ejus quam Balænæ vulgaris piscatura, quod multo expeditius se moveat & circumagat, vehementus etiam cauda & pinnis seriat.

Cauda autem in hoc, ut & in præcedente, alissque omnibus hujus generis piscibus, horizonti parallela est, non

perpendicularis, ut in aliis.

3. ORCA Rondel. & Bellon. an Buts kopf, id eft. FLOUNDERS-HEAD, Frid. Martens. A vasis olearii seu vinarii similitudine, quòd rotunda est & uniformi specie, nomen obtinuit; nam toto corpore est valde crasso & rotundo, extremis non multum prominentibus, roftro & fistula, pinnis & cauda Delphino similis, corpore quater aut quinquies crassiore, porissimum circa ventrem: Magnitudine reliqua ceracea que ad nos accedunt præter Balanam facile excedir, ut quæ 1000 libras pondere interdum superet, pedes 18 longa, crassa per medium decem & amplius. Bellon. Rostro est simo & sursum repando, cujus labri inserioris tanta est crassitudo, ut à superiore sejungatur dum piscis pronus est, idque 40 truculentis dentibus armavit natura: quorum anteriores obtufi & graciles posteriores acuti & crass sunt Rellon.

Buts-kopf, describente Erid. Martens, Caput anterius obtusum est, unde rostrum exit, æqualis ubique à radice ad apicem crassitiei, quo à Delphino distinguitur, cui rostrum ad exortum crassius, anterius versus extremum acutius est. Pinna & cauda Balænæ quam Delphini similiores. Aquam per sistulam ejicit, verum non ca vi aut impetu quo Balæna. Qculi pro corporis mole minutissimi. A 16 ad 20 pedes longos vidi. Supina pars susca: venter albus. Absque metu ad naves accedunt, casque diu comitantur. Natando contra ventum semper nituntur.

Alium

Alium hujus generis piscem vidimus, qui æquo jure Bues kopf diei posset: siquidem caput anterius valde obrusum erat, pinna autem quæ dorso innascebatur triplo elatior quam in præcedente. Colore erat obscuriore, ve-

rum magnitudine eadem.

4. CETE Por Walfilb Batavis maris accolis dictum Clus. Exat. lib. 6. Anno 1598. in litus occiduum Hollandia tempestatibus ejecta suit: longitudo ejus 52 aut 53 pedum [Anno 1601 alia similis ejecta suit bellua in idem litus 60 pedes longa, ambitu 36 pedum] Dentes in inferiore mandibula duplici ordine dispositos habuir, totidémque in superiore alveolos, qui dentes, cùm rictum clauderet bellua, exciperent. Dentes autem magnitudinem pollicis alicujus viri prægrandis & robusti habebant. Reliqua vide apud Clusium, vel in Ichthyologia D. Willughby. Nullius in dorso pinnæ meminit, non tamen adfusse negat. Magnitudine Balænæ non inferior suit.

5. A I BUS pifcis cetaceus. The White Fish Friderici Martens. Magnitudo ei Butskopf, figura Balænæ: Pinna in dorso nulla, quo cum Balæna vulgari convenit. Cauda ut Balænæ; fistula pariter, & tuber in capite elatum; Color è luteo albicans. Pinguedo pro piscis magnitudino

sat copiosa.

6. MONOCEROS pilçis è genere Cetaceo: Narhual Islandis. Balænæ specie & magnitudine est (inquit Tho. Bartholinus) verum Tulpio descriptus 22 tantum pedes longus erat, latus 12. Wormio 12 ulnas in longum exporrigebatur. Fridericus Martens hoc genus pilces à 16 ad 20 pedes longos esse scribit, ut Bartholinum in magnitudine errasse existimem. In sinistra parte maxilla superioris unum solum per gomphosin insertum dentem effert, eximize quantitatis, & vulgatis cornubus longitudine crassitiéque parem: in gyros volvitur & striatos flexus à majori radice ad extremum obliteratos : rara sunt illa cornua fine striis gyrisque. In pisce Tulpia descripta, ut & in Wormiano, cornu ex sinistra promuscidis parte se exserebat, in læva parte nullum alterius cornu apparebat vestigium. Eruditissimus Vir & Historia Maturalis callentissimus, Amigus noster singularis D. Edvardus

Edvardus Lloyd nobilem quendam Danum sibi affirmasse scribit, vidisse se Cerum Narbual dictum ab Hamburgensibus quibusdam circa Groenlandiam captum, cum duplici cornu præsongo, seque suspicari monocerotes ejus generis vel mutilos pisces esse, vel monstrosos, quod sane & nobis verisimillimum videtur.

Tulpiani cornu longitudo 9 erat pedum, septem cum dimidio extra cranium protuberantibus, sesquipede verò eidem etiamnum insidente; Wormiani 3 ulnarum. Nos etiam cornua hujusmodi 9 aut 10 pedes longa vidimus. Re pressius examinata (verba sunt Bartholini) apparebit non dari aliud Unicornu præter hoc os descriptum. Vidi omnia quæ passim pro vero Monocerote venditantur; sed & hoc sonte omnia prosluxisse ausim dejerare. Caput Coprino simile. Cutis glabra, colore Fr. Martens alias nigricante. aliàs griseo susce. In summo capite sistulam habet, per quam spirat, & aquam essa vulgari convenit: sub cute copiosum lardum ut reliqui hujus generis pisces. Velocissime natat, ut quamvis sapius appareat raro tamen capiatur.

Qui plura velit de hoc pisce Appendicem ad Ichthyologiam D. Willughby consular, nobis hæc sufficient.

Plures adhuc dari Cetacei generis pisces minime dubito. Th. Bartholinus Cent. 4. Obs. 24. 22. Balænarum genera enumerat è MS. Historia piscium Islandiæ, quam Vir curiosus ex Islandia ad Wormium transmiserat, cum singulorum nominibus; verum cum descriptiones accuratæ, & notæ characteristicæ certæ quibus ab aliis possint distingui, desiderentur, eas omitto, ne species præter necessitatem multiplicem.

7. DELPHINUS Antiquorum, The Dolphin. In Oceano nostro habetur, sed minus frequens quam Phocæna. Sunt autem hi pisces inter se similes, nisi quòd rostro porrectiore & Anserini instar prominente Delphinus sit, & ut plurimum gracilior, magis carnosus, minus pinguis, major alioqui; Phocæna minor, sed dorso satiore, rostro obtuso. Rondeletius Delphinum à Phocæna hac præcipuè notà distinguit, quod illi magna sit oris ad ventrem scissura.

scissura, quo id esset patentius. Phocena verò positum quidem in promptu habet os, sed sine magna ad ventrem scissura.

A. 8. PHOCENA Rondeletii Geln. Phocena seu Tursio Bellonii & Scaligeri. Delphin Septentrionalium Schonseldii. Cimbris Marsuin seu Porcus Marinus: Anglis à Porpesse. In mari circa Angliam ubique Septentrionalibus Marsuin id est, Maris Sus & Porpesse i. e. Porcus piscis, à copioso lardo totum corpus undique obducente Porci in modum, dicitur: cujus quis usus sit in * descriptione hujus Animalis diximus. Fistulam habet in vertische per quam respirat, Verum qui ac-lib. 2. c. 3.

curatam descriptionem partium omnium

Phocænæ tam internarum quam externarum desiderat consulat D. Willughby Ichthyologia lib. 2. cap. 3. D. Joan Daniel. Majoris Anatomen Phocana Ephemer. German. Medico-physic An 3. obs. 20. D. Tyson Phocanam seu Porci piscis anatomen omnium plenissimam & accuratissimam. Hoc tantum de Cetaceis repetam, mirum mihi & vix credibile videri quod de Delphini velocitate fertur. Celeritatem Delphinorum ego ipse (inquit Bellonius) in mari observavi, & navem nostram pleno velo & secundis ventis ocyssime invectam Delphinos celeritate vincentes animadverti : quæ tanta est, ut nullius sit major in aëre volucrium. Hujus autem velocitatis causam non equidem pinnas fecerim, quæ ad tanti corporis molem exiguæ funt, fed corporis duntaxat pondus: imò (inquit Gesnerus) robur & vires corporis, quibus vibrare seipsum, & nervorum agili contentione tanquam ejaculari potest. Verum situs caudæ hujusmodi velocitari repugnare videtur; est enim ad horizontem parallelus, non perpendicularis ut in aliis piscibus: nam Delphinos caudà sursum & deorsum aquam impellendo, adeóque se demergendo & exurgendo tanta celeritate velut provolare, mihi equidem non videtur verifimile.

Postquam hæc scripseram, Pialenologiam novam sive Libellum de Balenis à Viro Clarissimo & in Historia Naturali versatissimo D. Roberto Sibbald nuper editum Au-

toris

toris munere accepi. In quo præter superius traditas novas aliquot & à nemine ante se observatas species proponit & describir, exque una cum reliquis in Genera & Species, secundum characteres ab ipsa natura impressos di-Aribuit. Earum (inquit) quæ nuper à nostris conspecté funt. Differentiz generales sunt quatuor.

Prima & generalissima à quantitate desumpta est: Quadam enim pragrandes funt, quadam minores. Harum longitudinem maximam quatuor orgyis definit, ergo que hanc mensuram excedunt pro grandibus haber.

Secunda differentia à numero pinnarum desumitur : quædam enim duas tantum pinnas laterales, quadam præter

has tertiam in dorso habent.

Tertia Differentia petitur ab organo relpirationis externo: Quadam enim in rostro fistulam, quadam nares habent.

Quartu Differentia capitur ab ore: Quædam enim in ore Dentes, quædam corneas laminas habent.

His præmiffis, Tractarum in tres Sectiones dividit.

In prima de Balænis minoribus agit tam in utraque maxilla, quam in inferiore tantum dentatis, cum fiftulam, tum nares habentibus.

· In secunda de Balænis majoribus, in maxilla inferiore tantum dentatis, tam bipinnibus quam tripinnibus, dentes arcuatos in acutum, aut minus inflexos in planum definentes habentibus.

In tertia denique de Balænis quæ in maxilla superiore laminas corneas gerunt, tam de iis quæ fiftulam, quam quæ nares habent, & terriam in dorso pinnam

live spinam.

Verum quoniam inter Balanas, Majores & Minores nullus magnitudinis limes à Natura statutus est, cum Majorum pulli cum Minoribus adultis magnitudinė conveniant, nec quis Piscem oblatum primo visu an juvenis an adultus sit certò possit cognoscere, ego mallem primariam divisionem ab oris partium differentiis sumere, Balænásque dividere Primo in Dentatas, & Edentulas, seu Dentium loco laminas corneas habentes: Dentaras deinde in utraque maxilla dentatas vel inferiore tantim, Øc. Sc. Edentulas in Bipinnes & Tripinnes, seu Dorso impinni & Dorso pinnato. Verum non multum resert utro modo dividas: proinde D. Sibbaldi ordinem sequar, & specierum sub unoquoque genere contentarum semmata exhibebo.

Primum Genus seu Dentata minores.

T. BALÆNA minor utraque maxilla dentata, Orca dicha Bellonio & Rondeletio, Porcus marinus major Gesnero. Anglis, A Grampus. Scotis, A North Caper. A pedibus 15. ad 25 excrescit, alteramque longitudinis partem crassa est, Vorax supra modum, aliisque Balænis insesta, ne Tursioni cui similis est parcit. In littus Sooticum aliquoties ejectæ sunt. Superius describitur.

_ 2. Balena minor, in inferiore maxilla tantum denta-

ta, fine pinna aut spina in dorso.

Hoc genus ad portum Orcadensem Kairston dictum nuper appulit. Ex his maximæ 4 orgyas hoc est 24 pedes longæ erant. Caput iis rotundum, rictus parvus. Fistulâ carebant, sed in rostro nares habebant.

Balana majores.

3. Balana major, in inferiore tantum maxilla dentata macrocephala, bipinnis; Clusio Pos Walfish, Purchasio à Trumpe. v. Autorem.

_ 4. Balana major, in inferiore tantum maxilla dentata, dentibus arcuatis falciformibus, pinnam seu spi-

nam in dorso habens.

Anno 1689, mense Februario, in portum Lymkils dia Ctum, in Boreali latere zestuarii Forthe versus occasum situm ejecta est. Caput Piscis, incisorum testimonio, tantz molis erat, ut totius dempta cauda mediam longitudinem haberet, & crassitudine reliquam corporis partem etiam qua crassissimum superaret. Rostri inferior pars ultra maxillam inferiorem circa 2 pedes excurrebat, superior autem pars ferè quinque. Oculi in tanta capitis mole minimi, ex unanimi incisorum relatu non majores oculis Aselli Hadoci dicti. Parum supra rostrum medium

medium erat Fistula, in duo foramina seu duos meatus divisa, uno operculo tecta. Dentes 42. forma omnes Falcis qua in segete demetenda utimur, rotunda & parum compressa, in medio crassiore & magis arcuata, & sensim de crassitie remittente, superius in conum acutum intus versum desinente; inferius etiam de crassitie perdente, & in radicem tenuiorem, & quam in medio angustiorem siniente. Spinam in dorso pro pinna longam habet.

5. Balæna macrocephala tripinnis, Quæ in mandibúla inferiore dentes habet minus inflexos, & in planum de-

finentes.

Fistulam in fronte habebat, & in dorso medio erectam pinnam, malum navis The Mizzen-Mast dictam zemulantem. Anno 1687. in insulam unam ex Orcadibus ejecta est.

6. Balana major laminas corneas in superiore maxil-

la habens, bipinnis, fistula carens.

Hujus generis erat Joanni Fabro descripta, de qua supra.

7. Balæna major laminas corneas in superiore maxilla

habens, fistula donata, bipinnis.

Hujus generis sunt quæ in mari Spitzbergensi capiuntur, & maximam olei copiam præbent, de quibus supra.

8. Balana tripinnis, nares habens, cum rostro acuto &

plicis in ventre.

Anno 1690 Novemb. 17 in finum quendam ad occasum Portus Bruntisland dicti, in latere æstuarii Forthæ Boreali ejecta suit hujusmodi Bellua. Ab extremitate rostri ad caudam 46 pedes longa erat: in dorso caudam versus protuberantiam habuit instar cornu, quam Piscatores spinam nominant. Nares in superiore maxilla, in parte rostri altiori sitæ erant, & ab extremitate maxillæ superioris sex pedes & octo pollices distabant: erant, autem 8 aut 9 pollices longæ, septóque dividebantur, erantque tunc occlusæ ad septum. Cætera vide. Oculi exterius una cum palpebris Bovinis sere magnitudine pares videbantur.

9. Bal-

- 9. Balana tripinnis, maxillam inferiorem rotundam &

fuperiore multo latiorem habens.

Anno 1692. Mense Septembri in littus Australe Astuarii. Fortha juxta vetus Castrum de Abercorn ejecta est. Pedes 78 longa erat, latitudine proportionata. Maxilla inferior multo latior & amplior erat superiore. & sigura semicircularis. Nulla aderat in hac Bellua sistula; sed versus frontem cernere erat duo magna soramina, sigura ad pyramidalem accedentis; Basis erat versus frontem; & versus angustiorem oris partem contrahebantur arctius, Septo autem dividebantur. Reliqua apud Austorem vide.

Cetacel generis Pisces seu Balænæ sunt vel,

```
Dentati, maxilla
 S Utraque; Delphinus, Phocena, Orca.
                                           Minor. Spe-
Inferiore tantum,
   Bipinnes, seu dorso impinni,
     Tripinnes seu dorso pinnato majores : Major. Pot
      dentibus
                                            Walfish.
     C Arcuatis falciformibus; Species 4ta.
       Minus inflexis & in planum desinentibus : Spe-
          cies sta.
LEdulenti laminas corneas in superiore maxilla habentes,
 C Bipinnes seu Dorso impinni.
  CFistula donati: Balæna Septentrionalis Groenlan-
        dica & Spitzbergenfis
   ( Pro Fistula nares babentes : Species 6ta.
   Tripinnes seu Dorso pinnato
    S Fistula denati : The Finfish.
   Pro Fistula naribus respirantes, Rostro
      5 Acuto & plicis in ventre : Species 8va.
     Mandibula inferiore latiore. Species 9na.
```

Pisces

Pifces Cartilaginei Σελάχη A R 1 S T O T E L E dicti.

DIsces Cartilaginei Plinio dicuntur qui pro spinis cartilaginem habent, qui Aristoteli Zendan & Zenageld appellantur. Nos hoc in loco voce Cartinginis restrictiore acceptione utimur; nec Pisces omnes pro Cartilagineis habemus qui pro spinis cartilaginem habent, ut Siurionem, Ranam piscatricem &c. sed eos tantum qua Ari-Moreli com ula dorino ein tou 3 Coorinos. Hac est qui intra se ovum grande concipiunt, quod in utero sovent & excludint, adeoque vivum animal pariunt. Hi omnes branchies respirant, quo à Cetazeis differunt, & cum aliis piscibus conveniunt, pro branchiarum autem aperturis, s habent utrinque foramina oblonga; squamis carent, corúmque mares duas appendices pinnis qua anum amplectuntur adnexas obtinent; quas mentulas esse putamus. Plerique etiam, dempta Squatina, os in prona parte habent: & foramen secus oculum utrumque in os apertum, cujus ulum elle existimamus, partim ad aquam in os excipiendam, quam per branchias iterum expellant, partim ad sonos admittendos auditus causa.

Pisces Cartilaginei sunt vel longi & teretiusculi, Lamia, Canes & Canicula dicti; vel lati seu plani, corpore lato, cauda longa, ut Raia, Squatina, Torpedo. Utrumque

genus in plures species subalternas dividi potest.

Cartilaginei longi.

1. CAN I S catcharias seu Lamia Rondel. Gesn. Aldrov. Tiburonus Recentiorum, The White Share, Magnitudine eximia quà omnes excedit, à reliquis hujus generis distinguitur. Vidimus (inquit Rondeletius) medicorem 1000 librarum pondere. Nicenses verò testatos sibi esse resert Gillius, sese istiusmodi piscem ad 4000 librarum

brarum accedentem cepisse. & (quod magnam admirationem habet) in ejustem ventre solidum hominem reperiffe. Vidit etiam Rondeletius in Santonico litore alium. cujus os & gula tanta erant vastitate, ut hominem etiam obesum commode capere potuissent. Quamobrem opinatur idem, nec sane præter rationem, Lamiam fuisse quæ Jonam prophetam deglutivit, in cujus ventriculo Divina providentia triduo conservatus, tandémque incolumis ejectus est: quod SS. Scripture nullo modo repugnar Legitur enim Janas in ventre magni piscis sive Ceti fuisse, quo nomine, præter Getaces proprie dictos, pisces omnes prægrandes comprehenduntur. Sententiam hanc, nimirum Canem carchariam fuisse in quem Jonas ingressus eft, confirmat fabula illa poetica apud Lycophronen, da Hercule trinocte quem deglutivit Tritonis wegang wode, que proculdubio Historiæ huic de 3m2 originem fuam debet. Verba Poetæ funt,

Τειτοπόρα λόοι . Το ποτε γνάδοις
Τείτον διαίλα . το πότε γνάδοις
Εμπνες 3 δαιβερς ππάτων φλοιδεμβι .
Τινθο λόξη δε άφλόροις το εφάερις.
Σμάτισης τε άκαξε καδείας πάδω.

Trinoctis leonis, quem aliquande maxillis Deglutivit Tritonis canis carcharias.

Trinoctem leonem (inquit Scholiastes) appellat Herculem, quia tres dies mansit in ventre Cesi, vesperas autem eos vocat, quia venter Belluz obscurus & tenebricolus erat.

Vivus autem dissector intestinorum, ambustus In ventre lebetis super focis non ignitis, Jubas capitis destillavit in campo seu sede illa.

Andone indeues (inquir idem Scholiastes) vocar calorem Ceri innatum, seu naturalem, ventriculi scilicer & viscerum,

Å. 1.

Digitized by Google___

A. 2. GALEUS glaucus Rondeletii & aliorum. The blem SHARK. Hanc speciem in Cornubia vidimus & descripsimus. Descriptionem vide Willugh. Ichthrologia lib. 2. cap. 3. Dentes in maxillis serrati.

3. MALTHA Rondel. Sorrat Narbonensibus. Rostro est brevi ; ore in supina parte non multo infra rostrum ; Dentinm Lamia similium multos habet ordines; in reliquis etiam partibus tum internis tum externis cum Lamia convenit, nisi quod alba oculorum nebula careat. Cærerum note hæ ad diftinctionem vix fufficiunt.

A. CUCURI Brafiliensibus Cassaon Lusitanis ex genere Tiburonum Marcgr. Longus est 2 2 pedes: Caput in hyberbolam definit. Oris siru, pinnarum numero, sigurâ, situ cum Tiburone aut Cane convenit. Cutis etiam fimilis ejusdémque coloris, prona sc. parte alba, supina cinerea unicum tantum ordinem minimorum denticulorum habet.

A. S. CANIS galeus Rondel. Aldrov. Mustelus lævis' secundus, seu Canosa Salviani, Cornubiensibus A TOPE. A Mustelo lavi primo Salviani differt. 1 magnitudine, qua illum longistime superat. 2. Dentibus, quos ille nullos habet, hic plurimos. 3. Oculis, quorum pupillæ minores funt pro corporis ratione in hoc quam in illo. Pensantia in Cornubia hunc nacti sumus. Rostrum quatenus ultra

nares extenditur pellucidum est.

6. VUL PES marina Rondel. Salv. Gefn. p. 1248. Vulpecula marina Aldrov. L 3. c. 39. Simia marina Bellon. The SEAFOX or APE. Ad 100 interdum libras excrescit: corpore rorundo spissóque, ore parvo, non multum infra rostrum (quod acutum est) dentibus acutis. In reliquis cum Cane galeo convenit, corpore autem (quod, ut diximus, crassius est & brevius) & cauda differt. Caudam enim multò longiorem habet quam reliqui Galei, falcaram, & quodammodo ensiformem. que corpus reliquum non modò æquat sed etiam superat. inque ejus exortu supina parte pinnula conspicitur. In Mari Mediterraneo invenitur.

7. ZYGFNA Rondel. Bellon, Salv. Gefn. de Aquatilibus p. 1255. Aldrov. 1.3. c. 45. The BALANCE FISH Ad.

Ad Cetorum magnitudinem quandóque excrescir: monfirola capitis forma (quod ex transverso situm est, Libellæ, vel mallei, vel balisæ sigura) ab aliis omnibus piscibus dissert: cujus frons anteriorve pars (quæ utroque clauditur oculo) uti anterius in semicirculum quas extuberat, ita in aciem acuitur. Os subtus permagnum habet, dentibus validissimis planis, acutis, ad latera serræ instar vergentibus, triplici aut quadruplici ordine. Spina dorsi longissime procurrit in caudam, pinnis utrinque simbriata; inserius vero cornu caudæ brevissimum est. In reliquis cum Galeis convenit. Hæc etiam in Mari Mediterraneo capitur.

8. ZYGENE affinis capite triangulo, Belgis een Cruyfhay: Marcgr. convenit cum Tiburone, excepto capite, quod triangulum est, seu prout Cor vulgo pingitur; &

ere angusto, triplici ordine dentium minorum.

A.9. GALEUS acanthias five Spinax Aldr. Rondel. Gesn. Mustelus Spinax Bellon. Salv. The PICKED DOG, of HOUNDFISH. Pinnis dorsalibus spinæ validæ acusæ præsixæ sunt, anteriori procerior & robustior, posteriori humilior & minor. Pinna in ima corporis carina inter anu & caudam prorsus caret, quo ab aliis omnibus hujus generis disfert. Hoc genus frequens capitur in Oceano Britannico & mari Hibernico.

dictus. A pracedente differt colore fusco prona etiam parte obscuriore & asperiore quam sit supina seu dorsum spium; Restro obtuso & naribus amplis in ipsa prope rostri extremitate sitis, Dorsum huic non acutum est sed la

tius, ut in Catulis dictis.

10. CENTRINE Rondel. Salvian. Gesn. Aldrev. l. 3. c. 41. Vulpecula Bellon. Pesce Porco Roma. A capite ad podicem trianguli est figură, ventre nimirum plano latóque unum trianguli latus, partibus que utrinque dorso adjacent reliqua duo latera constituentibus. Dorsum autem in acutum angulum assurgit. Color ei suscus obscurior; caput exiguum; os etiam parvum in prona capitis parte, superiore maxilla tribus dentium ordinibus, inseriore unico tantum munita. Nulla infra podicem in

tre pinna, quo cum Galeo acanthia convenit. Anterior dorfi pinna (nam duas habet) spina versus caput inclinată, adeóque radios pinnæ oblique decussante, transverberatur, quæ paulo supra anterius pinnæ latus eminet. Spina autem quæ pinnam dorsi posteriorem transversim penetras caudam versus inclinatur, quibus notis ab aliis omnibus piscibus saris distinguitur.

A. 11. MUSTELUS lævis primus Salv. Galeus lævis Rondel. Gesn. Galeus sive Mustelus lævis Aldrov. The fincosh or unprickly HOUND. A cane galeo Rondel. quomodo disterat jam diximus in pisce illo. Dentes in hoc pisce propriè dicti non sunt, yerum utraque maxilla limæ instar aspera, ut in Raiis. In jisdem cum præcedente locis invenirur. Lævis dictus est non à lævitate cutis, quam hujus generis omnes scapram habent, sed ut ab

Acanthia seu spinace distinguatur.

A. 12. CATULUS major vulgaris & Salviani. Canicula Aristotelis Rondeletio Aldrov. The greater CAT FISH. Cornubiensibus The Bounce. A Galeis differt dorso latiore, restro breviore & obtusiore, ultra os mon multum producto, colore rubescente nigris maculis crebris punctato, que multo asperiore. In Mari Britannico non raro occurrit.

A. 13. CATULUS minor vulgaris. an Salviani? Muftelus stellaris tertius Bellonii. The lesser ROUGH-HOUND or MORGAY. A præcedente differt 1. Quòd illo longè minor sit. 2. Quòd corporis forma tenuiore & longiore, 3. quòd colore dilutiore tantillo rubore perfuso, maculis crebris exiguis, partim sulcis, partim albidis, nullo ordine

sparsis vario.

 $m_{
m cup}$ ib σ^{-1}

A. 14. CATULUS maximus. Forte Canicula saxatilis Rondel. Gesn. Aquatil. p. 199. An Mustelus stellaris 1. Bellon. Gesn. p. 723? A prima specie dissert, quòd hic cincreus sit cum ille ruber; quòd macule in hoc majores sinc, sed paucipres; Quòd rostrum huic longius crassiusque: Quòd nares longius ab ore distent: Quòd pinnæ ad anum non conjuncte sunt ur in illo, sed discretæ: Quòd pinna instra anum ano vicinior sit in hoc quam in illo.

IS GALEUS

14. GALEUS acauthias Clus. exot. qui ad hoc genus proprie pertinere non videtur, sed piscis est valde anoma-Quamvis enim colore ex cineraceo fusco; rostro lato, cute levi nec ullis squamis induto: oculis velut nubecula læsis, membrana ab insima parte enata sursum se attollente; ore in prona capitis parte, for aminibus duobus podici vicinis, aliilque notis cum illis conveniebat, præcipuè autem quòd cartilagineus esset; in aliis tamen longè differebat, nimirum quòd os quaternis tantum dentibus præditum haberet, binis in maxilla inferiore, totidem in Superiore: Ipinam unicam non in dorso sed pæne in cervice 6 uncias longam, infima parte latam & cavam, binas duntaxat in lateribus branchias, utrinque unam: pinnas branchiales longiores quam in Galeis: pinnam in dorso longissimam, ad extremam fere caudam usque inæqualiter porrectam, b. e. ad eam ulque caudæ partem, quæ tenuissima & 7 uncias longa, muris caudam quodammodo zmulabatur. In Qceano Septentrionali captus erat, ab iis qui halecibus irretiendis operam navârunt.

Rondel. & aliorum. The SAW-FISH. Corporis forma & colore cum Galeis convenit. Os edentulum: branchiarum spiracula utrinque quina: Pinnæ ut in Tiburonibus: in eo præcipue ab aliis omnibus hujus generis piscibus differt, quòd caput in longum & angustum, planum & firmum rostrum porrigatur, utrinque inultis dentibus, sive osseis, firmisque ac rectis spinis, ex adverso sitis, serræ instar, munitum, numero incerto, in aliis enim 25, in aliis 26, in aliis duodetriginta utrinque cernuntur. Reperitur ut plurimum hic piscis in mare occiduo. Ad

Cetaceam magnitudinem excrescit.

Pisces Cartilaginei plani & lati.

1. A QUIL A Bellonii & Salviani Aldroy. Gesn. Pastinaca secunda, Rondeletii. Capite est magis, quam Pastinaca exerto, busonis capiti simillimo: oculi magni, rotundi, prominentes. Latera velut alæ expan-

sæ in angulum magis acutum desimunt quam in Pastinaca prima Rondel. Caudam multo tenuiorem & longiorem habet quam Pastinaca, (duarum ulnarum longitudinem interdum excedere scribit Belonius) radio munitam quam in Pastinaca propius ejus origini, & pinnula donatam quæ ci deest. Magnitudine insuper Pastinacam excedit. Caudæ radius in hac non minus venenosus est quam in Pastinaca. Maris Mediterranei incola est, Roma ac Neapoli frequens.

Pastinace à reliquis planis Cartilagineis cauda tenui longa, infigni spina, plerunque simplici, interdum gemi-

na, armata differunt.

A 2. PASTINA CA marina levis Bellonii, marina prima Rondeletii. The FIRE-FLAIRE. Piscis hic a reliquis cartilagineis planis differt spina in cauda infigni, longitudine medii digiti, rigida, acutissima, serrata, dentibus versus caput seu retrossum spectantibus, una circiter tertia longitudinis caudæ parte à corpore distante; A spina cauda sensim tenuatur, & in tenuem velut setam desisti. Venenum in radio inest, de cujus vi mira à Veteribus traduntur. Piscatores etiam nostri ejus ictum magnopete timent, & ab eo sibi cavent. Gracis Teupèr i. e. Turtur dicitur, ab alarum expansarum similitudine.

3. PASTINACA marina altera Acquinalia, Altave-la Neapoli dicta. Columu. Et hæc lævis cit. Capur superiori mile, sed proportione minus, nec adeò elatum & in anteriorem partem protensum: Co or idem: effigies varia, nam latitudine est obtusiore circa extrema, & cauda adeò brevi ut minor sit dimidia corporis longitudine, aculeum etiam habente, caudæ initio quam sini propinquiorem, & interdum etiam duos, dentibus ad caudam reslexis, serratos. Hæc non ut illa (quæ cauda est aspera,) ità magnitudine & pondere crescit. Hujus caro non insuavis est; & facile vendirin.

4. NARINARI Brassliensibus Marcgr. Belgis Piilstere vel Seicle, The Whip-Ray. Corpus habet magnum, latum, fere triangulare, constans ad urraque latera latissima pinna triangulari, carnosa: Caput magnitudine mediocris porci; crassum, compressum, in medio quasifossam

fossam habens: Os edentulum, sed dentium loco ossa è plurimis ossiculis composita, v. Autorem. Oculi parvi: color totius superne serreus, coeruleus D. Sloane, etiam carnis ipsius macutis albis nummi Missici magnitudine per totum inspersis, inserius totus albus. Cutis glabra lavisque. Post caudæ pinnam duos hamulos haber, sibi invicem super erectos, piscatoriis hamulis similes & incurvatos, longitudine 3 digitorum.

5. PASTINACA aspera Bellonii. Hæc (inquit) tota horret aculeis; atque ad caudam præsertim, quam radicis Pastinaca longitudinis haber, permultis uncinis in gy-

rum dispositis scatentem.

6. AIEREBA Brasiliensibus : Pastinaca species circinata Marcgr. The STING-RAY. Pifcis est planus & circinatus, tripedalis intetdum aut major, latitudine longitudinis æquå. Cauda teres, quatuor pedes longa est, & circirer in medio sui duas spinas osseas, crassas, retro dentatas haber, quibus pungit. Os parvum, edentulum. Cute tegitur supernè ferrei coloris; & in medio dorso infignitur tuberculis nigris parvis. Inferius corpus totum album; ut in cæteris planis. D. Sloane in pilce hujus generis titulo, Pastinaca marina rotunda ferruginea, tuberculatæ Torpedinis facie, subrotundo, 4 circiter unciarum diametro, caude tres tantum longitudinis uncias tribuit, esque supra pinnam in quam desinit unciæ unius spatio spiculum unicum innasci ait. Quærendum ergo annon differat specie Pastinaca illa D. Sloane ab Aiereba Marcgr.

A. I. RAIA (Bato Gracis) levis undulata seu cinerea Rondeletii Gosn. The SKATE, or FLAIRE, Magnitudine est insigni; ad centum nonnunquam, imò ducentas libras pondere accedit. Color in supina parte cinereus, matulis nigris crebris, aut lituris slexuosis varius. Lavis dicitur non quòd omnino nullas habeat spinas, (nam nomen Gracum huic generi commune sci. Bato & Batis Raias omnes aculeis quibusdam Rubi similibus armatas demonstrat) sed quòd pauciones; simplicem enim duntaxat in cauda spinarum ordinem habet: Mas etiam in tata pinnarum ambientium parte bina utria-

utrinque spinularum recurvarum agmina multis ordini-

bus densis oblique sius composita.

A. 2. RAIA clavata Rondeletii & aliorum. The THORNBACK, Differt hic à præcedente, quod minor sit, quod pluribus spinis armatus, nam in Dorso unicum spinarum ordinem habet, unde nomen Anglicum THORNBACK obtinuit, & in cauda tres: quod os dentium expers, cum illi dentatum sit: Verum maxillæ huic cancellatæ tuberculis rhomboidibus afperæ funt limæ instar. Hæ duæ species Raia per totam Angliam frequentissimæ habentur.

A. 3. RAIA oxyrhynchos mijor Aldrev. Rondelet. Gesn. p. 933. Magnitudinis ratione habita tenuior est quam Pastinaca. Color in supina parte fuscus: in prona albidus. Vidimus qui 10 libras pendebat. Ore est dentato: Rostro tenui & prælongo, in acutum mucronem desinente, hastæ cuspidi simili ab aliis speciebas facile distinguitur. Spinas habet in cauda clavatas ad latera utrinque. Rome vilimus. Rondeletius duas species Raiæ oxyrhynchi distinguit majorem & Minorem: Minorem D. Dale Brantriz nuper in Foro Piscatorio observavit.

. 4. RAIE clavata altera species Rondel. Gesn. pag. 936. A superiore differt rostro acutiore, quódque acu-Ieo illic caret. Qs pariter edentulum est. Color in supina parte cinereus. In lateribus utrinque 8 spinas longas habet, cuti superpositas, quibus alize Raize omnes carent.

A. S. RAIA aspera nostras, an Fullonica Rondeletii? The WHITE HORSE. Supina pars tota spinulis creberrimis aspera est. Color simplex & unicus canitiem quandam flavescentem refert, maculis aliquot parvis rorundis nigris nullo ordine aspersis. Cauda duplici aculeorum majusculorum, & quidem denso, ordine horret; Dorsum ad medium usque simplici. Pars prona gota alba, absque ulla alterius coloris mixtura. Os ut Leviraiæ denticulatum.

A. 6. SQUATINA, Gracis Fire. Anglis The MONK. or ANGEL-FISH. i.e. Monachus aut Angelus piscis. Figura

Figurà corporis longa sed valde depressa est, & media inter Canes & Raias. In hominis magnitudinem aliquando excrescit. Vidit Rondeletius Squatinam 160 libras pondere æquantem. Color in dorso & lateribus è susceptis extremitate, secus quam in aliis planis cartilagineis. Anterius pinnarum par alas bene imitatur, unde & Angeli nomen adeptus est. Per medium dorsum lineam asperam, nec ullas præterea spinas in toto corpore observavimus. Cauda sorcipata est, non in plures partes divisa, ut in Catulis. In Oceano Britannico non rarò capitur.

7. RAIA aspera. Rondel. Gess. p. 937. Ab aliis differe, quòd aculeis parvis latera conspersa habet, corporis ipsius truncum nullis. In cauda tres sunt longorum & firmissimorum aculeorum ordines ad extremum usque

caudæ. Roftro est acutiore

8. R A l'A asperima Rondel. A præcedente differe, quod non prona tantum parte ut illa, sed etiam supina tota aculeis peracutis ità horret, ut manu tolli non possitt, nisi pinnulis caudæ apprehensis: Differt etiam quod dentibus careat, cum præcedenti Os ut in Lapiraia denticulatum sit.

9. RAIA oculata levis: an Rondeletii Gess. p. 933. Aldrov. 453. Venetiis Baracol. Duabus in dorso maculis, medio purpureis, circum oras nigricantibus. [Rondeletio medio coeruleis, quem duplex circulus ambit, interior niger, exterior slavus] ab aliis cartilagineis planis distinguitur, à sequente quod spinis careat, caudà excepta, que tribus aculeorum ordinibus horret.

fert aculeis, quos in alis expansis è regione macularum utrinque habet, alios in lateribus capitis utrinque, alios in dorso, alios in cauda majores, validiores & frequen-

tiores. Carne est dura malique incci.

11. RAIA afterias Rondel. Gein. p. 934. Ab aliis Raiis distinguiur aculeis, quos in dorso haber, mox à capite incipientes, & in priorem caudæ pinnulam desipentes, nec alios in toto corpore. Pars supina tota stellulis

Rellulis pereleganter est depicta, à quibus nomen. Cauda brevis est & tenuior in hac quam in reliquis. Capus primo generi Pastinaca quam Raiis aliis similius: est enim crassius & latius, Carne est quam reliquæ meliore.

quòd in alto mari & puriore aqua degat.

12 RAIA asteria aspera Rondel. Gesn., 935. Asterias à stellulis multis quas habet in lateribus & caudæ principio dicitur; a/pera ab aculeis plurimis quibns tota horret, in media dorsi linea, inque cauda majoribus, alibi per torum corpus minoribus. Pro dentibus ossa dura & aspera habet. Duz species esse videtur (inquit Rondeletius) una stellulis prorsus candidis, paucioribus aculeis: altera stellulis punctorum nigrorum circulo cinclis, aculeis pluribus.

RHINOBATUS sive Squatino-Raia. Media est inter Squatinam & Raiam, Squatine tamen similior; à qua diff re, quod pro corporis mole longior sit, quod rostrum habeat acutum, ultra os longius percurrens, ut in Raia Oxyrhyncho; aded ut es sub rostro set, ut in Canibus, non in ipsa ejus extremitate ut in Squatina: quodque inferior ejus superficies planior sit magisque sessilis quam squatinæ. Cutis aspera est, color supinæ partis subfuscus. Vice dentium tubercula alperiuscula ut in Raiis. Neapoli frequens est. Magnitudo 4 pedes non superat, pone dus 12 libras ad summum æquat, adnotante F. Columna.

1. I ORPEDO, Grzeis Naenn. The CRAMP-FISH. Figura totius dempta cauda circularis est, segmento ad summum caput ablato. Ultra senas libras pondere vix excrescunt. Color fordide luteus ad rubrice fabrilis colorem accedens. Supina parte 5 maculis infigniuntur, in medio obscure coeruleis; in ambiru, primo annulo nigro, deinde albicante, cinctis. Acepbalos esse videcur hic piscis, adeò latum est ei caput, nec à corpore divis sum. Extrema corporis margo in pinnam definit. Nullæ per torum corpus spinæ sunt : cutis autem lævis, lubrica, & ad tactum mollis est. De vi Torpedinis narcorica tantopere celebrata vide qua, è Fr. Redi & Alph. Birello adduximus in Ichthyologia D. Williaghby, pag. 83, 85. Tore

Torpedinem autem mortuam non stupefacere, sed impune & sine omni sastidio tractari posse experientia nostra certissimum est. Nonnulli hujus generis Pisces maculis carent.

2. TORPEDO Americana, Puraque Brasiliensibus, Peixe Viola Lusieanis à figura Marcgr. Pedum 1. & 9. dig. longus est, latus 7 dig. Latera in pinnas excurrunt instar Raiæ. Caput in coni figuram desinit. Os habet in prona parte edentulum. Anterior pars corporis ad 8 digit. cordiformis est: reliquum corpus teres, aliquantulum tamen compressum. Pinnarum numero & situ cum aliis cartilagineis sere convenit. Tegitur cute molli, in supina parte glutinis colore, suscessima pars anterior alba, posterior incarnati coloris cum albo mixti. Si in medio tangatur artuum tremorem essicit.

Pisces Cantilagineis affines anomali & incerta sedis.

A.I. R ANA piscatrix, The FROG-FISH, or TOAD-FISH, or SEA-DEVIL. i.e. Diabolus marinus. Inter pisces cartilagineos & osses ambigere videtur, verum ad hos potius pertinet, quia eodem modo generat. Gyrinum refert, unde Rana nomen. Caput reliquo corpori par majusve, figura circulari, Risius oris ingens: Os sursum nonnihis spectat, Uranoscopi in modum. In capite non procul ab angulo maxillæ superioris Seta duæ prælongæ sucrescunt. quibus velut lineis piscatoriis pisces venari dicitur. Extremas hujus piscis margines ligulæ seu pinnulæ carneæ ad intervalla ambiunt. Verum notas characteristicas quibus ab aliis piscibus distinguatur exquirere non est opus: nihil enim sere non singulare in eo occurrit. Hujus Anatemen accuratam vide in D. Willugbby Ichthyologia.

2. GÜAPERNA Brafiliensibus Marcgr. The American
TOAD-FISH. Piscis est parvus: corpore interdum
3

6 Synopsis Methodica

ab initio oris ad caudæ initium 4 dig. longo. Os habet amplum & elatum, minutissimis denticulis; occilos viz grani Milii magnitudine. Inter ocellos in medio fronte corniculum gerit sursum erecum, & paulò retrorsum versum, & ante illud filum tenue, semidigitum longum, versus anteriora directe protensum, quod rerro in sovea vertici insculpta recondere potest. In medio sere corpore, in quolibet latere brachium obtinet unica constans junctura, desinens in pinnam duas trientes digiti longam, & spinis constantem, quæ per pinnæ longitudinem disperguntur, & anterius prominent, instar 8 unguiculorum acutorum. Caret squamis; cute tegitur in ventre molli, reliqua parte aspera & scabra. Colore est obscure rubente, maculis nigris undata. Ventriculum instare instar utriculi potest, ut instar orbis aut pilei piscis rotundus appareat. Ad Orbes potius referendus videtur.

23. GUACUCUIA Brafiliensibus Marcgrav. Monoceros piscis qui Vespertilio aquasicus dici possir. Corporis sigura anterius est instar vomeris. Corpus 8 digitos longum, 5 lasum. Medietas ejus posterior rotunda est, & versus caudæ pinnam fastigiatur in conum. Caput vix prominet à corpore, estque illi inter oculos super os cornu impositum, durum, duos pene digitos longum, conicum. Os edentulum. In utroque latere medio brachium in pinnam desinens, ut in præcedente. Cuta tegitur non squamis, quæ superius susca est, multis tuberculis duris insignira; & in utroque latere 11 maculis nigris Lensis magnitudine ac sigura, binas & binas juxta se positas.

Prona pars corporis coloris est egregie miniati. Et hic

etiam ad Orbes referendus.

Pifces

Pisces Ovipari, quorum plerique ossei sunt, & spinas in carne habent, & primò

Plani qui in latus projecti natant: Corpore breviore & ferè quadrato.

A. I. RHOMBUS maximus asper non squamosus.

Anglia Meridionalibus. The TURBOT.

Septentrionalibus. The BRETT. Maximus est omnium in hoc genere quos mihi hactenus videre contigut Hippoglosso excepto. Squamis omnino destituitur, verum cuiis granulata est, & asperitatibus rarioribus seis spinulis exiguis brevibus in supina parte scabra: Color in eadem parte cinereus, maculis nigris creberrimis varie respersus, & velut marmoreus. Ad sadices pinnarum in circuitu spinæ nullæ. Præ akis sui generis ad Rhombura sigura proximè accedit.

A. 2. RHOMBUS non aculeatus squamosus, An Rhomboides Rondeletii? The PEARL Londinensibus, Cornubiensibus Lug-aleas. Ab aliis Rhombis differt, quod eorpore squamoso sit; A Passer 1. Quod lineis asperis seu spinulis ad radices pinnarum ambientium careat, 2. Quod oculi in dextro larere ad sinistram oris siti. 3. Quod pinna dorsi cis oculos ab ipso proxime ore incipiat, & ad caudam proprius excurrat. 4. Quod ad initium pinna qua retro anum est aculeus nullus. 5. Quod distantia oculorum

major quam in Pafferibus.

A. 3. PASSER Bellonii, Quadratulus Rondeletii. The PLAISE. Platessa Ausonio. Supina facies sordide olivacea est seu suscea, maculis rotundis miniaceis picta, quibus & pinnæ quoque asperguntur. Nullas habet asperitates ad radices pinnarum ambientium. Squama si quas habet, minutissimæ sunt, & in cavitatibus rotundis latent. Oculi in dextro latere, & ad sinistram oris siti. Piscis est per totam Angliam frequentissimus.

12 SYNOPSIS METHODICA

4. PASSER asper sive squamosus Rondeletti, Gallis Limande Gesn. Anglis, ADAB. A præcedente dissert Corpore crassiore; Squamis in hoc genere amplis, circa margines asperis; quod tuberculis in capite, quibus ille donatur, quodquemaculis miniaceis caret. In mari fre-

quens est.

A. 5. PASSER fluviatilis, vulgo Flesus Bellonii. Passeria species Rondeletti Gesn. The FLOUNDER or FLUKE or BUT. Figura corporis cum Platessa convenit, corpore paulò longiore, & cum adolevit crassiore. Color olivaceus sordidior, interdum suscus, cum maculis obscurioribus: Maculis illis miniaceis quibus Platessa pingitur caret. Vidimus tamen qui maculas flavicantes tum in corpore, tum in pinnis ambientibus habebant. Ad radices pinnarum ambientium in supina parte ondo spinularum setrorsum spectantium. Oculi in dexto latere sive ad sinistram oris siti. Fluvios subit, inque locis profundioribus & quietioribus, fundo præsertim arenoso, frequens capitur, etiam procul à mari.

6. RHOMBUS aculatus Rondelet. Gefn. 978. Aldrov. 1.2. c. 48. Pars supina è viridi cinerascit, prona albet. Squamis carer, verum curis dorsi lineis impressis eodem ferè modo dividitur quo pelles serpentum. Oculi à dextra parte oris siti. In magnitudinem insignem excrescit.

7. R HOMBUS lævis R ondel. Gesn. p. 779. sorte non aculeato squamoso superins descripto idem. Rhombo aculeato sigura partibusque rum internis, rum externis omnino par est, demptis aculeis, quos nullos omnino haber. Præterea latior est & tenuior Rhombo aculeato, carneque molliore & suaviore quam Passer. Gesnerus Rhombum lævem Italis Suazo dictum scribit, quò nomine non acue leavus squamosus noster Venesiis vocitatur.

8. RHOMBOIDES Rondel. Gesn. p. 780. Rhombo vel Passeri similis est, sed à Passere situ differens; squamis paivis intectus, oculis multim à sele distantibus. Corpore est exiguo & brevi, palmi magnitudinem non superante. Q. Annon Rhombus noster non aculeatus squa-

moi us

Plant.

Plani offei, corpore productiore.

A. I. HIPPOGLOSSUS Rondel. Gesner. Aldrov. Anglis Occidentalibus, A HOLIBUT, Septentrionalibus, A TURBOT, or TURBUT. Nomen Anglicum, BUT Rhombum in genere significare videtur. Planorum quos novimus liujus generis omnium maximus est, Rhombum Turbotum dictum superans, corpore quam ille productiore minissque quadrato. Color in supera corporis parte obscure viridis aut nigricans: Squama minima: oculi in dextro latere seu ad sinistram oris. In Oceano Britannico inque mari Hibernico reperitur.

A. 2. BUGLOSSUS five Solea Rondel. Solea Bellonii Aldrov. Lingulaca Varroni & Plauto. The SOLE. Corpore est plano, tenui, longiore contractiovéque quam Passer, solea figura, un le nomen: colore ex cinereo nigricante; squamis alseris. Carne est firmiore solidioréque quam Passer; saporis etiam suavirate, alimenti copia, succi bonitate præstantior. Tam in Oceano quam in mari Mediterraneo frequens est.

3. LINGUATULA Roma. Pola Bellonio. An Cynogiossus Rondel. Gesn. pag. 785. An Citharus stavus. Rondel. Gesn. pag. 269. Figura Soleam refert, a qua tamen in multis differt. 1. Semper etiam adulta, Soleis majoribus sere dimidio minor est: 2. pro magnitudine brevior: 3. Colore dilutiore & albidiore: 4. Squamis longe majoribus. 5. Anus in prona superficie est, non in margine corporis. 6. Oculi in latere dextro, seu ad sinistram oris, si piscis sci. in ventrem erigatur.

4. ARAMACA Brasiliemsibus Linguado Lusteanis Marcgr. Pilcis Lingulaca seu Solea vulgari simillimus est. Differt pinnis branchiarum in pilos tenues desinentibus, & torrè etiam colore, quem lapideum vocat.

Præter has Solearum species, quas nos solas circa Mare Mediterraneum observavimus, nec plures Bellonius, quin34

que adhuc alias proponit & describit Rondeletius quarum titulos tantum, quia suspectæ sunt, adjiciemus; qui descrip:iones velit, Rondeletium consulat.

i. Solea oculata Rondel. Massilia, ubi saris frequens

est, Pegouse dicta.

2. Cubarus Rondel. Gesn p. 269. Rome ubi frequens Folio nominatur. Unicus est ex planis cui lingua soluta.

3. Citharus flavus five asper Rondel. Gesn. 269.

4. Arnoglossus vel Solea lavis Rondel. Gesn. pag. 786. Corpore est valde gracili, pellucido, candido, multis squamis tenuissimis & statim deciduis integitur, ut merito lavis dici possit. Hic forte piscis est, quem Cornubienses nostri piscatores à pelluciditate sua Laternam [a Lantern vocant.

5. Solea parva seu Lingula Rondel. Gesn. ibid. Cæte. ris Buglossis fimilis est, sed semper parvus, dodranta-

lem magnitudinem nunquam excedens.

PISCES unico tantum pinnarum pari donati, Seu pinnis ventralibus carentes, & primo, ANGUILLIFORMES seu corpore lavi, lubrico & oblongo.

Orum nonnulli pinnis tam branchialibus quam ventralibus carent, ut Murana & Lampetra; alii ventralibus.

tantum, ut Serpens marinus & Anguilla.

MURÆNA omnium Autorum. Corpore est quam Anguilla latiore magisque compresso: rostro magis exporrecto, acuto & compresso: Colore vario ex obscure spadiceo seu ex fulvo nigricante, & flavo aureove: rielu amplissimo. In extremo rostro apophyses dua breves sistulosæ,; supra oculos aliæ secundæ majores sed breviores. Hæ fortasse auditui, illæ olfactui inserviunt. Oculi in fureriore maxilla siti, spatio inter extremum rostrum & angulos oris medio. Non procul à capite in medio dorso incipit piuna, quæ ad caudam usque extenditur, eamque cingens ad Anum continuature

Murænam Lexicegraphi plerique Anglici, A LAMPREY interpretantur, ac si eadem esset cum Lampetra, à qua certe specie dissert.

De LAMPETRIS in genere.

Vocis Lampetra origo incerta; falluntur enim qui velut Latinum à lambendis petris derivant, cum Lampetra nomen apud nullum Veterum reperiatur. Lampetra autem figurà oris rotundà seu ovali; foramine seu sistula in summo rostro Cetaceorum in modum; septem utrinque branchiarum foraminibus; pinnartimque tum branchialium, tum ventralium absentia, ab aliis omnibus sui generis, hoc est longis & lubricis piscibus, abundo distinguitur.

A. I. LAMPETRE medium genus Germanis & Belgis Prick seu Brick dictum. Hoc genus (inquiunt) pedalem magnitudinem haud superat, transversalibus & nigricantibus lineis solum insignitur.

A. 2. LAMPETRA parva & fluviatilis Gesneti & Rondeletii. Mustela sluviatilis minor Bellonii. A LAMPERN, Pride of the Isis D. Plott.

Dossum huic è susco seu livido nigricat; venter argenteus est. In medio capite foramen seu tubulus brevis eminet, ut in Cetaceis, cujus usus est ad aquam excipiendam quam per branchias iterum emittat, ore interim dum petris adhærescit exactè clauso. Branchiarum soramina septem utrinque. Pinnæ in dorso duæ, quarum posterior cum cauda continua est camque pinna retro anum. In Merseia sluvio Cestriam & Lancastriam intersquente innumeri capiuntur: inveniuntur etiam in Iside sluvio prope Oxonium.

A.3. LAMPETRA Rondel. major Aldrov. Mustelas five Lampetra Bellonii Gesner. A LAMPREY, or LAMPREY or LAMPREY. Or LAMPREY
Q 2 Cutie

Cutis nigricans pallidis quibusdam angulosis maculis distinguitur. Os rotundum est, quo constricto lignum aut lapidem ità apprehendit ut sugere videatur, idque tanta vi ut zegre avellatur, cucurbitularum medicinalium quadam similitudine. Foramen capitis ut in pracedente. In dulcibus aquis non generantur, sed è mari slumina subeunt. Rendeletius Lampetras unicum habere ductum longum ab ore ad anum recta extensum scribit, quocum acu conveniunt, ossa nulla, sed pro vertebris & spinis cartilaginem cui medulla inest.

4. LAMPETRA caca seu oculis carens. Argentinæ Ein blinder N:unogben, i. e. Enneophthalmos cacus. Exilis est & teres. lumbricis terrestribus maximis, quos Dew. Warms & May. Worms nostrates vocant vix major. Corpus totum lineis transversis in annulos dividitur Lumbricorum sere in modum: in reliquis cum congeneribus

convenit.

S 111 3

5. Lampetra flava Baltneri colore tantum, non specie à Lampetra parva fluviatili differre videtur.

7. LAMPETRA Zeylanica M.L.

- 1. SERPENS marinus Rondel. Bellon. Salvian. Gesn. de Aquatil. pag. 1037. Aldrov. A SEA-SERPENT. Longitudo ejus quem Roma vidi 5 circiter pedum erat: Corpore tereti, graciii, aqualis sete ubique crassitiei, nist quod prope caudam sensim gracilesceret. Color in dorso sordide slavicans, in ventre coeruleus lucidior. Pinnarum unum duntaxat par habet ad branchias. Pinna dorsalis paulo insta branchiarum pinnas incipiens uno minus digito ad caudam extenditur: Cauda autem non desinit in pinnam sed in acutum apicem, nec plana est ut in Anguilla, sed teres. Pinna ventralis, seu ima corporis carina, ab ano incipit, & uno cis caudam digito definit.
- 2. SERPENS marinus alter cauda compressa. Pro magnitudine præcedente plus tertia parte brevior est. Cauda non teres est, sed compressa ut in Anguilla, eodémque modo pinnis cincta. Reliquas notas videss in Ichtaithologia D. Willugbby.

3. MYRUS

3. MYRUS Roudel. Gesn. pag. 681. Aldrov. lib 3. cap. 28. Przecelenti simillimus est, si non idem. Orze pinnarum Dorsi & Ani, ut in Congro, nigræ: quod & superioribus duabus speciebus commune est.

4. SERPENS marinus maculofus. Longitudine est tripedali & majore, vix 4 digitos crassus, totus teres, duplici in lateribus macularum majorum ordine è fulvo ni-

gricantium D. Lister.

A. 5. ANGUILLA omnium Autorum Ερχελυς Græcis. Passim notus est hic piscis, nec descriptione indiget. Quæ puram & desluentem aquam incolunt ventre sunt candidiore & splendente. Has nostrates Silver Eels, i. e. Anguillas argenteas vocant, & in cibo salubriores existimant.

Modus generationis Anguillarum nondum certò cognitus & exploratus est. D. Franc. Redi Florentinus in libro nuper edito Anguillas omnes fluvii Arni quotannis Augusto mense ad mare descendere ut ibidem pariant affirmat: Fatus autem à mari certis aut statis temporibus à Februario mense ad Aprilem sluvium subire & ascendere ad Pisas usque. Memini me olim eandem Observationem vel in libro aliquo legisse, vel ore tenus relatum, nescio quo autore, accepisse, non tamen de Anguillis tantum sluvii Arni incolis, sed de omnibus in genere.

De Anguillarum generatione Gaspar Schwenckfeldius in libro de Piscibus Silesia mira narrat. De hoc [Alburno pisce] observatu dignissimum Piscatores memorantur, consirmante ain la; Quòd nimirum Alburnus noster non solum sui generis pisciculos pariat, verum etiam Anguillas procreet. Aprili enim mense branchiis ipsius innascuntur minutissima quadam Animalcula, quatuor, quinque vermium specie, sili candidi instar contorta seu convoluta, quaz cum moveri incipiunt, in aquas abscedunt, celeriter vivunt, adolescunt, & Anguillarum sormam panciscuntur.

A. I. CONGER Rondeletii, Bellonii, Gelneri & omnium ferè Autorum A CONGER or CONGER-EEL Grzcis Toppe dicirur. Anguille corporis figură fimillimus, in nonnullis ab ea differt, I. Quod magnitudine excellat, Q 3 4 aut 5 cubitorum interdum longitudinem attingens, & femoris humani craffitiem adæquans. 2. Quod colore fit in dorsó dilutiore ad cinereum magis accedente, in ventre candidore. 3. Quod oculos habeat grandiores, iridibus argenteis. 4. Quod in utroque latere rectam lineam albidam, latiusculam, velut ex duplici punctorum ordine compositam, à capite ad caudam delatam obtineat. 5. Quod pinna corpus cingens suprema ora seu margine per totam longitudinem nigricet. 6. Quod in extremo sere rostro seu maxilla superiose duo brevia cornicula seu tubuli extent, è quibus humor facile exprimitur.

2. CONGER Indicus maculosus maximus: Kommer-Eel Belgis Hominis longitudinem implet, & ex proportione crassus est. Et corpore & pinnis maculis subsulcis

pingitur.

3. AMMODYTES Gesneri. Acus Ammodytes, an Cicirellus Messanciss P. Boccone? Sand-Eels or Launces. Pileis est Anguillisormis, longus & subrotundus, pedalem longitudinem raro excedens, Acûs sere sigura & colore, in dorso sci. coeruleo, in ventre & lateribus argenteo. Squamis caret. Rostrum acutum; rictus ingens: Os edentulum. Maxilla inferior ultra superiorem excurrit, ut in Sphyrana. Unica in dorso pinna prælonga, quæ tamen caudæ continua non est. Unicum duntaxat ad branchias pinnarum par obtinet, nam pinnis ventralibus caret. Sub arena ad dimidii circitet pedis altitudinem demersi latitant hi pisces. Cum recossu maris arenæ nudanturad oram Corpubia & Monæ insulæ piscatores, uncis ad id sactis eos ermunt. Inter lautissimos pisces habentur, suntque optima aliis piscibus esca.

Quarendum annon due habeantur hujus piscis species? nam qui Sandilz Anglorum titulo à Salviano describitur & depingitur, duas in dorso pinnas habere traditur, cum hic noster unicam tantum habeat. Præterea ille duo pinnarum paria obtinet, cum hic unicum ad branchias,

in ventre nullas.

4. OPHIDION Plink Rondel Gryllus vulgaris, Afelli species Bellon-Gesn. 194. Aldrov. l. 3. c. 26. Figura corporis Congrum proxime refert, nisi quod pro magnitudine brevior

brevior sit, (non ultra dodrantem longus) ad latera magis compressus; & colore diluriore. Barbulas habet sub mento 4. ab eadem origine binas. Pinnæ caudam ambientis supremus margo nigricat, ut in Congro. Squamæ, quas parvas habere videtur, siguræ sunt insolitæ, ut & situs, nimirum angustæ, oblongæ, non ut in aliis piscibus imbricatim sibi invicem incumbentes, sed discretæ, raræ, & nullo ordine positæ. Plures habet notas singulares, sed hæ ad distinctionem sufficient.

_ 5. OPHIDION alterum flavum & imberbe Rondel.

& Schonfeldii.

Schoneveldius in Ophidio flavo & imberbi pinnam dorso innascentem ad caudam usque porrectam, asperam esse scribit, & velut serrato mucrone scindentem, unde vivus ægre tractatur nudis manibus: Dorsum autem per intervalla nigris lituris, quæ in pinnam terminantur, pictum. In nostro nihil simile observavimus.

6. OPHIDION barbatum maculosum Rondel. & Gessi. Quia icon Rondeletii innumeris sere maculis rotundis pingitur, quas in sua Bellonius omittit, ideò Gessierus Ophidion barbatum maculosum, ab eo quod sine maculis est specie distinctum facit. Nobis observati hujus generis pis-

ces omnes maculis carebant.

- Gumellum Cornubiensium vide inter pisces unică in dor-

so pinnà aculeatà.

7. TENIA prima Rondeletii, Ichthyopolis Romanis Cepole dicta. In longissimam & tenuissimam caudam extenditur; colore est incarnato quem vocant dilutiore, cum tinctura quadam cœrulei. Caro per totum pellucida est, ut vertebræ transpareant, & facilè possint numerari. Squamis caret. Non procul à capite in medio utriusque lateris maculis argenteis in recta linea positis insignitur. Pinna dorsi uno intra caput digito incipiens ad caudam extremam exporrigitur, ubi cum pinna ventris concurrit. Est autem huic pisci peculiare, quòd pinna ventris plus triplo altior sit quam dorsi, ejusque initium restro proximius, imo adeò propinquum, ut vix relinquatur spatium pro excrementorum orificio, quod in ipso ferè maxillæ interioris angulo situm est.

4

A. 8

SYNOPSIS METHODICA

A. 8. LUPUS MARINUS nostras & Schoneveldije The Wolf-fish, Sea-Wolf or Woof. Corpus non [quamefum est sed læve, lubricum, & plane anguilliforme, ex cæsio fuscum, nigricantibus umbris transversis latera decorantibus, quarum tamen Schonfeldius in descriptione sua non meminit. Caput grande, supra oculos, compressum & quasi mucronatum, genæ tumidæ. Mirè vorax mordáxque est Animal, & dentibus terribilis, quos plurimos habet tum anteriores, tum molares, magnos, validos, quales in Catulo semestri. Dr. Lister in tribus grandioribus hujus generis piscibus, quos Scarburgi vidit in mari vicino captos, dentes omnes vel fractos vel attritos, ut ne unus quidem sanus aut integer superesset, observavit & miratus est. In junioribus enim dentes integros, læ-. ves, & orbiculatos antea viderat. D. Merret lapides bufonios dictos, & pro gemmis habitos nihil aliud esse quam dentes hujus piscis molares asserit. Pinna mollibus radiis instructa à capite ad caudam per dorsum extenditur; altera huic opposita ab ano ad caudam sub ventre. Ad branchias pinnæ duæ amplæ & subrotundæ. In mari Eboracensi & Northumbrico Capitur.

9. Muste'a Lumpen Antverpia dicta. An Mustela altera vulgaris Rondel. Gesn. 105? Figura corporis huic teretiuscula; minus tamen quam Anguilla, versus caudam gracilescit. Color ex viridi flavicans, arcolis per dorsum transversis nigris. Cauda extremum rubescit nonnihil. Macula seu puncta obscuriora ubique per corpus disseminantur. Pro linea punctata sulcus quidam, à capite ad caudam deductus media latera dividit, instraquem macula nulla. Os magnum cum aperitur rotundum, unico in utravis maxilla denticulorum ordine Pupillas circulus slavescens cingit. Cirri seu barbula nulla. In media gula cirri utrinque singuli potius quam pinna, verum attentius intuenti in duos radios dividi videntur.

Piscis hic cum pinnis ventralibus seu pectoralibus non omnino careat (cirri enim illi bissidi quos diximus earum vicem supplent, & pinnæ rectius quam cirri dicendi sunt), ad pisces læves & lubricos dorso bipenni transferendus est, & Asello callariæ seu Tincæ marinæ, quocum pinnarum

ventralium figura, fitu & radiis convenit subjungendus.

10. CARAPO Brasiliensibus Marcgr. Corpore est longo, pedali circiter, duos tantum digitos lato, cultri sigura, dorso nimirum crasso & obtuso, ventre acuto, posterius etiam cauda in acumen desinit. Unicum habet ad branchias pinnarum par: in ima corporis carina pinnam habet tenuem, angustam, ad sinem cotporis æqualiter exporrectam, nec ullam aliam præterea in toto corpore. Sub lineis lateralibus maculæ nigræ per totum corpus dispersæ seminis Sinapi magnitudine.

11. Carapo secunda Maregr. priori similis est, excepto quòd dimidia tantum sit latitudinis, nec ullas maculas ha-

beat.

Pisces pinnarum unico duntavat pari donati, seu pinnis ventralibus carentes, corpore non admodum lubrico aut Anguilliformi, sed plerumque contractiore.

De ORBE pisce.

Corpore est subrotundo & globoso, unde nomen. Corpora sua utris in modum inflare possunt hoc genus pisces, autore Marcgravio: cute dura tecti sunt & plerique spinoss. Orbibus Pisces triangulares dictos annumeramus.

Hi autem à dentium numero à perspicacissimo Viro D. Mareino Lister M. D. in tres Ordines seu Genera dividuntur.

I. OR-

I. OR BES quibus bini dentes, in singulis sc. maxillis singuli.

1. H Istrix piscis Clus. Guamaiacu guara Marcgr. An Orbis muricatus primus & alter Clus.? Spina huic longa, præsertim in lateribus basis spinarum in duas alias breves & sub cute latentes desinebat: at Marcgravio tribus insertionibus quasi triquetris cuti insixi.

Differe à nostro Histrice [sequenti ut puto] quòd nostro supercilia elata non sunt, nec caput compressum, planum & exertum: quódque hic ex toto maculatus est, noster

non item.

"2. Histrix alter capite angusto, subrotundo & admodum spinoso, Spinis sci. præsongis in ipso capite & sca-

pulis donatus, D. Lister.

Orben muricatum Ranz vietu vocat, longitudine septunciali, oculis magnis, Capite lato, przcipue verò maculis nigris ad pinnas branchiales & dorsalem cum orbe spinofo Clusii convenit. Spinz hujus piscis compresse sunt gladiolorum more, cum ex superioribus teretes sint: item huic quas latz quzdam sasciz strizve susce secundum

longitudinem dorsi deducuntur.

4, Atinga alter minor orbicularis. Orbis spinosus, forma sphærica Calceolarii. An Orbis Atinga sexus masculini Bontii? Vix ovum majusculum Anserinum magnitudine explet. Superiori valde similis, distert quod huic caput, rotundum & minime erectum, absque superiori elaris aut striis: quodque huic spinæ in ventre, superiori non item. Huic tamen insignes illæ & latæ maculæ ad pinnas & ad caudam non desunt, quamvis in sigura Calceolarii minime exprimantur, quæ tamen alias optime pingitur.

5. Orhis muricatus & reticulatus: Hic in maximis Orbitus ponendus est. Huic breves admodum spina, qua ici. parum eminent, compressa acie: at earum radices trique-

triquetræ aded turgent & implicantur, ut quasi reti quo-

dam ex crassis maculis tegi videatur.

6. Orbis Ranæriau Clus. Uncias 16 longus erat, ambisu 20 unciarum. Totum corpus fuscum, albicantibus maculis conspersum, ut & pinna dorsi à cervice ad extremum fere dorsum exporrecta: Os latiusculum & sissum Ranæ forma. In singulis lateribus bini tuberum radicum spinæ Rubi æmulorum ordines à vertice ad caudam usque porriguntur.

7. Orbis oblongus Testudinis capite Clus. Orbis lævis oblongus, cinereis & fuscis maculis notatus D. Sloane ab hoc

non multum differt.

II. ORBES quibus quaterni Dentes, hoc est; in utravis maxillà bini.

1. ORbis primus Rondel. Ægyptiacus Salviani. Figura est spharica si caudam excipias; cute dura admodum, quam asperam efficiunt aculci parvi, quibus tota conspersa est.

2. Orbis asper maculosus. Orb. hirsutus Wormii. Huic'

per totum corpus densi & exigui murices.

3. Orbis lagocephalus Grevii R. S. Mus. Orbis primi Rondelessi iconi fimilis est, nisi quod cauda sit paulo productiore, nec toto corpore spinulis aspero ut ille, sed

ventre tantum dorso & cauda lævibus.

4. Orbis scuentus Rondel. Gesn. p. 741. Capite est magis exserto quam prima species; oris scissura majore. A capite ad caudam usque ossa ovi sigura disposita sunt, inter quorum intervalla aculei interjacent. Orbem scuentum vocat ob os scutiforme, quod ea in parte qua in terrenis animantibus pectus est; stemá vicem habet. Rondeletius dentes plures & minores buic attribuit; verum D. Lister potius sidendum, qui Bidentem facie.

5. Orbis echinatus seu muricatus Rondel. Superioris: ordinis omnes orbes muricati bidentes sunt, atque adeò hic ab iis differre debet. Muricatis aculeis tosus riger.

Capi-

44 SYNOPSIS METHODICA

Capite est multo minus exerto quam proxime descriptus.

corpore magis rotundato & majore.

6. ZEE-DUIF, i.e. Columba marina, Orbis species Nieubof. A capite Columbino simili, & pectore Columbæ gutturosæ instar prominente nomen accepit. Squamis caret, verilm maculas in cute habet diversarum sigurarum. Rarius capitur, nec bene sapit.

III. ORBES quibus plurimi dentes.

1. Ostracion prior Aldrovand. an Nili Bellon? Forma est pentagona, pedalis interdum longitudinis, testa dura contectus. Huic in dorso eminent quatuor parva tubercula in positu quadrangulo.

2. Ostracion alter gibbosus Aldrov. sive Piscis quadran-

gularis gibbosus.

3. Ofracion tertius rostratus: Huic desunt suprascripta tubercula, at rostrum sive nasus admodum producirur in quendam mucronem.

4. Piscis triangularis Clusii cornutus.

5. Piscis triangularis Clusii cornibus carens. Hunc, D. Lister Piscem maximum triangularem cornibus in capite carentem, ventre prope caudam cornuto, squamis hexagonis radiatis, & duplici aut latiusculo limbo circumscriptis, vicat: Præcedentem, Piscem triangularem maximum cornutum, squamis hexagonis radiatis, quarum centrum seu media pars eminet, donatum.

6. Piscis triangularis capite cornutus, cui in media cauda cutacea aculeus longus erigitur. Mediocris magnitudinis est; undatis quibusdam latiusculis maculis suscessad dorsum & ad maxillas admodum eleganter depictus.

In aliis multis Piscibus triangularibus capite cornutis hac notavi; scilicet in summa cauda cutacea omnino deesse squamas, vel unicam squamam, modò in superiore, modò in inferiore ejus parte, aut in utraque ejus parte singulas squamas habere.

7. Pifcis mediocris triangularis, ad imum ventrem prope caudam tantim cornutus, ex toto maculis æqua-

libus

libus subrussis dense insignitus. Hujus squama hexagona, exiguis tuberculis, vix ullo certo ordine dispositis exasperantur.

8. Piseis triangularis parvus, nonnisi imo ventre cornutus. Hujus squama hexagonæ radiantur è centro paululum eminente; at earum extima latera extotidem an-

gustis & simplicibus lineolis constant.

9. Piscis triangularis ex toto cornibus carens. Hujus squamæ hexagonæ mediæ paululum eminent; atque infinitis exiguis tuberculis striatim dispositis ornantur: item venter huic præ cæteris sui generis maxime latescit, scili-

cet quasi basi pro magnitudine amplissima.

10. Pifcis maximus quadrangularis i. e. Dorso plano, cum superiores illud habeant naturaliter in arcum elatum, non artificio aliquo depressum, (uti perperam de aliquibus id genus piscibus existimavit Wormius) quatuor tuberculis in dorso non longe à capite insignitur. An Ostracion prior Aldrov.?

Dorsum & Caput densis maculis rubescentibus interstinguuntur: reliquum corpus minus; pinnæ minimè.

12. Piscis mediocris quadrangularis maculosus. Huie in lateribus aliquot rariores majusculæ maculæ, quippe in singulis maculis mediis singulæ maculæ circinatæ rusæ, at earum mediæ albescunt ex cœruleo. In ventre verò eædem maculæ exiguæ, plurésque ac minores sunt, utpote duæ trésve in singulis squamis hexagonis.

_13. Pisciculus cornutus, Ican Setang. Bontii. A reli-

quis omnibus diversus est.

Ostracion Nili Bellonii, D. Lister eo nomine, quòd è Mari Mediterraneo proveniat, longè diversum piscem este existimat ab ullo sui generis ex Indiis nobis allato. Verum, quod tanti viri pace dixerim, argumentum hoc inessicax est; cum Pisces nonnullos Indico & Mediterraneo mari communes esse noverim.

1. HIPPOCAMPUS Rondel. & aliorum. Cavallo marino Italis. Hippocampus aculeatus. Rostro capire & juba equum nonnihil refert: toto autem corpore incifuras habet, ut Eruca aliudye infectum, unde nomen.

Dodrano

Dodrantalem magnitudinem non superat. Pollicis est crassitudine, rostro oblongo, tubuli modo cavo, sine scissura. Ab inferiore parte operculum foramini opponitur ad claudendum vel aperiendum pro libitu. Truncus corporis ad anum usque heptaedricus est cum exochis aculeatis infra anum cauda tetraedrica tantum est. Unicum habet ad oculos pinnarum par, pinnam singularem in medio dorso. Duro & velut crustaceo tegmine operitur.

2. HIPPOCAMPUS jubatus: non jubatis quotquot nos vidimus quadruplo major erat. In medio ventris pinnulam feu membranalum nigricantem observavimus. Ab omnibus in summo capite & cervice aculeis yilli

seu seræ longæ dependebant jubæ instar.

3. Hippocampus lævis sive non aculeatus, incisuris ad-

modum raris.

4. Hippocampus parvus non aculeatus, incisuris crebris: in ipsa sci. cauda 35. numerantur. A freto Sunda dicto Indiæ Orientalis. In Hippocampo aculeato à pinna dorfali 30 incisuras numerare licuit; in altero autem lævi majore tantum 25. in tertio 35. Item lævis major ratioribus incisuris, maculis multis exiguis nigricantibus punctatur, que in cæteris quantum observare potui, omnino desunt.

quæ in cæteris quantum oblervare potui, omnino delunt.

1. A C U S Aristotelis sive Acûs secunda species Rondeletii Gesn. pag. 11. Typhle sive Typhline Antiquorum Bellon Hujus generis plurimos Venetiis vidimus, omnes tamen longe minores eo quem Rondeletius descripsit. Corpore erant hexagono ad sinem pinnæ dorsalis, inde ad extremam caudam quadrato. Crusta qua integebantur à capite ad anum in 18 squamas distinguebatur, ultræ anum in 34 aut 35. Rostrum & os Hippocampi plane simile. Cauda in pinnam desinit. Pinnam singularem habent in medio dorsi.

Piscis Rondeletio descriptus cubitum longus erat, digitum crassus, præter magnitudinem in omnibus cum pisce

nostro conveniebat.

2. A C U'S Aristotelis species altera major. Longus est. & angulesus: pro squamis crusta quadam dura integitur, in plures partes divisa: à capite ad anum usque heptagona

gona est; inde ad finem pinnæ dorsalis pentagona; infra ad caudam extremam quadrata. Rostrum habet pro-

ductum quod tubam æmulatur.

A. 3. A C U S lumbriciformis seu Ophidion lumbriciforme, pueris Cornubiensibus, The Sea-Adder. i. e. Vipera marina; quo nomine Acum etiam Aristotelis primam Italis piscatoribus, nimirum Biscia, dictam observavinaus. Corpusculo est tereti, nullis squamis induto,
colore è viridi sordide luteo, in acutum cuspidem, non in
pinnam definente: Rostro quali Acui sed breviore. Branchsa utrinque 4, pro apertura parvum habent foramen.
Corpus lineis annularibus impressis pari modo dividitur
quo Lumbrici terrestris. Magnitudo pennæ Anserinæ:
longitudo eorum quos vidimus maxima 5½ digit. Unica
ei pinna, eáque in dorso. In mari Cornubiam alluente
occurrit.

MONOCEROS piscis Clusii Exot. 1. 6. c. 28. Piraaca Brasiliensibus Marcgr. Corpore est ad latera compresfo, ab ore ad caudæ exortum 3 dig. longo; 2 lato: ora exiguo figuræ porcinæ, & anteriùs in inferiore mandibula duos habet dentes latiusculos in morem Orbium, in luperiore plane parvulos. Supra oculos in dorso corniculum erectum fert, retrorsum incurvatum, minus digito longum, rotundum, crassitie mediocris fili, duplicem ordinem habens denticulorum deorsum vergentium: per membranulam quandam tenuem quafi sustentatur, qua transversim dorso annectitur. Non potest autem corniculum deponere, ut Clusius putat. Pinnarum numero & situ cum Orbibus pæne convenit. Cutem habet ad tactum scabram, coloris obscure flavi seu umbræ: Pinnis tamen ut & cuti ad dorsum aliquid aurei admixtum, ut in Orbibus fieri solet. Orbis speciem eum deputo (inquir Marcgravius) quum ventrem aliquo modo possit inflare. - CAPRISCUS Rondeletii Geln. 214. Capriscus Pesce Balestra Salviani, p. 207. Caput compressum: oculi in superiore ejus parte siti. Os parvum: maxilla utraque 8 dentibus non serraris, sed continuis atque humanis &milibus munita est. Branchia utrinque 4, non osseo & dearticulato operculo, sed cute contectæ. Verum (quoti

Synopsis Methodica

huic pisci peculiare est) In dorso fere medio eres (memo brana inter se juncti) reperiuntur aculei robustissimi & magni, quorum prior reliquorum duorum triplus est. quolque omnes non solum quando vult deprimit; sed in sulcum etiam offeum ob id sculptum recondit. Depressi autem & reconditi, utì quam facillime omnes simul eriguntur, ità eorum unus duntaxat erigi nequit. Et parl ratione erecti omnes deprimi possunt, cum corum unus solus nequeat : súntque ea arte fabrefacti, ut cum prior major quantumvis impulsus deprimi nullo pacto possir, postremi tamen depressione, quæ facillima est, starim de-primitur. Et quod majori admiratione dignum est, st postremus aculeus non prorsus deprimitur, sicuti prior quoque ea proportione deprimitur; sic ibidem etiam ità rursus consistit & obsirmatur, ut nullo impulsu ulteriùs deprimi possit, nisi iterata postremi depressione. Corio tegitur squamoso, cujus tamen squamæ Serpentis potius quam piscis videntur; nam præterquam quod eo ordine funt commisse, ut lineas cancellation sele interlecantes constituant, firme etiam & valide adeo hærent, ut desquamari nequeant, unde ita durum & asperum efficitur ejus corium, ut vix dissecari queat, atque lignum & ebora eo poliri possint. Color piscis ex livido viridis, parvulis notis cœruleis conspersus: dorsi verò & ventris pionæ nigricantes cœruleis & rubentibus maculis infigniuntur: figura lata compressa valde & fere orbiculata: duas libras rard excedit. An Verkens-visch S. Meer Swiin. i.e. Porcus marinus Nieuhoffi? Reliquas species Clariss. D. Listeri, qui eas studiose conquisivit, & curiose observavit descripsitque, verbis exsequar.

2. GUAPERUA longa, cauda ferè quadrata, & minime forcipata, capitis vertice latiusculo. A Caprisco Salviani dissert. 1. Quòd huic dentes suo & peculiari modo acuuntur. 2. Quòd huic tantum bina connua dorfalia, eortimque primum in sicco pisce majusculis dentibus, duplici serie serræ in modum exasperatur, cujus rei nec meminit Salvianus, neque icone sua expressit. 3. Huic omnino deest cornu ventrale. 4. Hujus pinnæ tribus digitis distent à cauda. 5. Ipsius caudæ pinna multo longitis distent à cauda.

gior est. 6. Huic capitis vertex minus compressus, quin potius latiusculus est. Hujus longitudo 16 digitos, lati-

tudo 5 implet.

3. GUAPERUA lata, caudà forcipatâ, pinna dorfali maculis quibusdam distinctâ. 16 dig. longa, 8 lata
erat: capitis vertice compresso. Pinnæ & dorsalis, &
ventralis, 2 minimum digitos à cauda desinunt. Pinna
dorsalis crebris maculis distinguitur, atque ex altera
parte in cornu 4 dig. longum producitur. Pinnæ, caudæ
cornua subitò oriuntur, tamen digitum circiter longa.
Squamæ quadratæ exiguæ in hoc pisce præ superiore, &
minus hirsuæ. Hujus Cornu maximum, & non tantum
à fronte, sed etiam à lateribus ex media certe parte multis exiguis tuberculis an dentibus exassperatur.

Huic pisci sat bene convenit descriptio Maregravii.

4. Guaperua maxima (ex his ferè bipedales vidi) lata, cui extrema cauda, & pinna tantum dorsalis in longissima & tenuissima cornua diducuntur: item duabus latius-culis fasciis rubris, utrisque ad maxillas transversim ductis notatur.

5. Guaperua lata, ad caudam striata. Longitudine I L' circiter digitos implet, & ad 5 digitos in latum excurrit. Huic dentes æqualiter præcisi velut humani incisorii: Caput compressum cum eminente vertice. Pinnas minus latas habet. Cauda bisfurca, at exigua in ea cornua. Squamas quadratas bisecant nescio quæ asperitates, atque 8 utrinque lineolas ad tres digitos longas efficiunt. Cornu dorsale minutissimis denticellis à fronte serræ in modum exasperatur.

6. Guaperua Histrix. Piscis parvus est, paulò supra 6 dig. longus 3 ½ latus. Huic dentes minùs acuti: in superiore autem maxilla utrinque ad duos primos dentes singuli exigui denticuli sunt, quos alii iterum latiusculi excipiunt: Squama quadratæ & exiguæ. Ad tres digitos à cauda è mediis lateribus confertim oriuntut 5 acules crassiusculi, cornei, teretes, longitudine minimum unciali, colore vario, albido nigróque qualis in Hystricum calamis cernitur: item ad caudam insignis præterea hir-

futies. Caudæ pinnam quadratam esse in vivo pisce ex-

istimo: ex fusco nigricat.

Scolopax Rondel. Aldrov. p. 298. Gesn, 1008. Genue Trombetta i. e. Tuba. Roma Soffietta i. e. Follis ob fimilitudinem. The Bellows or Trumpet-fifth. Pisciculus est A dig. longus, plus digirum & dimid. latus, tenuis, squamolus, squamis asperis; Rostro longissimo, trientem torius piscis aquante, cum parva in extremo apertura, operculo inferiori parti adnato instructa, quod sursum attollitur ad claudendum, demittitur ad aperiendum. Oculi grandes, irridibus albis. In dorlo exoritur spina longissima & robustissima, aversa parte fossulà quadam excavata, marginibus dentium furfum spectantium consinua serie vallatis, quæ sspina] aliquousque erigi & deprimi potest, non tamen ad perpendiculum attollitur sed caudam versus semper inclinat. Roma satis frequens est

in foro piscatorio inter alios pisciculos.

Stromareus Rondeletii lib. 5. c. 24. Callichthys Bellonii Gesn. 1109. Licette Venetiis, Romæ Lampuga, ni forte hæ diversæ species sint. Figura corporis lata, tenui, quadtata, Rhombum piscem imitatur, erecte, tamen natat. Romæ invenimus hujus generis dodransem longos, pondere sesquilibrali. Dorso est dilute coruleo, imis lateribus & ventre argenteis. In dorso, & supra lineas punctatas, maculis & duttibus flavis varie & perbelle pingitur, infra lineas, maculis ejusmodi flavis seu aureis. Cauda valde forcipata est; Rostrum obtusum; Os minutissimum, maxillis unico ordine dentium minutissimorum munitis. Totum corpus, ut in Rhombo, pinnis dorso & ventri innascentibus ferè cingitur. In lateribus eorum quos Venetiis nacti sumus, lineas duas à branchiis ad caudam ductas, inferiorem rectam, superiorem in arcum inflexam habuit, quo à Lampuca Romæ dicta distabat. Hujusmodi lineas Seserino suo Rondeletius attribuit : unde forte Licette Venetiana, & Lampuca Romana diversæ piscium species sunt : nam præterea & hi illis majores erant, & pulchrius colorati. Intestinorum respectu diversus est hic piscis ab omnibus quos mihi hactenus videre contigit : nam & duos habuit venericulos, anteriorem carnocarnosum. & apophysibus longis asperis crebris, pellis erinacei serè in modum, intus consirum; posteriorem grandem, membranaceum, ultra anum ipsum extensum: Ad pylorum varios Appendicum ramos, in minutissimos surculos sparsos, & quodam velut parenchymate intertextos. Intestina longissima in varios gyros seu mæandros revoluta, succo intus purpureo exundantia, qui excrementa omnia eodem insecit colore, & è podice exiens latera piscis hilari purpura tinxit.

Paru pilci Brasiliensi congener sine pinnis ventralibusi

A Pampus. D. Sloane.

Quem descripsi piscis è minimis sui generis erat, sex digitos longus 4 ½ latus media sui parte. Subrotundus initio erat, indéque ad caudam usque sensim gracilescebat. Lingua teres, carnosa, maculata. Maxillæ denticellis acutis obsitæ. Oculi magni iridibus amplis argenteis. Pinnæ 4, una in dorso medio incipiens & ad caudam desinens: secunda huic opposita ab ano ad caudam extensa: ad branchias binæ longæ; ventralibus carebat. Cauda bisurca, 2½ digitos longa. Linea arcuata superiorem laterum partem percurrebat, recta mediam. Squamis parvis albis obtegebatur totus.

Ventriculus rotundus, officulis acutiusculis, pectinum quibus lanam carminant denticulis similibus obsitus. Intestina aliquoties revoluta. In Veteri portu Jamaycensi

captus erat.

A. MOLA Salviani. Orthragorifcus Rondel. The SUN-FISH. Corpore est lato brevi: cujus posterior pars pinna circulari cingitur, quæ ei pro cauda est, adeò ut videatur esse caput piscis, aut Piscis dimidiatus, cui cauda aut posterior medietas abscissa est est quæ sola nota ei pro characteristica sussicis, quanvis piscis sit valde anomalus, & in omnibus sere suis partibus ab aliorum sorma abludat. Ad 100 interdum libras pondere accedere dicitur. Squamosus non est, verum cute dura crassa & aspera integitur. Ossa omnia cartilaginea & mollia sunt. Quod ad interiora attinet, Hepar el magnum, crassum, subrotundum, albicans, non divisum in lobos, in tinistro larere situm, cui adhæret cystis sellea perampla,

Pla, cujus meatus in ipsum ventriculum, non procul a superiore ejus orificio inseritur, quod huic pisci soli ex omnibus quæ dissecui animalibus proprium. Renes amplissimi, quorum ureteres vesicam urinariam magnam oblongam prope ejus fundum ingrediuntur. Vrethra non in anum terminatur sed foramine sibi peculiari paulo infra anum exit. Intestina crassa funt ut in Quadrupedibus, variis ansractibus convoluta. In mari Britamico invenitur. Pensantia in Cornubia captum vidimus & de-

scripsimus.

A. XIPHIAS piscis, Latinis Gladius. The SWORD FISH. Rostri ensisormis in hoc pisce tam evidens. est nota, ut ab eodem in diversis linguis nomen adeptus sit: cúmque ei inter pisces soli conveniar, sola eriam pro characteristica sufficit. Piscis est magnitudinis respectu cetaceus, 100, imò ducentas interdum libras pondere excedens, longitudine quinque ulnas: Corpore longo, tereti, ad caput crasso, versus caudam sensim tenuiore: cute admodum tenui & ferè lævi vel parum aspero. Maxilla fuperior in rostrum lougissimum, gladio ancipiti simile procurrit: inferior in cuspidem acutissimum definit, effigie anguli peracuti. Pinna in dorso unica per totam fere ejus longitudinem extenditur. Cauda falcata crescentis Lunæ in modum. Pinnarum unum duntaxat par habet ad branchias, quo eum Cetaceis convenit. Pinna infra anum in ima corporis carina dux. Ventriculus longus, conoides. Ad pylorum aut paulò infra Appendicum massa grandissima, vasis quodam quasi parenchymate intertextis, Pulmonis imaginem refert. Intestinum recta descendit infra Appendices, indè ultro citroque pluries reflectitur eleganti spectaculo. Vesicam natatoriam longam habet. Caro in cibis laudarur, estque apud Messanenses summis in deliciis. Eodem modo capitur quo Cete. v. D. Willughbeii Ichthyologiam.

GUEBUCU Brasiliensibus Marcgrav. Xiphiæ affinis. Lusitanis Bicuda. Beccasse de mer Gallis Rochesore. Oblongo & ferme tereti est corpore: ut Dorada; capite porcino, rostrato, cauda in duo cornua diducta ut Albaa. Rostrum acurum osseum durum; partis superioris

longi-

longitudo 16 dig. inferioris 10. Utramque autem partem movere potest. Dentibus omnino caret. Pinnas habet 6, ad branchias duas trianguli acuti figura: E regione harum duo bacilliformia corpora juncta, ex offe nigro constantia, quodliber 19 dig. longum: utrumque junctum in rima longa profunda recondere potest, quæ 2. natura secundum longitudinem ventris facta est ad caudam usque. Infra anum duæ pinnæ. Maxima autem omnium est pinna dorsalis, à summitate occipitis incipiens & in tripedalem longitudinem extensa, sesquipedem lata ubi latissima: Hanc quoque demittere potest, & in profunda rima recondere. Cute crassa subaspera vestitur, tota subfusca squamis carens. Galli, ut testatur Rochefortius, Beccasse de mer seu Scolopacem marinam appellant. Dorso, inquit, est nigricante, lateribus griseis seu canis, ventre albo.

Pisces spinosi seu ossei pinnarum Dorsalium omnium radiis omnibus mollibus & flexilibus, & primo.

Tribus in Dorso pinnis donati.

A. I. ASELLUS major vulgaris, The CODFISH, or KEELING. Corpore est crasso, ventre impense prominente. Linea lata alba in utroque latere à superiore branchiarum angulo ad caudam extenditur. Squama parvæ; Oculi grandes, laxâ & diaphanâ membranâ obducti. Ab angulo maxillæ inserioris dependet barbula unica, vix digitum longa.

A.2. A S E L L U S virescens Schonfeld. The Whiting POLLACK. Asellum mollem [The Whiting] à quo denominatus est, magnitudine excedit, sigurâ corporis imitatur, nisi quòd latior sit & minus crassus. Dorsum sordide viret. A præcedente seu Coddo dissert. 1. Quod minor sit. 2. Quòd corpore latiore & minus crasso. R 3 3. Quod

3. Quòd capite minore. 4. Quòd barbà careat. 5. Quod inferius pinnarum par multo minus fit quam in illo. Ad Pensariam & S. Ives Cornubiæ oppida frequens.

A. 3. A SELLUS niger, COLE-FISH. Septentrionalium Anglorum, Rawlin-Pollack Cornubiensium. Valde
similis est præcedenti, paulo longior tamen & tenuior.
Lineæ laterales non curvantur initio in arcus quemadmodum in illo, súntque præterea albæ & latæ, quâ nota
Piscatores ipsi hunc ab illo distinguunt. Varius non est
ductibus slavicantibus quemadmodum ille. Color ei nigrior magisque vividus & splendens, unde nomen ColoFish, i. e. Carbo. Pinnæ nigro ad coeruleum vergente
colore insciuntur; Squamæ minores. Inserior maxillæ
in hoc productior quam in Coddo, à quo etiam differt
quod barba careat, quodque cauda paulo magis forcipata
sit. Caro minus delicata habetur quam Coddi.

A. 4. A SELLUS luscus, Bib vel Blinds Cornubiensibus. An Asellus nanus Schonfeldii? Ab Asello maximo seu Coddo, quocum barbula sub mento convenit, differt, I. Parvitate sua, siquidem pedalem magnitudinem vix excedit. 2. Figura corporis breviore & latiore. 3. Colore dilutiore. 3. Magnitudine squamarum, que huic quam illi plus duplo majores sunt, & cuti tenaciter adhærescunt. 4. Quod spina ad ani pinnam careat, qua ille do-

natur.

5. A SELLUS varius vel striatus Schonseldii. Germanis vulgo Dorsch. Borussis Pamuchlen. Cute est præ reliquis Asellis lævi & glabra, (quanquam squamis tenuissimis non destituatur) longitudine pedali ut plurimum & majore. Caput Hadoco minus: Osinacumen desinens: Dorsum subnigrum vel obscure suscument, ut & latera, & branchiarum pars superior: interdum color cinereus, sed maculis & lituris nigris passim pictus, præsertim hyeme. Cirrum habet carnosum sub mento exiguum. Præser cirrum sub mento & colorem in plerisque cum secunda specie convenit.

6. As ELLUs flavesc ns Schonseldii. Secundæ speciei persimilis est, nisi qued pinne minores sint; quarum quæ sub mento slavescunt reliquæ omnes, ut & dorsum

& latera, ex flavo opacantur, crebrisque lituris croceis pictæ funt. Linea à branchiis in caudam desinens flavescir, & circa abdomen nonnihil arcuatur magis qu'àm in præcedente secunda specie. Apud Terræ santiæ insulam

vel Hilliglandiam capitur.

A. 7. ONOS five Afinus Antiquorum Turn. Epift. ad Gesner. Asellus tertius seu Æglesinus Rondeletii Gesn. Æglesinus vel Ægresinus Bellonii. The HADOCK. Inter Coddum & Whitingum magnitudine media est. Colore in dorso nigricante, squamis parvis. Linea nigra à superiore branchiarum angulo ad caudam producitur. In mediis lateribus sub linea paulò infra branchias maculà utrinque nigrà latiusculà, ceu notà characteristicà, inficitur. Sub maxilla inferiore barbula vix digitalis. Cauda

ei forcipata. In mari Boreali frequens est.

A. 8. A SELLUS mollis major seu Asel, albus. An Merlanus Rondeletii Gesn.? A WHITING. A congeneribus differt, I. Quòd magnitudine omnibus cedat, excepto Mollo Venetorum. 2. Quòd maxilla superior inseriore longior sit, quódque dentes extra os cum clauditur cadant. 3. Quòd pinna ventrales in hac specie anterius sitze sint quam in reliquis. 4. Quòd barbà careat, quo cum secunda & tertia specie convenit. 5. Quòd pinna ano contigua plures radios obtineat. 6 Quòd carne admodum tenera sit & friabili. A Dorsi colore dilutiore & albidiore Whiting nomen obtinuit. Hic piscis apud omnes gentes à salubritate commendatur.

A. 9. ASELLUS mollis latus. A WHITING-POUT, Londinensibus. Huic infignis latitudo præ longitudine; quâ solâ notâ satis differt ab omni hujus generis pisce. Extremo & cauda & pinna nigricant: item ad radices pinnarum branchialium utrinque macula singulæ majusculæ nigræ. Piscem autem quem pingi curavit D. Lister à capite ad extremam caudam longus erat 11 digitos, (nec temere majores inveniuntur) latus citra pinnas dorsales 3½ dig. Prima pinna dorsalis, sci. triangularis illa in longiusculum cornu producitur. Cæterum & squama exiguæ, & argenteus ubique color qualis in R 4

56 SYNOPSIS METHODICA

Asellis mollibus. Huic oris rictus multo angustior quam

cæteris sui generis. D. Lister.

nimus. Anthia fecunda species Rondel. Gesn. 64. An Merlangus Bellonii? Mollo Venetiis. Minimus est omnium quos novimus in hoc genere: quem descripsimus 62 digitos longus erat. A maxillæ inferioris angulo barbula dependet, út in Coddo. In branchiis & maxillis utrinque punsta novem. Rondeletius lævem esse scribit & sine squamis. Bellonius Merlango suo squamas ita tenues attribuit-ut visum sugant. Nos an squamas haberet necne non adnotavimus, quantum tamen meminimus, squamis caret. Dorsum dilutè suscum est, venter sordide albus. In Mari Mediterraneo frequens capitur. Venetiis & Massilis multos vidimus, nec ullam præterea aliam Aselli speciem. An à præcedenti specie differat, collatis inter se piscibus diligentius examinandum.

II. Pisces spinosi, &c. quibus duæ in Dorso pinnæ eriguntur.

A. A SELLUS primus Rondeletii sive Merlucius.

Asellus alter sive Merlucius Aldrov. The HAKE.

Quar. An species illa Salsamenti quam nostrates, Poor John, vocant ex hoc Pisce siat. Cubitali est longitudine & majore, Lucii vulgaris sigură, (unde Merlucius quod Maris Lucius dicitur) aut potius Woitingi: colore Asinino: squamis parvis; Dentibus longiusculis & acutis; oris scissură magnă, ut in Lucio. Pinna dorsi posterior longissima. Costa in hoc pisce pracipue notabiles sunt, lata, breves, obtusa, cartilaginea, exterius convexa, interius cava. In Oceano Britannico & Germanico passim.

A. ASELLUS longus, Ling Anglis à longitudine dictus. Et figurà corporis & colore Merlucium retert, nisiquod longior sit; squamis minoribus, arctè adhærentibus. Capite plano est & depresso ut Merlucius. A quo d iffert differt I. Quod major sit: 2. quod longior, pro magnitudine intellige. 3. Quod cauda ei rotunda, non forcipata sit. 4. Multitudine radiorum in pinnis dorsi. 5. Squamis (ut diximus) minoribus. 6. Radiii secundi pinnatum paris productis, & pinnis ipsis minoribus. 7. Quod in Merlucio maxilla inferior paulo longior sit, in hoc superior. 8. Quod Merluc. barbà careat, qua hic donatur. 9. Quod hic appendices multas habeat, (ad 40 numeravimus) ille nullas. 10. Quod earo hujus longe sapidior & salubrior sit quam illius. Salita & siccata aliis omnibus salsamentis jure præsertur. Capitur in nostro mari circa Pensantiam & alibi, quamvis nonnulli Aselum Islandicum eum vocent.

Genus THYNNINUM, quibus præter pinnas duas infigniores, pinnulæ aliquot exiguæ prope caudam summo dorso & imæ corporis carinæ innascuntur.

HOC genus pisces rectiùs forrasse ad aculeatorum dorso bipinni classem retulerim: anteriores enim dorsi pinnæ radios rigidiusculos & quodammodo aculeatos obtinent, membranis radios connectentibus, ut in illis tenuibus & pellucidis. Certè inter pinnis aculeatis & mollibus iustructos ambigere videntur.

A. I. THYNNUS five Thunnus Bellonii Gesn. Aldrov. Orcynus Rondeletii. The TUNNY-FISH or SPANISH MACKRELL. Hunc in Mari Cornubiam alluente captum Pensantiæ vidimus. In Cetaceam magnitudinem excrescit, ut 100 nonnunquam libras pondere multium superet: quem descripsimus 7 pedes longum erat: Corpore tereti, à medio ad caudam sensim tenuiore, ut tandem perquam gracilis evaderet: Dosso nigro, quòd tamen prout varie luci objicitur vel coeruleum vel viride apparet: Ventre & lateribus argenteis. Pinnulæ aliquot exiguæ prope caudam summo dorso & imo ventri innascuntur,

cuntur, quæ hujus generis nota est characteristica. Breviter, in omnibus sere, excepta magnitudine & macularum absentia, cum Scombro convenit, ut non immeritò SPANISH MACKRELL. i.e. Scomber Hispanicus nostratibus dicatur. Harengos winores prædatur, siquidem

ventriculum dissectum iis repletum invenimus.

2. PELAMYS Bellonii Gesn. 1148. vera seu Thunnus Aristotelis Rondel. ejusaem etiam Amia, ni multim sallimur. A Thynno hoc præcipuè distat, quòd Thynnus lividis est lateribus; Pelamys verò undantibus maculis transversis atque obliquis distincta gerat latera. Præterea Pelamydes omnes nobis visæ Thynnis etiam mediocribus minores erant. Scaliger corpulentiam in Thynno & Pelamyde diversam esse aliquantulum subtilitàs intuenti, scribit. Productior enim Pelamys, & linearum silamentis tæniatim varia, quæ in Thynno sunt nulla.

Cæterum Pelamys per y in ultima plerunque à doctioribus scribitur; dicta autem est maes no en man multima, quod in cono sese occultet: quæ Erymologia illi alteri quam Plutarchus affert præserenda, Palemides sc. dictas

effe. Az' ro minen aua, quod gregales sint.

3. PELAMYS Sarda vel Sarda simpliciter Rondel. Gesn. p. 1151. A præcedente, cui alias persimilis est, dissert; quod squamas habet ea parte quæ à pinnis quæ ad branchias sunt tegitur: quod dentes majores magisque in os recurvos habet, quodque carnis teneritate inferior sir.

4. THYNNUS Lissa vel Glissa Cretensium vulgo di-Bus Bellon. Gesn. 1158. Bicubitalis longitudinis. & humani corporis crassitie est. A majore & vulgari Thynno dissert, quòd teretior sit, branchiásque Pelamydis habeat, ac dentium loco rugosas atque asperas maxillas; pinnssque lateralibus caudæ ac tergoris ad Synagridem accedat. Caudam tamen non usque adeò lunatam gerit, sed magis bisurcam.

5. SCOMBER Rondel. Bellon. Gesn. Aldrov. The MACKREL. Parvitate sua, & lineis nigricantibus in lateribus, rectis aliis, aliis incurvis & slexuosis, à Thynno distinguitur. Piscis est passim notissimus, nec ulteriore

Digitized by Google

ore descriptione indiget. Carò, quicquid de salubritate sit, certè gustu delicato se palato commendat, & principem, me judice, locum meretur inter piscium lautissimorum carnes.

6. COLIAS five Scombrus minor Bellonii. Inter hunc piscem & Schombrum quod intersit nihil aliud observari posse puto, quam quod Colias minor sit, quo præcipuè

salito uti solent. Massilia Cogniol nominat.

7. COLIAS Rondel. Gefn. 304. A Scombro (inquit) differt, quod major sit & spissior, squamisque integatur parvis & tenuibus, ac lineas obliquas à dorso breves, punctis nigris notatas habeat, cranióque pellucido sit. Kolias Bellon. minor est Scombro, Rondel, eo major; & tamen uterque suum Cogniol Massiliae vocari scribit. Utri credendum?

18. ALBA CORETTA Pisonis. An Albacore Naurarum? Corett Nieuhossi. Aselli nostratum circiter magnitudine est: cæruleis squamis in dorso, argenteis in ventre, unde nomen: Optimi insuper palati & boni nutrimenti est. Corett Nieuhossi ad 6, sive 7 pedum longitudinem adolescit; oculis grandibus iridibus slavis; Cauda lata, forcipata, slava & virescente. Pinnæ etiam ventrales slavicant. Venter corruleo-viridis argenti instar splendet cum recens capitur. Piscis est pelagius, carne sapida, non insalubri, pinnularum in dorso & ventre nulla mentio. Verum in icone Nieuhossi oppinguntur. Nieuhossi piscis multo major est quam Pismis: forte species diveriæ sunt.

Piscem hunc Scombrum torosum majorem appellat D. Sloane, & in omnibus cum Scombro convenire scribit, excepta craffitudinis ad longitudinem proportione multo majore, & magnitudine qua eum superat. Intra Tropicos plurimum inveniuntur, longiùs autem Septentrionem versus excurrunt cum Sol in Septentrionalibus signis versatur, Bonetto seu Bonito nautis nostris dicitur. Verum Marcgravio Bonito diversus piscis est, & Trachuro similior. Forte hic Albacora fuerit. Nomen certe Alba Coretta, quo Piso eum appellat ad Albacoram accedit.

Boniton Marcgr. seu Curvatam Pinimam D. Sloane sub titulo Scombri, linea & maculis luteis, describit in Historia Naturali Insulæ Jamaycæ M.S. propediem evulganda.

9 COR-

60 SYNOPSIS METHODICA

9. COORZA Pisonis. Præcedenti simillima est si siguiram & naturam spectes, verum magnitudine multum ab
co differens, quippe 16 vel 18 palmarum est longitudinis.
Corporis capitisque ac caudæ sigura ad parvos Thynnos,
si strias nigricantes cæteraque externa consideres, ad Pelamydas potius referri debent. Squamæ ex nigricante cœruleæ, magnæ, sed ita adamussim compactæ, ut læves
esse videantur. Rostrum acutum, venter crassus; cauda
tenuis, lunulata: Dorsum cœruleum splendens, Venter
argenteus. Pinnularum dorsi & ventris in descriptione
non meminit, verum eas in icone exhibet. Resiquæ pinnæ ut in hoc genere. Caro suavis, siccioris & durioris,
sed multi nutrimenti.

To. GUARAPUCU Brasil. Lustranis Cavalo, Belgis Konings visch Pison. Marcgr. Nieuboff. In 7 pedum longitudinem excrescit, crassitie corporis humani, ubique zqualis, excepto versus posteriora, ubi magis magisque attenuatur. Caput & os acuminatum: Dentes acuti, rotundi, ordine positi. Oculi magni, iride argentea. Pinned cauda ut in reliquis hujus generis. Pinnulæ etiam in summo dorso, & imo ventre inter pinnam dorsi posteriorem, pinnamque quæ ab ano est & caudam. Vestitur eute argentei coloris cui in ventre paulum coerulei, in dorso multum admiscetur. In quolibet latere linea subisissimis squamulis contorta describitur ad caudam usque.

Genus TRUTTACEUM, & primo edentulum.

HI Pisces pinnulà parvà, adiposà, nullis radiis instructa, in extremo terè dorso sità ab omnibus aliis piscium generibus differunt. Commodissime dividi possunt in Dentatos & Edentulos. Apophyses habent in universum omnes ad pylorum plurimas, suntque carne delicata & salubri si rectè præparentur.

1. A LBUL a nobilis Schoneveldii Piscis est anadromus ad sequentem accedens.

A. 2.

A. 2. GUINIAD Wallorum, lacus Balensis piscis, Ferra lacus Lemani (ut puto) idem. Albelen lacus Tigurini Buz & Rileb vulgo dicta Gesner. Longitudine est pedali aut majore, Salmonis sere sigurà: Dorso fusco, ventre albo lato: Ore Harengi, edentulo. Summum capus dilute coeruleum cum maculis obscurioribus. Squama mediocres. Summitates pinnarum omnium obscure coerulez.

A. 3. LAVARET US Allobrogum, Bellon. Rondel. Gess. Aldrov. Schelley Cumberlandis. In lacu Hulswater dicto non procul à Pereth Cumberlandiæ oppido capitur. Corpore est non admodum grandi, 2 lb. pondus rarò excedente. pro magnitudine longior quàm Trutta, latus & compressus, Harengi sigurà: squamis quàm Trutta grandioribus. Color in lateribus & ventre argenteus. A supremo branchiarum angulo linea recta ad caudam mediam protenditur.

4. Albula parva vel simpliciter dicta Gesn. Caput ei ex glauco cœruleum est, & inter caput & dorsum color viridis ceu gemma relucet: & præterea magnitudine inserior est.

5. Albula cærulea Gesn. Bezola Rondel. Colore est quant Lavaretus minus candido, ad cœruleum inclinante, rostro acutiore, capite minore, ventre latiore & prominentiore. Harengo similis: carne molliore, minusque laudabili. Gesnerus mediocri magnitudine esse aix: Cauda extremitate colorem ex atro cœruleum præsse ferente, præsertim circa medium & scissuram; eundem colorem in pinnis quoque, item in capite, deprehendas. Venter niveus, dorsum totum subviride. Dentes nulli sed lingua subaspera: Odor non ità gravis & piscosus ut plerisque, sed satis gratus.

6. Albula minima Gesner. Tota specie accedit ad Albulam parvam vel simpliciter dictam, sed plerunque minor est, & capite minus viridis. Si piscem erectum inspicias per dorsum, aliquid coloris purpurascentis in lateribus apparebit. Pinnulæ all ent. Ore aperto superioris mandibulæ extremitas deorsum tendit. Os habet longiusculum, dentes nullos. Densissimis gregibus præ cæteris

Albulis capiuntur.

Tot

Tot Albulas specie diversas reperiri ægre à me impetro ut credam; quamvis Gesneri autoritati, quem pro perito, diligenti & curioso, fido & veraci scriptore habeo, quique iis in locis ubi pisces hi inveniuntur ætatem egit. plurimum tribuam, Ego certe Albelen Tigurinum, Lavares Allobrogicum, Ferra Genevensem, Gwiniad Wallicum, Scheller Cumberlanduum, Weist-fish Constantiensem vidi & delcripsi. Præcipuæ autem quas inter hosce pisces observare potui differentiz fuere in magnitudine, qua Ferra & Albelen excelluere, inque figura corporis externa, quæ in iisdem crassior latiorque & brevior ad Salmonem accedebat ; cum in Lavareto & Schelley, (quæ minores erant) longior pro magnitudine, tenuior & angustior Harengum referebat. Albula autem minima Gelneri Weiss-fish in Helvetia dicta, parvitate sua(si aliæ notæ deessent) à reliquis satis differebat.

7. O XYRHYNCHUS Rondeletii Gesn. p. 771. Aldrov. 1. 5. c. 24. Flandris Haurin seu Outin. A reliquis hujus generis facile distinguitur sigura Rostri seu maxillæ superioris, quæ ultra inferiorem procurrens rotundatur, paulatimque contractior facta in acumen desinit, sigura conica seu trochoide. Figura corporis Truttam refert. In Hollandia frequens cum Asellis venit. Hinc forte occasio errandi in numero pinnarum Dorsi Rondeletii & aliis, qui

tres ei attribunt.

8. CURIMATA Brasiliensium Marcgrav. Ferra lacus

Lemani perfimilis piscis est, fi non idem.

A. 9: THYMALLUS Rondeletii. Gefn. Aldrov. The GRAYLING and in some places The UMBER. Umbra sluviatilis Rondel. & Bellon, ut Gesnero & nobis videtur Corpore est longiori & compressiori quam Trutta; ventre plano, sesquidigitum sere lato; dorso repando & in atumen contracto; pondere sesquilibræ. A capite ad caudam lineæ parallelæ obscuriores in commissuris ordinum squamarum extenduntur; unde Umbræ nomen. Latera maculis nigris nullo ordine positis sund. Cranium pessucidum: Os mediocre, non longo, sed quadrato sere hiatu. Grayling à colore cinereo dicitur. Thymallus à Thymo, quod recens Thymi odorem resert, ut volunt. Carne est laudatissima. In sluviis Septentrionalibus inter montes.

Genus TRUTTACEUM dentatum.

A. I. S. A. L. M. O., A Salmon, Magnitudine est Cetacea, pondere 35 aut 40 librarum, corpore longo, squamis exiguis induto, capite parvo; Rostro acuto, maxilla inferiore coitàs tempore in maribus sursum recurva & in uncum instema; caudà forcipata; Dorso subcœruleo, reliquo corpore candido, interdum maculoso i. e. cum diuriùs in aquis dulcibus morati fuerint, aliàs sine maculis, cùm à mari recentes adveniunt: maxillis denique duplici dentium ordine munitis. Carne cocta rubra, tenera, pingui & delicata. In sluviis natus ex iis in mare descendit.

A. 2. SALMULUS, The Samles Herefordienssibus, Branlin & Fingerin Eboracensibus. Trutta persimilis est, ab ea tamen differt 1, Quòd multò minor sit, longitudine tantum septunciali, sescunciali latitudine, rarò major. 2. Quòd paulò latior. 3. Quòd pauciores habeat maculas esseum minus vividas, maculæ etiam nigra minores in hoc sint. 4. Quòd albidior. 5. Quòd caudà magis sorcipatà. 6. Quòd latera sub maculis minus lutescant. 7. Quòd Linea laterales in Trutta majores & rubicundiores sint quam in hoc. 8. Quòd ad lineas transversas areolas coerulescentes habeat, quæ Truttæ desunt. In shuio Wye Herefordiam præterssument capitur & alibi. Hujus generis omnes (quod mirum) mares esse subicumant.

A. 3. SALMO grifeus seu cinereus, The GRAY. Salmoni magnitudine proximus est, corpore tamen latiore & crassiore, maculis obscure cinereis crebris undique aspersus, à quibus nomen obtinuit. Cauda equalis est, non ut in Salmone forcipata. Caro delicatior quam Salmoni. 4. TRUTTA Salmonata, The SALMON-TROUT, or BULL-TROUT, or SCURF. A Salmone differt, quod cauda ei equalis, sit & minime forcipata: à Grain, Quod capue brevius & crassius: ab utroque quod minor sit, 20 digitos, longitudine rarò excedens. Caro non ru-

bet ut in Salmone, estque hircosior, graveolentior & ingratior quam in Graia. Ab hoc ipisce specie differre videtur TRUTT A lacustris Gesneri & Aldrov, Salmonata Gallorum. A Salmon-Trout. Quòd major sit, ut qui in lacu Lemano ad 35 aut 40 libras excrescat, in lacu Lario ad 50. imò P. Jovio autore ad 100. Quod Caput & dos sum pulchre è viridi cœrulescant: quod piuna in dosso multis nigris maculis varietur: quod cauda sorcipata: quod caro rubicunda & boni saporis sit.

5. U M B L A prior Rondel. Gefn. p. 1201. In bicubitalem longitudinem interdum excrescit. Cauda forcipata: Linea in lateribus punctatæ sursum recurvæ præter aliorum piscium morem. Latera instra lineam, & venter slavescunt; supra, maculosa sunt maculis neque nigris, neque rubris; sed albidis. Caput coerulescit: Cranium sere pellucidum est; venter rubicundus. Utraque maxilla dentata, superior duplici serie. Dentes in lingua 6. Sub oculis tria aut quatuor foraminula.

6. UMBLA altera Rondel. In infignem magnitudinem excrescit. Salmonibius & Truttis Salmonatis similis; maxillæ inferioris extremum incurvum, in maxillam superiorem ejus rei gratia excavatam recipitur ut in Salmonibus. Maxillæ lineis multis distinctæ sunt. Dorsum ex coeruleo nigiticat: Venter aureo colore est. Speciem hanc Gesnerus non agnoscit, nec in lacubus

Helveticis reperiri putat.

7. SALVELIN Germanis. An Umbla altera Rondel. Gesn. p. 1201. Aldrov. l. 5. c. 48. Dorsum nigricat: Latera maculis slavicantibus suld. Vent : & pinnæ ventris slavescunt, aliis intensius, aliis pallidius. Linea recta à branchiis ad caudam ducitur. Squame parvæ. In superiore maxilla a naribus utrinque ordo punctorum incipit, qui supra oculos delati ad angulos branchiarum producuntur, deinde reslexi in medio occipitio concurrunt. Maxilla superior inseriore longior; & cum os clauditur extimus dentium ordo ab ore excluditur. In Austria circa Linex urbem frequentes capiuntur. Media in palato dentium area caret, quo ab Umbla priore Rondel. dissert.

A. 8. TRUTTA

A. 8. TRUTTA fluviatilis, A TROUT. Salmoni fimilis, capite est brevi subrotundo, rostro obtuso, corpore spisso, in caudam latam deficiente, rictu oris amplo, maxillis in ambita simplici dentium ordine munitis. Palato insunt tres denticulorum areolæ oblongæ. Dorsum suscum, maculis nigris crebris conspersum, quibus rubræ interdum admiscentur. Latera maculis rubris seu miniaceis pinguntur. In sluviis minoribus frigidioribus, saxosis, & inter montes delabentibus nascuntur & degunt. In Catalogo Musei Leydensis invenio Truttam Indicam striatam.

9. TRUTTA fluviatilis Huch. Germanis dicta Gesn. 1213. Aldrov. 1. 5. c. 14. Viennæ Austriæ vidimus. A Truttis dissert 1. Magnitudine qua eas excellit. Nam piscis quem descripsimus 26 digitos longus erat. 2. Figura corporis longiore & graciliore. 3. Maculis quas nigras obtinet, non rubras. Gesnerus autem pinnas omnes, præter eas quæ ad branchias sunt & caudam, suscas & maculosas esse scribit, maculis partim nigricantibus partim aureis. 4. Quòd dentes in palato medio

careat.

والمال المتعادات

A. 10. UMBLA minor Gefner. Aldrov. The RED CHARRE Westmorlandici lacus Winander mere dicti. Wal lis TORGOCA. Germanis & Helvetiis Reutele seu Roetele. Corpore est quam Trutta longiore & graciliore. Dorsum ex viridi olivaceum, maculis albicantibus subobscuris punctatum. Venter plerisque rubro colore tingitur, nonnullis, maxime fæminis, albet. Squamæ minutiffimæ. Pinnæ pronæ partis omnes rubro colore tinguntur. Rictus oris amplus: Dentes parvi, acuti, duplici in maxilla superiore serie; atque etiam in lingua; in palato nulli. In magnitudinem non excrescit, nec 2 lb. superat. Torgocho Wallorum figura Trutta; latera supra lineam punctatam areolis latis obscurioribus 9, totidémque intermediis albicantibus varia: Pinnarum ventralium, & eius quæ ab ano incipit radii primi pulchre albent. Caro plurimum celebratur. Quatuor aut quinque in Cambria lacus hunc piscem alunt: necnon lacus Winandermere in Westmorlandia. Differre specie videtur 2 Reusele seu Charra rubra.

- 11. SALMARINUS Salviani nobis non alius pifeis esse videtur quam Umbla minor Gessa. & Aldrov. i. e. Rotele sive Reutel Germanorum. Descriptiones enim per omnia conveniunt.
- A. 12. CARPIO lacûs Benaci Rondel. Bellon. Gefn. 'Aldrov. The GILT CHARRE. Trutta similis est, nisi quòd latior sit multò, & ventre prominentiore. Pedalem magnitudinem non excedit. Squama ei valdè exiguæ. Color in dorso minus obscurus quam Truttis, maculis nigris varius. Venter & latera argentea: Rostrum cœrulescit. Cranium pellucet. In palato 5 dentium areolæ; in lingua duo dentium ordines. Carococta rubescit. Hic proculdubio idem est cum Charra alba, The Gilt Charre lacûs Winandermere.
 - 13. SAURUS Salviani, Tarantola Roma. est & oblongus, Sphyrana fere figura; ad caput gracilior, inde sensim crassior ad primam usque dorsi pinnam, ex quo paulatim iterum gracilescit ad caudam usque. Longitudo pedalis; crassities pollicari major. Ventre est subalbido, dorso ex viridi nigricante, maculis quamplurimis virentibus, cœruleis, rubris & nigricantibus per dorsum, caput & latera sparsis vario. Caput summum planum eft, fossula inter oculos excavatum: Oculi parvi extantes; Rictus oris amplifimus: Rostrum in angulum acutum productum. In maxilla utraque unus ordo dentium longorum, acutorum. Posterior dorsi pinna, non longe à cauda sita, parva, radiis destituta, nihil aliud est quam appendicula quædam carnea seu adiposa, qualis in Truttaceo genere cernitur, Piscis est singularis, nec alium novimus è marinis ei similem.
 - A. 14. E PERLANUS Rondel. Gesn. Aldrov. Spirinchus Schonseld. Viola nomullis ab odore dictus. The SMELT. Longitudine est semipedali, latitudine unciali. A reliquis hujus generis distert. 1. Quod omnium longe minimus sit. 2. Figura corporis longiore & graciliore. 3. Quod Appendicibus ad pylorum careat.

 4. Odore violaceo. 5. Squamis levi tactu deciduis. Cranium

nium ei adeo pellucidum est, ut omnes Cerebri lobi clare & distincte cerni queant. Carne est molli & friabili, sapore & odore commendabilis. Piscis est anadromus, in Thalmesi alisque sluviis majoribus frequens.

15. EPELANUS Sequana five fluuiatilis Bellon. Alburno simillimus est, atque hoc tantum ab eo dissidens, quòd rusas radices pinnarum Gardonis & Veronis modo habeat; ac lineam quæ latera ejus secat versus caudam admodum instexam & velut arcuatam. Quinque Digitorum longitudinem, policis latitudinem interdum exsuperat. Pisciculus est odoratus, Epelano marino crassior & brevior. Si in omnibus excepto pinnarum colore Alburno simillimus est, ad boc genus non pertinet.

Pisces lubrici & Anguillisormes, duabus in dorso pinnis, radiis mollibus seu Cartilagineis instructis.

A. 1. M USTE LA vulgaris Rondel. Gess. A SEASLOCRE Cestriæ, WHISTLE-FISH Cornubiæ. Longitudo dodrantalis, Caput planum & depressum. Os velut Anguillæ, pluribus dentibus munitum. In superiore maxilla binæ duntaxat barbulæ, hinc inde una; in inferioris angulo una. Oculi non longe ab extremo rostro distant, iridibus argenteis. Squamæ minutissimæ. Caput, dorsum & latera maculis majusculis ex rubro nigricantibus varia. In sossula quadam medio dorso insculpta pinnæ anterioris loco membrana humilis cum quadam velut simbria in margine pilorum brevium minutissimorum; qua velut characteristica nota piscis hic ab aliis omnibus dissert: Nam quod ad maculas attinet variat multum. Nonnulli maculis albis pinguntur, alii maculis omnibo carent.

A. 2. MUSTELA fluviatilis, Nostratibus EEL-POUT, à Belgis mutuato nomine, & Burbos Gallico Vocabulo dicta. Corpus læve, molle & lubricum est, S 2 ut in Anguillis, squamis vel nullis, vel minutissimis, oblore è viridi nigricante. Caput depressum & latum; Maxilla lima instar denticellis aspera: Cauda circumscriptione circulari. Ab extremo maxilla inserioris barbula dependet semuncialis; inter nares & rostrum par unum cirrorum brevium. In Trenta sluvio capitur. Quamvis uteri his minores sunt, ex uno tamen exemimus ovorum granula 128000, inquit Leon Balener piscator Argentinensis.

3. LOTA Rondel. à præcedente differt, 1. Quòdinulli in superiore maxilla pili eminent. 2. Quòdicauda mucroni gladii sigura similis sit. 3. Quòdiparvulis squamis corpus tegatur, quæ vel nostræ desuerunt, vel nonnis radendo apparebant. Bellonius Lotam &

Barbotam ejuldem piscis synonyma facit.

4. MUSTELA lacustris, Trissia seu Botatrissa. Hæc major est fluviatili Mustela, & colore varia ex nigricante & flavo, Gesnerus 3 species lacustriu distinguit, ex sunt I. Major duos dodrantes cum palmo longa, que præter carunculam teretem, mollem, intissque cavam, pinnas in dorso quaternas habet. 2. Luteola major quæ ternas habet pinnas. 3. Luteola minor, quæ binas tantúm: si modo species duz sunt luteola, quod accuratius considerandum. Gesner. Bellonius duas tantum hujus genetis species facit. 1. Primam Strinsiam seu Botatrissam dictam, i. e. Mustelain lacustrem majorem, quæ colore varia est. 2. Secundam minorem, Lotam seu Barbotam denominatam, quam Clariam fluviatilem nominat, quæ superiore minor est, nigricans & unicolor, nec alia in re ab ea differt. Nobis duz tantum species cognitæ sunt, nimirum ezdem cum illis quarum Bellonius meminit, utraque duabus tantum in dorso pinnis. Suspicamur ergo Gesnerum aliquo modo deceptum, piscibus forte mutilis aut monstrosis, in numero pinnarum errasse (quod tamen vix verisimile esse fateor in Observatore adeò cauto & curioso)cum nulla ex iis, quas nobis variis in locis videre & describere contigit, plures duabus pinnas in dorso habuerit: & tamen Mediolani vidimus & tractavimus lacustres illas majores, quas Botatrissas ibi vocant. Rem curiosis determinandam relinquimus. S. MUSTELA

vel in D. Willugbbeii Ichthyologia, p. 122, 123.

-6. MUSTELA fossilis Geln. Germanis Peissker seu Beissker dicta. Palmi longitudine sunt, crassitudine digiti, quanquam majores multò reperiantur. Dorsum cinereum cum punctis multis maculisque transversis, partim nigris, partim cœruleis. In lateribus linea utrinque nigra & alba. Venter flavus cum maculis albis. & punctis rubris ac nigris minimis. Ab ore carnez particulæ eminent, quas nando extendunt. Hi videntur esse quos Schonfeldius Pœcilias vocat, Mustelis reliquis cætera similes, pinnis & colore distanres: nam pinnas habent duas in medio ventre, & his respondentem unam in dorso brevem, (quo cum Misgurn conveniunt) dorsum coloris cinerei cum punctis multis maculisque transversis. Ex fluminibus quæ currunt in locis paludosis egressi (ut recte Georgius Agricola) per riparum venas longius penetrant in terram; vel in fluminum inundationibus in pratis relicti, aqua in terræ rimas & foramina altiùs subsidente, pisciculi eam sequuti in venis aquarum fubterraneis remanent & paulatim augentur, ut inde egredi nullo modo possent si vellent.

dali, brachisque crassitue. Caput grande, carnosum. Oculi grandes sesquidigiri spatio distantes, eodem fere modo quo in Callionymo siti, iride albente. Color Merlangi. Cirros duos semipedem longos & molles gerir. In maxilla superiore duo dentium ordines; inserna autem S 2 maxilla

maxilla tantum exasperata est. Cauda lata bisurca; in qua forinsecus duæ sunt Appendices corneæ, rotundæ, palmum longæ, quæ in nullo alio pisce cernuntur. Pinnæ branchiales singulari aculeo serrato muniuntur. Pinnam habet unicam in tergo continuam, carnosam, uno tantum aculeo munitam. Folliculus natatorius favi in modum crebris soraminibus pertusus est, ut corpus quod-

dam spongiosum videatur.

_8. SILURUS Rondel. Gesn. 1047. Glanis Salv & Aldrov. lib. 5. cap. 5. Schaid & Schaiden Germanis. The SHEAT-FISH. Longitudine interdum ad 8 & amplius cubitos excrescit, pondere 150 libras (18 unciarum) æquat superatve. Colore Anguillam refert, ventre tamen & lateribus, nigricantibus & albidioribus areolis seu lituris variis. Corpus lubricum & muco obductum, squamis destitutum. Caput valde depressum resimum & latum: Rictus oris ampliffimus. Corpus ad anum ulque craffum & teretiusculum, imo tamen ventre plano; inde ad caudam pro magnitudine latius est & compressius. maxilla superiore ante oculos antennæ seu cirri duo prælongi, duri, quos ante se protendit ad explorandum. A labio inferiore dependent barbula quaterna, tenues, breviores. Dentibus proprie dictis carer, verum labia ei infra supráque & palatum imum limæ instar aspera, vel potius tuberculis seu pulvillis deneibus consitis munitam. Pinna in dorso unica, eaque exigua, nervorum trium. Ab ano ad caudam extenditur pinna longistima. Utrique ad branchias pinnæ adjunctus est aculeus quidam durus, osseus, quibus infestos sibi pisces arcer.

Invenitur in Albi, Vistula, & Danubio stuminibus, inque lacubus nonnullis in Helvetia, Hungaria, Bavaria. Videtur autem in fundo præcipue versari, nam piscis nobis descripti venter attritus suit. Piscem admodum voracem ele, & eo nomine ub conque invenitur damnosum omnes

consentiunt.

9. MISGURN seu Fisgurn. piscis Lampetriformis, Norimbergæ & Ratisbonæ. In Germanica Gesneri editione post Pungitium depingitur. Latior est & compressior quam Anguilla, ejusdem sere ubique latitudinis à capite capite ad caudam usque. Lineæ nigræ 5, una in summo dorso, duæ latiores in lateribus mediis, duæ in imis angustiores à capite ad caudam ductæ eum distinguunt. Spatia intermedia & venter imus obscurè cœrulescunt, punctis nigris respersa, uti sunt & pinnæ & cauda. Os Lampetrisorme, barbulis circundatum, sex maxillæ superiori, 4 inferiori innascentibus. Pinna in dorso unica, septinervia. A Lampetris dissert, pinnis in ventre & ad branchias quibus illæ carent: & branchiis

pro quibus Lampetris foramina funt.

10. TENIA rubra: Genua, ubi frequens est, Cavagiro & Freggia dicta. An Tania altera Rondel. ? Corpore est prælongo, tenuiore, & ad latera compressione quam Anguilla, à capite ad caudam gracilescente, & tandem in acutissimam caudam desinente. Tota pallide rubet excepto ventre qui albicat. Squama aut nulla, aut perexigua. Os amplum, sursum spectans: Dentium exilium acutorum ordo unicus. Juxta maxillam superiorem macula utrinque nigra. Oculi grandes iridibus argenteis. Pinna in dorso continua ab occipite ad caudam; cui opponitur alia in ventre ab ano ad caudam deducta. Hæ in piscibus majoribus ima parte pulchrè slavent, summo margine purpureo aut rubello. Extimi caudæ radii purpurei, medii lutei.

ii. T ENI A altera Rondel. ab hac differt i. magnitudine qua eam excedit. 2. Maculis, quas habet in prona parte, numero, purpureas, rotundas, certo spatio à se

distantes. 3. Colore argenteo.

12. REMORA Imperati & Aldrov. lib. 3. cap. 22. Iperuquiba & Piraquiba Brasiliensibus, Lusiranis Piexe Pogador, & Piexe Pioltho. Belgis Suyger. Angl. The SUCKING FISH. Digit. 18. longus est, teretiusculus, 4 digit. crassus, versus caudam tenuior. Os triangulare; maxilla superior brevior inferiore. Caput superius ad dorsum usque 2 dig. longum, planum & siguratum velut palatum alicujus animalis striis transversis. Hac parte Tiburoni sirmiter hærer in ventre, & capto illo simul capitur. Oculi parvi, iridibus slavis. Dentium loco multæ minutissimæ prominentiæ. Color cinereus. A medietate

dierate corporis tam superius quam inferius pinna exten-

ditur angusta usque ad caudam.

13. BLENNUS Salviani, an & Bellonii? Gefn. 147. Aldrov. lib. 2. cap. 26. The BUTTER-FLY FISH. Septem aut 8 dig. longus est, ad caput crassior, versus caudam renuis. Color dilute coeruleus aut cinereus. ductibus olivaceis aut sordide viridibus varius. Oculi fatis grandes sibi mutuo vicini in summo capite siti: supra utrumque oculum in nonnullis pinnula. Dentes primores longi, teretes, juxta se proxime siti, velut pectinum denticuli, pulchro & æquali ordine. Pinna dorsalis initio altissima: in qua post quintum radium fumma parte cernitur macula pulcherrima, oculum imitata, medio nigra, annulo albo cincta ad radium octavum desinens, quâ notà pisciculus isthic ab aliis quibuscunque facile distinguirur. Tota pinna varia est, nimirum sordide viridis aut olivacea maculis coruleis, fuscis. albidis, nullo ordine punctata, Venter prominulus est. Squamis omnino caret

Gen. Exocato primo Bellonii similis si non idem. Squamis caret, lubricus, ad latera compressus, præcedentis sigurâ & magnitudine. Color ei varius, areolis seu sasceis dimidiatis obscure olivaceis & xerampelinis alternis; hasce areolas lineæ pallide cœruleæ dissepunt. Inserior etiam piscis medietas insra lineas laterales, areolis similibus, sed dilutioribus & contrario superioribus ordine h. e. obscuriore e regione dilutioris, & dilutiore è regione obscurioris positis variatur. Pinnarum Dorsi, & ejus quæ pone anum est radii supra membranam connectentem albis apiculis eminent. Supra oculos cirri duo. Ab

oculis ad os caput valde est declive.

15.E X OC OE T U S cristatus Bellon. A præcedente vix alia in re differt quam pinna in summo capite Galli cristam

prorius reference.

16. GATTORUGINE viridis maculosus, an Scorpioides Rondel.? A superiore colore tantum diffore; qui huic dilute viridis velut Rane, maculis nigris varie & nullo ordine aspersus. Pinnulis illis supra oculos vel

omnino caret, vel parvas eas habet & ferè incon-

spicuas.

A. 17. ALAUDA non cristata Rondel. The SEA-LARK, called in Cornwall Mulgrance & Bulcard. Pisciculus isthic lævis est & lubricus, squamis omnino destitutus, vivacissimus, & multas horas extra aquas durans; colore ex sordidè viridi olivaceo; in nonnullis lineæ transversæ dilutè cœruleæ tum dorsum & ejus pinnam, tum latera distinguunt. Verum color in variis piscibus variat. Opercula branchiarum tumida videntur. Cauda expansa circularis est. Pone verticem nonnihil depressior est, ac si cervicem haberet.

A. 18. A L A U D A cristata præcedenti cætera similli-

ma, cristà in capite transversà differt.

19. PUNARU Brasiliensium Marcgr. Quatuor digitos longus est, corpore oblongo; capite crassinsculo, & anterius obtuso; ore parvo; duobus solummodo in maxilla inferiore denticulis oblongis, acutis, instar acicularum: Oculi superius in fronte positi, iride aurea, & supra hos duo rubra sila brevia, prominula: branchias amplas. Paulò post occiput incipit pinna, quæ ad caudam usque producitur, spinulis prominulis sussulta: post anum similis ad caudam pariter usque extensa. Tegitur cute susca, & pinnæ sunt ejusdem coloris.

20. PUNARU fecunda species, figurà corporis priori similis est, sed mandibulas habens rostratas quasi è minimis denticulis compositas. A summirate capitis pinna latiuscula extenditur usque ad exortum caudæ, quæ mollibus texitur spinis non prominulis. Colore ut prio-

ris, sed variegatus lineis curvis obscure purpureis.

21. EXOCOET US sive Adonis Rondel. Gefn. p. 15. Sic dicitur quòd extra aquas quiescat, sive quòd in siccum somni causa exeat, ut Plinius; quod nullum piscem sacere crediderim. Semipedali est magnitudine, sorma terete, Manis jam sætis aut Gobionibus simili, colore aureo, partibus quibusdam virescente, aliis magis rubescente. A branchiis ad caudam lineam candidam continuam habet. Qualisnam piscis sit, & an ab aliis omnibus hujus generis distinctus ex brevi hac & generali descriptione

scriptione colligere nequeo. Hunc Rodeletius se in saxis stertentem aliquando vidisse assert : Forte in saxis assumation destitutum & in loco unde facile evadere non

potuit derelicum.

major est Alauda: dorso fusco, ventre pallido, cute lævi & sine squamis, sed maculosa & subrica, muco obducta, pinnis alissque partibus à superioribus non dissidens, carne mollissima & glutinosa. Ex paucis hisce & generalibus notis an hæc sit nova species, an præcedentium alicui eadem, nos certe determinare

non possumus.

A. 23. LIPARIS Rondeletii Gesn. Capite terrestrem cuniculum refert: ore est parvo, sine dentibus, sed maxillis asperis. Virgam habet satis latam à capite ad caudam. Squamis parvis tegitur. Pinnam habet in dorso à cervicis loco ad caudam continuam, radiis mollibus: Cauda sorcipata. Adeò pinguis est, ut in oleum totus abeat, & nihil aliud esse videtur quam pinguedo. De hoc pisce nobis nondum satissit: descriptio ad eum dignoscendum non multum valet.

A. 24. LIPARIS nestras, Dunelmensibus & Eboracensibus, The SEA-SNAIL, i.e. Limax marinus dicta: an præcedenti idem? Longus est pisciculus iste 5 dig. colore cum recens capitur undique præterquam in ventre Bætico obscuriore; qui post 10 aut 12 horas, exceptis pinnis, in dilutiorem mutatur. Caput crassum. rorundum, non planum: Os edentulum, maxillæ tamen subasperæ. Branchiarum aperturæ parva sunt foramina vix pisum admittenria. Sub imo gutture macula rotunda cernitur, sigilli impressi signum exactè reserens; colore albo cœrulescente, 12 aliis fuscis maculis in orbem cincta: infra quam ad dimidii digiti distantiam orificium excrementorum, & pone illud incipit pinna ad caudam usque procurrens & cum eadem continua, quemadmodum & pinna dorsi, à scapulis aut scapularum loco initium sumens; ut posterior pars piscis anguillisormis sit. Totus piscis, tam caput, quam corpus, admodum mollis est se unctuosus in liquorem oleosum facile resolubilis, unde Limacis nomen meruit. Capitur non in ipso mari sed in sluminum ostiis, ad 4 vel 5 milliarium à mari distan-

tiam. An squamosus sit nécne non dicit.

25. ASELLUS callarias Bellonii & Salviani : Tinca marina Aldrov. Gefn. p. 845. Mustelæ affinis est: Longitudine pedali, rarò majori: figura quam Anguilla latiore & compressiore; colore griseo, & ad Tincam accedente, circa caput velut purpurâ tinctus. Os amplum, labia crassa, Denticuli in maxillis perexigui: sub mento barbula unica. Oculi grandiores, extantes, iridibus albis. Pinna in dorso anterior triangularis, fastigiata, parva, supremo margine nigro, decem nervis radiata: posterior longissima & ad caudam ferè protensa, cui re-Tpondet similis in imo ventre ponè anum. Pinnæ ventrales seu potius thoracica, cirri rectius seu barbula dicendæ, longissimæ sunt, duobus singulæ cirris compositæ ima parte junctis, summa divisis seu discretis. Vesica aërea figuræ est seu structuræ singularis, de qua consule D. Willoughb. Ichthyologiam p. 205. Venetiis, Romæ & alibi in Italia sæpiùs occurrit.

26. G O B I U S capitatus lacultris Gesn. Fluviatilibus magnitudine inferiores sunt, rarò enim ultra digiti medii longitudinem excrescunt: colore magis albicant, cùm illi nigriores sint: spinulis circa branchias pluribus & acutioribus, brevissimis tamen illis, & visum pænè latentibus horrent. Pupilla oculorum aliqua ex parte virescit,

& instar gemmæ resplender, præsertim ad solem.

Pisces duabus in dorso pinnis, quorum pinne ventrales in unum coalescunt.

I. GOBIUS secundus seu Paganellus Venerorum.

Marinus maximus flavescens Rondel. A priore
in his præcipue differt, 1. Quòd ratò in parem magnitudinem excrescat. 2. Quòd color plerunque dilutior sir

pallidior. 3. Quòd pinna dorsi anterior summa parte
lutea

Intea aut miniata sit. 4. Quod fossula dorso insculpta nec adeò longa fit, nec pariter profunda. 5. Caput nonnihil brevius & maxillæ tumidiores. Membrana in ventris pinna exteriores radios connectens humilior fit, unde pinna ad Infundibuli figuram propiùs accedit. 6. Quòd

hic sazatilis sit, ille palustris.

2. GOBIUS tertius, Iozo Rome Salviani: forte Gobius albus Rondel. A præcedentibus duobus differe. 1. Quod utrolibet eorum minor fit. 2. Quod squamas habeat grandiores, & ad tactum magis asperas. 3. Quòd colore sit pallidiore, & ad glaucum vergente. 4. Quòd in anteriore dorsi pinna radii lupra membranas connectentes altius assurgant, velut setz quædam. 5. Quòd linea punctata (quæ in hoc genere latera media dividit) ex lineolis nigris, non ex punctis componatur. 6. Quòd oculorum pupillas argenteus ambiat circellus. 7. Quòd pinne omnes summitatibus suis, ventralis tota corulescant.

3. APHUA Cobites Marsio Venetorum Aldrov. lib. 2. cap. 32. Venetiis Pignoletti seu Marsicone. Paganello simillimus & forte nonnisi ztate ab eo differt. Pinnarum idem numerus, situs, figura. Corpore est rotundo, pellucido, dorso latiusculo, colore candido, nigris aliquot maculis asperso. Pinnis dorsi & cauda lineolis transversis fuscis variis: ut in Gobione fluviatili: Oculis

quodammodo fupra caput politis.

A.4. GOBIUS fluviatilis capitatus Gesn. Aldrov. Cottus Rondel. A BULL-HEAD, or MILLER'S-THUMB. Pisciculus est 4. aut 5. dig. longus, capite magno, lato & depresso, circumscriptione sua subrotundo. Pinna ad branchias rorundæ, & in ambitu pulchre crenatæ. Operculo branchiarum utrinque spinula sursum recurva innascitur. Vesica natatoria carere dicitur. In rivulis & fluviis saxosis reperitur, in quibus prope fundum plerumque versatur, & sub saxis latitat. Squamis caret.

A. 5. GOBIUS marinus niger Rondel. Gefn. 469. The SEAGUDGEON, or ROCK-FISH. Lubricus est & mollis, squamosus ramen squamis parvis asperis. Figura corporis longa & seretiuscula; longitudo semipedalis : dalis: Color varius, fuscus sci. albicante vel flavicante mixtus, &c. Pinnæ dorsi, caudæ, ani, cærulææ radiis maculis nigris punctatis. Caput grandiusculum, maxillæ tumidæ, denticulorum intus duplici ordine asperæ. Ventrales pinnæ (quòd singulare est & huic generi proprium) in unam coalescunt, ut pro duplici pinna simplicem in medio pectore obtineat, qua piscem rupibus adhærescere aiunt piscatores, unde nomen Rock-Fish. In Cornubia hunc nacti sumus: est tamen in mari Mediterraneo frequens.

- A. 6. LUMPUS Anglorum, Gelin. The LUMPFISH. or SEA-OWL. Scotis, The COCKPADDLE; Crassus & informis est. Venter latus, sessilis, dorsum acuminatum: Color ex nigricante & dilute rubeute varius. Squamis caret, verum cutis tuberculis acutis, nigris undique aspera est. In utroque latere ternos habet spinarum recurvarum ordines: Summo etiam dorsi ejusmodi spinarum series innascitur. Pinnæ ventrales seu thoracicæ extremitatibus suis utrinque connexæ, in unam circularem pinuam infundibulo nonnihil fimilem, ut in Gobionibus marinis coalescunt, cujus ope maris fundo, & rupibus marinis adhærescit piscis, & se firmat ne æstuum impetu rupibus allidatur. Londini in foro piscatorio frequens. Pluribus in locis circa Angliam invenitur. Hujus Anatomen D. Tylon Ichthyologia D. Willughby addidit. Vide Appendicem.

A. 7. CATAPHRACTUS Schoneveldii. Septentriomalibus Anglis. A POGGE. Longitudo summum bipalmaris. Caput triangulare, depressum, angulosum
2 pollices latum, cujus duo latera tuberculis plurimis
in ambitu horrent: anteriora cirros multos tenuissimos alunt, posteriora aculeis retrorsum spectantibus minacia
sunt. Rostrum resimum, 4 apiculis munitum, quorum
duo anteriores lunulati, reliqui aculeis retro conversis
conspicui. Os in supina parte parvum, semicirculare;
ad angulos & sub mento barbulæ plures. Truncus
proximè caput depression & octagonus est, propè caudam hexagonus. Totus squamis osseis contectus est, in
quatum medio tumor durus aduncus erigitur, qui in omnibus

78 nibi

nibus continuatus corpus angulatum efficit, quod versits caudam valde gracileicit. Venter planus est. In Mari Dunelmensem Diœcesin,& Eboracensem comitatum alluente invenitur. Verum prolixa descriptione ad hunc ab aliis piscibus discriminandum non est opus. Squame crustacez seu ossez quibus undique integitur, & tubercula aspera ad id sufficient.

8. CATAPHRACTUS Brafiliensis Musei Societ. Reg. Lond. Præcedentem proxima similitudine refert, semipedem longus, capite 14 digit. lato. In posteriore capitis parte tres habet angulos, unum in alterutro latere, in medio tertium. Frons propemodum plana, mandibula superior elliptica: Ocusorum orbitæ rotundæ. Pro dentibus labia aspera habet. Maxilla inferior & venter plana. Dorsum, latera, cauda squamis capiti concoloribus, sed colore minus saturo, scabris, lineis parallelis insculptis, siguræ rhomboidis vestiuntur; Pectus & venter cute duntaxat molli & temi. Pinnæ branchiales extimum radium obtinent spinosum, crassum & robustum, sescunciam plus longum. compressum & incurvum seu hamatum salcis instar, reliquis pinnæ radiis septies aut octies majorem.

Marcgr. Piscis est fluviatilis; ab occipitio ad initium caudæ 3½ digit. longus. Caput digitum longum. paulò plus latum. Caput Ranæ sere simile, latum: Os haud amplum, edentulum, ad cujus quodlibet latus barbula digitum longa dependet. Oculi minimi iridibus auratis. Totum caput superius tegitur testà durà instar clypei, & universum corpus vestitum est loricà, ex oblongis squamosis corporibus composita, per ambitum minutissime serratis, & quadruplici ordine dispositis, squamis in utriusque lateris medio, in dorso & in insimo ventre coeuntibus. Color totius serreus, præsertim in capite.

Pisciculi

Pisciculi varii dorso bipinni cum radiis mollibus & flexilibus.

1. DRACUNCULUS Rondel. Gefn. 92. Aldrov?
1. 2. c. 52. Exocœti tertium genus Bellon. Gefn.
16. Piscis est marinus dodrantali magnitudine: Nos 6 digitos longos non vidimus. Corpore est oblongo tereti, aut potius depresso & sere quadrato. Color in dorso ex viridi flavicans, venter albet. Latera utrinque maculis parvis cœruleo argenteis pinguntur. Notæ characteristicæ, quibus ab aliis omnibus pisciculis marinis distingui possit, sunt 1. Maculæ j am dictæ. 2. Oculorum ossiculo tantum tenui disseptorum proximitas. 3. Foramina branchiarum rotunda. 4. Spinæ tricuspides ad extremos branchiarum angulos. 5. Pinnæ dorsi anterioris radii, supra membranas connectentes altius, assurgentes. 6. Maxillæ denticulis minutissimis munitæ. Genuæ & Roma sæpius vidimus.

2. Pisciculus Anguella Venetiis dictus; Hepsetus Rondeletii. Squamosus est, oblongus, gracilis, pellucidus nisi ubi spina dorsi aut intestima visui obstant; cauda forcipata; dorso nigricantibus punctulis vario: Oculis depressis, magnis pro corporis parvitate: Ore amplo, cujus clausi apertura sursum spectat [Rondeletio] Os ità scissum & conformatum, nt inferior maxilla protensa major sit superiore, sitque' velut oris operculum. Latera argen-

tca. Venetiis frequens est.

3. ATHERINA Rondel. Pisciculus est marinus, litoralis, & in stagnis etiam marinis degens, dodrantali magnitudine, parvi digiti crassitudine, dorso spisso, ventre leviter depresso; Ore edentulo; Oculis magnis: Ventre argenteo, dorso suscentiale. Circa caput ex slavo rubescit. Locus qui inter oculos est calatus videtur. Massilia & in stagno Martegue frequentissime capitur.

N. B. Piscis ille quem Bellonius Atherinam vocat, & Angoellam Venetiis dictam air, Massiliensibus autem Sen-

cle,

elt, tum ab eo qui nobis Venetiis pro Angoella oftensus est, & superius descriptus; tum à Rondeletii Saucle Massiliæ disto diversus erat; siquidem in dorso unicam & tenuem habuit pinnam, cum tam nostra Angoella, quàm Rondeletii Saucle binas habuerint. Nihilominus convenientia nominum omnes tres pisces unum & eundem specie esse mihi pæne persuadent; neque negat Bellonius duas in dorso pinnas esse, duntaxat pinnulam tenuem & parvam in medio tergore ei adscribit.

Pisces exotici & Brasilienses duabus in dorso pinnis.

1. A MORE pixuma Brafiliens. Marcgr. Magnitudo & figura ferè Tamoata: caput latum, Os amplum & edentulum; corpus oblongum: Color obscurè ferreus, in ventre qui extuberat albus: Cutis mollis. Cauda in ambitu circinata.

2. Amore guacu Brafil. Marcgr. Longitudo femipedalis; corpus oblongum; Caput craffiusculum: Branchiæ amplæ minutissimis in ore denticulis: Oculi parvi circello aureo: Cauda oblongiuscula parallelogramma, in extremitate circinata. Squamæ pro magnitudine piscis majusculæ: Color ferreus, in ventre albicans.

3. Amore tinga Brasiliensibus Marcgr. Ejusdem sigura est cum præcedente, sed tantum minor. squamis in totum albicantibus seu pallidis, suscis undique maculis a-

speris, ut in Tajasica.

4. TAREIRA d' Alto seu marina Marcgr. Tereti est corpore, 1º digitos longo, 5 crasso, versus posteriora sensim gracilescente: Capite colubrino, supra oculos in duo tubercula elato; iridibus oculorum slavescentibus: Ore acuminato amplo; intus slavo, denticulis acutissimis munito. Pinnæ omnes instar foliorum Papaveris tenues sunt, spinis mollibus sustentati. Squamulæ peltatæ, ità affabre compositæ, ut piscis ad tactum glaber videatur. Venter albicat. Latera & dorsum secundum longitudinem lineia slavis

flavis & viridibus alternatim striata. Oræ squamularum brunneæ sunt. Pinna dorsi lineas habet brunnas, reliquæ slavas. Cauda brunno striata.

- 5. PIRACOABA Brasiliensibus Marcgr. Longitudo pedalis: Os acuminatum amplum edenculum; maxilla superior inferiore longior, & superior pars oris prominer in rotundum conum cartilagineum. Oculi ampli iridibus aureis. Sub qualibet pinna postbranchiali barbulam habet albam 6 pilis crassifusculis constantem, 3 digitos fere longis. Squama mediocres, argentea, verum caput summum & dorsum paulum canescunt; pinna etiam omnes cana seu cinerea; postbranchiales autem nigreine dilura.
- 6. Piabucu Brasiliensibus Marcgr. Pisciculus est 6 digitos longus, sesquidigitum latus; ventre paulum extuberante: iridibus oculorum argenteis, superius rubri parum admixto. Cauda surcata; Squamæ argenteæ. Linea lata alba non splendens media latera dividit; supra quam dorsum olivaceum, viridi hyacinthino transplendente. Pinnæ albæ.

(Vid. p. 73. 19.)

Pisces Brafilienses barbati & aculeati, Bagre dicti.

1. PRIMA species oblongo est corpore, pedali, initio dorsi paulum elevato, capite acuminato seu conico, quod dura testa tectum est ad initium elevationis dorsi. Burbam habet 6 cirris constantem, quorum 4 inferiores sesquidigitum longi, superiores duo longitudinem totius piscis æquant. Ante quamlibet pinnam branchialem aculeum habet fortem, dentatum, osseum; ut & ante priorem dorsi pinnam æqualis cum ea longitudinis. Cauda bisfurca. Caret squamis, sed tegitur cute per totum argentei splendoris. Pinnæ omnes argenteo sunt colore, ut & barba & caput: Per medium utrius-

que lateris tendit linea argentea ad caudam usque. Oculi ampli: Os. parvum edentulum, labiis elevatis. Piscis eft edulis.

2. Secunda species corpore itidem est oblongo, bipedali & majore; capite compresso & plano: ore obtuso edentulo: Caput pariter testa dura punctulata tectum: Oculi parvi rorundi, 4 fere digitos ab invicem distantes: Barba 6 cirris constat, quarum exteriores longiores 4 dig. reliqui breviores. Spinæ ut in præcedente pinnas branchiales & dorsalem antecedunt. Cauda in duo cornua diducta Tota pars supina & latera, ad protuberantiamiventris usque candidi cum diluto slavo & aureo, mixti est coloris; Pinnæ omnes & cauda grisei. Prona pars alba est. Hæc etiam squamis catet.

- 3. Tertia, figurâ & magnitudine est ut præcedens, sed barbam habet 4 tantum cirris constantem, duabus 8 dig. longis, & latiniculis instar ligulæ, duabus admodum brevibus. Ad pinnam dorsalem similis ligula 9 dig. longa, & ad postbranchiales pinnas pariter. Cæ-

tera præcedenti fimilis.

- 4. Quarta, corpore itidem est oblongo, so dig. extenso; capite lato & compresso, ore prarabolico & edentulo. Barba 6 constat cirris, quorum 4 inferiores unum. digitum, superiores duos longi. Oculos habet parvulos, cœrulescentes, 4 dig. interstitio ab ore. In summitate dorsi tegitur testa dura; & post branchias in quolibet latere pyramidalis testa angusta tegit latera. Pinna dorsi anterior spinam initio habet offeam, crassam, dupliciter ferratam 21 digitos latam. Cauda forcipata. In capite, initio dorsi & lateribus, ubi testaceus est, umbræ est coloris, per reliquum dorsum & latera umbræ dilutioris, & fuscis maculis mediocris magnitudinis variegatur. A testæ latiore fine ad caudam usque in quolibet latere per. lineam rectam tendit ordo denticulorum acutorum posterius versorum, qui clypeo duro serrato in medio infunt.
- 5. Quinta præcedenti fimilis est, & maculis nummi Misnici magnitudine maculatus. Verum caret denticulis illis in lateribus: & & 6 cirris duos habet longiores quam illa.

 6. Nhamdia

6. Nhamdia Brasiliensibus, Bagre de rio Lustranis Marcgr. Corpore est 12 aut 14 digitos longo, 21 alto ubi altissimum: Capite compresso ut reliqui; ore parabolico, denticulis minimis prædito; Oculis parvis, paululum protuberantibus, iride ex auro & umbra mixta, Barba 6 cirris constat, duobus supra, & toridem infra os; illi 5 digit. longi, & post enjusque exortum sovea est oblonga, in quam incumbit barbæ initium cum resle-Clieur retro, ut fere semper; inferiorum quilibet 1 1 digitos longus, nec ita crassus ac superiores. Anterior dorsi pinna magna, quadrata, multis spinis susfulta. Squamis carer. Caput dura testa tectum, osque superius totum umbræ coloris: Dorsum & latera cinerei cum pauxillo cœruleo mixti. Pinna dorsalis prior prope exortum ejusdem coloris, cætera in totum nigri spinis cinereis; posterior ejusdem coloris cum dorso & lateribus. Pinnæ reliquæ, barba & cauda nigra. Lineæ laterales rubræ. Capitur in fluviis, & optimi est saporis.

Pisces spinosi duabus in Dorso pinnis, anteriore spinis radiata.

I. UPUS Bellon. Salvian. Rondel. Gesn. Aldrov A BASSE. Piscis est magnus, longitudine bicubirali, pondere lib. 15, sigură Trutte non multum dissimili, capite tamen crassiore. Colore in dorso ex coeruleo nigricante, in ventre argenteo. Dorsum in junioribus punctis nigris varie aspergitur, que in adultis evanescunt. Squame mediocres: rictus oris amplus; ut & branchiarum aperture. Maxille denticulis aspere. Circa caput etiam spinas habet. Oculi grandiusculi iridibus argenteis. Anterior dorsi pinnula 9 dustaxat spinulis radiata est. Piscis est admodum vorani, carne tamen laudatissima & salubersima habetur: Maris incola, nec, quod audiverim, sumina apud nos subit.

SYNCPSIS METHODICA

2. Camuri Brasiliensibus, Lusitanis Robalo, Marcgr. Lupo similis est, 2 pedes longus, plus uno crassus: Caput sesquipedale: os semilunare, in medio paulum acuminatum, 6 dig. longum, sed quod magis dilatare ac rotundare potest. Oculi magni, iridibus aureis. Squamas habet ut Carpio, coloris argentei splendentis, in dorso autem & lateribus aureus admiscetur. Pinnæ aurei sunt coloris, quibus susci aliquid admixtum est. Lineæ laterales crassæ nigræ.

2. Sphyrana five Sudis Aldrov. p. 102. Sphyrana prima species Rondeletio Gesn. 1059. Lucius marinus Livorni & alibi in Italia. Figura Lucium fluviatilem refert. verum pro magnitudine longior est & teretior ad Acum piscem accedens. Squamis tegitur minutioribus. rum oblongum conicum, inferiore maxilla ultra superiorem procurrente & in acutum cuspidem definente: unde Ore clauso rostrum conus quidam esse viderur, scissura aut oris linea in ejus superficie paraboliformis. Os intus flavum, rictus amplus: maxilla & lingua dentata. Oculi grandes, iridibus argenteis fusco colore nubilosis. Ventriculus angustus prælongus: appendices ad pylorum circiter 40. Intestinum à ventriculo ad anum rectà absque ulla reflexione tendit. Cauda valde forcipata. Mediterranei maris incola est : ex Oceano nullam hactenus vidimus. De magnitudine nihil certi habemus: quos nobis Livorni videre contigit 16 digitos longitudine aquabant.

4. MUGIL, Cephalus Rondel. Bellon. Gesn. A MULLET. Figura Leucisco non multum dissimilis, wentre repando, rostro acuto, capite plano, squamis magnis, non corpori tantum sed & operculis branchiarum, & toti capiti ad nares usque adnascentibus. Dorsum ex suscentibus & albis alternis, secundum longitudinem ductis varia. Oculi nulla præter tunicas proprias membrana tecti. Pinna dorsi anterior 5 spinis validis radiata. Dentes in maxillis nulli. Ventriculus parvus, durus, romodus, musculosus, avium granivorarum ventriculis silis. Amres subit. Mugiles apud rostrates in presional.

funt ob carnis præstantiam; à medicis tamen in cibo graves & minus salubres censentur. Botargo Italis dictus ex horum ovis salitis sit.

Præter Cephalum dictum 4 adhuc Mugilum marinorum species describit Rondeletius; nobis nihil de iis intellectum: at neque Bellonius plures uno Mugiles habet. Primum vocat

5. Cestreum, quem Cephalo eundem esse diceres, nisseapite esset minore & acutiore, lineásque à branchiis adcaudam ductas breviores habeiet. Caro mollior, laxior, minus candida, minusseque pinguis quam Cephalo. In appendicem longum desinit ventriculus cum intestinis semper inanis.

6. Myxonem, qui Cestreo omnino similis est, sed magis glutinosa. Caput quodammodo rubescit circa labia & branchiarum opercula, unde sortasse Bacchus dictus.

eit

7. Chelonem, Cephalo similis est, capite paulò minore, oculis prominentioribus, sine pellicula illa molli, velut pituita concreta, quam veluti palpebram habet Capito. Lineas nigricantes à capite ad caudam æqualibus spatiis distantes, protensas habet [Has etiam Cephalus obtinet] Labra crassa, spissa, prominentia, unde Chelonis & Labconis nomen.

8. Mugil niger Rondel. Mugili corporis specie valde smilis est, sed totus ater, lineasque nigras à branchiis ad caudam productas habet. Septem octove aculeos in dorso gerit, à sese discretos, nullâque membrana connexos, quos pinna parva sequitur. Rarus (inquit) est piscis,

& nostris incognitus undis.

9. Mugil quidam Americanus, Pastor Belgis. Harder Marcgr. Truttæ mediocris magnitudine est & signça, oculis ellipticis, squamis argenteis mediocribus, & inter earum ordines lineæ griseæ mediæ sunt intertextæ. In summitate (inquit) dorsi pinnam omnium maximam haber. Cauda bisurca: Pinnæ omnes sunt albicantes. At, piscem hunc branchiis aut etiam foraminibus branchiarum carere, nimis facilis essem si Marcgravio crederem.

Mugilis species est major. Ad duorum pedum longitudinem excrescit. Descriptio reliqua per omnia sere convenit cum nostra Mugilis descriptione, duntaxat observavit labium oris superius conspicuum mobile, inferius triangulare obtusum, reductum, & paulò brevius superiore: oculos magnos iridibus argenteis. In Insula Jamayca in sluviis, stagnis, & piscinis aquarum duscium invenitur, etiam procul a mari, unde post magnas pluvias aquis exundantibus vi torrentium compulsi, ad inferiora descendunt ingenti copià, & cessante pluvia & aquarum decursu in foraminibus aqua stagnante repletis capiuntur. D. Sloane.

nia fimilis est, magnitudine excepta, & quod circulum

aureum habet circa oculos. Carne est sicciore.

12. Guacari Brasiliensibus Marcgr. Subrotundo seu pyramidali est corpore, pedalis vel paulò majoris longitudinis; & digit. crassus. Caput inferius planum, lateribus ellipsin describit; Os parvum rotundum subtus in plano capitis: loco dentium in utroque latere processus habet quasi seris equinis factos. Oculi parvi rotundi, cinerei & fusco maculati, & juxta quemliber foramen distans 2 dig. ab oculo versus anteriora. Inferius ante quamlibet proxime branchiam corpusculum habetur parallelogrammum, semidigitum fere longum, quod extendere & recondere porest, confinens in extremo denticulos acutos setaneos, quibus alios pisces pungit. Pinna ornnes, si eam quæ pone anum est excipias; spinis osseis acutis rigidis fulciuntur, anterius crassiore & duriore. Cauda pariter bicornis spinis sirmis sussulta. Totum caput testa vestitur dura, hispida, corpus totum squamis triangularibus, versus anteriora majoribus, ordine positis omnibus ad tactum asperis, in medio sui singulis extuberantiam habentibus quasi loricatum; lorica quadrangulà, & quoliber latere quadruplicem ordinem tuberculo-Totius corporis, ut & pinnarum color rum habente. croceus dilutus, in ventre saturation; ac per totum maculatur maculis rotundis fuscis magnitudine seminum sinapi. Excipienda est pinnula prope caudam quæ nigra, spina tamen ejus anterior crocea & maculata.

CUCULINUM Genus,

CUCULOS voco quorquot pinnis branchialibus duos tresve cirros subnexos habent, quos digitos vocant. Sunt & aliæ noræ insignes quibus ab aliis psícibus disserunt; nimirum vocem aliquam seu sonum edere. Hinc Latinis Cuculi dicti sunt à voce Coccegis simili; Anglis Gurnard à grunnitu, quòd Suis more grunniant, & Curres à vocis sono, una eriam species Piper, id est, Fidicen appellatur à voce tibiææmula: 2. Pinnas ad branchias prægrandes & cutaneas habere, quibus eorum aliqui ad volandum abutuntur. 3. Capita magna, ossea, quadrata, unde Italis Caponi dicti videntur. A capite autem corpus in angustissimam caudam sensim tenuatur.

1. MULLUS imberbis Rondel. Cuculi plane species est, nec multum differt à Cuculo Aldrov. sive. Gurnardo rubro nostrate, nimirum Aculeis pinnæ dorsi ferratis, &

lineis à dorso ad ventrem ductis.

2. Mullus asper Rondel. Corpore est brevi, terete, digiti magnitudine, colore minii vel valde purpureo: capite, branchiis, pinnis præcedenti similis, sed squamas habet parvas, serratas, oblique sitas: à capite ad caudam lineam ex squamis contextam. Pinnarum quæ ad branchias sunt color est varius; nam parte exteriore candidæ sunt, parte interiore è viridi nigrescunt, quemadmodum Milvi pinnæ. Hic etiam ex notis additis Cuculi species esse videtur.

3. Corax seu Corvus Rondel. Piscem hunc Cabote à capitis magnitudine suis dictum scribit. Ossa branchias tegentia cœlata in aculeos desinunt. Notæ quas adsert distinctionis à Milva & Cuculo à coloribus Dorsi nigro, laterum rubescente, ventris lacteo, pinnarum ad branchias parte interiore ex viridi nigricante, exteriore albertale.

scente cum maculis rubescentibus; vel à magnitudine pinnarum branchialium inter Milvinas & Hirundineas media, desumuntur, nec magni momenti sunt, ut à

specie quinta diversum non existimem.

A. 4. Gornatus five Gurnardus griseus, The GREY GURNARD. Dorsum ei sordide viride; depictum lituris nigris interdum, maculis punctifve vel luteis vel albidis semper. Linea punctata eminentior est & asperior in hac quam in aliis speciebus. Caput in hoc genere toto grande, laminis offeis contectum, spinosum; in hac tamen minus quam in aliis speciebus. Rostrum bicorne; os amplum; maxillæ, palatum, lingua denticellis minutissimis aspera. Oculi grandes, iridibus argenteis. Corpus à capite sensim in angustum tenuatur. Pinnæ ad branchias in hac specie minores sunt quam Hirundini aut Cuculo. Sulcus medio dorlo insculptus utrinque spinarum ossearum serie munitus est, in quo pinnæ succrescunt. Denticuli spinarum in hac specie minores sunt quam in aliis. In mari Britanico frequens habetur. Caro firma & sapida.

A. 5. Hirundo Aldrov. The TUB-FISH Cornubiensibus. Capite est magno, osseo, anguloso, aculeis munito. A Capite sensim gracilescit ad caudam usque, quæ valde tenuis est. Dorsum sordide viride; latera dilute rubescunt. Caput à vertice ad os admodum declive: interstitium oculorum convalle quodam excavatum est. Mandibula superior in medio crenata est, non tamen in cornua divisa; Squamæ parvæ. Denticelli ut in præcedente. Pinnæ ad branchias ampliffimæ, membrana firmà, radiis ramosis extensæ, pulchrè coloratæ, summo margine cœruleo splendente: in nonnullis piscibus versus fundum radii septimi & octavi macule nigræ in spatio ex cœruleo albicante, aspectu pulcherrimo. Pinnis his subjuncti sunt cirri seu digiti utrinque tres. In mari

Cornubiam alluente.

6. Lucerna Venetorum, Milvus, ut puto, Rondel. Piscem hunc à proxime descripto seu Hirundine Aldrovandi non videtur specie differre: notæ enim omnes,dempta laterum divaricasione, conveniunt.

7. Cu3

7. Cuculus Aldrov. & fortè etiam Rondeletii Gesn. The RED GURNARD, or ROCHET. Pracedenti simillimus est; differt 1. Quòd magnitudinem ejus nunquam assequatur, cum pedalem longitudinem rarò superet.

2. Quòd capite sit minore & oculorum intervallo angustiore.

3. Quòd toto corpore & pinnis magis rubeat.

4. Quòd pinnæ ad branchias breviores sunt & minores, nec ut in illa cœruleæ, sed potius circa margines purpureæ.

5. Vesica aerea cornua multo breviora sunt.

6. Opercula branchiarum velut cœlata striis seu radiis quibusdam tanquam à centro prodeuntibus; tres etiam spinas habent, duas simul ex parte inferiore, & singularem utrinque, multò majorem superiùs.

A. 8, Lyra prior Aldrov. Cornubiensibus. The PIPER Præcedentem colore refert, verum Caput dilutius est & slavescens; magnitudine quoque illum superat. Rostrum in duo cornua lata, ceu spathas quasdam, circa margines spinis vallata protenditur, qua insigni nota ab Hirune dine præcipue differt. Aculei in dorso majores longioresque quam in hujus generis aliis. Nares tubulis parvis rotundis prominent, ut in Cuculo ave. In Oceano Britannico cum reliquis invenitur. A sono quem edit Piper.

9. Lyra altera Rondel. Piscis est octagonus, squamis osseis torus contectus. Octo angulos octo essiciunt spinarum (dentibus serræ similium) ordines, seu potitis sex, revera enim plures non sunt: nam superior & inserior ordo ob latitudinem suam, quia duplicem seriem spinarum sustinent, minus curiosè contemplanti gemini apparent. Figura corporis cum Cuculis reliquis convenit, ut & capitis & oculorum magnitudine. Rostrum in duas spathas seu cornua prælonga desinit, in quibus spinæ duæ perpendiculares. Rostri cornibus, squamis osseis, octo spinarum ordinibus, & duobus duntaxat utrinque cirris seu digitis, tum à congeneribus, tum ab aliis omnibus piscibus abunde distinguitur, ut prolixa descriptione ei non sit opus.

Le. Tibicen dictus eft.

10. MILVUS Salv. Bellon. & Aldrov. l. 2. c. 5. Hirundo Rondel. Gesn. p. 5145. Pirabebe Marcgrav. The

SYNOPSIS METHODICA

FLYING-FISH. Caput ei latum & depressum & inter oculos concavum. Corporis figura longa, teres, & posteriora versus acutior. Torum autem caput crusta ossea valida tegitur (ceu cranio scabro, diversicolore, ex cœruleo flavicante & oblcure purpureo) in duas prælongas validas dorso incumbentes spinas bifurcata. Squamis duris & asperis tegitur, quarum singulæ media parte in eminentiam affurgunt, proinde squamarum ordines tot lineas parallelas à capite ad caudam déductas exhibent. Opercula branchiarum crustacea in longam & acutam spinam ab exteriore margine serratam, ultra utramque pinnam procurrunt. Dorsi color nigricans. Alias notas, quas multas haber, prætereo; alarum duntaxat mentionem faciam. Hæ nihil aliud sunt quam pinnæ postbranchiales, quæ ad caudam usque protenduntur, suntque velut geminæ utrinque: Alas enim maiores antecedit pinnula 6. radiorum, humili membrana cisdem annexa. Alæ supina parte sordide olivaceæ sunt, circum oras maculis rorundis caruleis pulchre depicta; in medio partis posterioris maculis majoribus suscis & cœruleo albidis; versus fundum seu exortum inter radios lituris oblongis cœruleis."

Quòd piccis hic ex aquis alarum ope se levet, & in acre volet ad lapidis jactum, aut etiam per spatium quantum sclopeto pertingi potest, nimirum usque dum siccescant alæ, oculati testes sunt Gallius, Rondeletius Marcgravius, alii. Hoc autem facit ut salvare se possit ab hoste Dorada, qui magna persæpe caterva ipsum persequitur. Roma in Italia, inque Sicilia & Melita insulis,

in foro piscatorio venalem sæpiùs vidimus.

I. MULLUS Bellon, barbatus Rondel. Gefn. 667.
Tiglia Italis & Siculis. Longitudo semipedalis: Caput ad latera compressum, a vertice ad os valde declive.
Dorsum non cultellatum sed planum. A summo capite ubi crassissimus est ad caudam usque sensim augustatur obelisci sere in modum. Squamis integirur amplis, facile deciduis, colore sordide slavicante. Desquamato latera rubent ac si minio vel rubrica tinca forent; unde piscis ipse

ipse Rouget Gallis dicitur. Oculi in summo capite sti, irides, argentez interdum purpurascunt. Barbulæ sub mento geminz przelongz, que in cavitatem sub mandibula inseriore inter branchiarum opercula reducte latitant. Dentes nulli, verum maxille aspere lime in modum.

Mullus carnem habet duram, friabilem, inter pifces laudatissimi & optimi succi, nec immeritò apud Veteres in pretio habitam, verum cur tantopere aliis piscibus præ-

ferretur, rationem non video.

A. 2. Mullus major noster & Salviani. I. Major minoris duplus, 14 uncias longus. 2. Pinnæ dorsi colore slavo & miniato perbelle pinguntur. 3. Squamæ crassiores sunt, & cuti firmiùs adhærescunt. 4. In lateribus 3 vel 4 habet linsas aureas secundum longitudinem parallelas. Pensantiæ in Cornubia.

3. MULLUS imberbis sive Rex mullorum, Re di Triglia Melitensibus. Quamvis rex mullorum à magnieudine sorte dicatur: quos tamen mini Valette in Melita
insula videre contigit parvi erant, longitudine vix palmati. Ventricosus est, quo à Mullo dissert, nec barbulas
habet: Squamis tamen amplis, corpore rubore persuso;
Qualis magnis, Maxillis limæ instar scabris; pinnarum

numero & fitu cum Mullo convenit.

In Mari Melita insulæ circumsuo frequens capitur.

A. 4. DRACO sive Araneus Plinii Rondel. Gesn.

Draco marinus Bellonii. marinus & Trascina Salv. Araneus alter Aldrov. The WEEVER. Prælongus est & ad latera compressus, falcato ventre, dorso recto. Latera lineis partim luteis, partim obscuris à medio dorso ad ventrem oblique descendentibus pinguntur. Squamæ tenues parvæ. Caput mediocre compressum. Oculi juxta se positi summo rostro quam in aliis squamosis propiores. In anteriore dorsi pinna sex radii venenosi, ideóque piscatores capto pisce eos statim abscindunt.

Pinna posterior huic serè contigua, longissimè ad caudam prope extenditur. Cubiti interdum longitudinem attingit. Arenis Ammadotis instar se insinuat. Sex dorsi pinna venenoæ habentur.

A. 5. Ara-

A. 5. Araneus minor, Septentrionalibus Anglis, An OTTER-PIKE. Hunc nos nondum vidimus; no-

men tantum à Thoma Willisello accepimus

6. A R A N E I seu Draconis marini species altera. Hanc Rome & alibi in Italia vidimus pulchriùs coloratam, maculis amplis nigris, in eadem recta, utriusque lateris medio sitis insignem, quæque lineis in lateribus obliquis luteis caret, & priorem (ni malè mémini) etiam magnitudine superat. Salvianus & Aldrovandus duas habent species, majorem & minorem. Minor magnitudine excepta ad priorem nostrum propiùs accedit; major ad posteriorem

7. NIQUI Brasiliensibus, Pieterman, i. e. Arancus marinus Belgis. Marcgr. Capite est crasso; ore Rana, amplo, edentulo; crassa lingua, & inferiore mandibula longiore quam superior. Anterior corporis medietas paulò latior est; posterior angusta & teres: estque ut plurimum 6 aut 7 digitos longus, sesquidigitum aut paulò plus latus. Ocelli parvi, exerti, cylindracei, more Cancrorum. Ante exortum pinnæ dorsalis duos habet aculeos fortes, & supra, post branchialem utramque, unum acutum. Tegitur cute: Colore est in dorso & lateribus, pinnssque ex nigro umbræ & griseo mixtus punstulis nigris undique aspersis. In arena prope litus se abscondit, & incedentes vulnerat.

A. 8. TRACHURUS Aldrov. Saurus & Trachurus Salvian. Lacertus five Trachurus Bellon. A SCAD, Cornubiensibus: Londinensibus, A HORSE-MACK-RELL. Scombros colore, figura & sapora refert; verum minor est, corpore minus spisso rotundóque, neque pariter ut ille maculato. In medio corpore lineam habet à capite ad caudam deductam, è lamellis osses compositam, non rectam sed media sui parte deorsum instexam, à slexura spinulis seu denticulis mediis lamellis innascentibus, caudam versus continuè majoribus & eminentioribus serratam, undo Trachuri nomen. In mari Britannico Cornubiam

alluente & alibi.

9 Trachure

9. Trachuro affinis Curuata Pinima Brasiliensibus Marcey. Bonito Lustanis. Piscis est Cordeovadi
magnitudine, vel estam major, corpore oblongo, satis
tamen lato & crasso, amplis branchiis, oculis grandibus
argenteis. Caret squamis, præterquam in medio laterum,
quod permeat à branchiis usque ad caudam linea later
aurei coloris: huic alia à branchiis incipiens, ad ilongitudinis parallelus ducitur, deinde eam oblique setat,
& pergit parallelus usque ad caudam: Hæc ante locumi
sectionis duplici squamularum minimarum serie insignitur, & tota est glabra: post vel instra sectionem itidem
duplici serie squamarum insignitur, linea tamen ipsa non
est glabra, ut anterius, sed aculeata quasi denticulis psicium. Color in dorso & lateribus subvirescens, in ventre albus & splendens.

Cum Bonitis plerunque copulari solent Albacora, quia issem in locis cernuntur, & promiscue, ut puto, natant. Nemo certe est qui vel semeli in Indias navigaverit, cui uterque piscis non optime notus sit. Rondeletius Amiam suam h. e Pelamydem nostram Hispanis quibusdam Boniton vocari scribit. Verum quem describit Marcgravius; quemque verum Boniton esse non dubito, longe diversus

piscis est; & Trachuro similior quam Thynno.

Marcgr. Seprem aut 8 digitos longus est, Capite obruso, iridibus oculorum aureis. Os denticulos habet minimos. Cauda bisurca. A branchiis lintai tendit ad medium piscis, quæ deinde oblique deorsum vergit, & directe tisque ad caudam porrigitur. Hæc posterior lineæ medietas hamulis posterius versis armatur, & utroque latere triangularibus vestitur, squamulis minimis. Galar in dorso & lateribus ad lineas dictas ex hyalino corrulescens; reliqua pars albicat cum aureo splendore. Pinna ventrales alba, reliquæ cum cauda aureæ.

11. GLAUCUS Aldrov. pag. 302. Amia Salviani Leccia Rome & Liburni. In ingentem magnitudinem excrescit: Figura Salmonem resett, corpore crasso, longo; & caudam versus quadrato. Dossum obscure caruleum cum levi purpura tinetura: latera magis purpurascunt. Squamis minusculis tegitur. Os pro piscis mole modiscum, Maxilla denticettis scabra, ut & Lingua & palatum. Oculi mediocres, iridibus albis. Pinna dorsi anterior, aeuleis 5 aut 6, omnibus caudam spectantibus, horret, quo à Rondeletti Glaucis differt. Piscem hunc Livarni primum, postea Rome nactissumus.

12. GLAUCUS primus Rondel. Piscis est latus, tenuis, figura rhomboide: Colore in dorso obscuriore, in lateribus & ventre argenteo, maculis in utroque latere fuscis tribus vel quatuor : squamis parvis; Oculis mediocribus, iridibus argenteis; ore mediocri intus coeruleo, dentibus in maxillis minutissimis. Pro pinna dorsi anteriore spinarum ordinem habet numero 7. rigidarum, acutarum, perbrevium, quarum prima antrorium spectat, reliquæ retro: connectuntur autem membrana, quæ anteriori per totam longitudinem adnexa, proxime sequentis, bafin tantum seu pedem attingit. Infra pinnas, que in dorsi fastigio & ima corporis carina zqualiter procurrunt, corpus in caudam tenuatur & gracilescit valde. Cauda longa. & omnium maxime in duo prælonga cornua teu angulos procurrit, extremis apicibus nigris. Pilcem hunc tum Roma, tum Liverni vidimus.

13. GLAUCUS secundus Rondel. A priore dissert, quod ejus magnitudinem nunquam attingat: quod 7 aculeus in dorso habeat ad caudam spectantes, cum prior 5 duntanat: quod à superiore branchiarum parte ad 12 edium corpus linea eortuosa admodum demittatur, hinc recta ad caudam protendatur: in illo à branchiis ad caudam linea recta tendat; pinnæque posteriores tum superna quam inferna parte maculam nigram habent qua hic caret: Tandem ille corpore est latiore, hic strictiore.

14. GLAUCUS terrius Rondel. seu sinuosus Gess. p. 463. A secundo differt, Quòd dentes huic sunt acuti: Linea à branchiis ducta longe magis sortuosa sexuosaque: Dorsum ex coeruleo nigrescat ad lineam prædictam usque, pars lineæ subjecta candidissima sit. Aliis Glazcis cætera similis.

15. CEIXUPEIRA Brasiliensibus Marcgr. Magnitudinem interdum acquirit 9 aut 10 pedum; crassitiem corcorporis humani. Corpore est oblongo, & capite atque figura Tiburoni hand absimili. Caput ei depressum & latum; Or pro corporis mole non magnum, edentulum, prominemiis ramen acutissimis repletum. Oculi haud magni iridibus albis. Cauda bicornis. In interstitio inter occiput & dorfalem pinnam 8 offeos triangulares aculeus obriner, quos recondere in carne, arque erigere potest atome pro armis usurpare. Caput offeum & glabrum. Torum corpus exiguis squamulis vestitur, ira ut porus piscis glaber videatur. Colore totus est niger excepto ventre, qui albifilmus est ut Creta. Piuna omnes nigra exceptis ventralibus que albe oris nigricantibus. Piscis est marinus, & inter Brostlienses optimus habetur. - 16. UMBRA Rondel. p. 182. Gefn. 1230. Chromis Bellonii Gesn. p. 265. Venetiis Corvo. Umbra Bellonio Ceraceus est piscis, 60 plerunque librarum pondere; 4 plus minus cubicos longus. Quos nobis Rome & Venetiis videre contigit Cyprini magnitudinem non excedes bant. Pigura elt compressiore, Caprino latiore & tenuiore magnitudinis ratione habita; desse cultellato & à capine Murgeme. Linea plumbea & pallide lutere vicissim à summo dorso ad imum ventrem oblique ducte, undulare latera perbelle depingunt. Squame mediocres. Opercula antem branchiarum torumque caput ad os-ufque squamota sunt, quod ei cum Mugile, alissque nonnullis marinis pilcibus commune. Capus modicum, nec oculi grandes; Os exiguum; Maxilla superior productior: Dentes in maxillis & imo ore tenuissimi. A mantlibule inferioris angulo dependet barbula exigua & brevis. Canda plana, in rectam fere lineam terminata. Roma, Veneviis & alibi in Isaliu sepius vidimus, unde conflat cum Inpero & infero Mari communem effe.

17: COA ACINUS Rondeledi li 5. A. p. 128. Umbra Salvian. & Aldrov. p. 81. Colore Tincam refert, figura ad Porcam propies accedit. Squame ei medilicres: Os non amplificamin: Denier in maxillis: Cauda cum expanditur extrema zireumscriptione subrovunda. Oculi medioarus, iridibni fuscis, Piane ventrales & quæ retro anum oft, nigræ & velut atramento tincæ. Fer omnia fere reliqua cum Umbra convenit: forte idem est cum sequente.

18. UMBRINO Romæ dictus, an Coracinus Rondel an forie Latus, ejuldem. Ab Umbra differt 1. Colore, lineis subobscuris, fuscis, & ex glauco coruleis alternis, undulatis, supra lineas punctatas, à dorsi medio caput versus oblique ductis, vario: infra lineas punctaras lineolæ obliquæ non funt aded conspicua. 2. Quòd barba careat. 3. Quòd spiese ad anum (quam uterque habet) major & validior fr. Addit 4. Salvianue hunc illo multò minorem esse, nec enim unquam vidisse fe qui pedalem magnitudinem superaret. . Saporn etiam suavitate atque carnis teneritudine illi inferior est. Mares juxta oculos patula. Foraminula etiam nonnulla habet circa marginem roftri. Roma hanc nacti sumus, ubi non infrequens est apud Ichthyopdas:

19. Coracinis affinis COROCORO Brafilensibus Marcor. Pedali est longitudine, dorfo incurvato, capità Se ore obruso, denticulis parvis hand aguns, uPinne ventralesanterius firma & acuta spina suffulciantur, un & pinna ponè anum duabus. Squamis mainsculis vestirus. éstque sotus argentei coloris, sed in dosso ciusque pinnis & cauda cum diluta umbra mixilio Inquolibet latere ftriz digitum latz è diluta umbra descendunt. Venter

torus & illius pinnæ albæ.

್ ಕೃಷ್ಣ ವಿಶಾಸ್ತ್ರಕ ಚಿತ್ರ 20. Coracinus Brafiliensis GUATUCUPA dictus Marcgr. Corvina Lufit. Corpore est, chlonge bipedali; dorso paulum, centre minimum curvo: Qre acuminato. maxilla inferiore productiore; dentibus minimis; branchiis amplis : Oculis Ruferi magnituding, iridibus argenteise: Parvulis rotundis Jauamu totus vestitur, colorn argentei splendentis cui in dorso aureus admiscetur. Pinna & cauda, ut & venter albicant. Pinna dorst anterior triangularis, alta, duriusculis spinis suffulta.

Piscem huuc in insulæ Jamaica Portu Veteri captum descripsie D. Sloate. . Ubi Insulanis Anglis, A D.R. UM.

MER-FISH, dicitur.

21. Coracinis affinu aut Cuculo, Acara pinima Brafilienfium Marcgrav. The GRAY GRUNT, Picis eft latus, derso incurvato, 6, 7ve dig. longus, 4 latus, Perca Misnica figura; Ore haud amplo, denticulis minutissimis, coulis grandiusculis, iridibus albis. Pinna dorsalis per totam longitudinem extensa & continua cst; Hujus anterior medietas spinis susfiulta est, & eam in rimam potest recondere, posterior molles habet radios, neque ullam sossulam in quam recondatur. Pinna ventrales, & quæ ad anum est, singulæ singulis spinis sirmis muniuntur. Pinnarum omnium & caudæ color luteus seu aureus splendens. Totus vestitur squamulis argenteis ex auro splendentibus. In quolibet latere 7 habet magnas strias secundum longitudinem ad caudam usque extensas, coloris susci splendentis, in quibusdam aurei seu lutei. In Oceano insulam Jamaycam circumssueme capius ad Portum veterem. D. Sloane.

32. URANOSCOPUS Aldrov. pag. 264. Salvian? Callyonymus vel Uranoscopus Rondel, Gesn. 159. Roma & Venetiis Lucerne & Pesce Prete, item Bocca in capo. Longitudine est dodrantali, rarius pedali; capite magno & fere quadrato, osseo, aspero; corpore teretiusculo: supina parte tota cinerea, ventre albido; squamis minimis. Linea laterales retrò primam dorsi pinnam ad se iuvicem accedunt, deinde descendentes ad caudæpinnam mediam desinunt. Facies plana, sursum spectans, unde nomen, in qua oculi fibi vicini, protuberantes, exigui, iridibus aureis. Os satis amplum in eadem faciei planitie cœlum spectans, mentum infra os humani aliquatenus amulum. Maxillæ dentatæ: palato quoque dentes innalcuntur. Inferius labium barbulis crebris velut fimbriatum. tæ aliæ notæ addi possent, verum hæ ad distinctionem sufficiunt. In Mari Mediterraneo frequens capitur.

A. 23. PERCA fluviatilis Rondel. B. llon. Gefn. & aliorum. A PEARCH. Magnitudine est dodrantali, aut pedali, dorsa rostro assurgente Bramo in modum: Corpore latiusculo è susco flavicante, zonis seu areolis nigricantibus 5 aut 6. à dorso ad ventreur descendentibus distincto; squamis parvis, densis, asperis induto, pectore tamen nudo. Os amplum; maxillæ dentitellis asperæ. Pinnæ ventrales & caudæ bisuræ pulcbrè rubent. Oculorum irides aureæ. Branchlarum opercula in acutum angulum desinunt. & superior lamina in acutum

Jeum. Vorax est piscis, & lumbricis terrestribus avidissimè inhiat. In lacubus & sluminibus apud nos frequentes sunt, in piscinis etiam & vivariis incluss libenter degunt. Carne est alba, tenera, gustui grata & salubri, unde & Perdix aquarum vocatur.

- 24. LUCIO-PEREA Schoneveldis. Schilus five Nagemulus Germanorum Gefn. Paralipom. 1288. Aldrov. 1. 5. c. 59, Augustæ Vindelicorum Schindel Longistimi ulnam æquant, nobis descripti sesquipedales erant : libras 10 rariffime excedit. Figura est longiore quam Perca, & in caudam exiliorem producta, roftro quoque longiore & acutiore, dorso non omnino affurgente, venere lato & plano: Squame densè stipatæ simbriis asperis. Dorsum & latera, ut in Percs aurata; ex fusco sordide flavicant, ductibus oblcurioribus, nullo ordine positis varia: infimus venter, ut & pinnæ ventrales nonnihit rubescunt, minus tamen quam in Perca. Maxilla superior paululum prominer ultra inferiorem, utræque donticellis asperæ. Juxta primum pinnarum par officulum est in 3 aculeos definens; item ad radicem pinnarum branchiarum opercula in unam validam spinam procurrum. Carne est candidissima. Piscis est Danubianus: Capitur etiam in Ambronis lacu Bavaria, vulgo Ammerfee, fi modò Nagmulus lacus idem sit cum Schilo Danubii; nam Gesnero diversi videmur.

25. ASPER piscicalus Rondel. Gobioni persimilis Gesn. 478. Aldrov. lib. 5. cap. 27. Ratisbona Strever dissus Figura corporis longiore est se exisiore, præcipue caudam versus quam Schilus, Dorsum medium ab occipite ad pinnam velut sulco impresso concavum est. Octo vel novem zonis transversis migricantibus, Perca sluviatilis in modum, distinguitur. Dorso est squamolo, pestore nudo. Magnitudine excepta Schilo persimilis est; Piscis pariter Danubianus, Ratisbona frequens.

26. Perca Amboinensis Nieuboss. Aquarum dulcium alumna est, sed rarius occurrit, spithamam circiter longa, Percam nostratem natandi modo, nonnihil etiam corporis sigură & sapore referens, Colore est subobscuro aut susco, lineis subceruleis, sub rostro varius, unde & pinnæ

pinnz etiam contiguz cœrulescunt; laterales autem seu posibranchiales subvisides sunt & maculola. Pinna dorsalis in icone Nieubossi non recté picta est, radiis discretis, nec ullis intercedentibus membranis connexis, cujulmodi in nullo unquam pisce vidisse memini. 'Icon reprasentat areolas transversas obscuras à medio dorso ad ventrem per latera ductas, ut in Perca: unde piscem Percis subjunximus. - A. 27. FABER five Gallus marinus Rondeletii Gofn. Faber Aldrov. A DORY, or DOREE, quafi Deauratus. Corpore est lato & compresso, ad Passerem figura accedens, verum erectus natar, non ut ille in latus reclinatus. Caput ei peramplum, compressum; hiatus pris immanis. Color in lateribus olivaceus, in medio utriusque macula satis ampla, rotunda, nigra, hujus speciei characteristica. Pinna dorsi anterior radiis acu-Jeatis decem instructa, quibus subnexi sunt radii totidem molles, qui paulo cis apices aculeos deserunt, & seorsim in altum procurrunt, Sevid defeript in Willugh Ichthyolog. P.294. Spinarum brevium ordines habenturhine inde unus ad radices pinnarum dorfi,& ani. Verum plures notas adferre necessarium non est, cum nibil fere non singularein hoc pisce occurrat.

28. ABUCATUAIA Brasiliensibus Marcgr. Peixe gallo Lustranis. Ob nominis Lustranici convenientiam, & aliqualem piscis ipsius similitudinem hunc Fabro subjunximus. Passeris magnitudine, sigura & crassitie est core tamen haud amplo, edentulo; iridibus oculorum argenteis. Duo habet quasi sila in longum extensa ab inferiore corpore, & unicum tale in dorso ante pinnam dorsalem. Caret squamis; colore totus est argenteo, excep-

tis filis, quæ nigra funt.

29. APER Rondel. 1. 5. c. 26. Aldrov. 297. Gesn. 7. Genuæ Scrivale, Riondo Roma. Figura corporis Fabro persimilis est, sed multis numeris minor: colore Erythrini, squamis circum oras simbriatis, ut tractanti asper videatur: rostro acuto, sur sum nonnihil reslexo, quod cum os aperit Fabri in modum proturdit. Dentibus caret. Oculi grandes, iridibus albis. Prope sundu maris versatur, & tempore præcipue procalloso, una cum Scolopace piscatorum yerriculis extrahitur.

U 4

Pisca

Pisces non aculeati, quibus unica in Dorso pinna.

J. PPURUS Rondeletii Gesn. pag. 501. An Dorado, i. e. Piscis auratus Lusitanorum; Piscis est marinus Hispanicus. A capise velut crista erigitur, continensque pinna magna ad caudam usque protensa: cui similis alia brevior à podice ad caudam usque. Pinna ventrales podicem sere attingunt, qui in medio corpore situs est. Os mediocre; dentes exigui acuti in maxillis, palato, & lingua. Oculi magni: Squama minutissima. Color Glauci, sigura à capite sensim tenuior strictiorque. Carne est pingui, suavi & dura,

qualis Thynnorum Glaucorumque.

2. GUARACAPEMA Brasiliensibus Marcgr. Do. rado, i.e. Auratus piscis Nieremberg, La Dorade Rochefortii, cujus mas nautis Delphinus dicitur. Præcedenti idem est, vel simillimus, corpore lato & compresso. non ità crasso. In 6, 7 ve pedum longitudinem excrescit. latitudine seu altitudine maxima prope caput sesquipedali. Caput definit in figuram quadratam, estque in aciem eductum. Os haud ità amplum pro magnitudine corporis, mandibulæ compressissimæ, denticuli acuti. Paulo supra os oculi positi sunt, magni, rotundi, iridibus argenteis. Pinna infignis à summitate capitis per totum dorsum extenditur usque ad caudæ exortum, in medio 7 aut 8 dig. lata, constans membrana ad tactum coriaceâ, & spinis mollibus interiùs sustentata. Huic oppofita ab ano ad caudam, vix digitum lata. Cauda circiter sesquipedem longa in duo cornua perampla distenditur., Squamulis minimis vestitur totus, quæque ad tactum vix sentiuntur, ità ut glaber videatur. Color in capite, dorso, lateribus, pinnis ex viridi & argenteo mixtus, maculis coevuleis variæ magnitudinis, Milii, grani hordeacei, Ervi, variegatus, In ventre vero 2

albicat. Carnem habet siccam & boni saporis. Piscis est pelagius, velocissime natans, omnibus qui Indias Orienta-

les, Occidentalesve adnavigant notistimus.

3. NOVACULA piscis Rondel. Gesn. 741. Romanis Pesce Pettine Salvian. Capite est permagno, valde tamen. (non secus quam toto corpore) compresso, & omni prorsus rostro carente. Linea namque anteriorem capitis partem terminans à vertice ad os fere perpendiculariter demittitur. Os parvum, dentibus parvis acutissimis, præter 4 anteriores & longiores munitum. Oculi parvi in superiore capitis sede locati. In dorso ab ejus initio fere erigitur pinna non admodum lata ad caudam usque extensa; cui opponitur alia in imo ventre, ab ano ad caudam fere producta. Cauda lata. Squamis magnis tegitur. Caput, maxillæ & branchiarum opercula plurimis curuleis lineis infignita apparent; imi ventris & caudæ pinnæ subflavis & virentibus, decenter inter se cancellatim commissis. Pinna dorsi rubra est, caruleis nonnullis conspersa maculis. Corpus reliquum ex rubro flavelcit. Palmi magnitudinem excedere non solet. Roma rarior est, Rhodi frequens & in Melita insula. Caro tenera. friabilis, boni succi & concoctu facilis.

4. POMPILUS Rondel. pag. 250. Gesn. 887. Piscis est pelagius, squamis carens. A branchiis ad caudam linea magna curva ducitur, à qua ad ventrem lineæ multire curvæ descendunt transversæ, interpunctæ. Supra lineam dorsum varium est & maculatum. Os est medium; Dentes parvi pro corporis magnitudine. Cauda in pinnam desinit non divisam. Pars quæ supra & inter.

oculos est slavescit, aurique coloremimitatur.

3. Monoceros minor Mus. Soc. Reg. Longitudine est sesquipedali, latitudinis dupla, corpore valde compresso, dorso Percæ instar assurgente; ventre arcuato. Os angustum; dentes in utraque maxilla, acus modicæ crassitudine; digiti longi. Oculi prope summum caput siti diametro unciali. A vertice porrigitur cornu rectum, teres, conicum, glabrum in exsiccato pisce nigricans, deorsum modice depressum; In ambitu ad basin duorum digitorum, 3 digitos longum: Nulso intus osse sirmari, videtur, videtur, neque in os inseritur ut in Monocerote cetacea, verum cutis ipsa producta (ut cuticula pedum in clavos) in corneam quandam substantiam induratur. Dorfalis pinna à capite ad caudam extensa sesquidigito altior est. Ventralis pone anum huic respondens & similis ad

caudam pariter producitur.

6. NHAQUUNDA Brafilienfium Maregr. Corpore est 7, 8, aut 10 digitos longo, duos lato, ubique fere zquali. Caput & os fere Lucii; Dentium loco maxillas aiperas limiz instar habet. Oculorum irides susce. Ab initio dorsi ad caudz poene exortum pinna protenditur, 3 digitos longa, unam serme lara, zqualis, in sine tamen paulo latior. Cauda testa dura, migra tegitur. Squama inediocres; color dorsi & laterum obscure griseus cum spleadore argenteo. In utroque latere ordinem habet macularum rotundarum nigrarum Pisi magnitudine, & inter has dispersa punctula multa carulea. Pinna omnes & caudz aurez, dorsales punctis corruleis susol. Linea laterales nigra, & prope caudam linea utrinque elata & aurea.

7. PARU Brafilienfium Marcgr. Latus est & subrotundus, haud crassus, 12 circiter digitos longus, 7 latus. Pinna dorsalis, & quæ ab ano est, duos circiter digitos latæ ad caudam usque extenduntur, habetque earum quælibet in fine prominentiam instar funiculi, dorsalis 5 yeneralis 3 digitos longam. Capite est parvo; ere elatæ angusto; minutissimis dentibus albis; oculorum iridibus stavis. Totum corpus vestitur squamis mediocribus, quarum dimidius numerus niger est, dimidius autem savescit, ita ut lunulas slavas in corpore nigricante gestare videatur. Post branchias macula utrinque stava habetur. Cauda 24 digitos longa & totidem lata.

8. ACARAUNA Brasiliensium Marcer. Magnitudine exæquat Paru, sed non ita latus est, squamulis nigricantibus. Cauda bisida. Per totum dorsum & ventrem etiam imum pinna extenditur acuta, in postrema parte digitum circiter lata. Os parvum angustum densiculis minutissimis. In utroque latere prope caudam acuissiminutissimis. In utroque latere prope caudam acuissimum habet aculeum, digitum sere longum, quos in latera

latera potest recondere & evaginare, & alios pisces la

9. Acarauna quadrata, nautis Vetula dicta, in multis ab hac differe. Quod anterior pars corporis framines coloris erat, posterior fusi: quod squama lineis parallelis calata essent: superiori maxilla 4 utrinque Spinula innascuntur, interiori hinc indè duo spicula grandiora, rigida, acuta, digitum circiter longa, & Galli calcarium instar nonnihil instexa, deorsum oblique spectantia. Dorsalis pinua à vertice, ventrales ab ano ad caudam extensa, sibi mutuo sere parallela decurrunt ut piscis quadratus videatur.

to. Acarauna exigua nigra, zonis aliquot luteis eleganter depitta D. Lister. A pracedente parum differe; nisti quod illius zona coloris terrei sunt, & paulo aliter disponuntur: Deinde in hoc nulla visibiles squama. Descriptionem vide D. Willugbbeii Ichthyol. Append. p. 23.

11. Acaranna altera major, An Paru Brasilierisium Marcer. Hujus etiam descriptionem videlis loco citato.

12. GUARERUA Brasiliensis Marcgr. Corpore est lato compressoque, 4 digitos longo, tres lato: Ore parvulo, donticulis minutis. In superiore dorso & insimo venere pinnam habet longam G latam, que ambæ in acumen desinunt sigura subula. Canda quadrata: Squamula nigræ instar serici splendentes, simbriis slavis. Pinnæ omnes nigræ. Circa os linea crassa est ferrei coloris, & asia illi perpendiculariter superposita. Corpus 3 linea lata ceu sasia ambiunt, quarum due per latas & posticas pinnas extenduntur. Caudam etiam talis linea secar.

A 1. HARENGUS Rondel. Gefn. Aldrov. Chalcidis species Bellonio. A HERRING. Hac piscis species per totam Europam nunc dierum adeò nota & celebris est, ut notas ejus characteristicas exquirere supervacuum foret. Longitudo dodrantalis aut pedalis, tatitudo policium duorum triúnve, Caput compressum, ut & totum corpus, squamis magnis, subrotundis, facile deciduis indutum; dorso è cæruleo susco, ventre albo, desquamato argenteo. Ventre est acuto spinoso, squamis denticulatis, continua serie à capite ad caudam usque dispositis. Mandibula inferio-

104 SYNOPSIS METHODICA

ferior superiore productior, denticelli aspera, uti est & lingua & palatum. Citissimè extra aquas moritur. Recens in craticula tostus, aut in sartagine frixus, & butyro conditus, non minùs salubris quam sapidus & palato gratus censetur; quamvis nonnulli ob mollitiem incautè tuentibus facile febres generare scribant. Salitus, & vel sumo induratus, vel murià conditus, in longinquas regiones transportatur, magno vendentium emolumento. Ingens & sidem planè superans Harengorum multitudo quo-

rannis capitur. Gregatim natant.

A. 2. HARENGUS minor five Pilchardus. Chalcis, i. e. Celevinus Gallorum Bellon. The PILCHARD. Ab Harengo, cui persimilis est, in nonnullis differe. 1. Quod tertia saltem parte minor sit. 2. Corpore pro magnitudimis ratione paulo crassiore, ventre minus acuto. 3. Quòd juxta superiorem branchiarum angulum maculà nigrà notetur: in nonnullis aliæ præterca 4 aut 5 ordine in eadem recta caudam versus dispositæ. 4. Dentes nullos neque in maxillis, neque in lingua, neque in palato obtinet. 5. Caro firmior & delicatior nostro palato quam iplorum Harengorum. 6. Quòd hic ab apice pinnæ dorsalis apprehensus pendant in æquilibrio, ille verò eodem modo tractatus delabatur pronus. Gregatim natant ingentibus agminibus. In mari Cornubiam alluente circa oppida Pensans & S. Ives, & superius etiam usque ad Devoniam & Dorcestriam magno numero quotannis capiuntur, sale condiuntur, & in transmarinas regiones deportantur. Quin & D. Dale in Oceano etiam Germanico ad oram Essexia capi, & Brantriam aliquoties venum adferri, nobis affirmavit.

3. SARDINA Rondel. Gefn. p. 890. Aldrov. l. 2. c. 38. Sardina Romæ; Sardella Venetiis. Chalcis Bellonii, quem in Occano Celerinum dici putat, Collatis diligenter hujus & Pilchardi nostri seu Celerini Gallorum descriptionibus, cum Bellonio planè sentio hunc ab illo specie non differre, sed magnitudine tantum, cum paulo magis in Oceano quam in mari Mediterraneo excrescat.

4. SARDANUS Italorum Romæ, Chalcidis species Bellonio, De hoc quoque pisce Bellonii sententiæ accedo, eundem

eundem specie esse cum Harengo Oceani, quamvis in Oceano magis proficiat in magnitudinem quam in Mari Mediterraneo.

- A. 5. SPRATTI & Sparlingi dicti nihil aliud nobis esse videntur quam vel Harengorum vel Pilchardorum fœrura: signidem collatis diligenter inter se Sprattis & Harengis, nullam neque in figura, neque in partibus corporis internis aut externis præter magnitudinem, neque in sapore carnis differentiam invenire potui. Cui consonant tempus capiendi circa solstitium hybernum, diu post edita Harengorum ova, quo temporis spatio in eam magnitudinem facile possint excrescere; nec alio anni tempore inveniuntur. Quin & piscator quidam senior Cornubiensis, quem super hac re alissque consuluimus, nobis rerulit. due Sprattorum genera in mari Cornubiam alluente capi, alterum Harengorum, alterum Pilchardorum sobolem, quæ à se invicem facile possint distingui. Cùm Pilchardi Cornubiæ & Dovoniæ tantum littora frequentent, ulterius in mari Britannico Orientem versus rarò progrediantur, alibi circa Angliam unicum tantum Sprattorum genus invenitur.

De Sparlingis Merseiensibus & Rosternensibus consule

D. Willughby Ichthyologiam. p. 221.

. Butter

A. 6. CLUPE A Salv. Alaufa, Clupea vel Thrissa Rondel. Gesa. Alofa Aldrov. A SHAD, The Morber of Herrings. Ab Harengo differt. 1. Quòd latior sit & tesnuior, ad latera magis compressus. 2. Quòd major, ut qui ad cubitalem longitudinem, 4 pollicum latitudinem excrescat; pordus 4 lib. 3. Quòd juxta branchias magnam habeat utrinque maculam nigram rotundam, & præterea in eadem recta caudam versils 6, 7ve alias minores, quo cum Bilchardis convenit. 4. Quòd anadromus sit, & flumina subeat, quod apud nos Harengi non faciunt: ni sorte Sparlingi Rosternenses excipiendi sint. De iis enim nobis nondum satis constat.

Sabrinam fluvium mense Martio & Aprili subeunt. Caro in cibis commendatur, verum crebetrimis & molestis spinulis intereexta, ob id minus placet.

7. ACONUS

106 SYNOPSIS METHODICA

7. AGONUS Bellonii. Agonus vel Chalen Rondel. Gefn. 17. Sarachus Aldrov. l. 3. c. 58. Omnes Historie Pifcium scriptores Agonum ab Alausa diversium facium. Verin D. Willighby Sardellas lacus Benaci, quas Verme accurate descripsis, Pinnarum numero, situ, radiis, Branchiis, oris crena, maculis lateralibus, ventriculi & vefice figura, & rorius etiato corporis, aliisque omnibus accidentibus & partibus tum internis, tum externis, fola magnitudine excepta, cum Alaufis convenire observavic. Quod verò ad magnitudinem attinet, sibi à piscatoribus relatum scribit, hoc genus pisces Pelchiera primo anne Scarabinos dici, fecundo Sardellos, terrio Agenes. Quibus fuffragatur piscator quidem Lucernensis qui Agenes minimos vulgo Gabianos dici Gefnero afferebat, majusculos Agones, maximos Capias. i. e. Clupeas, que è mari in Verbanuns escenderent per Padum. Alios etiam in earlem sententie elle video, unde Agmam, Sardellam & Alaufam eundem specie piscem esse nullus dubito. Fieri enim potest, ut diana (quas anadromos pilces esse in nostris etiam fluminibus experimur) in alios etiam lacus, nimirum Lavium five Comensem, Benacum & Luganum, per eundem Padum ascendant, ibidemque parient, iterumque in mare descendant : per hyemem enim in lacu Lario non capiuntur, nec ut puto in aliis lacubus. Verium nihil fidenrer affirmo.

8. HARENGUS minor Indicus, Meer Bleitr. i. c. Blicca marina Nieubof. Harengi magnitudine est, vertina brevior 82 latior, nec colore differt.; falicuram etiam admittit Hurengorum modo. Caudà est forcipatà: capite sigure infoline 8c exocice. [Iom nihil singulare ant exocicam repræsentat] refere 82 oculis amplis. Caternatim magnis agminibus navaut una cam Harengis, ad orata Malabaricam perecipué. Sapor non ingratus, non tamen Harengi similis. Lis utuntur Malabarica dagnis in qualbus Orrans serant impinguandos.

Pisces plerique Indivi, si non recens capri escentur, si farinaceam quandam substantiam mollescent. Hujus tamen caro sirmior est & durabilior, unde & sale (ut discimus) sonditur, & per universam Indiam circumfertur.

A. 9:

A. o. ENCRASICHOLUS Aldrov. Lycoftomos Rondel, Gefn. Halocula Bellonii, ANCHOVIES. Palmi longiendinem & policis crassitiem in mari Medicerraneo nunquam affequentur. Bellonius. Nos Cestria palmo longiores vidimus, & pollice craffiores: Forte hi à Mediterranes maris incolis specie diversi sunt, nem Sconfeldius Lycost omos Balthices pro diversa ab Encrasichelis specie ha-Corpore funt quam Harengi teretiore & minus compresso, pellucido nisi ubi obstaz spina dorsi, squamis destituto. Celore fere Sprattia Rostro acuto; mandibula superiore longe ultra inferiorem procurrente: rictu ari pro pisciculi magnitudine immani, aperturis etiam branchiarum amplifimis: Ocula grandibus. Schenfeldine fouamas exiles & facile deciduas Lycoftono luo tribuit. Eneraficheli saliti in quovis ferè liquore prunis imposito sacilè dissolvuntur.

10. LYCOSTOMUS Occidentalia ; an Balthicus Schonfeldii ? A precedente non alia in se quam magnitudine

illius dupla, differre nobis visus est.

II. BLUCCA Schonfeldii Bramis junioribus & colore & pinnis non abfamilis pifciculus est, quem ad Eideram vocant Blick, sed sui generis, ventre serrato, & ultra digiti longitudinem non exorcicens, nec lato sed castigato corpore instar Harengi emaciati. Pinnas eo numero & positu habet quo Brama. Nos (inquit) cum Hamburgensibus piscatoribus eundem cum Spratti nestris piscem esse censenus. Spratti autem (ut superius diximus) ex sensentia nestru nibil aliud sum quam Harengi juvenes.

12. MARENA Schonfeldii. Lacus Plonensis in Holfatia, ut & Sucrimensis & Scallensis in Megapoli incola est.
Harengo connibus ferè in partibus respondet, pianis, branchiarum incisione ampliore, dorsi subnigro, laterum argenteo colore, & squamis facile deciduis: sed minor est
aliquanto, duorum ut plurimum palmocum longitudine,
pleniore item carne, duriore & friabiliore; ventre molli
non serrato: nisi quòd in Scallensi lacu Marenas cubitates capi currum su. An piscis hic cum Sparlinge lacus
Referensis idem sit, inquirendum?

23. Piscr.

108 SYNOPSIS METHODICA

13. PISCICULUS Roma ARGENTINA dictus? Sphyrana parva five Sphyrana secunda species Rondelètio Gefn: 1061. Corpore est oblongo tereti, à squamis nudo. Merlucio simili ; supra lineas laterales è viridi cinerei. înfra eas, argentei coloris, ac si argentum foliatum ei inducererur, præcipue branchiarum opercula: Rostro oblongo, ore modico. Dentibus in maxillis nullis, ar circa linguz apicem 6, aut 8 recurvis. Oculi grandes, iridibus argenteis. Cerebrum per cranium transparet. Piona dorso circa mediam longitudinem innascitur radiis decem sustentata. Cauda forcipata. Verum nota maximè characteristica, qua ab allis omnibus mihi cognitis piscibus differt, est vefica aerea, prinque conica, exterius pulchre velut argento foliato politiffimo obducta resplendens. cujus usus est ad Margaritas artificiales, onæ naturales & genuinas mentiantur, efficiendas. Rome in foro pilcatorio nacti sumus.

14. VUBARANA Brafiliensium Marcgr. Trutte nostratis siguram imitatur corpore oblongo, quadrate cylindraceo; pedem longue, semipedem crassue, capite acuminato; haud magno; ore edentulo; pupillà duplici cirtulo, prissium autred, deinde argenteo cinctà. Pinna ut
in reliquis hujus generis: Cauda bisurca. Squamula ordine lineari ità assabe sitze secundum corporis longitudinem; et ad tactum glaber videatur. Dorsum ex argenteo corrulescit; venter albet. Branchize ità glabre sunt,

ut laminæ argenteæ videantur.

CAMARI PUGUACU Brafilianis Marcgr. Dorso est recto, mentre paulum extuberante; Capite acuminato; Ore amplissimo, edentulo. Superior mandibula inferire ore brevior est, ita ut clausimi os superiols habeat. Oculi nummo Imperiali latiores, iridibus argenteis. Longitudinem adeplicitur i i aut ra pedium, crassitudinem humanam. Pinna dorsi elata est, triangularis, lata, quæ appendicem habet versus posticam partem vergentem, elevatam, triplo longiorem instar suns crassioris. Huic opponitur in ventre ponè anum pinna triangularis, lata, squamata, quæ appendice continua angusta protenditur ad caudæ setè exortum. Squamis vestirur magnis subrotundia

rofundis, arcte sibi impositis, aded ut quadruplices aut quintuplices jaceant, argenteis, ut totus Piscis argento obductus videatur, præterquam in dorso, ubi coeruleus est, argenteo tamen transsucente. Pinnæ omnes argenteæ præter dorsalem, quæ eundem cum dorso colorem habet.

_ 1. A. ACUS vulgaris sive Oppiani. Acus prima species Rondel. Gefn. Benorn & Paol, Gracis. The HORN-FISH or GAR-FISH. Piscis est longus, gracilis teretiusculus. ventre tamen sessili, caudam versus quodammodo quadratus; Dorso virescente. Multis infignibus notis ab aliis omnibus piscibus differt. 1. Rostro longissimo, acuto, tenui, utraque maxilla dentibus acutis creberrimis mu-2. Quòd unus & continuus ductus ab ore ad anum usque, absque, ulla Ventriculi & intestinorum manisesta distinctione, tendar. Hæc tamen nota non est adeò propria huic Pisci, quin uni præterea vel alteri conveniat ut Lampetris. 3 Quod spina dorsi à coctione viridis evadat. 4. Quod maxilla Superior mobilis sit, ut in Crocodilo. Venter & latera argenteo colore splendent. Dorsum è cæruleo virescit. In Mari Britannico duz Acûs species inveniuntur, ut nobis retulerunt piscatores Cornubienses, quarum alteri Girrocks, alteri Skippers nomen indiderunt.

2. Acus piscu, Naeld visch Nieuhoffi ab Acu nostrate non video quid differat, nisi ventris & cauda colore pur-

pureo.

3. Acus maxima squamosa D. Lister. Quem descripsit 2 pedes & 6 dig. longui erat, 3 dig. latus, sed reperiuntur altero tanto majores. Inferior maxilla squæ superiore paulò brevior) ad 6. dig. extendebatur, ut rictus ei ingens sit. Nares in apice maxillæ superioris sitæ. Ad margines maxillarum singuli dentium tenusum longius culorum ordines, item alii minutorum. Pinnarum numero & situ cum præcedente convenit. Cauda corpori oblique inseritur, nam squamæ superne ulterius extenduntur. Squamæ majusculæ, validæ, cuti sirmiter adhærent; stintque rhomboides, i. e. in acumen desinentes, eleganti ordine dispositæ; siquidem à dorso medio.

(quod per longitudinem squamarum subrotundarum ordo percurrit) earum ordines spiræ alicujus in modum ad imum yentrem oblique deducuntur. Color in sicco ex albo viridis, hic illic maculis distinctus.

4. A CUS Indica mandibula inferiore in spiculum producta. Elefants neuse Nieuhos. An Balaou du Tertre. Corpore est tereti, eleganter maculoso. Linea viridis media latera secundum longitudinem dividit. Mandibula inferior in acutam spinam procurrit. Sparlingum ut

magnitudine ita & sapore refert.

5. A C U S altera minor Bellon. Gefn. p. 9. Magnitudine à prima specie differt, nunquam enim digito crassior excrescere solet, nec pede longior evadere. Tenuibus squamis vestitur, linguam exilem, & dentes molares obtusos in ore habens; septem etiam superne & inserne, & in cauda propendentes pinnulas. In insula Lissa olim Phana, affatim capitur.

6: ACUS Indica minor Mus. Leyd.

7. LACERTUS vel Saurus Acui similis Rindel. Forte idem cum quinta pracedente. Pedis est magnitudine, Acubus brevior & crassior, rostro acutiore, sed breviore & sursum recurvo. Loco dentium maxillæ serratæ. In reliquis Acui vulgari similis, posteriore corporis parte à podice ad caudam caudâque ipsa Scombris par, sive partis hujus caudæque siguram, sive ejusdem pinnulas spectes, Carne pinguiore est quam Acus, nec à Scombris differente: & revera Scombri potius quam Acus species censenda est, ideoque hinc removendus,

8. PETIMBUABA Brafiliensibus Marcgr. Acus rostro crasso osse anguloso Append. Hist. Willugh. The TOBACCOPIPE-FISH. Tres aut 4 pedes longus est, corpore instar Anguilla; ore edentulo acuminato, superiore mandibula breviore quam sit inferior: utraque autem paululum acuminata, minutisque dentibus exasperantur. Maxilla inferior vix duos digitos longa, adesque rictus tantum parvus; superior ossea sive cornea est, item pulchre striata & angulosa. Capitis longitudo in pisce trium pedum pedalis, i. e. tertia pars totius. Capitis crassities post oculos 5 digitorum, inde paulatim minuisas

nuitur ut propè os fit trium tantilm. Oculi magnitudine Nucis Avellane & ferè figura, iride argentea, in anteriore & posteriore parte minio notata. Ponè anum duas habet hic piscis pinnas in ima corporis carina, & totidem in summo dorso iis respondentes, quod huic proprium & peculiare est. Cute est instar Anguille glabra; coloris in toto dorso & lateribus hepatici; in capite duplici, in dorso triplici, in lateribus unica serie macularum carulearum varii. Sc. Venter albescit.

9. PIRAYA & Piranha Brafilienfibus Marcgr. Longitudine est pedali, 6. dig. latus; dorso incurvato, capite obtuso, ut Dorada. Oris biatus parabolicus, quod exacte claudere potest, habetque labia quibus dentes regir, quos obtinet triangulatos, albos, acutissimos, 14 in qualibet maxilla, in unum ordinem dispositos, quibus uno morfu partem carnis ex quacunque parte hominis porest abripere, quali novacula effet abscissa. Oculi parvi chrystallini. Ab ano incipit pinna, sirma spina anteriùs munita, cætera mollis, & maximam pattem squamulis te-Cta, extenditurque ad exortum caudæ. Cauda bicornis. Color supinæ partis ad lineas laterales diluté cinereus cum pauco cœruleo mixtus, ac squamula quælibet fimbriam habet ignei & cœrulei coloris transplendentis. Ptona pars tota coloris est flavi obscuri una cum pinnis. Caneso fluvii fundo maxime gauder.

10. Piraja fecunda species magnitudine est & sigura' pracedentis, excepto quod parvulam habeat pinnam squamatam in medio dorso inter dorsalem & caudam; & quod colore differat; qua parte ille cinerco cœruleus est, hic aurei ac rubri cum cinereo mixti coloris est; qua ille slavus, hic croceo-aurei. Dorsales tamen pinna & cauda cinerei diluti sunt cum pauco cœruleo mixti.

11. PIRAY E tertia species alba: Caput huic non ità obtusum ac reliquis, sed os paulum prominens figurà conicà. Color ventris & laterum argenteus; Dorsi & capitis argenteus cum pauco corruleo transplendente: pinnarum argenteus cum gryseo mixtus. Minor est reliquis, nec ità mordet ac illi.

Χz

12. MATURA

\$12 SYNOPSIS METHODICA

est oblongo, longieudine sere semipedali, sesqui digitum latus; capite latiusculo, durâ testa tecto. Mandibula inferior paulò longior superiore, inque ea sex denticuli acutissimi. Irides oculorum aureolæ exterius susce. Cauda in lineam sere rectam desinit. Squama magnæ, ordine positæ. Caput supinum, dorsum, latera nigra, ut & pinnæ omnes. Venter ex albo canescit. Lacus & Paludes incolit, sluvios non ingreditur. Boni est saporis.

13. TAREIRA de rio, i. e. fluviatilis Marcgr. Oblongo est corpore, dorso recto, ventre paulum prominente. Inferior mandibula superiore longior; dentes acuissimi. Caput Lucii capiti nonnihil simile: Oculi satis magni prominuli. Longus est 15 aut 16 digitos. Pinna dorsalis magna, recta, parallelogramma, plus 3 dig. longa, 2 lata medium dorsum occupat. Squama satis magna in dorso susceptius in lateribus argenteæ admiscentur. Caput tegitur dura testa susceptius venter totus albicat. Pinna omnes suscepti. sed nigro transversim undulata, ut

& Cauda. Capitur in fluviis, estque edulis.

A. 1. LUCIUS Rondel. Bellon. & aliorum. The PIKE or PICKEREL. Corpore est tereti & oblongo, jaculo aut veru simili; eapite plano; rostro exporrecto & velut anserino, riclu grandi, caudà bisurca, squami parvis consertis: colore sordide viridi, maculis stavicantibus undique asperso. Pinna in dorso unica, posterius versus caudam sita. Dentes in maxilla inseriore, lingua & palato, acuti, recurvi, alternis mobiles. In insignem magnitudinem excrescunt, ut 30 nonnunquam libras pondere superent. Caro sirma, sapida & salubris est. Stagna, paludes, sluvios incolit, voracissimus est, aliosque pisces prædatur, nec pisces tantum sed & aviculas & avium pullos, aut aliud quodvis animalculum obvium rapit & devorat. At nec sui quidem generis piscibus parcit cum cibus alicunde non suppetit.

A. 2. STURIO, Rondeletio Acipenser, Salviano Silurus. The STURGEON. Piscis hic quamvis cartilagineus sit. oviparus tamen est reliquorum more, proinde ad hoc genus pertiner, non ad Sandra Aristoteli dicta,

qua

qua corporis longa, pentagona, a iquamarum offearum ordinibus in 5 angulos tributa, ventre plano, sessili. Squama omnes in sastigio spinam habent brevem validam recurvam. Rostrum longum, latum, tenue, ultra os procurrens, medio inter os & extremum 4 habet barbulas dependentes in recta ad rostrum transversa. Os parvum edentulum, quod ad modum cubi protrudi & retrahi potest, unde patet piscem sugendo vesci. Cauda Galeorum similis. Color corporis in supina parte ex cæsio nigricans, in prona argenteus. Magnos amnes libenter subit, ibique ad Cetacei piscis magnitudinem excrescit 2 Marinus cubiti magnitudinem raro excedit. Inveniuntur interdum 14 imo 18 pedes longi, 180, 200, 260 libras pendentes. Reliquam Sturionis Historiam vide

in Ichthyologia D. Willughby. P. 240.

3. ATTILUS Rondel. Bellon. de Aquatil. p. 126. Gefn. Aldrov. Adella & Adano hodie Italis dictus, Pado amni peculiaris creditus. Attilus in Pado inertià pinguescens ad mille aliquando libras, catenato captus hamo, nec nisi boum jugi extractus. Plin. Calcagninus qui eum vidit, quibus notis à Sturione differat in Epistola ad Rondeletium oftendit. 1, Sturio pelagius est, Attilus amnicus & Pado peculiaris. 2. Sturio non temere visus est 300 libras æquare; Attilus ad 1000 libras interdum excrescit. 3. Artilus cum ad certam magnitudinem excrevit, spinas quas per 5 verlus dispositas gerit ut Sturio, abjicit : cum . Sturio eas tota ætate retinet. 4. Caro Sturionis callum habet, & mirificè palatum oblectat, Attili contra fluxa est & mollis, & palato parum jucunda. 5. Utrique [Sturioni & Attilo] as fine dentibus, ied Sturioni fere orbiculatum, Attilo multo majus & ad lineam obliquam incisum. 6. Rostrum Sturioni resimum ac latiusculum, Attili planum & paulò minus quam in mucronem desi-7. Attilo tergi color albicans & lanosus, Sturioni vergit in glaucum.

Piscem hunc ab Husone Germanorum non differre sulpica-

mu

4. Huso Germanorum Gesn. p. 59. Aldrov. I. 4. c. 17.

Pocti plerique Antacaum interpretantur. Rostrum habet
X 3 longis.

114. SYNOPSIS METHODICA

longissimum, sub rostro 4 vel 8 barbulas; pinnam in dorso unicam, non procula cauda; in ventre duo pinnarum paria. Figura Lucio non. multum dissimilis est. Venter ei flavus ut in Cyprino, Dorsum nigricat. Squamis caret. Vice offium cartilagines habet. Albertus speciem Sturionis esse ait, sed pellis albæ & lenis, absque omni iquama & spina. Caro dulcis & palato grata esse dicitur, cruda alba, cocta rubra. Pilcis est Danubianus. nec reperitur (inquit Albertus) in aliis aquis quam Danubio, & influentibus in eum. Nos & in Boryithene, & in Pado reperiri putamus : Borysthenitem quippe Antacaum, & Padanum Attilum non alios esse pisces suspicamur. Quod ad magnitudinem attinet, ipsi inquit Vadianus) vidimus plerolque pondo 400, minimos 50. Albertus magnitudinem Husoni tribuit tantam ut vix bigâ trahi possit ab equis tribus aut quatuor; longitudinem perfectis 24 pedum.

5, ICHTHYOCOLLA Rondel. & Bellon. Cetaceus est piscis (describente Rondeletio) cartilagineus, fine ossibus ullis aut spinis, fine squamis; capite crasso & lato, ore magno & in promptu posito: è superna maxilla apophyles 4 carnosa dependent. Oculos habet parvos pro corporis magnitudine. Carne est prædulci & glutinosa admodum. Adde è Bellonio; quòd oblongam & prope tetem formam referat; quòd rostro careat, sique sublutea, dura, lævi ac glabra cute convestita; bina ante oculorum canthum parva atque aperta soramina habeat; pinnas in tergo duas ad caudam erectas; branchias velut spineo tegmine communitas Sturionis modo; caudam tamen magis bisurcam: quòd denique paulò supra spineum operimentum branchiarum quodam ad ejus latera impresso foramine pervius sit.

Pisces.

Pisces hujus generis malacostomi (Piscatoribus nostris LEATHERMOUTHED-FISHES) fluviatiles.

HIS maxilla edentulæ sunt; dentes autem in gutture seu imo ore prope ventriculi orificium siti. Vesica

natatoria huic generi bipartita.

A. I. CYPRINUS Rondeletii, Gesneri & aliorum.

ACARP. Magnitudo insignis. Corpus spissum, dorso à capite assurgeme, & acuto: Squame maximæ; color in senioribus slavescens. Pro lingua palatum carnosum. Primus dorsi pinnæ radius osseus est & robustus, hamulis deorsum spectantibus uncinatus. Centum circiter abhinc annis in Angliam illatus est, nunc tamen in piscinus & sluviis frequens habetur. Carne molliore, humida & parum glutinosa est, satis insipida; magni tamen nescio quam ob causam à geneonibus sit.

2. CYPRINUS clavatus sive Pigus Rondel. Gesn. 374. Cyprino ità per omnia similis est, ut demptis aculeis Cyprinum esse affirmes. A branchiis linea curva ducta est punstis notata. Colore est glauco, ventre rubescente. Squamis magnis tegitur, è quorum medio oriuntur aculei acuti, veluti crystallini, prominentes, pyramidis, aut clavi caligaris instar, ità ut dimidium lati digiti è corpore extent nullo ordine. Clavos hosce certo tantum anni tempore, Aprili sc. & Maio mensibus emittir, quod & Cyprini lati nonnulli cum generant, & alii fortasse pisces faciunt. In Lario & Verbano lacubus tantum reperitur, ut asserunt Mediolanenses.

3. Cyprinus minor Indicus Mus. Leyd.

A. 4. BRAMA marina cauda forcipatâ D. Johnson. Piscis est planus, Rutili fluviatilis in modum prætenuis, carne compacta & solida, totus squamosus: 26 unc. longus, 10 latus, ad caudam valde gracilis, quam habet forcipatam. Dorsum nigrum, latera paulatim lucidiora X 4

116 SYNPPSIS METHODICA

ad ventrem usque qui argenteo colore splendet. Inferior maxilla duobus dentium ordinibus instructa est, superior uno tantum & minimorum. Oculi grandes, quadrupedum similes. Branchiarum opercula perampla, Salmonum zinula. Pinna in medio dorso unica, per cotam longitudinem continua, cui opposita in ima ventris carina ab ano ad caudam propemodum extensa. In palude Middelbus gensi prope Tesa sluminis ostium zestu maris delatus, undis recedentibus destitutus repertus est, Sept. 18. 1681.

A. 5. CYPRINUS latus five Brama Gefn. Rondel. Aldrov. A BREAM. Piscis est latus & tenuis, figura rhomboide, capite parvo, restro acuto, vertice latiore & planiore, dorso repando, cultellato, à capite sensim affurgente Porcini in modum. Dorsum ex cæruleo nigricat, latera & venter albent. Squamæ grandiusculæ, minores tamen quam præcedentis. Os pro picis mole perexiguum. Carpe est mossi, nec mustum laudata. Stagnantibus aquis & ssumia pigrioribus desectatur, ubi in magnitudinem adeò proficit; ut in lacu quodam Arverniæ viderit. Rondeletius Bramas quæ binûm cubitorum longitudinem, pecum totidem latitudinem æquarent.

6. ROOTAUG. i. e. Erstbrophthalmus Germanis dictus, Brama affinis. The RED-EYE Figura corporis Bramam refert, nifi quòd craffior fit. Dorjum ei repandum & incurvum. Pinna omnes rubescunt, totumque corpus rubri tincturà diluitur, maxime oculorum irides. Sub lingua macula crocea cernitur. Squame quam Rurilo majores. Intestina bis terve resexa. Ab Orso distinguitur, oculorum rubedine; macula crocea sub lingua, pluribus in pinna dorsali radiis, & Intestinorum volutis.

7. CARASSIUS simpliciter dictus seu Carassis tertium genus Gein. paralip. 1275. Aldrov. 644 Cyprinus latus alius. Gorais Ratisbona. An Blicca seu Alburnus lacustris G. sn. p. 27. Ballerus Rondel? Cyprinus brevis Schonveld? Quem descripsimus dodrantalis erat, corpore compresso, dorso acuto assurgente, Brama simili sed paulò crassiore; colore ex aureo slavescente, lineis per omnes squamarum

squamarum ordines ductis; ventre luteo; ore rotundo parvo; oculis parvis, profundius intra orbitarum cava depressis quam in aliis piscibus. A Brama differt figura corporis breviore; 2. Colore. 3. Pinnædorsalis, ejusque qua ab ano est radiis utrinque hamulis exasperatis ut in Crprino.

8. BALLERUS Rondel. non alia in re à Carassio noftro differt quam rubro pinnarum & caudæ colore : Schwenckfeldius tamen diversum piscem facit, & Blicce

Synonymum.

9. Blicca seu Alburnus lacustris Gesn. forte cum Blicca Schonfeldii superius descripta idem suerit: quem ille Spratto Anglorum eundem esse piscem judicat, sed male, eum Sprattus à Brama sigura corporis longe discedat.

10. Plesthya Bellon. Carassio nostro aut idem est, aut

proximus piscis.

generis pisces parvi sunt (raro 8 digitos excedunt) tenues, lati, colore subaureo, cui circa dorsum sulcus admiscetur. Dupla ejus ad latitudinem longitudo. Caput
parvum: pinna dorsi & cauda susca, reliquæ pinnæ è
susces sunt admodum. Reperiuntur
in Albi, verum è piscinis & stagnantibus aquis, quas
magis amant quam fluentes & lapidosas, eò veniunt ut
pariant.

In CARASSII fecundum genus Gefn. Hi aliquanto longiores & craffiores funt præcedentibus; fquamas fimiliter ut illi, vel ut Cyprini, à gilvo seu slavo nigricantes habent. A Carasso & Carpa velut compositi videntur unde Karpkarass dicuntur. Hi quoque ut primi generis Garassi è piscinis & stagnantibus aquis Albim ingressi pariunt, inque eo crescunt. Utrisque caro est subslava & in

cibo viscosa.

A. 13. TINCA omnium fere Autorum. The TENCH.

Coprino minor est, excrescit tamen nonnunquam in parem
fere magnitudinem, & pondere ad 20 lb. accedit; brevis, crassus, longitudine ad latitudinem tripla, rostro brevi ac retuso, caudâ lata minane forcipatâ; dorso nigricante; lateribus è viridi flavicantibus, seu aureis; squamie

118. SYNOPSIS METHODICA

mis parvis, tenaciter adhærentibus. Totus piscis lubricus est, & muco viscido obductus Anguilla instar. Tincæ ut viles, insipidæ, insalubres, dissicilis concoctionis, malisucci, & febricitantibus noxiæ à medicis omnibus uno ore damnantur. Stagnantibus & palustribus aquis &

fluviis tarde fluentibus, gaudet.

A. 14. RUTILUS latior seu Rubellio fluviatilis. RUDD or ROUD, alicubi A FINSCALE Orfus Germanorum. Rutilo fluviatili aut etiam Cyprino latior est, Brama crassior. Colore ex susco flavicante & squamarum magnitudine Cyprinum refert. Cauda nonnihil ruber, pinnæ ventrales, & quæ ab ano est, intensius. Opercula branchiarum macula sanguinea plerunque notantur. Narium foramina gemina utrinque. Oculorum Irides flavelcunt, punctulis nigris velut irroratæ. Dentes & palatum ut in Cyprino. Dorsi pinna mediam longitudinem occupar, decem radiis instructa, quorum tertius longilfimus, primus secundo dimidio brevior, & minime hamarus, secus quam in Cyprino, a quo vel hac sola nota diversus esse convincitur. Pinna ad branchias utrinque una, radiis 19, primo majore quam piscibus hujus generis, in ventre duz, è regione ei qui in dorso est radiis utrâque novem, pinnæ branchiarum sunt albidiores reliquis, illaque dorsi lividior. Orificium excrementorum · plus tertia longitudinis parte ab extrema cauda distat, quæ ei subnectitur pinna radios 13 continer, cauda forcipata, lineæ punctatæ in lateribus bis inflexæ. Digitos 12 & 16 longus invenitur. Reperitur in Rheno, in lacubus in Holderness agri Eboracensis, in lacubus non procul a Lincolnia D. Lifter, & in fluvio Cherwell agri Oxonienfis, D. Plott. Hift. Nat. agri Oxon.

est quam Orfus aliquanto longiore; dorso susceptibles liquames oculorum ima parte macuia sanguinea notantur. Intestinorum triplici reslexione, si alia nota decient, ab Orso

distinguitur.

16. Nasys

16. NASUS Alberti Aldrov. 611. Gefnero eriam Simus & Platyrhynchos dictus. Savetta Italis. Sueta Ferrarientibus, Nase Germanis. Longitudo pedalis; color & figura Leucisci aut Capitonis. Venter & latera argentea. Pronæ partis pinnæ omnes, & interior pars caudæ in nonnullis aliquantulum rubescunt. Ad occiput macula est nigricans. Caput exiguum ; Venter planus, latus, squamæ amplæ. Lineæ literales ventri quam dorso propiores sunt. Rostrum ultra os aliquantulum prominet simum & obcusum est, Ge/n.] quo ab omnibus aliis hujus generis differt ; unde & nomen Nasi ei impositum. Os exiguum, Dentes nulli : Cranium pellucidum ; Irides inter aureum & argenteum colorem ambigunt. Branchiarum carunculæ pectiniformes valde exiguæ. Pinnæ dorfi fitu & radiorum numero cum Brama convenit. Vafica aërea bipartita. Caro alba, laxaque & insipida est, Spinulis referta.

A. 17. CAPITO five CEPHALUS Gein. 215. Rondel, Capito Ausonii five Squalus veterum Aldrov. lib. S.C. 17. A CHUB or CHEVIN. Corpore est longiore quam Cyprinus: Capite nigricante magno Dersum obscure viride est, venter & latera argentea, in majoribus tamen & adultioribus, præsertim obesis, aureo colore micant, & punctulis quibusdam nigris ceu guttulis irrorantur. Tempora flavescunt. Squama ut in Cyprino maximæ, angulosæ. Os non amplum, maxilla inferior, paulo brevior: dentes omnino nulli. Palatum molle, in eo autem ossiculum triangulare. Nares magnæ, patulæ, foramine duplici, quorum alterum hinc inde valvula tegit. Oculi mediocres iridibus velut ex aureo & argenteo colore mixtis. Cauda forcipata. Pinnæ omnes colore ex cœruleo nigricante inficiuntur in pisce Gesnero descripto pinnæ omnes rusto colore tingebantur, Venter in hoc pisce nonnihil repandus. Lineæ laterales imæ ventris carinæ parallelæ decurrunt. Aristis in carne multis abundar

Fluviorum alumnus est, sub stipitibus arborum & in storaminibus delitescere amat.

18. CA.

120 SYNOPSIS METHODICA

18. CAPITO caruleus Gesneri 1266. Aldrov. 603. Germanis alicubi Scheert dictus, alibi Jesen & Jentling, & Koppen. Corporis figura est lata & compressa, capite lato, ab ore ad occiput plano, vel parum adinodum incurvo, verum ab occipite dorsum in gibbum assurgit. Os est multo majus est, quam vulgari Capitoni, & sursum à Ventre ressexum. Cauda bisurca: Dorsum ex coeruleo suscum, latera argentea. Venter slavicat. Pinna ventris nonnihil rubescunt. Cranium pellucidum est, ex susco pallidum: Branchia 4, duplici aristarum ordine composita, quarum priores duriores & magis osse quam in aliis sere piscibus, in tubercula desinunt. Dentes in maxillis nulli, verum in imo ore prope orificium ventriculi ossicula dentata ut in toto hoc genere. A Capitone vulgari ore & capite præcipue dissert.

19. CAPITO fluviatilis rapax Gesneri 1267. ein Rappe, i. e. Corvus, quòd ejus volucris instar rapax voraxque sit. Piscis est candidus, argentei splendoris: dorso tamen susce & subcoeruleo. Squame latiusculæ, penues & perspicuæ. Longus est, crassus & carnotus; caro aristis plena. Dentes ei non in ore, sed in faucibus sunt, ut aliis quoque hujus generis, longiusculi, utrinque septeni. Ventriculus & intestina simul piscis longitudinem pon æquant. Maximi qui apud Misenos capiuntur, ad

6 aut 7 libras accedunt.

20: CAPITO anadromus, quem Miseni Lette vel Blike nominant, Gesn. 1269. sorte idem cum Naso superius descripto. Squama parvæ; dorsum subsuscum; Linea utrinque à branchiis ad caudam tendit, in qua puncta susci coloris digeruntur. Caput crassiusculum. Oculi pulchri magni, albicantes; nases magnæ non procul ab ore. Os molle prorsus, in quo nec dentes sunt nec alià asperitas; sed ab inicio gulæ seu saucium, maxilla utrinque valida dentibus senis oblongis vallata. Caro optimi saporis est.

21. CAPITO lacustris; Albus Piscis Salviani, an Capito caruleus? Albus squalo Alburnove persimilis est, ab eo tamen differt. 1, Albus paulo longior Albumo.

 Rostro est acutiore, oculis majoribus, ac dorso magis repando repando. 3. Subnigras Pinnas Albus, subruffas vero Albumus habet. 4. Amplioribus squamis Albus tegitur. 5. Albus Capite ac dorso magis est subviridis. Caro dura, & insipida, ut piscium fere omnium vilissimus jure censeatur.

A. 22. BARBUS Rondel. Geln. 143. Mystus fluviatilis Bellon. A BARBEL. In plerisque omnibus linguis, ut recte Gesnerus, à Barba nomen habet. Longitudine est pedali aut cubitali, colore in dorso olivaceo, pallescente in ventre argenteo, Dorsum & latera punctulis nigris guttata. Figura corporis longa est & subrotunda. Dor/um acutum, arcuatum. Squama mediocres. Linea punctorum media latera dividunt. Venter planus, aded ut situ prono, ventri incumbens ore terram attingat. ut reliqui fortasse omnes qui in fundo versantur. Caput, declive, rostrum acutiusculum. Os non grande, edentulum; superior mandibula ultra inferiorem procurrit. Barbulas habet quatuor, duas ad angulas oris, duas superius prope apicem rostri: Cauda bifurca. Oculi parvi. deorsum spectantes, iridibus vel aureis, vel argenteis, fusco maculatis. Carne est molli & laxa.

23. LEUCISCUS prior Rondel. qui Gallis Gardon vocatur. Sargus & Cephalus & Gardo Bellon. A Cupitone seu Cephalo fluviatili cui aliàs similis est, differt capite minore, carpore latiore, dorso coeruleo, cervice virente, oculis slavescentibus. Piscis est alacris & vividus. Rondel. Corpore sunt (inquit Bellonius) compressiore & magis recurvo quàm Squalus, tergore magis nigricante, & auri colorem referente, pinnasque subrubras habent. Latiusculis squamis conteguntur, ipsoque capite magis ad Leuciscum quam ad Squalum accedunt. Bellonium Gardonem suum pro Rutilo habuisse clarum est, cum eum Anglis Roscies, h. e. Roches dictum ait. Gesnerus tamen Gardonem à Rutilo distinguit. Gardo nobis nondum cognitus est, necdum plane constat an à Rutilo distinctuis sit nécne

A. 24. LEUCISCUS Bellonii, Leucisci secunda species, Rondel. Gesn. 30. A DACE, or DARE, Cephalo similis est, sed minor & paulo candidior, capite minore

Digitized by Google

122 SYNOPSIS METHODICA

minusque plano; cauda magis forcipata, congore tenuiore & compressione [longiore tamen & angustiore quam Rusilus] squamis minoribus contecto. Albo colore niret, & veluri inter squamas striis rectis interstinguitur. Bellon. ex susception partim viridis est, partim slavus Rendel. Dorsi color è susception, slavo & viridi sere permixtus, Gesn. Irides oculorum quam in Cephalo minus slavent: Cauda & pinna dorsi minus nigricant, nigris autem maculis interdum inficiuntur, catera pinna minus rubescunt. Dentes in maxillis nulli, sed ut reliquis hujus generis in imo ore.

Dard Gallis dicitur, quod sagittæ modo se vibret, vivaxque est, unde nomen Anglicum Dare. In summis

aquis ludit Caro mollis.

25. DOBULA Schoneveldii. Ad Leuciscum (inquit) proxime accedit omnibus partibus piscis quem ad Albim & Hamburgi Dobeler, Musebyter, &c. vocant piscatores, sed corporis est adhuc castigatioris, & Lucii in formam

quadrati, saporis non ingrati.

26. MUGILIS five Cephali fluviatilis species minor Gesm. Hasela, Hassle sive Hassler Tigurinorum, Argentinenssibus Schnotsish. Squalum multo magis quam Leuciscum supradictum refert; mollis, gracilis, duos aut tres palmos longus, per dorsum in viridi nigricans, ventre & lateribus argenteis. Pinna dorsi circa mediam longitudinem sita. Squama majusculæ tenues. Linea punctata laterales imo ventri quam summo dorso propiores. Maximæ vix librale pondus, longitudinem pedalem excedunt.

Leucisco Date dicto simillimus est, Gesnerus tamen, cui ambo optime noti, distinguit. Tiguri vidimus pluri-

mos.

27. RUTILUS sive Rubellus sluviatilis Gesneri 965. Bellonie une Rosse: Rondel. Phexini species; eidem Vanron Lemani lacus, ut Gesner. Angl à Roche. Germanis Rotel. Brama minor est. Corpus compressum latum. Dorsum suscem suscens suscens venter pallidus. Oculorum irides rubicundæ [Gesnero aureæ]. Color in cauda, pinnisque & ventre & ano sitis, cinnabarinus; nam cæteræ minus rubri habent. Squamæ latæ, striatæ.

argentez, levi tactu deciduz. Cauda bifurca. Supercilis & juxta branchias aureus color. Os parvum. Nulli Dontes nisi in imis faucibus. Caro aristis plena. In laçubus

stagnis & fluviis.

28. GRISLAGINE Augusta dictus, Gobii fluviatilis species. Figura corporis Rutilo similis est, dorso obscura corruleo, ventre & lateribus infra lineam punitatam asgenteis. Linea ipsa laterales citrina sunt: supra lineas citrinas linea nigra hinc inde ab oculis ad caudam conti-

nua. In reliquis cum congeneribus convenit.

A. 29. ALBURNUS Ausonii, Ablet Bellonii, Alblen Germania. A BLEAK. Corpore est latiusculo compresso, longitudine 6 digitos rarò excedente. Capur parvum. Squama argentez, tenues & facile deciduz. Dòrsum ex coruleo fuscescit aut virescit. Oculi magni, iridibus insima parte maculà sanguineà notatis. Cranium pellucidum est. Parvitate sua, corporis tenuitate & latitudine, & colore albicante (unde nomen Anglicum Bleak) à con-

generibus distinguitut. In fluviis.

30. GOBIUS fluviatilis minor, Germanis Wapper. Gobio fluviatili vulgari minor est, minussque maculosus, colore albidiore; corpore ad caudam contractiore & angustiore, quâ præcipue notâ ab illo differt. Cum enim ille ad radicem caudæ semidigitum latus estet, hic vix dig. latitudine æquabat; cumque ille eandem paulò minus latitudinem ad caudam usque servaret, hic in medio corpore latior, versus caudam multo majore decremento angustatur. Dorsum pallidius: Rostrum longius acutius: Maxilla superior productior: Oculi minores. Augustæ Vindelicorum frequens est.

A. 31. GOBIUS fluviatilis Gasneri, Rondel. Aldrors A. GUDGEON. Longus est 5 aut 6 dig. corpore teretiusculo, squamis parvis, dorso fusco, ventre albido. Maculæ majusculæ nigricantes 9 aut 10, à capite caudam versus in eadem recta, per media utrinquue latera digeruntur, præter quas aliæ parvæ per dorsum caudam & pinnas nullo ordine disseminantur. Ad utrumque oris angulum cirrus unus. Carne est solida, & palato accepta.

In fluviis passim,

A, 32.

-32. COBITIS fluviatilis barbatula. The LOCHE, or GROUNDLING. Fundulus Recentiorum. Gobionem fluviatilem tum figurà tum colore resert, est tamen multò minor & brevior, ut quæ quatuor uncias vix excedat. Corpore est molli lubrico; taudà compressà latà non forcipatà; squamis parvis aut nullis. Caput, dorfum, pinnæ, cauda maculi nigricantibus asperguntur, alias sordide flavicant. In superiore maxilla tria barbularum paria; unum ad angulos oris, duo prope rostrum extremum. Oculi parvi iridibus luteis. Caro tenera est & delicara. In fluviis prope fundum versan-

23. COBITIS barbatula aculeata, aculeata vel oxyrbynchos Gesn. 482. Aldrov. 1. 5. c. 30. A præcedente differt, figurà corporis latiore, magisque compressa, capite autem multo compressiore & latiore quam reliquum corpus. 2. Barbularum numero; nam hæc quatuor tanthm habet, illa autem sex. 3. Et maxime, hamulis illis inter oculos & rostrum, seu aculeis utrinque duobus, uncóve utrinque bifido.

Aliam insuper Cobitidis barbatulæ speciem vidimus, cui os 8 vel 10 cirris cinctum erat, sex mandibulæ superiori,

inferiori quatuor innascentibus,

34. TENIA cornuta Schoneveldii: Palmium longus est, toto corpore valde compresso, transparente, ejusdem ferè latitudinis à capite ad caudam usque, ad quam longirudo octupla est. Dorsum & caput nigricant, hinc à branchiis ad caudam rectus ductus pulli coloris descendit, infra quem alius 16 circiter punctis nigris distinctus; ab hoc venter obscuré albicat. Os parvum est. Superior maxilla ultra inferiorem prominet, illudque recipit & claudit pyxidis modo. Oculi parvi funt, sub quorum anteriore parte utrinque, enatum habet aculeum candidum, binis apicibus acutiffinis horrentem, quorum qui prior brevior est.

35. COBITES fluviatilis Rondel Geln. 479. Digitali est magnitudine, rostro satis prominente. Corpus flavescit & maculis nigricantibus notatur. Subrotundum est

& carnosum: Carne humida & viscida.

Subro-

Piscis quem Ryferle nostri vocant, si non hic est, ab eadem tamen similitudine [cum Gobione fluviatili Ausonii] sic & ipse vocari poterit. Digiti longitudinem parum excedit, colore per dorlum è corruleo virescente, per latera & ventrem candido. Descriptiones tum Rondeletii, tum Gesneri adeò breves sunt & generales, ut an eundem an diversum pisciculum describant planè nesciam.

36. PHOXINUS Squamosus major, Bambele Tigurinorum Gesnero. An Riemling Argentinensium Gesn. 844. Sex digitos longitudine non excedit. Caput pro magnitudine crassiulculum, nigricans. Iris oculorum crocea, qui color etiam ad pinnarum omnium initia spectatur. Pinnarum ad branchias articulus veluti carunculam quandam haber, in aliis parum, in aliis valde croceam. in aliis (si bene memini) rubentem, pro ætatis ratione & sexus differentia, fortaffis & aquarum & regionum in quibus degunt. Squamas habet albicantes, lineam fuscam oblique à capite ad caudam ductam. In principio caudæ maculà atrà notatur, & aliis minoribus singulis ad initia pinnarum utrinque. In fluentibus solum aquis reperiuntur. Gesn.

37. VARIUS seu Phoxinus lævis Aldrov, Pisciculus varius è Phoxinorum genere Rondel. Gefn. A PINK or MINIME or MINOW-PINK dicitur à colore. Minime à parvitate. Pisciculus est Gobione fluviatili duplo minor. corpore teretiusculo 3 digit, longo, squamis minutissimis & vix conspicuis, barbulis nullis. In utroque latere lineam habet auream à capite ad caudam ductam : infra quam color admodum variatur, in nonnullis enim totus venter coccineus est, in aliis albus, in aliis cæruleus splendens: in aliis denique latera eribus variantur lineis superiore & inferiore aureis, medio cœruleo. In saxosis vadis, aut sa.

bulosis, ubi rapidiores sunt aquæ decursus.

38. BUBULCA Bellon. Alburno Ausonii cognatus pisciculus Gesneri judicio. Piscis est Sequana alumnus, non tamen usquequaque frequens, ut qui non semper appareat, sed serò in conspectum veniat. Bremmam & Castagnolam marinam toto habitu zmularetur, nisi corpore esset minimo; planus enim & latus est, sed & argenteo nitore refulget, atque orbicularem magis habet formariquam in longitudinem protensam. Digitos 3 longus est, sesquidigitum latus. Squamis tegitur magnis & latis. Carneum quiddam, ut Copeinus, in fornice palati ostendir. Reliqua descripcio pisciculis plerisque communis est.

39. PIQUITINGA Brasslensibus Marcgr. Duos aut paulò plus digitos longus, figura pæne ut Parabucu, à quo non multum dissert. Os habet parvulum, sed quod ample aperire ac rotundare potest: Oculos satis magnos, iridibus argenteis. Pinnarum numero, figura, situ cum reliquis hujus generis convenit. Cauda forcipata. Color capitis argenteus splendens superiis olivaceo imbutus. Tegitur squamulis albis, in dorso tamen olivaceus color translucet. Per utriusque lateris medium tendit linea recta, lata, argentea, splendens usque ad caudam.

40. GUARUGUARU Brailiensibus Marcgrav. Sesquidigito nunquam major est, exili corpore oblongo, instar minimi Phoxini. Caput compressum; oculorum irides aurex. Pinnam unam in dorsi medietate posteriore situm; ab ano nullam, ni Marcgravius in numero pinnarum erret. Cauda in extremitate circinata. Caput surperius & dorsi anterior medietas susci sinut coloris, posterior & latera aurei, squamulis umbratis umbra. Caput inferius & venter aurei splendentis. Pinnula slavx. Prope caudam utrinque maculam habet nigram. In lacubus & stagns capitur.

41. PIABA Brasiliensibus Marcgr. Magnitudine est nostratis Phoxini, 2 aut 3 dig. longus & major: Squamo-sus, oculorum iridibus aureis. Variis coloribus, aureo, argenteo, viridi, indico, in dorso, lateribus & ventre pingitur. Post quamlibet branchiam maculam habet rotundam, satis magnam Indici coloris, & statim post hance ejuschem coloris aliam Luna corniculata figura. Capitur

in omnibus fluviis dulcibus currentibus.

Pifces

Pisces ossei seu spinosi unică in derso pinnă, radiis anterioribus aculeatis & rigidis, posterioribus mollibus & slexilibus.

1. CUGUPU GUACU Brasiliens. Lusicanis Meros, Belgis Jacob Evertzen Marcgr. Ingens sit piscis, 6 interdum pedes longus, ambitu 4 pedum & 8 digit altitudine pedum 14. Caput & 05 magnum, quod appertum in rotundum dislatat, edennulum: Oculi mediocres, iridibus slavis. Caudæ pinna serè quadrata. Squame parvæ. Totum caput dusum ac latera cinerei sunt coloris cum umbra mixti, & versus dorsum paulò saturatioris. Venter albicat. Pinnæ omnes cum cauda dilute brunne. Per totum caput, dorsum ac latera manula parvæ nigræ seu puncta frequentissima dispersa. Venter verò & reliquæ pinnæ cum cauda his punctis carent.

Quanvis Marcgravius 3 duntaxat pinnas huic pilci attribuat, nec pinnarum ventralium in descriptione ullam saciat mentionem, quia ramen Jaan. Nicubof ejus ventri pinnas quamvis angustas in icone sua appingit, huic generi adscribendum duximus, nec ad pinnis ventralibus carentes amandandum, ut Willughb. Ichthyol. p. 303-aliquando destinavimus. Notandum tamen, maculas nigras quibus hic piscis infignitur in icone Nieubossiana majores pingi, quam Marcgravius eas describit: forte species diversa sunt.

2. PIRATIA PUA Maregr. Piscis hic ingentem magnisudinem assequirur. Inserior mandibula paulò longior est superiore. Dentes acuti in tota mandibula inseriori in superiore solum in medio, qui longiores, quemadmodum & medii in inseriori. Os ampliare amplissime por test in rotundum foramen. Oculos obtinet non ità amplos pro cosporis mole: Corpore autem est oblongo, dorso paulum-insurvato versus caput, & ventre mediocrirer amplo.

Y 2 Coprus

Corpus posterius quadrate extenditur. Squamulis vestir tur parculis, ut ad tactum glaber videatur. Coloris est per totum ex obscuro aureo hepatici, qui tamen obscurior in dorso & summo capite. Huic autem colori per totum retis in modum cinerei coloris liturz obtenduntur. Pinnz omnes ejuscem sunt cum corpore coloris, laterales autem przeterea simbrias habent aureas, reliquz epaticas. Carne est satis probata, si junior sit; sin adultior 200 aut plurimum pondo, minus proba.

3. BRAMA (axatilis Nieuhoffi seu Pagrus Indicus. Piscis est grandis, 4 interdum pedes longus. Bramz suviatik similis (unde nomen Brasem) verum magnitudine excellit: Oculi grandes; rostrum dilute rubet, ut & pinnz posteriores cum cauda: Ristus amplus; Piscis est pelagius. Caro inter dissecandum se contrahit, unde nomnullis Crampers, i.e. Spasmodes dicitur. Carne est solida & non insipida. Ob descriptionis & iconis impersectionem, an recte hunc piscem hic loci disposuerim nescio. Color ruber quo caput & pinnz diluuntur, sigura corporis similis, & magnitudo insignis, vel Pagrum, vel Pagro similem piscem esse argunt.

4. STRONT-VISCH, i. e. Piscis stercorarius Nieuhossi. Ita dicitur, quia circa latrinas, ubi victum quarit,
plerunque capitur, unde nonnulli ut insalubrem rejiciunt, boni tamen saporis est seu tostus, seu elixus. Planus
est & latus, vix spithamam longus, latitudine fere pari,
ventre subcœruleo, corpore maculis suscis vario. Icon
pinna dorsalis radios anteriores spinosos, posteriores molles
exhibet, nec sigurà corporis dissimilis est Sargo aut Sparo.

Scarus Veterum quis piscis fuerit dubitatur. Randele-

I. ONIAS: cujus notæ sunt, Squame magnæ tenues; Color ex cœruleo nigrescens, ventre candido; forma corporis ad rotunditatem accedens; macula nigra in cauda: Dentes lati humanis incisoribus similes, & in maxillis ossea tubercula; cauda lata, in cornua non divisa: Oculi magni cum superciliis coloris Indici.

Vidimus Venetiis Piscis quandam speciem, quam Piscenteres & Ichthyopolæ Orada vecchia, i. e. Auratam vetu-

sum appellarunt, tum siguræ tum descriptioni Rondeleria: næ per omnia respondentem; quam tamen Scarum Veterum suisse non concedimus ob rationes Willoughb. Ichthy-

olog. dele dictas.

2. VARIUS, qui Turdi species esse videnur, vel ad Turdos accedere, siquidem notæ conveniunt. Cauda coloris Indici, reliquum eorpus partim ex viridi, partim ex nigro cœruleum; squamæ velut notis obscurioribus aspersæ: Os mediocre, dentes lati, (quo à Turdis differt) in superiore maxilla densi, in inferiore rari & acuti. A dorso ad caudam fere aculei tenui membrana connexi, & æquis intervallis dispositi, in singulorum summa parte membranula pendet vexilli instar. In medio ventris notas duas purpureas habet, cujus etiam coloris podex est.

3 SCARUS Bellonii, quem Veterum esse putamus. Corpus èi ex livido rubet ut Mullus, minus tamen florido colore: Equame latæ tronssucidæ: Pinne obtusæ ut in Corpo. Appendices (inquit) utrinque transversas atque eminentes habet ad caudæ latera, quas in nullo præterea pisce unquam conspexi. Dentibus est obtusis, quorum incisorii nostris sunt persimiles. Unicam habet in tergore pinnam, tenuibus aculeis asperam. Corporis Scari moles vix unquam major est quant quæ pollice & indice comprehendi potest, neque raro est spithama longior.

Scarum piscem, & quidem solum, ruminare Veteres zradiderunt; verum nobis id non videtur verisimile.

4. D. Willughby Ichthyologiam. p. 305.

4. SCARUS Cretensis Aldrev. Aridus piscis (quem descripsit D. Lister) 13 dig. longus erat; caudà forcipatà; Capite & ad latera post branchias ex fusco viridis, cætera ex slavo virescit. Utraque maxilla in bina ossa diducitur ad modum quorundum piscium ex Orbium genere; e superiore autem maxilla oriuntur quini denticuli acuti, &c. vide in Append. Wil. Ichthy. Item ossa inferioris maxillæ dentibus multis serræ in modum dentata sunt. Squama propiscis mole ingentes: quorum unus ordo media latera dividens, velut opere soliaceo venuste depictus est.

5. SPARUS Rondel. l. 5. c. 3. Aldrov. l. 2. c. 18. Bellon. G.fn. 1056. Sparo Venetiis. Pro magnitudine latior

tior, & corporis versus caudam circumscripcione rotumdior est quam Aurata; à qua praterea differt, quod aureis illis palpebris careat, quod cauda macula nigra pingatur; quod colore sit pallidiore & luteoviridi; squod maeulis illis nigris purpureisque ad branchias careat; quod dentes primores lati sint, adeóque & sigura & sit u humannis incisoribus similes; quod denique non excrescat in magnitudinem Aurata parem. A Sargo & Cantharo disfert, quod lineas seu areolas nigricattes, neque secundum longitudioem, neque transversat obtineat. In Adriatico sinu, inque Mari Insero sere ubique obvius est.

6. SARGUS Rondel, l. 3. c. 3. Aldrov. l. 2. c. 16. Bellonii Gesn. 993. Sargo Italis. Rostrum huic acutius quam Awata aut Sparo, sursum nonnihil restexum; Demes primores ut in Sparo. Ab utroque differt, quòd tuberculis illis ossessi granulosis in maxilis caret: quodope totum corpus annuli transversi fusci distinguant Parea aut Mormyri in modum. Ab Aurata privatim, quòd brevior sit latiorque pro magnitudine, St extrema circumscriptione rotundior; quòd aurea illa lunula inter ocuplos Aurata propria caret: quod denique annulo nigro prope caudam spari aut Melanus instar insigniatur. Genua & Roma hoc genus nacti sumus.

7. Jaguacaguare Brasiliensium Matogr. huic vol idem

est, vel simillimus piscis.

8. CANTHARUS Rondel. 1. 5. c. 4. Aldrov. 1. 2. c. 20. Gefn. p. 211. Hic figură superioribus duobus similis est, verum & ab eis, & a reliquis congeneribus in multis differt.

1. Quod color ei obscurior & nigrior sit. 2. Squame longe minocos. 3. Nigro illo prope caudam annulo caret. 4. Dentes non lati sunt, sed teretes & açuei ut in Auraca. 5. Nulla in maxillis tubercula ossea, sed illorum vice asperiatas quædam. 6. Id quo præcipue à præcedentibus differt sunt linea lutea prope parallelæ à capite ad caudam decurrentes ut inssaha, obscuriores tamen. Intestinum rectum in omnibus quos diffecuimus purpureo extremento plenum erat. Hic etiam Genna & Roma non rarus piscis est.

9. MELANURUS

9. MELANUR US Rondel. l. 5, c. 6. Bellonii Gesn. 638. Aldrov. p. 63. Occhiata, i. e. Oculata Romæ. Figurà corporis oblongà à præcedentibus differt & ad Salpam accedit. Candà admodum sorcipatà est. Longitudine est palmari aut sesquipalmari, pondere librali. In Mari infero circa Liburnum, Romam & Neapolin frequens est: in Mari supero rarior, nec enim Venetiis unquam vidimus, In oceano Gallico & Britannico perrarus est, ut recte Belolonius.

Pisces quinque proxime descripti notis sequentibus à se invicem facile possunt distingui. Aurata dentibus incisoribus acutis, superciliis aureis, magnitudine eximia. Sparut incisoribus latis nullis neque rectis, neque transversis in lateribus lineis. Sargus incisoribus itidem latis, faciis transversis nigris ut in Perca. Cantharus incisoribus acutis ut Aurata, lineis secundum longitudinem stavis. Melanurus oculis magnis, lineis in lateribus nullis, sigura corporis productiore: adde etiam annulum circa caudam nigrum, qui quamvis huic speciei peculiaris non sit sed Sparo & Sargo communis, est tamen insignior & saturatior huic quam illis.

A. I. AURATA omnium Auseum, Græcis Kpierossus. The GILT-HEAD or GILT-POLL. Piscis est lasus, ad latera compressus, & Bramæ nonnihil similis. Ad duas nonnunquam spithamas longitudine accedit, pondere ad 10 lb. vix unquam pervenit. Squamæ mediocres. Dorsum nigricat. Ad supremum angulum operculorum branchiarum macula plerunque nigra habetur, & infra eam non raro etiam purpurea. Inter oculos ductus arcuatus seu lunulatus aereus, (unde nomen) cujus gibba seu convexa pars rostrum spectat, cornua oculos. Dentes in utraque maxilla in gyrum dispositi, oblongi & subrotundi. Dorsum acutum & cultellatum: cauda bisurca, Caro præcipuæ æstimationis est, ob saporem & salubritatem.

A. 2. PAGRUS Rondel. Bellon. Pagrus seu Phagrus Aldrov. Gesn. The SEABREAM. Rubellione, major est, alias similis rum sigurâ, tum colore: quomodo differat vide in Ichthyol. D. Willughby. p. 312. Ab Aurata, cui figurâ corporis similis est, & pondere æqualis aut major,

colore rubello distinguitur. Carne est laudabili, & latis tum palato grata, tum stomacho seu ventriculo commoda & lalubri.

3. Pagrus Jamaycensis lineis lureis varius D. Sloane, The PARGIE. A Pagro præcedente Europæo non multùm differt præterquam figura anterioris partis corporis fere circulari; colore leucophæo, lineis aliquot luteis à

capite ad caudam deductis striato.

4. Pagrus totus argenteus D. Sloane. A STONE-BASSE. In omnibus Insulæ Jamaycæ fluviis capitur, ínque mari ipso una cum Mugilibus. Toti coloris sunt argentei, & quamvis satis vulgares fint, inter optimos tamen pisces habentur.

Piscaores nestrates Lupum marinum Basse vocant. Verum icon hujus piscis neque Lupo neque Pagro re-

sponder.

5. ERYTHRINUS Rondel. 1. 5. c. 16. Erythr. five Rubellio Aldrov. 154. Rubellio vel Fravolino Salvian. Alboro Venetiis. Ab Aurata differt 1. Magnitudine, qua ei cedir. 2. Colore, qui huic per totum corpus dilute rubet. 3. Rostro acutiore. Oculi amplissimi sunt, iridibus argenteis cum aliqua ruboris tinctura. Opercula branchiarum in hoc, & in omnibus congeneribus squamofa.

6. ACARNAN Rondel. Gesn. p. r. Cum hic inter Enthrinos & pro Enthrino Romæ vendatur fatente, Rondeletio, ego sanè suspicor eum ab Erythrino non differre specie: colore est candido; squamis argenteis, oculorum iridibus aureis; spatio quod inter oculos est compresso,

quo cum Pagro convenit.

7. DENTEX five Synodon Aldrov. l. 1. c. 12. Synagris Rondel, 1. 15. c. 19. Pentalis five Dentex Bellon. Ge/n. 1119. Dentale Italis Pagro non multum diffimilis est, sed pro magnitudine crassior & longior. Caput ei depreisum, rostrum oblongum, dorsum cultellatum, fordide viride aur flavicans, in grandioribus interdum purpurascens, maculis lucidis coruleis & nigris varie resperfum, uti funt & latera. Dentium in utraque maxilla ordo unus, in quibus 4 hinc inde præ aliis conspicui & cani

Digitized by GOOGLE

i ini

caninorum zmuli, unde Pisci nomen Oculi grandes, iridibus aureis. Venetiis & Roma frequens est; in Oceano captos nondum vidimus. Vulgarium pondus 3 aut 4 librarum esse solet; 10 Librarum pondere observavit Salvianus.

8. SYNAGRIS Bellonii Gess. 1120. Synodontem & Synagridem non specie sed ztate sola differre Rondeletius sentit, ut Smagris dicatur minor, Synodon major; Bellonius, Salvianus, Gillius & Gesnerus eos distinguunt Aristotelis aliorumque Veterum autoritate. Synagridem Bellonius prolixe describit, notis multis allatis quibus à Synodonte possit distingui; quas quia mihi ad distinctionem non videntur sufficere omitto. Videat Lestor Ichthyologiam D. Willugbby p. 313. Græcorum vulgus (inquit) optimis notis Synagridem à Synodonte distinguit.

9. HEPATUS Rondel. Gefn. A colore & magnitudine Hepatis Græcis dictus piscis, Pagro similis, oculis majoribus quam pro proportione corporis; colore obscuro, seu ex cœruleo nigrescente, cum macula nigra in cauda Melanuri modo. Note ba prater siguram Pagri Melanuro communes sunt. Hujus ergo piscis certiores distinctionis nota exquirenda sunt; nobis enim nondum sais-

factum est.

Piscis est marinus litoralis, Pagro quodammodo similis, colore ex purpureo rubescente, oculis magnis, dentibus sertatis, Podice admodum parvo, habet enim rimulam tantum, quam vix animadvertas nisi ventrem comprimas. Seminis meatibus caret. Quis hoc credar? Nec aliæ notæ sufficient ad piscem hunc cognoscendum, & ab aliis

omnibus distinguendum.

11. O RP HEUS Bellonii Gesn. 751. Græcis bodie sie dictus. Magis compressius est quam teres, latior quam sit longus. Os parvum; dentes Scari, & labia pariter carnola. Squamæ asperæ, sirmiter adhærentes. Pinnæ omnes variis coloribus spectabiles: Cauda minima bisurca; item laterum & ventris pinnæ obtusæ. A media sui corporis parie secundam dorsum livet & nigricat. Albicat sub ventre. Capue pæne rubeum est. Herbis yescitur ut Salpa & Sparus.

Rondeletius Orpheum piscem pondere 20 libras æquare scribir.

12. GUAIBI

134 Synopsis Methodica

raco de Velha Lusitanis. Corpore est latiusculo; dorso elevato & à capite arcuato, 12 aut 14 dig. longus, 4 latus, Caput acuminatura; in utraque maxilla series minimorrum denticulorum: Oris inferior pars cum lingua coloris sanguinei: oculi grandes iridibus aureis susco admixto. Pluma ut in reliquis hujus generis; Cauda biscornis. Squama mediocres, argentea per oras melini coloris; in occipitio, & dorso magis corrulescunt. Linea laterales melina. Capitur mari inter scopulos, estque boni saporis.

13. MYSTUS marinus Bellonio Gesu. 144. Color arigenteus, (verum dorso candidior) corpus oblongum vesus Mormyri, cum 10 utrinque lineis transversis nigricantibus: Cauda bisurca; Caput oblongum: Oculi non magni iridibus aureis: Labis crassa, prominula, asperitates dentium loco, verum in imo ore demes habet molares. Cirri tenui membrana maxillæ inferiori conjunguntur. Caro sapida. Squame curi fortiter adhærenc. Nullæ

ad pylorum apophyses.

14. MORMYRUS Rondel. 1. 5. 0. 22. Aldrew. 1. 2. 0.
19. Figura corporis Dentici similis est, ad latera compressus, Aurata angustior, Manade longior, dorso acuto, ascuato, rostro exporrecto & acutiusculo. Pedalem magnitudinem raro attingit. Dorsum & latera è viridi coerusescunt. Linea seu zonæ transvorse parallelæ nigricantes 11 aut 12 ad intervalla per totam longicudinem dorsum & latera distinguunt. Os amplum, labia crassa. Donses in angulo maxillæ acuti parvi; interius ossea tubercula. Ocusi mediocres iridibus aureis suscensionales. Canda sorcipata. Mesenterium ut in Quadrupedilbus. Pro apophysibus ad pylorum duo tamum cubercula sursum spectantia. Capitur in mari Infero non raro.

15. SALPA Rondel. 1. 5. c. 23. Aldrev. 1. 2. c. 21. Bellon. Gess. 979. Longior est & spissior pro magnitudinis ratione quam Aurara, dorso minus repando. Longitudo serè pedalis, pondus librale. Linea aurea à capite caudam versus deductar 10 aut 11, utrumque latus pulcherrime depingunt. Oi angustissimum, unicum tantum bebene

habens demium ordinem, in superiore manilla bicuspidum, Osuli mediocres, iridibus aureis. Squama amplæ ; Gauda sorcipata. Intestina Quadrupedum similia longissima & mesenterio adnexa. Ventriculus Alga replenus, unde patet eam herbis vesci, qued Veseres & Reconsistes magno consensu tradunt. Piscis est vilis & plebeius, aspectu quidem pulchet, palato minus gratus. In Mari Medi-

terraneo frequens est.

16. B COPS primus Rondel. Boga Italis distas Gess. 147. Bax prima Bellon. Longisudo spithamiza: Figura grácilis retenulcula: Squame majuscula: Dorsum olivaces calotis seu stavicans: Linea laterales obsera late: infra quas in atroque latere 4 lineae parallelæ aureæ aque argenteæ obsturiores à capite ad caudam deducta. Osuli grandes, unde & nomen pisci inditum, iridibus argenteis. Os modicum: denticulis parvis. Intestina longa, ansractuosa, Quadrupedum instar mesenterio adnexa. In mari Infero frequens reperitur.

17. BOOPIS secunda species Rondel. Rostro est quam præcedens acuriore, dorso en corruleo subescente, eauda itidem rubescente: Oculorum iridibus en aureo virescentibus: corpore toto latiore quam Boops, sed bre-

viore.

18. Rara BOOPIS species Rondel. Palmi majoris longitudine est, totus à squamis nudus: Oce parvo, oculis valde magnis pro corporis ratione. In pronis partibus pinnam habet ad caudam usque continuam: Caudam latam spissanque. Sapore, carnis substantia, oculis

Boopem piscem refert.

19. MENAS Rondel. 1.5. c. 12. Bellon. Gefn. 612.
Aldron. 1.2. c. 39. Figura corporis Percam refert, verum latior est & compression, longitudine semipedali; colore dilute viridi aut savicante, areolis obscurioribus transversis & lineis secundum longitudinem caraleis, macula uttinque nigricante magna rotunda in mediis sere lateribus. Massarias Gyllius & Rondeletius Mænam hyeme candidam esse scribunt, vere & æstate variam, maculis & lituris caruleis obliquis toto corpore, & potissimum in capite & dorso sparis. Cauda parum sorcipata; oculi

quam in Boope minores, iridibus argen:eis. Or clausum minimum apparer, sed dum hiar rictum magnum ostendir. Nam labellum superius tubi in modum in longum extenditur, & reducitur iterum cum os clauditur. Namque summa sui parte costam seu fulcrum quoddam habet, qua in sbeculam recipitur in superiore maxilla excavatam; quae nota huic peculiaris. Maris Mediterranei incola est.

20. SMARIS Rondel. Bellon Gefn. 616. Aldrov. Mana fimilis est sed minor, digiti tantum magnitudine, corpore teretiore, graciliore, & pro magnitudine, longiore quam Manas, ad Boopis figuram accedente colore obscuriore. Annulis transversis caret, maculam tamen nigram, utrinque circa gravitatis centrum similem obtinet. Pinna ad branchias & eauda extrema dilute rubra. Cauda forcipata.

Turdorum Salvianus recte & ex natura rei duo genera prima constituit. Nam aut minor est & latus Turdus, aut major & oblongus.

Turdi minores sunt.

A. I. TUR DUS vulgatissimus, Tinca marina Venetiis. The WRASSE, or OLD WIFE, i. c. Vetula. Tincæ sluviatili sigurā similis est, magnitudine dedrantali; squamis grandioribus. Coler ei varius rubris slavicanubus & suscis sincis alternis 5 vel 6 à capite ad caudam deductis. Rostrum oblongum & sursum reslexum; Labia crassa, carnosa, ultra maxillas producta. Os exiguum: Dentes in maxillis serrati, non admodum acuti. Pinnæ lituris rubris, cœruleis, luteis varid picus, Cauda cum expanditur subrotunda. Turdus piscis dicitur quod Turdi avis instar maculosus & varius sit. Nulsum autem genus piscis novimus in quo Natura colorum diversitate tantopere ludat. 'Non enim specie disserte existi-

existimandum est qui coloribus rantum variant in piscibus magis quam in Avibus & Quadrupedibus. In Mari Britannico & Hibernico. Oculis magis quam palato se

commendat hoc genus piscis,

2. Turdus viridis minor, per totum corpus undique tam prona quam supina parte viridis. Hujus generis non-nulli versus ventrem maculis caruleis notantur: aliis corpus latius & crassius, pinna parum maculata, purpuretum tuberculum juxta anum.

3. Turdus niger, Merula Salvian. & Rondel. 1. 6. c. 5. à colore nigro seu pullo ad cœruleum vergente di-

€itur.

4. Lepras seu Psorus Bellonii non aliter quam colorum varietate à Turdo differre videtur.

Turdi majores & longiores.

5. Turdus perbelle depictus, an Pave Salviani? Mediæ est siguræ, inter'longiores & latiores Turdos. Tres libras pondere interdum superat.

6. Turdus major varius præcedenti similis.

7. Turdus viridis major, corpore oblongo. Corpore est oblongo & Lucio figura non multum dissimili. Prona pars dilutior est & slavicans maculis cinereis vel pallice caruleis varie respersus.

8. Turdus oblongus fuscus maculosus. A præcedente

vix alia in re quam coloribus differt.

Rondeletius Turdorum 12 species exhibet, quas, quiz ipso fatente solo fere colore different, alizque adhuc plures varietates observari possent, omitto, & Lectorem

qui eas scire desiderat ad Rondeletium amando.

I. ALPHESTES five Cinadus Rondel. Gefn. 40. Piscis marinus est & saxatilis dorso purpureo, cæteris in partibus luteus: Corpore strictiore quam Aurata, Menis sigură similis, majore & spissiore corpore, pedali magnitudine, ore trediocri. A cervice ad caudam spinas tenui membrana connexas habet, non divisas. Turdi species esse videtur, notæ enim omnes conveniunt, præterquam spinæ ad caudam usque continuæ.

2. C1;

3. CINEDUS Bellon, torus lunei feu cerei coloris est, alieubi rutilum colorem admixtum habens : Pranerea fquemas in gyrum cremares obtinet, qua multa fcabritie horrent. Dentes in maxillis bino ordine dispositos oftendir firmes, oblenges & acutos.

3, IULIS Roudel. lib. 6. cap. 7. Aldroy. 1. i. c. 7] Goin. \$49, Julis palmum longitudine, digitum magnitudine vix excedit, Turde parve familis, verum pro magnitudine longior & teretior, dorso minime cultellato : Squame parva, ainte adharentes. Colorum pulchritudine & varietate vel Turdum vincit. Pars corporis supina à rostro ad caudam usque nigricar. Media latera linea carules à fummo capice ad caudam deducta dividit. fuccedit huic parallela croces surease; innus venter fordide albicat aut coerulescit. Mares in hoc genere pulchriùs depicti sunt. Os medicore acutum, uno dentium ordine. Labia ut in Turdis: Appendices ad pylorum nullæ. Circa Genuam frequens oft.

4. ANTHIAS primus Rendel. Gefa. p. 63. Colors fimilis est Pagro vel Cinado foi. rubelcente. Pinna à capite statim ad caudam serè russa, cujus aculeus primus longus & robustus. Ventrales pinne branchialibus multo longiores & tenniores. Omnes autem pinnat, ur & sauda. ruffe. Caput roundum non compressum variom: Ro-

strum non prominens.

5. Authius fecundus Rondel. Melli species eff.

6. ANTHIAS cereius Rondel. Gefn. 64. Samatilis est, rotas purporei vel Indici coloris, corporis formâ Scaro vario fimilis, corpore longo, cauda crasa: ferratis & acutis dentibus. Labra haber: oculos admodum rotundos purpareos & rubros: podicem magnum, è quo Intestinum rubro viridique distinctum excidit. Nota ha vix fufficiume ad piscem abaliis emnibus distinguondum, plereque enim Turdis conveniunt.

7. ANTHIAS QUARTUS Rondel. Hujus figuram exhibet Rondeletins, que alis etiam piscibus convenit; nomm nullam addit, mili quod habeat superci-

lia nigra oculos ambientia.

8. Tur-

8. Turdis affinis JURU CAPEBA Brafilianis Marcgritem Itasara eisdem. Longus est 7 aux 8 dig, 2 aux 3 laus ubi latissimus; ore parulo & ex triangulari rotundo; denticulis minutissimis: iridibus oculorum rubris. Pinnarum numero, sigura, situ, radiis, cum reliquis sujus generis convenit. Squamosus est, sed squamis na complicatis, ut lavis videatur. Piscis universi color egregie ruber, in ventre autem ex rubro & albo maculatus: in lateribus autem constanter maculas squamis autem constanter maculas squamis autem constanter maculas squamis puniceas, nilgras, varias, majores & minores. Pinnæ omnes rubræ & nigro maculatæ.

9. CARAUNA Brasiliensium Marcgr. Magnitudine, sigura & pinnarum situ cum superiore convenit. Quautem obtinet lunarum, dentesque acutissimos, sed minutos; Branchias amplas, quæ aculeis postica in parte sunt munitæ. Oculi propè summum caput, sibi mutuo vicini, haud magni, iridibus rubris. Squamæ lunulatæ, colore miniato, punctulis nigris ubique aspersis, excepto

ventre.

10. Turdis affinis PIRA-PIXANGA Brafiliensibus Marcgr. Belgis Gavvisch. Longus est 11 digitos: Os sesquidigitum amplum, minutis sed acutissimis denticulis præditum. Oculi magni prominentes, circulo pro iride nigro cum aureo & sanguineo mixto. Branchiæ amplæ, spinula præditæ. Pinnæ ventrales unicam singulæ spinam habent. Cauda non secta, sed extremo subrotunda. Squamis parvulis tegitur & ad tachum glaber videtur. Totus ex albo slavescit maculis coloris sanguinei diluti, rorundis, magnitudine seminum cannabis, in ventre majoribus, pictus. Figuram serè Auratæ habet.

11. SACCHETTUS Venerorum. An Channadella Bellon. & Rondel. quæ à Channa eorundem partim differt. Pissciculus est Percæ auratæ magnitudine, sluviatili vulg. sigura, colore & annulis transversis similis. Pinnæ ità se habent ur in Mæna. Or satis amplum: rosstrum acutum, mandibula inserior superiore productior, utraque denticulis aspera. Oculorum irides argenteæ. Cauda sorcipata, lineis transversis aureis varia. Squamæ

minusculæ. Dorsi pinna post radios spinosos parte supezriore macula nigra insignitur, quod huic pisci peculiare. & characteristicum.

12. CHANNADELLA Bellon, si modò rectè ab eo describirur, diversus piscis est. Dum vivus (inquir) capitur, spinosum quiddam è branchiis vibrat, quo manus contrectantium serit. Labiis est magnis; Dentes anteriores acutos & sere caninos habet, posteriores autem obtusos. Squamæ lituris viridibus, cinereis, rubris & interdum castanei coloris variegatæ. Extrema branchia, qui illi ossea, ut Lupi crenata.

13. CHANNA Rondel. & Bellon. Piscis est pelagius, nihilominus saxatili similis, Lupum corporis habitu & oris scissură referens. Maxilla inferior superiore productior est, unde ore fere semper est hiante, ut nomen indicat. Dentes acuti; Oculi parvi. Dorsum ex rubro nigrescit: Liuex à capite ad caudam ducta rusa sunt. Cauda maculis rusis notata; item pinna à podice

ad caudam. Pinna dorsi rufa est.

14. PERCA marina Rondel. 1.6. c. 8. Gesneri 819. A SEA PEARCH. Pedali est magnitudine; figura Percæ fluviatilis, nec colore multum diversus, Dorsum insuper & latera ejusmodi, fasciis transversis nigris 6 vel 7 varia. Totum caput & anterior ventris pars ductibus miniaceis cœruleísque eleganter pinguntur. Pinna dorsi, & quæ ab ano est, luteæ, punctis partim rubris partim croceis gulsi. Caude, pinnæ branchiales, & ventrales. flavæ punctis croceis vel lineis rubris pictæ. Colores tamen in variis pilcibus variant pro sexu, ztate, nascendi loco, &c. Rostrum quam Percæ fluviatili acurius produ-Ciúsque. Os pro pilcis mole amplissimum, sere semper hiat. Oculi ampli, iridibus luteis & interdum rubentibus. Aperturæ branchiarum ampliffimæ: In angulo exterioris laminæ operculi duz magnæ latæ spinæ. Squama mediocres; venter prominulus. Care delicata. netiis, & Massiliæ eriam, teste Bellonio, frequentissima est.

Corpore est oblongo & satis crasso: interdum in eam magni-

magnitudinem excrescii ut 50 libras æquet. Maxilla inserior superiore longior. Os intus rubrum. Oculi prominentes iridibus rubris: Ante utrumque oculum foramen [an narium]. Pinnæ ut in reliquis hujus generis. Cauda sere quadrata: Squame parvæ. Dorsum & insimus venter pinnæque omnes Cinnabrii sunt coloris: latera ex griseo susceptione. In totum præterea maculatus est maculis ex griseo susceptions, alicubi majoribus, alibi minoribus.

quarona dicus. Turdis iridem congener: Cyprini est magnirudine & figura: ab ore ad initium caudæ 10 digit. longus, paulo plus 1 latus. Os habet Cyprini; oculos magnos circulo aureo cum albo mixto. Pinnas in dorso duas supputat Marcgravius, verum quia posterior anteriori contigua est, pro una eas habeo. Pinnæ ventrales, & quæ post anum est, singulæ sirma spiua muniuntur ut in hujus generis plerisque. Squamæ majores, ut Cyprini argentei splendentis coloris, pauxillo aureo mixti. Pinnæ omnes dilutè cinereæ.

17. ACARA-AYA Brasiliensibus Marcgr. vulgo corrupte Garanha. Trium pedum longitudinem adipiscitur: figura Cyprini Dentes acuti, parvi; duo long i
paulò crassiores in superiore mandibula. Oculi magni,
circulo sanguineo primum, hinc argenteo. Pinnæ ut in
præcedente. Cauda lata & pæne bicornis. Squamæ
mediocres argenteæ, sanguineo colore umbratæ. Venter
totus albus. Pinnæ omnes sanguineæ, exceptis ventralibus quæ albæ sunt; extremitatibus tamen sanguineæ.

18. Chromis Rondel. lib. 1. cap. 21. Aldrov. 1. 2. c. 14. Gefn. 264. Monachelle Siculis. Castagnole Tuscis & Liguribus. Pisciculus est 4 plus minus digitos longus, & pro iongitudine crassior. Color ei fuscus, lineis secundum longitudinem lucidioribus. Squama grandes; Caput parvum; rostrum breve; Os exiguum cum denticellis in mandibulis: Oculi mediocres, iridibus aureis, argentessve, interdum obnubilatis. Pinna ut in reliquis hujus generis: Cauda forcipata. Linea punstata in hoc pisce non protenditur ultra pinnam dors.

I. SCQB3

p. 1018. Aldrov. 1. 2. c. 24. Scorpana Rondel. Gesn. p. 1018. Aldrov. 1. 2. c. 24. Scorpana Salviani seu Scrofanello. Pondus librale: corpus pro longitudine crassium; caput maximum & aculeis horrens, caudam versus gracilescit: Venter tumidus: Dorsum assurgens seu arcuatum: in universum figura corporis ad Percam accedit. Colore est sordide slavicante, suscis maculis vario. Squama parvæ serpentum similes. Summum caput & opercula branchiarum spinis crebris horrida, quas quia venenosæ credunt abscindere solent piscatores; rugis quoque & asperitatibus scabra. Spatium oculos interjacens concavum: Oculi grandes & extantes, (supra utrumque pinnula) juxta se mutud positi: Os amplissimum: maxillæ denticellis asperæ. Pinna dorso innascens in medio humilior est, ità ut gemina videatur. Cauda subrotunda.

2. SCORPIUS major Rondel. Præcedenti simillimus; ab eodiffert 1. Quòd triplo aut quadruplo major.

2. Quod per totum rubeat, maculis tamen nigricantibus varius sit.

3. Quòd plurimos habeat cirros seu barbulas, præcipuè circa maxillam inferiorem, nonnullas etiam in superiore, quibus ille caret.

4. Quòd color hepatis intensior sit & serè croceus.

5. Quòd operculorum branchiarum anguli spinis circumvallati sunt. Uterque in

Mari Mediterranes copiosissime, reperitur.

3. SCORPIUS Virginianus D. Lister, qui à pinnis ad superius potius genus referendus. Longitudine est minimum pedali. A Scorpio Salv. differt, quòd gracilisor & longior sit: quòd supra caput & ante & post oculos & a ibi in capite aculcos breves habeat, at ad branchias singulos validos prælongos; Pinna dorsalis anterior parva à posteriore amplo spatio distat; posterior initio alrissima prolatim minuitur: quodque pinnæ omnes macuit nigris transversis undulatis pulchre, distinguitur: Pinua caudæ ampla subrotunda.

4 JAGUARACA Brasiliensium Marcgr. Mediocris Percæ maguitudine est, ore acuto edentulo: Oculis magnis, iridibus argenteis, sanguineo maculatis. Pinnas dorso duas attribuit Marcgravius, quas, quia contiguas esse dicit, pro una habeo. Cauda bisurca. Ad branchias in quo-

quolibet latere duos habet aculeos, quibus, ut & pinnarum radiis spinosis ferit & vulnerat. Squamulæ eleganter dispositæ, quælibet in ambitu minutissime serrata. Color totius corporis argenteus, in ventre plane albus. Caput superius incarnati coloris est, (& hispida testa munitum.) Pinnæ dilute incarnantur. In omnibus præter courem ad Scorpium accedit.

S. ACARAPEBA Brasiliens. Marcgr. Magnitudine est & fere figura Bley Pomeranorum, corpore lato, squamis majoribus, in totum argentei coloris splendentis, longitudine pedali, 5 dig. latus : Ore edentulo, haud amplo. acuminato, quod extendere & contrahere potest : Oculis magnis iridibus argenteis. Pinnæ ut in reliquis hujus generis. Cauda bifurca. Pinnæ omnes albi coloris

Iplendentis.

6. PIRA JURU MENBECA Brafil. vulgò Bocca molle Marcgr. Piscis est marinus in como degens, 9 aut 10 interdum pedes longus, 21 latus. Os habet elatum, quod ampliare & rotundare potest: oculos magnos, circulo ex argenteo & brunneo mixto. Pinnæ ità se habent ut in reliquis hujus generis, nisi quòd pinnam dorsi mollem esse scribat. Vide quæ ad hunc piscem adnotavimus in Ichthyolog. D. Willughby l. 4. c. 40. p. 333. Cauda figurà est Pentagoni, cujus basis inserta in corpus. Squa-. me toto corpore argentez, splendentes, mediocres: in dorso viridis & aureus color transplendet. Pinnæ argenteæ & medietate exteriore aureæ.

7. CURURUCA Brafil. Marcgr. Piscis est fluviatilis, sesquipedem longus; corpore oblongo, ore satis amplo ; oculis mediocribus. Pinnæ ut in reliquis hujus generis. Cauda ferè quadrata: Squama mediocres argentex, cum aureo & subsusco pauco mixtx, prxsertim in dorso & lateribus. Pinnæ in dorso & lateribus & cauda cinereæ; in medio ventre flavelcunt & fuscelcunt.

8. SCHROLLUS Danubianus Gesn. Paralip, pag. 1289. Schrolln Ratishon.e. Pinnarum numero, siru, sigura, radiis tum spinosis, tum mollibus, Laminis branchias tegentibus, spinulis munitis, figura corporis ad Percam accedente; pinnis nigris punctis & lituris pictis, alissque

Digitized by Google _-

que omnibus notis cum Perca aurata convenit, ut vix du?

bitem eundem piscem esse.

9. SCHRAITSER Ratisbonensibus. Piscis est Danubianus, Ratisbonæ frequens. Quem delcripsimus longus erat 6½ digitos. Cum Perca minore convenit, i Spinulis in margine superioris laminæ operculorum branchiarum. 2. Pinna dorsi unica, radiis partim spinosis, partim mollibus donata, membranis intercedentibus maculosis. Ab eadem differt i. Figurâ corporis longiore & tenuiore, dorso non ità assurgente; restro etiam productiore. 2. Aculeorum numero qui in illa 14 tantim pinnæ dorsi insunt, in hac 18. 3. Lineis duabus nigricantibus per latera ductis, quarum superior supra lineam punctatam incipit, postea per ipsam lineam extenditur. 4. Colore inter lineas albidiore. Cauda magis forcipata.

A.10. CERNUA fluviatilis Bellonio Gesn. Perca stuviatilis minor, Aurata Tragi Gesn. Aldrov. Aspredo Jo. Caii apud Gesn. A Ruffe. Figurâ ad Percam accedit, sed minor est, & zonis illis transversis nigricantibus caret. Squame mediocres, crenulis tenuibus in gyrum incisis & velut simbriatis, quæ piscem hunc scabrum admodum esticiunt; unde Aspredo Caio dictus est, & Anglis Russe quasi Rough. Dorsum ex viridi sordide stavicat, ima latera cum pallore slavent. Circa branchiarum tegumenta aureo sulgore relucet, unde à nonnullis Perca aurata dicitur. Dorsum & summa latera, cauda, & Pinnæ punctis & lituris nigricantibus pinguntur. In stuviis versatur.

A. II. GUNNELLUS Cornubiensium, nonnullis BUTTER FISH q. d. Liparis, Pisciculus est longitudine interdum semipedali, satitudine vix digitali; corpore compresso tenui; colore vario ex russo obscurove viridi & albido, transversis fasciis alternis. Ad radicem pinnæ dorsalis (quæ à capite ad caudam usque protenditur, radiis universis spinosis) maculæ utrinque rotundæ pulcherrimæ, nigræ, limbo albicante cinctæ 10 aut 12 numero ad intervalla æqualia per totam dorsi longitudinem à capite ad caudam usque disponuntur, quæ nota huic pisci peculiaris est Squamis minutissimis tegitur. Unus

Unus rectus & continuus ductus, absque ulla ventriculi distinctione exterius visibili, aut intestini reslexione, ab ore ad anum tendit.

A. 12. SCORPENE Bellonii similis. Belgis Potsheft. Pueris Cornubiensibus Father-lasher. Longitudine est semipedali aut dodrantali, figura Gobionis capitati, Capite admodum grandi, corpore gracilescente. Caput spinis asperitatibus horret. Venter latus & planus. Dorsum supra lineas laterales subasperas area lata transversa nigricantes 3 vel 4 distinguunt, spatiis intermediis pallidioribus. Opercula branchiarum non amplà aperturà hiant, fibique mutuò inferius connexa aut continua velut amiculo quodam sternum super induunt. Hæc, membranacea cum fint, pilcis prælertim aquis extractus, nervorum quibus intertexta sunt ope, ità plerumque extendit, ut prætumidæ, & vesicæ in modum inslatæ videantur. Pinnæ in dorso dua, anterior 8 aut 9 radios continet, qui in Pisce adultiore rigidiusculi sunt & nonnihil spinosi. Cauda diductæ circumferentia subrotunda. Vidimus in Cornubia ad oppidum S. Ives.

A 13 Pisciculus aculeatus Rondel Gesn. Pungitius piscis Alberti, Aldr. The STICKLEBACK Minimus est omnium quos novimus piscium. Pinna in dorso unica est, quamaculei tres discreti antecedunt. In ventre duo alii aculei sunt, majores, robustiores, durissimo ossi pinnisormi assix: nam pinnarum ventralium loco laminas duas osses triangulares obtinet. Spinas pro libitu vel arrigit vel de-

primit. Squamis caret. In rivulis invenitur.

A. 14. Pisciculus aculeatus minor Rondel. Gesn. Pungitii piscis alterum genus Aldrov. A præcedente differt.

1. Spinarum in dorso numero 10 aut 11. 2. Earundem situ, non erecto, sed nclinato, una dextrorsum, altera sinistrorsum vicissim.

3. Quòd sit corpore longiore.

4. Quòd armatura illa in lateribus è tribus laminis composità careat. Hic etiam in rivulis versatur.

Schoneveld. Corpore est quadrangulo, tenero, digitum crasso, dodrantem vel palmos duos longo, versus caudam item quadratam valde gracilescente. Cute est lævi,

in dorso nigricante, ventre ex albo flavescente: capite Lucio non absimili, nisi quod tenerius rostrum est & porrectius. Pinnas habet ad branchias duas, in dorsi medio unam triangulam, à qua cervicem spectant recto ordine aculei quindecim, retrorsum nonnihil inclinati, discreti, nullaque membrana connexi. In medio ventre aculei duo sunt, ad latera avers; à podice unicus, à qua pinna quarta superiori ex adverso respondet: hinc tenuissimam caudam pinna triangularis claudit.

In sinu Chilionensi capitur, ubi eum piscatores vocant Steinbicker. Pleniorem hujus descriptionem à D. Lister sactam vide in Appendice Ichthyologiæ D. Willughby,

pag 23.

Pisces unica in dorso pinna cum radiis i omnibus spinosis Americani.

1. A CARAPUCU Brasiliensium Marcgr. Fluviatilis est piscis, longitudine sesquipedali, 4 aut 5 digitos latus. Os acuminatum haud amplum, edentulum; Oculi magni, iridibus ex albo & suscendinatus. Totus splendet argenteis squamis minoribus, in dorso tamen aliquid auri admixtum: & in quolibet latere sex oblongæ maculæ cœruleæ rusescentes, non ità conspicuæ. Pinnæ dorsi & caudæ dilutè cœruleæ ut & laterales. Duæ in imò ventre, & quæ prope anum est slavescunt paulum.

2. GUATACUPA JUBA Brasil. Marcgr. In longitudinem bipedalem excrescit, dorso paulum incurvato. Os triangulare acuminatum: Dentes parvi acutissimi. Oculi magni, iridibus rubris. Pinnæ ut in præcedente, albæ tamen, uti est & venter. Caudæ pinna velut arcuara. Squamæ majusculæ, coloris argentei, strin slavis & ex argenteo ruselcentibus secundum longitudinem extensis à capite ad caudam usque. Caput ex argenteo, slavo, ruso mixtum.

3. ACA-

3: ACARA Brasiliens. Marcgr. Palmum longus eft dorso curvo & alto corpore ut Perca. Os angustum, & dentium loco lima: Oculi haud magni circulo aureo. Pinnæ ut in præcedentibus. Cauda oblonga in rectum terminatur. Squamæ satis magnæ, argenteæ, sed in capite, dorso & lateribus ità umbra mixtæ, ut piscis fuscus videatur. In medio utrolibet latere magnam habet maculam nigram, ut & prope exortum caudæ. Piscis eft fluviatilis & aquarum dulcium.

4. ACARAPITAMBA Brasiliens. Marcgr. Oblongo est

corpore ut Barbus, in duorum pedum, aut etiam majorem longitudinem excrescens: Ore minuto, dentaro: Oculis amplis, iridibus miniatis. Caudà 5 dig longâ, forcipatâ. Squamis Cyprini, purpuro-cœruleis. Linea laterales aureæ sesquidigitum latæ ab oculis ad caudam tendunt. Supra has lineas puncta aurea majuscula obtinet; sub linea subtiles lineas flavas secundum longitudinem ductas. Dorsalis pinna & caudæ velut auratæ sunt, laterales & ventrales ex albo flavescunt. Pinnæ noctu lucent.

5. URIBACO Brasiliens. Marcgr. Dorso est incurvo, ventre protuberante, 15 aut 16 dig. longus, 5 aut 6 latus. Dentes ei parvuli acuti; branchiis amplis, oculis itidem magnis, iridibus argenteis cinnabrii nonnihil admixto. Pinnæ reliquorum hujus generis similes, laterales & ventrales albæ seu argenteæ: Dorsalis & Caudæ (quæ in duo cornua diducitur) plus cinnabrii quam argentei habent. Squame magnæ, in totum argentei coloris, cui parum cinnabrii translucet. Line e laterales rubra, supra quas in posteriore parte corporis in utroque latere macula nigra magnitudine groffi Misnici.

6. PIRA ACANGATARA Brafilienfibus i. e. Piscis duro capite Marcgr. Perca mediæ mag nitudine est, 7 aut 8 dig. longus; ore haud amplo, oculorum iridibus nigricante aureo & ruffo mixtis. Pinna ut in præcedentibus, cauda bifurca. Squamæ argeuteæ, aureo & igneo colore relucentes; in ventre in argenteo thalaffini. Pinna dorsi argentea splendens, maculis fuscis insignita: laterales albæ, ventrales coerulescentes; cauda quoque pinna

in extremo corulescit.

7. PIRA

7 PIRA NEMA Brasiliens. Maregr. Magnitudo Percæ aut Cyprini mediocris, longitudo 10 aut 11 dig. latitudo trium aut paulo plus. Os amplum, tubrotundum, edentulum; verùm maxillæ asperæ. Oculi magni, iridibus albis, superiore parte miniaceis: Branchiæ amplissimæ. Pinna ut in reliquis hujus generis dorsalis ab occipite ad caudæ initium extensa 22 spinis intertexta. Color totius psicis argenteus laccæ colore suffusus; in

ventre color lacca dilutior & fere albus.

8. PUDIANO [rectius Bodiano] vermello Aipimixira, & Tetimixira-Lusitanis Marcgr. Magnitudo Perca mediocris: latitudo 2 digit. Caput parvum, Os acutum, denticulis acutis minimis: Oculi paulum eminentes cum circulo duplici, exteriore albo, interiore flavo. Pinnæ numero, figura, firu cum reliquis hujus generis conveniund nisi quod radiorum in illis spinosorum mentio nulla; ut nesciam an suo piscem loco disposuerim, an non potius ad eos referendus sit qui unicam in dorso pinnam habent cum radiis omnibus mollibus. Tegitur piscis squamis subtilibus, ità arcte complicatis, ut ad tactum glaber esse videatur. Color totius corporis flavus cum aureo mixtus, ut & totum reliquum corpus. Summum caput & totum dorsum ad media utrinque latera purpurei est coloris egregii cum Lacca mixti: extrema ora pinnæ majoris in ventre versus caudam etiam purpuraicit, ut & pinnæilli juncta. Reliquæ pinnæ, cauda, ut & torum reliquum corpus & pars ultima pinnæ dorsalis flava vel aurea.

9 PUDIANO verde Lutitanis Maregr. Corpore est ob ongo, nimirum ab oris extremo ad caudæ initium, 10 digitorum; tres digitos lato, ore acuminato, haud amplo; In extrema maxilla superiore duo dentes acuti, longi, dein series denticulorum minimorum: in maxilla interiore anterius 4 ejusmodi dentes, & posterius series minorum candidorum. Oculi parvi, cum circulo circa pupillam interius aureo, exterius albescente. Pinna dorsi aurea, striis undulatis cœruleis secundum longitudinem notata. Pinnæ laterales albicant, cum cœrulea in laterale ambitu lineola: ventrales his concolores: quæ ab ano est è russo ad brunneum tendit cœruleis item striis picta.

picta. Cauda ruffelcit thalassino ac coeruleo striata. Squama lata, lutei seu aurei coloris, linea seu simbria elegantissima azurea aut coerulea ambita. Capue superius aureum est, cum magna macula coloris ex viridi thalassimi circundata azureo, & azureis, stavis, subviridibus & albicantibus striis variegatum.

Pisces Indici de quorum genere ob descriptiones impersectas incerti sumus.

1. KAEL KOP i. e. Phalacrocephalus Indicus Nieuhoffi. Ità dictus quia capur & collum calva videntur. Colore est canescente, rostro (cujus hiatus amplus) rubris maculis vario. Oculi grandes è capire extant, iridibus stavis splendent ibus. Ad bipedale in longitudinem excrescit. Ex optimis Indiarum pitcibus habetur, carne sapida & gustui grata. Anadromus est & in
aquis tam dulcibus quam saliis capitur.

2. GEELSTARDT i. e Xanthurus Indicus Nieuhoffi. Figurâ & magnitudine ad Bamam accedit. Rostrum dentibus acutis, rectà prorium extantibus, munitur. Color in dorso & versus caudam flavus. Cauda autem ipsa eo colore tota imbuitur, unde pisci nomen. Venter coerulescit; caput versus fuscus est. Pinna rubent, In aquis falsis degit, & circa rupes hamo capitur. Carne est sapida & salupri. Icon unicam tantum in dorso pinnam exhibet.

3 RAEVENBECK i.e. Coracorhynchus Indicus. A rastri similitudine nomen accepit. Spithamam circiter longus est, dorso & caudâ rubentibus, ventre slavicante. Utrumque latus bina linea slavicantes, à capite caudam versus ducta, & paulatim evanescentes distinguunt. Caro alba, sirma, esu salubris, sive igne torreatur, sive aquâ elixetur. Dorso est bipinni; utraque etiam pinna mollibus (ut conjicio) radiis instructa.

4. MEERA EL i. e. Anguilla marina Nieuboffi. Übirre 70. de Laet. Totus fuscus est, maculis tamen rhomboidibus.

dibus, spolii serpentis in modum distinctus. Anterior pars corporis tenuis, posterior duplo crassior. Rostrum longiusculum & plerunque hians. Dentes acutissimi non tamen facile conspicui. In imis cavernis petrosis versaturi ubi pinguescit admodum, & salubris cibus sir. Qui hos interimunt tremore afficiuntur & interdum somnolentia, quæ tamen citò evanescunt. Mucu Maregr. congener est, diversus tamen piscis videtur.

5. WITVISCH, Albula Indice marina Nieuhoffi. Piscis est squamosus, harengum minorem seu Celerinum referens, capite crasso, dorso fusco; ventre coeruleo ad slavum vergente. Retibus in mari propè litus capitur,

Caro est bona quocunque modo præparetur.

6. KNORVEPOT, Piscis grunniens Nieuboffi Cuculi forte species, An Guaibi-coara Marcgr? Cum capitur grunnitum edit, alias mutus. In dorso linea utrinque dua à capite ad caudam decurrunt, susca una, altera lutea. Corpore est squamoso Squamis minutis, carne multa, spithamæ longitudine, capite instar olla. Seu torreatur, sive elixetur bene sapit.

7. KNORREHAEN i.e. Gallus grunniens Nieuhoffi. Huic cum præcedente eadem nominis ratio est. Corpore crasso, tereti, cutè glabra maculosa admodum & tuberculis inæquali, colore susce ductibus nigricantibus vario. Caput crassum est tuberculosum, rostrum grande, oculi rubri; cauda obtusa. Pinnæ laterales rubent. In cibis

laudatur.

8. VERKENS-VISCH Peixe porco Lusiranis. Longitudine Spirhamam vix æquat, colore viridi obscuro; Squamis, pinnis, & cauda nigris, oculorum iridibus luteis. Crassus est & pinguis, sapore grato. In aquis dulcibus

capitur.

feu Enneophthalmos Nieuhoffi. Longitudine pedem superat, cute est glabra, pinguis ut Anguella, à qua tamen sorma corporis differt. Color suscus, pinnæ imæ purpureæ; latera superne maculis slavis varia. Caput Limacis instar, cornua seu antennas obtinet. Spin.e ut in Penne-visch venenosæ. In aquis stagnantibus & piscinis degit, estque edulis & gustui gratus.

To. KABBOS five Ael-quabben, Mustelæ species, Præcedente nonnihil major est, ut qui binos pedes longitudine interdum superet. Cute est glabra & Squamis nuda, colore susceptivo pallido, maculis nigris vario; capite obtuso, oculis velut in extremo sitis. Piscis tum hic, tum præcedens ambigere videntur inter Lampetras & Muste-las.

ti. KROM-RUGH. i. e. Piscis gibbosus Nieuhos. A figura denominatur. Piscis est glaber, squamis destirutus, ventre albo, pinnis & cauda nigris. Quatuor interdum pedes longitudine superat. Per totam Indiam capitur, & ob carnis soliditatem & præstantiam plurimum expetitur.

12. HOORN-VISCH, i. e. Piscis cornurus Nieubof. Cornu habet in summo capite seu dorsi initio singulare squod nobis nihil aliud esse videtur quam pinnæ dorsalis anterior radius prælongus & robustus] alia duo inferius pinnarum ventralium loco, incurva, fragilia, quorum ictu venenato vulnus inflictum ægre & difficulter cura-

tur, præsertim siqua cornú particula intus remanet, quod

ob fragilitatem ejus non raro evenit.

13. ZEE-DUIVEL, Diabolus marinus Nieubof. A specie monstrosa & terrisica denominationem accepit. Raiæ autem species est. Rostro bisido & velut bicorni. Latera utrinque in pinnam angustam acutam producuntur. Cutis caput versus suscis situris pingitur. Iton spinas caudæ innascentes repræsentat. Ad 7 pedum longitudinem excrescit, & in præsongam & acutam caudam definit.

14. HAYEN Canis Carchariæ aut Lamiæ species.

15. KLIP.VISCH Sive Soldaten visch. Nieuhoff, Bramæ species est (inquit Austor) verum à Brama longissime recedit. & Orbibus affinis videtur. Spithamam longitudine

cedit, & Orbibus affinis videtur. Spithamam longitudine raro superat, corpore lato, coloris pallidi. Pinnæ dorsalis radii aculeati velut Percæ: cauda acuta, oculorum irides slavæ. Ex optimis Indiarum piscibus est, carne alba, firma, in plagulas dividua, saporis grati, & salubris. Icon hujus piscis descriptioni non respondet, sed potius alteri pisci cognomini inferius descripto.

16. BONT:

4

est, & admodum crassus. Color tam corporis, quam pinnarum & caudæ suscus, maculis pallide cæruleis crebris undique respersus. Squamis caret. Oculos slavos annulus cæruleus cingit. Sub capite ingluvies quædam propendet, pulchris lineis ad caudam decurrentibus striata. Pinnæ laterales slavent: Os parvum pro piscis magmitudine. Ab incolis valde expetitur; habet tamen venenati aliquid, quod caute & diligenter removendum.

17. PIT-VISCH Nieuhof. Sperlingo majori similia est, corpore tereti, squamis carente, maculis coeruleis & savis pulchrè variegato. Oculi è capite extant, quos protrudere & retrahere pro libitu potest. Pinna dorsi aculeata est. Loca conosa frequentat, boni nihilominus savoris est: velox admodum, eo impetu se projiciens, ut

ex una fossa in aliam transiliat.

18. ZEE-VLEERMUYS Nieuhof. Aquilæ marinæ species est, capite crasso obtuso, rostro grandi. Tribus

ductibus cæruleis ad corpus transversis infignitur.

maculis oculorum æmulis in cauda conspicuis dicitur. Cute regitur glabra & squimis destituta slavicante. Corpore est crassifius binas habet rubras, caudam coeruleam. Aquarum dulcium incola est, carne alba, sapore grato. Icon pinnæ radies anteriores breviores & spinnas ventrales nullæ appinguntur.

20. WITFISH seu Week visch. Nieuhos. Fæniæ species esse videtur, Aselli mollis magnitudine, dorso recto, ventre prominulo accuato, rostro sursum spectante, cauda sorcipata. Unicum in dorso gestat Spiculum. A capite fere ad caudam in ima ventris carna excurrit pinna. Corpus piscis striatum spinæ dorsalis ad instar. E rostro extremo duæ barbulæ, tenues ceu silamenta, & præsongæ exeunt. Sapor piscis delicatus, assus tamen elixo præstat.

21. KLIP-VISCH. Piscis est planus & latus velut Passer major, cute glabra & squamis nuda. Cauda lata:

Dorfe

Dorso fusco, maculis albis vario: Latera ad ventrem candidiora sunt & pulchrè striata.

. 22. STIP-VISCH, Cure est maculosa, carne boni saporis. Hamis plerunque capitur in alto mari prope

insulam S. Vincentii.

23. VIIF-FINGER-VISCH, i. e. Piscis pentada-Crylos Nieuhossi. A quinque maculis nigris in utroque latere, veluti notis totidem digitis impressis denominatur. Vix pedem & dimidium longus est, capite pro reliqui corporis magnitudine parvo, rostro magno, pinnis ramosisad caudam usque extensis. Color corporis reliqui pulcher & splendens, velut ex cœruleo & purpureo argentatus. Squamis caret. Sapore commendabilis est, paulum tamen siccus. In aquis salsis degit, & per totam Indians capitur.

24. Huic subjungi potest Piscis innominatus Marcgravio l. 4. c. 6. descriptus, quem tetradastylum nominare liceat; à 4 in utroque latere nigricantibus maculis magnis, à dorso descendentibus, in ambitu suo violacei coloris. Longitudo 7 digitorum, figura Harder. Os parvum, ocule magni. Pinnæ in dorso due mediocres. Ventrales pinnæ magnæ & latæ, singulæ 5 argenteis maculis insignitæ. Color in dotso nigricans, inter maculas laterales thalassinus; reliquum corpus argenteum. Cute est glabra &

fine fquamis.

Alias plures Piscium species describit Joan. Nieuboff in Itinerario suo Belgice scripto, quorum icones non exhibet. Horum nomina sunt Kroessen; Bot, i. e. Rhombi seu Passeris species; Plat-visch; Root-visch; Bitter-visch; Papegays visch; Stompneus; Hair-visch; Zant-spiering; Pok visch; Sineesche-visch; Harder; Zee-egel; Zee-katje; Zee-adelaer; Zee-kat; Springers; Pampus; Peyx-kok; Blazers; Karappa of Ront-visch; Split-steert; Tongen; Zwaert-visch; Siap, Siap; Grundelings. Descriptiones, quoniam linguam Belgicam non intelligo, necessario omitto.

In Appendice ad Ichthyologiam D. Willoughby. Aliorum piscium Indicorum nomina, & icones in æs incisæ ad Archetypas picturas D. Jacobi Frasier, exhibentur, nimirum.

1. Sea-Bat Belgis. An ex Aceraunis? Color (quantum ex pictura conjicere licet) subrussus, undatim dispositus, succus ad extimas pinnas branchiales. Oculi iris aurea. Capitur prope insulam S. Helena.

2. Conger Indicus maculosus; Kommer-Eel Belgis! Hominis longitudinem implet, & ex proportione crassius est. Pinnis & maculis subsulcis pingitur. Boni sapo-

ris eft.

3. Verckens beck Belgis, i.e. Porci rostrum: Asellum vulgarem mediocris magnitudinis æquat. Pinna dossalis subrubra pingitur; ventralis virescit: summæ pinnæ branchiales aureæ earum radices cæruleæ; Oculi iris aurea. Dossi color qualis in Aurantio maturo, ad ventrem nitidior. Caudæ pinna eleganter aurea.

4. Corcovada. Omnibus piscibus Indicis præfertur; Afello majori magnitudine par: velut maculis virescentibus & suteis pingitur. Pinnæ branchiales luteæ. Caudam versus infignis lineola, & aliis utrinque lineolis, ad acutos angulos positis distincta. Cordcovadi mentionem sactam

invenio in descriptione Boniti Marcgrav.

5. Red-eye. Belgis, i. e. Oculus coccineus seu Erythrophthalmos. Sesquipedem longus est. Pinnarum spinæ seu radii, & dorsi, & branchiarum luteæ. Oculi iris cocci-

nea. Capitur ad S. Helenam. Boni est saporis.

6. Parrot-beck Belgis, 15 dig. longus: & Caput, & dorsum, & summæ pinnæ virides; earum verò partes interiores rusescunt, Cæterum ex albo rusóque variè depingitur. Optimi saporis est. Capitur ad S. Helenam.

7. Sand-creeper Belgis. Ammodytes Indicus. Ad magnitudinem mediocris Afelli [Coddi] accedit. Ex arena

ad Prom. Bonæ Spei eruitur.

Præter hunc piscem alios duos tresve novimus qui sub arenis se condunt, nimirum Ammodyten Gesneri, i. e. Sand-Eels Anglorum, Tajasieam Marcgr. 1, 4. c. 2. Araneum marinum.

Pifces

Pisces Americani, eirca Insulas Antillas observati à Rochesortio & Du Terre in Hist. Natural dictarum Insularum.

BECUNE dictus, Lucii figura est, ideoque Du Tertre Lucium marinum eum vocat. In octo pedum longitudinem excrescit, crassitie proportionata. Rapax est & vorax admodum, præda vivit; animosus est, nec facilè quovis strepitu aut rumore terretur; quin homines invadit, & quodcunque membrum dentibus arripuit ausert. Icon Rochesortii duas in dorso pinnas repræsentat.

2. Tassart Du Tertre. Hic etiam (inquit) Lucii marini species est, 5 aut 6 pedes longus, Gulosus admodum, & quodcunque oblatum suerit devorans. Carne est alba, nec inferior Lucii carni, sed paulò durior & concoctu difficilior. Capitur plerunque in Insularum interstitiis ubi mare vehementiùs movetur quam alibi.

3. Carangue Du Tertre. Piscis est albus, planus seu latus, non tamen oculos ambos in eodem latere habet, sed hinc inde unum: Duos & interdum tres pedes longus est, 18 aut 20 pollices latus, sex crassus. Pinnas habet in dorso inæquales, ad branchias duas acuminatas; Caudam forcipatam. Noctu sluvios subeunt. Caro sapidissima est. & cuivis Rhombi præsertur.

4. Capitaine Du Tertre. Ita dicitur quia totus rubet, & in dorso pinnam habet quæ pennam seu plumam, cum erigitur repræsentat, radiis tamen spinosis acutissimis munitam. Duas etiam pinnas, quibus natat similes, quibuscum cum aliis picibus depugnat. Aliqualem habet cum Cyprino similitudinem, & pariter squamosus est, eo tamen grandior.

5. Grande ecaille Du Terere. Catervatim natat: Quinque interdum aut sex pedes longus est, crassitie proportionata. Squamis grandibus tegitur, duplo majoribus quam Coprinorum. Caro pinguis est & boni saporis.

6. Per-

6. Perroquetes de Mer Du Tertre & Rochefort. Ad Cyprini mediocris formam accedunt; Squamis in dorso & viridi brunneis, ventre hilariùs viridibus, Pfirtaci colore. Dentium loco (quibus carent] duo officula habent valde dura, Orbium in modum, Pinna dorfi & caudæ cœruleo, stavo, & rubro coloribus perbelle variegantur. Oculorum pupilla duplici circulo, interiore argenteo, exteriore smaragdino, cinguntur. Cochleis victitant.

7 Pilote piscis i e Gubernator Du Tertie. Ad Scombri magnitudinem & formam accedit; Capite longo, Rostro ad tres digitos ultra os producto. Pinnas habet prope caput parvas, in doriounicam à capite ad caudam uique proteniam, & in ventre retro podicem similem; caudam minimam. Totum corpus reliquum pelle tegitur lineis cancellarim ductis in rhombos divisa. Pilota appellatur, quia navem cui semel occurrit comitatur, nec unquam delerit, antequam in portum deduxerit. Du Tertre le idille affirmat qui per 500 leucas navi in qua vehebatur præivit, donec tandem à Gubernatore tridente percuisus effet.

Rocheferssus duas exhibet icones Piscium de Roche i. C. Saxatilium, quorum aiter unicam habet in dorso pinnam, cujus anterior pars humilior est, & spinis radiata; posterior elatior & radiis cartilagineis sirmata: Alter duas habet in dorlo pinnas, minores; geminam fub mento barbulam, & tres in utrolibet latere maculas mag-

nas ovatas. Color utriulque ruber eft.

E Catalogo Musei Lugduno-Batavi.

1. Piscis Indicus Blasaert dictus. Mul. Leyd.

2. Piscis saxatiin Indicus, maculis griseis infignitus.

Muf. Leyd

3. Poleis marinus Zeylanicus Seserino affinis, pallide flavescens, fuscis per transversum linois notatus. Mus.

4 Idem spadiceus, albicantibus per transversum lineis

inscriptus. M. L.

5. Idem lineis fuscis cancellatim decussatus. M. L. 6. Idem fuscus linen nigricantibus. M. L.

7. Piscis saxatilis Indicus ruber. M.L.

. 8. Anguilla marina saxatilis Zeylanica venenatai. Mus. Leyd.

9. Pisciculus Indicus Truttiformis, lineis per transversum nigricantibus notatus. Mus. Leyd.

Pisces Jamaycenses, nondum quod scimus dea scripti, ab eruditissimo & amicissimo Viro D. HANSIOSLOANE, M.D. observati, & ad Synopsin hanc Piscium locupletundum nobis benevole communicati.

1. PASSER Jamaycensis lineis transpersis notatut.

A FLOUNDER. Sex circiter digitos longus erat, 4½ latus, prætenuis, ventre seu prona parte alba,
Dorso seu supina squamis minutissimis suscis tecta, sex
septemve lineis nigris transversis distincta. Pinna propemodum continua totum corpus ambit. Linea curva,
utrinque à capite ad caudam deducta, latera dividit.
Ventriculus non admodum crassus erat, colore rubente,
inanis: Intestina tenuia, aliquoties reslexa.

2. Serpens marinus compressus lividus. Longitudo trium erat pedum & septem insuper digitorum; latitudo prope caput, ubi latissimus, sescuncialis. Caput longum, acutum, in punctum desinens. Maxillæ prominentes, utraque dentibus multis acutissimis & minacibus munita; Inserior superiore longior; & in callosam substantiam desinens: Lingua longa, Sagittæ cuspidis sigura. Oculi rotundi, diametro unciali. Pinnæ ad branchias duæ, in dorso unica, per totam longitudinem extensa; Ab ano alia, undulata prope caudam, quæ sorcipata erat. Totus glaber erat, & squamis destiturus, colore livido; carne ossiculis creberrimis velut intertexta. Ventriculus pisciculis Enerasicholorum similibus repletus. Intea

stina semel aut iterum revoluta: Caecum præsingam stabuit, ad amum usque extensum: Diaphragma membranosum: Hepar amplum, cystin selleam obtinens, solle

intus aqueo. Circa Tropicum Canori captus eft.

3. Umbla minor marina maxillis longioribus, ad Saurum accedens. A BARRACADA. Quindecim circites digitos longue exet, tres latur media parte ubi latiffi. mus. Inferior maxilla digiti superiore longior. Ab oculis ad extremum rostrum duo circirer digiti erant. aquali fere oris scissura. Maxilla inferior desricellis minutis unique instructa, unico in extremo oblongo: fuperior duplici dentium ordine munita, experiore ininosibus, interiore longioribus constante. Initio angusta latitudine sensim augebatur ultra branchias, inde æquali magnitudine ad anum ulque producebatur, à quo paulatim decrescebat ad caudæ initium. Colore erat in dorso obscuro, ad lineam usque, & capite ad caudam per media latera decurrentem; in ventre albo: Punctis nigris hinc inde respersa erat, & squamis parvis tenuibus recta. Pinnæ in dorso dua, longitudine & literadine unciali; ad branchias totidem: inferius etiam in ventre binæ; ponè adum unica, fumma 7 nervis, omnes mollibus radiatæ. Cauda ampla, bifurca. Vemriculus 1, qve digitos longus, sacci figura dependens; appendices ad pylorum plurimæ. Hepær albicabar.

4. Trutiz congener piscis, levis, stuviatilis edore varius, Cataphracti facie. An Amore piscuma Brasiliensis Lus Marcgrav. The MUD FISH. Septem eticirer digitos longus eras, unum crassus prope caput ubi erassismus; inde ad caudam usque sensim tenuior evadit. Pinnæ numero 7. situ usitato. Squamis undique tegitur minutis, omnibus præter ventrales albos partim albis seus subluteis, partim nigris. Maxilla inserior superiore longior, utraque demiculorum acutorum multis ordinibus consita. Iu lacubus & stuviis aquarum duscium passim inveniuntur, & inter lautissimos pisces haben-

tue.

9. Ha-

y. Harengus major, Ifquamis minoribus, rostro longiore & acuriore, A GEROOM. Pedali longitudine erat, latitudine a unciarum, media parte ubi latistimus; inde versus utrumque extremum sensim angustion. Dentium loco maxillæ asperæ. Lingua, natibus, Oculis, pinnarum numero & sinu cum Harengo conveniebam Color autem pinnarum luteus nigris maculis varius. Cauda prælonga & forcipata præ Harengus minor Indicus Nieuhossi ad bunc accedit.

6. Harengus major, totus argenteus, squamis majoribus; mandibula inferiore langiore. A POUNDER. Undecim digitos longus eras, werum multo majores in hoc genere inveniuntur. Latitudo maxima 2 digitorum, nou longe à capite, unde versus utrumque extremum sensim gracilescebat. Maxilla inferior dig. parte superiore longior. Squamis amplis argenteis undique integebatur.

In reliquis cum pracedente sere conveniebar.

7. Harengus minor. A SPRAT. Spratto nostrati adeo per omnia similis est, ut ego nullam plane inter eas disferentiam observare potuerin. Forte hic præcedentis aut penultimi sætus est. Icon latiorem, & prolatitudine breviorem repræsentat quam sit Sprattus vulgaris; quem ego sane quicquid vulgus piscatorum reclamat, pro Harengo Funiore habeo. Harengus Indicus minos

Nienboffi figu & al hunc accedit.

8. Saurus maximus non maculatus; The 54th FISH, or SEA GALLEY WASP. Hic 14 circille digitos longus erat, in ambitu media parte 5 digitos obtinebat, inde versus utrumque extremum fensim gracilior. Maxile la utraque uno denticulorum acutorum ordine armata: superior etiam duos insuper ordines interius exteriori parallelos obtinet. Alius adhuc dentium ordo linguazinnascitur. Oculi rotundi cinerei non plus 4 digiti partes ab extremo rostro distant. Pinnarum numero & situ cum reliquis hujus generis convenit.

9. Mugili affinis fluviatilis pisciculus, duabus in dorso pinnis fere consiguis. A FRESH WATER SNAPPER.

A a 2

Lm.

Longitudo 3½ circiter unciarum: Latitudo maxima longitudinis subdupla. Os prominens, acutum, edentulum: Oculi magni, iridibus albis. A summo rostro ad mediam serè longitudinem sensim grandescebat deinde ad caudam usque minuebasur. Dorso innal orbantur pinua dua, [anterior radiis spinosis extensa, posterior, ei continua sere, mollibus,] ad cauda initium à medio dorso producta. Cauda forcipata. Pinnarum numero & situ cum reliquis hujus generis convenit. Linea in lateribus incurva, dorso summo parallela. Squamis albentibus lucidis seu argenteis undique integitur; supina tamen parte quam prona paulo obscurioribus. In omne genus aquis duscibus, lacubus, sugnis, sluviis per totam insulam invenitur.

10. Cuculo (Hirundo Aldrovando dicta) fimilis Jamay-censis. The GURNARD. Nishil invenio in hujus descriptione quod non conveniat Hirundini Aldrovandi, aut

obstet quo minus idem piscis censeri possic.

11. Scorpio affinis nigris maculis notatus. Longitude huic semipedalis, latitudo maxima 2½ digitorum. Lingua alba, crassa, brevis; Mandibulæ asperæ: Restrum sulcis aliquor exaratum: Oculi ampli valde prominentes, iridibus xerampelinis. Caput è laminis aliquot osseis amplis sibi incumbentibus componitur. Pinnæ numero, situ, & sigura Acara-pinimæ Pisonis pinnis respondent. Squamæ minusculæ, in capite & dorso susceptionalis aspersæ; im ventre albænigris pariter maculis notaga; imus tamen venter rubescit. D. Sloane ad Cuculum hunc piscem resert: verium rectius me judice ad Scorpium resertur.

Figura erat cum pinnis sumptus ferè quadrata. The PILOT-FISH Figura erat cum pinnis sumptus ferè quadrata; 5 dig. longa 4 lata media latissima parte. Os parvum, dentium minimorum acutorum ordinibus aliquot instructum. Oeuli ampli, iridibus albis. Pinnæ in dorso duæ, anterior altissima parte sita, ligula oblonga initio donata, cui succedebant radii aliquot spinosi: posterior huic contigua amplissima: cui in ventre respondebat alia similis;

mr2-

aurraque quandam quasi auriculam habebat. Cauda sere quadrata. Totum corpus cinereis squamis undique in tegebatur, exceptis tribus aut 4 zonis transversis nigris Linez laterales incurva admodum.

Longe diversus piscis est quem Rochefort & De Tertre.

The PILOTE-FISH vocant.

13. Scaris affinis piscis edentulus, argenteus distus. The SILVER-FISH. D. Sloane. An Capeuna Pisonis & Marogr. 2 Quem descripsimus (erat autem is in suo genere parvus) 4½ digit. longus erat, latitudine maxima (digiri infra caput spatio) subdupla. Inde ad caudam usque, ductu arcuato, sensim angustabatur. Os angustum; Dentes nulli: Oculi nigri, iridibus amplis, Pinna dorsi à latissima parte initio sumpto, ad caudam desinit, radiis acubeatis, & squamarum utrinque majuscularum ordine adjacente munita. Postbranchiales binæ 2 digitos longæ, albæ: ventrales ad maximam latitudinem sitæ slavæ. Ejus quæ ab ano est radius primus spiculum ossevm. Cauda longa forcipata. Linea arcnata in superiore laterum parte à capite ad caudam decurrebat, Squamis majusculis albis dorsum versus obscurioribus vestiebatur.

14. Dentici aut Coracino congener piscis ex cinereo &

fusco varius. The ROCK-FISH.

A fummo capite ad extremam caudam 10 digitos longus erat; Latissima parte prope caput, ab imo ventre ad summum dorsum 41 digiti erant. Sub oculis narium foramina bina. Oculi ampli, pupilla nigro duplici circulo, interiore albo, exteriore luteo, cincta. Os prominens inferiore maxilla productiore; utrâque dentium acutorum aliquot ordinibus munitâ. Linguæ superior pars ut & palatum Aurantii mali colore tincta. Pinna in dorso unica, elatior, latitudine digitali, paulò infra caincipiens, & per totam dorsi longitudinem extensa, parte anteriore aculeis osseis prominentibus horrida. Huic opposita pone anum, crasso valido & oblongo aculeo munita. Pinnæ branchiales binos digitos longæ, unum latæ, rubentes: Ventrales sesquid digitales. Cauda oblonga & velut parallelogramma. Cutis utrinque squamis perexiguis ægre visibilibus in-A 3 3

162 SYNOPSIS METHODICA

tegebatur. Color varius ex albo & fusco, majori-

bus minoribusque maculis hic illic interspersis

Ventriculus amplus, oblongus, sacci sigurâ, dependebat tenui admodum & alba cute constans, cancris duobus sere integris repletus. Hepar albicans ventriculo incumbebat: Intestina angusta huc illuc reslexa & revoluta. In veteri Portu Jamaycensi capitur.

CATALOGUŞ

QUORUNDAM

Piscium Rariorum,

Ques oris Cornubiæ maritimis nuper obfervavit, & artifici manu elegantissime
delineavit, Curiosissimus rerum Naturalium Indagator D. Georgius Jago,
Reverendus, Dignissimus que oppidi Looe
Parochus, & ad D. Jacobum Petiverum Historiæ Naturalis scientissimum, misit.

HOMBUS lævå CORNUBIENSIS maculis nigris. A KITT. Fig. I. Oculos extuberantes & ferè contiguos habet, Ore angusto intercedente, ut in Passere. In aliis Rhombum referre vitur, scil. Oculi ad dextram oris partem inclinantur, dorsi pinna ab ipso serè ore incipit, & ad caudam utque producitur. Caro bona & sapida, ad Rhombi proxime

 $\mathsf{Digitized} \ \mathsf{by} \ Google$

Coasts of CORNWAL FIS by Mr. C Fig. I. A. WHIEF Sutton Nicholls sculy Digitized by Google

mic accedens. Squamis, si bene memini, caret. Maculis nigris creberrimis respersus est, pulchrionibus quibusdam interlucentibus.

2. PASSER Cornubiensis asper, magno oris hiatu. A WHIFF. Fig. 2. Cutu dura, & aspera. Color sordi-

dus, cinericeus. Caro prava, & nullius pretii.

3. GOLDSINNY Cornubiensium. Fig. 3. Mihi Turdi species minima videtur: Labia enim, dentes, pinna & tota denique corporis forma Turdum referunt. Palmi longitudinem vix unquam superate dicitur; & ob parvitatem contemnitur. Maculà nigrà insignique juxta caudam notatur; Pinnæ quoque dorsalis radii priores tincturà nigrà imbuuntur. Melanurus RONDEL. à nigrà prope caudam maculà nomen accepit: in multis autem sostro absimilis est, præcipne quod Cauda istius valde forcipata sir. Piscem hunc nondum descriptum judico.

4. COOR (i. e. Coquus) Cornubiensium. Fig. 4. Dorso est purpureo & indico, ventre slavescente: squamosus est, & ad longitudinem 10 digitorum plus minus accre-

scit. Magna copia interdum capiuntur.

5. COMBER Cornub. Fig. 5. Parvus piscis est, squamosus, cute miniara. In carteris prout in Icone.

Utrique præcedentes pilces saxatiles videntur; quorum nullam figuram, nec Descriptionem invenio. An vero indescripti sunt affirmare non audeo; aliorum esto

iudicium.

ER

6. ASELLUS mollis minimus. Cornub. POOR vel POWER dictus. Fig. 6, Whitingum juniorem fuisse primo aspectu suspicatus sum 5 postea vero specie ab eo distinctum, agnovi: quòd, inter alia, à Barbulà præcipuè comperi, quæ à maxillæ inserioris angulo dependet, velut in Asello majori sive Coddo. Satis frequenter in nostro mari capitur, quamvis Mediterraneo proprium adjudicaverunt insigniss. Willugbbeius & Raim, Ichthyol. p. 171. quorum verba vide. At idem piscis plane est.

7. BARBUS major Cornubiensis cirris bifurcatis. The great FORKED-BEARD. Fig. 7. Colors est lucido, 8 dig. longus, 4 latus. Cirri bifurcati squame tenuibus

164 SYNOPSIS METHODICA.

nuibus reguntur, quemadmodum est totum Corpus; 8½ digitos sunt longi, sc. ab illorum radice ad surce initium paulò plùs dig. 2; Furcæ ipsius ramus unus 4 dig. alter 2½. In alio, quem vidi (longitudine 17 dig.) Cirri longiores erant, scil. 6½ dig. nempe, ad bisurcationem 2½, ramus unus 4½ dig. alter 2½.

A sequente differt pinna dorsali anteriore, & capite

minus lato, & planiore.

8. BARBUS minor Cornubiensis citris bisurcis. The leffer FORKED BBARD. Fig. 8. Est lævis, colore

nigricante, fœdo aspectu.

Hic præcedeníque Piscis à Piscatoribus nostris nullum acceperunt vernaculum Nomen, quia rarissime capiuntur; neque ullam de iis mentionem inter Ichthyographos Invenio, ideoque inter Pisces insolitos & non descriptos annumerandos existimo.

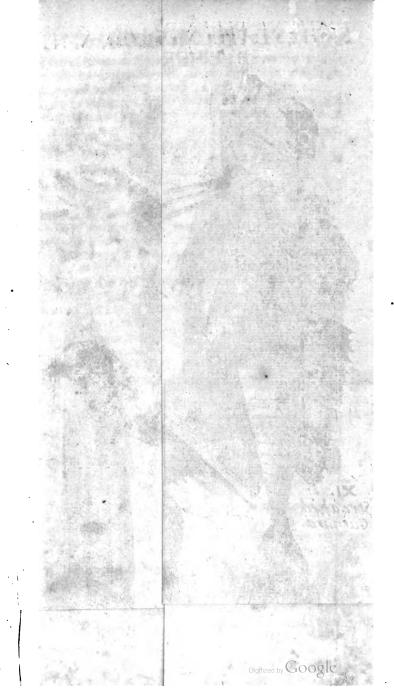
9. MUSTELA marina vulgarii. Fig. 9. A piscatoribus nostris verbo satis apto appellatur ROCK-LING; & harum maxima aliquando nomen WHISTLEFISH obtinent. Descriptio in Willugh. Ichth. p. 121. cum nostris Asellis bene convenit, & siqua sit differentia, accidentalis haud specifica est. Pauca de his notabo

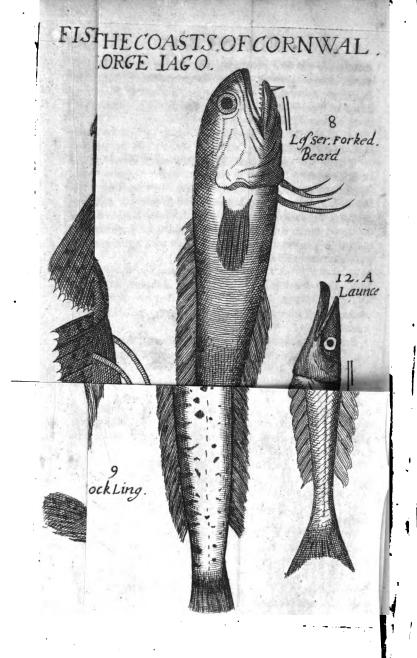
(1.) Mustelam majorem me observasse, varii sed pulchri & viridescentis coloris, maculisque hic illic ornaram; cute lævi, muco plurimo obducta, & admodum Jubrica, inter 10 & 15 uncias longam. N. B. Cirros, quos in utraque maxilla habet, in aquis semper recte distendit, ut sæpiùs observavi; licet in Iconibus aliter repræsentantur.

(2) Mustelam aliam habemus, à præcedente in hoc præcipue discriminatam, quod colore fusco sit, sive rubro nigricante, sine maculis, & 6 vel 7 pollices raro

excedente.

10. Cataphractus lævis Cornubicnsi. SMOOTE SHAN. Fig. 10. Descriptioni Alaudæ non cristatæ, Mulgranoc seu Bulchard Cornubiensium (p.73. præcedentis Synop.) bene convenit, ut & Blenno SALVIANT alissque istius generis in peculiari dentium structura. Ab islis autem dissert Cirris bissidis, seu potius digicia capiti subnexis, quibus scrpit, & in petrarum interstitia.

cavernulasque sese protrudit, ubi vitàm a it. Hujusmodi Cirros quoque habet Cataphractus Schonseldii. Piscis est admodum vivax: quem delineavi ultra 24 horas in sicco vitam produxit, e vividus suit. Litera [A]

inter figuras, Piscem supinum exhibet.

Fig. 11. Proculdubio est Mullus imberbis RONDELE-Tit male sic appellatus. Descriptio enim Rondeletiana bene convenit; scil. quod rarus sit, capite magno stellulis coelato, oculis magnis, ore parvo sine dentibus: Os branchias operiens in aculeas terminatur ad caudam spectantes; colore rubro & alicubi miniato; ventre candido, ad quem à dorso linez multz ductz cernuntur; quibus à Gurnar do rubro, & omnibus aliis hujus generis piscibus przecipue differt.

12. AMMODYTES Anglorum verus. The LAUNCE, five, True SAND EEL. Fig. 12. Magnus est, viz. 15' dig. longus. Inter Pilchardos captus suit. Ab Ammodyte SALVIANI multim differt, ut bene quo-

que observar D. Ray, Synop. p. 37.

Præter præcedentium Piscium Icones, sequentium quoque descriptiunculas nobis misit insignis Jago, viz.

13. RAIA Oxyrhincos lævis. A BRITTON, or BURTON SKATE: quæ nullas habet spinas nifi

paucas in Caudâ.

14. ASELLUS major Saxatilis, feu rubens. A RED-COD, or ROCK-COD. A vulgari differt colore dilutiore, feil. rubore flavedine quadam attemperato, & Carno minus firmâ.

15. BRAMA cinerea. The GRAY-BREAM. A Cyprino lato differt colore, & squamis cinereis lineolis

nigricantibus relperlis.

16. TURDUS minor. CORKLING. Turdorum minimus est.

17. SKIPPER Cornubiensium (corruptione vocis) Shopster. Forlan Saurus Rondel. L. 8. c. 5. Rostro est

breviore quam Acus vulgaris.

18. BRIT: Piscatoribus Cornubiensibus MIDGE, & Pilchard-Midge dictus. Pisces sunt minimi gregarii; quos Pilchardi pradantur.

19. FRE-

166 SYNOPSIS METHODICA

19. FREE-EEL, i. e. Anguilla libera. A Congre differt sapore jucundiore, & officulorum desectu, quibus Congri abundant.

Plurima alia omisimus, quia ille ipse persectiorem ha-

rum rerum historiam molitur.

N.B. Linez cuique Pisci appositz Iconis proportionem ad ipsum Piscem oftendunt: nempe cum linez zquales fint, Iconem Pisci zqualem esse denotant: ut in Fig. 38, no: sin superior Linea inseriore duplo sit longior, ipse Piscis scone duplo est longior, ut in Fig. 6,7, 9, 11, 12.

Porrò notandum est, quòd Cirri in Berbo, Fig. 7. falsò à Sculptore repræsentantur, scil. ad ventrem re-

curvantur, cum propendere debeant.

INDEX

NOMINUM

PISCIUM

Anglicorum, caterorumque Britannicorum.

		•
A.	Pag.	Bull-Head Pag. 76 Bull-Trout 63
23 EA-Adder	47	But 32, 33
Albacore	59	Butter-Fish 144
Anchovies	107	Butter-fly-Fish 72.
Angel-Fish	26	
Angel-1 III	20	C ,
n		
В.		CArp Fish 22
		Red Charre 65
BAlance Fish Barbel	20	Gilt Charre 66
	121	Chub, or Chevin 119
Barracada	158	Cock-paddle 77
Baffe	83	Cod-Fish 53
Bellows	. 50	Cole-Fifth 54
Bib, or Blinds	54 123	Comber, Fig. 5. 164
Bleak	123	Conger-Eel 37
Barnlin	63	Cook, Corkling Fig. 4. 164
Bream	116	Cramp-Fish 28
Gray	ibid.	Cramp-Fish 28
Sea.	131	D.
Bret	31	υ.
Brick	35	TAB 34
	73	Dace, or Dare 121
Bulcard	/3	Dolphia
water to the control of		

N DEX

Dolphin Darry or Dosen	Pag. 12		ag. <u>I</u> 60
Drummer-Fifth	96	H,	4 4-
E)		Addock	55
		Hake	56
EFT.	37	Herring	103
Free Free	166		105
Sand	3B, 166	Holibut	33
Pour	67	Horn-Fish	109
~ #	. :	Hound-Fish	AI, 22
F.		S#	
·		K.	*
Arher Lasher -	145		
Fin-Pish	.9	K Eeling	53
Fingerin,	63.	Kitt Fig. 1.	163
Finîcale '	118	3	
Fire-Flaire	24	L:	
Flaire	35		
Flounder, or Flui	ce 42.157	T Ampern	35
Flounder's Head	Io	Lamprey	ibid.
Flying-Fish	89	Sea-Lark	73
Frog-Fish	29,	Launces, Fig. 12.	28 166
.,	.72,	Leather mouthed Fif	hee 2 2 #
G.	• •	Ling	56
,		Rock, Fig. 9.	162.
CAR Fish	109		
Geroom	159		124
Gilt-head, or Gilt	poll 131	Lug-a-leaf	67
Goldfinny, Fig. 3	. 164	Lump-Fish	31
Gray	63	zamp'z mu	77
Gray Grunt	96	M.	
Gray-Gurnard	88	. 6740	
Grayling	62	A Ackrell	-0
Groundling	124		58
Gudgeon		Spanish ——Horse	57
Sea	123 76	Millers Thumb	92
Guiniad	4.6	Minora on Minimo	76
Gurnard, red	61,62		125
Streaked	166	Monk	26
FTEDRICAVER	100	Ņ	Iorgay,

Morgay	Pag. 22		
Mud-Fish	158	S 2	
Muller	84	CAlmon	Pag. 63
₹ m* .	(
O.		-Trout	ibid
•		Samlet	sbid.
CLD-Wife	506	Saw-Fish	·,23
Otter-Pike	136	Scad	92
Otter-Fike	92	Scate, Briton	166
_		Scurf	62
Р.		Sea-Devil	29
	_	Bream	131
D Ampus	<u>5</u> 1	-Fox, or Ape	20
Pargie	132	Gally-Wasp	
Pearch	97, 140	—Owl	459
Peart	31	Serpent	77
Picked-Dog	21		36
Pike, or Pickerel	112	Sean-Fish	159
Pilchard	104	Shark X	29
	160, 161	Shad	ું ૧૦૬
Pink		Ottore intiooctil) The	. 10. 165
	125	Sheat-Fish	79
Piper	soia.	Silver Fish	, , 191
Plaise .	. 51	Skare	25
Pogge	77	Skopster	166
Porpesse	13	Smelt	66
Pounder	159	Sea Snail	74
Power, Fig. 6.	166	Fresh-water Snap	per #159
Prick	35	Sole	33
The Pride of Isis	ibid.	011	
		Stickle back	105, 159
R.			145
		Sting-Ray	25
D Awlin-Pollack	54	Stone-Baffe	132.
Red Charre	- •	Sturgeon	112
	65	Sucking-Fish	71
	116, 154	Sun-Fish	51
Roch	122	Sword Fish	tbid.
Rocher	89	T	•
Rock-Fish	76, 161		
Rock Ling	165	Ench	117.
Rud, or Roud	118	Thorn-back	26
Ruffe	144		Toad.
		,	

Toad-Fifh Pag. 29	Whip-Ray Pag.
	Whiftle Fifh
Tope 20	White-Fish
Trout 65	White-Horse 26
Trumpet-Fiffi 50	Whiting 55
Tub-Fish 88	Pollack 53
Tunny-Fifh 57	Pout
Turbot U. 31.33	Wolf-Fish, Sea-Wolf, or
TTMBER 62	11/C
117 Eever 91	, , ,
Whiff, Fig. 2, 164	
UMBER W. 62	Woof

INDEX Nominum Piscium Latinorum, Belgicorum, Gallicorum, Germanicorum, Lusitanorum, Italicorum, Americanorum, &c.

Abucatuaia 99	Adella & Adano Pag. 113 Adonis 73 Æglefinus five Ægrefinus
-Aga I4I	
	Ael-quabben 151
	—Quappe five Aelpute
D: 1	
Pitamba 147	69
Pucu :46	Agonus 106
Acarauna 101, 103	Aiereba 25
Acarnan 132	Alauda 73
Acipenser 112	Alausa sivé Alosa 105
Aculeatus 145	Alba-Coretta 59
Acus 46,109,110	
Lumbriciformis 47	
rostro breviore 166	
	Albula

Albula	Pag. 50, 61	Aurata Pag	134, 146
Indica Alburnus		BAgre Balance	81, 81, Sg
Cognatus		D Balænarum	divisio 14
A 11 3		Dorso pi	npato 🕊
Albusi Alphefras	137		6
Altavela	7: i 24		
Amia	\$8	Ballerus	116,117
8 A 1111-1-1-1	leu Acus Am-	Ballerus Balou Bambele	og 4 4
mod	≠t∷0:3 8 }		
	rum verus. 166	Baracol	11072.36 Z 32
Indica	us ::::::::::::::::::::::::::::::::::::	Barbus ::::::::::::::::::::::::::::::::::::	
Amore Pixu	ma 80 15 (§ 9)		
Anguella -	onolisa kaling		
Anguilla	37	Because	
Marin	na 👫 149		69
Zeyla	mica 157	Bezola	
Antacaus	77.413	Bicuda five Beo	calle de mer
Anthia	36	francisco de la companya della companya della companya de la companya de la companya della compa	au 1913, 52)
Anthias	21 138	Biner-visch	150 P
Apel	ું ભારત છ <i>ે. મું</i> ફ્રે	Blassert	market.
Aphua Cobin	es 76	Blazers	al op folia
A quila	33		106
Aramaca	33	Blennus	reclin 🕦
Araneus	91	Blicca 1	०७१५६६ सिक्री
Minor	91	Blick	1497
Argentina	1 eB	Blike	139
Arnoglossus	34	Boariffa	
Asellus	53, 54,55, 56	Bocca in capo	92
Callai Callai	1125 75	Molle	55.743
Cornu	biensis 184		
	uorum five A-	Boga	135
fellus	55	Bonetto, Bonit	
Asper	·· • • • • • • • • • • • • • • • • • •	- · ·	59, 93
Afpredo	* 344		. 150
Amore Guac			151:
Pixun			.135
Tings	i jbid.		153
Atherina	• •	Brama	115, 115;
Agilng	. 113	— Saxatilis 12	8 Bu-

Bubulca pagi 125	Centrine pag An
	Cephalus 84, 85 12 1
Bugloffus Buraco de Velhe Buts-kopf 33 Buts-kopf	Cepole cerdus
Buts-kopf 10	Cerdua 3344
Buz 61	
,	Chalcis 104, 106
G:	Channa 145
are green and a green to a	Channadella 139, 140
Abote 87	Chayquarona 14.
Callichthys 50	
Callichthys 50 Callyonymus 97 Camari-Puguacu 108	Cicirellus 38.
Camari-Puguacu 108	Cinædus 137, 138-
Camuri 84	Citharus 1 33, 36
Cariis Carcharias 18	Charias Nilotica 69
- Galeus five Canofa	
20	Clupea 105 Cobitis 124.
Canicula Aristot. 22	Colias 59
Saxarilis ibid.	Conger 37, 38, 154
	Coorza 60
Cantharus 130 Capeuna 161	Coracinus 95,96,161
	Coracorynchus Indicus 149
Capitaine 155	Corax five Corvus 87
Capito sive Cephalus 119,	Corcovara 154
120	Corre
Caprifcus 47	Corocoro : 96
Carangue 155	0 · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Carapo 41	Corvo 95
Carapo 41 Caraffius 116, 117 Carauna 139	Corvo 95.
Garauna 139	Cottus 76 Een Cruyshay 21
Carpio Lacus Benaci 66	Een Cruyinay 21 Cuculus -8
Castagnole 141	Cuculus 89
GataphraCtus 77,78	
lzvis Cornub. 165	Cuculinum genus 87
Carulus Major, Minor,	Cucuri sive Cassaon 20
Maximus 22	Cugupuguacu 127
Cavagiro 71	Curema 86
Cavalo 60	Curimata 62
Cavallo marino 45	Curvata-Pinima 59, 93
Ceixupeira 94	Cururuca 143
Celerinus 104	Cynoglossus 33
	Cyprinus

Cyprinus	iis, i	16	Giadius	72
D			Glanis	70
	•		Glaucus	93,94
D ^{Ard}	1	22	Gobius	75.76
Delphinus	12, 1	00	- Fluviatilis	minor 123
Delphin .	•	i 3	Gornatus seu Gur	nardus 88
Dentex, Denta	ile · I	32	Gorais	. 116
Congen	er i	Ś:	Grand Ecaille	155
Dobula & Do	beler 1	2 2	Grislagine	123
Dorado		00.	Grundelings'	153
Dorsch		54	Gryllus	38
Dracunculus		79	Guacari	86
Draco	91,		Guacucuia	30
		, -	Guaibi coara	134, 150
E.			Guamaiacu ating	2 42
L Lefants neu	ſė i	ľo	Guara	ibid.
Encraficoli	1.5	c 7	Guaperna	29,48,49
Eperlanus	66,		Guara Capema	100
Erythrinus		32	Pucu	бо
Exocœto 72			Tereba	93
		.,	Guarerua	103
. F.			Guaru-guacu,	126
F ^{Aber}	•	99	Guatacupa Juba	144
Ma	irinus 1	6Q	Guarucupa	. 96
Ferra		62	Guebucu	52
Flefus		32	Gunnellus	39, 144
Fravolino	Ý	32	•	371 - 17
Freggia		71	H.	
Fullonica		26	LIAir-visch	153
Fundulus		24	Halecula Halecula	107
		-+	Harder	85, 153
No.	G.		Harengus 103,	104, 106,
CAleus 20	. źł. 22.	12	,	159
Gallus m	arinus	99	Hasela, Haste, H	affet 122
Garanha	1	41	Hautin	pag. 62
Gardon & Ga	rdo' bag i	21	Hayer	1 , 1, 1
Gattorugine		72	Hepatus	132
Gat-visch	1	34	Hepsetus	79
Geel-Stardt		49	Hippocampus	45, 46
	_	1/	B b	Hippo

IN	D	E X.	
Hippogloffas	33	Lavaretus	1, 62
Hippurus	100	Lepras	137
riirungo 58	. 89	Lette	120
Histrix	43	Leuciscus.	121
Hoorn-vilch	151	Licerte sive Lampuga	50
Huch	65	Limande	32
Hulo		Linguado	33
•	_	Linguarula	ibid.
I.	, ·• .	Lingula	34
Acob Everizen	127	Lingulaca	33
Jaguacaguare	130		2, 74
iaguaraca .	142	Lota	68
Ichthyocolla .	114	Lucerna 8	8, 97
Ichthyocolla Jefen & Jentling Jezo	120	Lucio perca Lucius marinus	98
Jezo	75	Lucius marinus	84
lozo	76	Rondeletii	112
Iperuquiba	71	Lumpen	40
Italara	139	Lumpus	77
Julis	138	Lupus marinus	40
Jurucapeb a	139	Lycostomos	107
K.	•	Lyra	89
	٠,	M.	
	151		
Variance of Dana wifel	149	M Ænas Malacostomi	135
Karappa of Ront-visch	123	Malacoltomi	115
Karpkarass		Maltha	29
Kitt, Fig. 1.	164	Marena	107
Klip-vilch 151, Knorrehaen		Marsio sive Marsicone	
	1.50	Marfuin	13
Knorye Por Kommer Eel 39,	150	Maturaque	112
Konings-vilch	154	Meer-ael	149
Konney	60	Melanurus	131
Koppeu Kroni-rugh		Merlangus Morlangus	56
From-Ingu	151	Merlanus	55
· Ji Ev		Merlucius Meros	50
Acertus			127
Acut fimilie		Merula Mollo	137
Lamia	110	Milann	56
***	,10	Milguen	70

DEX. I N 88, 89 Ophidion Milvu6 Orada Vecchia Mola Orbes Mollo Orca Monachelle 148 Orcynus Monoceros 11, 30,47,101 Orfus 134 Mormyrus Mugil Orpheus 84 Mugilis Affinis Orthragoriscus 122 Offracion 159 Oiltin 73 Mulgranoc Oxyrrhynchus 87, 90, 91 34 Mullus Muræna Musebyter 122 **D**Agnellus 35,40,67,68,69 Müstela Pagrus Indicus Mustelus Pagrus five Phagrus Mystus fluviatilis 121 -Marinus Pampus Pamuchlen N. Papegay-visch Parati 109 Parrot beck TAeid-Vilch 98 Paru Congener Nagentrollus Nardual Narinari 119, 120 Cornubienfis Nale Jamaicenfis Nasus Alberti 150 Pattinaca Neegen Oogh Ein himder Neunoghen 36 Pattor Nhamdia 83 Pavo Mhaquunda 162 Pelisker · Nigai 92 Peixe Gallo' Novacula Porco 101 Pelamys Viola Viola Perca 97, 98, 140, 144 131 Perroquets du mer **Ochiata** Onias 128 Pesce Balestra 101 Pettine . B b 2

IND	E X.
Porco 21	Triangularis 44, 45
Prete 97	
Petimbuaba 110	C
Peyx kok 153	D:
Phoeæna 13	D1 . 00. 1
Pholis 74	Di Ci Zui Inte
Phoxinus 125	Platyrhynchos 153
Phyfeter 9	Plesthya 117
Piaba 126	Pok-visch 153
Piahucui 0.	Pola 33
Pieterman 92	Pompilus 101
Piexe Pagador, & Pioltho	Porcus marinus 13
71	Pot-Shoeft 145
Pignoletti 76	Pot-Wal-fish 13
Pigus 115	Priftis 23
Pillftert 24	Pforus 137
Pilchardus 104	Pudiano 148
Pilote piscis 156,160,161	Punam 73
Figuitinga 126	Pungitius 145
Piraaca 47	Puraque 29
Pira-Acangatara 147	CANADISAT A
Dal-	Q.
	O Uadratulus 21
Jurumenbeca 143 Nema 148	Weight .
Nema 148 Pixanga 139 Quiba 71 Tiapia 14e	r en R. mald
Pixanga 139	in Intellet suited
Tiapia 14c	Raia 25, 26, 27, 28
1 iapia 14c	Raia 25, 26, 27, 28
Umbu IAI	Rana Pilcatrix
Piratia Pua 127	Rappe 120
Piraya & Piranha III	Red-Eye
Piscis quid ?	Remora
Divisio 4, 5	Reutele five Roctele 65
Anguilli formes 34	Rhinobatus 28
Carrila ginei 18	Rhomboides 31, 32
Cetacei 8, Oc.	Rhombus ibid.
Grunniens 150	Riemling 125
Gulliul Olus 7£	Rilch 61
Quadrangularis 45	Riondo 99
	Rob alo

•	<i>r</i> .		. \
Robalo	. 84	Similis	145
Rootaug	, , , , 16	Scorpicipes	71
Root visch	153		142
Rotel	122		1.60
Roffe	ibid	Scrofanello	142
Rouget	.91	Sea Bat	154
Rubellio	132	Seicle	24
-Fluviarilis f	ive Rutilus	Serpens marinus 3	
	118, 132	Serra pilcis	2.3
R yferl e	125		70
	•	Siap, Siap	153
S.		Silurus	70, 112
C Acchettus	139	A:	20
Sagrae	21		119
Salmarinus		Sineesche-visch	753
Salmo	63	Sencle	79
Salmulus	ibid.	Smaris	136
Şa lpa	134	Soffietta	50
Salvelin	. 64	A	151
Sand-creeper	154		78
Sarachus	106		33, 34
Sarda	58		20
Sardanus	104		129
Sardina seu Sard	lella ibid.	Sphyræna	84, 108
•	121, 130	Spinax	16
Savetta	119		66
Saurus 66.9	2,110,159	Split-steert	153
Scarus	128,129	Split-steert Spratti & Sparling	105
Affinis	, 191,	Springers	153
Scheert	120	Squalus veterum	119
Schellay	61, 62	Squatina	26
Schilus	98	Squatino-Raia	28
Schindel		Steinbicker	146
Schnor-Fish		Stip-visch	153
Schraitler "	144	Stompneus	153
Schrollus five Sc	hrolin 142	Strever	98
Scolopax	50	0	99
Scomber		Stromateus	. 50
Scorpæna	142	Stront-Visch	128
P. 6. 4. 12. 12.	S 5 1	A A A A A A A A A A A A A A A A A A A	Sturio
		•	क सम्बद्ध

I.N. I) E X;
Scurio 112	Ubirre 149
Sndis 48	Verkens Beck 154
Sueta 119	Visch 156
Suyger 71	Vetula 103,136
Synagris 132, 133	Viif Oog 1 y
Synodon ibid.	
T.	Viola
1.	Umbra 62, 95
Ania 39, 78, 124	Umblæ 64, 65, 138
Tainha 86	Umbrino 96
Tamoata 78	Uranoscopus 97
Tarantola 66	
Tareira de Alto 80	Vrow-fift 118
De rio 112	Vubarana 108
Taffart 155	Vulpes, five Vulpecula ma-
Thymallus 62	rina 20, 21
Thynnus five Thunnus 57	W.
58`	
Thrissa 105	Apper 123 Weiß fish 62
Tiburonus 18	Weiß fish 62
Tinca 75,117,136	Whiff, Fig. 2. 164
Tongen 153	Wit Visch 150, 132
Torgoch 65	x.
Tonpedo 28	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •
Trachurus 92, 93	Anthurus 149
Trascina 91	52 Xiphias 52
Triglia 90, 91	7.
Triffia 68	
Trombetta 50	
Trutta 65	
Congener 158	Duif 44
Salmonata 63	Duivel 151
Turdi Maiores & Minores	Egel 153
136,137	Kat ibid
Typhle seu Typhline 46	Katje 1014.
,	Olectinuys 1)\$
V,	Zwaert-Vilch 153
VAnron 122	Zygæna 20
Warius 125, 129	Affinis 24
F 1	NIS

Éjusclem Cl. Authoris Opera apud W. Innys venalia.

Istoria Plantarum, Species hactenus editas allasque insuper multas aoviter inventas & descriptas complectens. Tomi duo. Fol. 1686.

Ejusd. Tomus terrius, qui est Supplementum duorum præcedentium; cum accessionibus Camelli & Tournefortii, 1704.

Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam nascentium,

Octavo, Cantab. 1660. cum Appendice.

Catalogus Plantarum Angliz, Gc. 8vo. 1670. & 1677. Fasciculus Stirp. Britann. post editum Catal. præd. 1688. Catalogus Stirpium in ext. region. observat. 1673.

Methodus Plantarum nova cum Tabulis, 1682,1703. Synopsis Methodica Stirp. Britann. in qua tum Notæ Generum Characteristicæ traduntur, tum Species singulæ breviter describuntur, &c. 1690.

Ead-Synop multis Stirpibus & Observationibus cursofis passim insertis, cum Muscorum Methodo & Historia

pleniore, &c. 1696.

Epistola ad D. Rivinum de Methodo Plantarum in qua Elementa Botanica D. Tournefort tanguntur, 1896.

Dissertatio de variis Plantarum Methodis, 1696.

Stirp Europextra Britannias nascentium Sylloge, 1694 Synops. Methodica Animalium Quadrupedum & Serpentini Generis, 1693.

Francisci Willughbeii Historia Piscium cum Fig. Recognovit, digessir, supplevit Jo. Raim, Oxon. Fol. 1686.

Ejusd. Ornithologia cum Fig. edente eod. 1676.

The same much enlarged in English.

Observations Typographical, Moral, and Physiological, made in a Journy thro several Parts of Europe, 8vo. 1673.

Collection of unusual or local English Words with an Account of preparing English Metals, &c. 1674 and 1691.

Collection of English and other Proverbs, Camb. 1678.

Methodus Insectorum: seu Insecta in Methodum aliqualem Digesta.

Historia Insectorum. Lond. 1710. 410. A Persuasive to a Holy Life, 1700.

The Wildom of God manifested in the Works of the Creation. In Two Parts. To which are added, Answers to some Objections.

Three Physico-Theological Discourses, Sc. With prachical Inferences, 1693.

Musei Petiveriani Centuria X. Rariora Natura continens: Viz. Animalia, Fossilia, Plantas, ex Variis Mundi Plagis advecta, Ordine digesta & Nominibus propriis signeta. A Jacobo Petiver. Pharmacop: Londini & Regia

Societatis Socio. Lond. 1703. 8vo.

Gazophylacii NATURE. & ARTIS. Decades X. In these are contained the Figures of above a Thousand several Beasts; Birds, Fishes, Reptiles, Insects; Shells, Plants, Corals; as also divers Fossills, Formed Stones, of Sea, and other Bodies; with Medals, Coins, and other Curiosities both in ART and NATURE; with their Names, Places, and short Descriptions to each. London, 1712. in 100 Copper-Plates. Folio.

Aquatilium Animalium A M B O T N A. &c. Containing near 400 Figures, Engraven on Folio Copper Plates of Aquatick Crustaceous Animals; as Lobsters, Craw.

Fish, Prawns, Shrimps, Sea Urchins, Eggs, Buttons, Starrs, Couries, Concks, Perjainkles, Welks, Orsters, Muscles, Cockles, Frills, Purrs, Scallops, with divers other forts of Sea and River Shell Fish, all found about Amborna and the Neighbouring Indian Shores; with their Latin, English,

Durch and Native Names. London, 1713. Fol.

Mr. James Petiver's ENGLISH HERBAL, in which will be the Figures Engraved on Copper Plates, of above one Thousand English Trees and Herbs; adapted to that late Celebrated Botanist Mr. JOHN RAT's Universal History of PLANTS. One Hundred and Twenty of these are now ready to be Delivered upon paying Ten Shillings in Hand; and in May next, on depositing one Guinea, they shall be made up Six Handred; and Ten Shillings more, when they amount to tooo Trees and Herbs, all which shall be of the Growth of Great-Britain and Ireland.

N. B. Such Generous Patrons as will be pleased to give one Guinea in Hand, (instead of 10s) to forward this Work, shall have a TABLE Dedicated to them.

Any Person Subscribing for Five Books, And have a Sixth, Gratis, Subscriptions are taken in, and the Figures delivered by Mr. William Ings, at the Princes Arms in St. Paul's Church Yard.

Bayerlsche Staatsbibliothek München

Digitized by Google

